

Giới thiệu Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về

Truyện Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về của tác giả Lưu Cẩm Du là một câu chuyện ngôn tình hiện đại, trùng sinh, mạt thế. Long Tiêm trùng sinh rồi, trùng sinh ở mạt thế. Vân Khởi là thiên kim đại tiểu thư của tập đoàn Vân thị, nhưng mà bị chính cha ruột Thẩm Hoa Vinh lừa gạt đem tất cả tài sản trên danh nghĩa.

Sau mạt thế, chẳng những bị chị gái cùng cha khác mẹ Thẩm Duyệt cướp đi bạn trai, cùng bị cha ruột đưa tới căn cứ cho đàn ông thay phiên cưỡng hiếp, cuối cùng bị Thẩm Duyệt đẩy vào đàn tang thi.

Ông trời đã cho Long Tiêm một lần nữa sống lại, sống lại tại thời điểm mạt thế còn chưa xảy ra; làm cho Vân Khởi từ một người có tính cách nhát gan biến thành phúc hắc, tàn nhẫn, cơ trí, hết thảy đều không giống với kiếp trước.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Chương 1: Trùng sinh

Trong đêm tối, Long Tiêm đột nhiên mở mắt ra, đập vào mắt chính là màn gấm màu hồng phấn được được thêu hoa tinh xảo.

Long Tiêm cau lại眉头, nghĩ tới mình không phải là đã chết rồi sao?

Vốn là muốn nhờ Côn Lôn kính xuyên việt thời không, lại không nghĩ cuối cùng ra ngoài ý muốn, vì bảo vệ đệ đệ, Long Tiêm đem đệ đệ đẩy vào cửa thời không, thật không ngờ chính mình lại rơi vào không gian nước lũ trung.

Long Tiêm vẫn còn nhớ rõ, kia tên tâm liệt phế, phảng phất lúc từng miếng thịt nhất một loại đau đớn.

Nhưng là nơi đây lại là ở đâu?

Long Tiêm không biến sắc quan sát bốn phía, Long Tiêm rất khẳng định đây là một gian thiếu nữ khuê phòng, trong phòng ga giường, vô chăn, cái bàn, cái ghế. . . Tất cả đều là hồng phấn, hơn nữa nhìn bất đầu đến giá trị xa xỉ!

Đột nhiên một trận đầm nhót truyền vào đại não, bên nhọn đau đớn làm cho Long Tiêm mồ hôi lạnh chảy ròng, thiếu chút nữa ngất ngất lịm.

Một lát sau, Long Tiêm mới từ từ mở mắt, khóe miệng khẽ nhếch lên, thật tốt quá, nàng không có chết, mà là lấy một loại phương thức khác trùng sinh rồi.

Long Tiêm nhắm mắt lại, muốn xem xem trong cơ thể nguyên khí hay không còn ở?

“Ái!” Long Tiêm thở dài, nàng xem như tu luyện uống phí rồi, trong cơ thể nguyên khí đã biến mất không còn một mảnh, chỉ có tinh thần lực dị thường khổng lồ.

Nhưng là muốn bắt đầu ký ức trong đầu của thiếu nữ này, Long Tiêm nhưng không có phớt lờ, nhìn nhìn trên lịch bàn, biểu hiện chính là năm 2014 ngày 12 tháng 6.

Nếu như thiếu nữ ký ức không có sai, như vậy ngày tận thế ngay tại nửa năm sau ngày 12 tháng 12.

Cổ thân thể này chủ nhân tên là Vân Khởi, là Vân thị tập đoàn đại tiểu thư, cũng là Vân thị tập đoàn tương lai người cầm quyền.

Mẹ Vân là một cường thế nữ cường nhân, toàn bộ Vân thị tập đoàn ở mẹ Vân Khởi quản lý hạ phát triển không ngừng. Vân Khởi ba ba Thẩm Hoa Vinh bất quá là người bình thường được cái lớn lên tuần tú, bởi vì cưới mẹ Vân Khởi vẫn làm mà giá trị con người tăng gấp bội.

Bất quá Mẹ Vân ở thời điểm Vân Khởi năm tuổi liền qua đời. Nhưng là Vân thị tập đoàn thừa kế Mẹ Vân khởi cấp Vân Khởi. Phụ thân của Vân Khởi Thẩm Hoa Vinh lớn lên tuần mỹ dị thường, nhưng năng lực bình thường, Mẹ Vân Khởi làm người cường thế, làm cho Thẩm Hoa Vinh sớm đã phiền chán, chờ mẹ Vân chết chưa tới nửa năm, Thẩm Hoa Vinh liền cưới Dương Mai.

Dương Mai là tình nhân bí mật của Thẩm Hoa Vinh, hai người sớm đã có một nữ nhi Thẩm Duyệt lớn hơn Vân Khởi mấy tuổi.

Vân Khởi họ Vân, Bởi vì thế, Thẩm Hoa Vinh thời gian qua không có coi Vân Khởi là làm nữ nhi ruột thịt của mình, chỉ là một mặt sùng ái Thẩm Duyệt.

Nếu không phải là Vân Khởi trong tay có Vân thị tập đoàn cổ quyền, Thẩm Hoa Vinh đã sớm đem cái này làm cho hắn không thoải mái nữ nhi cấp đuổi ra khỏi nhà rồi.

Vân Khởi tính cách nhu nhược, sau khi lớn lên, liền liên tục ở kí túc xá, liền rất ít khi trở về nhà, mặc dù cùng Thẩm Duyệt ở một trường học, nhưng là trong trường học học sinh cũng biết Thẩm Duyệt là Vân thị tập đoàn đại tiểu thư, lại không biết nàng Vân Khởi mới là Vân thị tập đoàn người cầm quyền. Chờ Vân Khởi 16 tuổi, có thể thừa kế Vân thị tập đoàn rồi, Thẩm Hoa Vinh liền lời nói khôn khéo lệnh cho Vân Khởi đem cổ phần tập đoàn Vân thị trong tay lừa gạt đến tay.

Hôm nay Vân Khởi sở dĩ ở nhà, chính là do Thẩm Hoa Vinh cố ý an bài, vì chính là Vân Khởi trong tay cổ phần Vân thị tập đoàn.

Nghĩ đến cái này thân thể chủ nhân hiện tại đã ký cổ phần chuyển nhượng hiệp nghị, Long Tiêm nhìn không được cười lạnh, hừ, nghĩ người mẹ xinh đẹp của nàng là trên cái thế giới kia người giàu có nhất, nàng Long Tiêm ở đâu còn có thể thiếu tiền. Ngay cả Thẩm Hoa Vinh trong mắt Vân thị tập đoàn ở trong mắt Long Tiêm cũng chỉ thường thôi.

Nhưng thiếu nữ ả nhân nhượng bộ cũng không có đòi lấy bất kỳ yêu thương của Thẩm Hoa Vinh, ngược lại làm tầm trọng thêm.

Nửa năm sau, mặt trời biến mất, ngày tận thế tiến đến. Cái gọi là gia tài bạc triệu bất quá là từng đồng giấy vụn. Ngày tận thế thức ăn khan hiếm, tang thi hoành hành, vì sinh tồn, Thẩm Hoa Vinh lợi dụng các loại mạng lưới quan hệ, thật vất vả mới tới kinh thành căn cứ sinh tồn.

Nhưng là căn cứ không dưỡng người rảnh rỗi, muốn muốn đạt được thức ăn, chỉ có thể không ngừng đi tiếp nhiệm vụ, giết tang thi

.

Thẩm Hoa Vinh là người nhất gan nam nhân, nào dám đi ra ngoài?

Vì để đạt được thức ăn, ở căn cứ hảo hảo mà sinh tồn, hắn lại đem Vân Khởi đưa cho căn cứ người con trai phụ trách cưỡng hiếp.

Long Tiêm nhớ tới thiếu nữ trong đầu cái kia làm người ta chán ghét nam nhân, còn có Vân Khởi bị vũ nhục cùng hành hạ, trong mắt hiện lên từng đạo ánh sáng lạnh. Vân Khởi nản lòng thoái chí hạ thế nhưng tự sát, cũng không ngờ thức tỉnh rồi thùy hệ dị năng.

Phát hiện này làm cho Thẩm Hoa Vinh mừng rỡ như điên, không đợi Vân Khởi dưỡng tốt thương, liền đem Vân Khởi vứt xuống ngoài trụ sở, làm cho Vân Khởi đi giết tang thi, đòi lấy thức ăn. Mà tỷ tỷ cùng cha khác mẹ Thẩm Duyệt nhưng là người có hỏa hệ có dị năng, thức tỉnh dị năng so sánh sớm, cộng thêm vóc người tướng mạo đẹp, người theo đuổi vô số. Thẩm Duyệt chủ động nói với Vân Khởi cùng nàng cùng đi tiếp nhiệm vụ, hai người cùng một chỗ chiếu cố tốt lẫn nhau, Vân Khởi tự nhiên là vô cùng cảm kích, thậm chí đã quên bị Thẩm Duyệt cướp đi bạn trai Quách Lâm.

Cũng không ngờ ở một lần bị tang thi vây công, Thẩm Duyệt vì tranh thủ chạy trốn, lại đem Vân Khởi hung hăng đẩy hướng đoàn tang thi.

Bộ dáng ác độc kia, làm cho Long Tiêm nhìn không được nhủi mày. Mà Vân Khởi sau khi chết, thế nhưng có một lần cơ hội sống lại, nhưng nàng tính cách nhu nhược, lại một lòng muốn chết, căn bản không nghĩ trùng sinh, lại tiện nghi Long Tiêm.

Nếu đã thay thế Vân Khởi trùng sinh, như vậy liền làm cho nàng Long Tiêm vì nàng báo thù đi!

Long Tiêm đột nhiên nghĩ đến cái gì, nhắm mắt lại, thân hình chợt lóe thế nhưng biến mất tại trong thiên địa.

Lần nữa mở mắt ra, Long Tiêm đã đi tới một cái hoàn toàn địa phương xa lạ.

Nhìn thấy cái không gian vẫn còn ở, Long Tiêm rút cục xem như thờ phào nhẹ nhõm, chỉ cần có cái này lá bài tẩy ở đây, nàng tin tưởng ngay cả là ở mặt thể năng cũng nhất định có thể sinh hoạt rất tốt!

Cái không gian này là cha của nàng long kiều ngạo thế tự mình làm cho nàng tế luyện không gian linh bảo, mà linh bảo này cùng linh hồn của nàng dung hợp nhất thể. Linh bảo trước mắt chỉ có phương viên trăm dặm lớn nhỏ, bên trong có một cái hồ lớn nhân tạo, còn có một con suối, không ngừng toát ra trong suốt ngọt nước suối. Chung quanh là đất đai phì nhiêu, xa xa là từng tòa núi cao, trên núi đủ loại cây ăn quả.

Bên hồ có một tòa nhà hoa lệ, tòa nhà này còn là người mẹ xinh đẹp của nàng vì nàng bố trí, nghĩ đến thân nhân, Long Tiêm ánh mắt có chút âm đạm, cũng không biết bọn họ có khỏe không? Có phải hay không đã thuận lợi xuyên vượt qua không gian môn?

Nghĩ đến nửa năm sau mặt thế, Long Tiêm cảm thấy trước mặt là tối trọng yếu nhất hay là muốn tăng lên thực lực bản thân, lúc này ngồi xếp bằng ở bên hồ bắt đầu tu luyện.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Long Tiêm liền từ không gian ra, trong phòng rửa mặt, liền nắm lấy túi sách ra khỏi phòng.

Vân Khởi còn là học sinh, tối nhiệm vụ chủ yếu chính là học tập, ngày hôm qua sở dĩ bị Thẩm Hoa Vinh đón về nhà vẫn là vì lừa gạt Vân thị tập đoàn cổ phần.

Hiện tại cổ phần tới tay, Thẩm Hoa Vinh cùng đám người kia khuôn mặt thực liền sẽ từ từ bại lộ ra.

Bất quá, tiền? Ở mặt thế ngay cả giấy vụn đều so ra kém

Vân Khởi mở cửa phòng, vừa hay nhìn ba người thấy ngồi ở trong nội đường vừa nói vừa cười ăn cơm. Thẩm Hoa Vinh chứng kiến Vân Khởi khó được không có vẻ mặt cứng rắn, mà là cười nói:

“Vân Khởi mau tới dùng cơm!”

“Uh, “ Vân Khởi gật gật đầu, sau đó ngồi ở bên cạnh Thẩm Duyệt. Thẩm Duyệt dài hé ra nhu hòa mặt tròn trĩnh ngỗng, một đôi mắt hạnh tràn đầy nhu hòa, làm cho người ta thấy nhìn không được dâng lên hảo cảm, nhưng là ai có thể nghĩ đến, nữ nhân này tâm là ác lại vô tình như vậy?

Nhìn thấy Vân Khởi, Thẩm Duyệt gấp rút ôn nhu đối bên cạnh đứng giúp việc Lý tẩu nói:

“Lý tẩu còn đứng làm gì, còn không cấp Tiểu Khởi cầm song bát đưa đến?”

Trong giọng nói tràn đầy hờn dỗi, phảng phất Vân Khởi là khách nhân bình thường. Chả là bọn họ tựa hồ đã quên toàn bộ gia nghiệp này rõ ràng tất cả đều là Vân Khởi .

Kia Lý tẩu gấp rút đối Thẩm Duyệt lộ ra một cái nịnh nọt, gật đầu liên tục cáo lỗi, nhưng sau đó xoay người đi lấy bát đĩa cho Vân Khởi.

Bên cạnh Dương Mai quệt miệng liếc xéo Vân Khởi một cái, trong mắt tràn đầy ghét. Trước kia nàng là tiểu tam, nhưng là từ hôm nay trở đi nàng Dương Mai chính là phu nhân Vân thị tập đoàn chân chính.

Thẩm Hoa Vinh không thích ăn cơm Tây, cho nên trên mặt bàn là địa đạo đồ ăn Trung Quốc, có tôm chiên, trứng cuộn, các loại điểm tâm, còn có vài nồi cháo dinh dưỡng.

“Tiểu Khởi, trong chốc lát cùng tỷ tỷ cùng đi trường học đi?” Trong giọng nói mặc dù là hỏi thăm, nhưng Vân Khởi vẫn là nghe đến hương vị không tình nguyện.

Thẩm Hoa Vinh nghe được lời nói Thẩm Duyệt, ngược lại tán thưởng nhìn xem Thẩm Duyệt, này đại nữ nhi của hần thật là hiểu chuyện, không giống tiểu nữ nhi cái gì cũng không hiểu, làm cho người ta nhìn liền phiền chán.

“Không cần rồi, “ Vân Khởi nhàn nhạt cự tuyệt.

Trước kia Vân Khởi cũng cùng Thẩm Duyệt cùng nhau ngồi xe đi trường học, nhưng là cũng không lâu lắm, trường học liền truyền ra, Vân Khởi mặt dày mảy dạn ý lại vào Thẩm Duyệt, không biết xấu hổ nhất định là làm Thẩm Duyệt cho đi nhờ xe.

Vân Khởi làm người an phận, mà Thẩm Hoa Vinh cũng nói cái gì là vì tốt hơn nàng cho rèn luyện, không để cho nàng ở trường học bại lộ thân phận của mình, cho nên trong trường học học sinh chỉ biết là Thẩm Duyệt là Vân thị tập đoàn tiểu thư, lại không biết đạo nàng Vân Khởi mới là Vân thị tập đoàn chân chính người cầm quyền.

Nghe được Vân Khởi cự tuyệt, Thẩm Duyệt mắt lộ ra một bộ hiểu rõ thần sắc, cũng không nói thêm gì.

Cơm nước xong, Thẩm Duyệt ngồi xe xa hoa, đi trường học, mà Vân Khởi lại rời nhà đi đến một cái trạm xe buýt cách nhà không xa, ngồi trên giao thông công cộng đi trường học.

Vân Khởi cùng Thẩm Duyệt đều đi học ở Trung Sơn Thị trường học ngoại ngữ, trường học là một khu trường học quý tộc, bên trong học sinh không phú tức quý, người cũng so với thể lực, bạn học qua lại tới đầu tiên xem đều là bối cảnh.

Trong trường học học sinh đi học phần lớn đều là ngồi xe riêng, Thẩm Duyệt là Vân thị tập đoàn đại tiểu thư, trường học không ai không biết không người nào không hiểu, Thẩm Duyệt bằng hữu bên cạnh trong nhà cũng nhiều là có bối cảnh .

Vân Khởi đi tới trường học, Vân Khởi đi vào chỗ ở lớp học, cao mười ba ban.

Trong trường học học sinh chỗ ở lớp học đều là dựa theo thành tích học tập sắp xếp, thành tích tốt nhất học sinh tự nhiên đều ở lớp một, mà học tập kém nhất học sinh ngay tại thập tam ban. Vân Khởi sơ trung lúc thành tích cũng không tệ lắm, chỉ là không biết vì cái gì, trường học lại đem nàng phân đến thập tam ban?

Lớp học thượng học sinh phần lớn không yêu học tập, tính cách phản nghịch, học tập không khí thật không tốt, cao trung thời kỳ học tập áp lực trọng đại, Vân Khởi lại tính cách hướng nội, sẽ không đề cũng không dám hỏi lão sư cùng bạn học, không giống Thẩm Duyệt, Thẩm Hoa Vinh chuyên môn thỉnh dạy kèm giáo nàng. Thẩm Duyệt thành tích vẫn luôn là trong top mười trường, đây cũng là Thẩm Hoa Vinh liên tục kiêu ngạo!

Vừa đi vào cửa, liền có một người cao lớn mập mập chắn trước mặt Vân Khởi, vui cười nhìn xem Vân Khởi, cười trêu nói:

“Tiểu Khởi, đến đây, hôm nay cũng nên đáp ứng cùng ta cùng đi chơi đi?” Mập mập này tên là Lý Đào, trong nhà có tiền, Lý gia cũng chỉ có như vậy một đứa con trai, tự nhiên dưỡng ra hần tính tình coi trời bằng vung, Vân Khởi mặc dù tính cách mềm yếu, nhưng ngũ quan xinh xắn, trắng nõn như ngọc da thịt, quyến rũ người mắt phượng, là trong trường học nổi danh tiểu mỹ nhân!

Này Lý Đào ý vào trong nhà có tiền có thế, thường thường bắt nạt Vân Khởi, thường xuyên đối Vân Khởi động thủ động cước, Vân Khởi mặc dù sợ hãi cũng không dám đối Thẩm Hoa Vinh nói, gần nhất Lý Đào thường muốn đem Vân Khởi hẹn đi ra ngoài, nói là đi cái gì quán ăn đêm. Vân Khởi mặc dù không biết quán ăn đêm là địa phương nào, nhưng trực giác nói cho nàng biết kia cũng không phải là cái gì địa phương tốt, tự nhiên cự tuyệt, khả Lý Đào là tên vô lại, thường xuyên dây dưa Vân Khởi, làm cho Vân Khởi mỗi lần tới trường học đều tim gan run sợ, sợ gặp được Lý Đào.

Nhưng là nên đến thì sẽ đến !

Xung quanh các bạn học vốn đang vui cười thấy như vậy một màn rối rít lộ làm ra một bộ hiểu rõ xem kịch vui về mặt, lại không có người nào tiến lên ngăn cản.

Lý Đào gặp Vân Khởi trên mặt nhát gan về mặt không thấy, chỉ là bình tĩnh nhìn hần, điều này làm cho Lý Đào trong lòng có chút không vui, đưa tay liền muốn vuốt ve Vân Khởi mặt.

“Bốp!”

“Ai u!”

Chỉ thấy Vân Khởi hung hăng đập tay mặt của Lý Đào đang duỗi ra vuốt ve, khí lực kia lớn lại làm cho Lý Đào tay nhanh chóng sưng phồng lên, vốn là mặt mày tay, thoát nhìn tựa như là bột lên men bánh bao.

“Ai u, ai u, người cái tiện nhân này, xem lão tử. . .” Lý Đào che lấy chính mình bị thương tay, phần hận mắng chửi, đưa tay còn muốn đánh Vân Khởi, còn không đợi bàn tay hần đến trước mắt, Vân Khởi liền một cước đem Lý Đào đập bay.

“Ai u!”

Lý Đào thân thể trên mặt đất trượt ba bốn mét, đụng ngã vài bàn lớn ghé dựa mới dừng lại đến, lúc này Lý Đào đã sắc mặt trắng bệch, mắt lộ hoảng sợ nhìn xem Vân Khởi, giống như là muốn bắt cứ lúc nào dường như ngắt đi.

“Người. . . Người. . .” Lý Đào duỗi ra ngón tay, chỉ Vân Khởi, muốn nói điều gì. Lại bị Vân Khởi ánh mắt lạnh như băng hù sợ, đem cần nói ra miệng lời nói, cũng bị chặn họng tiếp tục.

Vân Khởi lạnh lùng quét mắt phòng học một vòng, nhìn xem mới vừa rồi còn chế giễu bạn học, lúc này đều có chút mất tự nhiên hoặc là kinh ngạc nhìn nàng, lạnh lùng gần từng chữ: “Chớ chọc ta!”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Chương 2: Đáng đời người bị đánh!

Long Tiêm tu luyện nguyên khí mặc dù biến mất không thấy gì nữa, nhưng nàng cũng không phải là người nào cũng có thể khiêu khích!

Nàng thường xuyên cùng đệ đệ, cha mẹ luận bàn, công lực mặc dù không thấy, nhưng nội công vẫn còn, đối phó một học sinh trung học vậy là đủ rồi.

Bạn học sinh đều bị Vân Khởi khí thế hù sợ, phòng học trong lúc nhất thời yên tĩnh phẳng phát tiến vào thế giới không tiếng động.

Một lát sau, bên trong phòng học mới khôi phục náo nhiệt, Lý Đào đã được hiểu biết bạn học đưa đến phòng cứu thương, mặc dù không dám lại phóng lời gì hung ác, thế nhưng ánh mắt lại bày tỏ đủ hung ác, hẳn chắc chắn là sẽ không từ bỏ ý đồ.

Vân Khởi ngồi cùng bàn là một nữ sinh có bộ dáng hết sức khả ái gọi Vương Manh, cũng là Vân Khởi số lượng không nhiều lắm bằng hữu nhất, lúc này lại cúi thấp đầu, ngay cả liếc mắt nhìn Vân Khởi cũng không có, hoặc là, nàng càng sợ chính là đắc tội Lý Đào. Vương Manh gia cảnh mặc dù cũng không tệ lắm, nhưng lại không cách nào cùng với Lý Đào trong nhà so sánh.

Long Tiêm tự nhiên cũng không thêm đề ý, chỉ là ngồi ở chỗ ngồi của mình, cúi đầu, nhìn xem sách giáo khoa, quen thuộc trên sách học kiến thức. Long Tiêm đời trước năm tuổi thời điểm, giáo sư đại học cũng đã không cách nào dạy được nàng, về sau nàng đều là đi theo cừu cừu bên người học tập.

Cừu cừu thời điểm ở mười sáu tuổi cũng đã là tiến sĩ, nàng đi theo cừu cừu học tập ba năm, hiện tại đừng nói cao trung kiến thức, coi như là muốn thi đại học nàng tiến sĩ kiến thức, nàng cũng là dễ như trở bàn tay.

Chỉ chốc lát sau, chuông vào học liền vang lên, lớp đầu tiên là số học, số học lão sư là một trung niên nam nhân có chút béo, đồng thời cũng là chủ nhiệm lớp Vân Khởi.

Trước kia Vân Khởi so với khoa tự nhiên, nàng văn khoa rất tốt, nhưng là toán lý hóa cũng rất kém, cho nên thời gian qua không thích học lớp số học.

Nhìn xem trên bục giảng chủ nhiệm lớp nói nước bọt bay tứ tung, Vân Khởi có chút nhàm chán gối lên cánh tay, buồn ngủ. Đột nhiên, chỉ nghe một tiếng nam trầm thấp cao tiếng vang lên

“Vân Khởi, đứng lên!”

Vân Khởi vội vàng đứng lên, liền nhìn đến chủ nhiệm lớp trên bục giảng chính về mặt tức giận nhìn chằm chằm nàng.

Vân Khởi cúi đầu, sắc mặt bình tĩnh không nói gì.

Chủ nhiệm lớp chứng kiến Vân Khởi cái dạng này, lại là con giận bốc lên, hấn ghét nhất đúng là đi học không lắng nghe.

“Vân Khởi ngươi đi lên giải đáp đề này đi” chủ nhiệm lớp chỉ trên bảng đen nói.

Vân Khởi nhìn thoáng qua, sau đó bình tĩnh đi lên bục giảng, cầm lấy phấn viết, xoát trắng xanh bắt đầu viết, ưu loát mau chóng phảng phất nói trước đọc thuộc lòng qua đáp án bình thường. Phiên phức giải đề ý nghĩ phảng phất đã tính toán theo công thức qua trăm ngàn lần, trực tiếp viết ra đáp án.

Chủ nhiệm lớp ánh mắt dần dần từ phần nộ chuyển thành kinh ngạc, lại chuyển thành hài lòng, hấn liền thích thành tích học sinh tốt. Phía dưới học sinh còn lại là vẻ mặt ngạc nhiên nhìn xem Vân Khởi, bọn họ cảm giác, cảm thấy hôm nay Vân Khởi cùng trước kia có chút không giống. Vân Khởi viết xong sau, đem phấn viết phóng ở trên giảng đài, nhìn chủ nhiệm lớp một cái, chủ nhiệm lớp hài lòng gật đầu, ý bảo Vân Khởi có thể đi rồi.

Mặc dù đối với Vân Khởi làm đề rất hài lòng, nhưng vẫn là nhìn không được dạn dò:

“Chú ý nghe giảng!”

“Ân” Vân Khởi nhu thuận gật đầu, chủ nhiệm lớp càng thêm hài lòng, lập tức bắt đầu cấp học sinh ở dưới giảng giải đề.

Buổi trưa, sau khi tan học, Vân Khởi cũng theo đại đa số học sinh đi vào căn tin. Căn tin nhất lâu thức ăn so với bên ngoài, giá cả cũng so với tiện nghi, chỉ là hương vị bình thường.

Lầu hai thức ăn liền tương đối cao hơn một chút, dù sao trong trường học đại đa số học sinh trong nhà đều là giàu có .

Trước kia Vân Khởi đều là ở nhất lâu ăn cơm, Vân Khởi mặc dù là Vân thị tập đoàn thiên kim, nhưng là mỗi tháng sinh hoạt phí lại không nhiều, Thẩm Hoa Vinh mặc kệ những thứ này, Dương Mai hận không thể Vân Khởi có thể chết đói, tự nhiên sẽ không cấp Vân Khởi rất nhiều tiền.

Trước kia Vân Khởi cũng không biết tranh thủ, chỉ biết là nhẫn nhịn, nhẫn nhịn. . .

Long Tiêm cảm thấy Thẩm Hoa Vinh, Dương Mai, Thẩm Duyệt đám người mặc dù đáng giận, nhưng là tạo thành Vân Khởi cuối cùng bị kịch nguyên nhân lớn nhất nhưng là chính Vân Khởi, bởi vì nàng không hiểu được tranh thủ!

Aiii kỳ bất hạnh giận không tranh đoạt được!

Hiện tại đối thành Long Tiêm, Long Tiêm tự nhiên sẽ không ủy khuất chính mình, thắng lên lầu hai.

Ở cái thế giới này Long Tiêm mặc dù không có một phần tiền, nhưng không gian của nàng bên trong có không ít đồ trang sức đeo tay, mỗi một kiện đem ra ngoài đều là vô giá, Vân Khởi quyết định buổi chiều sau khi tan học, phải đi một nhà phòng đấu giá bán đi một chút. Sau đó ở bên ngoài thuê một căn phòng, nếu không ở ký túc xá cùng bạn học cùng nhau ngủ, tu luyện quá tiện. Mạt thế sắp tới, Vân Khởi muốn nhanh chóng tăng cao thực lực của mình, như vậy mới có thể ở mạt thế thật tốt sinh tồn được.

Hơn nữa mạt thế tài nguyên thiếu thốn, Vân Khởi cần đại lượng vật tư, những thứ này đều cần tiền.

Lên lầu, trên lầu học sinh so sánh ít một ít, Vân Khởi không đếm xỉa những học sinh kia ánh mắt khác thường, trực tiếp đi đến cửa sổ, điểm mấy thứ món ăn, tổng cộng là hơn ba trăm tệ, quả nhiên quý thái quá.

Bưng món ăn, phụ cận tìm được một cái chỗ ngồi, mới vừa ngồi xuống, liền nghe được có người kêu tên của mình, Vân Khởi bực mình ngẩng đầu lên, vừa hay nhìn thấy Thẩm Duyệt kia trương cười ôn hòa mặt.

“Tiểu Khởi, không nghĩ tới có thể ở chỗ này gặp được ngươi, “ Thẩm Duyệt khuôn mặt tràn đầy kinh ngạc, phảng phất Vân Khởi có thể ở chỗ này ăn cơm, là cỡ nào bất khả tư nghị một sự kiện.

“Ân.” Vân Khởi nhàn nhạt nhìn lướt qua Thẩm Duyệt, tiếp tục cúi đầu xuống ăn cơm.

Thẩm Duyệt gặp Vân Khởi đối đãi chính mình vẻ mặt lạnh nhạt, sắc mặt có chút không nhìn được, trong mắt thật nhanh lóe qua một tia phần nộ.

“Có chuyện gì đó?” “Thẩm Duyệt bên cạnh nữ sinh nhìn thấy Vân Khởi vẻ mặt lạnh nhạt, lại thấy Thẩm Duyệt vẻ mặt bộ dáng bị thương, gấp rút nhảy ra mà bắt bình.

“Sương Sương, đừng nói nữa, là ta không tốt, quấy rầy Tiểu Khởi, chúng ta đi thôi!” Thẩm Duyệt gấp rút rút một tay giữ chặt Ngô Sương, bắt đắc dĩ nói.

“Hừ” Thẩm Duyệt khuyên giải chẳng những không có làm cho Ngô Sương do đó bỏ qua, ngược lại một phen gạt tay Thẩm Duyệt, chỉ Vân Khởi mũi máng:

“Bất quá là cái kẻ nghèo kiết xác, Tiểu Duyệt có thể cùng ngươi nói chuyện là vinh hạnh của ngươi, ngươi cho là mình là ai a?”

“Đúng vậy, cũng không nhìn một chút chính mình cái gì đức hạnh!”

“Đúng vậy, đây là người nên tới địa phương sao? Biết rõ nơi này ăn cơm có nhiều quý sao? Người ăn nổi sao?”

“Tự cho là mình tốt lắm sao!”

Nữ sinh bên cạnh Thẩm Duyệt, người một lời ta một tiếng, hận không thể đem Vân Khởi chê bai cái gì cũng sai. Thẩm Duyệt thấy vậy, trong mắt hiện lên vẻ đắc ý, đối Vân Khởi trên mặt nhưng là lộ ra không thể làm gì vừa mắc cỡ cứu bộ dáng.

“Rầm!” Vân Khởi nhủ mày, vỗ lên bàn một cái, cái bàn không chịu nổi Vân Khởi lực lượng khổng lồ, mà chia năm xẻ bảy.

Nhìn xem xung quanh học sinh ánh mắt sợ hãi, Vân Khởi nhanh chóng đi tới mấy nữ sinh trước mặt, chỉ thấy một trận gió qua, phần đông người vây xem chỉ nghe thấy một trận “Bành bành. . .” Tiếng vang lên, sau đó chỉ thấy mới vừa rồi còn vênh vào tự đắc mấy nữ sinh trên mặt đều in đỏ tươi dấu nắm ngón tay. Dấu tay rõ ràng, hồng tím bầm, làm cho rất nhiều người cũng không có kịp phản ứng.

Một lát sau, kịp phản ứng mấy nữ sinh, lập tức tức giận muốn xông lên trước gây sự với Vân Khởi, nhưng khi nhìn đến Vân Khởi kia ánh mắt lạnh như băng, chân của các nàng như bị dính trên mặt đất, ai cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

“Tiểu Khởi? Người?” Thẩm Duyệt khiếp sợ nhìn Vân Khởi, trước mắt cái nữ sinh này lãnh khốc, còn là nàng biết Vân Khởi nhu nhược kia sao? Còn là nàng như thế nào bất nạt cũng sẽ không phản kháng Vân Khởi sao? Ai có thể nói cho nàng biết đây là chuyện gì xảy ra không?

Thẩm Duyệt qua một đoạn thời gian mới phản ứng tới, trên mặt lập tức lộ ra khiển trách

“Tiểu Khởi người tại sao có thể đánh người đây? Các nàng đều là có ý tốt, các nàng chỉ là. . .” Thẩm Duyệt kể tiếp lời nói thì Vân Khởi trào phúng ánh mắt lạnh như băng trừng lại cũng không nói ra được.

“Người?” Vân Khởi chỉ Thẩm Duyệt

“Còn dám chọc ta, cẩn thận ta đánh người!”

Bây giờ Vân Khởi nghĩ muốn đối phó Thẩm Duyệt tựa như là bóp chết một con kiến đơn giản như vậy, nhưng là nàng không nghĩ lúc này liền đối phó nàng, bởi vì cái dạng này lợi cho nàng quá, chờ xem, Thẩm Duyệt, đợi đến mặt thể, ta sẽ cho người biết, cái gì mới thật sự là địa ngục!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Chương 3: bán đấu giá

Buổi trưa cơm nước xong, Vân Khởi liền trở về ký túc xá. Trường học ký túc xá rất tốt, bốn người một gian, mỗi người một cái tủ treo quần áo, một cái bàn học tập, buồng vệ sinh rất lớn, có nước nóng để tắm rửa, rất tiện lợi, cũng rất sạch sẽ. Ký túc xá học sinh đều là ngẫu nhiên an bài, không nhất định là đồng nhất ban.

Mở cửa túc xá, Vân Khởi đi vào, bên trong truyền đến cười nói nói ba người nhìn thấy Vân Khởi đi tới, giống như là không thấy là bình thường, không có một người hướng Vân Khởi chào hỏi. Vân Khởi cũng không thèm để ý, nhưng khi nhìn đến trên giường của mình, bày đầy không biết là quần áo của ai, tất thối, trên bàn viết nàng, bày đặt còn không ít ăn xong đồ ăn thừa cơm thừa, Vân Khởi không bình tĩnh.

“Đem trên giường của ta cùng trên mặt bàn không thứ thuộc về ta, hết thảy lấy đi cho ta, thu thập sạch sẽ “ Vân Khởi thanh âm nhàn nhạt vang lên, thanh âm mặc dù không lớn, nhưng mà rõ ràng truyền vào đến trong tai mỗi người.

Ba người ngạc nhiên nhìn Vân Khởi một cái, sau đó bĩu môi khinh thường, đồng thời quay đầu đi, nói tiếp cười, không chút nào đem lời nói Vân Khởi để ở trong lòng.

Vân Khởi nhìn ba người không để ý tới mình, cười lạnh một tiếng, sau đó khom lưng, đem những thứ trên giường không thuộc về của nàng, y phục, một tia ý thức toàn bộ thu hẹp bắt đầu đến, ôm đi ra ký túc xá,

Trong phòng ba người gặp Vân Khởi đem y phục của các nàng ôm đi, rốt cục không hề không hợp tác rồi, rồi rít đứng dậy, kêu

“Vân Khởi, người đứng lại đó cho ta!”

“Vân Khởi, người đem y phục để xuống cho ta!”

“Vân Khởi, người muốn chết a?”

Vân Khởi bình tĩnh đi đến thùng rác, sau đó một tia ý thức toàn bộ ném vào.

Đằng sau ba nữ sinh nhìn thấy Vân Khôi lại đem y phục của các nàng tất cả đều ném vào thùng rác, lập tức la hoảng lên

“A, ta mới vừa mua váy liền áo a, đây chính là ta cầu xin mẹ ta một tuần lễ, mẹ ta mới mua cho ta.”

“A, váy ngắn ta thích nhất a!”

“A, ta nhìn ăn mới vừa mua được đồ thể thao kia a!” Ba nữ nhân một trận hô to gọi nhỏ, như là chết mẹ ruột bình thường.

Nhìn về phía Vân Khôi ánh mắt giống như là bao hàm sát khí, Vân Khôi trào phúng nhìn về phía ba người.

Một trong ba nữ nhân lớn tiếng gọi là Cao Lâm Lâm, lớn lên vừa cao vừa lớn, khuôn mặt mụn, hé miệng lập xường ra, mồm lớn, miệng to giống như chậu máu đôi Vân Khôi phun nước miếng, đầu ngón tay đều nhanh muốn chỉ đến trên mặt Vân Khôi.

“Vân Khôi nguoi , nguoi này nguoi đàn bà không biết xấu hổ, nguoi dám ném y phục của ta, “ Cao Lâm Lâm nói liền duỗi ra bàn tay, hướng tới Vân Khôi đánh đến. Hai người khác còn lại là về mặt giận dữ trừng mắt Vân Khôi, nhìn thấy Cao Lâm Lâm giương cao tay, trong mắt lại là lộ ra không chút nào che dấu nhìn có chút hả hê.

Vân Khôi dễ dàng liền bắt lấy cổ tay Cao Lâm Lâm, thủ hạ dùng sức, chỉ nghe “Răng rắc” một tiếng, lập tức Cao Lâm Lâm chính là kêu thảm thiết một loại giết heo!

“A . . . A . . .”

“Buông tay, buông tay, đau chết mắt, Vân Khôi nguoi buông tay cho ta “ Cao Lâm Lâm cao tiếng hét thảm , giọng nói có chút nức nở nghẹn ngào, liều mạng giãy giụa.

“Vân Khôi, nguoi buông tay cho ta”

“Buông ra” Triệu Nhạn cùng Lưu Lệ hai người cùng phòng thấy thế cũng cùng lúc xông lên, muốn đẩy tay Vân Khôi ra.

Vân Khôi cười lạnh một tiếng, một cước một cái, đem hai nữ sinh đạp đến, bình thân nhìn ba người

“Về sau, cò dám chọc ta!”

Nói xong lại là “Răng rắc” một tiếng Cao Lâm Lâm lại là một trận kêu thảm thiết, đau mồ hôi lạnh chảy ròng, bị bẻ gãy cổ tay, lại bị Vân Khôi bẻ, tay kia che lấy bị thương tay.

Ba người miệng mở rộng, sững sờ nhìn Vân Khôi, trước mắt nữ sinh này, là người bọn họ biết cái kia bất kể bất nạt thế nào đều không lên tiếng Vân Khôi sao?

Ba người trong mắt có chút sợ hãi, trống ngực đập thình thịch, nhìn xem Vân Khôi xoay người đi xa, ba người lúc này mới hung hăng thở phào nhẹ nhõm, chỉ cảm thấy vừa rồi Vân Khôi thật đáng sợ!

Ba người liếc mắt nhìn nhau, rồi rít cùi đầu ngẫm, trong mắt tràn đầy khó xử.

Vân Khôi nằm ở trên giường, nhắm mắt lại nghỉ ngơi, không đẩy một lát, Cao Lâm Lâm ba người kia đã trở lại rồi, chứng kiến Vân Khôi nằm ở trên giường, ba người ánh mắt phức tạp.

Đặc biệt là Triệu Nhạn, Triệu gia là ở nông thôn , bởi vì học giỏi mới được trường học đặc biệt tuyển, nhưng là sau khi đi tới trường học, chứng kiến quần áo diêm lệ, bạn học ra tay xa xỉ, trong lòng tự ti làm cho nàng nhìn không được đem ngọt ngào đến khi dễ trên người Vân Khôi. Chỉ có thời điểm khi dễ Vân Khôi, nàng mới có thể tìm được một loại hưng phấn, cảm giác nhưng là bây giờ Vân Khôi chợt bắt đầu phản kháng?

Nàng trong nội tâm phần hận: Tại sao phải phản kháng đây? Liên tục bị nàng bắt nạt, cũng không được khá lắm sao?

Lưu Lệ gia đình điều kiện rất tốt, nhà cũng là buôn bán , chỉ là cha mẹ từ nhỏ ly dị, không có ai quản, thường cùng những tên côn đồ xã hội cùng nhau chơi đùa, là trường học nổi danh tiêu thái muội* (* là gì ta???)

Triệu Nhạn miệng ngọt nói, đem Lưu Lệ dụ dỗ phải cao hứng, Lưu Lệ cũng sẽ không đi gây sự với Triệu Nhạn, chỉ có Vân Khôi là cái gây ngốc tính tình, lớn lên mỹ, lại không nói chuyện, trong nhà cũng không có bối cảnh, Lưu Lệ lại lấy bất nạt Vân Khôi làm thú vui.

Hiện tại nhìn thấy Vân Khôi thay đổi, Lưu Lệ trong nội tâm bắt đầu bất an, mắt lộ ra âm ngoan. Bình thường náo nhiệt phòng ngủ, hôm nay khó được yên tĩnh. Đến đến một giờ rưỡi, Vân Khôi liền mở mắt ra, rời giường, sau đó cầm lấy sách vở, đi giáo đường.

Buổi chiều, hai giờ đi học, buổi chiều khóa lúc trước Vân Khôi so am hiểu ngoại ngữ, ngoại ngữ lão sư cũng ưa Vân Khôi, Vân Khôi khóa buổi chiều, đó là không có xảy ra chuyện gì.

Bốn giờ rưỡi chiều, trường học tan học, Vân Khôi ra trường học, đi Trung Sơn Thị công ty bán đấu giá lớn nhất, bảo lệ phòng đấu giá.

Bảo lệ phòng đấu giá bên trong chuyên gia đều là nước Trung Quốc nổi tiếng lão chuyên gia, mời mọc khách cũ tất cả đều là tài đại khí chủ, bán đấu giá giá cả ở trong ngành cũng tương đối cao, chỉ là muốn rút mười phần trăm lợi.

Nếu muốn mang thứ đó bán đấu giá, chỉ có thể đi phòng đấu giá, nếu không đến một loại tiệm đồ cổ, không phải là ép giá chính là không phân biệt tốt xấu.

Vân Khởi cầm lấy điện thoại di động, liếc nhìn bảo lệ phòng đấu giá tư liệu, ngồi trên xe taxi, không đến nửa giờ, sẽ đến bảo lệ phòng đấu giá lầu dưới.

Nhìn tầng lầu cao vút trong mây, trang sức xa hoa ở đại sảnh, Vân Khởi biết rõ bảo lệ phòng đấu giá này thực lực không tầm thường. Cô tiếp tân, nhìn về phía nàng xinh đẹp quá đáng tiều cô nương, trên mặt gấp rút treo thượng sắc lạn tươi cười

“Ngài khỏe! Xin hỏi có cái gì có thể vì ngài phục vụ sao?”

Vân Khởi nhàn nhạt gật đầu

“Ta muốn gặp quản lý công ty của các ngài, ta muốn bán đấu giá một ít đồ vật.”

Cô tiếp tân, nghe được Vân Khởi lời nói, trong mắt hiện lên kinh ngạc, bọn họ nơi này mỗi ngày đều muốn tiếp đãi một chút tới khách hàng bán đồ, nhưng phần lớn đều là lớn tuổi, tuổi nhỏ như vậy tiều cô nương, cũng không phải nhiều.

Nhưng, cô tiếp tân, còn là phi thường khách khí gật đầu ứng hảo, sau đó liền gọi điện thoại quản lý. Quản lý nghe được có khách muốn cấp bán đấu giá, gấp rút xuống lầu, đi đến đại sảnh.

Quản lý là một nam tử trung niên có chút hơi mập, họ Vương.

Vương quản lý ở thời điểm nhìn thấy Vân Khởi, trong mắt cũng không nhận được có chút kinh ngạc, nhưng vẫn là phi thường nhiệt tình đem Vân Khởi đón đến phòng làm việc của hắn.

Chỉ cần là khách hàng chính là bọn họ thượng đế!

Đi đến phòng làm việc Vương quản lý, Vương quản lý vội hỏi:

“Tiểu thư mời ngồi!”

Vân Khởi cũng không khách khí, đối Vương quản lý gật gật đầu, ngồi xuống.

Vương quản lý mặc dù chỉ là quản lý cái công ty, nhưng cũng là công ty lớn, công việc phong phú, lấy nhân lực của hắn, trong nội tâm hiểu rõ, tiều cô nương này mặc dù nhìn xem nhỏ, nhưng khí độ là phi phàm, không phải là cái đơn giản, giọng nói cũng càng thêm nhiệt tình.

“Không biết tiểu thư muốn bán đấu giá vật gì đó?” Vương quản lý ngồi ở Vân Khởi đối diện cười hỏi.

Vân Khởi cầm lấy ba lô sau lưng, sau đó từ trong ba lô xuất ra một hộp gỗ tử đàn trang sức.

Gỗ tử đàn trên mặt điêu khắc tinh xảo hoa văn, đẹp đẽ quý giá dị thường, liền này nhìn một cái hộp đã làm cho Vương quản lý thận trọng đối đãi.

Vương quản lý vẻ mặt thận trọng, dè dặt tiếp nhận gỗ tử đàn hộp trang sức, nhẹ nhàng phóng ở trên bàn, mở ra, một trận xanh mon mồn ánh sáng, liền theo khe hở bắn đi ra, chiếu xạ ở trên mặt Vương quản lý, trên mặt Vương quản lý bịt kín một tầng nhu hòa ánh sáng.

“Đế vương lục!” Vương quản lý chứng kiến trong hộp đồ trang sức đeo tay, nhìn không được la hoảng lên, tay chân lạnh lẽo đem cái hộp toàn bộ mở ra, liền nhìn đến trong hộp đang lấp lạng nằm một bộ ngọc lục bảo đồ trang sức đeo. Bích lục cây trầm, vòng tai, dây chuyền, vòng tay, vòng tay, vòng tay.

Một bộ này đồ trang sức đeo tay, dùng là đều là ngọc lục bảo cao cấp nhất, giá trị xa xỉ!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Chương 4: muốn chuyển ra

Vương quản lý nhìn thoáng qua Vân Khởi, không nói gì thêm, chỉ là hỏi:

“Tiểu thư, thật sự nghĩ kỹ, muốn bán đấu giá sao?”

“Ân” Vân Khởi gật đầu

“Nếu như bán đấu giá cả để cho ta hài lòng, ta còn sẽ lại tới.”

Còn có thể tới? Vương quản lý trong nội tâm sôi trào, mắt lộ ngạc nhiên mừng rỡ, nếu như trước mắt này tiểu cô nương xinh đẹp nói là sự thật, như vậy hẳn chỉ muốn nắm thật chặt cái khách hàng lớn này, như vậy hẳn trích phần trăm sẽ...

Vương quản lý có chút hưng phấn xoa xoa tay

“Không biết tiểu thư xưng hô như thế nào?”

“Vân Khởi!”

“A” Vương quản lý gặp Vân Khởi sắc mặt bình thản, ha ha nở nụ cười vài tiếng, sau đó nhất vỗ ngực

“Vân tiểu thư người cứ yên tâm đi, ta lão Vương làm việc người yên tâm”

“Ân” Vân Khởi nhìn Vương quản lý một cái, mới nói:

“Không cần bại lộ thân phận của ta.”

“Vân tiểu thư xin yên tâm, công ty chúng ta có rõ ràng quy định, là tuyệt đối sẽ không tiết lộ tài liệu khách hàng” Vương quản lý nghiêm túc bảo đảm

“Uh, “ Vân Khởi gật đầu, sau đó cấp Vương quản lý một cái người gửi tiết kiệm, “Bán đấu giá tiền, đều gửi đến cái người gửi tiết kiệm này.”

“Tốt, tốt.”

Vân Khởi mới mười sáu tuổi, còn không có thể căn cước, tự nhiên không thể mở tài khoản, cái người gửi tiết kiệm này là Vân Khởi lợi dụng cừu cừu dạy cho nàng kiến thức máy tính, trộm lấy người gửi tiết kiệm

Vân Khởi cấp Vương quản lý điện thoại của mình, sau đó phải công ty nhà ở, hỏi thăm có hay không có cách trường học phòng ở muốn cho thuê tương đối gần.

Trường học Vân Khởi ở toàn bộ Z tỉnh đều nổi danh, tới đây đi học ở ngoài không ít học sinh, những học sinh này trong nhà cũng không thiếu tiền, vì cấp hải tử nhà mình một cái sinh hoạt hoàn cảnh khá, rất nhiều gia đình đều nguyện ý ở trường học phụ cận thuê phòng, sau đó thuê một cái bảo mẫu, thật tốt chiếu cố hải tử chính mình, làm cho hải tử có thể toàn tâm toàn ý học tập.

Trường học phụ cận phòng ở đều so với dễ bán, bất quá Vân Khởi vận khí cũng không phải sai, phụ cận vừa vặn có một hộ hai phòng một phòng khách một phòng ở muốn cho thuê, phòng ốc rộng hện bảy mươi mét vuông, Vân Khởi liền một người, ngược lại đủ rồi.

Phòng ở đều là trùng tu xong, giò xách có thể vào ở, Vân Khởi đi theo nhân viên công ty phòng xem, phòng ốc trùng tu rất tốt, rất sạch sẽ, bên trong phương tiện cũng so với đầy đủ hết.

Vân Khởi rất hài lòng, dù sao chỉ là một tạm chỗ ở mà thôi.

Tiền thuê phòng một tháng muốn ba nghìn, Vân Khởi vì không làm người khác chú ý, trực tiếp thuê một năm, Vân Khởi trong tay tiền không nhiều lắm, chỉ có thể trước giao tiền đặt cọc, chờ đem kia bộ trang sức bán sẽ đem còn lại tiền trả hết.

Phòng ở thuê tốt lắm, Vân Khởi cũng không muốn ở ký túc xá ở nữa, trực tiếp trở về tới trường học, đẩy ra cửa ký túc xá, Cao Lâm Lâm ba người vừa vặn đều ở ký túc xá, nhìn thấy Vân Khởi trở lại, rồi rít ngẩng đầu nhìn nàng, chờ Vân Khởi quay lại nhìn các nàng lúc, các nàng lại nhìn không được cúi hạ đầu, phảng phất không dám cùng Vân Khởi đối mặt.

Vân Khởi cũng không để ý hội các nàng, chỉ là đem đồ đạc của mình thu thập một tý, cái gì nệm, chăn mền, đệm giường chờ hết thấy không cần, chỉ đem sách vở cùng vài món thoát nhìn thuận mắt y phục phóng vào trong bao, sau đó liền ra ký túc xá.

Vân Khởi đi vào phòng ngủ nhân viên quản lý chỗ ở, nếu đã không có ở đây ký túc xá trụ rồi, vậy ít nhất cần phải cùng nhân viên quản lý nói một tiếng.

Vân Khởi hiện tại dù sao cũng là ở cao trung, không phải là đại học, ký túc xá quản lý vẫn tương đối nghiêm khắc, mỗi lúc trời tối đều muốn tra ngủ.

Vân Khởi đi vào ngoài cửa chỗ ở nhân viên quản lý ký túc xá, gõ cửa phòng, liền nghe đến bên trong truyền đến một tiếng bực mình lại dẫn tới ý hỏi âm “Ai a?”

Vân Khởi không nói gì, một lát sau, nghe đến bên trong một trận rối loạn, sau đó cửa được mở ra, đi ra một cái cao gầy phụ nữ trung niên, phụ nữ đầu tóc rối bời, quần áo không chỉnh tề, con mắt giống như trợn không trợn, nghĩ trước khi đến là ở lên giường ngủ rồi.

Bị người quấy rầy hảo cảm giác, thái độ của nhân viên quản lý tự nhiên có chút không tốt, giọng nói vì hướng đạo: “Có chuyện gì?”

“Ta nghĩ chuyển ra ký túc xá.” Vân Khởi thần nhiên nói.

“Lấy ra, “ ký túc xá nhân viên quản lý hướng tới Vân Khởi vươn tay, trên mặt tràn đầy bức mình.

Vân Khởi nghi hoặc “Cái gì?”

Nhìn thấy bộ dáng Vân Khởi này, ký túc xá nhân viên quản lý lại là hừ lạnh một tiếng “ Chủ nhiệm lớp nguoi mở ra giấy phép a!”

Nguyên lai muốn chuyển ra ký túc xá học sinh cũng phải có chủ nhiệm lớp đồng ý qua, trường học giải thích là: Đây cũng là vì mỗi một vị an toàn của học sinh suy tính!

Vân Khởi nhủ mảy, nằng ngược lại đã quên chuyện này, bởi vì nàng chưa từng có ở trường học ở qua.

Nhìn thấy Vân Khởi bộ dáng, ký túc xá nhân viên quản lý cũng biết Vân Khởi không có giấy phép, cũng lười cùng Vân Khởi phí cái gì miệng lưỡi, nói thẳng:

“Đi chủ nhiệm lớp tui bay xin, rồi tới tìm ta nữa!” Nói liền ra sức khép cửa phòng lại.

Vân Khởi trong nội tâm thở dài, lên lầu, hướng tới ký túc xá đi đến, xem đến nàng còn muốn ở ký túc xá trụ thêm mấy ngày. Muốn muốn có được chủ nhiệm lớp đồng ý, nhất định phải đạt được baba đồng ý, cùng đi tìm chủ nhiệm lớp, sau đó mới cấp giấy.

Nhưng là Thẩm Hoa Vinh cùng Dương Mai căn bản không bắt kếp cấp nàng, hận không thể nàng từ ở bên ngoài, huống chi, Vân Khởi cũng không muốn làm cho hai người biết được tin tức chính mình muốn chuyển ra đi, nếu không, mướn phòng tiền là như thế nào tới?

Vân Khởi mới vừa đi tới cửa túc xá miệng, liền nghe đến Cao Lâm Lâm lớn giọng “Hừ, kia Vân Khởi dám đánh ta, ta nhất định phải làm cho nàng nếm thử sự lợi hại của ta, ta đã dùng tiền tại bên ngoài trường học mướn vài người, Vân Khởi tốt nhất cả đời gây ngốc ở trong trường học, không phải vậy. . . Hừ. . .”

Triệu Nhạn lại là nịnh nọt nói: “Đừng vậy, Lâm Lâm, không thể tiện nghi nàng, cũng không nhìn một chút chính mình cái gì đức hạnh, cũng dám đắc tội chúng ta Lâm Lâm.”

“Ha ha. . .” Cao Lâm Lâm bị Triệu Nhạn nói thật cao hứng, phát ra tiếng cười chói tai.

“Hừ, “ Lưu Lệ lại là trực tiếp hừ nhẹ một tiếng, nói:

“Ta đã cùng anh nuôi ta nói hay lắm, chỉ cần Vân Khởi kia dám ra cửa trường, anh nuôi ta liền tóm nàng bắt đầu đến, đến lúc đó. . . Hừ.”

“Ai nha, lệ lệ nguoi cũng thật là lợi hại!” Triệu Nhạn hăm mộ nói: “Nguoi anh nuôi đối với nguoi thật là tốt!”

“Đương nhiên “ Lưu Lệ đắc ý “Anh nuôi ta, người quen biết khá nhiều. . .”

Này Lưu Lệ là nàng tiểu thái muội, anh nuôi nàng nói trắng ra là cũng chính là bên ngoài trên tên côn đồ xã hội, không có nghiêm chỉnh học hành, cả ngày chung chạ, Lưu Lệ từ khi biết cái này anh nuôi này, lại là thường nửa đêm theo ký túc xá leo tường đi ra ngoài, buổi sáng lúc trở lại thường mùi rượu đầy người, cũng không biết đi diện khùng đi.

Vân Khởi cười lạnh một tiếng, đẩy cửa ra.

Trong phòng ba người chính là hăng say, nhìn thấy Vân Khởi đột nhiên đẩy cửa ra đi đến, sắc mặt đều là biến đổi, trên mặt tức giận, nghĩ muốn phát tác, nhưng là chống lại Vân Khởi cặp kia trong trẻo nhưng lạnh lùng đến cực điểm, lại cái gì đều nói không nên lời, chỉ có thể gắt gao cắn môi, chịu đựng khí củi đầu xuống.

Vân Khởi nhìn quét ba người củi đầu, không nhanh không chậm nói: “Ngu xuẩn!”

Nghe được Vân Khởi cũng dám mắng các nàng, tính tình nóng nảy Lưu Lệ dẫn đầu nhịn không được, nhảy dựng lên, chỉ Vân Khởi cái cổ mắng: “Mẹ kiếp, tiểu tiện nhân, nguoi dám mắng ta, nguoi biết. . .”

Vân Khởi đột nhiên một tay bắt lấy Lưu Lệ tay thon dài chỉ, sau đó nhất bẻ, chỉ nghe “Răng rắc” một tiếng, Lưu Lệ phía dưới, rốt cuộc nói không nên lời, kêu thảm, dùng tay kia che, sắc mặt trắng bệch.

Vốn đang tức giận, muốn xông lên Cao Lâm Lâm cùng Triệu Nhạn thấy vậy đều là biến sắc, thân thể đứng lên cũng không nhịn được ngồi trở về, không đếm xỉa Lưu Lệ kêu thảm thiết.

Lưu Lệ lần này cũng không có giống Cao Lâm Lâm lần trước may mắn như vậy, Vân Khởi bẻ gãy, còn hảo tâm cho nàng bẻ trở lại.

Nhìn xem Lưu Lệ ngồi chồm hổm trên mặt đất kêu thảm thiết, Vân Khởi không nhịn được nói:

“Câm miệng!”

Thanh âm lạnh như băng, thành công làm cho Lưu Lệ ngậm miệng lại, đôi môi gắt gao cắn , nhịn đau không dám lên tiếng.

“Các ngươi, “ Vân Khởi chỉ Cao Lâm Lâm cùng Triệu Nhận

“Các ngươi đem nàng cho ta ném văng ra, ảm ỉ chết rồi.”

Cao Lâm Lâm cùng Triệu Nhận nghe, gấp rút đứng người lên, không dám nói gì, nhấc lên Lưu Lệ liền ra ký túc xá, thế giới rất cực an tĩnh lại.

Vân Khởi mới không sợ Lưu Lệ đi cáo trạng, Lưu Lệ vốn là lão sư trong mắt vấn đề học sinh, hận không thể khiến cái này con sâu làm rầu nồi canh biến mất mới tốt, hơn nữa, coi như là các nàng đi cáo trạng, Vân Khởi cùng lắm thì không đi học.

Mạt thế tiến đến, ở đâu còn sẽ có trường học?

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Chương 5: ☆cuộc thi

Buổi tối hôm đó, Cao Lâm Lâm ba người đều chưa có trở về, Vân Khởi cũng không thêm đề ý, một cái người ở ký túc xá ngược lại thanh tĩnh, tu luyện càng thêm tiện.

Đi tới thế giới này, Vân Khởi liền phát hiện thế giới này tu luyện phát sinh biến hóa, nàng mặc dù có thể hấp thu trong thiên địa nguyên khí, tinh thần lực vẫn đang gia tăng, sức mạnh trong cơ thể cũng đang không ngừng tăng trưởng, nhưng lại tu luyện không ra nguyên đan.

Thế giới thay đổi, tu luyện hệ thống cũng thay đổi rồi, người chỉ có thể duy nhất tu luyện dị năng thế giới, chỉ là nàng hiện tại chỉ có thể coi là là người có dị năng tinh thần hệ, thủy hệ dị năng còn không có thức tỉnh.

Nàng tu luyện là công pháp cấp cao nhất, thế giới thay đổi, làm cho nàng không cách nào tu luyện ra nguyên đan, nhưng nàng tu luyện cũng không phải là không dùng được, hấp thu thiên địa nguyên khí có thể tăng cường dị năng, nhanh chóng khôi phục dị năng tiêu hao, thậm chí nàng còn có thể phóng xuất ra dị năng.

Tinh thần lực của nàng cường đại, dựa theo ký ức Vân Khởi đời trước, tinh thần lực của nàng ít nhất là thực lực cấp năm tinh thần hệ người có dị năng .

Tinh thần lực cường đại, thế nhưng làm cho nàng có được bất khả tư nghị lực lượng, nàng thế nhưng có thể dùng tinh thần lực đi khống chế những thứ kia tinh thần lực không bằng với nàng, chỉ cần người trong đầu nàng đề ý ở đó, nàng có thể khống chế các nàng.

Phát hiện này làm cho Vân Khởi dị thường hưng phấn, chỉ cần có loại năng lực này, như vậy nàng ở mạt thế sinh tồn cơ hội lại tăng rất nhiều.

Ngày hôm sau, Vân Khởi phải đi thị trường thuê người, thuê một người đàn ông trung niên xem như người giám hộ của chính mình, đi gặp lão sư chủ nhiệm lớp.

Thẩm Hoa Vinh cùng Dương Mai không có hay qua trường học, chủ nhiệm lớp tự nhiên không biết phụ thân của Vân Khởi hình dạng thế nào. Nhìn thấy Vân Khởi dẫn nhất người đàn ông trung niên tới gặp hắn, thái độ vô cùng khách khí, còn không ngừng khen ngợi Vân Khởi trong khoảng thời gian này số học thành tích tăng lên rất nhanh.

Vân Khởi có thể sử dụng tinh thần lực của mình đi ảnh hưởng chủ nhiệm lớp, nhưng là Vân Khởi cũng không muốn làm như vậy, chủ nhiệm lớp mặc dù cứng nhắc, nhưng là người đáng giá tôn kính, còn dị năng nàng là lưu đến mạt thế lại dùng đi.

Nghe được Vân Khởi lần này tới mục đích dĩ nhiên là vì chuyển đi ra ngoài ở, chủ nhiệm lớp có chút khó khăn, trong lời nói tràn đầy đều là sợ ảnh hưởng Vân Khởi thành tích, có chút không muốn.

Vân Khởi thấy kia nam nhân thuê tới cái trán không ngừng toát ra mồ hôi lạnh, sợ lộ, vội hỏi:

“Lão sư, thành tích của ta sẽ không xuống dưới, ba ngày sau, chính là cuộc thi, ta sẽ chứng minh cho ngài xem.”

Chủ nhiệm lớp nhìn thấy Vân Khởi như vậy nói lời thề chắc chắn, cũng đáp ứng, bất quá ngàn vạn dặn dò, nhất định không thể trì hoãn học tập.

Vân Khởi trở lại ký túc xá lâu, mới vừa mở ra cửa túc xá, liền nghe được có người kêu tên của mình.

“Vân Khởi” một tiếng thanh âm xinh đẹp ở Vân Khởi sau lưng vang lên, là Vương Manh.

Nhìn thấy Vương Manh, Vân Khởi trong nội tâm lạnh lùng, Vương Manh này lúc trước cùng Vân Khởi hảo hữu, lúc tiến mạt thế đến , cùng người nhà không cần thận thất lạc, là Vân Khởi khổ khổ cầu Thẩm Hoa Vinh mang theo nàng, mang nàng tới kinh thành căn cứ, cuối cùng Vương Manh thức tỉnh rồi mặc hệ dị năng, thế nhưng cùng Thẩm Duyệt lại thông đồng cùng nhau, liên hợp hãm hại Vân Khởi, thật là làm cho người cười chê.

“Ngươi có chuyện gì sao?” Vân Khởi giọng nói có chút lạnh nhạt.

“Vân Khởi?” Vương Manh nghe được Vân Khởi có chút lạnh nhạt giọng nói, trong mắt tràn đầy thương tâm, phảng phất bị rất lớn ủy khuất, vành mắt ửng đỏ

“Vân Khởi ngươi có phải hay không, có hay không trách ta rồi?”

Vương Manh cúi thấp đầu, bả vai nhún, thoát nhìn có chút đáng thương, nếu là lúc trước Vân Khởi đã sớm xông lên an ủi Vương Manh, tha thứ nàng, nhưng là bây giờ. . .

“Ngươi nếu không có việc gì, thì đi đi, ta không muốn gặp lại ngươi” Vân Khởi có chút không nhịn được, nàng ghét nhất loại bạch liên hoa như vậy .

“Tiểu Khởi” Vương Manh nghe được Vân Khởi lời nói, mạnh mẽ ngăn đầu, trong mắt tràn đầy không thể tin, nhưng trong lòng thì thầm hận Vân Khởi không biết phân biệt tốt xấu.

Vân Khởi ở trường học rất cô độc, không có người nào cùng nàng nói chuyện, không có người nào cùng nàng giao hảo, đương nhiên không phải là Vân Khởi tính cách không tốt, cũng không phải là nàng không thích nói chuyện. Không có người nào là trời sinh không thích nói chuyện, về sau Vân Khởi mới ở ngẫu nhiên biết được, nguyên lai trường học bạn học sơ dĩ bất hòa Vân Khởi, đều là Thẩm Duyệt âm thầm giở trò.

Liền ngay cả Vương Manh, cũng là vì nịnh bợ Thẩm Duyệt, mới cùng Vân Khởi làm bằng hữu, rõ ràng là bằng hữu tốt, âm thầm không ít chửi bới Vân Khởi.

“Tiểu Khởi, ngươi. . . Ngươi có phải hay không vẫn còn ở trách ta?”

Nói nước mắt liền theo khóe mắt lướt qua, làm cho người ta nhìn hảo không thương tiếc.

Nhìn về phía Vân Khởi trong ánh mắt mang theo điểm một cái khăn cầu cùng bất lực, Vân Khởi ánh mắt từ đầu đến cuối đều là lạnh như băng .

Nhìn qua ánh mắt Vân Khởi lạnh như băng, Vương Manh thế nhưng có chút mắt tự nhiên nghiêng đầu đi, không dám nhìn thẳng.

“Ta lập lại lần nữa, đi mau, ta không muốn gặp lại ngươi nếu không, ta sẽ nhịn không được đánh ngươi”, Vân Khởi lạnh như băng giọng nói, ánh mắt nhìn thấu thế sự, làm cho Vương Manh rốt cuộc không trụ được, đành phải nói:

“Tiểu Khởi, ta lúc này đi “ đi tới cửa, lại nhịn không được quay đầu lại

“Tiểu Khởi ngày mai hai người chúng ta còn là cùng một phòng thi, liền kính nhờ ngươi.” Nói đưa cho Vân Khởi một cái ánh mắt, sau đó mới đầu cũng không quay quay đầu lại đi thẳng .

Vân Khởi cười lạnh, Vương Manh thành tích học tập không tốt, trước kia Vân Khởi thành tích ít nhất coi như là trung bình, nhưng Vương Manh chỉ có thể coi là tồn tại hạng chót.

Kể từ lần đầu tiên thi, Vân Khởi giúp Vương Manh, Vương Manh thành tích liền liên tục đi theo đằng sau Vân Khởi, hai người thành tích tương đương nhau, tự nhiên cũng liền phân đến cùng một cái phòng thi, chỗ ngồi cách cũng không xa, vì vậy mỗi lần cuộc thi đều là Vân Khởi giúp đỡ Vương Manh làm bừa, nếu không chỉ bằng Vương Manh, chỉ sợ điểm thi một cái đếm ngược thứ ba từ dưới lên trên đều khó khăn.

Ba ngày sau, trường học cuộc thi, một ngày trước hôm thi, trường học liền đem số ghế học sinh, phòng thi đều phân phối xong.

Vân Khởi thành tích không tốt lắm, phòng thi ở thư viện.

Có thể ở thư viện thi học sinh thành tích đa phần đều rất không tốt.

Cùng ngày thời điểm thi, Vân Khởi mới vừa ngồi vào chỗ ngồi của mình, chỗ ngồi là số chín, mà Vương Manh chính là số 2, Vân Khởi ở phía sau, cùng Vân Khởi chỗ ngồi lần lượt vô cùng gần.

Vương Manh vừa thấy được Vân Khởi liền phi thường nhiệt tình dán lên đến, nói gần nói xa, còn thử dò xét, Vân Khởi gần đây có hay không nghiêm túc học tập? Ba của nàng đã đáp ứng nàng, nếu như nàng cuộc thi lần này tốt, liền mua cho nàng một chiếc váy hàng hiệu nàng vừa ý, sau đó chính là thoát khỏi Vân Khởi chiếu cố nàng một chút, cuối cùng chính là dặn dò Vân Khởi muốn hảo hảo làm bài.

Vương Manh nhìn thấy sắc mặt Vân Khởi thủy chung nhàn nhạt, hơn nữa một câu nói cũng không nói với nàng, không giống trước ở trước mặt nàng, như vậy không quan hệ. Vương Manh trong lòng hoang mang, Thật là trừ Vân Khởi, nàng không biết còn có thể dựa vào ai, chỉ có thể liều mạng dặn dò Vân Khởi nhất định phải cho nàng truyền đáp án.

Vân Khởi ngồi xuống, sắc mặt bình tĩnh, tùy Vương Manh tự quyết định.

Rốt cục giám khảo lão sư đã đến, trong tay cầm đề thi thật dày, Vương Manh cũng không tình nguyện quay trở lại chỗ ngồi của mình.

Thời gian thi vừa đến, giám khảo lão sư bắt đầu phát đề, Vân Khởi tiếp đề đến, không giống người khác, trước đại khái xem một lần, làm được trong lòng hiểu rõ, đằng sau đều có chút đề hình học, có thể tốn hao thời gian bao lâu ở phía trước đề hình, đằng sau đề đại số lại muốn tốn hao bao lâu thời

gian.

Môn thi đầu tiên cuộc thi chính là số học, chứng kiến bên trong trường thi, bọn học sinh phấn hận, mặt bắt đắc dĩ, cũng biết đề toán học này ở trong mắt bọn họ rất khó.

Vân Khởi còn lại trực tiếp viết tên lên, sau đó bắt đầu làm đề đại số, phía trước lựa chọn đề, lấp chỗ trống đề, liền bình thường biết rõ đáp án, một chút cũng không có ở bản nháp trên giấy tính toán theo công thức, viết một hồi, không đến một phút, phía trước đề đại số toàn bộ làm xong, cũng chỉ còn lại có đề hình. Vân Khởi nhìn thoáng qua đề hình, àn, rất đơn giản.

Vân Khởi cầm lấy bút, lại bắt đầu viết.

Những thứ đề toán học này, Vương Manh tự nhiên là không biết làm, chỉ có thể nhắm chán nhìn xem Vân Khởi, hy vọng Vân Khởi lấy tốc độ nhanh nhất làm xong, hảo đem đáp án cho nàng.

Vương Manh nhìn thấy Vân Khởi mới vừa tiếp đến bài thi liền bắt đầu viết, lòng mày cau lại, này Vân Khởi đang làm gì? Như thế nào có thể ở bài thi cứ viết? Chẳng lẽ đều không cần tính toán theo công thức sao? Nàng cũng không phải là quan tâm Vân Khởi, mà là quan tâm chính mình, nếu như Vân Khởi đề làm không tốt, như vậy thành tích của nàng tự nhiên cũng không tốt lên, như vậy chiếc váy hàng hiệu của nàng, khả làm sao bây giờ đây?

Nhìn xem Vân Khởi không đến một phút liền đem phía trước đề toàn bộ làm xong, sau đó bắt đầu viết đại đề, Vương Manh càng thêm nghi ngờ, chẳng lẽ Vân Khởi trước đó xem qua bài thi, nếu không làm sao sẽ làm nhanh như vậy? Sao đáp án nàng cũng không có nhanh như vậy đi?

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Chương 6: vạch trần!

Không đến mười phút, Vân Khởi đem đằng sau đại đề cũng toàn bộ viết xong, nhưng là cuộc thi thời gian mới đi qua không đến mười lăm phút, trường học có quy định không được nộp bài thi trước.

Vì vậy, Vân Khởi liền đem thu dọn bài thi, bắt đầu gói lên bài thi cảm giác buồn ngủ ngủ đến.

Toàn bộ trường thi học sinh nhìn thấy có người như thế này mà lớn mật, dám đang thi thời điểm ngủ, rồi rít đưa ánh mắt nhảy vào hướng về phía Vân Khởi, giám khảo lão sư lại là trực tiếp đi đến bên người Vân Khởi, không vui nói:

“Bạn học, đây đang là cuộc thi, không thể ngủ.”

Giám khảo lão sư sắc mặt có chút không tốt, ở trong mắt của nàng, Vân Khởi không thể nghi ngờ đã bị tính vào hàng ngủ học sinh xấu.

Vân Khởi gấp rút nhu thuận ngồi dậy, ánh mắt bình tĩnh nhìn lão sư

“Lão sư ta làm xong.”

“Làm xong cũng không thể ngủ. . .”

Giám khảo lão sư thuận miệng nói, đột nhiên, giám khảo lão sư sững sờ, không dám tin nhìn chằm chằm Vân Khởi, thanh âm có chút cất cao

“Người nói cái gì? Làm xong?”

Nữ lão sư này chừng ba mươi hơn tuổi cũng là một vị số học giáo sư, nàng tự nhiên biết rõ lần này toán học đề đến cỡ nào khó, trước cuộc thi, các nàng bắt đầu đánh máy đề thi, cùng với các lão sư khác đánh cuộc, cuộc thi lần này bao nhiêu thời gian cần để học sinh làm bài, trên mặt đề quá khó, bọn học sinh phần lớn hẳn là làm không xong.

Nhưng là, lúc này mới đi qua bao lâu, lúc này vừa mới bắt đầu cuộc thi đi, dĩ nhiên cũng có học sinh nói làm xong, nàng là siêu nhân sao?

Hơn nữa, trong cái phòng thi bên này, học sinh học tập trình độ đều chẳng có gì đặc sắc, giám khảo lão sư như thế nào đều không thể tin được, thế nhưng có người có thể trong thời gian ngắn như vậy làm xong, coi như là chính nàng làm, cũng không biết làm nhanh như vậy.

Giám khảo lão sư nhìn không được rút bài thi của Vân Khởi ra thoát nhìn, đại khái vừa nhìn, thật sự viết tràn đầy chữ, chữ viết cũng xinh đẹp lịch sự tao nhã, thoát nhìn rất là cảnh đẹp ý vui.

Giám khảo lão sư nhìn qua bài thi thật sự tràn ngập kinh hãi rồi, sau đó lại nghĩ, học sinh này làm nhanh như vậy, nghĩ đến làm đúng đề không nên nhiều như vậy a? Sẽ không tất cả đều là đoán mò a?

Nhưng là nhìn xuống dưới, giám khảo lão sư ánh mắt càng là kinh dị, trừng lớn hai mắt, không dám tin nhìn chăm chăm bài thi, phảng phất trên mặt có vật gì đáng sợ.

“Ngươi . . .”

Nữ lão sư khiếp sợ trừng mắt Vân Khởi

“Điều này sao có thể?”

Bên trong phòng thi học sinh nhìn thấy thất kinh giám khảo lão sư, lòng hiếu kỳ quá nặng, rồi rít đem ánh mắt nghi hoặc nhìn tới về mặt lạnh nhạt Vân Khởi.

Vân Khởi ở trường học mặc dù là người an phận, nhưng với mỹ mạo của nàng nhưng là ở trường đều cũng có biết qua tên.

“Ngươi đi theo ta!”

Giám khảo lão sư có chút thận trọng nói với Vân Khởi, sau đó làm cho một người khác giám khảo cuộc thi nhìn cho thật kỹ thí sinh, nàng là mang theo Vân Khởi ra trường thi.

Nữ lão sư mang theo Vân Khởi đi rồi, bên trong trường thi lập tức nổ tung, nếu không phải là còn có một giám khảo lão sư dè dặt, bên trong phòng thi đã sớm hỗn loạn.

Đặc biệt là Vương Manh, nhìn thấy Vân Khởi bị giám khảo lão sư mang đi, Vương Manh chỉ cảm thấy trời đất đều sụp, Vân Khởi tiện nhân kia đi rồi, nàng phải làm sao a? Nhìn đề thi trống không, Vương Manh hận không thể bắt Vân Khởi gương mặt hồ ly tinh kia.

Giám khảo lão sư mang theo Vân Khởi đi vào phòng giáo vụ, đem chuyện cùng chủ nhiệm phòng giáo vụ nói một tý, chủ nhiệm phòng giáo vụ, cũng sẽ nhìn xem bài thi Vân Khởi, trong nội tâm quần quai.

Bài thi số học khó như vậy thế nhưng không đến mười lăm phút liền làm xong, trọng yếu là, tất cả đều làm đúng rồi, điều này sao có thể?

“Ngươi làm như thế nào?” Chủ nhiệm phòng giáo vụ nhìn không được hỏi.

“rất đơn giản, cứ vậy làm” Vân Khởi bình tĩnh nhìn chủ nhiệm phòng giáo vụ

Chủ nhiệm phòng Giáo vụ có chút không tin

“Nhưng mà, bạn học, căn cứ tình huống chúng ta biết, trước ngươi thành tích cũng không khá lắm”

Vân Khởi cũng không hoảng hốt, nói thẳng:

“Trước kia chỉ là không muốn làm thôi.”

Chủ nhiệm phòng giáo vụ cùng giám khảo lão sư kia liếc mắt nhìn nhau, trong nội tâm thở dài, một bộ này bài thi là tạm thời quyết định như vậy, không thể nào có người nói trước biết được, vậy thì loại bỏ làm bù khả năng, chẳng lẽ trường học của bọn họ thật sự ra một thiên tài?

Cuối cùng giáo vụ xử chủ nhiệm cùng giám khảo lão sư làm cho phép Vân Khởi về trước ký túc xá nghỉ ngơi, buổi chiều thi tiếp.

Vân Khởi bị giám khảo lão sư mang đi, liền không còn có trở lại phòng thi, bên trong phòng thi học sinh rồi rít nghị luận nhìn có chút hả hê Vân Khởi sẽ phải chịu cái dạng gì trừng phạt?

Bên trong phòng thi chỉ có Vương Manh một lòng ngóng nhìn Vân Khởi có thể trở lại, nhưng mà cho đến khi cuộc thi kết thúc, Vân Khởi cũng chưa có trở lại phòng thi, Vương Manh lo lắng trái nhìn nhìn phải, rướn cổ, dùng sức nhìn xem phía trước học sinh bài thi, chốc cho giám khảo lão sư trừng nàng vài lần.

Đợi đến cuộc thi kết thúc, Vương Manh bài thi còn có một hơn phân nửa không có viết, viết cái kia gần một nửa, còn phần lớn là mơ hồ .

Đợi đến cuộc thi kết thúc, Vương Manh về mặt giận dữ nộp lên bài thi, trong mắt tràn đầy âm ngoan.

Mỗi lần cuộc thi cũng không thiếu học sinh gian lận, làm thủ đoạn gian lận cũng nhiều mặt, cái gì điện thoại di động a, tờ giấy nhỏ a. . .

Mỗi lần bắt được học sinh gian lận trong cuộc thi, trường học đều sẽ thông qua trường học truyền thanh, làm cho toàn trường học sinh cũng biết, hạo cấp những học sinh suy tính làm bài gian lận một cái cảnh báo.

Lần này cũng không ngoại lệ, buổi sáng tổng cộng có hai cái tên làm làm bài gian lận, đều là nhìn lên điện thoại di động, chỉ là học sinh đợi thời gian rất lâu, cũng không thấy truyền thanh trung truyền ra tin tức Vân Khởi gian lận, đây là có chuyện gì?

Buổi chiều, hai giờ cuộc thi, Vân Khởi đứng giờ đi tới phòng thi.

“Vân Khởi, “ một cái có chút bén nhọn nữ cao âm. Vân Khởi nhớ rõ đây là tiếng của Vương Manh. Chỉ thấy Vương Manh phần hận đi đến bên người Vân Khởi

“Tiểu Khởi người thật là quá đáng, tại sao có thể gian lận đây?” Lúc nói trên khuôn mặt làm ra một bộ dáng đau lòng

“Người có biết hay không gian lận sẽ cho người coi thường người, người đây là cấp ba mẹ người mất mặt, người tại sao có thể. . .” Nhìn Vương Manh, Vân Khởi ánh mắt lạnh như băng nhìn tới.

“Ai nói ta làm bài gian lận rồi?”

Vân Khởi trừng mắt liếc Vương Manh, sau đó nhìn chung quanh một vòng, nhìn xem học sinh ngồi bên cạnh xem kịch vui, Vân Khởi cười lạnh một tiếng

“Nếu như ta làm bài gian lận, trường học đã sớm công khai, nếu đã trường học cũng không có nói ta gian lận, người lại có tư cách gì nói ta gian lận đây?”

Vương Manh bị Vân Khởi nói nhất nghẹn, nàng cũng biết, trường học truyền thanh nếu đã không có truyền ra tin tức Vân Khởi làm bài gian lận, khả năng Vân Khởi thật không có gian lận, nhưng là nàng trong nội tâm đối Vân Khởi không có cho nàng đề thi đáp án có chút phần hận, trong nội tâm kìm nén nhất khẩu ác khí, nhìn thấy Vân Khởi liền không nhịn được đem ác khí phát tiết đến trên người Vân Khởi.

“Hay là bởi vì ta đi rồi, không có ai cấp người truyền đáp án, cho nên người thẹn quá hoá giận rồi sao?” Vân Khởi trên mặt lộ ra một cái trào phúng cười.

“Cái gì? Truyền đáp án?” Xung quanh học sinh bởi vì Vân Khởi lời nói, mà kinh ngạc lên tiếng.

“Chẳng lẽ trước kia cuộc thi, đều là Vân Khởi cấp Vương Manh truyền đáp án?”

“Không trách được Vương Manh thành tích cùng Vân Khởi thành tích kém không nhiều lắm”

Bên cạnh học sinh lộ ra như vậy thần sắc, nhìn về phía Vương Manh trong ánh mắt tràn đầy là khinh thường.

Vương Manh sắc mặt lập tức đỏ lên, nhìn xung quanh học sinh bộ dáng trào phúng, có chút khó xử bất an, chỉ Vân Khởi bổi rồi nói:

“Câm miệng, câm miệng, không phải như thế, không phải như thế, người nói bậy, nói bậy.”

“Không phải?” Vân Khởi cười lạnh một tiếng

“Nếu như không phải là cuộc thi thời điểm ta cấp người truyền đáp án, người cho rằng thành tích của người có thể vượt qua ta?” Sau đó không đợi Vương Manh nói chuyện, nói tiếp:

“Có phải thật vậy hay không, chờ cuộc thi hết sẽ biết, nếu như lần này không có sự trợ giúp của ta, người còn có thể thi tốt, như vậy chính là ta sai, ta sẽ xin lỗi người, như thế nào?”

Xung quanh học sinh vừa nghe, lập tức đến đây hào hứng, ríu rít ồn ào, làm cho Vương Manh đáp ứng Vân Khởi khiêu khích.

Vương Manh biết mình phân lượng bao nhiêu, nếu như không có Vân Khởi trợ giúp, thành tích của nàng nhất định không có trước tốt như vậy, Vương Manh không dám đáp ứng, chỉ có thể oán hận trừng Vân Khởi một cái

“Ta không cùng người bình thường so đo!”

“Cát!”

Xung quanh học sinh nhìn thấy Vương Manh thế nhưng không dám đáp ứng, tâm trong cơ bản đã xác định Vương Manh trước cuộc thi cần phải đều là Vân Khởi giúp đỡ, trên mặt lại là khinh thường.

Vân Khởi còn lại là cười lạnh một tiếng, sau đó ngồi xuống chỗ ngồi của mình, chờ cuộc thi tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Chương 7: quát lớn!

Buổi chiều cuộc thi tiếng Anh, này chính là môn nguyên thể trước am hiểu nhất, đối với hiện tại Vân Khởi mà nói lại là một đĩa đồ ăn.

Giám khảo lão sư phát hạ bài thi, con mắt hữu ý vô ý nhìn về phía Vân Khởi.

Vân Khởi làm như không thấy, cầm lấy bút, trước viết danh tự, tiếng Anh chia làm hai bộ phận, một phần là thỉnh lực, một phần là thi viết.

Qua mười phút, thỉnh lực cuộc thi bắt đầu, Vân Khởi nhắm mắt lại, lắng nghe trong radio đưa tin một chút đoàn văn tiếng Anh, chỉ nghe một lần, Vân Khởi liền đem đáp án viết tại đáp án đề.

Vương Manh nghe trong radio tiểu đoàn văn tiếng Anh, chỉ cảm thấy một trận bức bối, trong radio tiếng Anh đoàn văn đối Vương Manh mà nói, không thể nghi ngờ là thiên thư, con mắt không thành thật liếc về phía Vân Khởi, chứng kiến Vân Khởi ở bài thi cúi đầu viết liên tục, phảng phất không cần suy tư, Vương Manh chính là một trận bức mình.

Vân Khởi phảng phất cảm thấy ánh mắt Vương Manh, đầu đột nhiên chuyển hướng Vương Manh, vừa hay nhìn thấy Vương Manh chính về mặt phần hạn nhìn xem năng, Vân Khởi khoe miệng khẽ nhếch lên một cái đường cong.

Nụ cười nhạt này, rơi ở trong mắt Vương Manh không thể nghi ngờ là khiêu khích, Vương Manh khí cắn răng, sắc mặt đỏ lên, hạn không thể đi lên cắn chết Vân Khởi.

Nửa giờ sau, thỉnh lực kết thúc, mà Vân Khởi còn lại là ở mười phút sau, làm xong bài thi.

Vân Khởi đem bài thi cất kỹ, chính ngủ ngon giấc, giám khảo nữ lão sư đi đến một bước, cầm lấy Vân Khởi bài thi, nhìn thấy lại làm xong, giám khảo lão sư lần này đã là có chuẩn bị, nhìn thoáng qua Vân Khởi, sau đó liền mang theo Vân Khởi bài thi đi rồi.

Vân Khởi không để ý người chung quanh ánh mắt khác biệt nhìn mình, đứng người lên, ra trường thi, mà một người khác giám khảo lão sư còn lại là nhìn năng một cái, lại cũng không có ngăn cản.

Đang sau cuộc thi, Vân Khởi cũng không có vượt qua nửa giờ, liền nộp bài thi, sau đó liền ra trường thi.

Mà Vân Khởi không đến nửa giờ có thể làm xong bài thi chuyện tình cũng ở trường học bất trấn động, Vân Khởi vừa mạnh mẽ ra một phen danh tiếng.

Đối với cái này chút ít, Vân Khởi tuyệt không để ý, xế chiều hôm nay là cuối cùng một hồi thi, vật lý.

Nữ sinh bình thường không am hiểu khoa học tự nhiên, nhưng Vân Khởi bản chính là thiên tài, lại có siêu cấp thiên tài cừ cừ dạy bảo, toán lý hóa đã sớm là cấp bậc giáo sư rồi.

Bài thi phát sau đó, Vân Khởi viết lên tên, liền bắt đầu đáp đề. Vật lý đề ở trong mắt Vân Khởi rất đơn giản, nhưng là ở trong mắt học sinh bình thường, quả thực làm cho học sinh hạn muốn giết người!

Vân Khởi sau khi làm xong, giám khảo nữ lão sư đã phản xạ có điều kiện chính là đi đến bên cạnh Vân Khởi, cầm lấy bài thi Vân Khởi, quét mắt một lần, trong nội tâm đã xác định, trước mắt này nữ sinh xinh đẹp tuyệt đối là thiên tài trong thiên tài!

Vân Khởi thu thập một ít đồ, đứng lên, muốn đi ra trường thi, đột nhiên, Vân Khởi ánh mắt bình tĩnh nhìn về phía nơi nào đó.

Đang muốn đi nữ giám khảo lão sư chứng kiến Vân Khởi cái dạng này, nhin không được hiểu kỳ theo Vân Khởi ánh mắt nhìn đi.

Vừa hay nhìn thấy Vương Manh chính cúi đầu, từ trong tay áo lấy điện thoại di động ra, nhìn một chút che dấu ở trong tay áo di động, ở bài thi thượng viết một tý, dè dặt bộ dáng làm cho người ta nhin không được bật cười.

Nữ giám khảo lão sư sắc mặt lập tức tối sầm, bước nhanh đi đến Vương Manh bên cạnh, tay mắt lạnh lệ bắt lấy Vương Manh trong tay di động, ở Vương Manh bất ngờ ngay người, một phen đoạt lấy đi, mặt lạnh dọa khiến sắc mặt Vương Manh tái nhợt nói:

“Bạn học, đi theo ta!”

Vân Khởi nhìn thấy Vương Manh hù dọa mặt không có chút máu bộ dáng, khoe miệng hơi vênh.

Buổi chiều thi xong, trường học ngay tại trạm radio, truyền thanh Vương Manh cuộc thi chuyện tình gian lận, cùng lớp hoặc là học sinh cùng một cái phòng thi, đều rồi rít bày tỏ đối Vương Manh khinh bỉ.

Ngày hôm sau, Vân Khởi liền nhận được điện thoại Vương quản lý, nói là đồ trang sức đã đấu giá thành công, tổng cộng có ba triệu vạn. Vân Khởi trong tay nhiều lên ba triệu vạn, trong đầu cũng tính toán không ít, đầu tiên chính là đem giao tiền thuê phòng trước.

Ba ngày sau, thành tích cuộc thi đã có, Vân Khởi được cả năm môn đề nhất. Vân Khởi được 749 điểm, chỉ có một phần kém, chính là max điểm.

Một phần kia còn là viết văn gần đạt được điểm tối đa, còn lại đề thi thể nhưng tất cả đều là max điểm. Mà cả năm cấp, so với Vân Khởi thể nhưng toàn bộ kém một trăm phần trăm.

Vân Khởi lập tức đã trở thành nhân vật phong vân trong trường học.

Nhưng là đại đa số học sinh đều là không tin, dù sao Vân Khởi bình thường thành tích đều là bình thường, làm sao sẽ đột nhiên tăng lên nhanh như vậy?

Rất nhiều học sinh nói ra nghi vấn, Vân Khởi cũng cảm giác được chính mình đi tại trong sân trường, có không ít học sinh, âm thầm đối nàng chỉ chỉ trỏ trỏ.

Vân Khởi cũng không thêm để ý, nên đi học thì đi học, còn lại thời gian sẽ tu luyện.

Chủ nhiệm lớp Vân Khởi lần này cũng là vui vẻ lộ rồi mặt, đối đãi Vân Khởi thái độ cũng tốt hơn nhiều.

Bầu trời này buổi trưa tiết thứ nhất sau khi tan học, Vân Khởi chính đang nhắm mắt tu luyện tinh thần lực, đột nhiên nghe được có người kêu tên của mình, Vân Khởi mở mắt ra, vừa hay nhìn thấy cửa đối nàng cười vẻ mặt ôn nhu Thẩm Duyệt.

“Tiểu Khởi, Tiểu Khởi, “Thẩm Duyệt nhìn thấy Vân Khởi hướng nàng nhìn lại, gấp rút kêu vài tiếng.

“Nha, đó là cấp ba học tử Thẩm Duyệt đi?”

“Đúng vậy, đúng vậy, lớn lên thật là xinh đẹp!”

“Hào có khí chất a!”

“Nghe nói còn là thiên kim của công ty lớn đâu!”

Thẩm Duyệt trong trường học trong lòng mọi người được đánh giá rất cao, trong phòng học, học sinh nhìn thấy Thẩm Duyệt hết sức hưng phấn, đặc biệt là nam sinh, rất là hưng phấn thảo luận.

Vân Khởi mặt không chút thay đổi hướng đi Thẩm Duyệt,

“Có chuyện gì sao?”

Học sinh nhìn thấy Thẩm Duyệt tìm đến Vân Khởi, trong nội tâm không khỏi khinh bỉ, trường học người nào không biết người bình thường như Vân Khởi lúc nào cũng bám lấy mỹ nữ Thẩm Duyệt không tha, thật sự là không biết xấu hổ.

Thẩm Duyệt nhìn xem Vân Khởi, ánh mắt có chút phức tạp

“Tiểu Khởi, ta nghe nói ngươi lần thi này cả năm cấp đệ nhất, này là thật sao?”

“Àn” Vân Khởi gật đầu.

Thẩm Duyệt sau khi nghe được, lập tức cả kinh kêu lên:

“Tiểu Khởi, ngươi mặc dù học tập không tốt, nhưng cũng không phải là rất kém cỏi, không cần phải làm bài gian lận, nếu không ngươi sao có thể đệ nhất, trong lòng ngươi liền thật sự vui vẻ sao? Ngươi không biết là áy náy sao?”

Thẩm Duyệt bèn nhón thanh âm hấp dẫn tất cả học sinh trong phòng học, học sinh nghe được Thẩm Duyệt lời nói, trong lòng cũng là tán đồng, dù sao bọn họ cùng Vân Khởi là bạn học, cũng biết Vân Khởi là cái trình độ gì, bọn họ tự nhiên sẽ hiểu, mà lần này, Vân Khởi đột nhiên thi niên cấp đệ nhất, hơn nữa quãng cả năm cấp một mảng lớn, trong lớp tất cả học sinh đều có chút không tiếp thụ được.

Thẩm Duyệt nhìn thấy chính mình hấp dẫn tất cả học sinh trong phòng học, trong nội tâm đắc ý, nói càng thêm hăng say

“Tiểu Khởi, làm người muốn thành thực, ngươi mặc dù không có mẹ, nhưng là cũng phải làm một cái người có tư cách.”

“Bốp!”

Vân Khởi không chút lưu tình quăng Thẩm Duyệt một bạt tai, đối với cái này dạng tiện nhân này, Vân Khởi không đánh nàng, chính là có lỗi với tự mình.

Thẩm Duyệt liền ngốc rồi, sững sờ, ngơ ngác nhìn qua Vân Khởi, trong mắt tràn đầy không thể tin. Vân Khởi lại dẫn đầu mắng:

“Thu hồi ngươi giả nhân giả nghĩa bộ dáng, ngươi căn bản không có tư cách nói ta, ngươi là ai, bất quá là ba ba ta ở ngoài tiểu tam sinh đã chủng là ngươi, Mẹ ta sau khi chết, mẹ ngươi mới dám mang theo ngươi tới đến nhà ta, Vân thị tập đoàn rõ ràng là mẹ ta gây dựng lên, mẹ ta đem Vân thị tập đoàn cổ phần thừa kế cấp ta, ta vì hiếu tâm mới đem cổ phần chuyển nhượng cấp ba ba, mà ngươi là ai, bất quá là đã chủng ản không Vân gia nhà ta, cũng dám nói ta?”

Những thứ này vốn là sự thật, Vân Khởi nói cây ngay không sợ chết đứng, khí thế bức người, kia ánh mắt lạnh như băng, trào phúng cười lạnh, ngang ngược ngừ điệu, làm cho Thẩm Duyệt hoàn toàn ngây ra.

Trong lớp học sinh cũng ngây ra, đây rốt cuộc là thế nào?

Không phải nói Vân Khởi là người bình thường sao?

Không phải nói Vân Khởi ái mộ hư vinh, mặt dày mày dạn bám lấy Thẩm Duyệt sao?

Không phải nói Thẩm Duyệt mới là Vân thị tập đoàn đại tiểu thư sao?

Nhưng là Vân Khởi nói tại sao cùng các nàng biết rõ không giống với đâu?

Vân Khởi nhìn thấy tất cả mọi người vẻ mặt khiếp sợ nhìn xem các nàng, nói tiếp:

“Ta họ Vân, ta mới là Vân gia người nối nghiệp, mà ngươi, “ Vân Khởi đưa ngón tay Thẩm Duyệt

“Bất quá là dã chủng, là người ngoài!”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Chương 8: Dạy Dỗ

Vân Khởi nói xong, liền đứng người lên ra khỏi phòng học, Thẩm Duyệt đứng sau liềm mạng sắc tái nhợt, lưng lay sắp đổ.

Còn lại học sinh nghe được Vân Khởi lời nói, trong nội tâm đã tin một nửa, bọn họ trước kia cũng hoài nghi, vì cái gì Vân thị tập đoàn đại tiểu thư hội họ Thẩm đây?

Nguyên lai Vân Khởi này cô bé lộ lem mới thật sự là công chúa, mà Thẩm Duyệt, bất quá là tu hú chiếm tổ chim khách, hàng giả!

Từ nay về sau, các bạn học thái độ đối với Vân Khởi liền tốt lên rất nhiều, chung lớp bên trong học sinh nhìn thấy Vân Khởi cũng sẽ chủ động chào hỏi, thái độ cũng vô cùng nhiệt tình, Vân Khởi mặc dù không quan tâm những thứ này, nhưng là nàng chính là không thể để Thẩm Duyệt đắc ý. Mà tự theo chuyện ngày đó sau, Thẩm Duyệt muốn xin nghỉ rồi, đã một ngày chưa có tới trường học.

Ngày hôm sau, Vân Khởi liền nhận được điện thoại Thẩm Hoa Vinh.

Trong điện thoại Thẩm Hoa Vinh dị thường phần nộ, đem Vân Khởi mắng nhất cẩu huyết phun đầy đầu, Vân Khởi cười lạnh cúp điện thoại.

Thẩm Hoa Vinh sững sờ nhìn xem điện thoại trong tay, không thể tin được, cái kia tiểu nữ nhi nhất gan, bình thường cũng dám treo điện thoại của hắn.

Một bên Thẩm Duyệt nhìn thấy Thẩm Hoa Vinh đem Vân Khởi hung hăng mắng một trận, trong nội tâm tràn đầy đắc ý.

Hừ, liền coi như ngươi mới là Vân thị tập đoàn người thừa kế thì thế nào? Hiện tại, ta, Thẩm Duyệt mới là Vân thị tập đoàn đại tiểu thư.

Không, Vân thị tập đoàn lập tức sẽ đổi thành Thẩm thị tập đoàn.

Bây giờ Vân Khởi ước gì cùng Thẩm Hoa Vinh ba người thoát ly quan hệ, ở trong mắt Vân Khởi, đến mặt thế, ba người này tuyệt đối đều là cản trở tồn tại.

Vân Khởi đối bảo lệ phòng đầu giá rất hài lòng, tiếp theo lại lấy ra vài món truyền lại đời sau đồ cổ, Vương quản lý nhìn thấy kia vài món đồ cổ, nhãn tình trọn trắng rồi.

Những thứ này đồ cổ đều là truyền lại đời sau bảo bối, mẹ của nàng tự cấp nàng bố trí trong không gian tòa nhà thời điểm, chuyên môn tìm đến, cho nàng dùng làm đồ trang sức .

Nàng không gian tòa nhà diện tích trăm dặm, cả cái không gian đều là của nàng hậu hoa viên, tòa nhà phía dưới là kho hàng, bên trong thời gian tĩnh chi, đem có bảo hạn sử dụng gì đó, phóng đến bên trong, vĩnh viễn cũng sẽ không quá hạn.

Không gian có thể theo nàng tinh thần lực cường đại mà mở rộng, trong không gian có sơn, có nước, có phi nhiều đất đai.

Trước kia trong không gian mặc dù có chút mầm mống, nhưng Vân Khởi cho tới bây giờ không có hái qua, loại nào ăn không hết, nhưng là tiếp qua năm tháng chính là mặt thế, sau mặt thế, đất đai cùng nước đều bị ô nhiễm, vừa không có ánh mặt trời, thực vật không cách nào sinh tồn, nếu muốn lâu dài sinh tồn, chỉ có thể dựa vào không gian sản xuất thức ăn.

Trải qua một tháng tu luyện, Vân Khởi tinh thần lực đã đến bình cảnh, bất cứ lúc nào đều có thể đột phá cấp sáu, cùng thiên hỏa cũng đều đang tu luyện. là một bộ thiên giai bí kíp, thiên hỏa muốn so với hỏa hệ người có dị năng hỏa cường đại hơn nhiều, không phải là hỏa bình thường có thể so với.

Thiên hỏa tu luyện đẳng cấp không kém với dị năng cấp ba. Mà hỏa của nàng là hỏa của trời đất, coi như là người có dị năng cấp năm cũng không nhất định có thể có thể là đối thủ.

Thẩm Hoa Vinh gọi điện thoại làm cho Vân Khởi về nhà, Vân Khởi mặc kệ bọn họ, trực tiếp tắt điện thoại. Vân Khởi thành tích xuất sắc, rốt cục làm cho chủ nhiệm lớp đáp ứng năng ra ngoài ở. Vân Khởi liền cùng ngày chuyển ra ký túc xá.

Chiều hôm đó sau khi tan học, Vân Khởi ra trường học thẳng đi đến chỗ ở của chính mình. Đột nhiên, đi đến đầu cái hẻm nhỏ, ánh mắt Vân Khởi phút chốc lạnh lẽo, không do dự đi thẳng về phía trước.

Chỉ thấy Vân Khởi mới vừa đi tới giữa hẻm, liền theo ra đến bảy tám tên côn đồ. Những tên côn đồ này mỗi người trong miệng đều ngậm một miếng thuốc, đứng xiêu xiêu vẹo vẹo, đầu tóc cũng đều bị nhuộm đủ mọi màu sắc.

Vân Khởi gặp được người cùng phòng với nàng, Luru Lẹ.

Mấy tên côn đồ kia nhìn thấy Vân Khởi, mắt đầy ham muốn rồi, bọn họ làm côn đồ như thế này có lúc nào gặp được nữ sinh mỹ như thế này đâu.

“Lẹ lẹ, người bạn học này của ngươi thật mỹ a!” Một thanh niên vừa gầy vừa đen, một tay ôm lấy bên eo Luru lẹ nói, vẻ mặt thèm thuồng nhìn chăm chăm Vân Khởi.

Luru Lẹ nhìn thấy bộ dáng này của hắn, mắt nhìn Vân Khởi hiện lên thêm một tia ghen tỵ.

“Lý ca?”

Luru Lẹ không vui gọi một tiếng, thanh âm uốn éo mềm mại, làm cho người ta nghe nhìn không được bắt đầu một thân nổi da gà.

“A, biết rồi, biết rồi, “kia Lý ca gấp rút quay đầu an ủi Luru Lẹ, sau đó nhìn về phía Vân Khởi ánh mắt, hung ác một chút.

“Ngươi tên là Vân Khởi đúng không?” Lý ca ngược đầu, hướng về phía Vân Khởi nói.

Vân Khởi nhìn bọn họ, không nói gì, ánh mắt lạnh như băng làm cho Lý Tam có chút không được tự nhiên, lại nói tiếp:

“Ngươi không biết Lẹ Lẹ là em gái nuôi của ta sao? Ngươi dám khi dễ Lẹ lẹ chính là không coi Lý Tam ta vào mắt rồi, ngươi biết xem thường Lý Tam ta kết cục sao?”

Vân Khởi cười lạnh một tiếng

“Muốn đánh cũng nhanh chút, ta không có thời gian cùng các ngươi tâm sự.”

Vân Khởi lạnh như băng ánh mắt trào phúng rốt cục chọc Lý Tam nổi giận, Lý Tam thu hồi vẻ mặt, nhỏ xuống bọc nước miếng, đối với mình tiểu đệ cao giọng nói:

“Các huynh đệ, cho ta hung hăng giáo huấn một chút tiểu tiện nhân này.”

“Được rồi!”

“Lý ca ngươi cứ yên tâm đi!”

“Đúng vậy, Lý ca, ta chính là rất thương hoa tiếc ngọc a, hắc hắc. . .”

Một đám tên côn đồ phát ra một trận cười có thâm ý, hướng về phía Vân Khởi liền đi tới.

Một tên tiểu côn đồ vẻ mặt cười mờ ám muốn đưa tay bắt lấy cổ tay Vân Khởi.

Vân Khởi bắt đầu động, bắt lấy tay của tên côn đồ kia, dùng sức bẻ, chỉ nghe “Răng rắc” một tiếng, tay của tên côn đồ kia liền bị Vân Khởi nhẹ nhàng bẻ gãy, nhìn thấy ỡ cả xương cốt bên trong, trên mặt bàn tay thịt nhô lên cao.(ka: kinh dị v a~)

“A. . . A. . .”Đau đớn làm cho tên côn đồ nhìn không được xụi lơ trên mặt đất, lập tức hôn mê bất tỉnh.

Đang sau tên côn đồ gặp một nữ sinh nhu nhược thế nhưng dễ dàng đem cổ tay huynh đệ mình bẻ gãy a.

Mấy tên côn đồ đều có chút thất thần, vẻ mặt khiếp sợ nhìn Vân Khởi.

Vân Khởi lạnh lùng nhìn mấy tên côn đồ đứng chung một chỗ không dám tiến lên, lên tiếng nói:

“Không phải là muốn bắt ta sao? Đến a!”

“Tam ca, làm sao bây giờ?” Mấy tên côn đồ đều có chút thất thần.

Lý tam cũng không hổ là lão đại của mấy tên côn đồ kia, ra lệnh cho một tên côn đồ đưa tên bị thương kia đi bệnh viện, sau đó lãnh khốc nhìn Vân Khởi, quát:

“Người dám dấn thân hy sinh để cứu ta, người thiện nhân này thực là muốn chết, ta vốn còn muốn giáo huấn người một tý coi như xong, người đã cắt đứt cánh tay của huynh đệ ta, bẻ gãy 2 cánh tay của người” nói xong tay lên “Huynh đệ lên cho ta!”

Nói xong rút thiết côn ở bên hông ra dẫn đầu xông lên, mấy tên côn đồ thấy Lý Tam rút thiết côn ra, cũng rối rít từ bên hông rút côn ra, hướng tới Vân Khởi xông lên.

Vân Khởi cười lạnh một tiếng, thân hình vừa động, mấy tên côn đồ còn không thấy rõ động tác Vân Khởi, cũng đã ngã trên mặt đất, đều không ngoại lệ đều bị Vân Khởi cầm lấy cổ tay nhẹ nhàng bẻ gãy, ngã xuống đất ngất đi.

“Người . . .” Lưu Lệ vốn đang đắc ý lớn lối không nghĩ tới trong chớp mắt, chỗ dựa vững chắc của chính mình liền ngã trên mặt đất, nhìn Vân Khởi từ từ tiến đến chỗ nằm, hù dọa sắc mặt đến tái nhợt, không ngừng lui về phía sau, thân thể có chút run rẩy

“Không cần, không cần, ta sai rồi, ta sai rồi.”

Nhìn Vân Khởi gương mặt băng lãnh, Lưu Lệ nhận không được quỳ xuống, một cái mạnh mẽ cầu xin tha thứ

“Ta sai rồi, tha cho ta đi, cũng không dám nữa, không dám.”

Hừ, Vân Khởi theo trên cao nhìn xuống Lưu Lệ quỳ trên mặt đất, làm sai chuyện, đã xin lỗi coi như xong sao? Nàng Vân Khởi cũng không phải là cái gì người tốt!

Vân Khởi nhắc chân một cước đem Lưu Lệ đá một cái xa năm sáu thước, Lưu Lệ chỉ tới kịp kêu đau một tiếng, liền hôn mê bất tỉnh.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Chương 9: thu thập vật tư

Vương quản lý lục tục đem đồ cổ của Vân Khởi bán tiền liền gửi vào tài khoản Vân Khởi chỉ định, toàn bộ cộng lại, đã hơn hai mươi triệu vạn.

Nhưng mà Vân Khởi cảm thấy chưa đủ, mặt thể tiến đến, thực vật không cách nào sinh tồn, nhân loại trên cơ bản đều là ở tiêu hao, đã mất đi ánh sáng mặt trời, lại miệng ăn núi nỡ, Vân Khởi không xác định khi nào thì mới có thể khôi phục sinh cơ, chỉ có thể tận lực nhiều thu thập một chút, thu thập một chút liên tốt một chút. . .

Ở mặt thể những thứ đồ cổ vô giá này, chỉ là một vật chết, nói không chừng còn không có cùng với một chiếc bánh bao so sánh cùng, còn không bằng ở trước mặt thể tiến đến liền bán đi.

Làm Vương quản lý lần nữa theo Vân Khởi trong tay tiếp nhận vài món bảo bối truyền đời, đã có chút ít chết lặng, người bình thường đừng nói có, coi như là gặp cũng chưa từng gặp qua trân bảo, trong tay ai đều là đồ gia truyền cận trọng lưu giữ, cô bé này thế nhưng tiện tay có thể xuất ra vài món, cô bé này đến cùng là ai?

Vân Khởi tiện tay có thể xuất ra trân bảo hành vi không phải là không có dẫn tới người chú ý, chỉ là một mặt bảo lệ phòng đầu giá đối Vân Khởi tư liệu công tác giữ bí mật làm tốt lắm, về phương diện khác chính là mặt thể đã chỉ còn lại ba tháng, Vân Khởi cũng không có nhiều thời gian như vậy, coi như là bị người phát hiện, bằng bản lĩnh của nàng tự vệ là không thành vấn đề .

Hai tháng sau, Vân Khởi đã sai không nhiều lắm tích lũy trăm triệu vạn, tinh thần lực cũng rốt cục từ cấp năm đột phá đạt tới cấp sáu, không gian cũng làm lớn ra 10 lần.

Mà tu luyện thiên hỏa cũng đã đến cấp bốn hòa hệ dị năng thực lực.

Chỉ còn lại một tháng cuối cùng, Vân Khởi cũng nên bắt đầu thu thập vật tư rồi.

Vân Khởi ở vùng ngoại thành Trung Sơn Thị thuê một cái kho hàng ba tầng ngàn m², xung quanh kho hàng đều là đồng ruộng, trên cơ bản không có người, đến lúc đó đặt hàng gì đó tất cả đều vận chuyển đến kho hàng, sau đó ở lặng yên không một tiếng động thu vào không gian, dùng cách này che dấu tài sản người.

Mặt thể thời tiết không ổn định, có đôi khi nóng có thể đem người nướng chín, có đôi khi lạnh có thể đem người chết rét.

Vì vậy Vân Khởi ở trên mạng đặt hàng rất nhiều áo da, áo lông, nội y, quần áo thể thao, ủng da, giày thể thao. . . Nam nhân, nữ nhân, đứa trẻ, lão nhân đều có, nếu như về sau gặp bằng hữu, Vân Khởi cũng sẽ không keo kiệt cấp cho bằng hữu cùng nàng cùng nhau chia xẻ những thứ vật tư này.

Còn có các loại mầm giống cùng lương thực, còn đi thị trường nông mậu đặt hàng rất nhiều gà, vịt, ngỗng, con thỏ, bò sữa, dê, cá, tôm đọt chút. . .

Còn mua rất nhiều muối, các loại gia vị, xoong, nồi . . lò vi ba, bếp gas, chén, cái muỗng..

Còn mua rất nhiều đồ trang điểm, băng vệ sinh, giấy vệ sinh, khăn ướt, sữa bột, dầu gội đầu, sữa tắm, đựng nước thùng lớn, lưng sườn núi, bột giặt quần áo, máy giặt quần áo, điều hòa, radio, máy phát điện...

Còn có rất nhiều quả vỏ cứng ít nước, chocolate, bánh bích quy, mì ăn liền, thịt bò khô, Lạp xưởng, xúc xích. . . Rượu đỏ, rượu trắng, đồ uống...

Trái cây cũng không phải dùng, trong không gian núi lớn trên cơ bản đều bị loại cây ăn quả, cũng không phải thiếu.

Không gian có linh tuyến cũng không cần lo lắng vấn đề nước. Cũng không có thiếu ghế sofa cao cấp, đệm chăn, giấy, bút, máy tính, máy đánh chữ, những thứ này đều cần điện, vì vậy Vân Khởi mua không ít máy phát điện.

Còn đặt hàng 99 cỗ xe Hummer, 99 cỗ xe benz, 99 cỗ xe buýt, 99 cỗ xe vận tải lớn. . . (Ka: WTF????định mở công ty bán oto chắc đi sao hết?)

Mua nhiều như vậy xe, xăng cũng muốn tiêu hao không ít, Vân Khởi cất lực hao tốn thời gian vài ngày, mua không ít thùng dầu, một trạm xăng dầu rót đầy ba cái năm mươi cân thùng dầu, một nhà... một nhà thay phiên, ngược lại góp nhặt không ít xăng.

Chỉ cần Vân Khởi có thể nghĩ đến, cũng sẽ mua, thời gian vài ngày tiếp tục, Vân Khởi liền hao tốn vài chục triệu vạn.

Nhưng là những vật này còn là không đủ, không gian địa phương quá lớn, Vân Khởi tinh thần lực đang không ngừng tăng cao, không gian cũng sẽ từ từ thành lớn, Vân Khởi chỉ muốn cầm tiền trong tay đều xài hết.

Trên năm mươi triệu vạn, có thể mua gì đó, quả thực muốn xếp thành từng tòa núi.

Vân Khởi cũng không dám quá phạm, dẫn tới người khác chú ý sẽ không tốt. Vì vậy liên tục chiến đấu ở nhiều thành thị khác nhau, ở vùng ngoại thành đều thuê một cái kho hàng lớn, lợi dụng máy tính khoa học kỹ thuật, dùng nhiều tài khoản khác nhau mua đồ, như vậy cũng sẽ không quá làm người khác chú ý.

Vân Khởi là cao thủ máy tính, nàng có tự tin, ở máy tính phương diện không ai có thể so với qua được nàng, ngoại trừ cừu cừu nàng.

Nhưng là còn ít một chút y dược đồ dùng, mặt thể y dược khan hiếm, có lẽ một hồi cảm mạo nho nhỏ sẽ cướp lấy tính mạng con người.

Nhưng là ở trên mạng bình thường là không thể mua thuốc, Vân Khởi chỉ có thể ở nội thành hao tốn một ngàn vạn, thuê một nhà lớn lấy tiếng mở cửa hàng buôn bán y dược.

Đường dây nhập hàng ngược lại không phải lo lắng, chỉ cần có tiền, còn sợ không có hàng?

Những thứ này y dược đồ chính là muốn để chính mình dung a, Vân Khởi bán si đều là loại thượng hạng, lần đầu liền nhập vào năm trăm vạn hàng, lại một tuần lễ sau, lại tiến vào một ngàn vạn hàng, từ từ gia tăng. . .

Vân Khởi không gian có thể trồng thực lương thực, nhưng là Vân Khởi còn là mua không ít gạo, yến mạch, bột mì, bột gạo nếp, đậu nành, đậu đỏ, đậu đen. . . Còn mua không ít đường đỏ, đường trắng, đường phèn, kẹo, sữa chua, sữa, khoai tây chiên. . .

Kho hàng trong không gian có thể bảo quản đồ ăn không bị hư hỏng là một không gian tĩnh, nên Vân Khởi cố ý đi tới các khách sạn, cao cấp quán ăn, mỗi ngày đều mua rất nhiều thức ăn, kho hàng liền chất đầy những món ăn, đến những thức ăn này sắp xếp trên từng giá, bỏ vào thời điểm là nóng, mặc kệ qua thời gian bao lâu, đem ra ngoài vẫn còn nóng, có thể trực tiếp ăn, hương vị cũng ngon.

Vân Khởi có tiền, cái gì bánh ngọt, kem ly, bánh mì, các loại món điểm tâm ngọt. . . Hải sản, thịt nướng, nồi lẩu, món cay Tứ Xuyên, dự món ăn, đợi chút đều mua rất nhiều, mấy đời đều ăn không hết.

Còn cất lực mua rất nhiều đường đao, đoản đao, dao găm, trường đao. . . Rốt cục ở thời điểm cách mặt thể ba ngày, Vân Khởi cầm trong tay trăm triệu vạn tất cả đều tiêu hết.

Vân Khởi cố gắng ở trong không gian đem vật tư ra vài chỗ, nhìn xem từng tòa vật tư chồng chất như núi, Vân Khởi trong nội tâm rốt cục có chút ít cảm giác an toàn.

Đem có hàng hóa cần có hạn sử dụng đều cất đến kho hàng dưới đất, kho hàng cũng có trăm dặm lớn nhỏ, trăm triệu vạn mặc dù nhiều, nhưng là nhưng không có chứa đầy được kho hàng, nhưng Vân Khởi đã thỏa mãn, đợi đến mặt thể tiến đến, nàng còn có thể cùng người khác cùng đi ra ngoài thu thập vật tư.

Đã nửa năm Vân Khởi chưa có về nhà, bởi vì Thẩm Hoa Vinh khó được tự mình tới trường học đi đón nàng tan học.

Ngồi trên xe Thẩm Hoa Vinh, Vân Khởi yên lặng ngồi ở phía sau, Thẩm Hoa Vinh nhìn tiểu nữ nhi ngồi ở phía sau trầm mặc, lông mày cau lại, cảm giác, cảm thấy đứa bé này không có giống đại nữ nhi than thiết với mình.

“Hôm nay công ty sẽ chính thức đổi tên thành Thẩm thị tập đoàn, buổi tối có tiệc rượu, đến lúc đó biểu hiện khá hơn một chút cho ta, “ Thẩm Hoa Vinh bực mình phân phó nói.

Vân Khởi trong nội tâm cười lạnh không nói gì, Thẩm Hoa Vinh cũng không có để ý, hắn đã thành thói quen cái này tiểu nữ nhi trầm mặc.

Vân Khởi từ lần trước thi niên cấp liền đệ nhất, liền thường thường xin nghỉ, chủ nhiệm lớp vừa mới bắt đầu không đồng ý, nhưng Vân Khởi dùng năng cường hãn học tập thực lực, rốt cục làm cho chủ nhiệm lớp khuất phục.

Thẩm Duyệt tự theo sự tình lần trước sau, cũng không dám lần nữa đến lớp Vân Khởi tìm nàng, Vân Khởi cũng không về nhà, Thẩm Duyệt liền khi không có gặp Vân Khởi này, cũng liền không thể nào chú ý tin tức của nàng, nàng chuyển ra trường học ở đã nửa năm rồi, Thẩm Hoa Vinh cùng Thẩm Duyệt cũng không biết.

Vân thị tập đoàn họ Vân, mà Thẩm Hoa Vinh họ Thẩm, Thẩm Hoa Vinh mới vừa bắt được Vân Khởi chuyển nhượng cấp cổ phần của hắn, liền không thể chờ đợi được muốn đem tên công ty cấp sửa lại, như vậy hắn mới sẽ cảm thấy toàn bộ công ty đều là của Thẩm Hoa Vinh hắn.

Cũng là vì muốn công ty ổn định, dẹp yên lòng người, Thẩm Hoa Vinh đơn giản chỉ cần nhịn nửa năm, hiện tại rốt cục nhịn không được, quyết định đem Vân thị đổi thành Thẩm thị.

Trong vòng lẩn quẩn ai cũng biết được mẹ Vân Khởi cấp Vân Khởi thừa kế Vân thị, Thẩm Hoa Vinh dùng không quang minh thủ đoạn để lừa gạt số cổ phần trong tay Vân Khởi, người ở bên ngoài tự nhiên cũng có thể nghĩ đến bên trong cong cong thẳng thẳng.

Nhưng Thẩm Hoa Vinh cũng là người sĩ diện, không muốn người khác sau lưng nghị luận hắn, vì vậy liền muốn làm cho Vân Khởi ra mặt, chủ động thừa nhận là chính nàng sợ quân không tốt công ty, chủ động đem công ty chuyển nhượng cấp hắn Thẩm Hoa Vinh.

Vân Khởi cười lạnh, hừ, thật sự là lập tức trở thành nữ hiệp, lại muốn lập lên đền thờ!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Yên hội

Vân thị tập đoàn muốn chính thức đổi thành Thẩm thị tập đoàn tin tức đã tại toàn bộ Trung Sơn Thị truyền ra, vì lần ra tay này, Thẩm Hoa Vinh có thể nói là phí sức tâm cơ.

Chẳng những đem toàn bộ giới thượng lưu Trung Sơn Thị đều mời đến, còn không ít truyền thông phóng viên, nhà báo.

Trở về nhà, chỉ thấy Dương Mai hai chân vắt chéo ưu nhã ngồi trên sofa, cùng Thẩm Duyệt ngồi đối diện nói chuyện.

Dương Mai một thân váy dạ hội màu vàng nhạt, tóc búi cao, tô son vẽ phấn đầy mặt, trên người phối hợp bộ trang sức phi thúy xanh, quý khí bức người.

Chứng kiến Dương Mai đeo trên người đồ trang sức, Vân Khởi trong mắt có chút phức tạp, giống như cười mà như không, giống như trào phúng lại không phải là trào phúng. . .

Được rồi! Đây bộ trang sức nàng biết, đúng là nàng để cho bảo lệ phòng đấu giá bán đấu giá cái bộ kia, đấu giá hơn ba cái triệu, không nghĩ tới người mua dĩ nhiên là Thẩm Hoa Vinh!

Nếu như không có ngày tận thế, như vậy mua thì bộ đồ trang sức kia, tuyệt đối có thể xem như đồ gia truyền, mang đi ra ngoài cũng tuyệt đối phong cách, xuất trần danh tiếng.

Nhưng là lập tức sẽ tới ngày tận thế, tổn hao ba mươi triệu vạn mua bộ trang sức, Vân Khởi liền trộm vui mừng, đàn độn!

Vân thị tập đoàn tổng tư sản đạt hơn ba mươi triệu vạn, cùng Long Tiêm trong nhà đệ nhất tài phiệt tập đoàn Diệp thị tập đoàn tự nhiên vô pháp sánh bằng, nhưng hơn ba mươi triệu vạn của Vân thị ở Trung Sơn Thị đã xem như là nổi tiếng giàu có rồi.

Mà Vân thị tập đoàn vốn lưu động ước chừng có năm mươi triệu gì đó, còn lại phần lớn là giữ tại mỗi cái đại cổ đông trong tay cổ phần.

Nếu như dùng năm mươi triệu mua Dương Mai loại này bình thường quý phụ nhân bình thường chẳng thèm ngó tới, nếu đổi thành mỹ ăn liền ở trước mặt thế, như vậy quả thực có thể xếp thành núi rồi, một bộ có thể xem như đồ gia truyền đồ trang sức đeo tay tuy trân quý, nhưng là ở mặt thế, ngay cả so với một gói mì ăn liền cũng không bằng.

Thẩm Duyệt còn lại mặc một thân màu trắng thêu lá sen bên cạnh váy ngắn, tóc dài mềm mại thả ở sau gáy, ôn nhu trên mặt đeo đồ trang sức trang nhã, lẳng lặng ngồi trên sofa, thoạt nhìn rất là nhu thuận đoan trang.

Hai người nghe được tiếng động ở cửa, liền nhìn đến cửa nhìn thấy Vân Khởi, Dương Mai trong mắt nhanh chóng lóe qua một tia u ám, nghĩ đến cái tiểu tiện nhân ở trước mặt này cũng dám ở trường học nói nàng Duyệt Nhi là đã chúng, thật sự là ăn gan hùm mặt gấu rồi.

Nhưng là nghĩ đến trong chốc lát vũ hội, nghĩ đến còn muốn dùng đến cái này tiểu tiện nhân, Dương Mai liền liều mạng đè xuống phần hận trong lòng mình, hừ lạnh một tiếng, quay đầu không nhìn tới Vân Khởi.

Thẩm Duyệt chứng kiến Vân Khởi trong mắt thật nhanh chợt lóe qua âm độc, rồi sau đó giọng nói ôn hòa đối Vân Khởi đạo:

“Tiểu Khởi đã về rồi!”

Vân Khởi khoe miệng hơi vênh, trào phúng nhìn Thẩm Duyệt, làm cho Thẩm Duyệt trên mặt nụ cười ôn hòa liền cứng đờ, có chút ủy khuất nhìn Thẩm Hoa Vinh.

Thẩm Hoa Vinh lập tức có chút đau lòng, quay đầu hung hăng trợn mắt nhìn Vân Khởi một cái,

“Duyệt Nhi là tỷ tỷ của ngươi, ngươi đây là thái độ gì, thật là không có lễ phép!”

“Hừ!” Vân Khởi hừ nhẹ, thần nhiên nói:

“Từ không có phụ giáo qua!”

“Ngươi?” nghe lời nói trào phúng của Vân Khởi, làm cho Thẩm Hoa Vinh khí sắc mặt đỏ lên, vươn tay, đối Vân Khởi kia gương mặt bình thản không gió mặt liền muốn đánh xuống, nhưng khi nhìn đến Vân Khởi cặp kia cười nhạo con mắt, lại như thế nào cũng không hạ thủ, chỉ có thể oán hận thả tay xuống, lãnh thanh đối Vân Khởi ra lệnh:

“Lên lầu, thay đồ, lễ phục để ở trên giường ngươi, nhanh cùng chúng ta cùng đi ra ngoài.”

Vân Khởi không có phản đối nữa, mà là nghe lời lên lầu, trong phòng trên giường lớn, bày đặt một món hồng phấn đáng yêu.

Y phục chế tác tinh xảo, vài vóc tế nhuyễn, vừa nhìn cũng biết giá trị xa xỉ, Vân Khởi cũng không hi nhủ mảy, sau đó mở ra bên cạnh tủ quần áo, gấp bên trong y phục không phải là quần áo thể thao, chính là hồng phấn đáng yêu.

Vân Khởi có chút bất đắc dĩ mặc bộ đồ màu hồng phấn, một đầu tóc dài mềm mại được Vân Khởi dùng một sợi ruy băng cột ở phía sau, lộ ra một vầng trán trắng nõn.

Vân Khởi quan sát hình ảnh mình phản chiếu trong gương, mặt trái xoan tinh xảo, một đôi mắt phượng lạnh nhạt tràn trề sức quyến rũ, chiếc mũi thon dài, miệng nhỏ hồng chum chín, mặc dù so ra kém với dung mạo trước của nàng, nhưng không tồi.

Thẩm Duyệt chứng kiến Vân Khởi từ trên lầu đi xuống, ánh mắt nhìn vào khuôn mặt tinh xảo của Vân Khởi, trong mắt thật nhanh lóe qua một tia ghen tị.

Thẩm Hoa Vinh chứng kiến gương mặt đỏ của Vân Khởi, liền không nhịn được nghĩ đến người vợ trước khi lúc nào cũng ở trên đê ép mình, thần sắc trên mặt phức tạp, không hề muốn cấp cho Vân Khởi một cái nhìn.

Dương Mai kiều mỹ dựa vào trên người Thẩm Hoa Vinh, một tay kéo khuỷu tay Thẩm Hoa Vinh, Thẩm Hoa Vinh đứng thẳng người, trên mặt tràn đầy xuân phong đắc ý.

Mà Thẩm Duyệt là bước nhanh đi đến Thẩm Hoa Vinh bên kia, ôm lấy Thẩm Hoa Vinh cánh tay kia, gất giọng:

“Ba ba, ngài cũng không thể có mẹ liền đã quên Duyệt Nhi.”

“Ha ha. . .”

Thẩm Hoa Vinh nhìn thấy đại nữ nhi hờn dỗi bộ dáng, rất là đắc ý vui vẻ,

“Duyệt Nhi của ta xinh đẹp như vậy, ba ba làm sao sẽ đã quên Duyệt Nhi?”

Ba người vừa nói vừa cười, thoạt nhìn thật sự là hạnh phúc mỹ mãn, nhưng là ai có thể nhớ tới đứng đến bên kia bóng hình cô đơn Vân Khởi?

Ngồi trên xe đi vào khách sạn, khách sạn đã được Thẩm Hoa Vinh bao hết một tầng, chỉ thấy một đạo thăm dò trực tiếp theo khách sạn ở chỗ sâu trong kéo dài tới cửa, xuống xe, có thể dọc theo thăm dò một đường đi vào khách sạn, cửa chính quán rượu hai bên có quản lý dẫn khách sạn nhân viên làm việc, chính đây mặt tươi cười nghênh đón, chứng kiến trước mặt Thẩm Hoa Vinh ba người đang đi tới, vội cung kính cúi người xuống.

Thẩm Hoa Vinh vội cười một chút, Vân Khởi còn lại là bình tĩnh đi theo ba người đằng sau, hạnh phúc đi vào khách sạn.

Đã đến bên trong yến hội, trong yến hội đã có người đến người đi, xem nhân vật chính của đêm hôm nay, trên yến hội người phần lớn hướng tới Thẩm Hoa Vinh ba người mỉm cười thân thiện.

Đối với bọn họ người ngoài mà nói, Vân thị ai làm gia chủ không trọng yếu, trọng yếu là ai có thể mang cho bọn họ ích lợi?

Thẩm Hoa Vinh ba người đứng ở yến hội trung gian, đón ánh mắt của mọi người, Thẩm Hoa Vinh kích động sắc mặt đỏ lên, chỉ cảm thấy một cổ hào khí tỏa ra.

Dương Mai đứng ở trong yến hội, xung quanh vây quanh không ít phu nhân nhà phú quý, đứng ở giữa, nhận được những tiếng khen ngợi, Dương Mai trên mặt tràn đầy tự đắc, một loại thỏa mãn tự nhiên sinh ra.

Mà Thẩm Duyệt cũng đi theo những thiên kim tiểu thư mình quen biết ở một bên vừa nói vừa cười, chỉ có Vân Khởi bị cô lập ở một góc, không có ai tiến lên chủ động cùng nàng chào hỏi, những kia khách nhân chỉ biết ngẫu nhiên đưa ánh mắt hướng tới Vân Khởi, trong mắt có chút thương cảm cùng lạnh lùng.

Thẩm Hoa Vinh đang lúc mọi người khen tặng trên diễn đài, ánh mắt ôn nhu nhìn Dương Mai, sau đó vươn tay, Dương Mai là sắc mặt mặt hồng hào giữ chặt tay Thẩm Hoa Vinh, đứng ở bên cạnh Thẩm Hoa Vinh, mà Thẩm Duyệt về mặt ôn nhu cười đứng ở một bên khác Thẩm Hoa Vinh.

“Khụ!” Thẩm Hoa Vinh giả khụ một tiếng, hấp dẫn tất cả mọi người sự chú ý.

“Mọi người khỏe!” Ánh mắt quét mắt toàn trường một cái, mỉm cười nói:

“Đầu tiên cảm tạ mọi người qua nhiều năm như vậy đối Vân thị tập đoàn ủng hộ!”

Người phía dưới vội nói:

“Khách khí, khách khí. . .”

Thẩm Hoa Vinh gấp rút cảm kích mỉm cười, mà phía sau lộ ưu thương nói:

“Vân thị tập đoàn có thể có hôm nay là nhờ công vợ trước của ta cố gắng cùng phấn đấu” trong mắt nhịn không được chảy ra hai giọt nước mắt

“Vi có thể làm cho Vân thị tập đoàn có thể tốt hơn phát triển, càng thêm có một ngày mai sáng lạn, Nữ nhi của ta Vân Khởi quyết định đem cổ phần của công ty chuyển nhượng cho ta người phụ thân này,” nói hướng tới Vân Khởi đứng ở trong góc nhỏ, ngọn đèn yến hội cũng tức thời chiếu xạ ở trên người Vân Khởi.

“Đúng không, Tiểu Khởi?” Thẩm Hoa Vinh mắt lộ uy hiếp nhìn xem Vân Khởi.

Nhìn xem trên yến hội người đưa ánh mắt đều nhìn vào ở trên người của mình, Vân Khởi lạnh lùng nhìn lại Thẩm Hoa Vinh, không chút lưu tình nói:

“Đương nhiên không phải a, ba của ta, mẫu thân thừa kế cấp cổ phần của ta, chẳng lẽ không phải ngài chủ động muốn sao?”

Là ngài nói công ty gặp được nguy cơ, nếu như ta không đem cổ phần giao cho ngài bảo quản, Vân thị nhất định sẽ phá sản mà biến mất, ngài cũng sẽ không lại nhận thức ta nữ nhi này, này chẳng lẽ không phải ngài nói với ta sao?”

Nhìn xem Vân Khởi về mặt nghi hoặc nhìn hấn, Thẩm Hoa Vinh sửng sò , không có chút nào nghĩ đến, đây là nữ nhi nhất gan của hấn sao, cũng dám ở trước mặt nhiều người như vậy nói thẳng ra chân tướng.

Trong yến hội mọi người nhất thời cả kinh, có chút buồn cười, có chút khinh thường, có chút nhìn có chút hả hê nhìn Thẩm Hoa Vinh.

Thẩm Hoa Vinh đang lúc mọi người thần sắc ánh mắt phức tạp trung khí sắc mặt đỏ lên, hô hấp dồn dập, ngực phảng phất đè ép một ngum tảng đá lớn, làm cho hấn không thở nổi.

“Ngươi. . . ?” Thẩm Hoa Vinh giờ một ngón tay chỉ

“Ngươi nói vậy, ngươi cái này. . . Này, đưa con gái bất hiếu, ngươi không nên nói vậy. . . Rõ ràng là ngươi chủ động cho ta, “

Thẩm Hoa Vinh giọng nói dồn dập, không thể chờ đợi được biện giải cho mình.

“Đúng vậy, Tiểu Khởi, rõ ràng là ngươi chủ động cấp ba ba , ngươi thế nào có thể nói vậy đây?” Thẩm Duyệt gấp rút đứng ra, chỉ Vân Khởi.

“Tiểu Khởi a, dĩ biết rõ ngươi không thích dì, nhưng là đây chính là ba ruột ngươi cha a, ngươi thế nào có thể đối với hấn như vậy đây?” Dương Mai về mặt đau lòng nhìn Vân Khởi, phảng phất Vân Khởi làm cái gì tội ác tày trời chuyện ác!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Mạt thế

“Hừ, “ Vân Khởi hừ lạnh, nhìn mọi người chung quanh, ánh mắt trong trẻo nhưng lạnh lùng,

“Ba ba?” Vân Khởi một ngón tay chỉ Thẩm Hoa Vinh

“Nếu như hẳn thật sự là ba ba của ta, cũng sẽ không bởi vì mẹ ta sau khi chết không đến một năm, liền cười ngạo vào nhà “ nói lạnh lùng nhìn chăm chăm Dương Mai, Dương Mai nhìn qua Vân Khởi ánh mắt, nhìn không được nghiêng đầu sang chỗ khác, không dám đối mặt.

“Nếu như hẳn thật sự là ba ba tốt của ta, cũng sẽ không sau khi đem con gái riêng về nhà, nhìn xem nàng bắt nạt ta, cũng không đứng ra vì ta nói một câu công bằng.”

Trong yến hội thanh âm dần dần biến mất, toàn bộ hội trường yên tĩnh đáng sợ, chỉ có Vân Khởi từng tiếng chất vấn.

“Câm miệng, nghiệt nữ, ngươi không là nữ nhi của ta, ngươi không phải là. . . Ngươi biến, ngươi cút cho ta. . .”

Thẩm Hoa Vinh rốt cục nhìn không được bộc phát, tức giận chỉ Vân Khởi, đồ bưng hai mắt hận không thể bóp chết Vân Khởi.

Vân Khởi bình tĩnh thần sắc càng thêm chọc giận Thẩm Hoa Vinh, Thẩm Hoa Vinh trong mắt xẹt qua một tia hung ác, Vân thị tập đoàn cổ phần đã tới tay rồi, nữ nhi này đã vô dụng.

“Ta Thẩm Hoa Vinh không có ngươi nữ nhi này, ngươi cút cho ta, ta sinh thời, ngươi cũng không thể trở về Thẩm gia” Thẩm Hoa Vinh lãnh khốc nói.

Vân Khởi một ít cũng không thêm để ý, đối với cái thân nhân này chút lạnh khốc vô tình, vô sỉ không biết xấu hổ thân nhân, không cần cũng được.

“Ta biết rồi, “ Vân Khởi thần nhiên nói, nói xong xoay người rời đi, đi hai bước lại dừng lại, Thẩm Hoa Vinh thấy vậy trong mắt hiện lên vẻ đắc ý, hừ, hỏi hận đi?

“Ba ba, Vân thị tập đoàn ngươi đổi thành Thẩm gia cũng thì thôi, khi nào thì Vân thị nhà cũ cũng thành Thẩm gia?” Trong giọng nói tràn đầy trào phúng, nói xong không để ý tới Thẩm Hoa Vinh biến đổi lớn sắc mặt, không chút nào lưu luyến ra khỏi tiệc rượu.

Trong yến hội mọi người nhìn thoáng qua Thẩm Hoa Vinh bộc phát giận giữ, vẻ mặt Dương Mai cứng ngắc, Thẩm Duyệt có chút khó coi, đều rớt rít cáo từ.

Bất quá sự kiện này vừa diễn ra, đã có thể cho rất nhiều người tăng thêm sau khi ăn xong đề tài câu chuyện rồi.

Cách mặt thể chỉ còn lại hai ngày rồi, Vân Khởi trở lại chính mình thuê lấy trong phòng, liền lọt vào trong không gian khi tu luyện.

Cách mặt thể bắt đầu chỉ còn lại một ngày;

Cách mặt thể chỉ còn lại một giờ;

Vân Khởi đứng cạnh cửa sổ, xuyên thấu qua thủy tinh nhìn xem lầu dưới trong hoa viên, một đám tiểu hài tử chính hưng phấn chạy tới chạy lui, đằng sau đi theo là gia gia nãi nãi trong nhà.

Những đứa bé này tràn đầy ngây thơ cùng sức sống, lại không biết nguy hiểm khổng lồ đang tới gần.

Nghĩ đến mặt thể, phải nhìn lần nữa những hài tử tinh thần dồi dào đang nô đùa dưới hoa viên, Vân Khởi đột nhiên cảm thấy ngực có chút khó chịu, nhắm mắt lại, nhìn thoáng qua đồng hồ treo tường, cách mười hai giờ chỉ còn lại năm phút.

Vân Khởi tầng tầng thờ ra một hơi, ánh mắt kiên định, tựa hồ có chút ít quyết định gì, sau đó ngồi trước máy vi tính, ngón tay thật nhanh ở trên máy tính khua khua gõ gõ, tốc độ đánh rất nhanh, chỉ có thể nghe được bàn phím “tạch tạch” kêu.

Đột nhiên, tiết mục truyền hình đang đưa tin trở nên ồn ào, hình ảnh biến mất, chỉ còn lại một片片 bông tuyết.

Đang bấm máy tính tự nhiên phát hiện, mẫu tin đã đăng biến mất, chọc cho vô số người chửi bới.

Đang lúc mọi người bức mình, truyền hình cùng máy vi tính, đồng thời vang lên một thứ tiếng nam không ran am, nữ không ra nữ

“Phía dưới, ta chỉ nói một lần, những lời này liên quan đến cái mạng nhỏ của các ngươi, hy vọng các ngươi có thể nghiêm túc hãy nghe ta nói, “

Thanh âm lạnh như băng giống như mùa đông khắc nghiệt vậy, thoáng cái hấp dẫn nhân dân cả nước chú ý, dân chúng mặc dù kỳ quái, nhưng là còn không chờ bọn họ chửi bới, thanh âm lạnh như băng lại vang lên

“Tiếp qua ba phút, mặt trời liền sẽ biến mất, mặt trời bị một loại vô danh vật chất chỗ bao phủ, đồng thời, sẽ có một hồi lưu tinh vũ phủ xuống, không cần đối chúng nó hứa nguyện, bởi vì bọn họ là mặt thể. . .”

“Chuyện gì xảy ra?” Giám đốc đài truyền hình nước Z, tức giận nhìn chăm chăm vào màn hình có những bông tuyết đang rơi xuống.

“Đây là có chuyện gì? Nhanh đi điều tra, “ các lãnh đạo, nguyên thủ cấp cao nước Z phân phó thủ hạ đi điều tra.

“Đây là có chuyện gì?”

“... ”

“Tốt nhất trước khi mặt thể đến các người hãy mau chóng chú ý, thân nhân, người yêu, hoặc là người xa lạ té xỉu, thời điểm khi người phát hiện bên cạnh có té xỉu người, nhất định không nên tới gần, bởi vì vì tính mạng của bọn họ đã bị tử thần thu hoạch, tình lại đúng là ăn thịt người quái vật, tang thi. . .”

Thanh âm nói đến đây dừng lại một chút, mới nói tiếp:

“Nhớ kỹ rồi xa những người kia té xỉu kia, nếu không bị cắn đến hoặc là bị thương đến trên người hội ở trong một giờ biến thành thầy ma, vì sinh tồn, cố gắng chiến đấu, liều mạng đánh bẻ đầu những thầy ma kia, thật tốt bảo vệ cái mạng nhỏ của mình đi a.”

(Ka: nữ chủ tốt bụng quá đi à...)

Thanh âm lạnh như băng rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai, cho đến khi truyền hình, máy tính, radio khôi phục bình thường, kia thanh âm lạnh như băng vẫn còn ở mà bên tai vang vọng.

“Kháo! Ai xấu tới như vậy a, dám đùa như vậy?”

“Ha ha, tang thi, cho là phim kinh dị Holyword sao a!”

“Kia đùa bé ở trò đùa dai đi!”

Mỗi một chỗ đều có vô số người ở tức giận mắng, nhưng mà từ bắt đầu thanh âm trong trẻo nhưng lạnh lùng kia, trong lòng của bọn họ lại có một tia bất an.

Rất cực, mười hai giờ đến rồi!

Chỉ thấy mới vừa rồi còn ánh sáng mặt trời chói mắt, lại bị một mảnh màu đen sương mù từ từ bao phủ, những thứ kia màu đen sương mù phảng phất cánh chim ác ma, che đi ánh sáng, mặt thể đã đến !

Mặt trời tối đen làm cho trong lòng mọi người tràn đầy sợ hãi, lần nữa liên tưởng đến vừa rồi thanh âm lạnh như băng, sợ hãi đang từ từ gia tăng.

Phút chốc một đạo màu sáng trên trời bị hắc ám bao phủ, rồi một đạo ánh sáng, giống như là trong đêm tối ngôi sao mai, đột sáng lên mọi người hy vọng.

Dần dần ánh sáng càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều, phảng phất trời mưa bình thường, lốm đốm lốm đốm, thẳng hướng xuống đất đập tới.

Mà trong đám người bắt đầu hoảng loạn, bắt đầu có người té xỉu, một cái, hai cái, ba cái. . .

Hoảng hốt chạy loạn, người gặp đến người bên cạnh mình thể nhưng có người té xỉu, lập tức kinh kêu một tiếng, nghĩ đến vừa rồi bên tai thanh âm lạnh như băng, đè nén sợ hãi, nhanh chóng chạy đi, từ từ, càng ngày càng nhiều người té xỉu, trên đường cái, trong thương trường, công ty trong cao tầng. . . Càng ngày càng nhiều người ngã xuống đất ngất đi.

Một lát sau, ánh sáng xua tan hắc ám, lòng người dần dần ổn định, mọi người đang muốn thờ phào một cái thời điểm, lại phát hiện mặt trời không thấy.

Trước còn treo trên bầu trời, tản ra nóng bỏng năng lượng mặt trời không thấy.

Trên bầu trời phiêu tán vô số mây đen, liên phảng phất từ nhà máy hóa chất ống khói trung toát ra khói độc, hắc ám làm người ta sợ hãi!

Đen nhánh khói dày đặc bao phủ toàn bộ bầu trời, nhiệt độ đang từ từ giảm xuống, người mặc áo lông ấm áp đột nhiên phát hiện, lạnh như băng đang từ từ ăn mòn da thịt của bọn họ, mặc dù không gió, lại cảm thấy lạnh lẽo thấu xương.

Mà tới khiến người sợ hãi nhưng là những thứ kia ngã xuống đất ngất đi người, bắt đầu từ từ đứng lên, lao đảo bước chân, ngẩng đầu lên, con người đã trợn trắng, thủy nộn da thịt bắt đầu lấy mất thường có thể thấy được tốc độ rửa nát, từng khối thịt thối theo trên mặt những người kia, trên người rơi xuống, một cổ mùi hôi thối theo trên người của bọn họ truyền ra.

Trong miệng bọn họ phát ra làm người ta bất an gào thét, phảng phất mãnh thú bình thường, hai tay dài ra thật dài móng vuốt, hiện ra làm người ta tâm buồn nôn.

Toàn bộ thể giới lập tức lộn vào hoảng loạn!

----- lời ngoài mặt -----

Thân ái, ngày tận thế đến đây, các người chuẩn bị xong chưa?

Cần Dư: Bảo vệ chính mình, thỉnh đi phía này, nơi này có đồ bộ phi thuyền vé tàu, có thể làm cho thân ái rồi xa nguy hiểm!

Ka: tác giả phúc hắc quá đi a

You do not have the required permissions to view the files attached to this post.

Đã sửa bởi KalraVu lúc T6 T04 28, 2017 4:52 pm

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Mạt thế bắt đầu

Đột nhiên đối mặt với sự xuất hiện tang thi, đại đa số người bởi vì có thanh âm lạnh như băng nhắc nhở mà chạy qua một kiếp!

Trên đường cái, tùy ý có thể thấy được tang thi đi lại, tang thi thân thể cứng ngắc, lại có lực lớn vô cùng, không biết mệt mỏi, không biết đau đớn.

Đối mặt sức mạnh của tang thi cùng diện mạo vô cùng kinh dị, chỉ có rất ít người lựa chọn chống cự, đa số người bởi vì e ngại mà bị tang thi cắn bị thương, mà bị biến thành tang thi, trong đó đại đa số là nữ nhân.

Nhìn thấy tang thi ghê tởm, đại đa số nữ nhân lựa chọn núp ở sau lưng nam nhân, nhưng khi nguy hiểm chính thức tiến đến, trừ mình ra còn lại ai là có thể chân chính đáng tin?

Toàn bộ thế giới đã rối loạn, mọi người tranh nhau chạy dẫm đạp lên nhau, hét chói tai, gào thét, mắng. . .

Ngày tận thế đã qua hai ngày rồi, Vân Khởi liên tục ngây ngốc ở trong phòng tu luyện, ngẫu nhiên thường xuyên qua radio biết được, bởi vì thời tiết đột biến, bên ngoài đã chết rết không ít người, nhiệt độ đã hạ xuống dưới 0 độ, âm ba mươi độ.

Mà trong lâu hệ thống sưởi cũng khi có khi không, may mà Vân Khởi tu luyện nguyên khí, trong cơ thể nguyên khí tràn đầy, lại mặc áo long cừu ấm áp, ngược lại không cảm thấy lạnh.

Ngày tận thế tới quá mức đột ngột, đối cùng rét lạnh khiến cho mọi người rời đi phòng ốc ra đi tìm vật tư.

Mà Trung Sơn quân khu quân đội đã tiến vào chiếm giữ thành thị, bắt đầu từng bước thanh lý tang thi, khống chế cục diện rồi rầm.

Nhưng là Vân Khởi biết rõ, tang thi sẽ càng ngày càng nhiều, tiến hóa cũng quá nhanh, những thứ này bình thường quân đội căn bản ngăn cản không nổi, kết quả cuối cùng chỉ có thể là nhanh chóng bỏ thành.

Mà nương theo tang thi xuất hiện là lượng người có dị năng cùng người biến dị, nghĩ đến rất nhanh cũng mau muốn thức tỉnh rồi.

Vân Khởi cúi đầu nhìn vào lòng bàn tay, chỉ thấy một một bọc nước từ từ xuất hiện ở tay phải của Vân Khởi, rồi sau đó theo Vân Khởi rót lực lượng từ từ vào biến thành bèn nhọn băng nhận.

Này vốn là có từ kiếp trước của nguyên chủ, người có dị năng, dị năng hệ thủy, mà còn lại Vân Khởi là đem nguyên khí của bản thân rót vào bọc nước, lại có thể dễ dàng biến hóa thành công kích cường đại hơn dị năng hệ băng.

Vân Khởi xòe bàn tay trái, chỉ thấy thoáng một cái hiện một chút ánh chớp, một quả cầu sét liền xuất hiện ở Vân Khởi tay trái.

Quả cầu sét tuy nhỏ, thế nhưng lúc ẩn lúc hiện tia sét lại tản ra một lực lượng làm cho tâm người ta phải kinh sợ.

Vân Khởi vốn cho là mình chỉ có thể thức tỉnh thủy hệ dị năng, không nghĩ tới thế nhưng còn có thể thức tỉnh hệ lôi dị năng, hệ lôi dị năng tính công kích lớn nhất, có hệ lôi dị năng, an toàn của nàng lại thêm một tia bảo đảm.

Ở thời điểm mạt thế vừa mới đến, năng dị năng liền thức tỉnh rồi, mấy ngày nay ở trong phòng chính là vì có thể mau chóng đề cao mình dị năng.

Hiện tại hệ thủy dị năng cùng hệ lôi dị năng của nàng đã sắp đột phá cấp hai, chờ đột phá cấp hai dị năng, Vân Khởi liền quyết định rời đi Trung Sơn Thị đi thủ đô.

Trung Sơn thị chỉ trong vòng hai tuần nữa liền sẽ bị quân đội bỏ qua, mà Vân Khởi là muốn ở hai tuần lễ trong đột phá cấp hai.

“rầm. .rầm. .rầm. .” Vân Khởi một lòng tu luyện, hoàn toàn yên lặng trong đó, lại bị tiếng đập cửa kịch liệt cắt đứt.

Vân Khởi khẽ nhủ mảy, còn là đứng lên mở cửa, chỉ thấy cửa lại có một người đàn ông vạm vỡ, chứng kiến Vân Khởi sau, sững sờ một tý, trong mắt hiện lên vẻ thất vọng, nhưng vẫn là hỏi:

“Tiểu cô nương có muốn hay không cùng đi ra ngoài tìm đồ ăn.”

Vân Khởi vốn muốn nói không cần rồi, nhưng vừa nghĩ mấy ngày nay chính mình liên tục yên lặng tu luyện ở trong nhà, cũng không biết tình huống bên ngoài, vì vậy gật gật đầu nói:

“Đi!”

Nam nhân nghe được Vân Khởi muốn đi, gật đầu nói:

“Mau một chút, chúng ta tại dưới cầu tập hợp “ sau đó nhìn thoáng qua Vân Khởi gầy yếu thân thể, cuối cùng nhịn không được mở miệng nhắc nhở

“Nhớ rõ mang theo vũ khí.”

“Cám ơn!” Vân Khởi gật đầu nói tạ.

“Ta gọi Cao Lô, người kêu ta Lô ca là tốt rồi, “ xoay người đi thời điểm nhịn không được lại dặn dò:

“Nhanh lên a!”

“Được “ Vân Khởi chờ Cao Lô đi rồi, đóng cửa lại, trở về đến trong nhà, xuất ra một cái đại đại túi du lịch, lấy ra một thanh thiết côn to tầm bằng táng tay trẻ em

Vân Khởi đi ra khỏi phòng, vừa hay nhìn thấy những hộ tòng trong nhà này đại đa số mỗi hộ đều có một vài người theo đội ngũ đi ra ngoài tìm kiếm vật tư.

“Ba ba, người cố gắng lên a, nhất định phải đem những quái thú kia cấp đánh bại” một bé trai khoảng ba bốn tuổi, cùng mẹ của hắn đứng ở cửa, đưa cho một thanh niên tầm hơn ba mươi tuổi một thanh đao phay, vừa đưa vừa dặn dò cẩn thận.

Nữ nhân có chút bận tâm nhìn xem chồng của mình, rất muốn nói: Không nên đi, nhưng khi nhìn đến đứa con trai ba tuổi, nữ nhân đo đo đôi mắt, cuối cùng là không nói thêm gì, cuối cùng liên tục dặn dò nam nhân nhất định phải trở lại.

“Ta không đi, ta không đi. . .” Một giọng nữ nhân bên nhón vang ra từ cửa một căn hộ cách không xa truyền ra, chỉ thấy một nữ sinh tầm mười tám tuổi, đang bị ba của nàng từ trong phòng đánh ra đến cửa, nữ hài từ kia về mặt phần hận, hai tay siết sao bắt lấy khung cửa, chết cũng không buông tay. Ba của nữ sinh kia là một nam nhân thấp bé, mặt tái xám, thần sắc hung ác, gắt gao trừng mắt nữ sinh kia

“Không đi? Mẹ kiếp, người không đi chẳng lẽ làm cho lão tử đi chịu chết hay sao?”

Nói hung hăng cấp nữ sinh kia một bạt tai,

“Đừng thấy ta cho người chút mặt mũi mà lên mặt, nếu không lấy được một chút gì đó ăn được, người cũng không cần nghĩ trở lại rồi!” Nói hung hăng liền đem nữ sinh đẩy ra cửa chính, rồi sau đó đem cửa hung hăng đóng kín.

“Hừ! Chết đói người cái này lão bất tử “ nữ sinh giậm chân một cái, về mặt hung dữ trên mặt đất nhỏ ngụm nước bọt, mà sau đó xoay người hung hăng trợn mắt nhìn một cái người chung quanh, hừ lạnh một tiếng,

“Xem, nhìn cái gì vậy, chưa thấy qua mỹ nữ a?”

Người chung quanh gấp rút xoay người, hoặc là cúi đầu xuống, trong nội tâm đối cô gái không thích, thật không có có lễ phép!

Vân Khởi nhìn thoáng qua nữ hài tử này, lập tức xoay người, nữ hài tử bình thường, chỉ là trong ánh mắt tràn đầy u ám, không giống như là một cái dễ đối phó.

Lục tục lại có người từ trên lầu đi xuống, đi vào chỗ Vân Khởi, lầu ba.

Đi ra ngoài tìm vật tư, mọi người trong tay phần lớn cầm lấy vũ khí, hoặc là một cái côn gỗ, hoặc là một cái nhất con dao phay, dao gọt trái cây, hoặc là đứt khoát cầm lấy thìa sắt.

Chỉ có nữ sinh bị đuổi ra ngoài kia trong tay không có bất kỳ vật gì.

Vân Khởi theo một số người nói chuyện tạm biết được, nữ sinh này gọi Lý Diễm Linh, phụ thân ham bài bạc, mẫu thân ở thời điểm thời thơ ấu của nàng cũng bởi vì không chịu nổi phụ thân của nàng đi theo nam nhân khác, này phụ thân của Lý Diễm Linh cũng mặc kệ nàng, tiểu học không có học hết liền đi ra ngoài lăn lộn. Nếu không phải là còn có như vậy một phòng nhỏ chống đỡ , hai cha con đã sớm ngủ ngoài trời đầu đường lâu rồi.

Lý Diễm Linh cũng rất rõ ràng phát hiện trong tay người khác đều cầm lấy vũ khí, chỉ có trong tay nàng trống trơn , mặt đối phía ngoài những thứ ăn thịt người kia, Lý Diễm Linh trong nội tâm bất an, con người loạn chuyển, vừa hay nhìn thấy Vân Khởi trong tay thiết côn.

Lý Diễm Linh nhìn xem Vân Khởi trong tay thiết côn, ánh mắt nhất thời sáng lên, vội vàng gấp rút hướng tới Vân Khởi đi tới

“Người, “ nàng lớn lối chỉ Vân Khởi mũi,

“Đem cây gậy trong tay cho ta.”

Lý Diễm Linh từ nhỏ cùng trên xã hội người hèn cùng một chỗ, là một mảnh nổi danh tiểu thái muội, không người nào dám trêu chọc, bình thường lớn lối quen, lúc này thấy đến gầy yếu Vân Khởi liền nổi lên không nên có ít tâm tư.

Vân Khởi lạnh lùng nhìn khuôn mặt lớn lối của nữ sinh, nhẹ nâng môi đỏ mọng “Cút!”

Giọng nói lạnh như băng, không giận tự uy, làm cho Lý Diễm Linh sững sờ, lập tức giận tím mặt, đưa tay tiến lên liền muốn tóm tóc Vân Khởi.

Lý Diễm Linh đánh qua rất nhiều lần, nữ nhân đánh nhau tóm đầu tóc là chuẩn bị vũ kỹ.

Vân Khởi thoáng nghiêng người liền tránh thoát tay Lý Diễm Linh, đi vòng qua sau lưng Lý Diễm Linh, một cước đá vào sau lưng Lý Diễm Linh.

“Bịch!” Một tiếng, chỉ thấy Lý Diễm Linh vội vàng không kịp chuẩn bị liền bị đập ngổ bẹp dưới đất, nhện không được “Ai u, ai u. . .” Kêu lên.

Những người xung quanh nhất thời nhện không được che miệng cười trộm, Lý Diễm Linh này đừng xem tuổi còn nhỏ, nhưng bình thường làm người lớn lối, ngoài miệng không tích đức, độ lười so với ra còn cấp lười hơn, chỉ biết là hưởng lạc, cũng không biết đi ra ngoài tìm nghiêm chỉnh làm việc, rất là bị người xem thường.

Lúc này thấy Lý Diễm Linh ăn quả đắng, tự nhiên vui mừng chế giễu.

Lý Diễm Linh có chút tức giận trừng mắt Vân Khởi, nhưng không có nói cái gì, nàng hàng năm ở trong xã hội hỗn độn, vẫn có một chút nhãn lực độc đáo, biết rõ trước mắt thiếu nữ gầy yếu này không phải là người mình có thể chọc được, bất quá tương lai còn dài, dám đánh nàng Lý Diễm Linh người còn không có sinh ra đâu!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Trên đường

Tôi không ít người, nhưng phần lớn tập chung chia theo nhóm, ba năm người một nhóm, bảy tám một nhóm, hoặc cảnh giác, hoặc phòng bị nhìn xem người khác, chính thời điểm đang lúc mọi người thấp giọng nghị luận, thì nhìn thấy Cao Lô từ trên lầu dẫn ít người xuống.

Mọi người nhìn thấy Cao Lô thì nhiệt tình hoặc nịnh nọt tiến lên chào hỏi, Cao Lô dò xét mọi người một cái, trầm giọng nói:

“Đi thôi!”

Cao Lô dẫn đầu đi ở phía trước, trong tay cầm một đầu búa lớn có lóe lên ánh quang, người phía sau gấp rút chen chúc đi theo bên người Cao Lô,

Cao Lô là quân nhân giải ngũ, so với bọn họ những người bình thường hiếu thắng không ít, đi theo bên cạnh hẳn có lẽ sẽ đạt được sự chiều chuộng của hắn, an toàn không ít, mọi người tự nhiên đều nguyện ý đi theo bên người Cao Lô.

Đi ra tìm vật tư phần lớn là thanh tráng niên tử, cũng có mấy phụ nữ trung niên có chút thần sắc hoảng sợ, còn có Vân Khởi cùng Lý Diễm Linh hai tiểu cô nương.

Vài cái phụ nữ trung niên cùng Lý Diễm Linh đều là ở phía sau theo sát đám người, hy vọng đạt được mọi người bảo vệ.

“Rầm! Rầm! Rầm!”

Cửa tầng một khóa chặt, tang thi nghe thấy được hương vị nhân loại, không ngừng đánh vào cửa sắt, phát ra thùng thùng tiếng vang, không lồ tiếng vang, cùng ngoài cửa tang thi tiếng gào thét, làm cho không ít người đều khuôn mặt trắng bạch, không tự chủ được nắm thật chặt vũ khí trong tay, ánh mắt nhìn chăm chăm cửa chính.

Cao Lô làm cho tất cả mọi người tản ra, đứng ở hai bên cửa, chờ một lát nữa mở cửa, tang thi liền xông vào trong, sau đó vây công tang thi.

Tất cả mọi người nghe lời đứng ở môn hai bên, lớn gan đứng gần cửa một chút, người nhát gan, hận không thể rời xa cửa chính, Lý Diễm Linh còn lại là đứng ở cuối cùng, rút lại thân thể, trốn ở sau lưng người khác, không dám thò đầu ra.

Cao Lô đối mọi người gật đầu một cái

“Mở ra!”

Chỉ thấy một người nam nhân xuất ra một cái chìa khóa, sau đó nhanh chóng mở cửa ra.

Cửa chính được mở ra, phía ngoài những tang thi kia, xông tới ở trước mặt mọi người.

Thân thể có mùi hôi thối, con người trắng bệch, khắp người thịt thối, hàm răng bén nhọn, không ngừng từ trong miệng phát ra tiếng dã thú gào thét, đây hết thảy đều làm cho trong lòng mọi người căng thẳng.

“Thất thân làm gì? Đánh a!” Cao Lôi thấy mọi người có chút ngốc rồi một loại nhìn xem thây ma, lập tức hét lớn một tiếng, tỉnh lại mọi người, rồi sau đó dẫn đầu một búa chém vào đánh trên đầu tang thi. Kia thấy đầu tang thi lúc bị Cao Lôi bổ thành hai nửa, óc trắng bắn tung tóe lên thân thể Cao Lôi.

“A! A! A!”

Đứng ở phía sau một ít phụ nữ cùng Lý Diễm Linh cũng nhìn không được hết rằm lên, tay che miệng, nôn khan.

Tiếng hét của nữ nhân, chói tai làm tất cả mọi người nhìn không được nhú mày, Cao Lôi lại quát khê:

“Câm miệng, các ngươi chẳng lẽ muốn đem tất cả tang thi có ở xung quanh dẫn lại đây sao?”

Cao Lôi thanh âm lạnh như băng, làm cho những nữ nhân kia cổ nén ngậm miệng lại, bả vai run run, nước mắt ở trong hốc mắt đảo quanh, thoát nhìn rất là đáng thương, nhưng là tại loại thời điểm này, lại là không có người nào thêm để ý đến các nàng, chỉ sẽ cảm thấy các nàng chướng mắt.

Mà Lý Diễm Linh lại lúc trước vênh vảo hung hăng, giờ sắc mặt tái nhợt, thân thể lại là run rẩy, ánh mắt từ nhìn chăm chăm những tang thi kia gào thét.

Có Cao Lôi xung phong mở đường, những người phía sau cũng đều cầm lấy vũ khí trong tay chính mình cùng những tang thi kia chiến đấu.

Tang thi thị lực rất kém cỏi, nhưng khứu giác cùng thính giác cũng rất bén nhạy, nữ nhân gào thét chói tai, rất nhanh sẽ hấp dẫn lượng tang thi lớn.

Thật may là, tang thi ngăn ở cửa không phải là rất nhiều, rất nhanh liền bị người giải quyết, không có ai bị thương, Cao Lôi dẫn đầu đi ra ngoài, ở bên ngoài trinh sát một lúc, lúc này mới khiến mọi người ra cửa, chỉ để lại mặt đất đầy thi thể tang thi.

Mục tiêu của mọi người là tòa siêu thị cách đó không xa, muốn đi tòa siêu thị lớn có hai con đường, một cái lúc trước phổ phồn thịnh buôn bán, một cái là theo một cái yên tĩnh khoảng vài giờ hồ đồng đi xuyên qua, trực tiếp đến cửa phía sau siêu thị.

Con đường thứ nhất tang thi quá nhiều, đường thứ hai đường nhỏ mặc dù xa một chút, nhưng chắc chắn an toàn, tất cả mọi người lựa chọn con đường thứ hai đường nhỏ.

Bên trong tiểu khu tang thi còn không phải là rất nhiều, mọi người đi tới bãi đỗ xe ngầm, bãi đậu xe trong có mấy tang thi lượn lờ xung quanh, đang lúc thời điểm mọi người vừa đến bãi đậu xe, cũng đã gầm rú đánh tới.

Vẫn như cũ là Cao Lôi xung phong lên trước cầm lấy búa dẫn đầu chém ngã nhất tên tang thi, vài thanh niên to khỏe cùng Cao Lôi quan hệ tốt cũng rồi rít cầm lấy vũ khí trong tay hướng tới đầu tang thi hung hăng nện xuống.

Vài phụ nữ cùng Lý Diễm Linh còn lại là co rút thành một cục, sợ hãi nhìn giương mặt nanh múa vuốt của tang thi, một cử động nhỏ cũng không dám.

Còn có mấy nam nhân cũng hù dọa sắc mặt tái nhợt, chen chúc thành một đoàn, không dám lộn xộn.

Bãi đậu xe trong tang thi mặc dù chỉ có mười mấy tên, người đến thu thập vật tư cùng có 2 đội đi trước, nhưng lại không có đến một nửa người bởi vì sợ hãi tang thi mà không dám cùng tang thi chiến đấu, chân chính chủ lực là Cao Lôi mấy người.

Cao Lôi dừng mãnh hấp dẫn vài tên tang thi vây công, mắt thấy một tên tang thi đường vòng tới sau lưng Cao Lôi, mở ra răng nanh hướng tới cái cổ Cao Lôi cắn tới.

“Cao đại ca, “

“Cao đại ca cẩn thận!”

“Lôi tử cẩn thận!”

Tất cả mọi người nhìn không được hướng tới Cao Lôi sợ hãi kêu, Cao Lôi cảm giác được rung cả mình từ phía sau lưng truyền đến, nhưng là hắn muốn ngăn cản phía trước ba tên tang thi đã tới không kịp né tránh, Cao Lôi trong nội tâm một trận tuyệt vọng, chẳng lẽ hắn sẽ phải chết như vậy sao?

“bịch!”

Trong tường tượng đau đớn cũng không có xuất hiện, chỉ nghe phía sau truyền đến thanh âm vật nặng ngã xuống đất.

Cao Lôi gấp rút giải quyết xong một tên tang thi, sau đó một cước đạp đến một con tang thi khác, ánh mắt nhìn đến sau lưng bản thân đang đứng một tiểu cô nương nhu nhược tay cầm lấy thiết côn.

“Ngươi?”

Cao Lô nhin không được bắt ngờ, nhìn thiết côn như vậy còn lưu một chút óc tang thi màu trắng xám, Cao Lô biết là cái tiểu cô nương nhu nhược này đã cứu mình,

“Cám ơn!”

Cao Lô về mặt chân thành, trong nội tâm một trận may mắn, nếu như không phải là có tiểu cô nương trước mắt này, hẳn có lẽ đã chết rồi.

“Không có gì” Vân Khởi gật gật đầu, nàng đổi cái này Cao Lô ấn tượng không sai, không ngại cứu hẳn một cái mạng.

“Tiểu cô nương ngươi tên gì? Ngươi đã cứu Cao Lô ta, Cao Lô ta không phải là người vong ân phụ nghĩa, nhất định sẽ báo đáp ngươi, “ Cao Lô bót chút thời gian hướng về phía Vân Khởi hô.

“Ta gọi Vân Khởi, “

Vân Khởi nói giờ tay dung thiết côn hung hăng hướng về phía một tên tang thi đang nhào lên nàng đập bể đầu, lại nói:

“Tiện tay mà thôi, không cần đề ý!”

Cao Lô cười gật đầu, không nói gì thêm, trong lòng nhưng là nhớ kỹ ân tình Vân Khởi.

Người bên cạnh nhìn thấy Vân Khởi cứu Cao Lô, rồi rít thở phào nhẹ nhõm, nhưng khi nhìn đến Vân Khởi bộ dáng hung ác đập tang thi, trong nội tâm vẫn không ngừng cả kinh, tiểu cô nương này thật thù đoạn ác độc, so với đám người kia mạnh hơn nhiều, nói tới lại nhìn về phía những người kia co rút thành một cục, một cử động nhỏ cũng không dám, mắt lộ khinh bỉ.

Đồng bọn Cao Lô lại là hướng tới Vân Khởi liền hiền hòa cùng cảm kích tươi cười.

Lý Diễm Linh nhìn thấy Vân Khởi lấy thiết côn không ngừng chiến đấu, trong nội tâm phức tạp, trong mắt có chút không phục, nàng không nghĩ tới nữ nhân này còn là một người tính cách cứng rắn, cùng đám tang thi chiến đấu?

Lý Diễm Linh chứng kiến mọi người tán thưởng nhìn Vân Khởi, thì trong lòng nhin không được ghen tị.

Tang thi rất nhanh được giải quyết, mọi người đều lựa chọn một chiếc xe rắn chắc.

“Tiểu Khởi, đến bên này, “

Cao Lô cùng thân với một số bằng hữu than thiết tìm được không sai biệt một chiếc xe việt dã tuy không được gia cố nhưng vẫn được xem và chắc chắn, đối Vân Khởi hô.

Vân Khởi cũng không khách khí, thẳng lên xe, Cao Lô cười càng cao hơn hứng,

“Tiểu Khởi lần này đa tạ ngươi, nếu không có ngươi Lô ca đã có thể. . .”

Cao Lô lúc này nói đến đến, trong nội tâm chính là nhin không được một trận hoảng sợ.

“Không có việc gì, “ Vân Khởi sẽ không an ủi người, chỉ có thể thân nhiên nói:

“Ta xem ngươi thuận mắt.”

“Ha ha. . .”

Nghe được Vân Khởi đơn giản trả lời, Cao Lô cùng bằng hữu của hắn đều nhin không được bật cười, thầm nghĩ trong lòng: Tiểu cô nương này thật đúng là thẳng tính.

“Ta xem ngươi cũng thuận mắt, “

Cao Lô vội hỏi:

“Ngươi nếu là không ngại liền gọi ta một tiếng Lô ca.”

“Lô ca, “ Vân Khởi không có từ chối, trực tiếp hô, Vân Khởi hành vi hào phóng lưu loát, làm cho Cao Lô lại càng hài lòng.

Mọi người lái xe ra khỏi bãi đậu xe, nhìn thấy tang thi trên đường, liền trực tiếp đánh bay, rất nhanh liền đem đám tang thi lượn xung quang dẹp đến ở đằng sau, sau đó ở cửa sau siêu thị dừng lại.

Cũng không ngờ, cửa sau siêu thị thể nhưng vây quanh không ít người, nhìn lại, ước chừng không dưới trăm người, những người này đều là đến sưu tầm vật tư .

Nhưng là cửa siêu thị bị khóa, cửa kính bên trong cũng tụ tập một lượn lớn, hướng tới mọi người không ngừng gào thét.

Cửa kính rất rắn chắc, tang thi dòn dập đập vào như con nít vỗ vào cánh cửa đều không thể đánh nát, nhưng xung quanh những người ở phía ngoài cũng không dám tiến vào đến bên trong, song phương cứ như vậy giằng co ở phía sau cửa.

Cao Lô thấy vậy, nhin không được có chút bức bối

“Vậy làm sao mở? Nhiều người như vậy sớm muộn sẽ đem quanh một đám tang thi đều dẫn lại?”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: huynh muội Tổng gia

Chính đang lúc mọi người thời khắc nguy nan lo lắng, chỉ nghe một trận xe hơi rầm rầm vang lên, chỉ thấy từ nơi không xa lại ra vài chiếc xe việt dã đi tới.

Vân Khởi đại khái nhìn, ước chừng có sáu cỗ xe , xe ở bãi đậu xe thì dừng lại, đầu lĩnh chiếc xe kia mới vừa dừng lại, phụ cận liền có mấy con tang thi gào thét vây công tới.

Mọi người ở đây vì người trong cỗ xe kia lúc này lo lắng, nhìn thấy vài cái cái hỏa cầu mạnh mẽ từ trong xe hướng tới tang thi đập tới, hỏa cầu trong nháy mắt thiêu đốt tang thi, trong không khí lập tức tràn ngập một cỗ mùi cháy khét, xen lẫn tiếng tang thi thống khổ gào thét.

Chỉ chớp lát sau, mấy cái tang thi liền bị hỏa hoạn đốt thành hôi.

“Hô!”

Trong đám người lập tức truyền đến một trận tiếng kinh hô, ánh mắt của mọi người đều nặt tràn đầy ngạc nhiên nhìn xem chiếc xe kia.

“Vậy là cái gì người?”

“Là pháp thuật sao?”

“Không phải a, là dị năng đi, “ một cái kiến thức rộng rãi người giải thích:

“Ta ngày hôm qua còn nhìn thấy một cái hội vô căn cứ thay đổi xuất thủy tới người, nghe người ta nói đó là mật thể người dị năng thức tỉnh “ trong giọng nói khó nén hâm mộ.

“Thì ra là như vậy!” Mọi người bừng tỉnh đại ngộ, hoặc là hâm mộ hoặc là ghen tị nhìn về phía người trong xe.

Đây là người hòa hệ có dị năng! Vân Khởi thầm nghĩ trong lòng: Không nghĩ tới người có dị năng nhanh như vậy liền thức tỉnh rồi.

Tang thi bị thiêu đốt hầu như không còn, cũng chỉ gặp một đôi giày da đen từ trên xe bước xuống, lại hướng lên, chỉ thấy một người mặc áo gió màu đen thật dày, gọn sóng tóc dài nữ nhân trẻ tuổi.

Nữ nhân rất đẹp, trong nháy mắt liền hấp dẫn ánh mắt của mọi người, nhưng là theo nữ nhân nâng cao cái cằm, ánh mắt khinh miệt, Vân Khởi biết rõ nữ nhân này rất cao ngạo!

Tiếp theo lại có người lục tục từ trên xe bước xuống, có một cái đồng dạng anh tuấn nam nhân cười đi đến bên cạnh nữ nhân, vẻ mặt sùng ái.

Vân Khởi cẩn thận lắng nghe, biết được, nam nhân này là nữ nhân kia ca ca, tên là Tổng Kỳ, nữ nhân tên là Tổng Vũ, mấy người là người thủ đo, cùng bằng hữu đến Trung Sơn Thị du ngoạn, bất hạnh đi vào ngày tận thế, bị vây ở Trung Sơn Thị.

Tổng gia huynh muội cũng là sớm nhất dị năng quật khởi hơn người, Tổng Kỳ là lõi hệ dị năng, mà Tổng Vũ còn lại là hòa hệ dị năng.

Xem mấy người xung quanh, nhìn cũng biết nhất định là con em thế gia, mà xem những người này thái độ đối Tổng gia huynh muội khách khí, lại rõ ràng cho thấy lấy Tổng gia huynh muội bất chước theo mà làm!

Lại có người lục tục từ trên xe bước xuống, tổng cộng có mười lăm người.

Trong đó có một cái cô gái đặc biệt xinh đẹp vừa xuống xe liền núp ở trong lòng Tổng Kỳ, bộ dáng diễm đam đáng yêu, làm cho người ta rất muốn true chọc, nàng là bạn gái Tổng Kỳ Từ Tiệp.

Trong những người này tổng cộng có bốn người có dị năng, tại đây mặt thể sơ kỳ xem như một đội ngũ cường đại.

Tổng Vũ cao ngạo ngẩng đầu lên, dẫn đầu hướng tới cửa siêu thị mà đến, một bộ bộ dáng không có gì sợ hãi, mà vốn là đám người đang chen chúc, nhìn thấy đoàn người Tổng Kỳ, đều bị chiêu thức mạnh mẽ vừa rồi của hỏa cầu chỗ rung động, nhìn không được lui về phía sau ngược lại cấp đoàn người Tổng Vũ một hang lối đi vào cấp cho một con đường nhỏ.

Tổng Vũ khinh miệt quét mắt mọi người một cái, kia ánh mắt khinh miệt, làm cho rất nhiều người trong nội tâm bất mãn, cũng là bởi vì kiêng kỵ đoàn người thực lực mà không dám có hành động.

Mất thấy đoàn người kia đã đi đến cửa sau siêu thị, một người thiếu niên bên cạnh Cao Lô nhìn không được hỏi:

“Cao đại ca chúng ta làm sao bây giờ?”

Cao Lô chau mày, trong lòng dâng lên một trận cảm giác vô lực, hẳn mặc dù là quân nhân giải ngũ, có chút bản lĩnh, nhưng là cùng những người này thức tỉnh có dị năng lại là không thể đánh đồng với nhau.

Những người này đều là con cưng của trời, hẳn thời điểm làm lính kết giao không ít bằng hữu, tin tức so với bình thường người muốn linh thông một chút, theo bằng hữu chỗ đó, Cao Lô biết được, mặt thể thời khắc tiến đến, không chỉ là ra đời tang thi loại quái vật này, đồng dạng còn ra đời một chút người có dị năng.

Những người này có dị năng có thao túng năng lực tự nhiên, thực lực cường đại, là các loại thể lực cao, ở mặt thể chỉ có được đội ngũ cường đại mới có thể tốt hơn sinh tồn được, cho nên người có dị năng là đối tượng được tất cả thể lực đều tranh nhau cầu về.

Tổng Vũ đi tới cửa, nhìn bên trong tang thi không ngừng gào thét kêu gào, đối người xung quanh quát khê

“Các ngươi tránh ra, “ người vây quanh ở cửa có chút không tình nguyện.

Cửa này vị trí tốt là bọn họ thật vất vả mới chui vào, đến lúc đó siêu thị cửa mở ra, bọn họ tự nhiên có thể dẫn đầu tiến vào siêu, đến lúc đó cũng có thể đoạt nhiều một chút vật tư.

Tổng Vũ nhìn người không động, con mắt híp lại, trong mắt ánh sáng lạnh chợt lóe lên, cười lạnh nói:

“Tốt, các ngươi đã không để cho ta cho mở, thì đừng có trách ta lòng dạ độc ác.”

Chỉ thấy một cái hỏa cầu theo trong tay Tổng Vũ ngưng tụ, không đợi mọi người phản ứng liền một quả hỏa cầu ném hướng về phía cửa chính siêu thị, trên cửa chính khóa sắt, lập tức bị nhiệt độ cao nóng chảy, môn thoáng cái liền mở ra.

“Rầm!”

Bên trong tang thi lập tức dừng hẳn lao ra, điên cuồng nhào vào cách người siêu thị cửa gần nhất, những người kia còn không có kịp phản ứng, cũng đã bị tang thi gắt gao cắn cái cổ.

Tang thi hưng phấn gào thét, bèn nhón hàm răng đâm thấu làn da người, hung hăng xé rách tiếp theo miếng thịt lớn trên người, nghiền ngẫm vài cái liền nuốt một ít, xem mọi người một trận nôn khan, sợ hãi lui về phía sau, không dám vây quanh ở cửa.

“Ha ha. . .” Tổng Vũ nhưng là cao hứng nở nụ cười, khóe miệng nhếch lên, khinh miệt quét mắt một đám người sợ hãi,

“Đáng đời!”

Thật là độc!

Vân Khởi mất lạnh nhìn cái nữ nhân Tổng Vũ này, nữ nhân này tâm địa độc đủ, những người kia đều là thật vất vả mới tranh đoạt đến cách cửa vị trí gần nhất, chính là vì có thể nhiều đoạt một chút vật tư.

Mặt thể sinh tồn không dễ, vì một khối cái ăn có thể mất đi tính mạng, hiện ở tất cả mọi người nhận thức được thức ăn tầm quan trọng, bọn họ thật vất vả mới cướp được vị trí, tự nhiên không muốn tránh ra.

Đây cũng là tình huống hy hữu, coi như là Tổng Vũ đánh chết những người kia, Vân Khởi cũng cảm thấy chỉ là nhọc nhọc cường thực thôi, nhưng là làm cho nàng không nghĩ tới chính là này Tổng Vũ thể nhưng có ý đưa tang thi tới, nhìn tang thi cắn nuốt những người kia.

Người chung quanh đều bị hành vi Tổng Vũ dọa sợ, rớt rít lui về phía sau, lại không dám tiến lên.

Tổng Vũ chứng kiến những thứ kia tang thi một chút đem những người kia thi thể ăn sạch, lúc này mới lại phát ra vài cái hỏa cầu đem một vài tên tang thi phía trước chết cháy.

Mà mới vừa rồi đám người Tổng Kỳ còn thờ ơ lạnh nhạt cũng bắt đầu thi triển chính mình dị năng, chỉ thấy từng đạo tia chớp theo Tổng Kỳ trong tay phát ra, thẳng hướng tới tang thi bổ tới.

Những tang thi kia bị sét đánh trung lập tức hóa thành thi thể nám đen, mà chứng kiến thấy hai người là tốc độ biến dị, hai người này đều là cận công kích, xem bọn họ giống như một trận gió bình thường xuyên qua ở giữa đàn tang thi, thu thập tang thi, một màn này càng làm cho trong lòng mọi người lạnh lẽo.

Có những người này ở đây, bọn họ hôm nay còn có thể lấy được vật tư sao?

Người chung quanh tất cả đều là trải qua trăm nghìn cay đắng từ trong nhà một đường đi vào cửa siêu thị, dọc theo đường đi, bọn họ trong lòng run sợ tránh né trên tang thi đường, thật vất vả mới đi đến nơi này, chẳng lẽ hôm nay sẽ phải không công mà lui sao?

Rốt cục, cửa siêu thị tang thi bị đoàn người Tổng gia huynh muội thanh lý quét sạch sẽ, Tổng Vũ lạnh lùng nhìn lướt qua vây quanh ở cửa chậm chạp không dám tản đi nói

“Các ngươi đều không cho tiến đến, có nghe thấy không, dám người tiến vào” nói ở trong tay ngưng tụ một cái hỏa cầu, uy hiếp nói:

“Đến lúc đó cũng phải cẩn thận cái mạng nhỏ của mình, hừ.”

Nói xong, vẫn không quên phân phó kia hai cái tốc độ hình biến dị người đứng ở cửa siêu thị nhìn xem mọi người, ngăn cản người khác tiến vào siêu thị, bọn họ đoàn người còn lại là nhanh chóng tiến vào siêu thị càn quét.

Hai cái tốc độ hình biến dị người, khinh miệt nhìn xem mọi người, thần thái cao ngạo làm cho mọi người trong con giận dữ

.

Đoàn người Tổng gia huynh muội tiến vào siêu thị sau, liền thẳng đến khu thức ăn, cầm lấy túi to theo siêu thị vơ vét, không ngừng mà hướng trong túi chứa đầy thức ăn.

Đồ vật bên trong siêu thị ở ngày tận thế là giữa trưa đã bị người thừa dịp loạn cướp đi không ít, bên trong còn dư lại thức ăn cũng không phải là nhiều, đoàn người Tổng gia huynh muội, đem có thể ăn gì đó đều đóng gói mang đi.

Nhìn xem Tổng gia đoàn người đem một bao bao thức ăn đều chứa đầy trên xe, người chờ ở phía ngoài trong lòng đều là một mảnh lo lắng, trong mắt ý hận hung hăng không thể ăn đoàn người Tổng gia.

“Cao đại ca, chúng ta làm sao bây giờ?” Theo Cao Lôi cùng đi người rốt cục nhìn không được.

“Đúng vậy, Cao đại ca, nhà ta hài tử vẫn chờ ăn cơm đây, này nếu là không đem thức ăn lấy về, người lớn còn không cần gấp gấp, nhưng mà hài tử. . .”

“Đúng vậy, Cao đại ca, làm sao bây giờ a?”

Cao Lôi cũng có chút đau đầu, trong lòng hắn có chút sợ hãi mấy cái người có dị năng, đồng thời lại có chút ít phẫn nộ, những người kia lòng quá tham, nhiều thức ăn như vậy, bọn họ rõ ràng ăn không hết, tuy nhiên cũng lấy đi, quá không để cho người để lối thoát rồi.

Nhưng mà, đây cũng là chuyện thường tình không trách những người kia được, ai bảo những người kia mạnh hơn bọn họ đâu!

Mạt thế vốn chính là một cái thời đại cường đại, mạnh mẽ thì sống sót a!

Cao Lôi vẫn có chút hạ không được quyết tâm, nhưng là trong đám người nhưng có người không chịu nổi rồi, hướng về phía mọi người hét lớn một tiếng

“Mọi người theo ta xông lên đi vào, chúng ta nhiều người như vậy không cần sợ bọn họ.”

“Đúng vậy, xông đi vào, xông đi vào. . .”

Có người dẫn đầu, đám người lại cũng khó mà bình tĩnh, Vân Khởi chứng kiến một người đàn ông trung niên trong tay cầm một con dao phay, mặt tái xám, trên mặt tràn đầy quyết tuyệt, thấy chết không sờn dẫn đầu xông vào cửa.

Trung niên nam nhân kia đằng sau đi theo mười mấy người, hai người canh giữ ở cửa mặc dù là người có tốc độ dị năng, khả năng đối mặt với nhiều người tập kích như vậy, cũng là nhất thời bó tay toàn tập, không đầy một lát liền bị người đánh hôn mê bất tỉnh.

Trong đám người nhìn có người vọt vào siêu thị, rốt cục không kháng cự được, cũng bắt đầu mãnh liệt muốn xông vào siêu thị.

“Chúng ta cũng đi vào” Cao Lôi rốt cục quyết định, đối đoàn người nói.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Tiến vào siêu thị

Đang ở trong siêu thị thu thập vật tư, đoàn người Tống gia nghe thấy ngoài cửa có động tĩnh, xoay người liền nhìn đến vô số người theo cửa tràn vào siêu thị, đoàn người sắc mặt lúc này trầm xuống.

Đặc biệt là Tống Vũ, trên mặt phần nộ làm cho mặt của nàng có chút vặn vẹo, kể từ khi nàng cùng ca ca thức tỉnh dị năng, mặc kệ đi tới chỗ nào, đều là hưởng thụ ánh mắt hâm mộ và sợ hãi của mọi người, liền ngay cả quan viên chính phủ mắt cao hơn đầu cũng phải cúi người, cũng muốn nịnh bợ bọn họ.

Nhưng là những người này cũng dám không đếm xỉa lời của nàng, thật đáng giận!

Tống Vũ một phen ném túi đồ ăn vừa thu thập cho đồng bọn, giọng căm hận nói:

“Ca, những người kia thực là muốn chết, cũng dám không đem ta lời nói vào trong đầu.”

Tống Kỳ ánh mắt u ám, thần sắc hiểu rõ, lạnh lùng nói:

“Tiểu Vũ, chúng ta gấp rút lên đường quan trọng hơn.”

“Không” Tống Vũ trong nội tâm tức giận ngắt trời, như thế nào cũng nuốt không trôi con tức này, xoay người trực tiếp hướng tới đám người địa phương đi đến,

“Nếu đã dám không đem ta lời nói để vào mắt, vậy thì phải chết.”

“Tiểu vũ?” Tống Kỳ bất đắc dĩ nhìn thoáng qua Tống Vũ, nhưng cũng không có tiếp tục phản đối, mà là đi nhanh hai bước, vượt qua Tống Vũ, sừng ải sờ soạng tóc Tống Vũ

“Đi thôi, những người kia cũng dám không đem muối muối ta để vào mắt, ta làm ca ca tự nhiên muốn vì muối muối xả giận.”

Tống Vũ nghe Tống Kỳ lời nói, trên mặt này mới một lần nữa lộ vui vẻ.

Mọi người mặc dù có thêm động lực can đảm lọt vào siêu thị, nhưng vòng qua đoàn người Tống gia, không dám tiến vào khu thức ăn, chỉ có thể ở trong góc siêu thị thu thập.

“Nha!”

Đột nhiên một thanh âm vui mừng ở một cái góc xó xỉnh siêu thị vang lên, chỉ thấy một người phụ nữ trung niên vẻ mặt kích động nhìn trong tay một miếng bánh .

Tống gia đoàn người khu thức ăn ở siêu thị, không ai dám đi, nơi này chỉ là khu bán rau dưa siêu thị, trên quầy toàn rau dưa đã nát rớt, không thể ăn, nhiều người như vậy chen chúc tại một chỗ, ở đâu có thể tìm tới những thứ gì?

Hiện tại gặp người có thể nhưng tìm được một cái bánh bích quy, rất nhiều người trong mắt nhin không được lộ ra tham lam, liếc nhìn nhau, lại cũng không có nhúc nhích làm gì.

Vân Khởi nhìn thoáng qua cái đại phẩm cao hứng kia, nhin không được lắc lắc đầu.

Bây giờ là mặt thế sơ kỳ, nhân loại mặc dù nhận thức được thức ăn tầm quan trọng, nhưng nhân loại từ nhỏ ở trong luật pháp, đạo đức trói buộc từ nhỏ đến lớn, còn không đến mức làm ra chuyện giết người cướp của.

Nhưng là Vân Khởi biết rõ, tiếp qua không lâu, cái đối cuối cùng chiến thắng lý trí, rất nhiều người đừng nói vì một miếng bánh, coi như là vì một ngụm nước, cũng sẽ vung tay, vung chân chính coi mạng người như cỏ rác.

Cái siêu thị này coi là một cái siêu thị lớn, nhưng ở lúc bắt đầu mặt thế đã sớm có nhiều người lợi dụng loạn cướp bóc thu thập đồ, còn dư lại thức ăn cũng không phải là rất nhiều, liền ngay cả rất nhiều y phục cũng đều bị người tranh đoạt.

Rốt cục có người nhin không được, chỉ thấy một người vạm vỡ cứng rắn chen vào bên người phụ nữ trung niên kia, thừa dịp thời điểm phụ nữ trung niên kia không chú ý, mệnh mẽ đoạt đi bánh quy mà phụ nữ trung niên kia cầm chặt ở tay.

Phụ nữ trung niên kia bị kia nam nhân hung hăng đánh ngã, lập tức hô to

“A, cứu mạng a, ăn cướp a, ăn cướp a, mau báo cảnh, báo cảnh sát. . .”

Quanh thân người rối rít vây quanh nam tử cao lớn kia, trong mắt tràn đầy hưng phấn, kia miếng bánh bích quy vốn là phụ nữ trung niên kia phát hiện , mọi người không dám minh đoạt, nhưng là bây giờ bánh bích quy đã không phải là người phụ nữ kia, như vậy bọn họ có thể đoạt, chẳng những không sẽ phải chịu chỉ trích, còn sẽ trở thành anh hùng đánh ngã tội phạm cướp bóc.

Không có người đi xem nữ nhân té ngã kia, báo cảnh sát? Hừ, mặt thế đến đây, chính phủ cũng bị mất, nơi nào đến cảnh sát? Buồn cười!

Nam nhân dừng mảnh kia nhìn người vây quanh hắn, cười lạnh một tiếng, sau đó ánh mắt dừng ở chỗ mọi người, nhanh chóng xé toang gói bánh, đem bánh bích quy kia một mạch tất cả đều nhét vào trong miệng, không kịp nghiền ngẫm vài cái liền nuốt xuống, nhìn ra được hắn rất đói bụng.

“Dừng tay, “

“Không cần, “

“Ngươi?”

Rất nhiều người về mặt đau lòng nhìn nam nhân kia từ từ nuốt bánh bích quy xuống.

Nhìn không có muốn tranh đoạt gì nữa, mọi người cũng giải tán, rồi rít đi tìm gì đó có thể ăn, trong lúc này nữ nhân thấy mọi người cũng không có dạy dỗ người nam nhân đoạt đồ đạc của mình kia, có chút tức giận chỉ trung niên nam nhân kia mắng:

“Ngươi này tên trộm, không có lễ phép, không có giáo dưỡng, ba mẹ ngươi là người thế nào dạy ngươi? . . .”

Không đợi trong lúc này nữ nhân tiếp tục mắng, nam nhân dừng mảnh kia liền cười lạnh một tiếng, một cước đá vào bụng trung niên nữ nhân này.

“Ai u, “ nữ nhân kia lập tức té trên mặt đất, sắc mặt trắng xanh, kêu rên không được.

Nữ nhân rú thắm có chút thể lương, lại không có người nào tiến lên đi hỗ trợ, đây là nhân tính!

“Ai cho các ngươi đi vào ?” Tống Vũ bèn nhón thanh âm vang dội toàn bộ siêu thị.

Mọi người nghe được Tống Vũ thanh âm, nhin không được rung mình một cái, cúi đầu xuống, không dám cùng Tống Vũ ánh mắt đối mặt.

Tống Vũ thấy không có người trả lời của nàng, trong nội tâm lại sung khí

“Các ngươi dám không nghe lời của ta, vậy cũng đừng trách ta.”

Nói một cái hòa cầu ngưng tụ ở Tống Vũ lòng bàn tay, ở Tống Vũ lòng bàn tay không ngừng toát ra, Tống Vũ mặt ở ánh lửa chiếu xuống càng thêm xinh đẹp, nhưng mà làm cho trong lòng mọi người sợ.

“Ha ha, “ Tống Vũ thấy bộ dáng mọi người sợ hãi, càng thêm đắc ý, trong mắt ánh sáng lạnh chợt lóe, sau đó hướng tới trong đám người đập tới.

“A. . .”

“Không cần, không cần. . .”

Mọi người nhìn thấy hỏa cầu ném tới, lo lắng bốn phía tránh né, hỏa cầu nện vào trên người một lão nhân hơn năm mươi tuổi, hỏa cầu kia trong nháy mắt bao phủ lão nhân, lão nhân thể lương bị thắm kêu lên, một màn này làm cho tất cả mọi người không khỏi sợ hãi.

“Ha ha ha. . .” Thấy mọi người sắc mặt trắng bệch, trong mắt tràn đầy sợ hãi, Tống Vũ rốt cục nhin không được cười lên, vui vẻ cười tươi đắc ý , nhìn thật churóng mắt.

Mọi người hận nghiêng răng nghiêng lợi, lại không dám nói gì, trong nội tâm âm thầm may mắn, may mắn chết cháy không phải mình.

“Nói, đầu lĩnh chính là ai?” Tống Vũ trong tay lại ngưng tụ ra một cái hỏa cầu, vui cười trào phúng nhìn xem mọi người.

Mọi người không nói, cúi đầu.

Tống Vũ càng thêm phần nộ, cánh tay lại dâng lên, hỏa cầu kia lại đánh tới hướng đám người, đám người lại là một trận đại loạn, lộn xộn, có người thét chói tai, có người tức giận mắng, có người bị đẩy ngã, bị đặng sau giẫm đạp.

Hỏa cầu nện vào trên người một người thiếu niên, thiếu niên bất quá mười lăm mười sáu tuổi, còn là một đứa nhỏ, đứa bé kia mặt còn rất non nớt, trẻ tuổi tinh thần phấn chấn trên mặt lại tràn đầy sợ hãi cùng thống khổ, ở hỏa hoạn bao phủ hạ thể thắm kêu lên, làm cho trong lòng người không đành lòng.

Nhưng là mọi người lại vẫn là trầm mặc không một người phản đối, trong nội tâm âm thầm cầu nguyện: Sẽ có người tới cứu bọn họ , sẽ có người cứu bọn họ ...

“Ha ha. . . Còn là không nói sao?” Tống Vũ trong tay lại ngưng tụ ra một cái hỏa cầu, khê cười, trên mặt tràn đầy vui vẻ.

“Dừng tay!” Một tiếng tức giận hét lớn cắt đứt tiếng Tống Vũ cười đắc ý.

Tống Vũ sắc mặt lập tức trầm xuống, hướng nguồn gốc thanh âm chỗ nhìn lại, chỉ thấy một nam nhân cao lớn chính về mặt tức giận trừng mắt nàng, Tống Vũ coi thường nhìn kia nam nhân một cái, cười lạnh một tiếng:

“Ngươi tên là gì? Cũng dám ngăn cản ta?”

Kia nam nhân cười lạnh một tiếng,

“Ta gọi Cao Lô!”

Tổng Vũ mặt lạnh híp mắt cẩn thận quan sát một cái Cao Lô, mới cười lạnh nói:

“Ngươi nếu đã muốn chết, như vậy ta sẽ thành toàn cho ngươi.”

“Lôi ca, “ thiếu niên bên cạnh Cao Lô có chút lo lắng kéo Cao Lô vạt áo, sắc mặt lo lắng, không muốn làm cho Cao Lô tiến lên.

Mọi người chung quanh nhìn thấy rốt cục có người ra mặt, trong nội tâm rồi rít thờ phào nhẹ nhõm, thật tốt quá, hy vọng, người này có thể đánh bại đoàn người này, nếu không bọn họ nên làm cái gì bây giờ? Lại không có một người trong nội tâm lo lắng Cao Lô, cũng không một người dám lên trước đi trợ giúp Cao Lô, ích kỷ lạnh lùng, biểu lộ không bỏ sót.

“Không có việc gì, “ Cao Lô an ủi thiếu niên kia một tiếng, liền kiên định đi lên trước, hẳn là quân nhân, chính trực sáng khoái, không thể gặp Tổng Vũ ác độc.

Hắn biết rõ mặt thể tiến đến, ở đây tang thi uy hiếp, nhân loại sinh tồn không dễ, cường giả vì tôn là phép tắc sinh tồn, nhưng là giết người bất quá đầu chia xuống đất*, Tổng Vũ này lại lấy giày vò làm thú vui, làm cho Cao Lô rất là không ưa, nhìn không được ra tay ngăn cản. (* không hiểu câu này lắm)

Cùng nhau Cao Lô đi ra ngoài tìm tìm vật tư mọi người nhìn thấy Cao Lô cũng dám xen vào chuyện người khác, rồi rít rời xa Cao Lô, sợ đã bị dính lưu đến.

Đặc biệt là Lý Diễm Linh cùng mấy cái phụ nữ, mặt tái nhợt, đứng núp ở góc, liền nhìn Tổng Vũ một mắt cũng không dám. Cao Lô trong nội tâm mặc dù sợ hãi, nhưng tính cách hắn nóng nảy, cho dù chết, cũng tuyệt không muốn cấp cho Tổng Vũ vũ nhục hạ sống tạm bợ.

Vân Khởi nhìn xem Cao Lô vẻ mặt chính khí, quyết nhiên đi lên trước, dũng cảm đối mặt Tổng Vũ, trong nội tâm cũng không nhìn được có một tia bội phục.

Nghĩ đến loại người chính trực này, về sau cơ hội gặp càng ngày càng ít đi!

Mặt thể sinh tồn không dễ, người còn không kịp tự lo cho mình không xong, nào có dư lực đi trợ giúp người khác, nhưng người sở dĩ bởi vì là người có tình cảm, có nhiệt tình, không giống dã thú máu lạnh như vậy.

Mặt thể giai đoạn trước, người mặc dù từ từ trở nên lạnh lùng, nhưng duy trì nhiệt tình, chính trực người không thiếu, chỉ là không nhiều lắm,

Vân Khởi thở dài, người khác nàng có thể mặc kệ, nhưng là nàng đối Cao Lô ấn tượng rất tốt, hơn nữa Tổng Vũ này nàng cũng không ưa, quá mức âm độc, biến thái.

Nàng thực lực bây giờ tự nhiên đánh người Tổng Vũ không phải là đối thủ của nàng, đã có dư lực, vậy thì giúp một phen đi!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: quân đội

“Phốc xuy!” Một cái hỏa đoàn ở Tổng Vũ trong tay ngưng tụ, nóng bỏng nhiệt độ làm cho hàn khí trong không khí phát ra từng sợi khói trắng,

“Ngươi muốn chết, đã thế không trách được ta, “

Tổng Vũ vẻ mặt cao ngạo, nhìn về phía Cao Lô ánh mắt tràn đầy khinh miệt.

“Đến đây đi!” Cao Lô cầm trong tay thiết phù, vẻ mặt kiên nghị, bãi hảo tư thế.

“Không biết tự lượng sức mình, “

Tổng Vũ cười lạnh lắc đầu, ở trong mắt của nàng, giết chết Cao Lô liền phảng phất giết chết một con kiến vậy đơn giản. Chỉ thấy Tổng Vũ theo tay vung lên,

“Rầm!”

Hỏa cầu kia liền hướng tới Cao Lôi đập tới, Cao Lôi thân hình chợt lóe, hỏa cầu kia liền rơi vào Cao Lôi bên trái, nóng bỏng nhiệt độ trên mặt đất nổ tung, đốt ra một cái hồ đen rộng, một luồng khói đen toát ra, tàn mát ra khó ngửi.

Cao Lôi mím chặt đôi môi, ánh mắt chăm chú nhìn chằm chằm Tống Vũ, vẻ mặt kiên nghị.

“Cũng không gì hơn cái này, “

Cao Lôi cười lạnh một tiếng, cố ý chọc giận Tống Vũ.

“Ngươi?” Tống Vũ quả nhiên biến sắc, trên khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn tràn đầy tàn nhẫn, hai hàng lông mày nhíu lại, nghiêng răng nghiêng lợi nói:

“Ngươi thật to gan, hôm nay ta nhất định muốn mệnh chó của ngươi.”

“Hừ, “ Cao Lôi hừ lạnh một tiếng, mắt hồ giận trợn lên, không nói gì thêm, chỉ là trong mắt khinh thường cùng khinh bỉ làm cho Tống Vũ càng thêm trong lòng càng thêm con giận dữ.

Tống Vũ cắn răng, trong tay đồng thời một lần hành động, chỉ thấy hai cái hỏa cầu đồng thời ngưng tụ ở trong tay Tống Vũ, rồi sau đó nhanh như điện hướng về Cao Lôi đập tới.

Cao Lôi xoay người tránh thoát một cái, nhưng là một quả cầu khác thẳng hướng tới lồng ngực của hắn mà đi, không thể tiếp tục pháp tránh né.

Cao Lôi trong nội tâm thâm than một tiếng, hôm nay có lẽ thật sự muốn ở chỗ này tròn đi.

Cao Lôi nhìn xem nháy mắt hỏa cầu nóng bỏng tới, nhin không được nhắm mắt lại.

Người chung quanh cũng cũng nhin không được quay đầu đi chỗ khác, trong nội tâm tiếc nuối, xem đến đây cũng là một cách vô ích chịu chết .

“Đông!”

Một tiếng vang nhỏ ở bên tai vang lên, trong tưởng tượng đau đớn cũng không có đánh tới, Cao Lôi mở choàng mắt, vừa hay nhìn thấy ngăn cản trước mặt hắn nhỏ yếu bóng dáng.

“Tiểu Khôi?” Cao Lôi kinh ngạc nhìn Vân Khôi, biết rõ lần này lại là cái tiểu cô nương nhu nhược này cứu mình một mạng.

“Đi mau, ngươi không phải là đối thủ của bọn họ, “ Cao Lôi sắc mặt lo lắng, thân tay nhin không được muốn đem Vân Khôi kéo đến phía sau mình.

“Lôi đại ca, yên tâm đi, bọn họ không phải là đối thủ của ta, “

Vân Khôi nghiêng đầu, đối Cao Lôi khẽ cười một tiếng.

“Chỉ cần có ta ở đây, hôm nay không có người có thể muốn mệnh Lôi đại ca!”

Những lời này nói ra được, mang theo một loại lực lượng dẹp yên lòng người, làm cho Cao Lôi tâm thần sợ hãi, từ từ an định lại.

“Đáng chết!” Tống Vũ ác độc nhìn xem Vân Khôi một cái, nàng lập tức liền có thể giết cái nam nhân kia chống đối nàng, không nghĩ tới thế nhưng lại nhảy ra một tiểu nha đầu.

Nhìn xem tiểu nha đầu kia khuôn mặt tinh xảo nhỏ nhắn, Tống Vũ càng thêm ghen ghét,

“Hừ, ta Tống Vũ muốn giết người, không có người cứu ngươi rồi!”

“Phải không?” Vân Khôi cười khê, xảo trên khuôn mặt tinh nhỏ nhắn tràn đầy khinh thường

“Không biết tự lượng sức mình, bắt quá chính là thức tỉnh dị năng, liền thật coi mình là chúa cứu thế hay sao?”

“Ngươi?” Tống Vũ lập tức khí đến sắc mặt đỏ lên, hiển nhiên Vân Khôi lời nói chọc trúng tâm tư Tống Vũ.

Tống Vũ thật đúng là là nghĩ như vậy , dị năng a? Nàng có thể vô căn cứ xuất ra hỏa, có không hỏa năng lực, thử hỏi trên thế giới này có thể có mấy người như nàng như vậy? Nàng tự nhiên là tự nhiên tư chất cách kiêu ngạo.

Cùng nhau đi tới, người nào gặp qua nàng cái nào không phải là kính nàng, sợ nàng, càng thêm cổ vũ Tống Vũ lớn lối kiêu căng.

“Ta muốn giết ngươi!” Tống Vũ hai tay ngưng tụ hỏa cầu, sẽ phải hướng tới Vân Khôi đập tới.

Vân Khôi nhìn xem Tống Vũ kia trong tay hai cái đại hỏa cầu bắt quá to bằng cái chén, trong nội tâm cười lạnh, liền thực lực như vậy, vẫn chưa tới dị năng thực lực cấp một, liền dám như vậy tự đại, thật sự là không biết sống chết.

Rồi sau đó lại tùy ý quét mắt vây quanh ở người chung quanh một cái, chỉ thấy trên mặt những người kia tràn đầy may mắn, sợ hãi bộ dáng, làm cho Vân

Khởi nhìn trong nội tâm nổi giận.

Lấy năng lực Vân Khởi, đoàn người Tổng thị tự nhiên không để vào mắt, giết bọn họ dễ dàng, nhưng là nàng không muốn cứu những người lạnh lùng người ích kỷ này.

Đoạt vật tư thời điểm ai so với ai khác đều tích cực, nhưng là ở cửa ải sinh tử tự nhiên cũng thành con rùa đen rút đầu, mắt thấy đồng bạn bị Tổng thị đoàn người giết chết, cái mặt lộ ra một tia đau lòng, lại ngay cả một câu phản kháng lời nói cũng không dám nói.

Chỉ biết trốn tránh, trầm mặc, may mắn, đang mong đợi. . . . Mong đợi cái gì? Chúa cứu thế sao? Trên thế giới làm sao có nhiều như vậy chúa cứu thế, mặt thế khắp nơi đều là nguy cơ, chẳng lẽ mỗi lần gặp nạn, đều muốn trong nội tâm cầu nguyện, mong đợi chúa cứu thế phù xuống sao? Buồn cười!

Mặt thế, chỉ có chính mình cường đại rồi, mới có thể sinh tồn được, nếu như không hiểu tự mình cố gắng, không hiểu được tự lập, chỉ một mặt theo dựa vào người khác, ôm may mắn trong lòng, như vậy sớm hão chết rồi!

Vân Khởi biết rõ những người này không phải là đối thủ đoàn người Tổng thị, Vân Khởi không phải là không thể được trợ giúp bọn họ, khả là bọn họ dưới tình huống ở sinh mạng bị uy hiếp, thậm chí ngay cả một câu phản kháng lời nói cũng sẽ không nói, chỉ biết một mặt chịu đựng..

Cao Lô xem qua, vì những người này ra mắt, những người này lại chỉ cảm thấy may mắn, may mắn tiếp theo cái chết không phải mình.

Người đáng thương tất có chỗ đáng giận, loại người này, Vân Khởi khinh thường cứu.

Nếu như những người này giống như Cao Lô hiểu được phản kháng, nàng Vân Khởi cũng không thể không để ý trợ giúp một phen, nhưng khi nhìn người chung quanh kia trong chờ mong mạng theo lạnh lùng hai mắt, Vân Khởi liếc qua, lại không nhìn tới.

Bây giờ người có dị năng đúng là rất hiếm có, nhưng là tiếp qua một đoạn thời gian, tang thi đồng loạt tiến hóa, mà người có dị năng cũng sẽ càng ngày càng nhiều.

Vân Khởi lạnh lùng nhìn xem Tổng Vũ, âm thầm ngưng tụ băng nhận, cần phải một kích giết chết!

“Tiểu Khởi, ngươi mau tránh ra, nữ nhân này là cái người có dị năng, ngươi không phải là đối thủ, hảo ý của ngươi Lô đại ca tâm linh, chỉ là Lô đại ca không thể để cho ngươi đi chết, ngươi đi mau!”

Cao Lô có chút cảm kích nhìn Vân Khởi, một cái tay kéo cánh tay Vân Khởi, thân thể ngăn cản Vân Khởi phía trước, làm cho Vân Khởi chạy mau.

“Lô đại ca, ta nhất định không có việc gì, ngươi yên tâm đi, “ Vân Khởi thăm than, Cao Lô nhân phẩm không sai, người này cứu giá trị!

Vân Khởi nói liền quay người lại đến Cao Lô phía trước, tư thế sẵn sàng.

Tổng Vũ lạnh lùng cười một tiếng, sẽ phải phát động tiến công, lại nghe có người hét lớn một tiếng

“Dừng tay!”

Chỉ thấy từ bên ngoài đi tới một quân nhân mặc quân phục, từ trên bờ vai huy hiệu có thể thấy được, đây là một cái đại đội trưởng.

Bọn người trong siêu thị hướng tới kia quân nhân nhìn lại, chỉ thấy theo kia quân nhân đi vào siêu thị, đằng sau đi theo quân trong tay bưng súng tự động, nhanh chóng chiếm lĩnh toàn bộ siêu thị.

Tổng Vũ đám người sắc mặt bình tĩnh, sắc mặt cao ngạo, bọn họ là người có dị năng, tự nhiên có cao ngạo. Cao Lô nhìn thấy quân nhân, còn lại là sắc mặt buồn lòng, trong nội tâm may mắn.

Kia quân nhân đi vào giữa hai người Tổng Vũ cùng Vân Khởi, nghiêm nghị nói:

“Chuyện gì xảy ra?”

“Đồng chí các ngươi đã tới, “

“Đồng chí, mau cứu cứu chúng ta đi, “

“...”

Mọi người nhìn thấy quân lính lúc này đồng loạt xông lên, giống như thấy được cây cỏ cứu mạng.

Quân nhân kia bị mọi người nói dồn dập đại não co rút, hét lớn một tiếng

“Im miệng!”

Mọi người thấy đội trưởng kia sắc mặt không vui, lúc này mới ngừng miệng, không dám nói nữa lời nói.

Tổng Vũ đám người sắc mặt cao ngạo, một bộ dáng khinh thường trả lời, Cao Lô ngược lại đi lên trước, ôn hòa đến:

“Ngươi hảo, ta là Cao Lô, ngươi là người Trung Sơn Thị quân khu sao?”

“Ngươi là?” Kia quân nhân nhìn ra Cao Lô kia toàn thân phát ra hơi thở làm cho hắn rất quen thuộc, giọng nói cũng nhu hòa không ít.

“Ta là lão binh theo Trung Sơn Thị quân khu giải ngũ, “ Cao Lô vươn tay.

Người nọ sắc mặt càng thêm nhu hòa,

“Lý Tiểu Sơn, “ bên cạnh vươn tay cùng Cao Lô nắm chặt lại, mới nói:

“Đây là có chuyện gì?”

Cao Lô nhìn thoáng qua Tổng Vũ đám người, trong nội tâm thở dài một hơi, sau đó đem tất cả sự tình công chính nói một lần.

Lý Tiểu Sơn nghe sự tình ngọn nguồn, trong nội tâm trầm than, nhìn thoáng qua người Tổng Vũ như vậy, lại nhìn một chút Cao Lô một cái, trong mắt tràn đầy bất đắc dĩ.

Cao Lô gặp Lý Tiểu Sơn bộ dáng như vậy, cũng biết Tổng Vũ đám người coi như là bị quân đội bắt được, cũng nhất định không có việc gì.

Lý Tiểu Sơn nhiệm vụ hôm nay chính là sưu tầm vật tư, biết rõ chung quanh đây có một tòa siêu thị, liền lái xe mang người đến đây, không nghĩ tới thế nhưng sẽ gặp phải loại chuyện như vậy.

Người có dị năng, Lý Tiểu Sơn tự nhiên biết rõ, bọn họ trong quân doanh thủ trưởng đều công khai chứng tỏ muốn vùi thu người có dị năng, đãi ngộ phi thường phong phú.

Người có dị năng là đặc thù, tài trí hơn người, Lý Tiểu Sơn cũng biết, khả năng đây cũng là chuyện không có cách nào khác.

Lý Tiểu Sơn đi đến đám người Tổng Vũ phía trước, khách khí hỏi:

“Các ngươi hảo, ta là Trung Sơn Thị quân khu tam liên nhị doanh trại trưởng, Lý Tiểu Sơn.”

Tổng Vũ gật đầu Lý Tiểu Sơn một cái không nói gì, Tổng Kỳ ngược lại tiến lên khách khí nói:

“Ngươi hảo, ta là Tổng Kỳ, người thủ đô.”

Lý Tiểu Sơn gật gù đầu, hỏi:

“thủ trưởng chúng ta đang ở tuyến nhận người có dị năng trong Trung Sơn Thị, hy vọng các ngươi có thể theo ta đi một chuyến, hơn nữa quân khu cũng là chỗ an toàn nhất.”

Tổng Kỳ trầm tư một lúc, mới gật đầu nói: “Được!”

Ka: Thân! hôm nay ta post được 2c này thôi, chiều nay nhà ta đi nghỉ lễ 2 ngày, đi biển...biển đó, nên kính xin lùi lịch post, t hứa sẽ post tối thiểu 5c liền để. kính gửi, Thân!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: xuất hiện tang thi tiến hóa

Tổng Kỳ đáp ứng đi quân khu, tự nhiên là hắn có suy tính, mặt thể tiến đến, thông tin liên lạc đã sớm cắt đứt, thủ đô cùng các thành thị dọc đường giờ ra sao? Bọn họ đều không biết chút nào, nếu như muốn thuận lợi đến thủ đô, thông tin rất trọng yếu, nghĩ đến quân khu thiết bị liên lạc tốt lại mạnh mẽ biết rõ khẳng định so với bọn họ biết nhiều hơn.

Đoàn người Tổng gia quyết định đi theo Lý Tiểu Sơn đi quân khu, làm cho những người chung quanh cũng nhìn không được lộ ra sắc mặt vui mừng, sát thần rốt cục muốn đi.

Trong đó rất nhiều người tức giận bất bình muốn làm cho Lý Tiểu Sơn đem những người trong đoàn người Tổng gia phạm pháp bắt lại, nhưng lại nghĩ lại Tổng Vũ nữ nhân kia thủ đoạn tàn nhẫn, cuối cùng lại không có can đảm ra nói.

Tổng Vũ thế nhưng có chút không cam lòng, giận trừng mắt Văn Khởi cùng Cao Lôi, duỗi ngón tay ra chỉ Văn Khởi cùng Cao Lôi,

“Các ngươi chờ đó cho ta, lần này tạm tha mạng cho các ngươi, đừng làm cho ta lại nhìn thấy các ngươi.”

Tổng Vũ mặc dù cao ngạo tự phụ nhưng cũng không phải ngốc tử, tại đây có Lý Tiểu Sơn cùng những quân nhân này, bọn họ nếu muốn quang minh chính đại giết người nghĩ đến là không được rồi, Tổng Vũ mặc dù không cam lòng, nhưng cũng không dám làm quá mức.

Văn Khởi lạnh lùng nhìn xem Tổng Vũ, trong mắt sát khí chợt lóe lên, Cao Lôi còn lại là hừ lạnh một tiếng.

Cao Lôi trong nội tâm cũng biết, đoàn người Tổng gia mặc dù công khai giết người, nhưng mặt thế, bọn họ lại là người có dị năng, nghĩ đến không có ai muốn gây gán gì với bọn họ? Ngược lại còn muốn nịnh bợ bọn họ.

Đoàn người Tổng gia đi theo Lý Tiểu Sơn đi rồi, siêu thị tĩnh lặng trong chốc lát, lập tức mọi người bắt đầu điên cuồng đi hướng khu thức ăn.

Kia bộ dáng điên cuồng hung hãn, ở đâu còn có vừa rồi sợ hãi rụt rè, ngẫu nhiên có người tìm được một chút thức ăn, cũng rất mau bị đám người bao phủ, chờ đem thức ăn cướp đi, trên mặt đất chỉ để lại còn có người nằm trên mặt đất kêu gào, hấp hối. . .

Nếu như vừa rồi lúc đối kháng đoàn người Tổng gia, những người này có khí thế như vậy, đoàn người Tổng thị kia căn bản không làm gì được bọn họ.

Tổng thị huynh muội dị năng vẫn chưa tới nhất cấp, phát ra hỏa cầu số lượng có hạn, chỉ cần mọi người đồng tâm, nghĩ đến rất nhanh hai người dị năng sẽ bị đoàn người bằng sức mạnh tốc sáng như vậy càn quét, đến lúc đó, đoàn người Tổng thị căn bản không đáng vào mắt, nhưng là những người này...

“Tiểu Khởi, ngươi đi theo ta, “ Cao Lôi đem Văn Khởi kéo ở bên người, sau đó cùng đi lầu năm siêu thị, lầu năm siêu thị là tầng nhà hàng, vừa rồi đoàn người Tổng thị chỉ lầu một vỡ vét, trên lầu còn chưa kịp đi, liền bị Lý Tiểu Sơn mang đi, nghĩ đến lầu năm ở thời điểm mặt thế là giữa trưa, chắc chắn còn rất nhiều nguyên liệu nấu ăn.

Văn Khởi cũng không có cự tuyệt, đi theo sau lưng Cao Lôi, Cao Lôi tổ chức những người kia cùng đi thu thập thức ăn, những người cũng đều ngưng nhìn Cao Lôi một cái.

Một cái tên là Lý Phạm nhìn có vẻ trẻ tuổi đi ra trước, cúi đầu không dám nhìn Cao Lôi,

“Lôi ca?”

Đằng sau những người kia cũng đều cúi đầu xuống, Cao Lôi nhìn xem những người bạn này, trong nội tâm thở dài, những người này bình thường quan hệ với hắn rất tốt, mặt thế đến đến tất cả mọi người đều đồng nhất cùng nhau ở cùng một đội, hắn cũng giúp bọn họ không ít việc. Nhưng là ở thời khắc sinh mạng nguy nan chỉ có Tiểu Khởi cái tiểu nha đầu này dám vì chính mình ra mặt, Cao Lôi mặc dù là người rộng lượng, nhưng cũng không phải thiếu đầu óc, những người này hắn thật không dám lại tin.

“Uh, “ Cao Lôi gật đầu đáp một tiếng, lập tức kéo Văn Khởi lên lầu, những người kia liếc nhìn nhau, sau đó chưa từ bỏ ý định đi theo.

Cao Lôi cũng chú ý tới những người kia theo tới, chỉ là không nói gì thêm, những người kia gặp Cao Lôi không có ngăn cản, trong mắt có chút may mắn.

Đến lầu năm, Cao Lôi dẫn đầu dò xét một phen, không nghe thấy có cái gì tiếng vang, cùng với Văn Khởi chia nhau hành động.

“Tiểu Khởi, gặp được chuyện gì, liền lớn tiếng gọi ta, “ Cao Lôi không yên tâm dặn dò.

“Được!” Văn Khởi gật đầu cười khê, gật đầu đáp ứng, Cao Lôi này mới yên tâm cầm ba lô đi thu thập thức ăn, lầu dưới mọi người đã chú ý tới lầu năm, cũng đã hướng tới lầu năm mà đến.

Văn Khởi tùy ý đi tới một nhà hàng bán pizza, Văn Khởi tùy ý một phen, chỉ thấy bên trong ngoại trừ một chút bột mì còn có thể ăn thì còn dư lại rau dưa trái cây, thịt đã rửa nát, đã không thể ăn.

Văn Khởi tùy ý cầm lấy túi to giả bộ một chút, đột nhiên, Văn Khởi chỉ cảm thấy sau lưng một trận gió lạnh đánh tới, nàng không hề nghĩ ngợi, trực tiếp xoay một cái, hướng về một bên trốn đi.

Là ai? Đến cùng là ai ở đây tập kích nàng?

Hai chân rơi xuống đất, Văn Khởi neho mắt lại nhìn bốn phía dò xét, cầm trong tay bột mì ném xuống đất, một tay nắm chặt thiết côn.

Đến cùng là ai? Thế nhưng có thể tránh thoát được tinh thần lực của nàng dò xét, lặng yên không một tiếng động tập kích nàng? Nàng có chút coi thường rồi.

Là người còn là tang thi?

Nếu như là người, như vậy sẽ là ai chứ?

Nếu như là tang thi, hiển nhiên, này tên tang thi chẳng những tiến hóa rồi, còn có được dị năng.

Chuyện gì xảy ra? Mặt thế mới đi qua vài ngày mà thôi, chẳng lẽ tang thi đã tiến hóa rồi?

“Àm!”

Chỉ thấy một con bóng đen nhanh chóng hướng tới Vân Khởi đánh tới, Vân Khởi dùng thiết côn ngăn cản, chỉ thấy trước mặt Vân Khởi đang đứng một con tang thi, có móng tay màu đen thật dài, con mắt màu đỏ tươi, khắp người thịt thối rữa.

“Rống!”

Con tang thi này nhìn thấy Vân Khởi chặn lại công kích của nó, liền có chút tức giận gào thét một tiếng, lập tức quơ hai tay hướng về Vân Khởi chop tới.

Vân Khởi cười lạnh một tiếng, quơ thiết côn, nhảy lên, dùng tốc độ so với tang thi nhanh hơn hung hăng đập vào bả vai tang thi.

“Rống! Rống! Rống!”

Con người trắng bệch gắt gao nhìn chăm chăm Vân Khởi, phảng phất thành từng mảnh mây mù, có độc mê hoặc lòng người.

Tang thi phát ra từng đợt thống khổ gào thét, Vân Khởi ngưng thần tang thi nhìn trước mắt, quả nhiên là một con tang thi hệ tinh thần biến dị đã muốn đột phá cấp hai.

Tang thi cấp hai chẳng những tốc độ cùng lực lượng cũng được cường hóa, ngay cả làn da cũng tiến hóa tốt, cứng rắn vô cùng, cùng thiết côn va chạm, thế nhưng có thể phát ra những kim loại va chạm như tiếng chuông kêu.

Nếu như vừa rồi tên tang thi này đi ra ngoài mà nói, nghĩ đến đoàn người Tống gia căn bản chỉ có bị ngược vài phần.

Chỉ là không nghĩ tới con tang thi cấp hai này thế nhưng làm cho nàng gặp được, như vậy nàng liền không khách khí nhận lấy rồi.

Tang thi lần nữa quơ móng vuốt tấn công, tang thi thêm khát nhân loại huyết nhục, mà người có dị năng huyết nhục đối thân ma mà nói lại là tối cao lương mỹ vị.

Vân Khởi nhẹ nhàng tránh thoát thân ma công kích, một cái lách mình đi tới phía sau lưng tang thi, dùng một côn chực tiếp bổ lên đầu tang thi.

“Cạch!”

Chỉ thấy cửa của nhà hàng lại bị người từ bên ngoài kéo ra, một tiểu cô nương nhỏ tuổi từ bên ngoài đi vào, đúng là Lý Diễm Linh, trên mặt nàng thần sắc hoảng sợ chưa kịp phai đi, liền nhìn đến Vân Khởi cùng mặt đối mặt với tang thi.

“A!”

Lý Diễm Linh lập tức phát ra tiếng kêu sợ hãi động trời, làm cho Vân Khởi nhăn mày lại, lại hấp dẫn tang thi chú ý.

Ngu xuẩn! Vân Khởi trong nội tâm thầm mắng.

Nếu như Lý Diễm Linh không lên tiếng, có Vân Khởi tại đây, tang thi tuyệt sẽ không bỏ qua Vân Khởi đuổi theo Lý Diễm Linh, nhưng là Lý Diễm Linh thanh âm bén nhọn hấp dẫn tang thi chú ý, đồng thời cũng hấp dẫn tử thần!

Tang thi gào thét một tiếng, liền hướng tới Lý Diễm Linh đánh tới, thân ma tốc độ quá nhanh, trong chớp mắt đã đến Lý Diễm Linh sau lưng, một phen bằm ở bả vai Lý Diễm Linh, miệng rộng lập tức cắn đi lên.

“A!”

Lý Diễm Linh phát ra một tiếng gào thét thống khổ, tang thi hung hăng xé ra, tiếp theo lên đem cổ Lý Diễm Linh xé rách thành mảnh lớn, máu trong cơ thể lập tức phun ra, tang thi hưởng thụ nhai kỹ mỹ vị, khiến máu không ngừng từ trong miệng xuất hiện, làm cho người ta nhìn không ngừng sợ hãi, còn chán ghét.

Mà Lý Diễm Linh còn lại là trũng lớn hai mắt, trong mắt thần thái từ từ âm đạm, cho đến khi biến mất.

Vân Khởi tay nâng côn để dưới đất, một côn đánh bẻ đầu tang thi, đồng thời một hạt trân châu nhỏ tàn ra ngân quang long lánh như hạt đậu lớn, theo bên đỉnh đầu tang thi trong roi xuống.

Vân Khởi nhặt lên viên trân châu lên, viên trân châu màu bạc nhỏ, đây là tinh hạch, không nghĩ tới một con tang thi thân hình xấu xí ghê tởm thế nhưng lại có tinh hạch xinh đẹp như vậy.

Tinh hạch này có khả năng kích thích người bình thường thành dị năng giả, còn có thể phụ trợ người có dị năng thăng cấp, nghĩ đến những lão đầu nước Z nếu biết được tin tức này, tiếp qua không bao lâu, liền xuất hiện một số người có dị năng, sẽ xuất hiện một số lượng lớn, làm cho hiện tại những dị năng giả có ý nghĩ tự mãn gặp một đả kích không nhỏ a.

Xem trên mặt đất Lý Diễm Linh chết không nhắm mắt, Vân Khởi phát tay, đánh bẻ đỉnh đầu Lý Diễm Linh, máu tươi trong nháy mắt văng tung tóe.

Lý Diễm Linh mặc dù chết rồi, nhưng nàng là bị tang thi cắn chết, bị tang thi cắn người chết, chỉ cần đỉnh đầu vẫn còn, như vậy ở một tiếng đồng hồ sau, liền sẽ biến thành tang thi sống lại, nàng chỉ có thể làm như vậy.

Nghỉ ngơi đi!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Tinh Hạch!!

Tang thi tiếng gào thét hấp dẫn sự chú ý không ít người, rất nhiều người đều hướng tới bên này Vân Khởi xem, nhưng mà tiến tới một người cũng không có thấy.

Chứng kiến Lý Diễm Linh bị thầy ma cắn chết, rất nhiều người đều rớt rít chân kinh kêu ra tiếng, đồng thời nhượng bộ rút lui, hận không thể mọc ra thêm mấy cái chân, muốn chạy mau lên một chút.

Cho đến khi thấy Vân Khởi đánh bẻ đầu tang thi, mới dừng lại rối loạn, rất nhiều người trong nội tâm nhin không được thờ phào nhẹ nhõm, nhưng khi nhìn đến thời điểm Vân Khởi không chút lựa chọn đánh bẻ đầu Lý Diễm Linh đỉnh, có người nhin không được lên tiếng

“Người người này như thế nào tàn nhẫn như vậy, nàng đều đã chết, người thế nào không buông tha nàng, người người này như thế nào như vậy biến thái đâu?”

Một người phụ nữ về mặt nghiêm nghị dạy dỗ Vân Khởi, đồng thời đưa tới rất nhiều người lên tiếng phụ họa.

“Đúng vậy, đúng vậy, người tiêu cô nương này tuổi không lớn lắm, như thế nào ác như vậy độc a?”

“người có hay không nhân tính a?”

Mọi người rớt rít đem ánh mắt chỉ trích vào hướng Vân Khởi.

Biến thái? Nhân tính?

Vân Khởi cười lạnh

“Câm miệng!”

“Ta nói sai sao?” Phụ nữ trung niên kia bĩu môi một cái, không quên vì chính mình kéo nhân khí,

“Các người nói có đúng hay không a?”

Vân Khởi chưa bao giờ là cái sẽ nói, nàng chỉ biết làm.

Những người này ở trước mặt đoàn người Tổng thị sợ hãi như chuột, cái rầm cũng không dám phóng một cái, cũng dám ở trước mặt nàng nói ầu nói tả, cho rằng nàng chính là dễ khi dễ phải không?

“Rầm!”

Chỉ thấy Vân Khởi theo tay vung lên, kia thiết côn hung hăng đập vào bên cạnh trên tường, “Oanh!” Chỉ thấy cứng rắn vách tường, thế nhưng ầm ầm sụp đổ, tạo nên một mảnh khói bụi.

“Hì!”

Mọi người hít một hơi khí lạnh, này sức lực nhiều lắm a?

Mọi người trong lúc nhất thời nhìn về phía Vân Khởi ánh mắt thay đổi, nhiều chút ít sợ hãi.

Vừa rồi kia kêu gào phụ nữ trung niên lợi hại nhất cũng sợ rúc vào đằng sau đám người, lại không dám lộ diện.

“Hừ” một đám mềm nắn rần buông đó.

“Tiểu Khởi, Tiểu Khởi, “

Cao Lôi thanh âm kinh hoàng truyền đến, đẩy ra đám người vây quanh Vân Khởi ra chung quanh, chứng kiến Vân Khởi đứng ở chính giữa, sắc mặt thần sắc buồn lòng.

“Ngươi không có việc gì là tốt rồi, “

Cao Lôi yên tâm cười khẽ, mới vừa mới nghe được bên này xuất hiện tang thi, Cao Lôi liền nghĩ đến Vân Khởi, bất chấp sru tầm vật tư, liền trực tiếp chạy tới.

“Lôi đại ca, ta không sao, “ Vân Khởi nhìn ra được Cao Lôi là thật lo lắng nàng, gấp rút trả lời.

“Ha ha. . .” Cao Lôi giờ tay lên trung túi thức ăn

“Tiểu Khởi, ngươi đâu?”

Vân Khởi vượt qua Lý Diễm Linh cùng tang thi nhặt lên trên mặt đất túi to vút ở bên thi thể.

Cao Lôi đi đến bên cạnh Vân Khởi, hạ thấp giọng

“Tiểu Khởi, chúng ta đi thôi!”

“Hảo, “ Vân Khởi gật đầu, cùng đi sau lưng Cao Lôi.

Càng ngày càng nhiều người hướng tới lầu năm chen đến, tranh đoạt càng thêm hỗn loạn.

Cao Lôi không có nào tàn đem tất cả người mang đến tập trung lại, cùng nhau mang đi nữa, chuyện lúc trước đã làm cho Cao Lôi nhìn thấu nhân tính lạnh bạc.

Vân Khởi tiểu cô nương này cứu hấn hai lần, Cao Lôi ghi nhớ trong lòng, một lòng muốn báo đáp.

Cao Lôi che chở Vân Khởi một đường gian nan ra siêu thị, trên đường né tránh trở lại tiểu khu.

“Tiểu Khởi, có chuyện tới tìm Cao đại ca, “ Cao Lôi đem Vân Khởi đưa tới cửa, cẩn thận dặn dò.

“Cao đại ca ta có chuyện cùng ngươi nói, “

Vân Khởi hạ thấp giọng, nói mở cửa phòng

Cao Lôi nghi hoặc cùng đi sau lưng Vân Khởi vào gian phòng.

Vào gian phòng, Vân Khởi mời Cao Lôi ngồi xuống, sau đó lấy ra viên tinh hạch màu trắng bạc kia.

“Đây là?” Cao Lôi nghi hoặc nhìn tinh hạch trong tay Vân Khởi.

“Đây là ta theo trong đầu tang thi tìm được, “ Vân Khởi sắc mặt bình thản.

Lại làm cho Cao Lôi sắc mặt đại biến, “Kia Tiểu Khởi ngươi không sao chứ?” Về mặt lo lắng, làm cho Vân Khởi trong nội tâm ấm áp.

“Cao đại ca, ngươi yên tâm ta không sao, chỉ là tinh hạch này. . .”

Vân Khởi suy nghĩ một chút nói: “Ta từng nghe nói, thứ này, có thể kích thích nhân loại dị năng thức tỉnh.”

“Cái gì?” Cao Lôi bị Vân Khởi chấn động đến mức mãnh đứng người lên, về mặt kinh dị nhìn xem viên tinh hạch nho nhỏ này.

Một lát sau, nhìn Vân Khởi vẻ mặt nghiêm túc, Cao Lôi mới lần nữa xác nhận

“Thật sự?”

“Uh, “ Vân Khởi rất khẳng định gật đầu.

“Đại ca, ta cũng là một người có dị năng, “ Vân Khởi nói vờn tay, một bọc nước long lánh xuất hiện ở trên tay Vân Khởi.

Cao Lôi cũng sờ nhìn xem Vân Khởi, giống như là có chút không tin.

“Cao đại ca không trách ta sao?”

“Trách ngươi cái gì?” Cao Lôi có chút không rõ.

“Trách ta không có ở thời điểm những người kia nguy hiểm xuất thủ tương trợ?” Vân Khởi con mắt chăm chú nhìn chăm chăm con mắt Cao Lôi.

Cao Lôi không thèm để ý lắc đầu, vẻ mặt âm đạm

“Những người kia ích kỷ lạnh bạc, không đáng.”

Vân Khởi trên mặt một lần nữa treo gương mặt tươi cười.

“Tiểu Khởi nếu là người có dị năng, ta liền có thể yên tâm, “

Cao Lôi cười nhìn Vân Khởi, hần vốn là nghi hoặc, tiểu cô nương này như thế nào lợi hại như vậy, nguyên lai là cái người có dị năng.

“Lôi đại ca, này tinh hạch chính là lấy được sau khi tang thi tiến hóa, đồ trong đầu tang thi sinh ra mà, tang thi về sau có thể càng ngày càng lợi hại, cho nên, này Trung Sơn Thị, sớm muộn sẽ bị buông tha cho, “ Vân Khởi từ từ nói.

“Ngươi là nói?” Cao Lôi có chút không dám tin tưởng.

“Uh, “ Vân Khởi rất khẳng định gật đầu “Tang thi tiến hóa quá nhanh, nhân loại căn bản căn không nổi.”

Cao Lôi có chút uể oải,

“Chẳng lẽ liền không có cách nào sao?”

“Có, “ Vân Khởi khẳng định nói.

Cao Lôi vẻ mặt hi vọng nhìn Vân Khởi, Vân Khởi từ từ mở miệng

“Thi thập tinh hạch, kích thích dị năng, sau lợi dụng tinh hạch tăng thực lực lên, như vậy mới có thể miễn cưỡng đuổi kịp tốc độ tiến hóa biến thái của tang thi.”

Cao Lôi nghe xong, càng thêm tò mò nhìn chăm chăm viên tinh hạch màu trắng muốt này.

“Lôi đại ca, Trung Sơn Thị này là không giữ được, chúng ta chậm nhất là còn có thời gian năm ngày, đến lúc đó, nhất định phải Trung Sơn Thị rời đi, “ Vân Khởi khẳng định nói.

“Hảo, “ Cao Lôi gật đầu “Ta lão Cao lẻ loi một mình, chỉ có muội tử ngươi thật lòng đối đãi ta, ngươi nếu là không chê, ta hai liền làm bằng hữu, cùng lên đường, trên đường ca ca liều chết cũng phải đem ngươi đưa đến địa phương an toàn” Cao Lôi ưỡn bộ ngực, trịnh trọng nói.

Vân Khởi cảm động nghĩa khí của Cao Lôi, người tính tình hào sảng đại nghĩa thật như vậy, đã không nhiều lắm.

“Cao đại ca, ta tự nhiên là nguyện ý “

Vân Khởi trên mặt lộ ra cười nhẹ, đem tinh hạch đưa tới trước mắt Cao Lôi

“Này tinh hạch Cao đại ca liền hấp thu đi.”

“Không, không được, “ Cao Lôi liền vội vàng lắc đầu

“Muội tử đây là ngươi liều chết đánh chết tang thi mới đạt được, hơn nữa ngươi cũng là người có dị năng, này tinh hạch đối với ngươi cũng rất trọng yếu, ta không thể nhận.”

“Không, Cao đại ca ngươi hãy nghe ta nói, “

Vân Khởi cắt đứt lời nói Cao Lôi,

“Chúng ta nếu muốn an toàn rời đi Trung Sơn Thị, đến địa phương an toàn, thực lực rất trọng yếu, ta là người có dị năng, ta hy vọng Cao đại ca cũng trở thành người có dị năng, như vậy mới có thể tốt hơn bảo vệ ta.” Nghe lời nói Vân Khởi, Cao Lôi im lặng một lúc, nghĩ một lát, mới nói:

“Muội tử nếu đã muốn giúp ta kích thích dị năng, ta cũng vậy liền không từ chối nữa rồi, nếu như Cao Lôi ta thật có thể kích thích dị năng, vậy ta nhất định vì muội tử tìm được nhiều hơn tinh hạch.”

Vân Khởi gặp Cao Lôi không từ chối nữa, cười nói:

“Được! “ sau đó đem tinh hạch đưa cho Cao Lôi.

Cao Lôi trực tiếp đem tinh hạch nuốt vào trong miệng, không có chút nào hoài nghi, tinh hạch trong nháy mắt hóa thành một cỗ khổng lồ năng lượng tràn vào trong thân thể Cao Lôi.

Chỉ thấy Cao Lôi sắc mặt trong nháy mắt đỏ lên, có chút thống khổ khom người, trên mặt gân xanh thẳng lộ, hai mắt đỏ bừng.

“Cao đại ca người thế nào?” Vân Khởi có chút lo lắng, mặc dù theo trước trong trí nhớ biết được, không có nguy hiểm gì, nhưng chứng kiến Cao Lôi thống khổ như vậy, Vân Khởi vẫn còn có chút lo lắng.

Cao Lôi có chút gian nan lắc đầu, hai mắt trợn ngược liền hôn mê bất tỉnh.

----- lời ngoài mặt -----

Thân môn, hôm nay chỉ có hai canh rồi, thích thân, thỉnh cất giữ một tý, bày tỏ ủng hộ. Có thân môn ủng hộ, Cần Du mới có động lực tiếp tục sáng tác, nếu không thật sự rất khổ sở a, hao tâm tổn trí phí sức viết ra văn, không có nhiều người xem, Cần Du rất thương tâm nói, cho nên, Cần Du lần nữa hô hào mọi người, thích thỉnh cất giữ một tý, cảm ơn a! Kính nhờ a!

Ka: Ân! T để nguyên y văn loi lão tác giả đấy. về sau edit ko có mấy câu nhầm này đừng trách ta vong ơn bội nghĩa nhá. Lão quá phúc hắc rồi,,hừ hừ....

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: dị năng thức tỉnh

Vân Khởi nhìn Cao Lôi hôn mê bất tỉnh, liền đem Cao Lôi dời đến trên ghế sofa dài nằm xuống, rồi mới từ trong không gian mang ra một chén thịt nướng, một củ cải xào rắc tiêu, một com nóng ăn.

Hai giờ vừa qua, Vân Khởi liền canh giữ ở bên người Cao Lôi.

“Ngạch!” Cao Lôi nhú mày, đưa tay che đầu.

“Cao đại ca?”

Cao Lôi ngẩng đầu nhìn Vân Khởi một cái, lộ ra một tia miễn cưỡng cười, lắc đầu, lúc này mới cảm giác tốt lên rất nhiều,

“Không có việc gì, hoàn hảo!”

Vân Khởi gặp Cao Lôi không có việc gì, lúc này mới yên lòng lại.

Cao Lôi hai mắt nhắm chặt, hai mắt sáng lên, trên mặt tràn đầy hưng phấn nhìn xem hai tay của mình

“Lực lượng thật là cường đại.”

Cao Lôi hai tay nắm thành quyền.

“Rầm!”

Chỉ thấy một tường đất thật dày màu vàng mọc lên, trong nháy, mạnh mẽ mà tràn trề uy lực.

“Lôi đại ca, “

Vân Khởi mừng rỡ kêu lên:

“Người thức tỉnh dị năng?”

“Uh, “

Cao Lôi cảm kích nhìn Vân Khởi

“Cảm ơn muội tử, ta hẳn là người có dị năng thổ hệ.”

“Thật sự là quá tốt!”

Vân Khởi mặt lộ vẻ vui mừng.

“Ha ha. . .” Cao Lôi cười có chút ngu, gãi gãi đầu.

Cao Lôi năm nay đã ba mươi năm tuổi, thân hình cao lớn, khuôn mặt ngay ngắn, một đôi mắt hổ tràn đầy tinh quang, lúc này lại tỏ ra có chút ngu dần.

Cha mẹ của hắn đều đã qua đời, tông quân vài chục năm, cũng không có kết hôn, lẻ loi một mình, không có thân nhân, hiện tại thật vất vả gặp được một tiểu cô nương đối hắn tốt, Cao Lôi là coi Vân Khởi là là thân muội muội đối đãi, gặp Vân Khởi vì chính mình cao hứng, Cao Lôi cũng cao hứng có chút ngu dần.

Cao Lôi thức tỉnh thổ hệ dị năng, làm cho Vân Khởi thật cao hứng.

“cốc cốc!”

Đang ở hai người cao hứng lúc, bên ngoài truyền tới tiếng đập cửa, Vân Khởi khuếch tán cường đại tinh thần lực, nhìn thấy ngoài cửa nhà mình thế nhưng đứng rất nhiều người, có phụ nữ, có nam nữ trẻ tuổi, đều là vẻ mặt giận dữ.

“Mở cửa, mở cửa cho ta vào “ bên ngoài chờ người không thấy người đến mở cửa, nhện không được lớn tiếng kêu lên.

Liều mạng đập mở cửa chính, đem cửa đập rầm rầm vang dội!

Vân Khởi nghi hoặc, nhưng vẫn là tiến lên mở cửa, cửa mới vừa bị mở ra, đã có người không thể chờ đợi được từ bên ngoài chui vào.

Vân Khởi gấp rút né sang bên cạnh, chỉ thấy một đám người khí thế hung hăng xông vào, vừa hay nhìn thấy đứng ở cửa Vân Khởi cùng Cao Lôi ngồi trên sofa vẻ mặt ngạc nhiên.

“Các ngươi đây là?” Vân Khởi nhện không được hỏi.

“Hừ, các ngươi còn có mặt mũi hỏi chúng ta?” Một cái thanh tú tiểu cô nương hung hăng trừng mắt Cao Lôi cùng Vân Khởi hai người

“Là ngươi, là ngươi mang theo ca ca ta đi sưu tập vật tư, vì cái gì ngươi có thể trở về đến, mà ca ca ta. . . Ca ca ta. . .” Tiểu cô nương vừa nói vừa khóc “Ca ca ta lại chết rồi, ô ô...”

Cao Lôi cùng Vân Khởi hai người vừa nghe, sắc mặt chính là trầm xuống, Cao Lôi lại là hừ lạnh một tiếng, đe dọa nói

“Ta mặc dù mang theo ca ca ngươi ra đi tìm vật tư, nhưng là ta nhưng không có bảo đảm qua, nhất định sẽ bảo vệ ca ca ngươi còn sống trở về.”

Bên ngoài tang thi nhiều như vậy, Cao Lôi mặc dù có chút bản lãnh, nhưng nếu muốn bảo vệ mỗi người đều thật tốt , này căn bản cũng không khả năng.

Hơn nữa, cư dân khu này, mỗi một nhà tồn lương thực cũng không nhiều, sớm muộn cũng là muốn ra đi tìm vật tư, từ hắn tổ chức cùng đi, mọi người cùng nhau, tự nhiên an toàn một chút, hắn vốn là có hảo ý, không nghĩ tới thế nhưng sẽ bị người như thế chất vấn.

Nghe Cao Lôi lời nói, tiểu cô nương kia sững sờ, lập tức khóc lớn tiếng hơn, hai tay lau nước mắt “Ta mặc kệ, ta mặc kệ, ngươi bồi ca ca ta, bồi ca ca ta. . .”

“Đúng vậy, là ngươi mang đi chồng ta, ngươi trả ta lão công, còn chồng ta. . .”

“Còn ba ba ta, còn ba ba ta. . .”

Những người này cùng nhau khóc kêu lên, la hét âm ỉ thanh âm, làm cho Cao Lôi trong nội tâm lạnh buốt, có chút bất đắc dĩ nói:

“Các ngươi muốn thế nào?”

“Bồi, đương nhiên phải bồi, “ một cái tráng niên nam nhân khẳng định nói.

Những người khác nghe được kia nam nhân lời nói, cũng đều cùng nhau phụ họa

“Đúng vậy, bồi bồi bồi.”

“Bồi?” Cao Lôi thần sắc lạnh hơn

“bồi bồi bồi thế nào?”

Cao Lôi trong nội tâm bị thương nhưng, đây là mặt thế sao? Những người này sở dĩ tới nơi này căn bản không phải vì thân nhân tính mạng, mà là vì hắn sưu tầm vật tư đi?

Cao Lôi có chút nản lòng thoái chí, nhìn thoáng qua Vân Khởi bên cạnh bình tĩnh phảng phất ngoại nhân vậy, tâm mới vì ấm áp.

“Đem ngươi thức ăn đều lấy ra đi, “ có người kêu lên.

Mà có người đã bắt đầu ở gian phòng Vân Khởi tìm tòi bắt đầu đến.

“Nha, nơi này có nửa túi to bột mì, “ có người mừng rỡ kêu lên.

“Nha, nơi này có một thùng nước!”

“Nha, nơi này có mấy cái áo lông, thật tốt quá, nhà ta hải tử lạnh bữa nay ẩm ỉ rồi!”

Nhìn xem ở gian phòng của mình mọi người làm cần tìm tòi, Vân Khởi cười lạnh, những thứ đó nàng vốn cũng không muốn, nhưng là nàng tình nguyện bị mất, cũng không muốn cấp những thứ này vong ân bội nghĩa này.

“Mang thứ đó đều cho ta để xuống, “ ngay tại thời điểm Vân Khởi muốn nổi đóa, Cao Lôi thanh âm tức giận ở trong phòng vang lên.

Gian phòng lập tức yên tĩnh, chỉ thấy Cao Lôi tức giận nhìn quét một vòng, “Ta không có làm gì sai, ta có thể mang theo thân nhân của các người ra đi tìm vật tư, đã là hết lòng quan tâm giúp đỡ, những người kia chết là do tang thi gây lên, các người tại sao không đi tìm tang thi báo thù?”

Mọi người cúi đầu, tang thi đáng sợ như vậy, bọn họ nào dám đi ra ngoài?

Thân nhân bọn họ đi ra bên ngoài tìm kiếm vật tư còn chưa có trở về, trong nhà đã không có thức ăn, bọn họ không có cách nào, nghe thấy Cao Lôi người dẫn đầu tìm được không ít vật tư mang về, tự nhiên muốn đến đòi.

Nhìn trước mắt những người này ích kỷ lạnh lùng, Cao Lôi hít sâu một hơi, sau đó đem vật tư do chính mình ra ngoài tìm kiếm được, ném xuống đất, giọng nói lạnh như băng

“Đồ cầm trong tay đều để xuống cho ta, những vật này các người cầm đi phân, từ đó về sau các người đừng có tìm tới ta nữa.”

Cao Lôi sưu tầm vật tư không ít, bên trong đều là một chút bột mì, có chút dài mao bánh bao, nhưng là lúc này đều nhanh muốn chết đói, ở đâu còn để ý cái này?

Mọi người thấy trên mặt đất thức ăn, con mắt sáng lên, nhin không được nghĩ muốn tiến lên.

Nhưng có người lại được voi đòi tiên

“Liên này ít đồ, liền nghĩ thanh toán xong? Vọng tưởng.”

“Đúng vậy, đúng vậy, đây chính là sinh mệnh a!”

“Không được, này ít đồ quá ít, “

“Chính là, quá ít!”

“Thiếu?” Cao Lôi cười lạnh, này ít đồ ở mặt thể trước xác thực không coi vào đâu, nhưng này là mặt thể, nước đã thành màu đen, nước đục, đất cũng biến chất, không thể kiếm ra được thức ăn, tang thi khắp nơi, số vật tư này là hần dùng mạng để đổi về, những người này thể nhưng vẫn còn chê ít?

“Hừ, nếu đã chê ít, như vậy cũng đừng muốn, “ Cao Lôi lạnh lùng đảo qua

“Ta vốn là không nợ các người cái gì!”

“Không, “ có người nhin không được xông lên trước, gắt gao ôm lấy trên thức ăn mặt đất.

Có một người tiến lên, người phía sau rồi rít lo lắng cho mình cái kia một phần, vì vậy mọi người bắt đầu quay quanh cùng một chỗ, tranh đoạt , tức giận mắng, đánh lẫn nhau ...

Những người này trong lòng đều rõ ràng, bọn họ thân nhân đã chết, cũng không thể làm khó ở trên người Cao Lôi, Cũng là vì bọn họ tới, vì bắt quá là có thể không làm mà hưởng, không đi mặt đối phía ngoài những thứ tang thi đang sợ kia.

“Biến, đều cắt cho ta, “ Cao Lôi tức giận, đẩy những người kia ra khỏi ngưỡng cửa, hung hăng khép cửa phòng lại.

“Ai!” Cao Lôi thở dài một hơi, ngồi trên sô pha, có chút uể oải.

“Cao đại ca?” Vân Khởi có chút bận tâm, những người này ích kỷ lạnh lùng làm cho hào sảng nghĩa khí Cao Lôi có chút khó chịu.

“Không có việc gì, “ Cao Lôi miễn cưỡng cười một tiếng.

“Tiểu Khởi, chúng ta khi nào thì đi?” Hần một khác cũng không muốn gặp lại bên ngoài những người kia.

“Tuần tới!”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Xuất phát

Cao Lôi đã đưa thức ăn mấy người vô sĩ kia giờ đồ ăn chỉ còn lại chút ít, Vân Khởi bày tỏ nàng có thể đưa cho hắn một chút, nhưng Cao Lôi kiên quyết không cần, nhất định phải chính mình ra đi tìm.

Cao Lôi bây giờ là người có dị năng thổ hệ, đi tìm kiếm vật tư sẽ an toàn rất nhiều, Vân Khởi cũng không có ngăn trở.

Cao Lôi đi ra tìm không ít đồ, có nước khoáng, chân bông, bánh bao mốc meo, còn có vài cái chân giò hun khói. . . Chân giò hun khói bị Cao Lôi nhiệt tình đưa cho Vân Khởi, không cần cũng không được, Vân Khởi có chút cảm động.

Hai ngày sau, Vân Khởi lôi hệ cùng thủy hệ dị năng rốt cục đột phá cấp hai, cảm thụ được trong cơ thể năng lượng dư thừa, Vân Khởi trên mặt rất cục lộ ra một nụ cười.

“Rầm!” Tiếng đập cửa vang lên

“Tiểu Khởi?” Là tiếng của Cao Lôi.

Vân Khởi đứng người lên, mở cửa, chỉ thấy đứng ở ngoài cửa Cao Lôi một thân chật vật, trên người tràn đầy máu mủ của tang thi hôi thối khó ngửi, trên mặt lộ ra thần sắc luống cuống hoảng hốt, phảng phất như gặp cái gì kinh hãi!

“Cao đại ca làm sao vậy?” Vân Khởi lo lắng gấp rút hỏi.

“Tiểu Khởi, đi mau, đi mau, “ Cao Lôi mạnh mẽ giữ chặt cánh tay Vân Khởi

“Những tang thi kia tiến hóa rồi, tiến hóa rồi a, thật đáng sợ, thật đáng sợ a!”

Cao Lôi nhớ tới những con tang thi kia lúc trước còn động tác cứng ngắc chậm rãi đột nhiên trở nên linh hoạt, khí lực trở nên càng lớn, tay không liền đem một chiếc xe hơi mạnh mẽ ném đi, thậm chí còn khắc thường có thể cương thi.

Có cương thi sẽ nhanh chóng trên thân nhân loại cắn một cái, sau đó nhanh chóng rời đi, truy kích một người khác, phát hiện khiến Cao Lôi sợ hãi, tang thi thể nhưng đang cố ý chế tạo tang thi mới!

Tang thi trước kia động tác cứng ngắc chậm chạp, đuổi không kịp nhân loại, nhưng là bây giờ tốc độ tang thi trở nên thật nhanh, mà nhân loại bởi vì thời tiết lạnh mặc nhiều lớp áo thật dày mà trở nên chậm chạp, ở gặp được tang thi như vậy, quả thực trở thành con mồi cho tang thi ngược!

Nhìn xem thần sắc Cao Lôi chưa bình tĩnh, Vân Khởi thần sắc nghiêm túc

“Hảo, Cao đại ca, ta lập tức thu dọn đồ đạc, ngươi cũng trở về đi thu thập một lúc đi, chúng ta mười phút sau hội hợp!”

“Hảo” Cao Lôi vội vàng gật đầu, sau đó xoay người hướng về nhà của mình chạy tới.

Vân Khởi trong phòng xuất ra một cái balo leo núi cỡ lớn, hướng bên trong giả bộ cho một chai nước lớn, thịt đóng hộp, vài gói bánh bích quy, mì ăn liền chờ lúc đói thức ăn, mặc trên người áo bông thật dày, trước cầm lấy cái thiết côn kia, ra khỏi nhà.

Mà Cao Lôi cũng đúng lúc đến tìm kiếm Vân Khởi, Cao Lôi cùng Vân Khởi đồng dạng, vác trên lưng một cái bal leo núi cỡ lớn, mặc dù mặc quân áo bông, nhưng toàn thân tản ra một loại nhẹ nhàng thanh thoát, đây là thân người đã từng đi lính mới có một loại khí chất này!

“Đi thôi” Cao Lôi theo bản năng đi ở phía trước, đem Vân Khởi bảo hộ ở sau người.

Trên đường đi gặp được không ít người mới vừa từ bên ngoài tìm kiếm vật tư trở lại, nhìn thấy hai người bộ dạng tựa hồ là phải ly khai, không nhận được nói:

“Các người đây là muốn đi đâu?”

Cao Lôi cùng Vân Khởi theo bản năng đều không để mắt đến người nọ, chỉ là cúi đầu đi đường.

Trong đó có người cùng Cao Lôi cùng đi ra ngoài qua, biết rõ Cao Lôi cùng Vân Khởi bên cạnh hắn bản lãnh không sai, nhìn thấy hai người phải đi, có chút lo lắng:

“Các người muốn đi đâu? Có thể hay không mang ta đi cùng với?”

“Đúng vậy, bên ngoài có rất nhiều tang thi lợi hại, các người muốn đi đâu?”

“Mang ta đi cùng đi?”

Nghe người phía sau hoặc khóc thút thít, hoặc cầu khẩn, hoặc tuyệt vọng thanh âm, Vân Khởi cùng Cao Lôi tâm tình có chút ngọt ngào.

Nếu như chuyện kia trước chưa phát sinh, Cao Lôi có lẽ nguyện ý mang theo những người kia, nhưng là sau khi đã xảy ra những chuyện kia, những người kia như thế nào còn có mặt mũi đòi hỏi hắn? Tìm kiếm sự trợ giúp của hắn?

Huống chi, tang thi tiến hóa rồi, bọn họ có thể hay không tự vệ được còn khó nói, làm sao có thể mang nhiều như vậy người tay không tác sát?

Hai người trầm mặc im lặng đi xuống đất bãi đỗ xe, liền nhìn đến một bóng đen con tang thi nhanh chóng hướng về hai người đánh tới.

Cao Lôi gấp rút đem Vân Khởi hộ ở phía sau người, hét lớn một tiếng, nhanh chóng ngừng lại tường đất ngăn cản ở trước mặt hai người, chỉ nghe “Ầm!” Một tiếng, một con tang thi nhẹ nhàng trợn mắt vừa vận dụng ngã tường đất.

“Bụp!”

Tường đất bị kia tang thi đụng phải run lên, nhưng không có bị phá.

“Vút!”

Chỉ thấy Vân Khởi nhanh chóng ngưng tụ ra một cây băng nhận, trắng xanh đâm thủng đỉnh đầu tang thi kia.

Tang thi kia ngay lập tức ngã ngửa trên mặt đất.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, trong mắt có chút vui vẻ, hai người mặc dù không có hợp tác qua, không nghĩ tới như vậy ăn ý.

Cao Lôi nhanh chóng đào ra tinh hạch trong đầu tang thi, lau sạch sẽ trên óc mặt, sau đó đưa cho Vân Khởi, Vân Khởi cũng không có khách khí, trực tiếp nhận lấy.

“Đi, “ Cao Lôi mang theo Vân Khởi đi về hướng một chiếc xe tải cũ.

Trên mặt xe tải đầy những mảnh vụn cùng màu đen hôi thối của tang thi.

Cao Lôi mở cửa định đi lên, Vân Khởi gấp rút kéo Cao Lôi lại

“Cao ca, liền dùng xe của ta đi!”

Nói Vân Khởi liền đem Cao Lôi mang tới một cái ga ra khép kín, Vân Khởi xuất ra cái chìa khóa, mở cửa, bên trong chính dừng lại một chiếc tư thế oai hùng hiện ngang Hummer!

Chiếc này Hummer là Vân Khởi ở trước mặt thể liền bỏ vào , vì chính là để che dấu tai mắt mọi người.

Nhìn thấy Hummer, ánh mắt Cao Lôi sáng lên, không nhịn được nói:

“Muội muội tốt, không nghĩ tới người còn có xe tốt như vậy?”

Không có nam nhân nào không thích xe, Cao Lôi đã từng đi lính, thích nhất chính là xe việt dã như Hummer vậy, chỉ là Hummer xe giá cả quá mức sang quý, Cao Lôi mua không nổi, không nghĩ tới hắn thế nhưng có một ngày lái xe Hummer!

“Ha ha. . .” Cao Lôi vẻ mặt sợ hãi than, yêu quý vuốt ve Hummer, bộ dáng kia so với con yêu vậy, từng chút cẩn thận.

“Muội tử, lên xe, “ Cao Lôi ngồi trên ghế lái, vẻ mặt nóng lòng muốn thử.

Gặp Cao Lôi cao hứng, Vân Khởi cũng không nhịn được lộ ra nụ cười nói

“Hảo.”

Chờ Vân Khởi ngồi ổn định, Cao Lôi mạnh mẽ khởi động xe, đạp cần ga, xe mạnh mẽ chạy ra ngoài, Cao Lôi nhìn không được kinh hồ

“Quả nhiên là xe tốt!”

Xe mới vừa đi tới cửa bãi đỗ xe, liền nhìn đến có bốn năm tên tang thi gào thét hướng về xe nhanh chóng chạy tới, móng vuốt bén nhọn, răng nanh thật dài làm cho người ta kinh hãi.

“Đại ca, đừng vào!”

Vân Khởi cắn răng, có chút hưng phấn, nàng muốn thử một lần tính năng đạp xe này.

Có tiền có thể ma sui quý khiến, lời này thật sự là không giả, Vân Khởi có tiền, xe việt dã, nàng mua rất nhiều, mỗi một cỗ xe đều là đặc biệt làm theo yêu cầu, ngay cả cửa sổ xe đều cái tạo chống đạn .

“Được!” Cao Lô lại là hưng phấn kêu gào kêu.

“Két!!!!”

Mạnh mẽ nhân ga, xe giống như tên lửa thật nhanh chạy trốn ra ngoài, nháy mắt liền đâm thẳng vào tên tang thi phía trước.

“Rầm!”

Vài tên tang thi đang chắn phía trước lập tức bị đụng hất bay, thậm chí còn có một tên tang thi trực tiếp bị nghiền ép, mà xe chỉ lung lay một tý, không có gì đáng ngại.

“Thật tốt quá!” Vân Khởi vui vẻ khoe miệng treo lên.

Cao Lô lại là trực tiếp cao giọng

“Quá tuyệt vời, xe này mới là xe đàn ông lái!”

Hai người một đường chặt vật, chỉ là tang thi trong thành thị quá nhiều, hai người không ngừng tại thành phố đi vòng vèo, muốn vứt bỏ tang thi, không nghĩ tới lại bị tang thi ngăn ở một tòa trung học.

Mà không may , chỗ trung học này đúng là trường Vân Khởi học, hai người đi dạo nửa ngày không nghĩ tới lại bị tang thi chặn ở nơi đây.

Hai người bắt đầu đi, nhìn sắc trời đã âm đạm, sau khi trời tối, chính là thiên hạ của tang thi, hai người không dám ở trong đêm tối gấp rút lên đường, đành phải tạm thời trốn vào sân trường, hy vọng ngày mai những thứ tang thi kia có thể tản đi.

Xe lái vào sân trường, không nghĩ tới trong sân trường vẫn còn có không ít học sinh cùng lão sư?

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: gặp lại người quen

Trong sân trường khắp nơi đều là không ngừng gào thét, tản ra mùi hôi thối của tang thi, xe đi tạo tiếng vang đưa tới một đoàn tang thi chú ý, nhìn xem càng ngày càng nhiều tang thi,

Vân Khởi âm thầm khuếch tán tinh thần lực, phát hiện chỉ có gần nhất chỗ căn tin thì tang thi ít nhất, nhưng là. . . Kia căn tin thế nhưng có ngầm hầm, mà bên trong còn lại là rất nhiều gương mặt trần trụi tuyệt vọng bên trong, trẻ có già có, ước chừng có hơn ngàn người, là trường học học sinh cùng lão sư!

Bất chấp nhiều như vậy, “Đại ca, “ Vân Khởi nhìn về phía bên cạnh về mặt nghiêm túc Cao Lô

“Chúng ta bỏ xe.”

“Bỏ xe?” Cao Lô có chút không thôi.

“Tang thi là bị tiếng vang của xe hấp dẫn tới, chúng ta chỉ có thể buông tha cho xe, “ Vân Khởi tỉnh táo giải thích.

“Được “ Cao Lô tiếc nuối không thôi, nhưng dứt khoát tin tưởng Vân Khởi.

“Đi, “ xe mới vừa dừng lại, Vân Khởi liền mang theo Cao Lô, thật nhanh vọt ra khỏi xe, sau đó hướng tới căn tin mà đi.

Hai người vừa mới nhảy ra xe, chỉ thấy chiếc xe kia liền bị một đám tang thi vây quanh, tiếng va chạm, loảng xoảng vang lên, không ngừng từ phía sau truyền đến, Vân Khởi cùng Cao Lô đều liếc mắt nhìn nhau trong lòng than có chút may mắn.

Hai người trong nháy mắt giải quyết xong vàng tên tang thi lang thang ở bên ngoài, rồi sau đó từ cửa sổ lầu hai tiến vào căn tin.

Căn tin hỗn loạn tràn đầy máu me, máu tang thi đen đầy trên mặt đất còn lại là đầy phần còn lại chân tay đã bị cụt của nhân loại, trên mặt đất còn có một con tang thi cắn rớt nửa cái đầu nữ sinh, còn dư lại nửa gương mặt trần đầy sợ hãi, chỉ còn lại một con mắt mở thật to, ánh mắt ở chỗ sâu trong tràn đầy hoảng sợ.

Vân Khởi âm thầm đề xuống quần quai trong lòng, Cao Lô sắc mặt cũng âm trầm như mực.

“Các ngươi là ai?” Một tiếng quát lớn đề thấp theo một cái khúc quanh truyền vào hai trong tai người.

Hai người đồng thời ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy ba thiếu niên trẻ tuổi vẻ mặt cảnh giác nhìn theo hai người, trong tay cầm theo dao phay thuận tay tìm được trong phòng ăn, ngăn cản ở trước người, thân thể run lên nhè nhẹ.

Cao Lô gấp rút hạ giọng nói:

“Các ngươi không phải sợ, chúng ta là người Trung Sơn Thị, muốn chạy ra khỏi Trung Sơn Thị, lại bị tang thi chặn ở nơi đây.”

Nghe được Cao Lô lời nói, thiếu niên kia nhưng không có buông lỏng cảnh giác, mà là vẻ mặt thận trọng hỏi:

“Các ngươi có bị thương không?” Nói hai mắt sáng ngời ở trên thân hai người quan sát.

Bọn họ gặp qua quá nhiều bạn học bởi vì bị tang thi cắn mà biến thành cùng tang thi giống nhau quái vật ăn thịt người, bọn họ không thể không cẩn thận một chút.

“Không có, không có, “ Cao Lô vội vàng lắc đầu.

Mấy cái nam sinh nhìn trên người Cao Lô cùng Vân Khởi quét một cái, gặp thật sự không giống như là bộ dáng bị thương, thần sắc lúc này mới buông lỏng không ít.

Trong đó có một người mang kính mắt nam sinh có chút lo lắng hỏi:

“Bên ngoài như thế nào?”

Mặt thế vừa mới bắt đầu, bọn họ liền bị tang thi điên cuồng kinh khủng hù dọa trốn ở phòng học, phòng ngủ mà không dám nhúc nhích, nếu như cuối cùng không phải là tang thi quá nhiều, phòng ngủ, phòng học quá không an toàn, bọn họ cũng không dám đi ra.

Cùng bạn học lão sư cùng nhau núp ở căn tin, nhưng lại không biết bên ngoài là cái gì tình cảnh? Trong nhà thân nhân như thế nào?

“Ai!” Cao Lô thở dài “Bên ngoài rất loạn, tang thi rất nhiều, hơn nữa. . .”

“Hơn nữa cái gì?” Nam sinh kia ngưng trọng, ngừng thở, nhìn chằm chằm Cao Lô hỏi.

“Hơn nữa tang thi ở tiến hóa, trở nên càng thêm lợi hại, mà nhân loại trước mắt lớn nhất khó khăn chính là vật tư không đủ.”

Tang thi tiến hóa? Vài vị nam sinh không hẹn mà cùng nghĩ đến, hôm nay tang thi xác thực cùng không giống với mấy ngày hôm trước, động tác càng thêm nhanh chóng, khí lực cũng lớn hơn.

Về phần vật tư? Bọn họ nhiều người như vậy núp ở căn tin, căn tin có thể ăn gì đó sớm đã bị người lục soát cạo sạch sẽ, bọn họ đã một ngày không có ăn cái gì, không dám ra ngoài tìm ăn, không cần tang thi cắn chết bọn họ, chính bọn họ phải chết đói.

Ba người nam sinh kia vành mắt rốt cục nhìn không được hồng rồi, nước mắt yên lặng theo khóe mắt chảy xuống, trong lòng có đối với tương lai lo lắng, đối tang thi sợ hãi, cùng đối người quan tâm lo lắng.

“Là ai đến đây?” Tiếng một người đàn ông trung niên truyền đến, mấy cái nam sinh vội hỏi:

“Từ lão sư, là từ bên ngoài trốn vào.”

Chỉ thấy một trung niên nam nhân hơi mập người mang kính mắt từ dưới đất hầm đi tới.

“Từ lão sư?” Vân Khởi nhìn không được kêu lên, người nam nhân này đúng là chủ nhiệm lớp số học Vân Khởi.

Từ Nghị nhìn thấy Vân Khởi cũng vô cùng giật mình,

“Vân Khởi, ngươi tại sao lại ở chỗ này?”

“Ta cùng đại ca hàng xóm, muốn cùng nhau chạy ra khỏi Trung Sơn Thị, không muốn bị tang thi chặn ở nơi đây, “ Vân Khởi nói.

“Như vậy a, “ Từ Nghị thở dài, vẻ mặt bi thương

“Người nhà ngươi đâu?”

“Ta không biết, mặt thế tiến đến lúc, ta không có cùng gia nhân ở cùng nhau, “ Vân Khởi giọng nói bình thản.

“Ài!” Từ Nghị gật đầu “Bên ngoài là cái tình hình gì?”

Vì vậy Vân Khởi liền đem vừa rồi Cao Lôì lờì nói lập lại một lần, Từ Nghị sắc mặt lập tức đại biến, mấy ngày nay trường học nhiều người như vậy núp ở một chỗ, vì tránh né tang thi phía ngoài, bọn họ ngay cả cửa cũng không dám ra ngoài, thanh âm cũng không dám phát, thức ăn sớm đã không còn rồi, hẳn cũng một ngày không có ăn cơm đi, không nghĩ tới bên ngoài thế nhưng cũng là bộ dạng tình cảnh này, vậy phải làm sao bây giờ a?

“Từ lão sư, chúng ta ngày mai nhất định phải đi ra ngoài, nếu không đợi đến tang thi đều tiến hóa, nơi này sớm muộn bị tang thi phát hiện, hơn nữa nhiều người như vậy cùng một chỗ, nghĩ đến ăn cũng không nhiều, “

Vân Khởi chậm rãi nói, Từ lão sư này đối với nàng không sai, mặt thể mặc dù nhân tình đậm bạc, nàng cũng không phải là cái thích chõ mũi vào chuyện người khác , nhưng đối với người khác cấp cho hảo ý với nàng, Vân Khởi cho tới bây giờ đều là bánh ít đi, bánh quy lại.

“Àn.” Từ Nghị đồng ý

“Hảo, ta đi cùng mấy ảo sư khác thương lượng một chút, chúng ta ngày mai cùng nhau lao ra, đến lúc đó. . .” Từ Nghị có chút bất đắc dĩ

“Đến lúc đó chết sống có số đi!”

Từ Nghị nói xong cũng vội vàng vào ngấm hầm

Vân Khởi lại cùng Cao Lôì tìm một cái góc sạch sẽ ngồi xuống, từ trong ba lô xuất ra một lon thịt hộp, cùng một bình nước, ăn.

Ban ngày trong lòng sợ hãi qua một ngày, Vân Khởi hoàn hảo, Cao Lôì về mặt là có chút mệt mỏi.

Ba người kia đứng gác nam sinh nhìn thấy Vân Khởi cùng Cao Lôì trong tay thịt hộp cùng nước, mắt lộ ra thèm thuồng, nhưng mà cũng không có mở miệng, giống như là có chút thẹn thùng.

Ở trong mắt nhìn soi mói, Vân Khởi hoàn hảo, Cao Lôì có chút không chịu nổi, nói sau, những thứ này bé trai chỉ không nhiều mười bốn mười lăm lớn nhỏ, ở trong mắt Cao Lôì chính là hải tử, Cao Lôì nhìn không được từ trong ba lô móc ra vài bao bánh bích quy ném tới.

Tam vị nam sinh gấp rút về mặt cảm kích đón lấy, bọn họ mới vừa mới nghe được rồi, ngày mai sẽ phải phá vòng vây đi ra ngoài, nếu như đói bụng chạy không nhanh, liền thành đồ ăn của tang thi, cho dù chết cũng muốn làm một cái ma no.

Vân Khởi nhìn thấy Cao Lôì đem thức ăn cấp tam vị nam sinh cũng không nói gì thêm, vẫn ăn.

“Vân Khởi a, “ Từ lão sư vội vàng vàng đi lên, nghĩ đến là cái vài cái lão sư thương lượng hảo kết quả rồi.

Từ Nghị đi lên sau liền nhìn đến Vân Khởi chính cầm lấy một lon thịt hộp ăn, sắc mặt có chút lúng túng, bụng cũng không đúng lúc phát ra một trận tiếng vang, Từ Nghị sắc mặt lúng túng, vội hỏi:

“Các ngươi ăn, các ngươi ăn, ta chỉ chốc lát nữa lại đến!”

Từ Nghị nói muốn đi xuống, Vân Khởi vội vàng đứng lên “Lão sư, chờ một chút, “ sau đó từ trong ba lô xuất ra vài túi to mì ăn liền, vài cái bánh bích quy đưa tới.

Từ Nghị vội vàng lắc đầu “Không được, không được, ngươi thức ăn cũng không nhiều, ngươi còn lại tự mình giữ đi!”

Từ Nghị rất đói bụng, nhưng là trước mắt nữ sinh là học sinh của hắn, ở trong mắt hắn liền cùng hải tử đồng dạng, hắn làm sao có thể cùng một đũa nhỏ đoạt đồ đâu?

Vân Khởi lại không nói lời gì đem thức ăn nhét vào Từ Nghị trong lòng “Lão sư cầm lấy đi, ta cũng không có thiếu, ngày mai sẽ phải đi ra ngoài đói mặt những thứ kia tang thi, không ăn no bụng sao được đâu?”

Từ Nghị gặp Vân Khởi về mặt thành thật, biết rõ Vân Khởi là thật tâm cấp hắn , trong nội tâm cảm kích

“Hảo, cảm ơn ngươi Vân Khởi!”

Đối với Vân Khởi, Từ Nghị hiểu rõ cũng không nhiều, trước kia đũa nhỏ này quá lạng yên, thành tích cũng không tốt lắm, chỉ là ở gần nhất mấy tháng Vân Khởi thành tích đột nhiên tăng mạnh, hắn mới chú ý tới nàng, không nghĩ tới đũa nhỏ này thế nhưng bởi vì chính mình vài câu quan tâm, cứ như vậy báo đáp hắn, làm cho Từ Nghị rất là cảm động.

“Vân Khởi?” Đột nhiên một tiếng nữ nhân từ dưới hầm cất lên, chỉ thấy một người nữ sinh tóc tai rối bù về mặt kinh ngạc nhìn xem Vân Khởi, đúng là hảo bằng hữu Vương Mạnh của Vân Khởi a.

Bạn đang đọc truyện *Mặt Thể Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: người không biết xấu hổ

Lúc này Vương Manh, đã sớm không có như trước đáng yêu nghịch ngợm, mà bây giờ thay thế bằng vẻ mặt mệt mỏi cùng hoảng sợ chật vật không chịu nổi, thời gian qua nàng một người thích sạch sẽ, mà bây giờ cùng tang thi không khác nhau cùng đầy những vết máu đen hôi thối.

Thời tiết đột biến, nhiệt độ đã hạ xuống dưới âm 50 độ, đã có không ít người chết rét, trong trường học học sinh còn khá hơn một chút, tới gần phòng ngủ, đem quần áo lưu lại trong trường mặc hết trên người, mặc dù đầy đặn, nhưng lúc này còn có người nào cái kia tâm tình, làm đẹp đây?

Chứng kiến Vương Manh, Vân Khởi sắc mặt không chút gọn sảng, chỉ là nhàn nhạt gật đầu một cái, an vị trở về chỗ cũ.

Vương Manh sắc mặt cứng đờ, trong nội tâm oán hận, nhưng con đói đã chiếm cứ toàn bộ tâm thần nàng, sắc mặt tính kế, chỉ cần có thể làm cho nàng ăn no, coi như là quỳ xuống trước Vân Khởi thì thế nào?

Nàng vừa rồi đứng dưới cửa vào hầm nhưng là thấy rất rõ ràng, Vân Khởi cái kia tiểu tiện nhân kia đem vài bao mỳ ăn liền cùng bánh bích quy đưa cho Từ lão sư, mà Vân Khởi ba lô lớn như vậy, nghĩ đến bên trong nhất định có rất nhiều ăn, nghĩ đi nghĩ lại, Vương Manh trong miệng liền không nhịn được chảy ra nước miếng, nàng đã sắp hai ngày chưa ăn cơm rồi.

Nàng là người nữ sinh, ở thức ăn thiếu thốn dưới tình huống, những thứ kia nam sinh ở đâu còn có bình thường khiêm nhường lễ phép?

Nàng đoạt bắt quá những thứ kia của nam sinh, chỉ có thể lút bụng, bây giờ nhìn đến Vân Khởi trong ba lô có không ít ăn ngon, nàng tự nhiên không nghĩ buông tha cho.

Vương Manh ánh mắt xoay động, lập tức vành mắt ửng hồng, phảng phất bị thiên đại ủy khuất một loại nhìn xem Vân Khởi, vài ngày không có đánh răng răng hàm cắn chặt môi,

“Tiểu Khởi, ngươi có phải hay không. . . Là không đúng đối với ta có cái gì hiểu lầm?” Nói, lại tiến về phía trước hai bước, một bộ vô cùng bộ dáng đau đớn

“Nếu như. . . Nếu như là ta làm không tốt, ngươi đối với ta nói, ta nhất định thay đổi, ngươi không muốn không đề ý ta, chúng ta là bằng hữu tốt nhất a, ngươi đã quên sao?”

Nói xong vẻ mặt hi vọng nhìn qua Vân Khởi.

‘Hừ!’ Vân Khởi trong nội tâm nổi lên khắp người nổi da gà, nhìn qua lên bạch liên hoa trước mắt, trong lòng là không nói ra được phiền chán.

“Cút!” Một chữ gọn gàng.

“Tiểu Khởi?” Vương Manh khoe mắt nước mắt rớt cục chảy xuống, nhưng trong lòng thì âm thầm chửi bới, Vân Khởi tiện nhân này chết không từ tế, nàng đều như vậy giảm xuống tư thái cầu xin nàng, nàng còn ông ẹo cái chi?

Nhưng là muốn no bụng của mình, một lần nữa nhìn vào ba lô lớn đằng sau Vân Khởi, Vương Manh ngoài mặt giả bộ trong lòng liền muốn gào lên, xúc động mãnh liệt, nhưng lần nữa tiến lên hai bước

“Không, Tiểu Khởi, ta. . . Ô ô. . . Ta không cam lòng, không cam lòng, chúng ta hữu tình cứ như vậy liền không có rồi, ngươi nói cho ta biết, ta làm sai chỗ nào, ngươi nói cho ta biết, ta đổi, được không?”

Vân Khởi vẫn là mặt không chút thay đổi mặt, làm cho Vương Manh dấu hiệu sắp khóc không nổi mặt thiếu chút nữa cứng ngắc, lại vẫn là cố gắng chống về mặt người không nói cho ta, ta liền không đi bộ đáng (Ka: hảo bộ đáng lý lom, ka thích, kkk~)

Bên cạnh ba vị nam sinh lập tức bị Vương Manh nhiệt tình đối đãi hữu nghị hồn nhiên cấp cảm động, rồi rít có chút tán thưởng nhìn xem Vương Manh, và là vẻ mặt không đồng ý nhìn xem Vân Khởi.

Ta kháo! Vân Khởi có xúc động bạo xuất khẩu, khoe miệng hơi vênh, mắt lộ ra thoáng cái ác ý trào phúng.

“Tốt lắm, đừng làm trò, thấy ta chán ghét, “

Nghe Vân Khởi mạn bất kinh tâm, Vương Manh trên mặt hi vọng rớt cục nhìn không được cứng ngắc lại, ngay cả bên cạnh ba cái nam học sinh đều là vẻ mặt không thể tin nhìn xem hai người, chỉ có Cao Lôi sắc mặt bình tĩnh, nhìn về phía Vương Manh ánh mắt cũng lạnh như băng đến cực điểm.

Hắn Cao Lôi ở quân đội mò mẫm lăn lộn nhiều năm như vậy, lại ở trong xã hội lăn lộn nhiều năm như vậy, cái gì chưa thấy qua, nữ sinh kia nhìn như chân tình thực lòng kỳ thật có tâm thâm đáng chết!

Vân Khởi thông thả ung dung từ trong ba lô xuất ra một cái túi bánh mì

“Ngươi nếu quả như thật để ý chúng ta hữu tình, như vậy ta liền cấp ngươi một cái cơ hội, “

“Thật sự?” Vương Manh lập tức mắt bốc lên vui mừng nhìn xem Vân Khởi.

“Nhưng “ Vân Khởi cố ý lắc trong bọc bánh mì trên tay, trên mặt ít có lộ ra một nụ cười

“Nếu như ngươi đối với ta là thật tâm, nghĩ đến chỗ thức ăn này là ta dùng tính mạng đổi lấy, còn duy nhất một gói, nghĩ đến này thức ăn, ta liền tính cấp ngươi, ngươi cũng sẽ không cần, đúng không?”

Không cần? Làm sao sẽ? Nàng muốn, nàng muốn.

Vương Manh trong nội tâm điên cuồng gầm thét, nếu như không phải là vì thức ăn, nàng làm sao sẽ đứng ở chỗ này để tùy ý Vân Khởi cái tiểu tiện nhân này vũ nhục nàng?

Nhưng là Vương Manh mới vừa nói quá mức đại nghĩa như vậy, hiện tại cũng không phải hảo lật lọng, chỉ có thể cười cười xấu hổ.

“Trái lại, nếu như ngươi muốn gói bánh mì này, như vậy giữa chúng ta liền từ đó không tiếp tục liên quan, “

Vương Manh nhìn bánh mì trong tay Vân Khởi, trong nội tâm hận không thể lập tức đoạt lại.

Nhưng là chỉ là một khối bánh mì mà thôi, Vương Manh đâu thỏa mãn, nếu như là sau lưng Vân Khởi vẫn còn nhiều vật tư, còn không sai biệt lắm, cùng Vân Khởi chấm dứt tình cảm?

Hừ, nàng Vương Manh cho tới bây giờ chưa từng một lần đem Vân Khởi cái tiểu tiện nhân xem như bằng hữu qua, thì tại sao tình nghĩa?

Tựa hồ là biết rõ Vương Manh trong nội tâm lại nghĩ cái gì, Vân Khởi cười nói:

“Cơ hội chỉ có lúc này đây, đồ cũng chỉ có này một gói bánh mì, ta không sẽ lại cho ngươi cơ hội tiếp theo, đồ cũng sẽ không nhiều cấp cho ngươi, có muốn hay không tùy ngươi?”

Vương Manh trong nội tâm do dự, bánh mì nàng đương nhiên là muốn, nhưng là chỉ có một bánh mì, nàng thật sự là quá không cam lòng.

Vân Khởi nhìn ra Vương Manh trong nội tâm giãy giụa, tay vừa lộn, bánh mì sẽ phải quay về trong bao.

Vương Manh cũng nhịn không được nữa, một bước tiến lên, theo Vân Khởi trong tay đoạt lấy bánh mì, trên mặt còn lộ ra bộ dáng một bộ bị thương

“Tiểu Khởi, ta biết rõ ngươi đối với ta có hiểu lầm, nhưng ta đối với ngươi tình nghĩa chắc là sẽ không thay đổi.”

Nôn!

Ba người kia nam học sinh bây giờ là hoàn toàn khinh bỉ Vương Manh, trong ánh mắt tràn đầy khinh thường, nữ hài tử này thật sự là quá không biết xấu hổ.

Rõ ràng chỉ muốn thực vật, lại nói được như vậy là chuyện đương nhiên, thật là làm cho người chán ghét.

Vân Khởi trên mặt cũng treo lên một tia trào phúng cười, nàng cũng biết sẽ như vậy!

Vương Manh cũng nhìn ra ba người kia nam học sinh đối với mình khinh thường, nhưng là nàng cũng không có cách nào, nghe lão sư nói, ngày mai sẽ phải lao ra trường học, đến lúc đó đối mặt nhiều như vậy tang thi, không ăn no bụng như thế nào chạy nhanh hơn?

Nàng còn không muốn chết, nàng không muốn chết!

Vương Manh đói bụng lắm, ngay trước mặt mấy người liền đem túi giấy xé, không thể chờ đợi được há mồm cắn một cái.

Nhưng lại lập tức phun ra, “Nôn!”

“Mặt bánh mì này như thế nào mốc meo rồi?” Vương Manh mặt lộ vẻ không vui trừng mắt Vân Khởi, rốt cục lộ ra lời đuôi cáo, cũng không giả bộ nữa.

“Bánh mì quá hạn, dĩ nhiên là mốc meo rồi, ngươi nếu là không ăn liền có thể ném, “ Vân Khởi không mặn không nhạt nói.

Ném? Nhìn xem trong tay mốc meo bánh bao, Vương Manh rất muốn ném nó xa xa, nghĩ nàng Vương Manh từ nhỏ nuôi dưỡng từ bé, khi nào thì ném qua loại vật này?

Coi như là không có sợ hãi, trước nàng cũng không có ném qua bánh mì giá rẻ như vậy.

Nhưng bụng từng đột phát ra âm thanh đói quá, còn nghĩ đến ngày mai chạy trốn chết, Vương Manh rốt cục vẫn phải từng ngụm ăn xong nó.

Trời tối, nghe bên ngoài tang thi tiếng gầm gừ, tiếng gào thét, rất nhiều người đều hù dọa suốt cả đêm không ngủ được, chỉ có Vân Khởi cùng Cao Lô

hoàn hảo, nghỉ ngơi dưỡng sức cả đêm, ngày hôm sau trời vừa sáng, chỉ có thể mông lung nhìn đến cảnh sắc bên ngoài, Vân Khởi liền tỉnh.

Lặng lẽ đem tinh thần lực của mình tản mát ra đi, tìm kiếm lấy chỗ tốt nhất. đường an toàn chạy trốn ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Cùng nhau chạy ra ngoài

☆,

“Tiểu Khởi?” Cao Lô hạ thấp giọng, thủ lên tiếng.

“Cao đại ca?” Vân Khởi mở mắt ra nhìn xem Cao Lô.

Cao Lô sắc mặt có chút nghiêm túc

“Tiểu Khởi, trong chốc lát, ngươi không cần phải để ý đến ta, bản thân hảo hảo bảo vệ mình, ta nghĩ. . .” Cao Lô thở dài “Ta nghĩ ta muốn giúp những học sinh kia.”

Những học sinh này bắt quá mới mười bốn mười lăm tuổi, về sau đường còn quá dài, Cao Lô chứng kiến những gương mặt kia hé ra non nớt, thật sự là không đành lòng.

Vân Khởi nhìn về mặt quyết tuyệt Cao Lô, trong lòng đã sớm có chuẩn bị.

“Cao đại ca yên tâm đi, ta sẽ chiều cổ chính mình thật tốt .”

Nàng coi như là học sinh trường học này , mà Từ lão sư đối với nàng không tồi, nàng cũng không đành lòng nhìn người như vậy bị tang thi nuốt sống.

“Tiểu Khởi?” Từ Nghị mang theo vài người nam nữ trung niên theo từ hầm đi tới, Vân Khởi biết rõ mấy người kia đều là lão sư trong trường.

Những lão sư kia sau khi nhìn thấy Vân Khởi , trên mặt đều lộ ra một tia cảm kích, Vân Khởi cấp Từ Nghị không ít thức ăn , Từ Nghị thiện tâm, liền đem thức ăn phân cho một chút cấp đồng nghiệp của mình, chờ thời điểm trốn đi, có thể tốt hơn bảo vệ học sinh.

“Lão sư, “ Vân Khởi khách khí hướng mấy cái lão sư chào hỏi.

Mấy cái lão sư đằng sau lục tục đi ra một ít thiếu nam thiếu nữ, đều chẳng qua mười bốn mười lăm tuổi, về mặt mặt mũi, trong mắt hoảng sợ như thế nào cũng không cách nào che lấp.

“Các bạn học, trong chốc lát, nhất định phải nghiêm túc nghe lời của lão sư, không phải sợ” Từ lão sư hạ thấp giọng, bực mình dặn dò.

Bọn học sinh đều nghiêm túc gật đầu, thời khắc sống còn, ai cũng không dám chủ quan.

Các thầy giáo vì tốt hơn chiều cổ học sinh, đem đội ngũ cẩn thận an bài tốt, lão sư ở phía ngoài nhất, sau đó là một số nam sinh thân thể cường tráng gan lớn khí lực lớn , tận cùng bên trong còn lại là vài nữ sinh nhất gan.

Vân Khởi cùng Cao Lô còn lại là ở phía trước , hai người là thân phận người có dị năng, vài cái lão sư cũng đã biết, trong lòng cũng an định không ít, đối với hành động phá vòng vây như vậy cũng nhiều chút ít lòng tin.

Vân Khởi cùng Cao Lô lặng yên không một tiếng động giải quyết xong vài tên tang thi lặc lư ở cửa , đoàn người từ từ đi từ sân trường ra tới cổng trường.

Đoàn người nơm nớp lo sợ chính là đi ra mấy trăm mét, mọi người liền gặp được mười mấy tang thi tập kích, phần lớn đều là Vân Khởi cùng Cao Lô giải quyết xong .

Mà lão sư cùng những thứ kia nam sinh mặc dù bị dọa toàn thân phát run, nhưng vẫn nhưng rất dũng cảm tiến lên chủ động cùng tang thi chiến đấu.

Trong sân trường trên con đường tùy ý có thể thấy được phần còn lại của chân tay nhân loại đã bị cụt, không cẩn thận sẽ dẫm lên không biết nội tạng, nam sinh còn đỡ, nữ sinh còn lại nhìn không được hết rầm lên, bị người bên cạnh quát lớn sau, ủy khuất sợ hãi nước mắt chảy ròng lại không dám khóc nữa lên tiếng.

Rất nhiều học sinh đã có chuẩn bị tâm lý, chứng kiến được loại tình cảnh thảm thiết này, mặc dù không ít người trên mặt phát tiếng kêu, nhưng vẫn kiên trì nắm chặt trong tay không biết từ nơi nào nhặt được gậy gỗ, từng bước một đi theo Vân Khởi hai người.

Căn tin cách cửa trường học cũng không phải là quá xa, bọn họ đã đi không sai biệt lắm sáu trăm mét, đã đi được một nửa lộ trình, chỉ cần trong khoảng thời gian này không gặp đến tang thi tụ tập thành đoàn, như vậy bọn họ những người này có thể an toàn đạt tới cửa.

Nhiều người như vậy tụ lại một chỗ, hương vị truyền ra rất xa, Vân Khởi đã cảm thấy tang thi chính đang từ từ hướng tới bên cạnh vọt tới.

Không được, không thể đợi thêm nữa, nếu như bị tang thi đoàn vây quanh, như vậy nhiều người như vậy không có vài cái hội chạy thoát.

“Mọi người hãy nghe ta nói” Vân Khởi dừng bước lại, hạ thấp giọng, nhưng mà làm cho thanh âm rõ ràng truyền vào trong tai mỗi người

“tang thi đoàn đang ở vọt tới, chúng ta không thể cứ như vậy chậm chạp được, chúng ta nhất định phải mau rời khỏi sân trường, mọi người đi theo ta chạy.”

Vân Khởi nói xong, dẫn đầu hướng tới cửa trường học chạy tới, nếu như là chính nàng, lúc này cũng sớm đã ly khai trường học, chỉ là có những học sinh này lão sư ở phía sau, Vân Khởi không yên tâm, chỉ có thể thả chậm bước chân.

Cao Lôi cùng các vị lão sư nghe được Vân Khởi lời nói, đều là sắc mặt trầm xuống, gấp rút chào hỏi học sinh cùng nhau chạy băng băng.

“Rống! Rống! Rống!”

Đoàn tang thi xuất hiện, chỉ thấy theo trong sân trường không ngừng xuất hiện từng tiếng gào thét siêu bèn nhọn của bọn họ tang thi đang chạy tới, những tang thi này há hốc miệng, lộ ra bên trong răng nanh, làm cho không ít học sinh chân tay bủn rủn, trực tiếp đứng ở đó, động cũng không dám động.

“Đi a!” Lão sư nhìn thấy thế nhưng có học sinh hù dọa không dám động, gấp rút lo lắng hô.

“Lão sư, ta, . . Ta đi không nổi a, ô ô. . .” Một cái tóc dài nữ sinh, hù dọa ngồi chồm hổm trên mặt đất, khóc lên.

Nhưng là lúc này, tang thi đã tại từ từ đến gần, không có ai sẽ quản người nữ học sinh này, tất cả mọi người ở hết sức chạy băng băng, bởi vì bọn họ biết rõ, chậm một chút, bọn họ khả năng sẽ phải mất mạng.

“Lão sư, ta cũng vậy. . . Đi không nổi, ô ô ô. . .” Lại có người chứng kiến những tang thi kia dần dần tiến tới gần, hù dọa xụi lơ trên mặt đất, đứng không đi nổi.

Từ từ thế nhưng có mười mấy người xụi lơ ở trên mặt đất, có rất nhiều hù dọa, còn lại là ở giữa đường chạy bị người không cẩn thận đánh ngã.

“Ai. Các ngươi?” Từ Nghị chứng kiến tang thi dần dần tiến tới gần, phải nhìn học sinh kia hé ra gương mặt non nớt, rốt cục cũng quay ngược đường trở về, một tay đem trên mặt đất học sinh kéo lên

“Không muốn chết, cũng chạy mau lên!”

Từ Nghị đem trên mặt đất học sinh nguyên một đám kéo lên, có bị thương cũng liền trực tiếp kéo.

Nhưng là tang thi khoảng cách cùng bọn họ càng ngày càng gần, càng ngày càng gần.

Bọn học sinh chạy trước liền lệ rơi đầy mặt, bắt chập lau nước mắt trên mặt, chỉ biết là 'Chạy! Chạy! Chạy!'

Đội ngũ phía sau cùng là nữ sinh một chút nhát gan bị hù dọa chân mềm nhũn, bọn họ sợ hãi nhìn xem tang thi càng ngày càng gần, sau đó trong nháy mắt bị tang thi bao phủ.

Máu thịt nhân loại là một loại kích thích thần kinh tang thi, bọn họ hưng phấn, không ngừng đuổi theo bọn học sinh.

Tất cả mọi người kích trước mắt đều chưa có kích phát dị năng, liều mạng hướng cổng trường học chạy như điên, tốc độ làm cho vận động viên Maraton vô địch thế giới ở đây cũng kính nể.

Tiếng kêu thảm thiết liên tiếp của người phía sau, kích thích thần kinh học sinh cùng lão sư, bọn họ khóc không thành tiếng, dưới chân cũng không dám chút nào dừng lại, không người nào dám quay đầu lại.

Vân Khởi đã chạy đến cổng trường học, lại thấy được Từ lão sư sắp chạy được tới gần cổng trường, thế nhưng vì cứu mấy học sinh kia lại quay ngược lại, trong tâm lại dậy lên một sự khẩn trương

Từ Nghị thở hổn hển, hổn hển, chỉ cảm thấy phổi đều muốn nổ, bước chân cũng không dám dừng lại, mắt thấy lập tức sắp đến cổng trường học rồi, nhưng là hần lại nghe đến phía sau có người đang gọi

“Từ lão sư, cứu cứu ta, Từ lão sư. . .”

Từ Nghị không có biện pháp bỏ qua tiếng cầu cứu học sinh đối với hắn, quay đầu lại nhìn thoáng qua ngã trên học sinh mặt đất, Từ Nghị nhắm mắt lại, lập tức chạy về.

Nhưng khi nhìn đến tang thi cùng hán đã không đến ba mét cự ly, Từ Nghị đem học sinh hung hăng đẩy về phía trước, chính mình còn lại là thống khổ nhắm mắt lại, chờ chết thần phù xuống.

“Xi!”

Trong tưởng tượng đau đớn cũng không có tới, Từ Nghị chỉ cảm thấy có đồ vật gì đó văng đến trên mặt mình, sau đó liền nghe thấy được một cỗ mùi hôi thối.

Sau đó hán liền nghe được rất nhiều người tiếng kinh hô, Từ Nghị nhin không được mở mắt ra, vừa hay nhìn thấy một màn hán cả đời đều không quên được này.

Chỉ thấy một cái bóng đáng gờm ngăn cản ở trước mặt của hán, mặc dù nhỏ gầy, nhưng thật như bàn thạch bình thường kiên định không thể nghi ngờ.

Chỉ thấy những tang thi kia làm người ta sợ hãi mà ở trước mặt nàng thể nhưng như rau cải trắng bình thường, một thiết côn tiếp tục trực tiếp đập bẻ tang thi.

Cánh tay mỗi lần vung lên liền có thể đánh bẻ đầu một tên tang thi, thiếu nữ mặc dù gầy yếu, lại đem tất cả tang thi đều ngăn cản tại phía sau của nàng, không có một tên tang thi có thể lướt qua nàng, nàng phảng phất chính là ngòi tường thành cao lớn chắc chắn, làm người ta vô cùng an tâm.

Thiếu nữ trong tay thiết côn giống như là làm ma pháp, mỗi một lần đánh lên liền mang ra khỏi một cỗ máu chảy, cả người đứng ở đó liền thấy một cỗ khí thể tùy hứng nhưng bá đạo .

Tại thời khắc này, đều có người cũng nhin không được đưa ánh mắt tập trung ở trên người người thiếu nữ kia, thật lâu không cách nào dời đi, cho đến khi một trận dày đặc tiếng xe vang lên.

Mọi người lúc này mới giật mình tỉnh lại, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy từng chiếc xe quân đội một chính hướng tới cửa trường học lái tới, xe quân đội chở đầy binh sĩ mạnh mẽ, bọn họ cầm lấy súng tự động, đối chạ mặt tang thi chính là một trận bắn phá.

Chứng kiến quân đội đến đây, mọi người tâm lúc này mới buông xuống, bọn họ rốt cục an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: được cứu trợ!

☆,

Viên đạn như gió táp mưa rào hướng tới đoàn tang thi bắn phá, tang thi mặc dù tiến hóa, nhưng mà cũng không dừng lại mà li lợm tới, càng ngày càng nhiều tang thi ngã xuống.

Vân Khởi cũng nhân cơ hội lùi lại đến địa phương an toàn, làm cho mọi người không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

Không đếm xia ánh mắt nóng bỏng của mọi người , Vân Khởi thần sắc bình tĩnh đứng ở một bên.

“Cám ơn, Tiểu Khởi đều là lão sư không tốt, thật sự là cám ơn người”

Từ Nghị có chút áy náy nhìn xem Vân Khởi, nếu như không phải là hán, Vân Khởi cũng không hành động nguy hiểm như thế.

Nhìn ánh mắt lão sư áy náy không thôi, Vân Khởi trong nội tâm thầm than, nàng từng nghĩ lão sư này, trước kia nghiêm túc thiên vị, nhưng đối với học sinh nhưng là móc trái tim hảo, nàng không cách nào trách hán, chỉ khẽ mỉm cười

“Lão sư không có việc gì là tốt rồi!”

“Tiểu cô nương thân thủ không tệ sao!” Một người tuổi trẻ mặc quân hàm thiếu tá vẻ mặt tán thưởng nhìn Vân Khởi, gặp Vân Khởi vẻ mặt nghi hoặc nhìn hán, gấp rút giải thích:

“Ta là Trung Sơn Thị quân khu tứ đoàn Phó đoàn trưởng Trương Hiếu Đình, người hảo!”

Trương thiếu đình nói hướng Vân Khởi vươn tay, Vân Khởi gặp một người trẻ tuổi một thân chính khí, cảm tình có đơn giản, cũng đưa tay nắm chặt lại

“Vân Khởi!”

“Tiểu Khởi trước kia luyện qua?” Trương thiếu đình tự quen thuộc hỏi.

“Uh, “ Vân Khởi thái độ có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng, trương thiếu

đỉnh cũng không thèm để ý, tiếp tục nói:

“Nghe nói ngươi là người có dị năng?”

“Đúng” Vân Khởi không đếm xỉa tới nói một tiếng, nằng lền nhìn về phía chính hướng về Cao Lôi đang đi tới.

“Tiểu Khởi ngươi không sao chứ?” Cao Lôi đi vào, cẩn thận ở trên người Vân Khởi quan sát.

“Cao đại ca yên tâm, ta không sao, “ Vân Khởi khẽ mỉm cười, ánh mắt yên tĩnh, không có chút nào bộ dáng Tu La tàn nhẫn như vừa rồi.

“Hô” Cao Lôi thở phào một cái “Ngươi không có việc gì là tốt rồi, nếu không, ta thật sự là. . .” Nói áy náy cúi đầu xuống.

Cao Lôi cũng biết lần này là hấn lỗ măng rồi, chỉ là hấn liên tục lấy bảo vệ tổ quốc, bảo vệ nhân dân vì nhiệm vụ của mình, mặc dù đã rời đi quân đội, nhưng là như vậy tin tưởng, đã trở thành bản năng của hấn.

Đối mặt những người lớn ích kỷ lạnh lùng có lẽ hấn có thể ngoan quyết tâm mặc kệ, nhưng là đối mặt những hài tử kia mới mười bốn mười lăm tuổi, hấn không có cách nào làm như không thấy.

Hấn vốn muốn cho Vân Khởi chính mình chạy trốn, lấy năng lực Vân Khởi muốn tự vệ chính là phải không có vấn đề, nhưng là đứa bé kia nhìn như lạnh lùng, kỳ thật tâm địa cũng là thiện lương .

Mới vừa mới nhìn đến Vân Khởi một mình ngăn cản trước đoàn tang thi, hấn thiếu chút nữa đem trái tim đều dọa đi ra, đang muốn đi giúp Vân Khởi, không nghĩ tới quân đội đã đến, Cao Lôi treo cao tâm này mới xem như buông xuống.

Chỉ là trong lòng lại càng thêm áy náy, mặc dù Vân Khởi không có trách hấn, nhưng Cao Lôi trong lòng lại là có chút tự trách.

“Ngươi hảo, ta là Trung Sơn Thị tứ đoàn Phó đoàn trưởng Trương Hiếu Đình, “ trương thiếu đình hướng về Cao Lôi vươn tay.

Cao Lôi trước kia chính là quân nhân, chứng kiến quân nhân tự nhiên hết sức thân mật, ngược lại cùng Trương Hiếu Đình nói chuyện rất hợp nhau.

Ngồi trên xe tải lớn quân dụng , Vân Khởi nhắm mắt lại ngồi trong góc ở chỗ không bắt mắt nhất, bên trong buồng xe rất yên tĩnh, mỗi cái người trẻ tuổi trên mặt không có đơn thuần trước nữa, thay vào đó là thấp thòm lo âu cùng đối tượng lai mờ mịt.

Theo trong miệng những quân nhân kia, bọn họ biết rõ, Trung Sơn Thị không sai biệt lắm đã là thiên hạ tang thi, quân đội tạm thời xây dựng một cái tiểu căn cứ sinh tồn, thu lưu thị dân chạy trốn chết , nhưng vật tư khan hiếm, căn cứ không đường người rảnh rỗi, muốn ở căn cứ sinh tồn, như vậy liền tiếp nhiệm vụ, ra đi tìm vật tư hoặc là xây dựng tường thành.

Càng nhiều nhân tuyển họ càng thêm biện pháp an toàn, ở căn cứ xây dựng tường thành, một phần nhỏ người còn lại là lựa chọn tiếp nhiệm vụ ra đi tìm vật tư.

Có quân đội bảo vệ, mọi người hữu kinh vô hiểm đến Trung Sơn Thị tiểu căn cứ.

Căn cứ đời trước là Trung Sơn Thị quân doanh, nhìn từ đằng xa, có thể chứng kiến chằng chịt rậm rạp người ở vận chuyển tảng đá xây dựng tường thành, những người này sắc mặt vàng như nến, vẻ mặt mệt mỏi, vừa nhìn cũng biết dinh dưỡng không đầy đủ.

Cũng có thể khi thì chứng kiến một số người tổ đội theo căn cứ đi ra ngoài, nghĩ đến là ra đi tìm vật tư.

Mà trước tiên cũng thành giấy vụn, thay vào đó là tình hạch.

Nhân loại lợi dụng tình hạch để giao dịch, kể từ khi có tình hạch tác dụng trở thành phần thưởng để treo thưởng, một số người có dị năng tiến cấp như măng mọc sau mưa vậy , tùy theo là tình hạch coi trọng đối nhân loại.

Đi đến cửa lớn, liền có binh lính mở cửa, sau đó đã có người dẫn bọn họ đi bên cạnh buồng giám sát kiểm tra.

Nam ở bên trái, nữ ở bên phải.

Vân Khởi cũng đi theo rất nhiều học sinh cùng nhau vào bên phải buồng giám sát.

Mới vừa vào cửa, liền nghe đến một cái thanh âm lạnh như băng vang lên

“Đem y phục đều cởi ra cho ta, ta không muốn nói lần thứ hai.”

Vân Khởi giờ lên mắt nhìn đi là nữ nhân một hơi gầy cao gầy, nữ nhân ước chừng hơn 40 tuổi, cả đầu hơi bết lại, nghĩ đến kể từ sau khi mất thế , không có lại rửa mặt, bất quá, cái này cũng không kỳ hiếm lạ, sau mất thế, nước đã không thể uống nữa, nước như vậy trân quý, nhân loại sinh tồn cũng không đủ, ở đâu còn có cái kia tâm tư đi cách ăn mặc?

Nữ nhân thanh âm cứng nhắc , làm cho rất nhiều nữ học sinh bất an, xì xào bàn tán , tay theo bản năng siết chặt cổ áo, mặt mũi tràn đầy đều là không tình nguyện.

Nữ nhân gặp bọn học sinh không phối hợp, hiển nhiên không có đem lời của nàng để ở trong lòng, lập tức trừng mắt nhìn,

“Không cỏi, liền cút căn cứ ra cho ta, uy tang thi đi.”

Vân Khởi biết rõ muốn tiến căn cứ, kiểm tra là nhất định, không có ai bất luận kẻ nào ngoại lệ, đây cũng là vì an toàn tất cả mọi người chụp ảnh, nhìn thoáng qua bên cạnh vẫn là các nữ sinh không tình nguyện, yên lặng cỏi quần áo ra.

Lập tức một bộ như ngọc trắng nõn thân thể hiện ra ở trước mặt mọi người, phần đông nữ học sinh lập tức có chút xấu hổ cúi đầu, có còn lại là khinh bỉ nhìn xem Vân Khởi, phảng phất Vân Khởi làm cỡ nào đòi phong bại tục chuyện tình.

Vân Khởi nhìn năm nữ nhân trong này một cái “Xong chưa?”

Nữ nhân kia vẻ mặt ghen tị nhìn xem thân thể Vân Khởi , con ngươi một phen, hừ lạnh một tiếng

“Ngươi chờ một chút, khom lưng, đem cái mông quay đến, ta muốn hảo hảo nhìn một chút, “ nữ nhân lời này vừa ra, Vân Khởi sắc mặt lập tức trầm xuống, đây là đang vũ nhục nàng?

Những thứ kia nữ sinh nghe được nữ nhân lời nói, lập tức mặt lộ vẻ kinh sắc, có còn lại là nhìn có chút hả hê nhìn xem Vân Khởi.

Cũng có nữ sinh mặt lộ vẻ không đành lòng, không nhìn được nói:

“Không nên như vậy quá cẩn thận đi.”

Nữ nhân kia hung ác ánh mắt lập tức trừng đi qua, những nữ sinh kia vốn còn muốn nói chuyện , lập tức co rút lại cái cổ, không dám nói nữa cái gì.

Này căn cứ các nàng vừa tới, không dám đắc tội bất luận kẻ nào, chỉ có thể yên lặng thừa nhận.

“Tiểu Khởi, chúng ta mới vừa tới nơi này, không thể đắc tội với người, người vẫn là nghe tỷ tỷ kia a, “ một cái nhu nhược nữ sinh truyền vào Vân Khởi trong tai.

Vân Khởi hừ lạnh một tiếng, không đếm xỉa trong lúc này năm nữ nhân ánh mắt phẫn hận, yên lặng mặc quần áo vào, hướng về bên phải vừa nhìn đi, chỉ thấy Vương Manh chính vẻ mặt ta vì muốn tốt cho người bộ dáng nhìn xem nàng.

Vân Khởi lông mày nhíu lại, người này ngược lại mạng lớn, thể nhưng không chết?

Bất quá, tại đây người mạnh là vua trong căn cứ, Vân Khởi đồ muốn nhìn một chút, này bạch liên hoa một loại Vương Manh, rốt cuộc muốn như thế nào sinh tồn?

Nữ nhân kia gặp Vân Khởi vẫn mặc quần áo vào, khí mạnh đứng lên, duỗi ra ngón tay liền nghĩ chỉ Vân Khởi mũi mắng lên.

Vân Khởi trắng nõn ngọc tay vừa lộ, liền nhìn đến một cái tam mươi phân dài ngắn băng nhận trôi lơ lửng ở bàn tay của nàng, ánh mắt của nàng lạnh như băng, làm cho trong lúc này năm nữ nhân sinh sinh rùng mình một cái.

“Nguyên lai. . . Nguyên lai ngài là người có dị năng a!”

Nữ nhân kia thái độ chuyển biến quá nhanh, làm cho tất cả mọi người bất ngờ, trên mặt phẫn hận, lập tức trở nên nịnh bợ mà nịnh nọt

“Vừa rồi thật sự là xin lỗi, ta không biết ngài là người có dị năng, đều tại ta, trách ta, ngài đã không cần kiểm tra rồi, không cần kiểm tra rồi.”

Nhìn xem nữ nhân đơn giản có chút khản trương, sợ hãi nhìn mình, Vân Khởi cười lạnh một tiếng, nếu như không phải là trước mặt mọi người, nàng nhất định phải giết nữ nhân này.

Vân Khởi đứng người lên, nhắc chân liền đi ra khỏi buồng giám sát, sau lưng lại truyền đến thanh âm nữ nhân trung niên càng thêm cay nghiệt mà tàn nhẫn

“Các ngươi thoát không thoát? Không thoát đều cút ra căn cứ cho ta . . . Được, đem y phục đều thoát rồi. . . Đem chân nâng lên. . . Không muốn? . . . Cút. . . Đem cái mông cho ta mân mê đến. . . Nhanh lên. . .”

Nghe trung niên nữ nhân lớn lối mà có chút biến thái, còn có những thứ kia nữ sinh ủy khuất tiếng nước nờ, Vân Khởi trong nội tâm không có chút nào không ổn định.

Chứng kiến đối diện Cao Lô đã theo buồng giám sát đi ra, gấp rút đi tới. Cao Lô chứng kiến Vân Khởi cũng bận rộn cười đi tới,

“Tiểu Khởi, có đói bụng không? Đi, chúng ta tiên tiến căn cứ tìm chỗ đặt chân, sau đó ăn một chút gì.

“Được” Vân Khởi hai người vừa đi vào căn cứ, vừa hay nhìn thấy một người lính hướng về hai người đi tới

“Hai vị, chúng ta quân trưởng muốn cùng hai vị nói một chút, không biết hai vị chút có thời gian?”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: lớn lối

Hai người đều là sững sờ, Cao Lôi lập tức cảnh giác hỏi:

“Đại đội trưởng của các người là?”

“Chu đội trưởng a, là vị đội trưởng quân khu 1 a!” Binh lính có chút tự hào nói.

“Lão thù trưởng?” Cao Lôi nhin không được sợ hãi kêu “Không nghĩ tới dĩ nhiên là lão thù trưởng.”

“Ngài là?” Người binh lính kia nghe được Cao Lôi gọi đại đội trưởng vì lão thù trưởng, lập tức hiếu kỳ hỏi: “Chẳng lẽ ngài trước kia từng là quân nhân?”

“Ha ha. . .” Cao Lôi không nhin được cười lên

“Đúng vậy, không nghĩ tới còn có một ngày nhìn thấy lão thù trưởng a!”

Cao Lôi lúc tòng quân, ngay tại quân đoàn một, lão đại đội trưởng khi đó vẫn chỉ là đoàn trưởng, đối với Cao Lôi rất chiều cố, Cao Lôi lúc xuất ngũ, còn rất tiếc hận, vì Cao Lôi tranh thủ một phần công tác thật tốt.

Vân Khởi hai người theo người lính kia đi vào chỗ sâu trong căn cứ, có một tòa nhà cao năm tầng.

Trước trước tòa nhà có rất nhiều các binh sĩ có vẻ ngoài nghiêm túc, hai mắt bén nhọn, không ngừng quét mắt tiến vào đám người.

Chứng kiến người lính kia đi tới, chào một cái, quét mắt nhìn hai người Vân Khởi, không nói gì thêm liền cho ba người tiến vào.

Ba người vừa đi vào tòa nhà, liền nhìn đến một đoàn người từ lầu hai đi xuống.

“Ha ha. . .” Đi đầu là một người nam nhân trung tuổi có nét khôi ngô, da ngăm đen, người mặc áo choàng màu xanh biếc, bước đi mạnh mẽ uy vũ, ánh mắt ngoan lệ cười vô cùng là lớn lối.

Đi theo sau nam nhân kia có khoảng năm sáu dị năng giả, những người này thể nhưng đều đạt tới dị năng giả cấp một, thực lực rất tốt.

Những người có dị năng kia cũng là mặt lộ vẻ kiêu căng, cái cằm nâng cao, ánh mắt híp lại, khi nói chuyện thanh âm rất lớn, không kiêng nể gì cả.

Nam nhân kia đang lúc được mọi người xung quanh tang bốc vừa vận nhìn thấy Cao Lôi cùng Vân Khởi tiến vào đại sảnh.

Trung niên nam nhân kia miệt thị quét mắt Cao Lôi và Vân Khởi một cái, thời điểm đi qua Cao Lôi, còn hung hăng đụng phải một tý, đem Cao Lôi đụng phải lao đảo một cái.

Cao Lôi cùng Vân Khởi sắc mặt lập tức trầm xuống.

“Ha ha. . .” Kia nam nhân đắc ý nhin, sắc mặt hơi trầm xuống hai người

“Muốn chết, cũng dám đụng ta?”

Cao Lôi cùng Vân Khởi không nghĩ tới, kia nam nhân thể nhưng lại đổi trắng thay đen.

Hai người đang muốn phản bác, thì người binh lính dẫn đường kia tiến trước một bước đứng chắn hai người, cung kính cấp kia nam nhân kính cẩn chào

“Thủ trưởng hảo!”

Nam nhân kia liếc mắt tiểu binh lính một cái, không nói gì, người lính kia lại vội vàng giải thích:

“Hai vị này là khách nhân Chu thủ trưởng.”

Kia nam nhân nghe cười lạnh một tiếng, hung ác trừng hai người Cao Lôi một cái, liền lớn lối đi ra cửa chính.

“Hắn là ai?” Vân Khởi sắc mặt bình tĩnh, ánh mắt lại u lãnh như băng.

Tiểu binh lính nghe thờ dài,

“Đó là Trịnh Đức, đại đội trưởng quân khu 2 .”

“Hắn cùng Chu đội trưởng quan hệ tựa hồ không tốt” Vân Khởi thử dò xét.

Kia tiểu binh lính mím chặt đôi môi, lạnh lùng mở miệng

“Trịnh đội trưởng cùng thủ trưởng ở chính kiến trên có chút ít bất hòa!”

Chính kiến không hợp?

Vân Khởi cười lạnh, chỉ sợ không chỉ như vậy đi?

Tiểu binh lính không có nhiều lời, dẫn hai người vào tận cùng bên trong lầu ba, một gian phòng họp.

Cửa phòng họp hai bên đứng hai người, chứng kiến tiểu binh lính đi tới, liền kính cẩn chào, sau đó gõ cửa, liền tiến vào báo cáo.

Rất nhanh, người binh lính kia liền mời Vân Khởi ba người đi vào.

Vân Khởi ba người sau khi tiến vào, liền nhìn đến này ngồi ở phía sau bàn lão nhân tóc trắng hiền lành.

Gặp đến lão nhân, tiểu binh lính kia vội cung kính cẩn chào, Cao Lôi cũng có chút kích động kính cẩn chào, thanh âm có chút run run

“Lão thủ trưởng hảo!”

Vân Khởi đứng ở bên cạnh, thần sắc bình tĩnh.

“Ngươi? Ngươi là lính tử?” Chu đội trưởng chứng kiến Cao Lôi có chút quen mắt, thử nói ra.

“Đúng vậy, lão thủ trưởng, là ta a!” Cao Lôi gấp rút kích động kêu lên.

“Ha ha ha. . . Thật là ngươi tiểu tử a!” Chu đội trưởng cao hứng vỗ vỗ Cao Lôi bả vai, cao thấp quan sát một phen, mới thờ dài nói:

“Ta chỉ nghe Thiếu Đình cho hai người cao thủ, không nghĩ tới dĩ nhiên là tiểu tử ngươi, có tiền đồ a!”

Vân Khởi nhìn ra được, trước mắt lão nhân này đích xác là thật lòng cao hứng.

“Lão thủ trưởng ngài có khỏe không?” Cao Lôi cũng rất kích động.

“À” chu quân thờ dài một hơi, sắc mặt âm đạm “Kể từ khi mặt thế tiến đến, thế đạo này liền rối loạn, “ nói đưa tay thỉnh Vân Khởi cùng Cao Lôi ngồi xuống.

Chu đại đội trưởng mắt lộ ra tinh quang, cao thấp tính toán Vân Khởi một cái, mới ha ha cười nói:

“Ngươi chính là người trong miệng Thiếu Đình Vân tiểu thư đi?”

“Vâng, ngài khỏe!” Vân Khởi khách khí nói.

“Ha ha. . .” Chu đại đội trưởng cười gật đầu “Tiểu cô nương rất rất giỏi a!”

“Ngài quá khen!” Vân Khởi sắc mặt thủy chung nhàn nhạt, không có chút nào bởi vì chu đội trưởng khen ngợi mà lộ ra cái gì thần sắc kiêu ngạo.

Điều này làm cho chu đội trưởng càng thêm hài lòng, tiểu cô nương mặc dù tuổi còn nhỏ, nhưng mà rất trầm ổn, là có tiền đồ a.

Cao Lôi cùng chu đội trưởng trước là một trận hàn huyên, rồi sau đó Chu đội trưởng mới dò ý nói:

“Hôm nay mời các ngươi đến, chỉ là muốn mời các ngươi giúp một chuyện.”

Cao Lôi mặc dù cảm kích chu đội trưởng, nhưng cũng không có hành động theo cảm tình, mà là nhìn thoáng qua Vân Khởi mới nói:

“Không dối gạt lão thủ trưởng, ta cùng Vân Khởi muội tử đã thương lượng tốt lắm, chúng ta cũng không ở Trung Sơn Thị dừng lại, hai người chúng ta muốn đi thù đồ.”

“Như vậy a?” Chu đội trưởng mặt lộ vẻ thất vọng, trong mắt thần thái từ từ âm đạm

“Nếu đã như vậy, ta an bài cho các người một chỗ, các người hào hào nghỉ ngơi một đêm, sáng mai, ta đưa các người đi a.”

Vân Khởi nghe được lời này của chu đội trưởng, trong nội tâm đối chu đội trưởng là có chút bội phục, chu đội trưởng không thể nghi ngờ là hy vọng có thể lưu lại giúp hắn, nhưng mà bị cự tuyệt, chẳng những không có tức giận, ngược lại trả lại cho hai người an bài chỗ ở, lòng dạ rộng lớn, là một nhân vật.

Trong căn cứ thu dụng rất nhiều dân chúng đến đầu nhập vào, rất nhiều người đều là ở trong căn cứ tùy ý xây dựng một cái bồ lều, một miếng đất nhỏ, ngay cả chen chân vào cũng khó khăn, chớ nói chi là đạt được một món nghỉ ngơi gian phòng.

Chứng kiến lão thủ trưởng bộ dáng, thất vọng Cao Lôi có chút áy náy, nhưng là nếu như chỉ có mình hắn, hắn cho dù chết, cũng muốn đi theo lão thủ trưởng, nhưng là hắn bên cạnh còn có Vân Khởi, Vân Khởi đã cứu hắn hai lần, hắn không muốn đem Vân Khởi liên lụy đến trong lúc nguy hiểm đi. . .

Cao Lôi mặc dù cự tuyệt chu thủ trưởng, nhưng là trong lòng lại cũng không vui vẻ, cùng Vân Khởi nói hai câu nói, hai người liền đều tự trở về trong phòng được an bài.

Gian phòng không lớn, còn không có tới 10 m², chỉ có một giường lớn cùng một cái bàn, giường là giường quân dụng, có chút nhỏ hẹp, nhưng ở căn cứ có thể ở phòng như vậy trong nghỉ ngơi, đã xem như ưu đãi.

Vân Khởi cũng không thêm để ý, đem gian phòng khóa trái, kiểm tra rồi một lần, không có phát hiện cái gì dị thường, sau đó một cái lặc mình vào không gian.

Trong không gian không khí tươi mát, điều ngữ hoa hương, xa xa hạt thóc đắng xuất từng tầng một màu vàng gọn sóng, làm cho Vân Khởi có chút thỏa mãn, nơi xa cây ăn quả cũng kết xuất hương vị ngọt ngào trái cây, bay ra từng đợt mùi thơm ngát.

Vân Khởi đầu tiên là trở lại trong nhà tắm một cái, thay đổi một bộ quần áo, ăn một bữa cơm, lúc này mới nằm tại chiếc giường King size so với vừa rồi gian phòng nhỏ kia cảm giác thư thái bao nhiêu.

Thật hít vào sâu một hơi, một cổ mùi thơm nước giặt quần áo thơm ngát truyền đến, Vân Khởi đã ba ngày không có hào hào nghỉ ngơi, nằm ở trên giường mềm mại, buồn ngủ.

Chỉ là muốn đến tang thi kia chút ít tiến hóa nhanh chóng, Vân Khởi lập tức ngồi xếp bằng bắt đầu tu luyện nguyên khí.

Kiếp này mặc dù không thể tu luyện ra nguyên đan, nhưng tu luyện ra nguyên khí lại có thể tăng cấp dị năng lên, làm cho Vân Khởi mừng rỡ không thôi.

Tinh hạch tuy là tốt, nhưng bên trong tạp chất quá nhiều, người hút quá nhiều, sẽ từ từ trở nên mất tự chủ, cấp càng cao, thăng cấp càng khó, có chút tác dụng phụ.

Vân Khởi mặc dù có thể tinh luyện tinh thuần tinh hạch, nhưng là Vân Khởi quyết định tu luyện nguyên khí tăng dị năng lên, từ nguyên khí tăng dị năng lên, so với hút tinh hạch đạt được dị năng, uy lực càng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Rời đi

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Vân Khởi tinh thần sảng khoái liền ra không gian, rồi sau đó mở cửa, vừa hay nhìn thấy Cao Lôi cũng muốn ra cửa.

Cao Lôi nhìn thấy Vân Khởi, cười chào hỏi, rồi sau đó hai người cùng đi đến chỗ Chu đội trưởng cáo biệt.

Chu đội trưởng nhìn hai người tới, thần sắc hơi có một mối, nhưng lại không nói thêm gì, chỉ là làm cho người chuẩn bị một chút bánh bích quy cùng vài bình nước khoáng, những vật này ở mặt thể trần quý phi thường. Chu đội trưởng có thể đem những vật này lấy ra, có thể thấy được làm người không tầm thường.

Cao Lôi càng thêm cảm động, căng mím môi cúi đầu, không dám nhìn Chu đội trưởng.

Chu đội trưởng cười vỗ vỗ bả vai Cao Lôi, dặn dò:

“Lôi tử, Vân tiểu thư còn nhỏ, người muốn chiều cố thật tốt tiểu cô nương a”

“Ân ân, “ Cao Lôi vành mắt ửng đỏ, nói không ra lời, chỉ là một mạnh mẽ gật đầu.

“Nơi này cũng không an toàn, các người rời đi cũng tốt!” Chu đội trưởng thở dài, dặn dò.

Chu đội trưởng chẳng những cấp hai người chuẩn bị thức ăn còn cấp cho hai người một chiếc xe jeep quân dụng, làm cho Cao Lôi càng thêm cảm động, Vân Khởi trong nội tâm cũng không khỏi dâng lên ý kính nể.

Đang ở hai người thời điểm, muốn lên xe chỉ nghe một tiếng gọi lớn của nữ sinh từ phía sau lưng truyền đến

“Vân Khởi, Vân Khởi. . .”

Đám người Vân Khởi cùng nhau quay đầu lại, chỉ thấy một nữ nhân đầu xỏa tóc phát nổi điên một hướng tới Vân Khởi chạy tới.

Là Vương Manh!

Vân Khởi chau mày, nữ nhân này tới làm gì?

Cao Lôi nhìn thấy Vương Manh sắc mặt lập tức tối sầm, trừng mắt mắt hổ không vui nhìn xem Vương Manh.

Vương Manh thở hổn hển chạy đến bên người Vân Khởi, chỉ trích nhìn qua Vân Khởi

“Tiểu Khởi ngươi muốn đi đâu? Như thế nào không mang theo ta?”

Vương Manh là được chứng kiến bản lãnh Vân Khởi, vốn tưởng rằng đi tới nơi này căn cứ sinh tồn có thể an toàn, ai biết, muốn đạt được thức ăn, thế nhưng làm cho nàng đi ra ngoài giết tang thi, hoặc là đi tu sửa tường thành.

Tường thành cao như vậy, cần khối lớn lượng lớn gạch đá lớn, bản như vậy, nặng như vậy, mỗi ngày thế nhưng chỉ có chút thức ăn, còn là cơm nước đạm bạc, bánh bao khô cứng, trong nơi này có thể ăn đủ no?

Đi vào căn cứ, Vương Manh liên tục đều chú ý tới Vân Khởi, vốn muốn liên tục dựa dẫm vào Vân Khởi, không nghĩ tới đội nàng kiểm tra xong, liền nhìn thấy Vân Khởi được một người lính mang đi, nàng vốn là nghĩ muốn đuổi kịp đi tới, lại bị những người kia cự tuyệt.

Vì vậy Vương Manh liền liên tục ngậy ngốc ở cửa thành chờ Vân Khởi, thật vất vả nhìn thấy Vân Khởi rồi, nàng ở đâu có thể làm cho Vân Khởi dễ dàng rời khỏi.

“Mang theo người?” Vân Khởi khinh miệt cười một tiếng

“Ngươi tính là gì, ta tại sao phải mang theo người?”

Vương Manh uất nghẹn, trong nội tâm phẫn hận, trên mặt lại lộ ra ủy khuất bộ dáng

“Tiểu Khởi, ngươi không cần náo loạn, chúng ta là bằng hữu tốt nhất a, đương nhiên là ngươi ở đâu, ta ở đây a!”

Cao Lôi nghe, trên mặt lập tức lộ ra ăn bộ dáng khinh thường, hắn chưa bao giờ biết rõ, thế nhưng có người da mặt dày như thế!

“Cút!” Vân Khởi xoay người “Ngươi nếu là dám đi theo ta, ta liền dám đem ngươi cho tang thi ăn!”

Vân Khởi nói nhắc chân sẽ phải lên xe, Vương Manh trên mặt rốt cục lộ ra lo lắng, trong lúc cuồng quát, thế nhưng thân thể khẽ cong,

“bịch! Bịch!” Một tiếng quỳ xuống!

“Tiểu Khởi, ta là bằng hữu của ngươi a, ngươi tại sao có thể đối với ta như vậy, ta cấp ngươi quỳ xuống được hay không? Ngươi là đang tra tấn ta, ta. . . Ô ô. . .” Vương Manh vô cùng bần thiêu tay bụm mặt, bắt đầu khóc thút thít đến.

Cao Lôi theo bản năng nắm chặt tay, nếu như không phải là hắn từ trước đến nay không đánh nữ nhân, mà trước mắt cái nha đầu da mặt dày tuổi còn nhỏ này, hắn thật muốn đánh nàng thành đầu heo.

“Hắc!” Vân Khởi mãnh quay đầu lại, nhìn xem Vương Manh đáng thương quỳ trên mặt đất, nhìn lại quanh thân càng ngày càng nhiều người vây xem bọn họ đến.

Vân Khởi bước nhanh đi đến Vương Manh trước mặt, Vương Manh nhìn Vân Khởi trở lại rồi, trong nội tâm lập tức mừng rỡ, nàng biết rõ Vân Khởi tâm địa mềm yếu, chỉ cần nàng van cầu nàng, nàng nhất định sẽ mang theo nàng đi cùng, nàng mới không cần đi giết tang thi, Vân Khởi lợi hại như vậy, giết chuyện tình tang thi, liền để cho Vân Khởi đi làm.

Nàng càng không muốn đi làm tu sửa tường thành như vậy, sống một đời như vậy, nếu đã như vậy, chỉ có thể làm cho Vân Khởi nuôi nàng.

Nàng trước kia cùng Vân Khởi cũng từng có cãi nhau qua, đều là nàng nói hai câu lời ủy khuất, Vân Khởi liền sẽ mềm lòng, cái gì cũng sẽ đáp ứng nàng, cho nên lần này cũng giống vậy.

Vương Manh khoe miệng hơi vênh, đang muốn ngẩng đầu, lại không nghĩ, thân thể mãnh đau xót, thân thể mạnh mẽ hướng về sau bay đi, rồi sau đó, mạnh mẽ ngã trên mặt đất.

“Phụt!” Vương Manh nãy thò một búng máu, vẻ mặt khiếp sợ nhìn Vân Khởi.

Vân Khởi vỗ vỗ tay mình, phảng phất như muốn phui đi cái gì bẩn thỉu vậy, nói:

“Còn dám chọc ta, tiếp theo cũng sẽ không đơn giản tính như vậy.”

Vân Khởi nói xong cùng Cao Lô ngồi trên xe, cùng Chu đội trưởng lên tiếng chào hỏi, xe liền hướng tới cửa vội vã đi.

Mà sắc mặt có chút tái nhợt, Vương Manh sững sờ nhìn xem xe đi mất khiến cả người run rẩy, như vậy tiện nhân, con tiện nhân kia lại dám đánh nàng?

Dựa vào cái gì? Vân Khởi tiện nhân này dựa vào cái gì đánh nàng?

Nàng Vương Manh nhất định phải giết nàng, giết nàng, nàng muốn đi tìm con tiện nhân Vân Khởi kia, sau đó giết nàng, cho nên nàng không thể chết được, không thể chết được! Nhìn xem đi mất hai người, người cảnh vụ bên cạnh Chu đội trưởng, có chút không hiểu nói:

“Thủ trưởng, ngài vì cái gì không lưu hạ hai người?”

“Ài, “ Chu đội trưởng thờ dài

“Hành động lần này sinh tử khó liệu, xem Lô tử hãn là thiếu nhân tình tiểu cô nương kia, nghĩ đến là vì tiểu cô nương kia an toàn, mới cự tuyệt ta.”

Kia cảnh vụ viên cũng âm thầm gật đầu.

“Lô tử cùng tiểu cô nương kia người cũng không tệ, bọn họ giúp chúng ta là nhân nghĩa, chúng ta lại không thể cưỡng bách” Chu đội trưởng thần nhiên nói: “Trở về đi!”

“Thủ trưởng, nàng làm sao bây giờ?” Kia cảnh vụ viên xem Vương Manh trên mặt đất, mắt lộ khinh miệt, bọn họ đều là lão tù lâu năm rồi, hạng người gì chưa thấy qua, vừa rồi nhìn thấy nữ hài tử này da mặt thể nhưng dày như thế, bọn họ đều có chút mặt đỏ. Chu đội trưởng nhìn xem nằm trên mặt đất sắc mặt tái nhợt Vương Manh, ánh mắt lạnh như băng vô tình

“Đề nàng tự sinh tự diệt đi!” Nói mang theo cảnh vụ viên xoay người trở về tòa nhà.

Trên đường, Cao Lô lái xe, trên mặt mặc dù không biểu hiện, nhưng là nhưng trong lòng khó có thể bình tĩnh.

Lão thủ trưởng liên tục đội hãn không sai, lần này lão thủ trưởng đánh cược một mặt đi tìm hãn hỗ trợ, hãn lại cự tuyệt, trong lòng hãn có chút khó chịu.

Xe đi từ từ trên đường, trên đường xe không ít, cũng là người muốn đi thủ đô.

Thủ đô là nơi ở quốc nội trong lòng có người địa vị chính trị đặc thù, hơn nữa trong thủ đô quan lại quyền quý nhiều nhất, còn có quân khu canh gác, nghĩ đến hãn là an toàn.

Ba giờ sau, hai người đi đến một địa phương nhiều người dừng xe nghỉ ngơi, liên tục gấp rút lái xe lên đường làm cho người ta tinh thần có chút mệt mỏi.

Cao Lô vì chiều cổ Vân Khởi, sống chết không để cho Vân Khởi lái xe, trên đường còn ngừng không ít xe, theo nội dung nói chuyện những người này, Vân Khởi biết rõ, nơi này phần lớn tất cả đều là muốn đi kinh đô .

Vân Khởi cùng Cao Lô mở cửa xuống xe, nghỉ ngơi người gặp đến trên xe chỉ có hai người Vân Khởi cùng Cao Lô, đều có chút khác biệt, thế đạo như bây giờ, không có ở trên mười mấy người, là không người nào dám lên đường , gấp gờ tang thi, hai người ngay cả xương cốt cận bã đều không thừa nổi.

Cao Lô vừa nhìn cũng biết là cái có chút bản lãnh , chỉ là bên cạnh hãn tiểu cô nương thoát nhìn nhu nhược , tuổi thoát nhìn cũng không lớn.

Rất nhiều người đều hoặc sáng hoặc tối quan sát hai người Cao Lô, vẻ mặt phức tạp.

Thời tiết rét lạnh, tất cả mọi người không dám nhen nhóm đồng lửa, trong ô tô mặc dù có điều hòa, nhưng là vì tiết kiệm xăng, không có ai hội cam lòng như vậy lãng phí.

Tang thi khứu giác bén nhạy, nếu như nhen nhóm đồng lửa, rất nhanh sẽ hấp dẫn tang thi, tất cả tất cả mọi người ở đây là làm thành hoặc lớn hoặc nhỏ vòng người, nhét chung một chỗ sưởi ấm.

Vân Khởi cùng Cao Lô cũng không thêm để ý, Vân Khởi từ trong ba lô xuất ra ba hộp thịt hộp cùng vài cái bánh bích quy, hai chai nước khoáng.

Nhìn Vân Khởi mang thứ đó lấy ra, ở đây ánh mắt của mọi người cũng nhìn không được đều nhìn vào hướng thức ăn trong tay Vân Khởi.

Ở thời điểm mặt thể thức ăn thiếu thốn, một ngày có thể ăn được một bao bánh bích quy đã xem như xa xỉ, không nghĩ tới hai người kia trong tay thế nhưng có đồ hộp? Hơn nữa nhìn túi kia lớn như vậy, bên trong nhất định là có không ít thức ăn.

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người trong nội tâm bắt đầu bất mãn, bắt đầu phẫn hận, oán giận lên trời bất công, tham lam tâm để cho bọn họ mất đi lý trí.

“Này! Các người đem thức ăn đều giao ra đây cho ta!”

(ka: lại thêm 1 tháng chán sống kkk~ ... cảm ơn các bạn đã ủng hộ. Ka sẽ cố gắng ed, có lẽ lịch post sẽ chủ yếu vào đêm vì ban ngày ka phải đi làm nữa. thân!)

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Tang thi đoàn (1)

Chỉ thấy một một nam nhân vạm vỡ đi theo sau là một đám thuộc hạ, hướng tới chỗ hai người Vân Khởi đi đến.

Nam nhân kia da ngăm đen, trong ánh mắt tràn đầy hung ác, giống như là con sói lớn.

Vân Khởi ngừng đầu nhìn hẩn một cái, sau đó tiếp tục cúi đầu ăn thức ăn của mình, Cao Lôi nhưng là nói một câu

“Cút!”

Kia nam nhân cùng hẩn người phía sau lập tức tức giận kêu gào hướng đến

“Hai người các người nếu là không muốn chết, liền cho ta đem thức ăn giao ra đây, ngay trong chúng ta là có người có dị năng a .”

Người chung quanh mặc dù trong nội tâm mặc dù tham lam vật tư của Vân Khởi hai người, nhưng lại có quá nhiều kiêng kỵ, không có động thủ, hiện tại nhìn thấy đám người kia đi tìm Vân Khởi hai người phiền toái, rồi rút lui về phía sau, không dám gần phía trước, nhưng là lại không bỏ được đi, vì vậy liền đứng ở một bên xem náo nhiệt.

Nói một nam nhân cái thân hình gầy gò đi ra, nam nhân kia con mắt sắc mị mị nhìn chăm chăm Vân Khởi, phát ra khó nghe , “Hắc hắc. . .” cười.

Vân Khởi cùng Cao Lôi chỉ là nhìn hai người một cái, lập tức đứng người lên, có nhiều người ở đây như vậy, nghĩ đến bữa cơm này là không thể ăn thật ngon rồi.

Đầu lĩnh kia nam nhân gặp Vân Khởi hai người đứng người lên, cho rằng hai người là sợ rồi, lập tức dương dương đắc ý chỉ Cao Lôi

“Đem bao lấy tới cho ta!”

Người nam nhân nhỏ gầy kia nhìn chăm chăm Vân Khởi, không quên đối đầu lĩnh kia nam nhân nói:

“Đại ca, ta xem tiểu nha đầu này rồi, đem tiểu nha đầu này giữ lại cho ta!”

Nam nhân dẫn đầu kia cùng thủ hạ của hẩn hai bên mập mờ nở nụ cười, rồi sau đó đầu lĩnh kia nam nhân gật gù đầu

“Hảo, dù sao nữ nhân trước chúng ta đều chơi chết rồi, liền làm cho cái tiểu nha đầu này ở lại đây đi, “ trong giọng nói tràn đầy bốc phét, còn hàm ẩn một loại ngăm ngăm lẫn nhau mập mờ.

Cao Lôi khí sắc mặt đỏ lên, bọn khốn kiếp kia, “Hừ!” Cao Lôi hừ lớn một tiếng, bàn tay một cái giơ lên, liền nhìn đến một khối ước chừng dài rộng nửa thước màu vàng xuất hiện, ở Cao Lôi trong tay nhanh chóng thành hình, rồi sau đó hướng tới đám người kia nhanh chóng đập tới.

Những người kia không nghĩ tới Cao Lôi nói đánh là đánh, ngay cả thời gian phản ứng cũng không có, liền vừa vặn bị nện.

“A!”

“Ai u! Ai da!”

Những người kia bị nện mặt mũi bầm dập, phun ra một ngụm máu tươi, ngược lại một tiểu tử có tốc độ may mắn tránh thoát khỏi không lồ kia.

Còn tên đại ca dẫn đầu, khí lực ngược lại rất lớn, thế nhưng một quyền đánh bay khối kia đi, mặc dù có chút chật vật, nhưng không có bị thương.

Vân Khởi nhìn đến đây liền biết, tiểu tử kia hẩn là người biến dị hệ tốc độ, còn tên đầu lĩnh, hẩn là biến dị người hệ lực lượng.

Cao Lôi cũng không hoảng hốt, hét lớn một tiếng “Lên!”

Chỉ thấy tường đất đem những người kia lấp kín chặn vây ở trung gian.

Thật có thể nói là: Đóng cửa đánh chó!

Tiểu tử người biến dị hệ tốc độ kia, lúc ở trong không gian lớn có thể nói như cá gặp nước, nhưng là bị tường đất vây quanh sau, tốc độ kia chính là việc làm vô bổ, không có chút nào tác dụng.

Đầu lĩnh kia, ngược lại trấn định, một quyền đem lấp kín tường đánh xuyên qua một cái lỗ thùng to.

Cao Lô cười lạnh, lấp kín tường bị đánh ngã, đằng sau lại nhanh chóng dâng lên lấp kín tường, hơn nữa tường đang từ từ di động, bốn bề tường từ từ hướng về những người kia đè ép, không gian bên trong càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng nhỏ. . .

“Cứu mạng a!”

“Tha mạng, đại ca, tha mạng a!”

“Chúng ta sai rồi, cũng không dám nữa. . .”

Người ở bên trong rối rít quỳ xuống cầu xin tha thứ, đại ca đầu lĩnh kia nói là người có dị năng, kỳ thật bất quá là người biến dị, chỉ là tăng lên một tỷ lệ lượng hoặc là tốc độ, cũng không có nói bay lên xử lý, mặc dù so với người bình thường muốn khá hơn một chút, nhưng nhưng không cách nào cùng người có dị năng chân chính so sánh với.

Bình thường còn có thể trước mặt người bình thường vẽ đường cho hươu chạy, nhưng trước mặt người có dị năng chính thức, cũng chỉ có để bị ngược.

Cao Lô nhìn thoáng qua Vân Khởi, Vân Khởi chỉ là lạnh lùng lắc lắc đầu.

Cao Lô gật đầu, ánh mắt càng thêm sáng giọng, hai tay mạnh nắm quyền, chỉ thấy kia bốn bề thật đầy tường mãnh hướng tới trung gian đè ép.

“A!”

Chỉ nghe một trận kêu thảm thiết, một trận làm người ta rợn cả tóc gáy cốt cách tiếng vỡ vụn truyền ra, máu tươi theo khe hở từ từ chảy ra, một đám mùi máu người thể nhưng tất cả đều bị chen lấn đè chết.

Xung quanh lập tức lâm vào một trận yên tĩnh.

Xung quanh người vây xem ngay cả hô hấp đều phóng nhẹ nhàng, trừng lớn hai mắt, không tự giác nuốt từng ngụm nước, trong nội tâm âm thầm may mắn, chính mình mới vừa rồi không có ra tay, nếu không lúc này, người chết chính là mình.

“Đại ca, chúng ta đi thôi, “ Vân Khởi đứng người lên, quyết định bữa cơm này còn là ở trên xe ăn đi, “Đến lượt ta lái xe, đại ca ngồi nghỉ ngơi một chút!”

Cao Lô vốn muốn cự tuyệt, nhưng nhìn đến Vân Khởi đã kiên định ngồi ở vị trí tài xế, cười cười, cũng liền ngồi ở chỗ ngồi phía sau.

Người chung quanh nhìn thấy hai người lên xe, biết rõ hai người muốn đi, có trong lòng âm thầm nhẹ một hơi, cũng có người chút có kiến thức, thể nhưng cũng lên xe, người đuổi theo xe Vân Khởi.

Cao Lô có bản lãnh bọn họ đã nhìn rồi, là người có dị năng cường đại, nếu như có thể đi theo phía sau bọn họ đi kinh đô, nghĩ đến sẽ an toàn rất nhiều.

Có người thấy người khác lên xe đi theo đằng sau xe Vân Khởi, lập tức liền suy nghĩ mình bạch, cũng bắt đầu thúc giục người một nhà lên xe, sau đó cũng đi theo Vân Khởi sau lưng cùng đi.

“Muội tử, đằng sau chúng ta đi theo không ít người, “ Cao Lô nghiêng đầu nhìn thoáng qua xe đằng sau kia một dãy đoàn xe thật dài, trong nội tâm không vui, những người này nguy hiểm thời điểm ẩn núp xa xa, thể nhưng còn muốn có được bọn họ phù hộ, thiên hạ nào có chuyện tình dễ dàng như vậy?

Vân Khởi lạnh lùng nhìn thoáng qua kính xe, không thèm để ý nói:

“Không có việc gì.”

Có thể hay không đạt được một chút chỗ tốt, bây giờ nói, còn hơi sớm đây!

Thời điểm trời sắp tối, Vân Khởi bảo Cao Lô lái xe đi vào một thị trấn lớn.

Những người đi đằng sau thấy xe Vân khởi dừng lại, cũng rối rít dừng lại, từ trong xe xuống.

Những người kia đem xe dừng ở bên cạnh bên xe Vân Khởi, nhìn thấy Vân Khởi từ trên xe bước xuống, rối rít khách khí chào hỏi

“Ngài khỏe!” Thái độ cung kính mà lễ độ.

“Uh, “ Vân Khởi cũng gật gù đầu, xem như chào hỏi.

Mặt thể vốn chính là người yếu đuối đoàn kết lẫn nhau, tín nhiệm lẫn nhau mới có thể sinh tồn được, nếu như có người thái độ đối với nàng hào, nàng Vân Khởi cũng không phải là hạng người không coi ai ra gì.

Kìa, người cùng Vân Khởi chào hỏi chính là một nam nhân trẻ tuổi, ước chừng hai mươi, hẳn là theo trên một chiếc xe bus xuống, trên xe bus đều là nam nữ trẻ tuổi, có khoảng ba mươi người tất cả, trên xe bus còn tiêu có chữ: Trung Sơn Thị đại học, nghĩ đến hẳn là sinh viên.

Thanh niên kia gặp Vân Khởi chịu cùng hẳn nói chuyện, lập tức cao hứng lên tiếng nở nụ cười

“Ta gọi Dương Lâm, chúng ta cũng là muốn đi kinh đô , ngài cũng vậy sao?”

Thanh niên cười vô cùng sáng lạn như ánh mặt trời, rất khó làm cho người ta sinh ra cảm giác chán ghét.

Theo tới không ít xe, có hơn hai mươi chiếc xe, khoảng chừng bảy tám chục người, có xe gia đình có rèm che, cũng có xe buýt, có là một người nhà, có là bạn học bằng hữu hoặc đi đường gặp cùng nhau làm bạn.

Buổi tối, vì sười ảm, những người này cũng vứt bỏ ngăn cách cùng nghi kỵ, vây thành một cái vòng tròn lớn, lão nhân hải tử ở bên trong, bên ngoài ngồi là người trẻ tuổi, người trẻ tuổi thể trắng, hy vọng có thể cấp lão nhân hải tử cách trở một chút gió lạnh hàn khí.

“Cũng không biết nhà như thế nào rồi?” Một người tuổi còn trẻ sinh viên có chút lo lắng nói.

“Đúng vậy, sau khi ngày tận thế tiến đến, đã mất đi tín hiệu rồi, cũng không biết như thế nào cùng người trong nhà liên lạc?”

“Những tang thi kia lợi hại như vậy, hy vọng ba mẹ của ta sẽ không có chuyện gì, “ một cô gái người tuổi còn trẻ chấp tay trước ngực cầu nguyện.

“Hiện tại chủ yếu nhất chính là vật tư, hiện thổ địa cùng nước đã bị ô nhiễm, không biết thời điểm nào mới có thể khôi phục bình thường?”

“Đều là chúng ta bình thường không chú trọng bảo vệ môi trường, mới tạo thành cục diện hôm nay.”

Vân Khởi cùng Cao Lôi ngồi cùng một chỗ nhắm mắt dưỡng thần, nghe những người này nói chuyện, trong nội tâm rất là bình tĩnh, nhân loại trong mắt chỉ có ích lợi, chỉ có làm mặt thể chính thức tiến đến, mới nhận thức đến sai lầm của mình.

Mỗi năm diện tích xanh hoá ít dần, mỗi năm diện tích rừng rậm bị phá hủy càng nhiều, mỗi năm diện tích giảm bớt canh tác thu nhỏ lại, nhiều đất đai như vậy, đều bị loài người dùng để tạo nhà xưởng.

Sa mạc hóa, sương mù dày, băng hòa tan, động đất. . . mỗi thứ đến một cách chậm chậm làm cho con người mất đi cảm giác, hiện tại nghênh đón mặt thể, lại oán giận còn hữu dụng không?

Đột nhiên, Vân Khởi lộ tai vừa động, mảnh mở mắt ra, mặt mũi tràn đầy ngưng trọng.

“Làm sao vậy?” Cao Lôi ngồi ở Vân Khởi bên cạnh, phát hiện trước một mặt dị thường Vân Khởi.

“Tang thi đoàn đang đến đây!” Vân Khởi ánh mắt từ nhìn chăm chăm một cái hướng khác trong đêm tối, một cỗ chiến ý xông lên đầu.

Theo nàng dò xét qua, Vân Khởi tính toán ra, lần này tang thi đoàn thể nhưng có khoảng ngàn con, xem đến tối nay là không cách nào yên ổn được rồi a.

Bạn đang đọc truyện *Mặt Thể Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Tang thi đoàn (2)

Người bên cạnh vẫn còn ở lẫn nhau oán giận, lo lắng..

Vân Khởi lại mạnh mẽ đứng người lên, đưa tới không ít người chú ý.

Vân Khởi nhìn xem đám người mờ mịt nhìn nàng, lạnh nhạt nói:

“Tang thi đoàn đang đến đây!”

“Cái gì?”

“Tang thi đoàn đến đây?”

“Chúng ta phải làm sao a?”

Ngồi dưới đất người lập tức đứng lên, giống như là con ruồi không đầu tại nguyên chỗ đảo quanh, bối rối chạy tới chạy lui.

Mà bên trong lão nhân còn lại là căng thẳng ôm lấy tiểu hải tử, mờ mịt sợ hãi nhìn xem đám người, người đứng lên muốn chạy đến bên cạnh xe, tiến vào xe, nhưng là đám người chen chúc, bối rối, thét chói tai, căn bản đi không nổi.

Nhìn qua đám người đã loạn thành một đoàn, Vân Khởi nhìn không được lớn tiếng quát:

“Dừng lại!”

Vân Khởi thanh âm rõ ràng truyền vào mỗi người trong tai, mang theo một cỗ lực lượng dập yên lòng người, làm cho đám người bối rối từ từ an tĩnh lại.

Bọn họ cũng nhìn không được nhìn về phía Vân Khởi, trong mắt tràn đầy khát vọng, hi vọng.

“Tang thi đoàn lập tức tới ngay, nếu như các người lại loạn tiếp tục, như vậy tất cả đều sẽ chết.”

Vân Khởi thanh âm lạnh như băng làm cho mọi người triệt để thanh tĩnh, nhưng là trong mắt sợ hãi lại càng sâu.

“Tiểu thư kia, người nói chúng ta nên phải làm sao?” Là cái gọi là Dương Lâm sinh viên hỏi.

“Đúng vậy, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?”

Nhìn xem mọi người về mặt hi vọng nhìn mình, Vân Khởi suy nghĩ một chút nói:

“Các người nguyện ý nghe lời của ta?”

“Đúng” “Dương Lâm không chút lựa chọn nói “Thỉnh tiểu thư nói cho chúng ta biết nên làm cái gì bây giờ?”

“Là, chúng ta tất cả nghe theo người, “

“Tất cả nghe theo người.”

Những người này cũng là bởi vì chứng kiến được bản lãnh Cao Lô mới đi theo người bọn họ cùng đi đường, mặc dù không có kiến thức qua bản lãnh thiếu nữ này, nhưng nếu đã thiếu nữ này cùng nam nhân lợi hại kia ở cùng nhau, nghĩ đến thiếu nữ bản lãnh cũng không kém đi.

Mặc dù thiếu nữ này cũng sẽ không thời điểm, ít nhất nguy hiểm, nam nhân kia sẽ phải ra tay đi?

“Hảo, “ Vân Khởi nhìn quét mọi người một cái “Hiện tại tất cả mọi người lái xe đến một chỗ, đầu xe hướng ra ngoài, đem đèn xe mở ra, làm cho lão nhân hải tử ở trên xe chờ, người trẻ tuổi cầm lấy vũ khí trong tay các người đứng bên ngoài vây, làm xong chuẩn bị chiến đấu.”

“Kia. . . Chúng ta đây?” Một người tuổi còn trẻ nũng nịu nữ sinh, có chút ủy khuất nói: “Chẳng lẽ chúng ta cũng muốn đi đánh tang thi sao?”

“Không, ta mới không cần đi đánh cái loại quái vật kinh tởm đó” không đợi Vân Khởi trả lời, cũng chỉ gặp một cô bé đã kinh kêu lên.

“Hừ, “ Vân Khởi cười lạnh một tiếng “Các người có tay có chân, lại trẻ tuổi sức khỏe cường tráng, vì cái gì không thể đi đánh tang thi?”

Cô gái kia vội vàng không phục phản bác, Vân Khởi cũng không cho nàng cơ hội, nói thẳng:

“Vĩnh viễn chỉ muốn dựa vào người khác người, chỉ là phế vật vô dụng”

“Phế vật?”

Hai nữ nhân kia không thể tin nhìn xem Vân Khởi, hơi há mồm muốn phản bác, Vân Khởi lại nói:

“Mạng của các người là mệnh, chẳng lẽ người khác mệnh cũng không phải là mệnh sao? Người khác dựa vào cái gì hy sinh mệnh chính mình, mà đi bảo vệ các người?”

Vân Khởi mĩa mai lời nói, làm cho rất nhiều người trầm mặc, rất nhiều người trong nội tâm nhìn không được tĩnh lại, đúng vậy, tang thi đáng sợ như vậy, ai không sợ? Nhưng là dựa vào cái gì muốn người khác mạo hiểm nguy hiểm tính mạng, mà bảo vệ mình?

Đương nhiên cũng có không phải mọi người đều hiểu, chỉ là đối mặt nhiều người như vậy, không dám trực tiếp phản bác.

“Nói thật hay!” Chỉ thấy một cái tóc ngắn cô gái anh tuấn đứng ra, cười nhìn xem Vân Khởi

“Người nói đúng, ta ủng hộ người!” Sau đó giơ giơ lên trong tay mình một thanh đao phay dài.

“Ta cũng vậy. . . Muốn đánh tang thi.” Chỉ thấy một cái mười một bé trai mười hai tuổi thân thể run rẩy, cố gắng bảo trì trấn định, đứng dậy.

“Không, “ một người trung niên nữ nhân xinh đẹp liền vội vàng kéo kia bé trai “Hải tử ngươi lên xe, mẹ sẽ bảo vệ ngươi!”

Nữ nhân kia lớn lên rất đẹp, bên cạnh còn đi theo một nam nhân thân thể cường tráng, hẳn là trượng phu của nàng.

“Không, mẹ a.” Bé trai lại kiên định nhìn xem mẹ của hắn “Ta cũng muốn bảo vệ mẹ.”

Hắn biết rõ mẹ của hắn đến cỡ nào nhu nhược, ở lần đầu tiên lúc nhìn thấy tang thi, mẹ của hắn thiếu chút nữa dọa ngất đi, lại sau vì bảo vệ hắn, mà dùng cầm cầm lấy dao phay, đi bảo vệ hắn, lại vào buổi tối lúc nghỉ ngơi, một người yên lặng rơi lệ, hắn không nghĩ mẹ hắn khổ cực như vậy, hắn cũng muốn bảo vệ mẹ.

Rất nhiều người nhìn thấy một màn này, cũng nhịn không được mặt đỏ, vì vậy càng ngày càng nhiều người tuổi trẻ đứng dậy, thậm chí cũng không có thiếu lão nhân đều dũng cảm xuất ra đao, cười về mặt thần nhiên

“Chúng ta những thứ này lão già kia đều là nửa đoạn thân thể vui người vào trong đất, có thể một người giết liền thêm lợi một cái.”

Vì vậy cuối cùng, cơ hồ tất cả người trẻ tuổi đều đứng dậy, đương nhiên cũng có một chút cô gái già mòm, hù dọa chui vào xe bên trong sau, nói cái gì cũng không xuống xe.

Bên trong xe chỉ lưu lại có mấy ông lão cùng tiểu hải tử, có thể thấy được động khí thể mọi người đứng dậy.

Vân Khởi cùng Cao Lô dẫn đầu đứng ở phía trước đội ngũ, nghênh chiến tang thi đoàn sắp tới.

Mùi hôi thối nồng đậm sắp tới, mọi người sắc mặt rùng mình, biết rõ tang thi đoàn đến đây.

“Rống! Rống! Rống!”

Tang thi nghe thấy được hương vị máu thịt nhân loại, phát ra từng đợt hưng phấn gào thét.

“Đã đến, mọi người cẩn thận!” Vân Khởi hét lớn một tiếng.

Được đèn xe chiếu sang một mảnh lớn, chiếu rọi phảng phất như ban ngày.

Sau đó, mọi người liền nhìn đến những tang thi kia tán ra mùi hôi thối, miệng lưỡi bén nhọn dữ tợn theo mỗi phương hướng, hướng tới mọi người vọt tới.

Mọi người mặc dù có chuẩn bị tâm lý, nhưng chứng kiến nhiều như vậy phảng phất vô cùng vô tận vậy tang thi, vẫn là nhịn không được sắc mặt trắng bệch, thân thể nhịn không được run, bước chân theo bản năng lui về. . .

Vân Khởi nhìn thấy mọi người cái dạng này, trầm nghĩ trong lòng: Không xong! Sau đó, một tay dâng lên, chỉ thấy một con rồng nước theo trong tay Vân Khởi phóng lên cao, trong nháy mắt vọt vào tang thi đoàn.

Kia tang thi đoàn bị đụng ngã trái ngã phải, còn không đợi mọi người kinh hô, chỉ thấy Vân Khởi cao quát một tiếng

“Đóng băng!”

Chỉ thấy những con tang thi kia, thể nhưng trong nháy mắt hóa thành tượng đá, gát gao đông lạnh tại nguyên chỗ, không thể động đậy.

Cao Lô cũng không kém nhiều, chỉ thấy hét lớn một tiếng, lập tức từ dưới đất thoát ra vô số đạo tên đất, bắn thẳng đến đầu tang thi, tang thi lập tức chết rồi một mảng lớn.

“Oa! Thật là lợi hại!”

“Khóc!”

“Quá tuyệt vời!”

Nhìn thấy thực lực Vân Khởi cùng Cao Lô, mọi người vốn là ôm tâm lý phải chết tâm lại dấy lên một tia hy vọng.

Trong lúc nhất thời, mọi người sĩ khí tăng lên.

Mọi người tiếng thét chói tai cùng tiếng reo hò hấp dẫn nhiều hơn tang thi hướng bên này vọt tới.

Vân Khởi chưa từng có từ trước đến nay dẫn đầu xông vào tang thi đoàn, trong tay cầm một phen đường đao, giơ tay chém xuống, nguyên một đám tang thi đầu bị Vân Khởi chém thành hai khúc.

Mà Cao Lô cũng theo sát phía sau, được Vân Khởi cấp hấn đại đao, một đao liền cắm vào trong đầu tang thi, óc trong nháy mắt tóe ra, tung tóe hai

người.

Hai người lại không dừng lại chút nào, một đao một cái, trong nháy mắt liền giết mạng lớn tang thi.

Đơn giản như vậy phương thức thô bạo, kích thích thần kinh người, khơi dậy dũng khí của bọn họ.

Chỉ thấy Dương Lâm kia dẫn đầu nam sinh cầm lấy đao trong tay xông về tang thi.

“Đi chết đi!” Lại có một nam nhân vốc người vạm vỡ cầm lấy trong tay thiết côn hét lớn một tiếng, hung hăng đánh bẻ đầu tang thi.

Sau đó tất cả mọi người giống như là uống máu gà, cầm lấy vũ khí trong tay, nghênh hướng tang thi đoàn...

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: bi kịch

Vân Khởi một thân tùy tâm động, thân hình di chuyển, giống như ám dạ quỷ mị, lặng yên không một tiếng động, rồi rạc giữa ở tang thi đoàn, ở chung quanh thân nàng thỉnh thoảng văng lên có cỗ mùi óc, giờ tay vừa nhắc chân gian tảo nhần chém đứt tang thi từng đĩnh đầu một.

Mọi người cùng đang chiến đấu tang thi, ánh mắt cuồng nhiệt nhìn chăm chú vào bóng dáng mảnh mai nhu nhược kia lại tràn trề sinh lực làm cho người tin phục, giống như chân chính nữ vương hắc đạo, bá đạo mà uy nghiêm, hộ vệ lấy lãnh thổ chính mình, không cho phép có chút nào sơ xuất.

Vân Khởi đã không nhớ ra được mình giết nhiều tang thi? Tang thi phảng phất vô cùng vô tận, không ngừng hướng về bên người nàng vọt tới, Vân Khởi tay phải mạnh mẽ nâng lên, hung hăng đánh ở tang thi trên đầu, đầu lập tức bạo liệt, óc văng khắp nơi, thật nhanh xử lý sạch vậy ở tang thi bên cạnh, nhỏ một bãi nước miếng khí độc.

Giương mắt thấy mọi người đều kìm nén sợ hãi trong lòng cầm lấy vũ khí trong tay cùng tang thi quần chiến, mỗi lần đánh bẻ một đầu tên tang thi, trong lòng mọi người ý chí chiến đấu liền tăng thêm một phần.

Cũng nhìn có người bị tang thi vây công, tay chân có chút bối rối, vô ý bị tang thi cắn bị thương, rồi sau đó mất đi sức chiến đấu, trong nháy mắt bị tang thi đoàn bao phủ, sau đó chỉ nghe hét thảm một tiếng, sẽ không có sinh lợi, chỉ có máu tươi từ khe hở tang thi đoàn trong từ từ chảy ra.

Máu tươi cùng đồng loại kêu thảm thiết, càng thêm kích thích tâm thần mọi người, có người cùng tang thi đoàn đồng quy vu tận dũng khí cùng phần hạn.

Không đem những vật này toàn bộ giết sạch, bọn họ hôm nay đều phải chết!

Có phần giấc ngộ này, mọi người ra tay ác hơn, trong mắt ánh sáng lạnh, ở đèn xe chiếu rọi xuống giống như tảng băng, rét lạnh thấu xương.

Bị mọi người bảo vệ ở bên trong trên xe, lão nhân cùng hải tử còn lại là sít sao ôm nhau, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm phía ngoài tang thi đoàn, trong mắt tràn đầy sợ hãi, lo lắng. . .

Trong đó trên một chiếc xe, một mười một bé trai mười hai tuổi chính ngừng thở, hai tay nắm chặt, căng thẳng nhìn chăm chăm bên ngoài, hai mắt không ngừng qua lại chuyển động, tìm kiếm bóng dáng ba mẹ mình.

Này bé trai chính là trước kia nói muốn đi đánh tang thi bảo vệ mẹ Đồng Hạo. Đồng Hạo khuôn mặt nhỏ nhắn dán chặt ở trên cửa sổ thủy tinh, hai mắt lo lắng căng thẳng nhìn qua cha mẹ, đột nhiên xe mạnh mẽ nhoáng một cái, mui xe phát ra âm thanh loảng xoảng không lồ.

Đồng Hạo hơi sững sờ, lập tức mạnh mẽ ngẩng đầu nhìn hướng có mui xe chút lồm xồm, biết rõ có đồ vật gì đó ở mui xe, trong nháy mắt, Đồng đồng trắng mặt, hơi há mồm đang muốn tiếng hét.

Chỉ thấy mắt một người trong bóng đen chợt lóe qua, trên cửa kính đột nhiên xuất hiện hé ra mùi hôi khuôn mặt biến dạng, răng nanh thật dài lộ ở bên ngoài, hai mắt phiếm hồng, gắt gao nhìn chăm chăm Đồng Hạo.

Còn không đợi Đồng Hạo phát ra tiếng tiếng kêu, cũng chỉ nghe một tiếng

“Ầm!”

Cửa kính thủy tinh đã bị vỡ nát, kia dài thật dài móng nhọn móng vuốt, đã đưa vào.

“A!”

Đồng Hạo hét lên một tiếng, thật nhanh xoay người, mở cửa xe, theo một bên kia cửa xe chạy ra ngoài.

“Mẹ, ba ba, cứu ta, cứu ta. . .”

“Ba ba. . . mẹ mẹ. . .”

Đồng Hạo khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, vừa chạy vừa khóc, đằng sau tang thi nhìn thấy tới tay con mới chạy mất, lập tức phát ra gầm lên giận dữ, liền phurong hướng Đồng Hạo đuổi theo.

Đồng Hạo tiếng khóc khàn khàn, làm cho đang cùng tang thi tác chiến vợ chồng Đồng thị đột nhiên ngừng đầu, vừa hay nhìn thấy con trai chậ vật trên xe nháy xuống, đằng sau thể nhưng còn đi theo một tên tang thi, hai người nhất thời hù dọa sắc mặt trắng bệch.

Đồng mẹ cũng bất chấp tang thi bên cạnh, xoay người liền hướng về Đồng Hạo chạy tới.

“Hạo Hạo, đừng sợ, mẹ đến đây, mẹ đến đây!”

Đồng Hạo xoay người hướng về con trai chạy tới, bước chân có chút mất trật tự, không để mắt đến vừa rồi đang ở tang thi đối kháng.

Tang thi nắm lấy cơ hội, nhất móng vuốt hướng về đồng mẹ vung đi.

“A!”

Đồng mẹ hét lên một tiếng, sau lưng y phục bị tang thi bắt phá, lộ ra vài vết cào thật sâu, miệng vết thương phát ra làm người ta màu đen sợ hãi, đồng mẹ chỉ cảm thấy hai chân giống như bò chỉ trâm, ý thức cũng đang từ từ mất phurong hướng.

Dưới chân lại vẫn cố chấp hướng về Đồng Hạo phurong hướng đi, từng bước từng bước, mặc dù phù phiếm, nhưng mà làm cho người ta nhin không được theo sâu trong tâm linh phát ra rung động.

“Trắng bóc. . . Trắng bóc” đồng mẹ đồng từ từ từ trắng lại, thân thể dần dần cứng ngắc.

Sau lưng tang thi lập tức nhào lên cắn xé.

“Không, “ đồng ba ba chứng kiến đồng mẹ lập tức sẽ bị tang thi đoàn bao phủ, phát ra một tiếng thống khổ gào thét, bước chân thật nhanh hướng về đồng mẹ chạy tới, ở chỉ mảnh treo chuông, sau lưng chấn đồng mẹ.

“A!”

“Xi!”

Đồng ba ba muốn đem đồng mẹ đẩy ra, nhưng đã không có khí lực, hai người trong nháy mắt bị tang thi bao phủ.

“Ba ba. . . mẹ. . .”

Chứng kiến cha mẹ bị tang thi đoàn bao phủ, Đồng Hạo giống như là ngốc rồi, toàn thân đều đang run rẩy, tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy?

Đều là của hấn sai, đều là của hấn sai, hấn chỉ là quá sợ hãi, hấn chỉ là quá sợ hãi, mới từ trong xe chạy trốn, hấn không nghĩ mẹ ba ba gặp chuyện không may , không nghĩ .

“Không cần. . . Không cần. . .” Đồng Hạo phát ra thống khổ gào thét, mạnh mẽ hướng về đồng ba ba, đồng mẹ bị tang thi đoàn bao phủ địa phurong chạy tới.

Sau lưng tang thi, bởi vì hấn mà dừng lại, mà kéo ngắn khoảng cách, đã đến chỗ sau lưng Đồng Hạo ba bước, móng vuốt thật dài lập tức sẽ phải nhéo ở cái cổ Đồng Hạo.

“Phốc xuy!”

Vân Khởi thu hồi trong tay thiết côn, xem trên mặt đất bị đánh bể đầu tang thi, bất chấp tang thi chán ghét mùi hôi thối, theo tang thi trong đầu tìm ra một cái trong suốt màu đỏ tinh hạch.

Đồng Hạo nhìn xem bị tang thi bao phủ cha mẹ, cấp độ mất, không quan tâm ngó ngang gì phải xông lên.

Vân Khởi nhìn xem đó mới bắt quá nam hài mười một mười hai tuổi bởi vì chính mình sai lầm mà mất đi song thân, con mất lộ ra không phục cùng tang thương cùng hối tiếc làm cho người ta nhin không được đau lòng.

Vân Khởi mùi chân điểm một cái, một cái toát cái, nhảy đến phía trước Đồng Đồng, dẫn đầu giải quyết xong những thứ kia tang thi.

Lộ ra bị tang thi gặm chỉ còn lại xương cốt một đôi vợ chồng. Xem trên mặt đất chỉ còn lại một đống xương cốt cha mẹ, Đồng Hạo cũng nhin không được nữa, “Phịch!” Một tiếng quỳ rạp xuống đất, thờ hồn hên khí, hơi há mồm muốn phát ra âm thanh, lại chỉ phát ra từng tiếng giống như ấu thú vậy

thống khổ gào thét. . .

Bên cạnh mọi người thấy cũng nhin không được nhắm mắt lại, mặc dù bởi vì Đồng Hạo sai lầm mới đưa đến cha mẹ thảm kịch, người khác nhưng không cách nào đi trách cứ một đứa nhỏ.

Ai cũng không nghĩ đến tang thi thế nhưng có thể lướt qua mọi người chạy tới đoàn xe chỗ đó, chỗ đó đều là một chút lão yếu còn nhỏ người, Đồng Hạo ở sinh mạng đã bị uy hiếp, bản năng lựa chọn chạy trốn, quyết định như vậy là đúng, chỉ là kết quả quá mức bi thảm, làm cho không người nào có thể thừa nhận, huống chi một đứa nhỏ.

Đồng hạo cũng đã lọt vào thật sâu trong hồi tiếc, nếu như sớm biết rằng như vậy. . . Sớm biết rằng có thể là như thế này một cái kết quả, như vậy. . . Như vậy hẳn cho dù chết, cũng tuyệt không lên tiếng.

Nhưng là cha mẹ nào có thể không yêu con của mình? Đồng ba ba, đồng mẹ mặc dù chết rồi, nhưng là bọn họ nghĩ đến sẽ phải cảm thấy vui mừng, bởi vì Đồng Hạo không sao.

Vân Khởi nhìn thoáng qua Đồng Hạo, sau đó nhanh chóng tham gia chiến đấu, tang thi đã bị bọn họ giết khoảng bảy tám phần, chỉ còn lại một phần nhỏ còn đang gào thét xông lên , muốn đi lên hung hăng cắn xé nhân loại.

Vân Khởi rất nhanh quay lại cùng mọi người giết chết tang thi còn lại, sau đó âm thầm quét một cái, trong nội tâm thở dài, trước chiến đấu , trước có hơn sáu mươi người, nhưng bây giờ đã không đến ba mươi người rồi.

Thế giới vốn là tàn khốc, không phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Thức tỉnh dị năng hệ hỏa

Sống sót sau tai nạn mọi người lộ ra thần sắc may mắn, không nghĩ tới bọn họ còn có thể sống được!

Rồi sau đó đều tự tìm đến thân nhân, bằng hữu, người yêu, người yêu. . . cùng nhau khóc tâm tê phế liệt.

“Ô ô. . .” Vân Khởi nhìn bé trai xụi lơ trên mặt đất ôm thật chặt dư cột của cha mẹ mình, bé trai đè nén tiếng khóc, ánh mắt trống rỗng, tràn đầy tuyệt vọng cùng hối hận.

Mọi người mặc dù đều sinh lòng thương cảm, nhưng đây mạt thế, mang theo một đứa nhỏ như vậy, cùng muốn chết không thể nghi ngờ.

Có người thiện tâm sẽ đi lên khuyên nói hai câu, gặp nam hài không có phản ứng, cũng đều lắc đầu đi rồi, lại không một người nói ra muốn dẫn bé trai cùng đi.

Một đứa nhỏ như vậy, khí lực yếu, tốc độ chậm, không thể đánh tang thi, còn có thể tiêu hao vật tư, có người nào chịu mang theo?

Cao Lô nhìn thoáng qua, thở dài cùng Vân Khởi cùng nhau xoay người, bọn họ muốn nhanh lên rồi đi này, nếu không như vậy nhiều người như vậy, không lâu sẽ hấp dẫn tang thi tới nhiều hơn.

“Bịch bịch. . .” Một tiếng chạy bộ từ phía sau truyền đến,

“Các người có thể mang theo ta hay không?” Tiếng bé trai từ phía sau lưng hai người truyền đến.

Vân Khởi cùng Cao Lô đồng thời xoay người, liền nhìn đến bé trai vẻ mặt hi vọng nhìn xem hai người.

“Không được, “ Vân Khởi không chút lựa chọn cự tuyệt “Người nên biết, người đi theo chúng ta, chỉ có thể là vương tử.”

Cao Lô mặc dù bé trai này đáng thương, nhưng trong lòng cũng biết, chính bọn họ tự vệ còn không đủ, đâu còn có thể lại mang theo một đứa nhỏ, đến lúc đó chẳng những không cứu được nam hài này, ngay cả bọn họ cũng sống không được.

“Ta?” Bé trai có chút bị thương, cúi đầu, rồi sau đó, lại mạnh mẽ ngẩng đầu, cắn chặt môi,

“Ta. . . Ta khí lực rất lớn, hơn nữa còn có thể đánh tang thi, nếu như gặp được tang thi, các người cũng không cần phải để ý đến ta, cầu xin các người.”

Bé trai không muốn chết, cha mẹ đã chết để cho hắn đã kích rất lớn, làm cho hắn trong thời gian ngắn nhất trưởng thành.

Cha mẹ bởi vì hắn sai lầm mà chết, làm hắn trong lòng rất đau đớn, chứng kiến tang thi xấu xí kia từ từ bao phủ cha mẹ, Đồng Hạo hận không thể chính

mình xé những tang thi kia thành từng mảnh.

Hắn không thể chết được, hắn muốn báo thù cho cha mẹ, hắn muốn đi giết tang thi.

Vân Khởi nhìn bé trai quật cường, suy nghĩ một chút nói:

“Đi theo ta!”

Nói xong nhắc chân hướng tới xe của mình đi đến, Cao Lô không biết Vân Khởi muốn làm cái gì, đối với bé trai ngoắc tay, liền theo sát sau lưng Vân Khởi.

Bé trai nghe được lời nói Vân Khởi, vốn là ánh mắt tuyệt vọng phút chốc sáng ngời, ngay cả hô hấp đều có chút dồn dập, rồi sau đó theo sát sau lưng Vân Khởi.

Vân Khởi lên xe, nhìn bé trai cũng lên xe làm xong, vươn tay, trong lòng bàn tay một viên tinh hạch màu đỏ trong suốt.

“Đây là cái gì?” Bé trai tò mò hỏi.

“Ăn nó, nếu như có thể thức tỉnh dị năng, ta thì mang theo người, nếu như không thể, như vậy xin lỗi, ta không phải là nhà từ thiện, “Vân Khởi lạnh lùng nói.

Thức tỉnh dị năng? Bé trai con mắt phút chốc thành lớn, người có dị năng hắn biết rõ, trước mắt cái tỷ tỷ này cùng ca ca bên cạnh chính là người có dị năng, người có dị năng đại biểu cường đại, là cường giả, là thứ hắn mong muốn mà không thể có.

Nhưng mà ăn như vậy một cái viên nho nhỏ này thật có thể thức tỉnh dị năng sao?

Bé trai trong lòng thăm nhủ, nhưng mà không chút lựa chọn cầm lấy tinh hạch, rồi sau đó nuốt xuống.

Vân Khởi thấy bé trai không có nói những nói cười, hài lòng gật đầu.

Mới vừa ăn tinh hạch, bé trai hai mắt liền ửng hồng, trên mặt nổi gân xanh, cả người run rẩy, tựa hồ hết sức thống khổ, nhưng mà gất gao cắn môi, không phát ra âm thanh, chỉ hai tay gất gao nắm tay vịn.

Chẳng được bao lâu, bé trai liền hai mắt trợn ngược, ngất đi.

Vân Khởi thấy vậy, gật gật đầu, rồi sau đó đối Cao Lô nói:

“Cao đại ca, nếu như đứa nhỏ này không thể thức tỉnh dị năng, ta sẽ tuyệt đối không mang theo hắn.” Vân Khởi giọng nói nghiêm túc.

Nàng có năng lực tự vệ, nhưng ai có thể bảo đảm nàng chính là người mạnh nhất, trên đời có bao nhiêu cái so với nàng mạnh mẽ hơn đây?

Mặt thể khắp nơi nguy hiểm, nàng về sau không thể nào liên tục đứng ở địa phương an toàn trốn đi, nàng muốn cố gắng tăng thực lực lên, rồi sau đó. . . Rồi sau đó, nghĩ muốn đi tìm thân nhân của mình. (người nhà của tỷ ý ở kiếp trước cùng xuyên qua thời không tránh nạn)

Mặc dù nàng hiện tại còn không biết có biện pháp nào có thể xuyên thời không không, nhưng mà nàng biết rõ chỉ cần thực lực của nàng đủ cường đại, như vậy tương lai cũng không phải là không thể nào.

Cao Lô cũng gật đầu

“Muội tử yên tâm đi, ta biết rõ, lần này người đã mệt nhọc rồi lên xe nghỉ ngơi đi a, ta mang đứa nhỏ ra phía sau.”

Nếu như này nam hài không thể đi theo bọn họ, như vậy hắn chỉ có thể ở trên xe của mình, đến lúc đó cũng có thể chống đỡ một đoạn thời gian, không đến mức chết đói.

Vân Khởi gật đầu, Cao Lô xuống xe, chỉ chốc lát liền mở ra một chiếc xe cùng chạy theo xe Vân khởi.

Xe Vân Khởi cùng Cao Lô vẫn là phía trước mở đường, người phía sau đem người chết xử lý một lúc, rồi sau đó liền lên xe, đi theo phía sau hai người.

Sau nửa đêm gặp phải đoàn tang thi, thời điểm sắc trời mới vừa hừng sáng, mọi người đã đi vào thành phố Q.

Nếu muốn đi kinh đô, đường chính ngắn nhất là phải xuyên qua Q thị.

Nhưng mà Q thị là thành phố lớn, trong nội thành tang thi nhiều nhất, Vân Khởi suy nghĩ một chút còn là quyết định đi đường vòng.

Vì vậy đoàn người liền đi tới cái đường cao tốc nằm ngay bên sát Q thị.

Trên đường cao tốc lúc này thường gặp được mấy chiếc xe bị tàn phá, phần còn lại của chân tay đã bị cụt, nội tạng, cùng thi thể tang thi.

Máu tươi cùng tang thi dích hõn hợp trên mặt đất, tản mát ra mùi khó ngửi rất gay mũi, làm cho người ta cảm thấy bị đè nén.

Trên đường cao tốc khi thì nhìn thấy một vài tang xung quanh, đều bị Vân Khởi trực tiếp nghiền ép.

Hai giờ sau, mọi người đi tới một nhà xưởng bị bỏ hoang.

Ngày hôm qua đi đến một ngày đường, lại cùng tang thi chiến đấu thời gian dài như vậy, tất cả mọi người đã mệt mỏi không chịu nổi.

Vân Khởi mặc dù không sao nhưng mà Cao Lôi đã lộ ra sắc mặt mệt mỏi. Vân Khởi quyết định ở trong công xưởng nghỉ ngơi một chút, sau tiếp tục gấp rút lên đường.

“Ngô!”

Đồng Hạo một tay ôm lấy đầu, từ từ đứng dậy, chỉ cảm thấy đầu có chút choáng váng, hung hăng lắc đầu mới xem như thanh tỉnh một chút.

Vân Khởi gấp bé trai tỉnh, liền dừng xe, nhìn về phía bé trai. Bé trai ngẩng đầu vừa vặn cùng con mắt Vân Khởi chống lại, sau đó lộ ra một cái gương mặt nụ cười chân chất, cười rất sáng lạn, làm cho người ta nhìn không được vui vẻ theo.

“Tỷ tỷ hảo!”

“Uh, “ Vân Khởi gật đầu “Như thế nào có cảm giác gì sao?”

Bé trai sững sờ, rồi sau đó từ từ cảm ứng trên người bất đồng, lập tức mặt lộ vẻ vui mừng

“Tỷ tỷ, ta cảm giác được trong cơ thể có một cỗ lực lượng cường đại.”

Rồi sau đó vươn tay lên, chỉ thấy lòng bàn tay của hắn xuất hiện một ngọn lửa nhỏ.

Ngọn lửa màu hồng hồng nho nhỏ, nhưng mà làm cho người ta cảm nhận được nó phát ra nhiệt độ nóng bỏng.

“Ha ha. . .” Bé trai cao hứng cười rộ lên, ngẩng đầu lên, hi vọng nhìn xem Vân Khởi

“Tỷ tỷ, đây là dị năng đúng không?”

Vân Khởi gấp bé trai thức tỉnh dị năng hệ hỏa rồi, cũng không nhìn được vì hắn cao hứng, gật đầu

“Không sai!”

“Kia.” Bé trai căng thẳng nhìn chằm chằm Vân Khởi

“Vậy ta có thể đi theo tỷ tỷ sao?”

Vân Khởi khoé miệng nhìn không được giờ lên

“Có thể.”

“Ha ha. . .” Nghe Vân Khởi trả lời, bé trai lại cũng nhìn không được bật cười, nhưng là cười cười, nước mắt lại mãnh liệt chảy ra, theo gương mặt từ từ thấm vào quần áo,

“Thật tốt quá, thật tốt quá. . .”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Tang thi cấp bốn

Nhà xưởng bỏ hoang không một tiếng động, một cỗ âm lạnh đánh vào long người.

Cửa chính nhà xưởng bị hư hại, mặt trên còn có chút ít vết máu cùng thịt vụn, đã tản ra mùi hôi thối.

Bên cạnh phòng an ninh, mọi thứ bài trí mất trật tự, trên mặt đất tràn đầy vết máu lổm đổm, Vân Khởi thậm chí còn phát hiện một cái chân ngắn.

Mọi người đem xe ngừng lại, tâm thần có chút tập trung cùng đi sau lưng Vân Khởi vào nhà xưởng.

Nhà xưởng bài trí cũng có chút mất trật tự, có thể tưởng tượng ra, mặt thế tiến đến, người ở bên trong là cỡ nào thất kinh.

Đây là một nhà xưởng thực phẩm, nhưng là bên trong vật tư tồn trữ đã bị người lục soát thu thập sạch sẽ, theo tới có người có chút không cam lòng ở nhà xưởng trong tìm tòi, cuối cùng không có phát hiện gì cả.

Đồng Hạo vì chứng minh mình không phải là người vô dụng, mỗi lần đều vượt lên trước làm việc, đem chăn mền trên xe dời đến nhà xưởng, mọi người liền muốn ở trong nhà xưởng nghỉ ngơi.

Về mặt mọi người mệt mỏi, đã người chịu đựng không được, cầm chăn mền, dựa vào ở trong góc ngủ thiếp đi.

Đồng Hạo đem chăn mền xử lý hoàn hảo, đôi Vân Khởi cùng Cao Lôi nói:

“Ca ca, tỷ tỷ các người ngủ đi.”

Vân Khởi cười gật đầu, trong nội tâm nghĩ tới: Tiểu tử này ngược lại thức thối.

Đồng Hạo bởi vì nghỉ ngơi mấy giờ, tạm thời chưa buồn ngủ, Vân Khởi đem chăn mền bọc ở tốt nhất, ngồi xếp bằng ở cạnh tường, Cao Lôi lại đem chăn mền kê quần, nằm trên mặt đất liền ngủ, hẳn thật sự là mệt muốn chết rồi.

Nhà xưởng trong yên tĩnh không tiếng động, chỉ nghe thấy tất cả mọi người phát tiếng hít thở đều đều, rất nhiều người cũng đã ngủ say.

Đột nhiên;

“A!”

Một tiếng kêu thê lương vô cùng, tiếng kêu thảm thiết, từ bên cạnh toilet truyền đến, nhưng rồi đình chỉ im bất, như là bị người đột nhiên chặt đứt cái cổ.

Vân Khởi mạnh mẽ mở mắt ra, nhảy dựng lên, phòng bị nhìn chằm chằm toilet.

Tiếng kêu thê lương đánh thức mọi người, mọi người còn chưa tỉnh ngủ, hai mắt có chút mờ lung, nhưng là hàn khí từng đợt theo toilet truyền đến, làm cho thần kinh của bọn họ cũng thanh tỉnh rất nhiều.

“Chuyện gì xảy ra?”

“Chuyện gì xảy ra?”

Mọi người hoảng loạn lên, hai mắt sợ hãi nhìn chằm chằm cửa phòng toilet.

Đen ngòm, làm cho người ta trong lòng cảm thấy lạnh cả người.

“Chộp! Chộp!”

Vân Khởi trông mắt hơi híp, đây là... Đây là thanh âm nhai xương cốt.

Thanh âm làm cho người ta đầu tóc tê dại, một cỗ hàn khí thẳng theo lòng bàn chân lên đến trong lòng.

Mọi người hô hấp tăng thêm, đồng tử khẽ nhếch, không dám phát ra chút nào thanh âm.

Không biết sợ hãi làm trái tim mọi người đập mạnh.

Từ từ một cái bóng đen lớn từ hướng phía cửa mà đến.

Mà mọi người cũng rốt cục thấy rõ bóng dáng quái vật kia.

Chỉ thấy tang thi kia, thân cao năm thước có thừa, chiếc đầu to khổng lồ, hai con mắt to lớn đỏ như máu.

Thoạt nhìn rất là ghê tởm, một cái lưỡi thật dài ước chừng hai thước, thẳng buông thõng, hai cánh tay giống như thân cây khô, lúc này chính cầm lấy một cái đùi người, hướng miệng nhét, ăn cao hứng.

Đằng sau còn có một chiếc đuôi khổng lồ, thật dài, cong cong uốn éo ở sau lưng.

Một đôi mắt to màu đỏ tươi, gât gao nhìn chằm chằm mọi người, tràn đầy tham lam cùng máu tanh.

“A!”

Mọi người đã thấy rõ ràng, rất nhiều người lập tức bị hù dọa hai chân xụi lơ, miệng giương rộng, muốn gào thét cái gì, lại cái gì cũng nói không nên lời.

Là tang thi cấp bốn!

Vân Khởi trong nội tâm rung động, đây là một con tang thi cấp bốn, hình thể khổng lồ, có tốc độ, lực lượng cũng cường hóa lên, trên người túi da cứng rắn vô cùng, ngay cả đao thương bình thường đều không thể thương tổn chút nào.

Kia cái đầu người, bị tang thi cắn hai ba cái liền ăn sạch sẽ.

Chỉ thấy nó miệng rộng lớn, tựa hồ đang cười, nhưng mà cười làm cho đáy lòng người ta lạnh cả người.

“Hô!”

Chỉ thấy một bóng người chợt lóe qua, đã không có thấy bóng dáng tang thi, nhìn lại, chỉ thấy tang thi kia lướt qua vô số người, trong cái móng vuốt khổng lồ là thân hình một nam nhân trung niên.

Nam nhân hù dọa nhện không được lớn tiếng gọi, thanh âm thâm vô cùng, lại không một người nào dám động.

Tất cả mọi người biết rõ, tang thi này cũng không phải là loại bọn họ bình thường gặp qua, đây là một con tang thi rất lợi hại, rất lợi hại a!

Vân Khởi thủy hệ dị năng cùng lôi hệ dị năng mới là cấp hai, năng mớ hồ có cảm giác muốn đột phá, nhưng là dù cho đột phá cũng mới cấp ba.

Bất quá dị năng tinh thần của nàng ngược lại đã là cấp bốn đỉnh. Còn tu luyện hòa quyết, thiên hỏa là tồn tại có thể sánh ngang trong truyền thuyết tam hội chân hỏa, không phải là hệ hỏa dị năng này bình thường loại có thể so với hỏa này.

Chỉ là tang thi cấp bốn này tốc độ cực nhanh, cỗ thân thể này của nàng có chút chậm chạp, chỉ sợ theo không kịp.

Nàng có thể tự vệ, bất quá có thể bảo vệ được một hai người, nhiều quá cùng bất lực.

“Các người tránh ra, “ Vân Khởi quay đầu lại mọi người đi theo hô.

Những người này đều là người bình thường, coi như là chiến đấu, bất quá cũng là chịu chết.

Những người kia ước gì không có đối mặt với cái tang thi đáng sợ kia, nghe thấy lời nói Vân Khởi, vội vàng liền lẩn một vòng trong khắp ngõ ngách, mất lộ hi vọng nhìn Vân Khởi.

Vân Khởi không hề muốn bại lộ lá bài tẩy của mình, không phải vạn bất đắc dĩ, nàng không nghĩ bại lộ mình là người có nhiều hệ dị năng.

“Lôi đại ca, ngươi là không đối thủ của nó, ngươi đứng ở xa, cản trở tốc độ của nó, ta đi giết nó, “ Vân Khởi đối Cao Lôi nói.

“Không, “ Cao Lôi có thể cảm giác được tang thi trước mắt rất khủng bố, không nghĩ muốn để Vân Khởi mạo hiểm

“Muội tử, ngươi đừng đi, vật kia rất lợi hại, ngươi tránh ra, ta đi, trong chốc lát, chính mình xem đúng thời cơ chạy trốn.” Nói liền chắn phía trước Vân Khởi.

Nhìn xem Cao Lôi toàn tâm toàn ý vì chính mình, Vân Khởi trong lòng có chút cảm động, đi tới nơi này dạng một cái thời không xa lạ, thân nhân toàn bộ cũng không trông thấy, không nghĩ tới chính mình còn có thể gặp được ca ca tốt như vậy.

“Tỷ tỷ. . .” Đồng Hạo cố gắng bảo trì trấn định nhìn xem Vân Khởi

“Hạo Hạo cũng sẽ giúp Cao đại ca, tỷ tỷ ngươi nhất định phải bình an.”

Vân Khởi nghe lời nói Đồng Hạo, trong lòng có chút kinh ngạc, không nghĩ tới đứa nhỏ này thế nhưng nguyện ý vì bảo vệ mình mà hy sinh chính bản thân.

Mặc dù bản cực lực bảo trì trấn định, nhưng trong mắt hoảng sợ nhưng là không lừa được người.

Vân Khởi trong lòng có chút vui mừng, tiểu gia hỏa này ngược lại cứu có giá trị!

“Không cần a “ Vân Khởi cắt đứt hai người “Ca ca, đó là tang thi cấp bốn, các người đều không phải là đối thủ của nó, nơi này chỉ có ta có thể giết nó, nếu không chúng ta cũng sẽ chết.”

“Nhưng mà. . .” Cao Lôi vẫn có chút không yên lòng.

“Lôi đại ca, đừng nói nữa, “ Vân Khởi cắt đứt lời Cao Lôi.

Một mực đi ra đằng trước, chính diện đối mặt kia tang thi.

Tang thi kia tay cầm người trung niên kia một hướng hướng tới miệng, một ngụm liền cắn rót đầu nam nhân kia, tiếng kêu gào lập tức biến mất, chỉ có thanh âm nhai nuốt của tang thi kia.

Tang thi kia từng miếng từng miếng đem người nam nhân trung niên kia ăn sạch sẽ, rất nhiều người chứng kiến cảnh này tâm can đều lạnh ngắt, chớ nói chỉ là hải tử.

Những người còn lại hai nay ôm chặt lấy hải tử của mình, mình cũng nhắm chặt mắt, nhưng mà âm thanh nhai nuốt kéo thẳng vào tai, càng cho người ta sợ hãi không thôi.

Vân Khởi đi từ từ đến mười mét phía trước tang thi kia.

Con mắt tang thi kia, gắt gao nhìn chăm chăm Vân Khởi, hai mắt theo Vân Khởi mà động, kia đỏ hồng đôi mắt giống như quỷ mị, làm cho không cho người chỗ nào che giấu.

Tang thi kia mặc dù ăn thức ăn của nó, nhưng ánh mắt lại nhìn chăm chăm Vân Khởi, lập tức nó nở nụ cười, người có dị năng máu thịt đối với tang thi chính là mỹ vị, nó phát ra một tiếng gào thét, trong ánh mắt tràn đầy hưng phấn, tiện tay ném số thức ăn đang ăn kia đi, rồi sau đó thân hình vừa động, hai móng như lưỡi dao sắc bén thẳng hướng tới Vân Khởi chớp tới...

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32

Vân Khởi một cái lắc mình tránh thoát móng vuốt sắc nhọn của tang thi, tang thi bỏ nhào về phía trước, có chút tức giận, gào thét một tiếng, thân hình chột lóc, đi tới sau lưng Vân Khởi, móng tay nhanh như chớp muốn vô lấy cổ của Vân Khởi. . .

Vân Khởi nhanh chóng tránh né, sau lấy thiết côn ở trên tay nhanh chóng đập vào đỉnh đầu của tang thi.

“Keng. . .”

Một tiếng trời tai kim loại va chạm vào nhau, Vân Khởi chỉ cảm thấy làm như đập vào đá thiết, bàn tay phản chấn hơi đau, nhìn lại thiết côn trong tay, đã cong nghiêm trọng.

“Muội tử?” Cao Lôi nhìn không được cao giọng gọi một tiếng

“Tiểu Khởi người mau trở lại!”

“Tỷ tỷ, “Đồng Hạo mím chặt đôi môi, con mắt mở thật to, nước mắt ở trong hốc mắt đảo quanh.

Vân Khởi trong tay thiết côn siết chặt, hí mắt, trong mắt tràn đầy sát ý.

Tang thi mặc dù không có bị thương, nhưng lại cảm nhận được đau đớn, đôi mắt đỏ hồng nhìn chăm chăm Vân Khởi, trong tròng mắt lớn giống như là muốn lòi ra ngoài, màu đỏ của mạch máu ở trong mắt bang bang nhảy lên, Vân Khởi thậm chí còn có thể thấy có một chút dịch nhòe màu vàng từ trong con ngươi rỉ ra. . .

Tang thi tựa hồ cũng phát hiện Vân Khởi khó đối phó, gào thét một tiếng, đầu lưỡi nhanh như điện hướng về Vân Khởi đánh tới.

Vân Khởi xoay người tránh thoát, đầu lưỡi kia mạnh mẽ đụng vào vách tường, đem vách tường đâm thủng một cái lỗ to.

Tang thi huy động đầu lưỡi khổng lồ, nhìn giống như một cái trường roi to, động tác thật nhanh, chỉ có thể nhìn đến tàn ảnh, trên mặt đất cùng trên vách tường, tràn đầy vết roi thật sâu. . .

“Muội tử, ta tới giúp ngươi, “Cao Lôi hai tay vừa động, quát to

“Đất tũ!”

Chỉ thấy vài lần thật dây tường đất từ trong đất nhanh chóng dâng lên, đem tang thi giam ở trong đó.

Đồng Hạo cũng nhanh chóng kêu lên:

“Tỷ tỷ, ta cũng tới giúp ngươi.” Nói bàn tay nhỏ bé giơ lên, hai tay hần nhanh chóng xuất hiện hai ngọn lửa nhỏ, rồi sau đó mạnh mẽ hướng về tang thi ném mạnh.

Hỏa cầu ở trên lưng tang thi nổ bễ ra, một trận khói trắng hiện lên, chỉ thấy trên lưng tang thi thể nhưng chỉ lưu lại một đạo ấn ký.

“Rống! Rống! Rống!”

Tang thi có chút bực mình, cái đuôi đao qua, như một cái búa sắt, đen tuyền đất dày đặc vỡ bể.

Cao Lôi lại sợ hãi không thôi, không nghĩ tới tang thi này thật không ngờ lợi hại?

“Gai đất!”

Chỉ thấy từ dưới đất thoát ra từng lưỡi đao sắc bén, bắn thẳng đến trông mắt tang thi.

“Hóa tiên. . .”

Chỉ thấy từng cây đao nhỏ bằng lửa sắc bén, bắn thẳng về phía tang thi.

Cao Lôi cùng Đồng Hạo những thủ đoạn này mặc dù không có thể làm tang thi thương tổn lớn, nhưng mà cấp thời gian cho Vân Khởi. Vân Khởi hai mắt nhìn chăm chăm tang thi, tinh thần lực nhưng là lặng yên không một tiếng động thẩm thấu xâm nhập vào đại não tang thi.

“Đồng, đồng,”

Vân Khởi tựa hồ có thể cảm giác được sinh mệnh lực cường đại của tang thi đang nhảy nhót, đặc biệt là trong đầu có viên tinh hạch màu vàng rực rỡ như ánh mặt trời vậy.

Nguyên lai tang thi này là tang thi kim hệ dị năng, không trách được vỏ ngoài cứng rắn như thế.

Vân Khởi thử thăm dò lợi dụng tinh thần lực đi khống chế tang thi.

“Rống!”

Tang thi giờ hai cánh tay to lớn ôm chặt lấy đầu, thống khổ gào thét, thậm chí dùng đỉnh đầu khổng lồ đi đánh vào vách tường, đem vách tường đụng ra nguyên một động lớn.

Vân Khởi sắc mặt cũng có chút tái nhợt, cỗ thân thể này thể chất quá yếu, mà này tang thi cùng năng là không cùng một cấp, tinh thần lực mặc dù không bằng năng, nhưng lại cũng khó đối phó.

“Rống!”

Tang thi gào thét một tiếng, chịu đựng đau nhức kịch liệt, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Vân Khởi, rồi sau đó mạnh mẽ hướng về Vân Khởi đánh tới.

“Muội tử?”

“Tỷ tỷ?”

Vân Khởi một bên tránh né, một bên đem tinh thần lực của mình ngưng tụ thành đao, ở trong đầu tang thi vây quanh tinh hạch hung hăng khuấy... Giống như cối xay thịt vậy không chút lưu tình.

“Rống! Rống! Rống!”

Tang thi phát ra gào thét càng thêm thống khổ, khổng lồ thân thể lao đảo hướng về Vân Khởi đánh tới.

Vân Khởi nhanh chóng tránh thoát, khi ra tay, càng thêm tàn nhẫn, tinh thần lực hóa thành một cái trùy đâm vào, một tý lại một tý hung hăng chặt trong đầu tang thi.

“Rống!”

Tang thi đã bất chấp Vân Khởi, nó lắc lắc đứng lên xoay người, thể nhưng muốn chạy trốn.

Trốn ở góc tường những người kia nhìn thấy tang thi thể nhưng tự dung ôm cái đầu trên mặt đất lăn lộn, tựa hồ bộ dáng rất thống khổ, rồi rít liếc mắt nhìn nhau, chuyện gì xảy ra?

Bọn họ chứng kiến thủ đoạn Vân Khởi cùng Cao Lôi đối phó tang thi không có đưa đến tác dụng gì, trong nội tâm vốn là tuyệt vọng, nhưng là lúc này tang thi lại tựa hồ như muốn chạy trốn, bọn họ nhìn không được lộ ra thần sắc mừng rỡ ngạc nhiên, bọn họ tựa hồ được cứu rồi.

Nhưng mà Vân Khởi thật vất vả gặp được một cái tang thi cấp bốn, ở đâu có thể buông tha nó?

Vì vậy truyền tinh thần lực, hóa thành một xúc tua điều tinh thần lực, xúc tua tinh tế nhưng mà rất bền bỉ, triền luân khắp người tang thi.

Ngoại nhân không cảm giác được sóng tinh thần, nếu không nhất định có thể thấy, một cây xúc tua trong suốt, tự động quán ở trên người tang thi, càng triền càng chặt. . .

Tang thi muốn giãy giụa, nhưng là trong đầu kịch liệt đau nhức khiến nó đau đớn khó nhìn được, trên người thần kinh xúc tua khiến nó không thể không co rúc ở trên mặt đất.

Vân Khởi sắc mặt có chút tái nhợt, trên trán giọt mồ hôi lạnh không ngừng chảy xuống dưới. . .

Vân Khởi từ từ đi đến tang thi bên cạnh, nghĩ muốn tự tay xuất ra tinh hạch trong đầu tang thi.

Tang thi tựa hồ cảm thấy nguy hiểm, giãy giụa càng lợi hại, Vân Khởi âm thầm nuốt xuống một búng máu, cắn răng, không chế được lau xúc tua.

“Rống!”

Tang thi không cam lòng rống to, co rúc ở trên mặt đất lăn qua lăn lại, muốn thoát khỏi khống chế.

Vân Khởi sắc mặt trắng hơn, nhanh chóng đi đến tang thi bên cạnh, đưa tay muốn bỏ ra tang thi đầu.

“Vèo!”

“Muội tử cẩn thận!”

“Tỷ tỷ cẩn thận!”

Chỉ thấy cái đuôi không lồ của tang thi thể nhưng chẳng biết lúc nào tránh thoát trời buộc, giống như roi sắt, hướng về Vân Khởi nhanh chóng đánh tới.

Vân Khởi gấp rút xoay người lăn một vòng, tránh thoát công kích, một tay níu lại cái đuôi tang thi, mạnh mẽ dùng sức. . .

“Rống!”

Tang thi thống khổ kêu rên một tiếng, cái đuôi kia lại bị Vân Khởi tóm lại rồi.

Vân Khởi nhìn xem tang thi lăn lộn đầy đất, nhanh chóng lên đến bên người tang thi, một đao, cũng bất chấp tang thi ghê tởm, cắm vào bên trong đầu tang thi, rồi sau đó một trận tìm kiếm, rồi sau đó, khoe miệng nhếch lên, đem viên tinh hạch vàng rực rỡ ra, trở tay ném vào không gian.

Chứng kiến tang thi rốt cục bị Vân Khởi đánh chết, Cao Lô cùng Đồng Hạo lập tức mặt lộ vẻ vui mừng, hướng về Vân Khởi chạy tới

“Muội tử người không sao chứ?”

“Tỷ tỷ, người không sao chứ?”

Vân Khởi cười nhạt lắc đầu “Không có việc gì.”

“Tỷ tỷ, người rửa tay đi!” Đồng Hạo trong tay cầm một chai nước khoáng, là cha mẹ của hắn lưu vật tư cho hắn.

Vân Khởi trên tay dính đầy tang thi óc, tản mát ra mùi hôi thối vị làm cho dạ dày trong người quặn quai.

Vân Khởi trong mắt sắc màu âm áp, cười gật đầu

“Cám ơn người Hạo Hạo!”

“Ha ha, “Đồng Hạo gấp Vân Khởi đáp ứng, lập tức cao hứng mở cái nắp, đem nước tưới đến trên tay Vân Khởi.

Trong góc mọi người nhìn thấy tang thi rốt cục chết rồi, lộ ra may mắn sống sót sau tai nạn, đại đa số người đi tới, hướng Vân Khởi ba người nói lời cảm tạ.

“Vân Khởi tiểu thư, ngài thật là rất giỏi!” Dương Lâm có chút sùng bái nhìn xem Vân Khởi, thật sự là khó có thể tưởng tượng, trước mắt nữ sinh này cũng tầm như hắn, như thế này mà lợi hại, trong nội tâm vừa là hồ thẹn lại là sùng bái.

“Không có gì, “Vân Khởi trên mặt nhàn nhạt, nói xong xoay người muốn đi, nơi này nếu đã xuất hiện cấp bốn tang thi, còn là mau chóng mọi người nhanh chóng lên đường.

“Hừ, có gì đặc biệt hơn người.” Giọng một nữ sinh mĩa mai ở sau lưng Vân Khởi vang lên.

Vân Khởi phút chốc quay đầu lại, vừa hay nhìn thấy một nữ sinh bộ dáng rất xinh đẹp, bĩu môi, vẻ mặt bất mãn trừng mắt bóng lưng Vân Khởi.

Nàng lại như không nghĩ tới Vân Khởi đột nhiên quay đầu lại, bị mất hạnh hoi mở hù dọa, rồi sau đó hừ lạnh một tiếng

“Tại sao đột nhiên quay đầu lại, thật sự là dọa chết người” nói bàn tay nhỏ bé còn vỗ vỗ bộ ngực của mình.

“Hù chết?” Vân Khởi cười lạnh “Ta tự nhận là còn có thể gặp tới người, không nghĩ đến dọa đến người, bắt quá, “nói khoe miệng nhếch lên một cái có

chút ác liệt cười “Ta không ngại ném ngươi đến trong đoàn tang thi, thỏa mãn nguyện vọng muốn hù chết của ngươi.”

“Ngươi?” Nữ sinh kia lập tức tức giận đến há mồm muốn nói điều gì, lại bị Dương Lâm mạnh mẽ che miệng lại, nhìn Vân Khởi xin lỗi

“Vân Khởi tiểu thư, thật sự là xin lỗi, ta mang bạn học ta nhận lỗi với ngươi, ngươi không cần để ý.”

Vân Khởi nhìn Dương Lâm một cái, sau đó nhìn cái nữ sinh kia nhìn mình đạo:

“Thật tốt quản thúc miệng của nàng, nếu không, ta thật sự ném nàng đến miệng tang thi, tốt nhất đường có bỏ ngoài tai lời nói của ta.”

Vân Khởi thanh âm bình thản, nhưng trong giọng nói cứng rắn, làm cho Dương Lâm nhìn không được trong nội tâm nhảy dựng, vội vàng đáp ứng

Nữ sinh kia Vân Khởi nhớ rõ, tối hôm qua thi lúc chiến đấu cùng tang thi, nữ sinh kia liền liên tục trốn ở trong xe, ngay cả cùng tang thi đối chiến dừng khi cũng không có, cũng dám khiêu khích chính mình, muốn chết!

Nữ sinh kia nhìn xem bóng lưng Vân Khởi, trong nội tâm phần hận, nàng thích Dương Lâm, này là cả trường học cũng biết chuyện tình, lần này mặt thể, người nhà của nàng đều ở kinh đô, không ở bên người, bên người nàng chỉ còn lại Dương Lâm, Dương Lâm chính là tất cả của nàng, nàng không cho phép bất kỳ nữ nhân nào đến gần Dương Lâm, Dương Lâm chỉ có thể là của nàng.

Nhưng mà nàng nhìn thấy đối bất cứ chuyện gì Dương Lâm đều nhân nhượng, thế nhưng một lần lại một lần cùng nữ sinh kia nói chuyện, thật sự là tức chết người đi được.

Nữ sinh kia có cái gì, không phải là biết đánh tang thi sao? Có gì đặc biệt hơn người, hừ, cũng dám uy hiếp nàng? Thực là muốn chết, chờ đến thủ đô có cấp nàng dễ chịu hơn không.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Chương 33: Cướp đường

Trong nhà xưởng xuất hiện tang thi cao cấp, tất cả mọi người biết không có thể lại ở chỗ này dừng lại, vì vậy rồi rút thu dọn đồ đạc, lên xe.

Trải qua lần chiến đấu này, Vân Khởi mơ hồ cảm giác dị năng có khả năng đột phá.

“Hạo Hạo” Vân Khởi đem Đồng Hạo gọi đến bên cạnh “Tỷ tỷ, muốn tu luyện, không có thời gian lại đi lái xe, cho nên, ngươi chỉ có thể ném chiếc xe kia đi.”

Đồng Hạo trong mắt hiện lên một tia âm đạm, rồi lập tức ngẩng đầu lên,

“Tỷ tỷ, ta biết lái xe, để cho ta lái đi.”

Trên chiếc xe kia có ký ức cùng ba mẹ, hơn nữa còn đặt rất nhiều vật tư, hẳn không nghĩ sẽ bỏ lại.

Vân Khởi có chút kinh ngạc, trước mắt bé trai này chỉ cao tới hông của mình, không nghĩ tới hài tử nhỏ như vậy thế nhưng đã biết lái xe rồi.

Nhìn thấy Vân Khởi không lên tiếng, Đồng Hạo có chút lo lắng

“Thật đó tỷ tỷ, chú ta là tay đua nổi danh xe quốc tế, kỹ thuật lái xe của ta chủ yếu do hắn dạy, ta còn có thể sửa xe đấy!”

Gặp Đồng Hạo gấp gấp lộ ra bộ dáng thanh minh, Vân Khởi sờ sờ đầu của hắn nói “Được rồi, ngươi lái xe, tỷ tỷ ở ghế sau tu luyện một lúc!”

“Vâng, tỷ tỷ” Đồng Hạo cao hứng nhảy dựng lên, kỹ thuật lái xe của hắn đã sớm sánh ngang với các tay đua thực thụ rồi, nếu như không phải là chưa có đủ tuổi, chú hắn sớm mang theo hắn tham gia các trận đua rồi, cũng không biết chú hiện tại như thế nào rồi?

Sau khi lên xe, đoàn xe tiếp tục dọc theo đường cao tốc mà đi, Vân Khởi nhìn Đồng Hạo có chút hưng phấn lái xe, kỹ thuật thuần thục, xác thực không sai. Vân Khởi yên tâm nhắm mắt lại, từ từ hấp thu nguyên khí thiên địa, nàng mặc dù nàng có một viên tinh hạch cấp bốn, nhưng nàng cũng không có ý định sử dụng nó, tinh hạch có thể nhanh chóng tăng thực lực lên, nhưng mà nó có tác dụng phụ, chẳng những có thể kích thích thân thể con người trở nên tàn ác, lại có thể hạn chế nhân loại không ngừng ở mức giới hạn.

Càng về sau, thăng cấp càng khó, cho nên Vân Khởi cũng không muốn lợi dụng tinh hạch để tăng thực lực lên, bởi vì nàng theo đuổi không phải là thực lực nhất thời.

Nguyên khí thiên địa không ngừng hướng về Vân Khởi vọt tới, chui vào trong cơ thể Vân Khởi, bị Vân Khởi hấp thu.

“Oanh!”

Vân Khởi chỉ cảm thấy một tiếng vù vù, phẳng phất có đồ vật gì đó bị phá vỡ, rồi sau đó, chỉ cảm thấy toàn thân nhẹ nhàng khoan khoái, nhĩ lực cùng thị lực đều tăng lên không ít.

Cẩn thận cảm thụ biến hóa trong cơ thể, Vân Khởi nhận không được trong nội tâm vui mừng, thật tốt quá, nàng đã đột phá qua cấp hai, trở thành người có dị năng ba cấp rồi.

Đúng lúc này, đầu xe lại ngừng lại.

Vân Khởi mở mắt ra, vừa hay nhìn thấy con đường phía trước bị một đồng xe bị bỏ hoang ngăn trở con đường.

Trên đường chất đầy mùi mấy cỗ xe con, đem toàn bộ con đường chặn hết, nếu như muốn đi qua, cần phải đem những xe kia chuyển đi.

“Tỷ tỷ?” Đồng Hạo dừng xe, nhìn thấy Vân Khởi đã mở mắt ra, vui vẻ gọi một tiếng.

Vân Khởi đối hân nờ một nụ cười, rồi sau đó mở cửa xe, xuống xe.

“Muội tử, “ Cao Lô nhìn thấy Vân Khởi xuống xe, đi đến bên người nàng, nhìn xem phía trước một đồng xe bị bỏ hoang, nhíu mày

“Cũng không biết ai thất đức như vậy, lại đem xe đều ném ở nơi này, người nói vậy phải làm sao bây giờ?”

Vân Khởi nhìn xem phía trước đầy rẫy chằng chịt xe hơi vứt bỏ, âm thầm đem tinh thần lực khuếch tán đi ra ngoài.

Chỉ thấy đằng sau những xe vứt đi kia, lính là mười mấy người tay cầm súng tự động mai phục.

Vân Khởi ánh mắt lạnh lẽo, đây là muốn cướp bóc a?

Người phía sau cũng đều xuống xe, thấy tình cảnh này, cũng đều rớt rít chửi bới, đã đi rồi xa như vậy rồi, chẳng lẽ còn muốn quay trở lại hay sao?

“Pằng!” Một tiếng súng nổ đánh thức mọi người.

“Nếu muốn sống, liền đem vật tư cùng nữ nhân giao ra đây!” Một đám người tay cầm súng tự động, theo ở đằng sau nhưng chiếc xe chui ra, đem Vân Khởi mọi người này tầng tầng vây quanh, súng tự động trong tay chia vào mọi người.

Đám người một trận rối loạn, đều bị cảnh trước mắt sợ hết hồn.

“Ha ha ha...” Nhìn xem đám người phía dưới hoảng loạn, một tên nam nhân cầm đầu ngông cuồng cười lên.

Rồi sau đó liền nhìn đến trong đội xe Vân Khởi cùng vài nữ sinh viên xinh đẹp ở đằng sau, lộ ra ánh mắt dâm dăng, chép chép miệng

“Bà nội nó, mấy con quỷ nhỏ kia thật xinh đẹp, “ rồi vung tay lên nói

“Tôi nay, huynh đệ chúng ta có thể thật vui vẻ a vui vẻ thật tốt rồi, ha ha. . .”

Đằng sau những người kia nghe thế cũng cười theo, trong đội xe mọi người vượt qua lúc ban đầu hoảng loạn, dần dần trấn tĩnh, con mắt đều rớt rít nhìn về phía ba người Vân Khởi.

(Ka: trong tr ko ưa nc mỗi vụ quá dễ dãi này.... Thời nào mà tốt dữ vậy...đây là mặt thế a...có cần phải như thế ko.)

Trong tay những người kia có súng, chỉ có đám người Vân Khởi có dị năng mới đối phó được a.

Vân Khởi không có quân đằng sau những ánh mắt chờ đợi kia, cùng Cao Lô liếc mắt nhìn nhau, hôm nay không đem những căn bã này giải quyết xong, thì không cách nào thông hành rồi, nàng cũng không muốn ở chỗ này lãng phí thời gian.

“Lên!”

Chỉ nghe Cao Lô hét lớn một tiếng, những người kia bốn phía lập tức bị bốn bề tường lớn vây quanh.

Còn không chờ bọn họ phản ứng, chỉ thấy Vân Khởi kêu quát một tiếng.

“Đóng băng!”

Những người kia bị vây khốn trong tường đất liền bị băng phong biến thành khối băng lớn bên trong, không thể động đậy.

Những người này mặt thế tiến đến, thiếu vật tư lại không làm được việc, liền sống không nổi, bắt đầu nổi lên ý định cướp bóc dọc đường, trong đó, may mắn cướp được một chiếc xe quân đội đi ngang qua, chiếm được một chút đạn dược, từ đó tự cho là cường đại.

Càng lâu càng là gan lớn, dần cướp của tất cả những người đi qua, mà qua đường người phần lớn đều là người bình thường, gấp trong tay bọn họ có súng, tự nhiên không dám phản đối, chẳng những vật tư bị đoạt, những người này là gan thành lớn, ngay cả nữ nhân đều không buông tha, tạo không ít nghiệp chướng.

Vân Khởi sẽ không đáng thương những người này, vung tay lên, những người kia bị đông lại, những tên cặn bã nhanh chóng vỡ thành mảnh vụn băng, ngay cả huyết cũng không có chảy ra một giọt.

Mà những vũ khí kia đồng thời bị băng đông lạnh một vòng, lại không thể dùng, những người kia ở đằng sau không cam lòng nhìn thoáng qua, nếu như có thể có những thứ này, mặc cho bọn họ không cần chiến đấu, cũng không cần sợ cái gì tang thi rồi.

Cao Lôi thấy mấy tên cặn bã kia bị vỡ thành mảnh vụn, đứng ở he hơi bị bỏ hoang phía trước, hét lớn một tiếng

“Lên nào” chỉ thấy một dải đất cứng rắn, băng qua đoạn những chiếc xe bị bỏ hoang kia, tạo thành một cái cầu bắc ngang qua.

“Oh!”

“Oa!”

Những người đằng sau không nhìn được phát ra những tiếng kinh hô nhỏ, Vân Khởi cùng Cao Lôi cùng lúc lên xe phía trước, thông qua cầu đất, qua con đường đầy xe hơi bị bỏ hoang hỗn loạn kia.

P phía sau những chiếc xe bỏ hoang kia còn có một kho hang chất đầy vật tư, Vân Khởi đảo mắt qua, sắc mặt lập tức trầm xuống, những người kia quả nhiên làm nhiều việc ác, bên trong không ngừng chất đầy vật tư, vẫn còn có vài nữ nhân bị trói chặt tay chân, trên thân thể những nữ nhân kia từ đầu đến chân chất đầy những đầu tím xanh, nghĩ đến những tên cặn bã kia làm không ít chuyện ác.

Vân Khởi nhắc chân đi vào kho hàng, chứng kiến những nữ nhân kia bị trói trói trên mặt đất.

Những nữ nhân kia nhìn thấy có người mở ra kho hàng, nhanh chóng bị hù dọa co lại ở trong góc nhất định không dám động, nhưng thấy người tới không phải là những nam nhân hung ác kia, mà là một tiểu cô nương chưa từng thấy qua bao giờ, lập tức sùng sốt.

Vân Khởi không có đi quân các nàng đang suy nghĩ gì, vung tay lên, liền chặt đứt sợi dây trên người các nàng, rồi sau đó không quản nhưng người kia, đi đến chỗ vật tư giả bộ thu thập vật tư, cho đến khi lấy hơn một nửa liền giả bộ túi đã đầy rồi quay lưng bỏ đi.

Trên mặt đất còn thừa lại một ít rai rác các loại bánh bích quy, Vân Khởi không có cầm, giả bộ những vật tư này nàng nhìn thoáng qua Cao Lôi đứng ở cửa nói

“Lôi đại ca, chúng ta đi.”

Những nữ nhân kia được thả ra liền nhanh chóng tranh nhau chiếm lấy vật tư, những nữ nhân này diện khủng đường như đem vật tư ôm ở trong ngực của mình.

Có thậm chí đụng ngã người khác, chiếm đoạt ở trong tay người khác vật tư, các nàng đánh nhau phương pháp rất đơn giản, chính là dùng móng tay thật dài trên tay, hung hăng xé rách da thịt đồng loại, dùng hàm răng bén nhọn hung hăng cắm vào da thịt, dùng hết thảy thủ đoạn đánh ngã đối phương.

Lại không có một người dám đi gây sự với Vân Khởi, trực giác nói cho các nàng biết Vân Khởi là cái người các nàng không chọc nổi.

“Những người này đã điên rồi.” Cao Lôi nhìn thoáng qua, số vật tư Vân Khởi chất trong ba lô sau vai, sau đó xoay người rời đi.

Đúng vậy, mặt thế này ai không có bị bức điên đâu!

Những người kia đi theo bọn họ tới, gặp đến bên trong có vật tư, thế nhưng có người cũng giả nhập đội ngũ tranh đoạt.

Bọn họ vội vã chạy trốn chết, trên người vật tư vốn cũng không nhiều, trong nhà còn có mấy miếng, vật tư không đủ, hiện ở nơi nào còn có thể quản cái gì đạo đức? Cái gì luân lý? Sống sót mới là trọng yếu nhất.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Chương 34: Tuyển tú

(ka: tên chương này là do ka đặt đó. Kkkk~ rất hợp với chương)

Vân Khởi không có quân những thứ này, nàng cũng không cần biết. Vân Khởi ngồi trên xe, thay thế tiểu Hạo, có vài người vốn còn muốn có thể đi vào đoạt một chút, nhưng khi nhìn đến ngồi trên xe Vân Khởi, liền gấp rút lại ngồi trở xuống, chuẩn bị lên đường.

Vân Khởi chú ý tới, trong kho hàng chiến đấu cũng không có duy trì liên tục bao lâu, có người vừa lòng thỏa mãn cảm lấy thức ăn giành được ngồi lên xe, có người lại là có chút uể oải.

Vân Khởi thậm chí còn chứng kiến hai thiếu nữ vốn bị bắt cóc lại đi theo hai nam nhân vào trong xe, một bộ dáng thân mật.

Xe bắt đầu đi, đằng sau chỉ để lại vài phụ nữ trung niên, đầu khô yếu cầu, hy vọng có thể mang nàng cùng đi.

Nhưng tại đây mặt thể nhân tính lạnh bạc, một người phụ nữ trung niên không có sức chiến đấu, còn nhiều hơn miệng ăn cơm, lại không trẻ tuổi tương mạo đẹp xinh đẹp, ai nguyện ý uống công nuôi ?

Xe từ từ đi xa, chỉ để lại từng đợt ác mắng, nguyên rủa.

Nhân loại ngay lúc này đây, đã trải qua mặt thể rèn luyện, tâm tính kiên cường, tính tình lạnh lùng, đã xưa đâu bằng nay.

Người đối lâu ngày ở đâu còn quân cái gì đạo đức? Cái gì lương tâm?

Ở thức ăn trước mặt, hết thấy đều là không đáng là gì cả. Trên đường lại lục tục gặp được không ít xe chạy nạn, nhìn thấy đoàn người Vân Khởi, đều rời rít tự giác gia nhập vào trong đội ngũ, lúc này chiếc xe sớm đã hơn trăm, một dãy mở ở trên đường, quả thực làm cho mắt người choáng váng.

Sắc trời vì tối tăm lúc, Vân Khởi tìm được một cái trạm xăng dầu bỏ hoang, chuẩn bị tối nay nghỉ ngơi ở nơi này.

Khác với Vân Khởi, bọn họ đã gần hai ngày không có nghỉ ngơi, người đã mệt mỏi không chịu nổi, Vân Khởi ba người ngược lại hoàn hảo, có tiểu Hạo, ba người có thể đổi lại lái xe, một người lái hai nghỉ ngơi, cũng không phải cảm thấy cỡ nào mệt mỏi.

Chỉ là buổi tối lái xe, thực tại không phải là một cái lựa chọn sáng suốt, tiếng ồn quá lớn, có thể hấp dẫn tang thi sự chú ý.

Vân Khởi cảm lấy ba lô xuống xe, Đồng Hạo còn lại là về mặt nhu thuận đứng ở bên cạnh Vân Khởi.

Cao Lô đem xe hoàn hảo dừng lại, đi đến bên cạnh hai người

“Đi.”

Vân Khởi ba người hướng tới vút đi trạm xăng dầu đi đến.

Lại chứng kiến trạm xăng dầu phía trước thế nhưng có không ít người hỗn loạn ở một chỗ, ồn ào cãi lộn.

Chỉ nghe tiếng của một đại hán nóng nảy quát

“Đều rút cho ta, biến, đại ca của chúng ta ở chỗ này nghỉ ngơi, ai cũng không được quấy rầy, “ rất là lớn lối ngang ngược.

“Các ngươi còn biết lý lẽ hay không, bên trong không gian rộng như vậy, như thế nào liền không thể cho chúng ta vào đi?”

“Đúng vậy, đúng vậy, “

Thời tiết lạnh như vậy, lại không bỏ được lái xe trong điều hòa, chỉ có thể trốn vào trong nhà tránh một chút cũng tốt.

Trạm xăng dầu này bên trong loạn thành một đoàn, dầu lon đã vô dụng, hiển nhiên đã có rất nhiều người đến chiếu cố qua, bên cạnh trạm xăng dầu là một tạp hóa mô hình siêu thị nhỏ, trong siêu thị gì đó tất nhiên sớm đã bị vơ vét không còn gì, bên trong chỉ còn lại một chút giá hàng, tỏ ra trống rỗng.

Xuyên thấu qua thủy tinh nhưng khi nhìn rõ ràng, bên trong có không ít người, có người đang ở đó dựng lều, lều, thật dày ở thời tiết rét lạnh sắp chết rét người ngay tận thể không thể nghỉ ngơi là xa xỉ tồn tại.

Vân Khởi trong không gian ngược lại có rất nhiều lều, đủ loại, dùng là đều là da dê làm, phía dưới còn mang theo thảm lông cừu, rất là ấm áp.

Chỉ là Vân Khởi không nghĩ như vậy gây sự chú ý, không có lấy đi ra thôi.

Siêu thị là rất lớn, nhưng là tại đây mặt thể, nơi nào có cái gì đạo lý đáng nói, tự nhiên là người mạnh là vua.

Đại hán ngăn ở kia ánh mắt sát ý, trong lúc nhất thời không người nào dám xông đi vào,

“Tránh ra, cho chúng ta vào đi, “

“Mau, cho chúng ta vào đi, “

Nhưng là kia đại hân làm sao có thể do đó thỏa hiệp, tự nhiên là cái cảm nâng cao, con người ngất trời, ở đâu để ý tới những người này chỉ biết kêu la.

Cuối cùng bị làm cho không nhìn được, hai mắt nhất trùng, hung ác nói:

“Biến, đều biến hết cho lão tử, bằng không đợi đại ca đi ra, các người toàn bộ đều phải chết, “ nói lại khoe khoang nói: “Đại ca của chúng ta là người có dị năng!”

“Người có dị năng?”

“Là người có dị năng, “

Người có dị năng mặc kệ đi tới chỗ nào đều là bị được chú ý, người đặc thù được đãi ngộ cùng địa vị.

Mặc dù dùng tính hạch có thể làm cho người thức tỉnh dị năng tin tức đã bị truyền đến, nhưng là cũng rất ít nhất là tang thi cấp một.

Mà tang thi cấp một đã có được thân thể linh hoạt, vĩnh viễn không khô kiệt lực lượng, người bình thường thật đúng là không có can đảm đi giết tang thi như vậy, kém nhau quá nhiều rồi.

Bây giờ nghe người ở bên trong dĩ nhiên là người có dị năng, những người bị ngăn cản ở bên ngoài kia, rồi rít tinh thanh, bọn họ có chút e ngại.

Một lát sau, từ bên trong đi ra một cái người, ghé vào đại hân bên tai nói nhỏ vài câu, đại hân gấp rút nhìn nọt gật đầu, “Biết rồi, biết rồi, ngài liền xem ta đi, định sẽ không để cho lão đại thất vọng.”

Vân Khởi từ lúc người nọ lúc đi ra, cũng đã khuếch tán tinh thần lực, nghe rõ lời nói người nọ, bình thân sắc mặt không có nhấc lên một tia gợn sóng.

Đại hân kia hướng phía dưới phát phát tay, ngăn cản tại đó không muốn rời đi đám người rồi rít tinh thanh, biết rõ đại hân là có lời muốn nói.

“Khụ. . .” Đại hân giả khụ một tiếng, gấp hấp dẫn sự chú ý, lúc này mới chậm rãi nói: “Đại ca của chúng ta muốn tìm mỹ nữ cùng đi ăn tối, không biết có ai nguyện ý a? Nguyện ý thỉnh đến nơi này của ta báo danh, chú ý: Là mỹ nữ, không phải là mỹ nữ cũng đừng có mù tham gia náo nhiệt.”

Người phía dưới đoàn càn thêm yên tĩnh, giống như là không có đến đại hân này lại sẽ nói ra lời như vậy đến.

Lập tức, phía dưới chính là một trận rối loạn truyền đến.

Đại hân hiển nhiên là có chuẩn bị, cũng không hoảng hốt, cũng làm như gặp nhiều trường hợp như vậy.

Tiếp tục lớn tiếng nói: “Đương nhiên, đại ca của chúng ta cũng sẽ không làm cho mỹ nữ đến một chuyến không công, chỉ cần có thể làm cho đại ca của chúng ta vừa ý mỹ nữ, mỗi người ba túi mì ăn liền, hai cái chân giò hun khói, một chai nước khoáng.”

Đám người nổ oanh, đại hân này trong miệng đại ca thật hào phóng a! ba túi mì ăn liền a, có thể tiết kiệm ăn một tuần lễ, chớ nói chi là còn có hai cái chân giò hun khói, một bình nước a, hân ba ngày mới uống một hóp nước.

Mọi người nhìn ta, ta nhìn người, rất nhiều nữ nhân có nhanh chóng có ý động, hoặc là trong nhà có mỹ nữ đều hận không thể đem người trong nhà kéo ra đến cấp bên trong đại ca đưa vào.

Nhìn thấy không có người nói chuyện, đại hân kia có chút không nhìn được, cất, rõ ràng muốn bộ dáng, còn thận trọng cái gì thái độ a?

Thật sự là vừa muốn làm kỹ nữ lại muốn đứng đèn thờ!

“Ta, ta đi, “ chỉ thấy trong đám người, một thiếu nữ có khuôn mặt thanh tú, đầu tóc rối bời, gờ cao hai tay, tự phát báo danh.

“Uh, “ đại hân kia nghe cô gái kia lời nói, hai mắt giống như là đèn ở trên mặt thiếu nữ trên người quét một lần, cuối cùng hài lòng gật đầu.

“Hảo, tiểu thư vào đi thôi, “

Cô gái kia gấp rút cao hứng nở nụ cười, tiến vào.

Người phía sau nhìn xem bóng lưng thiếu nữ, phần lớn lộ ra vẻ mặt hâm mộ.

Tự nhiên cũng có người mắng to thiếu nữ không biết xấu hổ, nhưng là tại đây mặt thể com đều không kịp ăn rồi, ai còn muốn mặt a?

Có một là có hai, gấp có người báo danh, rất nhiều người bắt đầu theo phong trào dường như kêu lên:

“Ta, ta, “

“Ta muốn ghi danh. . .”

“...”

Đại hán nhìn xem đám người chen chúc, vội hỏi:

“Nguyên một đám đến, nguyên một đám đến.”

Rồi sau đó đại hán chào hỏi hai người em trai đi ra, duy trì trật tự, chính mình giống như là bình thường lựa gia súc, đối nữ nhân báo danh thoát nhìn cẩn thận kiểm tra.

“Ngươi . . Không được.”

“Vì cái gì không được? Bác gái, ngươi được có ba mươi đi, đại ca của chúng ta muốn là tiểu cô nương, đi, đi nhanh lên.”

“Ngươi? Không được.”

“Vì cái gì? Ngươi xem ngươi này gầy cùng con khi dường như, sờ ở trong tay nhiều lắm xương tay a!”

“Ngươi? Không được, “

“Vì cái gì? Ta vừa nhìn cũng biết ngươi không phải là xử nữ rồi, đi, đi nhanh lên.”

“Không được, chân quá ngắn, “

“Không được, miệng quá lớn. . .”

“Không được, mắt quá nhỏ. . .”

“...”

Đại hán kia chọn chọn lựa lựa cuối cùng là chọn đi công tác không nhiều lắm bảy tám thiếu nữ xinh đẹp, thật sự là có thể so với cung đình tuyển tú a.

Vân Khởi nhìn thoáng qua, đại hán kia ánh mắt cũng không tệ lắm, những thứ này thiếu nữ phần lớn chừng hai mươi, mặc dù sắc mặt có chút cơ hoàng nhưng da thịt trắng nõn, nhẵn nhụi, mặt mày tinh xảo, vóc người cao gầy cân xứng, xác thực là mỹ nữ hiếm có.

Những thiếu nữ kia tràn ngập niềm vui bị dẫn theo đi vào, các nàng hoặc là đi theo thân nhân, hoặc là đi theo người yêu hoặc là đi theo bạn học một đường chạy nạn đến đây, tóm lại, thân nhân cùng bằng hữu, người yêu, phần lớn ép buộc các nàng đi.

Các nàng là cô gái, rất xinh đẹp, âm thầm đã sớm có không ít người có ý đồ với các nàng rồi.

Trên người các nàng ăn đã sớm không nhiều lắm, nhiều lắm là chống đỡ một hai ngày, đến lúc đó không có ăn , vẫn phải là dựa vào nam nhân, làm cho các nàng đánh tang thi? Còn không bằng đi tìm chết đâu!

Bây giờ nhìn đại ca bên trong kia, như vậy uy phong, lại như vậy hào khí, nghĩ đến có thể áp vào cái đại ca bên trong kia, các nàng có thể ăn uống không lo, an toàn đến đạt thủ đô, có sao mà không làm?

Những người không được tuyển kia cấp đại hán kia chửi mắng rồi nhanh chóng quay đi.

Cao Lô đã bị một màn này sợ ngây người, hẳn không thể tưởng tượng, làm sao sẽ có chuyện như vậy phát sinh?

Đây là quang minh chính đại chơi gái a!

“Muội tử, chúng ta làm sao bây giờ?” Cao Lô cúi đầu nhìn về phía Vân Khởi.

“Đi vào, “ Vân Khởi nói xong nhắc chân hướng tới kia siêu thị mà đi.

Lúc này người vây xem đã tản đi, Vân Khởi dễ dàng đi tới cửa siêu thị.

Đại hán kia gặp lại có tiểu cô nương đến đây, phát phát tay, vẻ mặt có chút bức mình

“Đi, đại ca của chúng ta đã không cần, mau rút ngay!”

Nhưng là chờ Vân Khởi đến gần, đại hán kia thấy rõ Vân Khởi khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo tuyệt mỹ, không kiên nhẫn sắc mặt lập tức biến thành ân cần,

Chạy chậm đi tới bên cạnh Vân Khởi “A! Mỹ nữ, tiểu nhân có mắt như mù, ngài xinh đẹp như vậy, đại ca nhất định thích, nhất định thích, Ta cái này đi vào cấp đại ca nói một tiếng, đại ca nhất định sẽ thích ngài , kia ba gói mì ăn liền, hai cái chân giò hun khói, một chai nước khoáng, nhất định là ngài , “

Nói lại hạ thấp giọng, dường như đòi phần thưởng nói:

“Đến lúc đó ngài cũng đừng quên tiểu nhân a, coi như là phần thưởng tiểu nhất cái chân giò hun khói cũng tốt a, không, coi như là nửa túi mì ăn liền, tiểu cũng vô cùng cảm kích a!”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Chương 35: Giăng co!

Vân Khởi lạnh lùng quét mắt nhìn hán một cái, Cao Lô cũng đã chột quát một tiếng,

“Đáng chết!”

“Àm!” Một quyền đánh vào mũi đại hán kia.

“Ai u!” Đại hán kia kêu thảm một tiếng, bịt mũi lùi lại vài bước, ngã nhào trên đất.

Cạnh giữ ở cửa siêu thị những tiểu đệ kia, đầu tiên là sững sờ, làm như không nghĩ tới thế nhưng có người dám cùng bọn họ đại ca dị năng giả đối nghịch. Rồi sau đó chính là giận dữ tiến lên, giờ quả đấm hướng về Cao Lô đánh.

“Hỏa cầu!”

Đồng Hạo quát to một tiếng, bàn tay nhỏ bé một phen, liền phát ra vài cái hỏa cầu, đập vào trên thân của những người kia.

“A!”

Hỏa cầu trong nháy mắt bao vây mấy người, hóa thành một hỏa nhân.

Đại hán té trên mặt đất, vốn còn muốn muốn kêu to đánh đi, không nghĩ tới đối phương thế nhưng cũng có dị năng giả, lập tức ngóc tại chỗ, không dám nhúc nhích.

“Người . . . Các người?” Đại hán nhìn lên Vân Khởi đám người, sắc mặt biến được dị thường trắng bệch,

“Dị năng giả?”

Té trên mặt đất đại hán không dám động, nhưng là những người bị hỏa thiêu kia kêu thảm thiết đã kinh động người ở bên trong.

Rất nhanh, người ở bên trong liền đi ra, đi đầu lính là một nam nhân cao gầy, nam nhân xương phát triển rất tốt, rất cao, con mắt nhỏ hẹp, tỏ ra rất u ám.

Hắn chứng kiến trên mặt đất mấy người chết cháy cũng là mặt lộ vẻ kỳ quái, vốn là đắc ý cao cao tại thượng khuôn mặt lại nhiều chút ngưng trọng, nhìn Vân Khởi cùng Cao Lô một cái, rồi sau đó đưa ánh mắt gắt gao dính tại trên người Đồng Hạo.

“Người là dị năng giả?”

Kia nam nhân đôi mắt âm ngoan, gắt gao nhìn chăm chăm Đồng Hạo.

Đồng Hạo mặc dù trong lòng có chút sợ hãi, nhưng là nghĩ đến Vân Khởi tỷ tỷ cùng Cao Lô đại ca ở bên người, liền kiêu ngạo hất cằm lên, chút nào không lùi bước trừng trừng về.

“Hừ, “ con mắt ung nam nhân kia cười lạnh một tiếng, nhìn quét ba người

“Bất quá là tiểu hài tử, coi như là dị năng giả, vậy thì thế nào, dĩ nhiên cũng làm đám chống đối ta, thật sự là không biết sống chết.”

Nam nhân mắt ung đi theo phía sau một đàn người ánh anwtis hung ác, một cái tới ít nhất trên năm mươi, đối diện ba người Vân Khởi, thực lực đích xác là không cân bằng.

“Muốn chết?” Cao Lô quát lạnh một tiếng

“Nghĩ người chết là người đi?”

Nam nhân mắt ung kia ánh mắt trở lên ngoan độc, nổi lên sát ý, một đạo sét, cấp tốc hướng về Cao Lô bắn tới.

Tia sét tốc độ quá nhanh, Cao Lô vội vàng tránh né nhưng có chút tránh né không kịp.

Vân Khởi hừ lạnh một tiếng, ngọc vuron tay ra, mãnh nắm chặt,

“Àm!”

Chỉ thấy đạo sét kia lại bị Vân Khởi đóng ở trong băng,

“A?”

Nam nhân mắt ưng kia đồng tử hơi co lại, lại một dị năng giả? Đám người bên ngoài thấy có người dám khiêu chiến với dị năng giả bên trong siêu thị, liền rối rít vây quanh đến, tò mò trong tâm bọn họ có chút muốn nhìn một cái nào nhiệt.

Chứng kiến người đến khiêu chiến kia thế nhưng cũng là dị năng giả, trong nội tâm càng thêm kinh hãi, không nghĩ tới hôm nay vận khí cũng không phải sai, gặp được nhiều cái dị năng giả.

“Hừ, người nghĩ đến đám các người có hai cái dị năng giả ta liền sợ các người sao?” Nam nhân mắt ưng rất là tức giận, cười ha ha vài tiếng sau, chỉ thấy thân thể mãnh run lên, chỉ thấy thân thể từ từ biến thành nhạt màu vàng nhạt.

A! Nguyên lai là cái song hệ dị năng giả, không trách được như vậy tự tin!

Nam nhân mắt ưng đặc ý nhìn xem ba người Vân Khởi, mặt mày nhảy dựng, rất là lớn lối.

“Đại ca thật sự là lợi hại!”

“Đúng vậy, không nghĩ tới đại ca dĩ nhiên là song hệ dị năng giả!”

“Ai, ta không có như vậy lòng tham, chỉ cần là nhất hệ dị năng giả thì tốt rồi!” Một tiểu đệ ánh mắt chờ đợi nói. Người bên cạnh lập tức nhìn vào ánh mắt đầy khinh bỉ nói

“Chỉ bằng người?”

Nam nhân mắt ưng nhìn xem tiểu đệ nhà mình ánh mắt ngưỡng mộ liền thư thái.

“Người sai rồi, “ Vân Khởi bình tĩnh nhìn kia nam nhân.

“Sai rồi?” Nam nhân khó hiểu, nghi hoặc nhìn Vân Khởi

“Người nói là có ý gì?”

Vân Khởi khoe miệng nhảy lên

“Chúng ta cũng không phải là hai dị năng giả, mà là ba.”

Vân Khởi tiếng nói vừa dứt, chỉ nghe hét lớn một tiếng

“Lên nào!”

Thấy nam nhân mắt ưng cùng tiểu đệ phía sau hấn xung quanh liền bị từng tầng một tường đất thật dày vây quanh, hình thành thật dày lao tù, đem nam nhân mắt ưng cùng tiểu đệ vây ở trong lao đất.

Ngạc? Nam nhân mắt ưng sững sờ, trong mắt tràn đầy kinh ngạc, không nghĩ tới ba người kia thế nhưng đều là dị năng giả?

Chứng kiến bốn phía đất tù, nam nhân mắt ưng, trong mắt có chút kinh hoảng, mấy đệ ở đằng sau kia lại là sợ được ôm đầu bốn phía chạy nhanh.

Nhưng mà ở trong lao đất đó, coi như là chạy, có thể chạy đi nơi đâu?

Nam nhân mắt ưng lại là vận đủ khí lực, một quyền đánh tới hướng tường đất, muốn phá vòng vây.

“Đông!”

Một tiếng khai hỏa, tường đất bị đánh một cái hố to, nhưng là tường đất quá dày, nam nhân mắt ưng khí dù lực rất lớn, thân thể rất cứng rắn, nhưng một quyền còn đánh chưa xuyên tường đất. Hướng chỉ, có Cao Lôi liên tục bổ túc, nam nhân mắt ưng căn bản không khả năng đánh xuyên qua tường đất.

Vân Khởi nhìn xem sắc trời càng ngày càng âm đạm, nghe trong lao đất tiếng bắt an chửi bậy, có chút phiền muộn, sắc trời đã tối, còn là sớm một chút giải quyết cho xong.

Chỉ thấy Vân Khởi mũi chân nhất điểm, liền phi thân vào đất tù.

Đang ở kiên nhẫn muốn đánh xuyên qua tường đất nam nhân mắt ung nhìn thấy Vân Khởi bay tiến đến, phần hện xoay người, một quyền liền hướng tới Vân Khởi đánh tới.

Nam nhân này mặc dù là song hệ dị năng giả, nhưng lại chỉ là một dị năng giả cấp một, nơi nào sẽ là đối thủ Vân Khởi.

“Đóng băng!”

Một đạo hàn khí lạnh như băng theo trong tay Vân Khởi bay ra, ở đó thời điểm nam nhân mắt ung còn không có kịp phản ứng, đem hân đóng băng ở trong hàn băng!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Chương 36: Ý Thế!

“A?” Tay chân của con mắt ung nhìn thấy lão đại bị đóng băng liên hoảng sợ quỳ xuống kêu

“Đại tỷ, đại ca, tha cho chúng ta đi.”

“Đừng vậy. Tha cho chúng ta đi, chúng ta là vô tội. . .”

“Tha cho chúng ta đi, chúng ta cũng không dám nữa. . .”

Vân Khởi nhìn xem đám người quỳ rạp dưới đất, xoay người liền đi, những người này đối với nàng không tạo được bất kỳ uy hiếp gì, cũng không có làm cái gì đại ác, có chết hay không cũng không sao cả.

Những người kia gặp Vân Khởi xoay người đi rồi, biết rõ Vân Khởi là buông tha bọn họ, trong nội tâm may mắn, nhìn không được đuổi ra ống tay áo mồ hôi trên trán lau.

Vân Khởi dẫn Cao Lôi đám người vào siêu thị, chạm mặt chạm mặt ánh mắt đầy bất an của những thiếu nữ xinh đẹp vừa được tuyển chọn kia. Những thiếu nữ kia chỉ biết bên ngoài đánh nhau, mà các nàng đương nhiên cho rằng, thắng được người đương nhiên là nam nhân các nàng sẽ hầu hạ, cái đại ca kia dị năng giả.

Nhưng mà tiến vào thế nào lại là nữ nhân?

“Người là ai?” Những thiếu nữ tiến vào trước kia, thấy Vân Khởi tiến đến, lại thấy Vân Khởi kia gương mặt tinh xảo, trong nội tâm ghen tị, hóa ra là Vân Khởi là tới cùng nàng cạnh tranh, giọng nói bất thiện.

Vân Khởi nhìn liền đều lười liếc nhìn nàng một cái, còn lại Cao Lôi đằng sau mắt hồ trừng, hung hăng trừng mắt nhìn nàng một cái.

Cô gái kia bị trừng trong nội tâm nhảy dựng, mắt lộ khiếp đảm, phui miệng, rướn cổ lên, lui về phía sau nhìn nhìn, lại không thấy được lão đại dị năng kia, trong lòng có chút lo lắng.

Bên cạnh những thứ kia thiếu nữ xinh đẹp thật vất vả áp được vào người giàu có, ở đâu chịu như vậy tính, rốt cục có người nhìn không được hỏi:

“Xin hỏi, vị đại ca dị năng kia đâu?”

Vân Khởi mặc kệ các nàng, trực tiếp đi đến kia lều bên cạnh, trực tiếp hưởng thụ rồi.

“Ai!” Có thiếu nữ thấy các nàng cũng dám trực tiếp chui vào trong lều trại, gấp rút kêu lên: “Đó là địa phương người có thể đi vào sao? Chỗ đó nhưng là chỗ ở của đại ca dị năng giả, các người không muốn sống nữa sao? Còn không mau rút đi!”

Vân Khởi như rồng mây, tay vung lên, nữ nhân kia chỉ cảm thấy bên tai một trận gió qua, lập tức một tiếng tiếng kêu bén nhọn thảm thiết vang lên.

Chỉ thấy nữ nhân vừa rồi đối với Vân Khởi bất mãn chỉ trở kêu to liền ngã trên mặt đất, trên mặt có một cái dấu tay rõ ràng, đã bắt đầu sưng đỏ.

Bên cạnh những nữ nhân xinh đẹp kia tuy bất mãn nhưng thức thời đều im bất, cúi mắt, che giấu phần hện trong mắt.

Lều rất lớn, ước chừng hai mươi m², Cao Lôi vốn muốn đem lều tặng cho hai người Vân Khởi cùng Đồng Hạo, Vân Khởi lại không đồng ý, mặt thế không có nhiều để ý hừ vậy.

Vân Khởi xuất ra mấy cái thịt hộp, đồ ăn, ba người ăn xong liền nghĩ cần nghỉ ngơi.

Những người vây quanh chứng kiến ba người Vân Khôi đánh bại đám người đại ca dị năng giả, trong nội tâm kinh ngạc không thôi, không có nghĩ tới những người này có tới ba dị năng giả. Những người đi theo Vân Khôi nhìn thấy ba người đi vào trong siêu thị, đều cao hứng rồi sau đó rồi rít theo sau Vân Khôi tiến vào siêu thị.

Còn lại những người trước vây quanh siêu thị nhìn thấy đám người bình thường tiến vào siêu thị, cũng muốn cùng tiến vào, cũng không ngờ lại bị người cản tại bên ngoài.

Chỉ thấy vài người nam nhân đứng ở cửa, đem người muốn đi vào siêu thị đuổi ra ngoài, rồi sau đó hung dữ nói:

“Muốn tiến siêu thị người, nhất định phải nộp vật tư, nếu không đừng nghĩ tiến vào siêu thị.”

Người phía dưới lập tức một mảnh xôn xao, dù sao hiện tại vật tư nhưng là so với mạng người còn quan trọng như vậy.

Nhưng là bên ngoài lạnh như vậy, người có thân thể cường kiện còn không sao, những hài tử hoặc là lão nhân làm sao bây giờ?

Có người nhịn không được cầu xin nói:

“Đại ca, ngươi xem, mặt thể mọi người cũng không dễ dàng, vật tư chúng ta cũng không nhiều, có thể hay không để cho hài tử cùng lão nhân đi vào, được không?”

“Đúng vậy.”

“Đúng vậy, cầu xin các người.”

“Đi, đi. . .” Kia mấy nam nhân trầm mặt, không có chút nào mềm lòng.

Này mấy nam nhân này là những người đầu tiên đi theo sau đám người Vân Khôi, nên tự cho là cùng Vân Khôi tình cảm không giống tẻ đi, kỳ thật Vân Khôi ngay cả một câu nói cũng không có cùng bọn họ đã nói qua.

Những người này đều là nam nhân thân thể cường tráng, trên người vật tư đã không nhiều lắm, vì có thể sinh tồn được khá hơn được, bọn họ nhịn không được dựa vào uy nghiêm của Vân Khôi, đánh nổi chú ý lên vật tư người khác.

Bọn họ biết rõ Vân Khôi ba người là dị năng giả, nhưng là cũng không nghĩ tới thể nhưng lợi hại như vậy, đơn giản như vậy liền đánh chết một lão đại dị năng giả, trong lòng bọn họ ghen tị đồng thời lại nhịn không được ý thể hiếp người.

“Quyết định nhanh một chút, nếu không đừng muốn đi vào, “ nam nhân thanh âm ác khí nói.

“Các người tại sao có thể như vậy?” Dương Lâm cùng vài cái sinh viên có chút khí, bất quá, ngay cả Vân Khôi tiểu thư đều không nói gì, mấy người này quả thực thật là quá đáng, cũng dám dựa vào uy thế Vân Khôi tiểu thư, bại hoại danh tiếng Vân Khôi tiểu thư.

Kia mấy nam nhân vốn là có chút chột dạ, nhưng là đối bụng gọi nhiều ngày, lại cố nén chột dạ, cường thế nói:

“Này không liên quan các người, các người chớ xen vào việc của người khác, nếu không. . .” Mấy nam nhân liếc mắt nhìn nhau “Nếu không đừng trách chúng ta lòng dạ độc ác.”

“Hừ, “ Dương Lâm hừ lạnh một tiếng “Các người làm như vậy, Vân Khôi tiểu thư biết không?”

Nghe Dương Lâm lời nói, mấy nam nhân sắc mặt đại biến, ánh mắt hung hăng trừng mắt Dương Lâm, ánh mắt hung ác, liền tương tự như chọc giận sói đối vậy.

“Tiểu tử, ngươi tốt nhân là quân cho tốt cái miệng của mình” mấy nam nhân mắt lộ uy hiếp.

“Hừ, “ Dương Lâm mặt lộ vẻ khinh thường “Các người tốt nhất mau tránh đi a, nếu không làm cho Vân Khôi tiểu thư biết rồi, cũng không biết các người hội có cái kết cục gì a?”

“Tiểu tử kia ngươi muốn chết?” Mấy nam nhân nhanh chóng vây quanh Dương Lâm, một bộ muốn lấy đông hiếp áp người.

“Các người muốn làm gì?” bạn học Dương Lâm nhìn thấy mấy nam nhân kia thế nhưng vây Dương Lâm, rồi rít tiến lên, muốn ngăn cản.

Mà trong đó đã có người đầu óc linh hoạt đi thông báo Vân Khôi rồi.

“Ngăn hẳn lại”

Kia mấy nam nhân trong có người phát hiện bạn học Dương Lâm ly khai, vội vàng lớn tiếng kêu lên.

“Hương Bắc, đi mau, “ Dương Lâm cùng bạn học của hắn đưa tay nghĩ muốn ngăn cản mấy nam nhân kia, muốn đi thông báo Vân Khôi, Hương Bắc là một vị nam sinh cao gầy, mang theo một cái mắt kính, tỏ ra rất nhã nhặn.

Song phương không ai nhường ai, kia mấy nam nhân rút cục nhịn không được động thủ, một quyền muốn đánh vào con mắt Dương Lâm, Dương Lâm cúi đầu trốn, song phương người cho ta một quyền, ta cấp người một chưởng, ngay cả nữ sinh cũng nhịn không được nhân cơ hội đi lên cấp mấy nam nhân kia một quyền, hoặc là hung hăng cào lên một phen.

Đang lúc song phương đánh hăng, chỉ nghe từng tiếng nữ sinh nhàn nhạt lạnh lùng vang lên

“Dừng tay!”

Thanh âm không lớn, lại làm cho người ở chỗ này đều nghe tay, tất cả mọi người nhịn không được nhìn về phía thanh âm chủ nhân.

“Vân Khôi tiểu thư?” Dương Lâm trên mặt bị đánh một cái, có chút sưng đỏ, nhưng nhìn thấy Vân Khôi, còn là lộ ra mừng rỡ tươi cười.

Mà kia mấy nam nhân là có chút chột dạ bộ dáng, chuyện chân tướng Vân Khôi đã biết.

Vân Khôi ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía mấy cái chột dạ nam nhân.

Kia mấy nam nhân gặp Vân Khôi thần sắc bất thiện, biết rõ hôm nay muốn xui xẻo, nhưng vẫn là nhịn không được giải thích:

“Vân Khôi tiểu thư, chúng ta. . . Huynh đệ chúng ta, cũng là không có biện pháp, lương thực của chúng ta đã không có rồi, lại không tìm đồ ăn thì phải chết đói.”

“Hừ, “ Vân Khôi hừ lạnh

“Các ngươi có chết hay không mắc mớ gì tới ta tính? Chỉ các ngươi phải hay không mượn uy thế của ta, ta quản ngươi muốn làm cái gì, nhưng là các ngươi cũng dám cho mượn uy thế ta, như vậy ta liền không thể bỏ mặc, làm như thế nào trừng phạt ngươi đâu?”

Mấy nam nhân nghe được Vân Khôi nói, mắt lộ ra thoáng cái điên cuồng, cuối cùng nhớ tới thực lực Vân Khôi “Vân Khôi tiểu thư, xin tha thứ chúng ta đi, chúng ta cũng không dám nữa.”

“Đúng vậy, cũng không dám nữa.”

Vân Khôi sẽ không thương cảm loại người này, loại người này chỉ biết bắt nạt đồng loại của mình, có gan, phải đi tự mình sưu tầm vật tư, cùng tang thi quyết đấu đi?

Bọn họ không dám, bọn họ chỉ biết bắt nạt đồng loại của mình, loại này vì tư lợi, ý thế hiếp bé là người tiểu nhân, Vân Khôi căn bản cũng không đồng tình.

“Hô!”

Chỉ thấy Vân Khôi tay vừa lộn, một cổ nước chảy từ trong tay bắn thẳng đến mấy người, mấy người trong nháy mắt bị xối nước.

Ở thời tiết hạ dưới âm 50 độ, phải biết toàn thân ướt đẫm, những người này thiếu chút nữa bị đông cứng tới chết.

Nước mới vừa xối đến trên người bọn họ liền kết thành băng, bọn họ mặc dù còn có thể động, nhưng sắc mặt tím xanh, thân thể run rẩy, không thể nói hết nỗi thống khổ của bọn họ, bọn họ mau phải chết rét..

Nhưng là không có người nào đồng tình bọn họ, người vây xem bên ngoài biết là kia mấy nam nhân tự chủ trương muốn sưu tầm vật tư, đối bọn họ rồi rít chửi bới, hướng về phía Vân Khôi rồi rít cảm tạ hoặc là cúi người chào, Vân Khôi lại không để ý đến, chỉ liền xoay người trở về lều trại.

Siêu thị mặc dù không nhỏ, nhưng không gian bên trong cũng có giới hạn, tiến vào siêu thị người phần lớn tương đối thanh niên trai tráng, hoặc là hài tử lão nhân, nhưng lại không người nào dám đi tới xung quanh lều.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Chương 37: Căn cứ J

Siêu thị mặc dù không nhỏ, nhưng vẫn có không ít người lưu bên ngoài, nhưng những người này lại không dám phát ra những âm thanh lớn.

Buổi tối, ngược lại có chút yên tĩnh.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, sắc trời vừa mới mờ hồ sáng, tất cả mọi người mặc dù đều rất mệt mỏi, nhưng vẫn là bắt đầu đi lên xe, chuẩn bị lên đường.

Cao Lô đem lều thu lại, phóng đến trên xe, tiếp Vân Khởi đưa tới bánh bao, chân giò hun khói, cùng sữa.

Người khác nhìn thấy bọn họ tay cầm bánh mì, tay phải cầm chân giò hun khói, còn có sữa uống, liền lộ ra ánh mắt hâm mộ, coi như là ghen tị, cũng không dám lại biểu hiện ra ngoài.

Người nào không biết bên kia ba người tất cả đều là dị năng giả, rất cường đại a.

Buổi sáng ngược lại rất thuận lợi, gặp phải đều là một chút tang thi, bị xe nghiền qua, liền biến thành một đồng hủ bùn.

Thành phố J có căn cứ đã tới trước mắt, rất nhiều người chứng kiến căn cứ J gần tới trong gang tấc, cũng nhìn không được lệ rơi đầy mặt.

Kể từ khi mặt thể tiến đến, bọn họ liền bắt lực tuyệt vọng đến tim gan run sợ theo nơi gọi là gia đình ấm áp thoát đi ra, trên đường hết thấy đau khổ để cho bọn họ thiếu chút nữa điên mất, bây giờ nhìn đến trước mắt tường thành cao lớn trầm trọng, đứng ở tường thành bình sĩ, đây hết thấy đều mang cho bọn họ cảm giác an toàn.

Bình sĩ thủ thành chứng kiến lại có một đoàn dài những chiếc xe kéo đến, sắc mặt trang nghiêm, vẻ mặt càng thêm lãnh ngạo.

“Đứng lại, đứng lại!”

Bình sĩ thủ thành đưa tay ngăn cản lại đoàn xe.

Phía trước xe từ từ dừng lại, Cao Lô xuống xe, khách khí hỏi

“Xin hỏi huynh đệ có chuyện gì?”

Người binh lính kia mặt lạnh, đồ dẫn nói:

“Xe không được tiến vào căn cứ, người tiến vào căn cứ là cần nộp vật tư, không có vật tư phải đi xây dựng thành lâu.”

Cao Lô nhìn Vân Khởi, Vân Khởi đối Cao Lô gật đầu, binh lính nói là căn cứ thành phố J quy định.

Căn cứ thành phố J mặc dù rất chắc chắn, diện tích cũng không nhỏ, cũng là có mấy mấy tình xung quanh tìm đến, người ở bên trong đã nhanh đầy, diện tích lớn hơn nữa, cũng không có chỗ ở rồi.

Trụ ở bên trong người sống sót, chỉ có thể dùng y phục may một cái lều đơn sơ, lều kia cần người khom người mới có thể đi vào, bên trong ngay cả thẳng thân cũng không được, diện tích lại là nhỏ đến đáng thương.

Ngay cả chỗ của người ở cũng bị mất, ở đâu còn có địa phương dừng xe.

“Huynh đệ, xin hỏi, nếu như chúng ta là dị năng giả, có hay không có thể lái xe vào?” Cao Lô suy nghĩ một chút hỏi.

“Dị năng giả?” Người binh lính kia kinh dị nhìn xem Cao Lô một cái “Ngài là dị năng giả?” Trong giọng nói đã nhiều chút ít cung kính.

“Đúng vậy “ Cao Lô gật đầu.

“Vậy ngài chỉ cần đăng ký một tý, có thể lái xe vào rồi, sau khi tiến vào còn có thể phân đến một cái nhà trọ có phòng để nghỉ ngơi.” Binh lính khách khí nói.

“Huynh đệ, ba người chúng ta đều là dị năng giả, không biết hai chiếc xe này có phải hay không cũng có thể lái vào đi?” Cao Lô nghe được lời nói binh lính, trong nội tâm đã thở phào nhẹ nhõm, không nghĩ tới dị năng giả đi ngựa cũng không sai.

“Ba cái?” Binh lính kinh ngạc trừng to mắt, không dám tin nhìn xem ba người Cao Lô Vân Khởi, không nghĩ tới trước mắt hai người này cùng tiểu hài tử kia thế nhưng đều là dị năng giả?

“Vâng, vâng, vâng mời vào!” Binh lính càng thêm khách khí, tự mình đem ba người Cao Lô đưa đến trong căn cứ.

Cao Lô ba người là dị năng giả, thậm chí ngay cả vật tư đều không cần nộp, mà mấy người dư lại đăng sau lại không có được may mắn như thế!

“Uy! Uy!”

Ba người Vân Khởi mới vừa đi hai bước, liền nghe phía sau truyền đến tiếng hét thanh, Vân Khởi không có phản ứng, Cao Lô cùng Đồng Hạo ngược lại quay đầu lại nhìn thoáng qua.

Chỉ thấy Mạnh Vũ chính giờ lên tay trùng mắt đối bóng lưng Vân Khởi phát tay.

Nhìn thấy Vân Khởi không có quay đầu lại, quay đầu lại dĩ nhiên là trong mắt nàng một tên đại ngốc, lập tức cả giận nói:

“Vân Khởi, ngươi đứng lại đó cho ta!”

“Xoát!” Vân Khởi sắc mặt lạnh như băng, mạnh mẽ quay đầu, ánh mắt lạnh như băng gắt gao trừng mắt Mạnh Vũ, mặc dù không có nói chuyện, nhưng lại làm cho Mạnh Vũ chỉ cảm thấy một cỗ khí lạnh đâm thẳng đáy lòng.

“Ta. . . Ta. . .” Mạnh Vũ hơi há mồm, muốn nói điều gì, nhưng khi nhìn cặp ánh mắt lạnh như băng kia của Vân Khởi chỉ cảm thấy tiếng nói dường như bị nghẹn lại, như thế nào cũng nói không nên lời.

Vân Khởi hừ lạnh một tiếng, xoay người đi về phía trước.

“Uy!” Mạnh Vũ nhìn thấy Vân Khởi xoay người, con ngươi lạnh băng không thấy nữa, Mạnh Vũ lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, đồng thời nghẹn ở trong miệng cũng đều bật thốt ra

“Uy! Ngươi đứng lại đó cho ta, ta không có vật tư, ngươi trước cho ta mượn, “rồi sau đó lại gấp rút ngẩng cao cằm, vẻ mặt bô thí “Chờ đến thủ đô, ta sẽ cho nhiều người gấp đôi.”

Vân Khởi bước chân đi không ngừng, ngay cả liếc nhìn nàng một cái đều ghét bỏ chường mắt, Cao Lô còn lại là trừng mắt một đôi mắt hổ, cười lạnh một tiếng, xoay người: Nữ nhân này thật sự là không biết xấu hổ!

Chỉ có Đồng Hạo trừng mắt một đôi tròn vo tươi đẹp tĩnh, một cái khinh bỉ

“Ngươi tính là gì a, Vân Khởi tỷ tỷ ta mới sẽ không cho ngươi mượn, người quái dị!”

“Ngươi? Ngươi? Ngươi?” Mạnh Vũ khí đầy đỏ mặt lên, ngón tay chỉ vào mặt Đồng Hạo, một bộ dáng không nói lên lời.

“Ta. . .” Mạnh Vũ còn muốn nói điều gì, lại bị Dương Lâm phía sau nàng bắt mất kéo lại.

Chứng kiến thần sắc Dương Lâm mặt mũi tràn đầy không vui, Mạnh Vũ có chút ủy khuất nói:

“Chúng ta không phải không có đủ vật tư sao? Ta chỉ là mượn một chút mà thôi, lại không phải là không trả lại cho hắn.”

Dương Lâm tâm can khí đau, nếu như không là nhà hắn cùng cái nữ nhân không có đầu óc này là thế giao, hắn mới mặc kệ nàng, người đàn bà ngu xuẩn này.

“Được rồi, đừng nói nữa, Vân Khởi tiểu thư cùng chúng ta vốn không quen biết, có thể trợ giúp chúng ta đến căn cứ đã hết lòng, dựa vào cái gì còn muốn cho chúng ta mượn vật tư?”

“Ta. . .” Mạnh Vũ không phục nói: “Ta chỉ là mượn mà thôi, lại không phải là không trả.”

“Á!” Dương Lâm châm chọc khẽ cười một tiếng “Đại tiểu thư, tỉnh lại đi, đây là mặt thế, vật tư chính là mạng người a, ai sẽ đem mệnh của mình cho ngươi mượn?”

Nói xong xoay người rời đi, chỉ để lại Mạnh Vũ không phục dậm chân một cái, bắt đầu đi theo.

Đến căn cứ, ba người bởi vì là đệ năng giả, nhận được đãi ngộ cũng không sai, đãi ngộ người của bọn họ thái độ cũng rất tốt. Tiến vào căn cứ, bất kể là ai đều trước phải kiểm tra thân thể, để tránh tang thi lẫn vào trong căn cứ.

Lần này nhìn Vân Khởi kiểm tra thân thể chính là một nữ bác sĩ trung niên ôn nhu, bác sĩ nữ thái độ hòa ái, kiểm tra hết thân thể xong, Cao Lô cùng Vân Khởi ba người liền tiến vào bên trong căn cứ.

Mới vừa gia nhập bên trong cửa chính căn cứ, ngoài cửa lớn liền vây quanh rất nhiều người buôn bán mất trật tự.

Chứng kiến ba người tựa như là thấy được thịt béo bình thường, mắt bốc lên tinh quang.

“Tiên sinh, đây là bản đồ cả căn cứ, chỉ cần một bao bánh bích quy, muốn một phần đi?” Một người nam nhân trong tay cầm hế ra tờ giấy có chút bản cấp Vân Khởi ba người xem.

“Tiên sinh, tiểu thư, muốn ta a, của ta kỹ lưỡng hơn, chỉ cần nửa bao bánh bích quy, “

“Tiên sinh, tiểu thư ta có thể dẫn đường cho các ngươi a, ta đối với căn cứ rất quen thuộc, các ngươi dùng ta đi?”

“Ca ca, tỷ tỷ, ta. . .” Một cái chỉ có bốn năm tuổi bé trai miễn cưỡng chen vào Cao Lô ba người trước mặt, có chút thẹn thùng nói: “Dùng ta đi, ta quen thuộc căn cứ có thể mạng bọn ngươi đi, chỉ cần một miếng bánh là có thể, thật sự?”

Bé trai này mặc dù chỉ có bốn năm tuổi, nhưng lại gầy lợi hại, chỉ có một đôi mắt vừa đen vừa to chờ đợi nhìn qua ba người.

Cao Lô có chút không đành lòng, nói: “Được rồi!”

“Thật sự?” Bé trai vui mừng kêu lên “Ta nhất định sẽ dẫn đường thật tốt ca ca tỷ tỷ, nhất định. .”

Bé trai phi thường nghiêm túc thề.

“Nhãi con, người dám đoạt sống của ta?” Nhìn thấy vậy, một nam nhân vóc người nhỏ bé nhìn thấy công việc mà mình liều mạng tranh được bị một đứa bé cướp đi, có chút tức giận một tay nắm cổ áo bé trai lên, bé trai bị nam nhân bắt lấy cổ áo, treo ngược ở bầu trời, mặt bởi vì thiếu dưỡng, đến mức đỏ bừng.

“Dừng tay!”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Chương 38: Mua nhà??!

Cao Lô sắc mặt hơi giận, tiến lên, bàn tay nhéo ở tay của đàn ông kia, nam nhân kia chỉ cảm thấy dường như có một cái kim sắt lớn kèm ở tay mình, làm cho hắn khó nhịn đau đớn, không thể động đậy, chỉ đành phải buông lỏng tay.

Cao Lô đỡ bé trai khỏi té xuống, hừ lạnh một tiếng, xoay người, xung quanh yên tĩnh, không dám có người dám nói một câu.

Vân Khởi cùng Cao Lô đi ở phía trước, Đồng Hạo là mở to nhất đôi mắt bỏ câu, nhìn chăm chăm tiểu đệ đệ bên cạnh này gầy teo nhỏ, nhãn châu xoay động, liền bộ dạng muốn hỏi đôi lời.

Bé trai có chút sợ hãi, đối câu hỏi Đồng Hạo, biết gì đáp đấy.

Ở dưới sự hướng dẫn của bé trai, Vân Khởi ba người thuận lợi đi tới nhà ở căn cứ phân cho bọn họ.

Bé trai có chút hâm mộ nhìn tòa nhà cao mười mấy tầng ở trước mặt, hắn cùng mẹ của hắn chỉ có thể ở cái lều do vải rách tạo thành, mỗi ngày đều muốn chịu không được đói quá, mẹ của hắn thậm chí còn muốn kéo cái thân thể ốm yếu tàn tạ đi xây dựng thành trì, mới có thể đổi được một chút thức ăn.

Trước sự hướng dẫn của đứa bé, Vân Khởi cùng Cao Lô ba người đã không sai biệt lắm đem căn cứ vòng vo một lần, này mới đi đến trước lầu.

Vân Khởi nhìn bé trai một cái, đưa tay giữ chặt bé trai, đem bé trai kéo đến một cái góc tránh người, sau đó từ trong bao móc ra vài gói mì ăn liền, một chai nước khoáng.

“Cho!”

Bé trai sững sờ nhìn thức ăn trước mắt, kim lòng không được nuốt từng ngụm nước, ngẩng đầu ngây ngốc nhìn thoáng qua Vân Khởi

“Cho ta sao?”

“Đúng vậy!” Nhìn trước bé trai mắt trong suốt to tròn, Vân Khởi cũng không nhịn được ôn hòa rất nhiều.

Bé trai mặc dù hận không thể nhào tới ăn no, nhưng là còn là nói: “Nhưng mà, tỷ tỷ không cần cho ta nhiều như vậy, chỉ cần một miếng bánh làm là được rồi” nói xong một cái bánh nhỏ nhỏ thu về “Chỉ cần một khối như vậy là được rồi.”

Vân Khởi trong nội tâm càng thêm mềm mại, không nghĩ tới tại mặt thế, lại còn là hài tử như vậy thuần lương, nhưng là mặt thế lại không được nhất liền là thiện lương.

Vân Khởi thờ dãi, đem mì ăn liền cẩn thận nhét vào trong chiếc áo bong cũ rách của đứa bé, đem nước cũng nhét đi vào, dặn dò:

“Đừng làm cho người nhìn thấy.”

Bé trai rốt cục nhịn không được khóc lên, hung hăng gạt đầu

“Cám ơn tỷ tỷ.”

Vân Khởi quay đầu, đằng sau lại truyền tới đồng âm một trong treo

“Tỷ tỷ, ta gọi Tiểu Văn!”

Vân Khởi không có quay đầu lại, khước miệng lại nhếch lên một cái mắt độ cong đẹp, Tiểu Văn sao?

Cao Lô ba người vào toà nhà.

Chỗ ngồi này chỉ có mười mấy tầng cao, bên trong người ở đúng là không ít, phần lớn đều là người có dị năng, hoặc là gia đình người có quyền cao trong căn cứ.

Bên trong không có thang máy, bắt quá ba người thể lực tốt, ba người được cấp chỗ ở ở tầng mười ba, ba người nhẹ nhàng lên lầu, chỉ chốc lát sau, sẽ đến tầng mười ba.

Ba người mặt không đỏ hơi thở không gấp, đi vào hành lang tầng 13.

Cao Lô đang muốn gõ cửa, chỉ thấy phòng đã từ bên trong bị mở ra, chỉ thấy từ bên trong đi ra một nam nhân cái thân thể cao gầy, nam nhân khuỷu tay đang có một cái nữ nhân xinh xắn nhỏ nhắn, nữ nhân sắc mặt đỏ bừng, ánh mắt sưng mù, ngốc từ cũng biết hai người vừa rồi làm cái gì.

Cao Lô ba người cũng biết, vì khả năng lớn nhất lợi dụng không gian, phòng đều là tùy ý phân phối, nam nữ hỗn đáp, mặt thể này có thể có một mái nhà che đây đã không sai, ở đâu còn bán khoản cái gì nam nữ?

Nhưng là thấy như vậy một màn, Cao Lô cùng Vân Khởi vẫn còn có chút không được tự nhiên.

Mặt thể đi vào vừa mới nửa tháng, rất nhiều người đều còn không trong tuyệt vọng đã tỉnh hồn lại, rất nhiều chế độ đều vẫn chưa hết thiện, bên ngoài còn có tang thi uy hiếp, những chuyện nhỏ nhặt này tạm thời không có người đi quản đi.

Vào gian phòng, chỉ thấy trong phòng không đủ mười m², đặt ba giường hai tầng, có thể ở lại sáu người.

Lúc này, trong phòng không người nào, Vân Khởi cùng Cao Lô ba người liếc mắt nhìn nhau, sau đó Cao Lô liền cho Vân Khởi cùng Đồng Hạo một cái giường ở bên trong, Vân Khởi làm cho Đồng Hạo ở giường trên, giường trên càng thêm an toàn một chút.

Vân Khởi nhìn xem trong phòng còn có chưa tàn đi mùi hôi làm cho người ta chán ghét, còn có chiếu giường kia mất trật tự, khề nhú mảy, xem đến tu chính, hay là muốn mau rời khỏi căn cứ J này.

Ngủ chung phòng nam nhân kia cả đêm đều chưa có trở về, ba người cũng vui vẻ thanh tịnh, vừa rạng sáng ngày thứ hai, Vân Khởi cùng Cao Lô liền chuẩn bị muốn lên đường đi thủ đô luôn.

Nào biết mới vừa đi tới cửa lớn căn cứ, thì nghe tới, đường đi thủ đô đã bị tang thi đoàn vây, thành từng đàn từng đàn tang thi chặn ở trên đường đến kinh đô, tạm thời không cách nào thông qua.

Vân Khởi cùng Cao Lô liếc mắt nhìn nhau, thờ dài, xem đến bọn họ còn phải ở lại cái căn cứ này thêm một thời gian a.

Vốn tưởng rằng bắt quá là dừng chân một ngày, không nghĩ tới lại là phải ở lâu thêm mấy ngày, xem đến các nàng đầu tiên phải tìm được một chỗ ở mới a.

Ở tòa nhà kia tuy rằng có thể ở lại, nhưng phòng ngủ khả không chỉ có ba người bọn họ, Vân Khởi còn không sao, khả trong bọn họ còn có một đứa bé là Đồng Hạo sao có thể để hẳn chứng kiến những chuyện ấy.

Ba người bắt đầu ở trong căn cứ đi dạo.

“Tỷ tỷ? Tỷ tỷ?” Một tiếng gọi ở đằng sau ba người vang lên.

Ba người quay đầu lại, vừa hay nhìn thấy Tiểu Văn vẻ mặt vui mừng nhìn xem ba người.

“Tiểu Văn?” Đồng Hạo cười chào hỏi.

“Ca ca hảo, tỷ tỷ hảo, thúc thúc hảo!” Tiểu Văn lễ phép chào hỏi.

Vân Khởi cùng Cao Lô thần sắc cũng nhu hòa rất nhiều, nhìn xem hai tiểu tử trên người cái cười cười nói nói.

Tiểu Văn mặc dù vẫn rất gầy, nhưng trong mắt lại tràn đầy đối cuộc sống chưa đến hết hy vọng, đặc biệt là nhìn tới Vân Khởi bộ dáng, trong mắt tràn đầy tôn sùng.

“Tỷ tỷ, các người muốn đi đâu a?” Tiểu Văn cười hỏi.

“Xem một chút, có thể từ nơi nào mua một phòng nhỏ?”

“Mua phòng ư?” Tiểu Văn kinh ngạc nhìn Vân Khởi, có chút khó khăn nói: “Tiểu Văn ngược lại biết mua sao, chỉ là cần vật tư rất nhiều, rất nhiều. . .” Tiểu Văn nói xếp đặt một cái thật rất lớn thủ thế.

Vân Khởi nghe được có thể mua được phòng ở, lập tức mừng rỡ, trong tay nàng có rất nhiều vật tư, chỉ cần có thể mua một phòng nhỏ, vật tư cái gì đều dễ nói.

“Ở đâu có thể mua?” Vân Khởi cười hỏi.

Nhìn thấy Vân Khởi thật sự muốn mua, Tiểu Văn vội nói:

“Tỷ tỷ đi theo ta!”

Nói mang theo Vân Khởi ba người hướng về trong trung tâm của toà nhà căn cứ mà đi.

Trung tâm toàn nhà là căn cứ trung tâm chỉ huy, ở trung tâm chỉ huy đằng sau còn lại là tầng lầu để tiếp đón a.

“Tỷ tỷ, chính là trong chỗ này, “ Tiểu Văn chỉ một cái tầng lầu nói.

Tòa nhà này có không ít binh lính canh giữ, mỗi lần có người đi vào đều sẽ bị nghiêm khắc kiểm tra, từ bên trong đi ra ngoài người tất cả đều là mặt lộ vẻ cao ngạo, trên nét mặt có thể nói ra được độ cao cao tại thượng.

Nghĩ đến trụ ở người ở bên trong thân phận bối cảnh cũng sẽ không đơn giản, mặc kệ ở bất cứ lúc nào, đặc quyền đều là tồn tại.

“Tỷ tỷ nơi này phòng ở cần một ngàn cân nước, một ngàn cân thức ăn, bất kể là gạo, bánh mì, mì ăn liền cái gì cũng có thể.”

Một ngàn cân?

Trước mặt thế, ít đồ này, đừng nói mua nhà, nói không chừng ngay cả mỗi tháng tiền thuê cũng không đủ, nhưng đây là mặt thế, một ngàn cân nước, đây quả thực liền cần vô số sinh mạng người chống chọi, một ngàn cân thức ăn? Đây ở trong mắt vô số người quả thực chính là thiên văn số tự.

“Nhiều như vậy?” Cao Lôi cũng bị dọa, trên người bọn họ vật tư cũng không có thiếu, đồ cộng lại không sai biệt lắm cũng có trên trăm cân, nhưng này là mệnh căn của bọn họ, nơi nào sẽ cam lòng cho giao ra đi.

Rất nhiều người sẽ ở căn cứ tiếp nhiệm vụ, ra đi tìm vật tư, thế nhưng trong đại thành thị không quá địa phương nguy hiểm, đã bị vô số người chiếu cố qua, địa phương nguy hiểm đã là sào huyệt tang thi, người nào dám đi?

Tang thi so với nhân loại tiến hóa mau, kia địa phương nguy hiểm nghĩ đến ngay cả dị năng giả cũng không dám tiến!

Vân Khởi suy nghĩ một chút rồi nói: “Cao đại ca, ta nghĩ mua một cái nhà, cho nên chúng ta đi tiếp nhiệm vụ ra đi tìm vật tư đi.”

“Hảo!” Cao Lôi ngay cả do dự cũng không có, trực tiếp đáp ứng, thông qua những ngày chung đụng này, Cao Lôi đối Vân Khởi độ tín nhiệm đã đạt đến một cái vị trí cực cao.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Chương 39: Nhận nhiệm vụ

Nếu đã quyết định phải ở chỗ này mua nhà, như vậy ba người liền theo Tiểu Văn cùng đi đại sảnh căn cứ tiếp nhiệm vụ, xem một chút có cái nhiệm vụ gì thích hợp không?

Nhiệm vụ đại sảnh ngay tại cách trung tâm chỉ huy đó không xa, bên trong người đến người đi rất là náo nhiệt.

Người ở bên trong phần lớn cầm lấy vũ khí, tốt một chút, chính là súng tự động các loại vũ khí nóng, thiếu chút nữa, liền là vũ khí lạnh.

Bất kể là vũ khí nóng hay vũ khí lạnh đối với tang thi cấp một cấp hai còn hữu dụng, tang thi tiến hóa quá nhanh, nhưng với tang thi cao cấp sẽ mất hết tác dụng.

Bất quá nghe nói, các nhà khoa học của quốc gia đã nghiên cứu lợi dụng da cùng xương cốt tang thi làm thành kiểu vũ khí mới cùng áo giáp.

Hơn nữa còn có thể dùng tinh hạch để chế tạo kiểu vũ khí nóng mới, điểm này Vân Khởi theo trí nhớ của đời trước ngược lại có biết một chút, chỉ là cái loại vũ khí đó quá mức hi hữu, không phải là mọi người có thể lấy được.

Nhiệm vụ trong đại sảnh nữ có nam có, đều là ba năm người một đoàn, bảy tám một nhóm, nếu đã muốn tiếp nhiệm vụ, một người khẳng định không được, tang thi nhiều như vậy, đơn độc đi tiếp nhiệm vụ, quả thực là muốn chết a.

Nếu đã muốn gom đủ một ngàn cân nước, một ngàn cân vật tư, như vậy đón nhiệm vụ khẳng định không có đơn giản như vậy.

Nhiệm vụ trong đại sảnh rất nhiều, không ít tổ đội đều người đi tiếp nhiệm vụ.

Mạt thể triệt để kích phát máu tanh trong lòng người, rất nhiều người rút đi ôn tồn tao nhã bên ngoài, bắt đầu trở nên hung hãn, cường đại!

Vân Khởi ở trong đại sảnh cũng thấy không ít nữ nhân, những nữ nhân này phần lớn mặt đều lộ vẻ kiêu căng.

Mạt thể nữ nhân sinh tồn càng không dễ, tự ái coi như là đi cùng nam nhân cùng nhau xây dựng tường thành, cũng không muốn dùng thân thể của mình đi kiểm lấy chút đồ ăn thực uống.

Nhưng tự cùng người yêu đến cùng là số ít, nữ nhân vốn là thuộc về quần thể thể yếu, mạt thể, ngay cả nam nhân đều sinh tồn không dễ, lại sợ hãi nữ nhân?

Các nàng chỉ có thể dựa vào nam nhân mà sống, nhưng mà mạt thể nam nhân tâm trở nên càng thêm lãnh khốc, chỉ cần trong tay có nói ra, liền có vô số mỹ nữ xu nịnh mà đến.

Mà có thể xuất hiện ở đại sảnh nhiệm vụ nữ nhân phần lớn đều có chút ít bản lãnh, tự nhiên là bản lãnh đáng kiêu ngạo.

Mà những thứ nam nhân giọng nói tho to thét lớn kia, hơi thở máu tanh, thể như vậy phóng khoáng ở nửa tháng trước tuyệt đối không thấy nhiều, nhưng là trải qua nửa tháng ở mạt thể, coi như là thân sĩ cũng sẽ trở nên như vậy.

Tiếp nhiệm vụ không ít người, Vân Khởi cùng Cao Lô đứng ở tuốt phía sau chậm rãi chờ người phía trước.

Nhiệm vụ chia làm SSS, S, A, B, C, D, E.

Đại đa số mọi người là nhận nhiệm vụ cấp C trở xuống.

Nhận nhiệm vụ cấp E có thể được đến một cân nước, một cân vật tư.

Nhận nhiệm vụ cấp D có thể được đến 5 cân nước, 5 cân vật tư.

Nhận nhiệm vụ cấp C có thể được đến 10 cân nước, 10 cân vật tư.

Nhận nhiệm vụ cấp B có thể được đến 50 cân nước, 50 cân vật tư.

Nhận nhiệm vụ cấp A có thể được đến 100 cân nước, 100 cân vật tư.

Nhận nhiệm vụ cấp S có thể được đến 500 cân nước, 500 cân vật tư.

Nhận nhiệm vụ cấp SSS có thể được đến 1000 cân nước, 1000 cân vật tư.

Nhưng là tầng dưới cùng là một nhiệm vụ sẽ phải tiếp xúc đến tang thi cấp 2, chứ nói chi là cấp SSS, tiếp xúc chẳng những là tang thi cao cấp nhất, số lượng cũng kinh người, không có người có thể nhận nhiệm vụ cấp SSS.

Hiện tại thông dụng đã không phải là tiền, mà là vật tư cùng tinh hạch tang thi, dùng tinh hạch tự nhiên cũng có thể đổi vật tư, nhưng là theo dị năng nhân loại tăng lên, cấp tang thi thấp tinh hạch đã đáng giá không lớn, muốn muốn có được lượng lớn vật tư, chỉ có thể đi săn giết tang thi cao cấp.

Tinh hạch tang thi cấp 1 chỉ có thể đổi lấy 5 cân vật tư.

Tinh hạch tang thi cấp 2 là có thể đổi 10 cân vật tư.

Tinh hạch tang thi cấp 3 có thể đổi lấy 50 cân vật tư.

Tinh hạch tang thi cấp 4 có thể đổi lấy 100 cân vật tư.

Tinh hạch tang thi cấp 5 là có thể đổi lấy 500 cân vật tư.

Nghe nói trước mắt mới chỉ, chỉ có một người săn giết qua một tang thi cấp năm, còn lại tang thi cao cấp, nhân loại còn chưa từng gặp qua.

Vân Khởi trong tay ngược lại có một tinh hạch tang thi cấp 4, chỉ là nàng không có ý định đi đổi lấy vật tư, nếu như không phải là vì che dấu, trong không gian vật tư của nàng ước chừng không dừng lại ngàn vạn cân?

Nàng không gian không sai biệt lắm lớn gần bằng cái tỉnh lớn, tất cả đều bị Vân Khởi trồng cây lúa chờ thu hoạch, kéo dài cả ngàn dặm trên núi cao tất cả đều là trái cây cùng dược liệu. Bên trong có hồ nước lớn khoảng vài trăm dặm, còn có mấy con sông con suối chạy xung quanh không gian, hơn nữa trong không gian nhiệt độ thích hợp, trồng trọt thực vật rất nhanh có thể thu hoạch, Tất cả thu hoạch được đều được tự động cho vào trong hầm chứa dưới đất.

Theo không gian mở rộng, thời gian tĩnh, kho hàng cũng thay đổi lớn không ít, lại chày dài trăm dặm, hơn nữa không gian vẫn còn có thể mở rộng...

(Ka: vậy chết sao nổi (“__”))

Nàng hiện tại tinh thần lực đã đột phá cấp năm đạt tới cấp sáu, mà thiên hỏa quyết cũng đã tu luyện tới tầng thứ hai, tương đương với dị năng giả hệ hỏa cấp năm.

Mà thủy hệ, băng hệ, hệ lôi dị năng thì đạt cấp ba, tuy tương đối kém, nhưng đủ có thể tự vệ.

Mà cùng nhau đi tới, ba người Vân Khởi cũng đã giết không ít tang thi cấp thấp, Cao Lôi cùng Đồng Hạo thông qua hấp thu tinh hạch đã đột phá cấp 1, trở thành dị năng giả cấp hai.

Hai người hấp thu tinh hạch đều là được Vân Khởi tinh luyện qua tinh hạch, đối người không có chút nào tác dụng phụ.

Rất nhanh, liền đến phiên ba người Vân Khởi, Vân Khởi nhìn xem trước mặt mảnh đơn nhận nhiệm vụ, cẩn thận tra xét. Vân Khởi trực tiếp lược qua nhiệm vụ cấp B.

Nhiệm vụ cấp A: Đến thành phố M nằm bên cạnh J thị tới trung tâm bệnh viện, thu thập ngàn cân dược vật.

Nhiệm vụ cấp A: Đến C thị săn giết một đầu tang thi cấp năm.

Nhiệm vụ cấp S: Hộ tống gia đình của các nhà khoa học từ trung tâm khoa học thành phố C đến căn cứ J.

Nhiệm vụ cấp SSS: Giải cứu B thị khỏi đàn tang thi triều đang vây khốn.

B thị cách thành phố J có một ngày đường, nhưng là đó là lúc trước mặt thế, hiện tại nếu muốn bình an đạt tới B thị, ít nhất cần thời gian ba ngày.

Mà tang thi triều, Vân Khởi ngược lại biết rõ, tang thi triều là do tang thi cấp cao dẫn đầu tang thi cấp thấp tụ tập tấn công nhân loại.

Tang thi cấp 5 đã có trí tuệ của nhân loại, mà tang thi cấp sáu là tương đương với trong nhân loại thông minh.

Càng là tang thi cấp cao càng khó chống chế được chúng nó, bọn chúng muốn diệt sạch mọi nhân loại trên thế giới, đem nhân loại biến thành tang thi, Con tang thi mạnh nhất sẽ thành tang thi vương.

Mà tang thi cấp bảy là có thể khôi phục dung mạo, cũng không còn hình hài tang thi ghê tởm như trước.

Vân Khởi hướng vào nhiệm vụ cấp S, chính là hộ tống quá nhiều người phiền toái, Vân Khởi không thích, mà nhiệm vụ cấp SSS, Vân Khởi cảm giác mình cũng không có nắm chắc mười phần, chính năng tự vệ thì ngược lại không thành vấn đề, nhưng bên cạnh còn có Cao đại ca cùng tiểu Hạo, Vân Khởi không dám mạo hiểm.

Cho nên cuối cùng, Vân Khởi lựa chọn nhiệm vụ cấp A săn giết tang thi cấp năm.

Đã chọn nhiệm vụ, Vân Khởi liền hạ lựa chọn bảng nhiệm vụ, sau đó giao cho nhân viên phục vụ.

Nhân viên phục vụ vốn là gặp Vân Khởi là tiểu cô nương, nghĩ đến cũng sẽ không chọn nhiệm vụ cấp cao, nhưng sau khi nhìn đến Vân Khởi điền bảng thông tin, kia nhân viên phục vụ trợn to hai mắt, không dám tin nhìn xem Vân Khởi.

“nhiệm vụ cấp A?” Kia nhân viên phục vụ thanh âm không nhỏ, nghĩ đến muốn nhắc nhở Vân Khởi một tý, sợ Vân Khởi điền sai thông tin vào bảng rồi.

Xung quanh lập tức yên tĩnh, rồi rít nhìn về phía Vân Khởi, nhiệm vụ cấp A?

Không thể nào? Rất nhiều người xem Vân Khởi kia bộ dáng nhỏ nhắn xinh xắn, khuôn mặt non nớt, đều có chút không dám tin tưởng, tiểu cô nương kia cũng dám đón nhiệm vụ cấp A, làm đi?

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Chương 40: làm nhiệm vụ

Vân Khởi đầu óc tự nhiên không có xấu, đang lúc mọi người kinh ngạc, nghi hoặc, khinh thường, không biết tự lượng sức mình trong ánh mắt cùng Cao Lôi, Đồng Hạo ra khỏi đại sảnh nhiệm vụ.

Ra đại sảnh, Vân Khởi vừa hay nhìn thấy liền giậm chân, khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Văn bị đông lạnh đỏ bừng. Tiểu Văn nhìn thấy Vân Khởi mấy người đi ra vội cười chạy tới gần.

“Tỷ tỷ?”

“Uh, “ Vân Khởi cười sờ sờ Tiểu Văn đầu, nhìn sắc trời một chút

“Trời tối, nhanh về nhà đi!”

“Uh, “ Tiểu Văn đáp một tiếng, liền cười muốn chạy đi.

Vân Khởi lại từ trong bao móc ra hai khối bánh mì, cấp cho Tiểu Văn, Tiểu Văn vội vàng lắc đầu “Tỷ tỷ đối với Tiểu Văn tốt, tỷ tỷ cũng phải ăn, Tiểu Văn không thể nhận.”

Nhìn bộ dáng có hiểu biết của Tiểu Văn, Vân Khởi có chút bận tâm, còn là lặng yên không một tiếng động nhét vào trong lòng Tiểu Văn

“Không có việc gì, tỷ tỷ còn a, Tiểu Văn lấy về cùng mẹ, cùng nhau ăn đi.”

Tiểu Văn lập tức cảm động hai mắt bốc lên nước mắt

“Cám ơn tỷ tỷ!”

Vân Khởi lúc này mới khoát tay, làm cho Tiểu Văn trở về nhà.

Ba người thuận đường trở về tòa nhà, xem chừng còn muốn ở tòa nhà này ở một đêm nữa a.

Trên đường đi ngang qua những người sống sót ở trong căn cứ, chỉ thấy trên một cái quảng trường lớn, lều nhỏ tràn đầy nguyên một đám giống như cây nấm vậy, bên trong có rất nhiều người xuyên qua xuyên lại.

Những thứ lều kia đều là dùng từng mảnh y phục rồi may vá tùy ý, một khối lớn, một khối nhỏ, có còn gió lùa.

Ở giữa có không ít hải tử ngồi ở cửa lều, từng mắt một đôi tinh khiết mắt to sững sờ nhìn xem người đi qua lại, trong mắt tinh khiết làm cho người ta ngạc nhiên.

Còn có rất nhiều lão nhân mặt mũi tràn đầy tang thương, trong mắt đau thương làm cho người ta nhìn không được mà đau buồn ảm đạm.

Còn có một số phụ nữ ăn mặc trang điểm xinh đẹp, đối đãi với nam nhân cường tráng trở về không ngừng vui cười tán tỉnh, có nam nhân nhìn không được cùng nữ nhân trêu chọc hai tiếng, liền kín đáo đưa cho nữ nhân một ổ bánh bao hoặc là một mau bánh bích quy liền theo nữ nhân vào lều nữ nhân.

Người chung quanh phần lớn không đếm xỉa, chuyện như vậy, bọn họ đã thấy được nhiều lắm.

Trải qua nửa tháng mệt mỏi hành hạ, tất cả mọi người đã nhận mệnh, bọn họ sắc mặt cơ hoàng, đôi môi khô nứt, một ngày nhiều nhất chỉ có thể ăn hai bữa cơm, trước kia dường như béo, ăn thuốc giảm cân đều không giảm thịt béo, tại đây gần ngủ trong vòng nửa tháng đã gầy gò như xương, nhưng bọn họ lại bắt đầu hoài niệm trước kia ăn uống không lo cuộc sống.

Vân Khởi cùng Cao Lôi mặt sắc mặt ngưng trọng đi qua nguyên một đám lều.

Những nữ nhân kia có thể dựa vào nam nhân sống qua ngày chỉ là điều kiện phải dưới ba mươi tuổi, lớn hơn nữa, sẽ không người nào muốn vào xem rồi.

Chủ yếu chỉ có mười bốn mười lăm tuổi, trên mặt còn mang theo non nớt , nhưng trong mắt đã có tính kế đã làm cho các nàng đã sớm trưởng thành.

Vân Khởi cùng Cao Lôi một đường không lời đi tới phòng các nàng được phân ở tòa nhà kia.

“Àn . . A . .”

Nghe đến thanh âm ở trong nhà, Vân Khởi cùng Cao Lôi đều có chút lúng túng, sau đó Vân Khởi yên lặng đưa tay đem lỗ tai Đồng Hạo che lại.

Cao Lôi sắc mặt đen kịt, đối với Vân Khởi gật đầu, Vân Khởi im lặng không lên tiếng đem Đồng Hạo kéo sang một bên.

Cao Lôi một cước đá văng cửa ra, lập tức tiếng nam nhân tức giận mắng, tiếng nữ nhân hét chói tai vang lên.

Rồi sau đó, chính là một trận tiếng kêu thảm thiết, lại sau đó, thế giới an tĩnh.

“Àm!”

Chỉ thấy một nữ nhân quần áo mất trật tự từ trong nhà chạy đến, trên mặt tràn đầy hoảng sợ, tốc độ muốn chạy mau, dường như bị quỷ đuổi theo vậy.

Rồi sau đó lại một nam nhân từ trong nhà đi ra giận mà không dám nói gì.

Nam nhân chứng kiến Vân Khởi bên ngoài phòng, ánh mắt nhất thời sáng lên, lập tức nghĩ đến cái gì, hừ lạnh một tiếng, đối cửa phòng thật nhanh nhỏ một ngụm, sau đó liền thật nhanh chạy đi.

Xem đến các nàng thật sự muốn mua nhà a!

Buổi tối, kia nam nhân không có trở lại, ba người com nước xong, liền đều tự ngồi ở trên giường tu luyện, một đêm không lời.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, ba người liền tỉnh, các nàng hôm nay muốn đi ra ngoài làm nhiệm vụ, vì tinh thần khá tốt, Vân Khởi lấy ra vài túi sữa, ba lon thịt hộp, mấy cái bánh bao.

Ba người hài lòng ăn, tinh thần sáng láng, sau đó đã đi xuống lầu, ở cửa trụ sở đăng ký sau, liền lái xe hướng tới C thị mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Chương 41: Căn cứ tạm thời

Ba người lái cỗ xe jeep ra khỏi căn cứ J.

Mới ra căn cứ liền nhìn thấy vài tên tang thi lung la lung lay đứng vào xe, những tang thi này động tác đi chậm chạp, thân thể cứng ngắc, thân thể tản ra mùi hôi thối nồng nặc.

Vừa nhìn cũng biết là những tang thi cấp thấp.

Cao Lôì ngừng cũng không ngừng, trực tiếp nghiền ép, nghe từ dưới xe truyền đến thanh âm kéo kẹt xương cốt nát thành cặn bã, ba người đều sắc mặt bình tĩnh.

Đến trưa, dọc theo đường đi bọn họ gặp được không ít tang thi cấp hai cấp ba, đều là Cao Lôì cùng Đồng Hạo cùng nhau liên thủ, giết chết tang thi xong, thu về không ít tinh hạch.

Hai người vận dụng dị năng cũng càng ngày càng thuần thực, đã đạt tới dị năng cấp hai đỉnh, bất cứ lúc nào cũng có thể trở thành dị năng giả cấp ba.

C thị càng ngày càng gần, sắc trời đã tối, ba người chuẩn bị tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút.

Vân Khởi khuếch tán tinh thần lực, tìm kiếm địa phương thích hợp nghỉ ngơi.

“Bên kia, “ Vân Khởi một ngón tay chỉ phía đông, Cao Lôì đáp ứng một tiếng, liền lái xe, chỉ cần Vân Khởi lên tiếng liền có mục đích rõ ràng.

Nơi này là ngoài ngoại ô thành phố C, đây là một tòa kho hàng, kho hàng tường cao, xung quanh địa vực rộng lớn, thỉnh thoảng liền có xe từ bên trong ra, hoặc là lái vào.

Nơi này đúng là căn cứ tạm thời của dị năng giả.

Nhân loại có thể rất nhanh thích ứng bất kỳ hoàn cảnh ác liệt nào, kể từ dị năng giả bắt đầu tiếp nhiệm vụ, liền bắt đầu tìm kiếm địa phương nghỉ ngơi.

Chỗ này tường cao, địa phương lại rộng lớn, liền tạm thời liền là chỗ dị năng giả nghỉ chân.

Cao Lôì lái xe đi vào, cũng chỉ nhìn thấy trong sân đầy xe việt dã.

Phần lớn đều là dị năng giả đến C thị làm nhiệm vụ, chỗ kho hàng này có rất nhiều gian phòng, có thanh âm không ngừng theo gian phòng truyền tới.

Cao Lôì mang theo Vân Khởi cùng Đồng Hạo tìm được một gian phòng nhỏ không người nào. Bên trong căn phòng nhỏ vắng lạnh vô cùng, không có vật gì, chỉ có một trong góc chất đầy rác rưởi, có mấy vỏ túi bánh bích quy, rác rưởi bánh mì giấy chờ các loại.

Cao Lôì là đi ra ngoài cảm lều, trời lạnh như thế này, còn là ngủ trong lều trại so với trong này thoải mái hơn.

Vân Khởi đang muốn từ trong bao xuất ra bữa ăn trễ buổi tối, đột nhiên nghe được một trận tiếng ồn ào từ bên ngoài truyền đến.

Vân Khởi nhíu mày, đặc biệt là nghe đến bên trong có thanh âm Cao Lôì, Vân Khởi bỏ balo trong tay, đối Đồng Hạo bên cạnh nói:

“Hạo Hạo, ở đây chờ, coi đồ, không được đi ra ngoài.”

“Uh, “ Đồng Hạo nghiêm túc gật đầu.

Vân Khởi đứng lên, sau đó cẩn thận đóng kín cửa, lúc này mới bước nhanh đi đến hướng tiếng huyền não truyền tới.

Đi đến chỗ gần, mới nhìn đến, Cao Lôì bị vài nam nhân có vóc người cao vây quanh ở trong đó, chính mặt đồ tới mang tai cùng một người trong đó tranh

chấp cái gì đó?

“Lều bàn này là của chúng ta, dựa vào cái gì cho các ngươi?” Cao Lô tức giận trừng mắt trước người có sắc mặt bất thiện này

“Dựa vào cái gì?” Một nam nhân trung niên cao gầy cười lạnh một tiếng

“Bằng chính thực lực!”

“Đúng”

“Đúng vậy a “ người bên cạnh vây quanh không ngừng phụ họa

“Đã là mặt thể còn không phải là ai thực lực cao nghe a.”

“Hừ” Cao Lô hừ lạnh một tiếng, đem lều căng chộp trong tay

“Chờ các ngươi đánh bại ta, rồi hãy nói!”

“Khẩu khí thật lớn, “ đầu lĩnh nam nhân khinh thường nhìn Cao Lô một cái, cao ngạo nói:

“Chúng ta Liệt Báo binh đoàn tất cả đều là dị năng giả, ngươi chỉ có một người, dựa vào cái gì có thể đánh bại chúng ta?”

Tất cả đều là dị năng giả? Liệt Báo binh đoàn?

Vân Khởi bắt đầu mở mắt thật lớn nhìn những người ở trước mắt, tổng cộng bảy người, không nghĩ tới thực lực cũng không sai.

“Lão đại của chúng ta là dị năng giả cấp bốn.” Một người sùng bái nhìn nam nhân đầu lĩnh kia Trần Đạo Kỳ.

Trần Đạo Kỳ cũng có chút đắc ý, dị năng giả cấp bốn, nhưng làm cho các đại gia tộc trên cao trong căn cứ đều muốn coi trọng nhân tài đều muốn đến tìm hắn.

Bọn họ lần này đi ra ngoài là tiếp nhận một cái nhiệm vụ cấp B, nhiệm vụ cấp B này không phải là người nào cũng có thể nhận.

Bọn họ Liệt Báo binh đoàn toàn thể thực lực ở căn cứ J có thể xếp trong top 3 đội mạnh nhất a.

Bọn họ tự nhiên là tự nhiên kiêu ngạo a, những người khác nhìn thấy người của bọn họ không có người nào là không kính nể, khách khí?

Bọn họ hôm nay tới đến cái trạm căn cứ tạm thời này, dự định nghỉ ngơi một đêm thật tốt, sau đó ngày mai đi C thị hoàn thành nhiệm vụ.

Thời tiết thật lạnh, trong phòng lại trống trơn , đương nhiên ngủ không ngon, đúng lúc này, Trần Đạo Kỳ thấy được Cao Lô cầm lấy lều, dĩ nhiên là muốn lấy làm của riêng.

Tại mặt thể, cường giả vi tôn, người mạnh là vua, chỉ cần ngươi đủ cường, ngươi có thể vô lý giết người, có thể làm cường đạo, có thể làm bất kỳ chuyện tình không có đạo đức nào, chỉ cần ngươi đủ cường!

Trần Đạo Kỳ cảm giác mình rất mạnh, cảm thấy kia nam nhân nghe tên của mình, nhất định sẽ chủ động đem lều dâng hiến đi ra.

Nên biết, không biết có không ít người, khóc cầu xin muốn cùng Trần Đạo Kỳ hắn đáp ứng tạo quan hệ a.

Nhưng mà làm cho hắn không nghĩ tới chính là, người nam nhân trước mắt này cũng dám cự tuyệt hắn, thật sự là lớn gan, không muốn sống nữa sao?

Song phương trong lúc đó mười phần mùi thuốc súng, bất cứ lúc nào đều có thể sẽ phát sinh tranh đấu.

“Cao đại ca, thể nào lại là có một người?” Vân Khởi lời nói lạnh lùng vang lên.

Trong trẻo nhưng lạnh lùng như âm linh dính lọt vào tai mọi người, lập tức hấp dẫn tất cả sự chú ý của mọi người.

Trần Đạo Kỳ cùng thủ hạ của hắn cùng lúc nghe được lời nói của Vân Khởi, rồi rít đưa ánh mắt hướng vào Vân Khởi, thời điểm nhìn đến Vân Khởi, ánh mắt như cảm thụ cái đẹp, rồi sau đó trong ánh mắt tiết lộ nóng bỏng, muốn chiếm hữu.

“Người đẹp ngươi đang nói đùa đi,“ Trần Đạo Kỳ không thêm để ý nói:

“Ta đây nhưng là dị năng giả cấp bốn “ nói hai tay ôm ngực, về mặt bí hiểm nhìn xem Vân Khởi.

Phảng phất như đang chờ Vân Khởi ánh mắt sùng bái hắn, Vân Khởi nhàn nhạt nhìn hắn một cái, sau đó đi đến bên cạnh Cao Lô,

“Không cần nói nhảm thiếu, muốn đánh liền đánh!”

“Ngươi?” Trần Đạo Kỳ lập tức tức giận đến sắc mặt đỏ lên, hắn không nghĩ tới một cái tiểu cô nương thôi, cũng dám kiêu ngạo như vậy?

Trần Đạo Kỳ ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm hai người Vân Khởi.

“Dám nói chuyện cùng lão đại như vậy, thật sự là ăn gan hùm mật gấu rồi”

“nữ nhân không biết sống chết!”

“Quý xuống cấp lão Đại nói xin lỗi, nếu không phải vậy. . . Hừ. . .”

Vân Khởi không đếm xỉa ngôn ngữ của mấy người chung quanh uy hiếp, chỉ là lạnh lùng nhìn xem mọi người.

“Hào, “Trần Đạo Kỳ cười lạnh một tiếng, hai mắt như đao vậy trừng nhìn về Vân Khởi

“Các ngươi nếu đã muốn chết, ta sẽ thành toàn cho các ngươi.”

Trần Đạo Kỳ nói sẽ phải ra tay, nhưng vào lúc này, chỉ thấy Hummer đột nhiên từ bên ngoài xông vào trong viện, Trần Đạo Kỳ đám người hù dọa rồi rút lui về phía sau.

“Két!”

Một tiếng thắng xe bén nhọn chói tai vang lên, Trần Đạo Kỳ đám người phần nộ nhìn xem chiếc xe kia, trong nội tâm may mắn, nếu như chậm một chút nữa, bọn họ sẽ bị đụng chết.

Trần Đạo Kỳ sắc mặt càng thêm âm trầm, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm người trên xe, thanh âm lạnh như là mưa đá

“ Xuống xe cho ta!”

Chỉ thấy cửa xe từ từ mở ra, người trong xe không vội không gấp từ trên xe từ từ duỗi ra một chân, chỉ thấy một đôi ủng màu đen của quân nhân dẫn đầu dẫm trên đất,

Ủng màu đen của quân nhân dẫm trên đất, thế nhưng làm cho người ta cảm thấy nội tâm một trận chấn động. Ủng quân nhân dẫm trên đất kia, liền giống như giẫm nát đầu quả tim người, làm cho mọi người cả kinh.

Lập tức là một cái người mặc quần áo rằn ri (???), mọi người ngừng thở, chứng kiến một người nam nhân trẻ tuổi mặc trang phục rằn ri từ trên xe bước xuống.

Nam nhân kia khuôn mặt tuấn mỹ, thân hình cao lớn tuấn mỹ, một thân trang phục rằn ri mặc lên người càng lộ vẻ anh tuấn mê người, toàn thân tràn đầy một loại máu tanh ngang ngược cùng trầm ổn.

Ánh mắt của nam nhân đen tuyền, ánh mắt bén nhọn như đao, một đôi mày kiếm của nam nhân càng lộ vẻ như bảo kiếm sắc bén ra khỏi vỏ, làm cho người ta run sợ.

Nam nhân môi đỏ mọng nhếch lên, trong tay cầm một cái bao đồ lớn, lạnh nhạt nhìn xem đám người Trần Đạo Kỳ, nhẹ nâng môi mỏng

“Cút!”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Chương 42: đại gia ngươi !

Trần Đạo Kỳ nhất thời giận dữ ngậy người, mấy người thủ hạ của hắn tròn mắt nhìn

“Tiểu tử thái ngạo ai a, dám cùng lão đại của chúng ta nói chuyện như vậy?”

“Tiểu tử thái không muốn sống nữa?”

“Chán sống!”

Trần Đạo Kỳ hai mắt híp lại, lạnh như băng tàn nhẫn phảng phất như độc xà đôi mắt cao thấp quan sát Khung Phong

“Ngươi là?”

Nam nhân trên mặt lạnh lùng bình thản không gọn sóng, như đôi mắt chim ưng lại thủy chung nhìn chăm chăm Trần Đạo Kỳ, nghe được lời nói Trần Đạo Kỳ, ánh mắt cũng là không có gọn sóng, bình tĩnh phun ra mấy chữ

“Đại gia nguoi!”

“Té ngửa~!”

Bên cạnh Cao Lôi nhin không được xi cười ra tiếng.

Cao Lôi trông thấy nam nhân đầu tiên nhìn cũng biết nam nhân không đơn giản, trên người cái khí chất bộ đội đặc chủng đặc biệt ngang ngược, cường hân càng làm cho Cao Lôi sinh lòng hảo cảm.

Đám người Trần Đạo Kỳ lại bị mấy chữ Khung Phong thiếu khí xém chút nữa nhảy dựng lên.

Trần Đạo Kỳ mặt càng thêm đen, chịu đựng tức giận

“Các hạ thật là quá đáng quá không?”

“Quá đáng đại gia nguoi!” Nam nhân lại thật yên lặng phun ra mấy chữ.

“Xi ~!” Cao Lôi thực tại nhin không được lại cười ra tiếng.

Chọc cho đoàn người Trần Đạo Kỳ trợn mắt nhìn.

Ngay cả bên cạnh Vân Khởi cũng nhin không được mỉm cười, nam nhân kia rõ ràng vẻ mặt bình tĩnh, giống như một cái quý tộc ưu nhã, phun ra lời nói lại làm cho người hận không thể học máu a, càng làm cho người ôm bụng cười chính là, rõ ràng là lời mắng người, nam nhân kia lại mặt không đỏ, hơi thở không gấp, con mắt cũng không nháy mắt một tý, âm điệu thủy chung bình bình đạm đạm, dường như chỉ như đang bàn chuyện thời tiết hôm nay a.

“Nguoi?” Trần Đạo Kỳ cũng nhin không được nữa, chỉ một ngón tay Khung Phong

“Nguoi khinh người quá đáng!”

“Bất nạt đại gia nguoi!” Nam nhân lại bình tĩnh phun ra làm cho đám người Trần Đạo Kỳ hận không thể bóp chết lời nói của hắn.

“Các huynh đệ lên cho ta!”

Trần Đạo Kỳ tay vung lên, đứng ở một bên, chỉ huy chiến đấu. Bọn tiểu đệ Trần Đạo Kỳ, sớm đã bị Khung Phong làm cho tức giận dâng cao, rồi rít nắm quyền sát chương, nhao nhao muốn đánh, bây giờ nghe thấy lời nói của lão đại, tự nhiên thập phần tích cực tương ứng.

“Đi chết đi!” Chỉ thấy một người nam nhân vóc dáng dị thường cao lớn vung mạnh một quyền hướng về Khung Phong đánh tới.

Kia nam nhân vóc người cường tráng, khí lực hùng mạnh, ước chừng cao hai mét, mặc quần áo vải bông thật dày liền giống như một con chó ngốc hùng vậy, quyền kia mạnh mẽ, quyền phong lướt qua gò má mọi người cảm giác có một trận tê nhẹ.

Vân Khởi sắc mặt trầm xuống, nam nhân này là lực lượng người biến dị, cũng không biết quân nhân kia có thể hay không ứng phó, dù sao những người này vốn là nhắm về phía các nàng.

Cao Lôi cũng có chút khản trương, hai tay nắm chặt, giống như là chuẩn bị bất cứ lúc nào ra tay.

Còn thủ hạ Trần Đạo Kỳ mặt lộ vẻ đắc ý, hừ, Đại hùng lực lớn vô cùng, không có người có thể chống cự lực lượng của Đại Hùng, xem đến nam nhân này chết chắc rồi.

Đại hùng cũng không nhin được cười hắc hắc lên, Đại Hùng quả đám bay thẳng đầu Khung Phong mà đi, nếu như Khung Phong tránh né không kịp, nghĩ đến một quyền này định có thể làm cho Khung Phong đầu nở hoa.

Khung Phong con mắt thủy chung bình bình đạm đạm, ngay lúc quả đám Đại Hùng đánh vào trên đầu hắn, chỉ thấy Khung Phong đột nhiên đưa tay, đứng là trực tiếp bắt được quả đám đại hùng.

Tất cả mọi người là sững sờ, nam nhân kia lại đang lúc mọi người bất ngờ hạ, hung hăng một mạch bẻ.

“AAAAAAA! ~ “

Đại hùng lập tức đau đến thống khổ kêu, chỉ thấy cổ tay to lớn đang hướng về Khung Phong thì bị bẻ gãy, chỗ cổ tay lộ ra cặn bã xương cốt trắng như tuyết.

Máu tươi phun ra mạnh mẽ, xương tay cùng cổ tay kia chỉ thấy chỉ có một tầng da người ngăn cách...

“A!”

Lúc này cảnh này đều làm cho mọi người sợ ngây người, đại hùng vốn là người biến dị hệ lực lượng, lực lượng vô cùng lớn, nào biết nam nhân này chẳng những ngăn trở đại hùng tiến công, hơn nữa còn nhẹ nhàng bề gãy cổ tay đại hùng, thủ đoạn này. . .

Vân Khởi mặt không đổi sắc, bộ ngực lại khẽ phồng phồng một tý, nam nhân này thật là lợi hại!

Vân Khởi mặc dù cũng tự tin chính mình cũng có thể thoải mái ngăn trở kia một kích của đại hùng, nhưng kia nam nhân ra tay quá nhanh, đúng là không kém hơn nàng, này quả nhiên mặt thể là nhân tài xuất hiện tầng tầng lớp lớp!

Trần Đạo Kỳ khí thở hỗn hển, để cho thủ hạ đem đại hùng dẫn đi trị thương, rồi sau đó mặt mũi tràn đầy tức giận nhìn xem Khung Phong

“Các hạ qua!”

Khung Phong lần này là không có lại chọc tức người, mặc dù không có nói chuyện, nhưng là trong mắt ý tứ khiêu khích hàm xúc mười phần.

Trần Đạo Kỳ bất kể thế nào nói cũng là lão đại những người này, đại hùng bị thương nặng, hấn tự nhiên sẽ không dễ dàng bỏ qua.

“Nếu các hạ đã không để cho ta Trần Đạo Kỳ mặt mũi, kia cũng đừng trách ta Trần Đạo Kỳ lòng dạ độc ác” xong nói bước lên một bước, sẽ phải ra tay.

Kia nam nhân thủy chung đứng ở đó, thân hình thẳng tắp, như lợi kiếm ra khỏi vỏ, như núi lớn không thể rung chuyển. Đám người Trần Đạo Kỳ với Vân Khởi cùng Cao Lôi tranh chấp đã hấp dẫn không ít người vây xem, hiện tại nhìn thấy Trần Đạo Kỳ người bên kia thua thiệt, người vây xem trong nội tâm lại là vui vẻ.

Trần Đạo Kỳ ý vào bản thân mình thực lực không tầm thường, quả thực hấp dẫn không ít người đi theo, tiểu đoàn Liệt Báo thực lực uy danh truyền xa, nhìn thấy người của bọn họ không khỏi nể sợ bộ lui binh, một mực cung kính, nhưng là bất mãn trong lòng sớm đã đạt đến đỉnh điểm.

Hiện tại nhìn thấy thế nhưng có người có thể làm cho Trần Đạo Kỳ thua thiệt, trong nội tâm tự nhiên cao hứng rồi!

Mọi người ở đây ngừng thở hai mắt căng thẳng nhìn chằm chằm hai người lúc này, lại chỉ nghe có người lên tiếng nói:

“Sắc trời đã tối, tiếng đánh nhau vang lên có thể hấp dẫn tang thi.”

Mọi người bị một tiếng này nhắc nhở, ngược lại phục hồi lại tinh thần, nhìn nhìn đã sắp đêm đen nhánh vô ích, trong nội tâm mặc dù tiếc nuối, nhưng là cái mạng nhỏ của mình lại thêm trọng yếu.

Vì vậy rồi rít lên tiếng, ngăn cản chiến đấu.

Nam nhân kia sắc mặt thủy chung bình thản, Trần Đạo Kỳ nhìn Khung Phong bộ dáng bình tĩnh tự tin, cảm nhận nhưng lại thờ phào nhẹ nhõm, không đánh tốt nhất!

Vừa rồi kia nam nhân ra tay quá nhanh, hấn thể nhưng không có thấy rõ ràng, trong nội tâm tự biết nam nhân trước mắt không đơn giản, có thể làm thủ hạ mình bị thương, hấn cái này làm lão đại không vì thủ hạ ra mặt, như thế nào phục chúng?

Như bây giờ tốt nhất!

Chờ về sau có cơ hội, hấn nhất định khiến mấy người này trước mắt chết không có chỗ chôn.

“Hừ, hôm nay liền tạm thời tha ngươi, “ Trần Đạo Kỳ lạnh lùng lưu lại một câu lời hung ác, liền mang theo thủ hạ đi rồi.

Nam nhân kia thấy đám người Trần Đạo Kỳ phải đi, cũng không có ngăn trở, chỉ là bình tĩnh nhìn sắc trời một chút.

“Huynh đệ họ gì?” Cao Lôi cười ngênh đón, khuôn mặt bình thản lạnh nhạt cũng tỏ ra có chút kích động.

Khung Phong nhìn Cao Lôi một cái, quan sát một lát, tựa hồ ở trên người Cao Lôi hơi thở cảm nhận được làm cho hấn thoải mái, thể nhưng trả lời Cao Lôi câu hỏi

“Khung Phong ~!”

“Khung Phong?” Cao Lôi cười hắc hắc “Tên rất hay!”

Khung Phong gật gật đầu, lướt qua Cao Lôi tựa hồ muốn tìm một gian phòng buổi tối ngủ.

Chỗ ngồi kho hàng này mặc dù không nhỏ, nhưng người tới đây tị nạn cũng không ít, gian phòng sớm đã chiếm hết, Khung Phong dạo qua một vòng, tùy ý tìm một chỗ trống, ngồi xuống, sau đó liền từ trong bao xuất ra một khối bích quy đã mốc meo bánh điềm nhiên như không bắt đầu ăn.

Cao Lôi cùng Vân Khởi trở lại gian phòng, liền nhìn đến Khung Phong đang ngồi ở cửa chính.’

Hai người liếc mắt nhìn nhau, Vân Khởi trong nội tâm châm chọc!

Cao Lô lại là nhìn Vân Khởi một cái, rồi sau đó nói: “Khung Phong huynh đệ nếu là nguyện ý, liền tiến gian phòng nghỉ ngơi đi!”

“Khụ!” Người này lúc này ngược lại nhanh nhẹn đứng lên, bình thần nhìn thoáng qua Cao Lô, rồi sau đó tự quen thuộc mở cửa, đi vào, chỉ bỏ lại một câu

“Các người đã thành tâm mời mọc, bản đại gia liền miễn cưỡng đáp ứng.”

Miền cưỡng? Vân Khởi khòe miệng rụt rụt, nàng muốn nói, nàng tuyệt không nghĩ miễn cưỡng hẳn.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Chương 43: Tiến vào nội thành

Vị đại gia này, khí chất cao quý bất khuất của ngài đâu? Khí khái uy vũ không đời của dài đâu? Ngài ngông cuồng tự đại kiêu ngạo đâu?

Cao Lô ngược lại cao hứng đi theo Khung Phong vào gian phòng.

Trong phòng, tiểu Đồng Hạo cảnh giác nhìn chăm chăm vào chú mặc đồ quân đội ở trước mặt?

Nhìn thấy Cao Lô đi sau, mới xem như trầm tĩnh lại, nhìn thấy Cao Lô cùng vị kia chào hỏi, thầm nghĩ: Nguyên lai là người mình a!

Vân Khởi cuối cùng vào trong nhà, khóa cửa lại, ba người đã ngồi xuống trong lều, so sánh với lạnh như băng ở gian phòng, tự nhiên là lều ấm áp càng thêm làm cho người ta thoải mái.

Vân Khởi nhìn xem Khung Phong ngồi ở trong góc cúi mắt yên tĩnh, không nói gì, mà là ngồi vào một góc, từ trong ba lô xuất ra cơm tối.

Cơm tối rất phong phú, thịt hộp, bánh mì, sữa.

Chứng kiến Vân Khởi xuất ra đồ ăn, kia nam nhân rốt cục động, đôi mắt kia thủy chung bình tĩnh không gợn sóng chính là bình tĩnh nhìn chăm chăm Vân Khởi, làm cho Vân Khởi có chút không được tự nhiên.

Tại dưới ánh mắt áp lực cao như vậy, Vân Khởi cố làm ra vẻ không thấy, chỉ đưa cho Cao Lô cùng Đồng Hạo, không có chút nào cấp nam nhân một chút xú ý tứ.

Nam nhân tựa hồ cũng biết, vì vậy hắn đem đôi mắt định tại đang muốn há mồm cắn một miếng lớn trên người Cao Lô.

Cao Lô lập tức cảm giác toàn thân lãnh khí toát ra, trong nội tâm nghi hoặc, ngẩng đầu vừa hay nhìn thấy Khung Phong nhìn chăm chăm hắn.

Cao Lô lại bị Khung Phong thấy trong lòng sợ hãi, nhìn bánh bao thơm ngào ngạt, như thế nào cũng không thể đi xuống miệng, vì vậy khách khí hỏi:

“Người có muốn ăn chút gì hay không?”

Nhìn Cao Lô đưa đồ ăn lên phía trước trong tay chính cầm lấy một hộp thịt hộp, Khung Phong đưa tay không khách khí tiếp nhận đi, trên mặt rốt cục lộ ra một nụ cười tươi như ánh mặt trời. Nụ cười kia quá mức sang chói, lộ ra một hàm răng trắng bóc, hai tròng mắt sắc bén trở nên hẹp dài mà nhu hòa, giống như mặt trời ấm áp lòng người.

Cao Lô瑟瑟, Vân Khởi cũng là ngần ra, không nghĩ tới nam nhân này lại có thể tươi cười như ánh mặt mà ấm áp người.

Vân Khởi yên lặng lại đưa cho Cao Lô một hộp thịt hộp, mọi người lúc này mới bắt đầu ăn cơm.

Khung Phong làm như rất nhiều ngày không có ăn thịt, ăn vô cùng mau, trên mặt tràn đầy hương thụ, nhưng động tác ưu nhã, cũng sẽ không làm cho người ta cảm thấy chán ghét.

Khung Phong ăn xong một hộp thịt hộp, hai mắt lại bắt đầu gắt gao nhìn chăm chăm Cao Lô, Cao Lô chỉ cảm thấy bị điện giật vậy, toàn thân run lên, khòe miệng co giật nhìn Khung Phong nhìn chăm chăm hắn.

“Người muốn ăn sao?” Cao Lô không nói gì trong tay cầm thịt hộp mới vừa mở ra đưa lên phía trước.

Khung Phong không chút khách khí nhận đi, nói một câu

“Cám ơn!”

Hắn thoát nhìn thật cao hứng, Vân Khởi trong nội tâm thở dài, cảm giác, cảm thấy các nàng tựa hồ bị thua thiệt.

Vân Khởi lại từ trong bao xuất ra bốn nắm hộp đồ hộp đưa tới trong tay mấy người trong gian phòng, nàng còn muốn nguyên một đám ra bên ngoài a.

Khung Phong quả nhiên không có khách khí, ăn xong hộp thịt hộp thứ hai, không chút khách khí nhìn về phía hộp thứ ba.

Cuối cùng ở Khung Phong rốt cục ăn xong bốn hộp thịt hộp rồi, không thể không dừng lại, bởi vì Vân Khởi xuất ra vài hộp thịt hộp đều bị ăn sạch rồi.

Mà Vân Khởi đối với Khung Phong kia ánh mắt sáng long lanh làm như không thấy, nhắm mắt lại, không hề phản ứng. Khung Phong đành phải tiếc nuối nhắm mắt lại, ngồi ở một góc nhắm mắt dưỡng thần.

Suốt đêm không nói chuyện, ngày hôm sau, sắc trời mới vừa hừng sáng, mấy người liền tỉnh, hôm nay muốn vào C thị săn giết tang thi cao cấp, bọn họ chỉ có thể là sớm hoàn thành nhiệm vụ, sau đó trước lúc trời tối về tới đây, nếu không buổi tối mà ở lại trong một thành thị tràn đầy tang thi như vậy, cũng không ai biết sẽ phát sinh cái gì chuyện đáng sợ a.

Khung Phong đem bọc quần áo của mình ném ra sau lưng, nhìn ba người Vân Khởi, lộ ra một cái nụ cười sáng lạn

“Cám ơn!” Sau đó gật đầu nhẹ, bước chân vừa nhấc vừa nói

“Như vậy gấp lại sau!”

Cao Lô đối Khung Phong cười gật đầu, Khung Phong ra khỏi lều trại, không có lại lưu lại chờ ăn điểm tâm

Bởi vì muốn đi ra ngoài làm nhiệm vụ, Vân Khởi cố ý lấy ra chút đồ có lượng năng lượng cao chocolate phân cho hai người, để cho hai người để trong người, nếu như buổi trưa không có thời gian ăn cơm, có thể dùng chút chocolate bổ sung năng lượng.

Ba người chuẩn bị tốt liền ra khỏi gian phòng, lại vừa vặn nhìn thấy Liệt Báo bình đoàn.

Trần Đạo Kỳ đang đứng trong sân, thủ hạ của hắn vây quanh hắn, hắn là chỉ phát tay lái xe, chuẩn bị tốt vật tư v.v., sau đó bắt đầu chấp hành nhiệm vụ.

Đám người Trần Đạo Kỳ cũng vừa hay nhìn thấy ba người Vân Khởi, sắc mặt lập tức trầm xuống, lập tức Trần Đạo Kỳ lộ ra một cái nhìn khinh miệt tươi cười, đưa ngón tay chỉ Cao Lô, ngông cuồng tự đại nói:

“Các ngươi tốt nhất đường vòng mà đi, nếu như ở C thị gặp lại chúng ta, ta cũng sẽ không lại nương tay.”

Vân Khởi lạnh lùng nhìn Trần Đạo Kỳ một cái, Cao Lô còn lại hừ lạnh một tiếng, Đồng Hạo vừa nhìn cũng biết trước mắt những người này không có hảo ý là người xấu, đối với đám người Trần Đạo Kỳ làm một cái mặt quỷ, rồi sau đó cùng theo sau lưng Vân Khởi lên xe.

Xe chậm rãi ra khỏi căn cứ tạm thời, xe dần dần hướng tới nội thành mà đi.

Nội thành quanh có không ít tang thi cấp thấp du đãng, bị xe kêu ù ù hấp dẫn, lác lác thân thể cứng ngắc, đi về phía trước con đường phá hỏng, hướng về phía xe không sợ chết vọt tới.

Cao Lô lái xe, mím môi, trực tiếp nghiền ép, xe lác lác, đem tang thi thịt thối xé rách, xương cốt nghiền nát, phát ra tiếng vang kéo kẹt kẹt, phía trước xe kính xe tràn đầy tang thi máu mủ hôi thối, trên thân xe cũng tung tóe đầy máu tang thi.

Cứ như vậy một đường lao đảo, xe dừng nửa giờ mới lái vào nội thành.

Bên trong C thị tang thi rõ ràng càng nhiều, hơn nữa tang thi đẳng cấp bắt đầu lên cao.

Cao Lô đem nhiệm vụ lái xe chiếc xe giao cho Đồng Hạo, Cao Lô cùng Vân Khởi hai người là mở ra cửa sổ, thỉnh thoảng lợi dụng dị năng, vì xe mở đường.

Bên trong C thị trống rỗng, ngoại trừ tang thi lêu lổng trên ngã tư đường thỉnh thoảng cần xé nghiền nghiền đồng loại, từ đó tăng lên thực lực của mình.

Tang thi so với nhân loại tàn nhẫn, chúng nó chỉ biết là tăng lên thực lực của mình, vì tăng thực lực lên chẳng những có thể cần xé nhân loại lại có thể cần xé đồng loại của mình, đem tính hạch đồng loại mình ăn hết, từ đó tăng lên cấp bậc của mình.

Đây là nguyên nhân tang thi lại có thể tiến hóa nhanh như vậy, bởi vì bọn họ không có tình cảm, sẽ không đối với đồng loại nương tay.

Những tòa nhà cao tầng chọc trời đứng lặng im tại trong thiên địa, tỏ ra cao lớn như vậy, hùng vĩ như vậy, trước kia xe như nước nhưng bây giờ đường phố lại vắng lạnh, chỉ có thỉnh thoảng gào thét vang dội của tang thi ở bên tai, nơi này đã trở thành thiên hạ của tang thi.

Cao Lô cùng Vân Khởi mặc dù không ngừng giải quyết tang thi vây quanh, nhưng là bên trong C thị tang thi nhiều lắm, tốc độ của bọn họ bị hạn chế rất lớn, có đôi khi không thể không dừng lại giải quyết tang thi vây quanh xe .

Tang thi phần lớn là cấp một cấp hai, đối với Cao Lôi cùng Vân Khôi tạm thời không tạo được cái uy hiếp gì, tang thi cao cấp tại thành phố ở bên trong siêu thị khu một tòa to lớn, các tầng lầu này mục đích chính là trung tâm thành phố này tòa siêu thị lớn.

“Oanh!”

“Ầm!”

Cao Lôi không ngừng quơ múa hai tay, thi triển dị năng, dùng gai đất, hòn đá đem tang thi đập chết hoặc là đâm thành tổ ong.

Vân Khôi còn lại là đem tang thi đông lạnh thành nguyên một đám tượng đá, Đồng Hạo là chịu trách nhiệm thu thập tinh hạch, nhưng là tang thi nhiều lắm, rất nhanh ba người xung quanh đã đến đây đất xác tang thi.

“Tiểu Khôi, làm sao bây giờ, tang thi càng ngày càng nhiều?”

Cao Lôi sắc mặt có chút tái nhợt, quá nhiều tang thi tiêu hao quá nhiều tinh lực hần.

Vân Khôi đem một cước đá văng ra tang thi hướng đến trước mặt, nhìn xem đằng sau liên tục không ngừng vọt tới tang thi, Vân Khôi lông mày nhíu lại, đối với Đồng Hạo đang thu thập tinh hạch kêu:

“Bỏ xe, Hạo Hạo đi lấy bao đồ, Lôi đại ca cùng Hạo Hạo cùng đi sau lưng ta, chúng ta cùng nhau lao ra.”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Chương 44: Tang thi cấp năm

Ba người bỏ xe, Vân Khôi ở phía trước mở đường, tang thi vây quanh ở xung quanh ba người, tầng tầng lớp lớp, nhìn một cái cũng không lọt khe hở, Vân Khôi một tay cầm đao, một tay thỉnh thoảng thi triển dị năng, tạo ra một con đường sống xông ra.

Cao Lôi cùng Đồng Hạo theo sát sau lưng Vân Khôi, ba người cuối cùng xông ra được ngoài.

Vân Khôi mang theo hai người như điên chạy thật nhanh, đằng sau tang thi theo đếm không hết, tang thi giương nanh múa vuốt theo sát ở sau lưng ba người không tha.

Vân Khôi vẫn còn tốt, nhưng Cao Lôi cùng Đồng Hạo sắc mặt đã có chút ít trắng bệch, tinh thần đã cạn kiệt. Vân Khôi mang theo hai người chui vào một con hẻm nhỏ, cái hẻm nhỏ hẹp, không thể có tang thi nhiều như vậy đi vào được, tang thi không có đầu óc lại trực tiếp đụng vào tường, số tang thi đuổi theo ở phía sau ngày càng ít.

Cao Lôi cùng Đồng Hạo hai người đều hít thở hồng hộc, chiến đấu trong thời gian dài như vậy, trên người dị năng không sai biệt lắm đã hao phí hết, hơn nữa thời gian dài chạy băng băng như vậy, hai người xác thực cực kỳ mệt mỏi.

Vân Khôi nhìn thoáng qua, tinh thần lực tàn ra, tìm kiếm một con đường chạy trốn an toàn nhất.

Di!

Vân Khôi ánh mắt sáng lên, mang theo hai người chuyển qua một tòa nhà cao tầng, tạm thời bỏ qua sau lưng tang thi ở phía sau, ở một đường cống ngầm miệng nghe xuống, Cao Lôi hiểu ý, gấp rút một phen kéo cái nắp cống ra, ba người nhanh chóng nhảy xuống.

Trong cống thoát nước âm u, không có một tia ánh sáng, còn rất ẩm ướt, làm cho người ta cảm thấy đè nén.

Vân Khôi với lấy ba lô, từ bên trong móc ra một cái đèn pin. Ánh sáng trong nháy mắt đuổi đi hắc ám, ba người chậm rãi mà đi.

“Tí tách! Tí tách! Tí tách!”

Mùi thối nước bẩn không ngừng từ đỉnh đầu rơi xuống, trong ở cống thoát nước trống trải tỏ ra dị thường rõ ràng.

“Lôi đại ca, Hạo Hạo, trước ăn một chút gì đi” Vân Khôi cầm đèn pin đưa cho Cao Lôi, sau đó từ trong bao xuất ra vài túi thịt khô cùng hai chai nước.

Ba người đánh tang thi đã hơn nửa ngày, dị năng cũng dùng hết, bụng đã sớm đói rồi, thân thể cũng có chút mệt mỏi, nhưng mà còn chưa đến tới địa phương an toàn, liền lại giữ vững tinh thần a. Cao Lôi cùng Đồng Hạo tiếp thịt khô cùng nước liền cắn một miếng to ăn, thừa dịp hiện tại an toàn mau bổ sung năng lượng, nếu không trong chốc lát gặp được tang thi kia, có thể. . .

Ba người ăn no sau, trên người khí lực nhanh chóng khôi phục không ít, Cao Lôi cúi đầu nhìn đồng hồ trên cổ tay một chút, khó xử nói:

“Tiểu Khôi, chúng ta hôm nay sợ là không trở về căn cứ tạm thời được.”

Trong giọng nói tràn đầy lo lắng, đây nội thành tràn đầy tang thi, rất là nguy hiểm.

“Lôi đại ca đừng lo lắng, chúng ta càng nhanh đi về phía trước đi, “ Vân Khôi sinh ra an ủi.

Tiểu Đồng Hạo không nói gì, hần mặc dù nhỏ, nhưng chỉ số thông minh khá cao, biết rõ hiện tại tình cảnh nguy hiểm, nhưng chỉ cần có thể cùng Vân Khôi tỷ tỷ cùng một chỗ, hần sẽ không sợ.

Ba người tiếp tục hướng ở chỗ sâu bên trong đi..

“Cẩn thận “ Vân Khôi đột nhiên quát lớn, lập tức kéo bên cạnh hai người thật nhanh lùi lại.

“Rầm!”

Ba người mới vừa né tránh, thì nhìn thấy vừa rồi đứng ở đó , đã bị một bóng đen tạo ra một cái hố to. Lập tức bụi đất bay tứ tung, nước thối văng khắp nơi, không đợi ba người đứng vững, bóng đen kia lại tấn công đến.

Vân Khôi đem hai người lui về phía sau đẩy, tinh thần lực phát ra, bàn tay nắm quyền, nghênh đón.

“Oanh!”

Vân Khôi cùng bóng đen kia đều tự lùi lại, Vân Khôi lui một bước, kia bóng đen bị Vân Khôi một quyền ngược lại đánh ngã trên mặt đất, lại rồi lập tức đứng lên.

Lúc này, ba người mới nhìn rõ bộ dáng bóng đen kia.

Chỉ thấy bóng đen kia, có tóc đen dài tới đất, thân hình thấp bé, nhưng trên mặt đã thối nát mơ hồ thể nhưng có tới bốn con mắt xanh mon mồn, giống như quỷ vậy . Lại nhìn thân hình kia đúng là cánh tay móng vuốt quá dài hiện ra lục quang, vừa nhìn cũng biết có kịch độc. Cặp kia chân lại không phải là chân người dài tới hai thước, sít sao quỳ rạp trên mặt đất, giống như là một con rắn vậy.

“Tang thi cấp năm!” Vân Khôi nhện không được kinh kêu ra tiếng.

Mục đích của các nàng chuyển này chính là muốn săn giết một tang thi cấp năm, vốn tưởng rằng còn phải đợi hai ngày mới có thể gặp được, không nghĩ tới thể nhưng ở chỗ này đụng phải tang thi cấp năm này.

Tang thi cấp năm so với tang thi cấp bốn lực công kích càng mạnh, nhưng hình thể đến lúc đó thu nhỏ lại không ít, nhưng tốc độ nhanh hơn, lực lượng càng mạnh.

“Lôi đại ca, các người đứng xa một chút, ta để đối phó với nó”

Vân Khôi ánh mắt sát khí nhìn chăm chăm kia tang thi cấp năm, bốt chút thời gian đối Cao Lôi cùng Đồng Hạo nói.

Cao Lôi cùng Đồng Hạo đẳng cấp quá thấp, ở tại chỗ này chỉ làm cho nàng thêm phiền, tang thi cấp năm này không đơn giản, nàng không muốn làm cho hai người bị thương. Cao Lôi cũng biết mình không giúp đỡ được cái gì liền nói:

“Tiểu Khôi cẩn thận!” Sau đó liền kéo tay Đồng Hạo, đứng xa chút ít.

Tang thi cấp năm kia bốn con mắt nhẹ nhàng xoay tròn, gắt gao nhìn chăm chăm Vân Khôi, trong mắt oán độc làm cho đáy lòng người ta lạnh cả người, trong miệng còn phát ra tiếng tê tê khàn khàn, giống như ác quỷ gầm thét!

Vân Khôi mím chặt môi, cẩn thận quan sát, nàng có thể cảm giác được tang thi trước mắt thật không đơn giản, Vân Khôi đem tinh thần lực của mình bao trùm tang thi, nhìn chăm chăm nhất cử nhất động của nó.

Tang thi tựa hồ cũng cảm giác được Vân Khôi không đơn giản, có chút nôn nóng hướng Vân Khôi gầm hét lên.

Vân Khôi con mắt nheo lại chăm chú nhìn chăm chăm tang thi cấp năm cử nhất động.

“Xoát!”

Tang thi cấp năm động, chỉ thấy nó mãnh nhảy lên, nhảy đến giữa không trung lúc, tứ bàn tay thành chộp, móng vuốt thật dài giống như mũi kiếm sắc bén, hướng về phía Vân Khôi xé rách.

Vân Khôi mũi chân điểm một cái, thẳng vọt lên, đao trong tay cùng móng vuốt tang thi đụng nhau.

“Keng! Keng! “

Móng vuốt cùng dao giao tiếp vang dội cả đường cống ngầm, như tiếng kim loại vậy giao tiếp làm cho bên cạnh Cao Lôi cùng Đồng Hạo đều có chút khẩn trương.

Vân Khởi cùng tang thi đột nhiên giao tiếp vừa nhanh chóng tách ra, sau đó cũng đều nhanh chóng hướng về đối phương công kích, Vân Khởi một tay ngăn cản tang thi công kích, một tay kích thích dị năng.

“Đóng băng!”

Vân Khởi một tay đột nhiên phát ra một trận hàn băng chi khí, băng hàn chi khí tiếp xúc đến tay chân tang thi cấp năm, lập tức đem tay chân tang thi cấp năm đông cứng, làm cho tang thi cấp năm không thể động đậy.

Vân Khởi không để qua một tia cơ hội, cầm lưỡi dao sắc bén trong tay cắt xuống đỉnh đầu tang thi cấp năm.

“Răng rắc!”

Tang thi bị hàn băng đông cứng, lại nứt ra từng tia một vết rách nhỏ, như mạng nhện, từ từ tản ra, vụn băng bắt đầu rơi là tả.

“Rầm!”

Vụn băng nổ, tang thi cấp năm nhanh chóng thoát đi, Vân Khởi không buông tha lại bắt đầu thi triển dị năng, đem tang thi cấp năm đông cứng.

Tang thi cấp năm lại nhanh chóng phá băng ra, Vân Khởi không chút phật lòng, lại thi triển dị năng đem tang thi cấp năm đông cứng.

Tang thi cấp năm mặc dù cường đại, hàn băng không cách nào chính thức đông cứng được tang thi cấp năm, nhưng lại có thể ngăn cản tốc độ tang thi cấp năm, mặc dù chỉ là một giây, cũng có thể làm cho năng chiếm được thể thượng phong.

Vân Khởi lại một lần nữa đông tang thi cấp năm lại, tang thi cấp năm bị Vân Khởi loại này đánh trong đầu nôn nóng bất an, gào thét, giương nanh múa vuốt, phát ra tiếng sột soạt, dị thường chói tai. Tang thi cấp năm lần nữa phá băng ra, nhưng là lúc này Vân Khởi cũng đến trước mặt tang thi cấp năm, Ngay lúc tang thi cấp năm phá băng ra, âm thầm đem thiên hỏa rót vào lưỡi dao sắc bén, lưỡi dao sắc bén mờ hồ có chút phiếm hồng, giống như một kiếm lửa, bén nhọn phi thường.

“Xuy!”

Lập tức nhất sợi tàn mạn tóc mùi hôi thối chất lỏng mạnh mẽ phun ra.

Tang thi cấp năm kia tránh thoát một đoàn trí mạng, nhưng bị Vân Khởi tước mất một cánh tay.

“Rống!”

Tang thi ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, mang theo ánh mắt oán độc cùng không cam lòng nhìn thoáng qua Vân Khởi, rồi sau đó nhanh chóng chạy trốn.

“Không tốt!” Vân Khởi phát giác được tang thi muốn chạy, gấp rút muốn đi theo đuổi kịp

“Đi, đuổi theo!”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Chương 45: Nhà xưởng bị bỏ hoang cấp năm

Nhiệm vụ lần này chính đi săn giết này tang thi cấp năm, hiện tại thật vất vả đã thương nó, ở đâu chịu để nó chạy trốn.

Tang thi tốc độ rất nhanh, tay chân vừa chạm đất, giống như là một con nhện vậy ở vách tường, trên đỉnh đầu thật nhanh chạy băng băng.

Vân Khởi vận động nguyên khí, nghĩ phải bắt được tang thi, nhưng mà Cao Lôi cùng Đồng Hạo tốc độ quá chậm, Vân Khởi chỉ có thể nhìn tang thi kia chạy đi.

Cao Lôi cùng Đồng Hạo đều có chút thẹn thùng, so sánh với Vân Khởi, thực lực của bọn họ thật sự là quá kém, quả thực chính là cản trở tồn tại.

Vân Khởi nhìn ra hai người không được tự nhiên, đối hai người cười cười an ủi, Cao Lôi cùng Đồng Hạo là trong nội tâm âm thầm thề, nhất định phải mau chóng tăng cao thực lực của mình.

“Sách, sách, “

Xung quanh vang lên tiếng sách sách, dẫn tới ba người chú ý.

Vân Khởi tinh thần lực bao trùm xung quanh, lập tức sắc mặt tái đi, đưa tay giữ chặt hai người, cấp tốc nói: “Có rất nhiều, tang thi cấp hai cấp ba vây quanh rồi.”

Vân Khởi kéo Cao Lôi cùng Đồng Hạo dưới mặt đất vừa nói vừa nhanh chóng chạy như điên, Đồng Hạo nghe thanh âm đằng sau truyền đến, nhin không được nghiêng đầu nhìn thoáng qua, sắc mặt lập tức trắng bệch.

Chỉ thấy đằng sau rậm rạp chằng chịt, tầng tầng lớp lớp hoặc bò hoặc chạy tang thi đoàn.

Vân Khởi một tay kéo Cao Lôi một tay kéo Đồng Hạo, dưới mặt đất thùy đạo bảy tám phần không an toàn a, thế nhưng khi đi tới cuối đường, nhìn xem phía trước thật đầy vách tường, Vân Khởi hét lớn một tiếng.

“Rầm!”

Phía trước vách tường bị Vân Khởi thoáng cái đánh ra một cái lỗ thủng to, đằng sau vách tường dĩ nhiên là đường hầm tàu điện ngầm.

Vân Khởi mang theo hai người xông vào,

“Oanh!” Đằng sau tang thi theo sát không ngừng nghỉ, gắt gao đòi cắn ba người không buông tay.

“Rống! Rống! Rống!”

Nhưng là không nghĩ tới trong tàu điện ngầm thế nhưng cũng có không ít tang thi, nghe được tiếng vang, đã hướng tới ba người vây vòng mà đến.

“F*ck!” Ngay cả là bình tĩnh như Vân Khởi cũng không nhịn được mở miệng mắng chửi người!

“Ha ha. . .” Nhất tiếng cười khê truyền vào Vân Khởi lỗ tai.

Là ai?

Vân Khởi nhú mày, bọn họ bây giờ bị tang thi đoàn vây, nếu như lại đến cái nhân vật lợi hại, nếu ý tốt không sao, đã có ý bất thiện có thể nói là không ổn.

Vân Khởi tập trung tinh thần lực tìm tòi nguồn gốc thanh âm, ở đó!

Vân Khởi hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm xe lửa ngầm tại đó đang đứng một người.

Khoảng cách hơi xa, Vân Khởi gắt gao nhìn chăm chăm người nọ, rốt cục thấy rõ người nọ khuôn mặt lập tức sững sờ, là hắn!

Là cái người quân nhân kêu Khung Phong!

Khung Phong tựa hồ cũng đã nhận ra ánh mắt Vân Khởi, khoe miệng nhếch lên một cái độ cong đẹp mắt, lập tức thân hình chột lóc, nhanh chóng hướng ba người mà đến.

Khung Phong lần này tới C thị cũng là để hoàn thành nhiệm vụ, không nghĩ tới nội thành tang thi quá nhiều, hắn bị buộc đến tàu điện ngầm đạo nội, không nghĩ tới thế nhưng gặp đến ba cái người thú vị đó.

Nam nhân kia tên là Cao Lôi, làm cho hắn sinh lòng hảo cảm, theo ngôn hành cử chỉ của hắn, Khung Phong biết rõ, Cao Lôi kia cũng như hắn là quân nhân.

Mà tiểu cô nương kia vĩnh viễn đều lạnh nhạt vậy, mặt như cương thi vậy thế nhưng hội mở miệng mắng chửi người, ha ha, thật thú vị!

Cao Lôi cùng Đồng Hạo cũng nhìn thấy Khung Phong đang nhanh chóng chạy tới, hai người sắc mặt đều là vui mừng, hiển nhiên hai người đối Khung Phong ấn tượng rất tốt.

“Khung Phong?”

“Quân nhân thúc thúc?” (Ka: Cái “Quân nhân thúc thúc” nghe vui tai nên ta giữ lại đó m.n ạ)

Khung Phong đi vào bên cạnh ba người, nhìn thoáng qua tiểu cô nương kia lại khôi phục lãnh lạnh nhạt đạm, cười đối hai người gật đầu, nói:

“Các người đi theo ta, ta biết rõ một chỗ tương đối an toàn.”

Nói liền mang theo ba người hướng tới đầu tàu điện ngầm phóng tới.

Khung Phong thân thủ đúng là rất tốt, có Khung Phong cùng Vân Khởi ở phía trước mở đường, bốn người rút cục an toàn đến tới đầu tàu.

Khung Phong biết thân thủ của mình, nhưng là làm cho hắn không nghĩ tới chính là, tiểu cô nương trước mắt này thoạt nhìn rất nhỏ thể nhưng cũng lợi hại như vậy, tựa hồ tuyệt so với hắn không kém.

Khung Phong nhìn thoáng qua Vân Khởi, Vân Khởi đối hắn gật đầu, không nói gì.

Khung Phong ra tay tàn nhẫn, chỉ thấy một cái tia chớp theo Khung Phong trong tay thoát ra, đánh úp về phía tang thi đoàn.

“Soẹt soẹt a. . .”

Tia chớp trắng kien, chưa từng có từ trước đến nay khí thể xông vào tang thi đoàn, đem tang thi đoàn cháy thành than, phát ra mùi khó ngửi.

Vân Khởi không nghĩ tới Khung Phong dĩ nhiên là dị năng giả hệ lôi, bất quá Khung Phong này không phải chỉ có lôi hệ dị năng giả hắn là đa hệ dị năng giả.

Có Khung Phong cùng Vân Khởi ở phía trước mở đường, bốn người ngược lại rất nhanh đi vào cửa tàu điện ngầm. Xung quanh tang thi sít sao vây quanh ở xung quanh bốn người, như thể nào giết cũng giết không hết, trên người mấy người đã tung tóe đầy dịch tang thi, tản ra mùi hôi thối khó ngửi, hơn nữa ở trên người dính dính, làm cho người ta cảm thấy chán ghét.

“Đi theo ta!” Khung Phong một lần sẵn giết tang thi, một lần hướng tới phía tây đánh bắt ngờ.

“Xoạt!”

“Xoạt!”

Vân Khởi một tay cầm đao một tay phóng thích dị năng, không ngừng thu hoạch tang thi ở đỉnh đầu, Cao Lôi cùng Đồng Hạo mặc dù sắc mặt tái nhợt, nhưng mà đều cố gắng không để cho mình trở thành gánh nặng.

Khung Phong ra tay nhanh chóng, tàn nhẫn, ở chung quanh hắn rất nhanh chất đầy tang thi chỉ còn lại phần còn lại của chân tay đã bị cụt, nhưng tang thi cấp thấp không có tư tưởng, không sẽ cảm thấy sợ hãi, chỉ biết xông về phía trước.

Đồng bạn tử vong cùng mùi hôi thối càng làm cho tang thi muốn phát điên, hướng về phía bốn người không ngừng cắn xé gặm rú.

Móng nhọn của tang thi cùng răng nanh sắc bén như dã thú, tùy thời mà động, Khung Phong cùng Vân Khởi không dám chút nào phân tâm.

Rút cục dưới sự nỗ lực của Khung Phong cùng Vân Khởi, bốn người rút cục đột phá vòng vây, Khung Phong mang theo ba người không ngừng ở phố buôn bán, khu dân cư, trên nóc nhà chạy nhanh, rút cục Khung Phong mang theo ba người ở một tòa vắng vẻ nhà xưởng bỏ hoang rồi dừng lại.

Nhà xưởng bỏ hoang có chút vắng vẻ, cũng có chút cũ rách, xung quanh chỉ có vài tên tang thi linh tinh lêu lổng. Bốn người thoải mái giải quyết, nhưng là tang thi đoàn đằng sau cũng rất mau cùng bốn người tới bên ngoài nhà xưởng.

“Đi vào, “ Khung Phong dẫn ba người, nhảy qua vách tường, tiến vào nhà xưởng bỏ hoang, rồi sau đó đi vào hậu viện nhà xưởng, ở trước một gian kho hàng nhỏ dừng lại, sau đó thô bạo mở cửa, sau đó không biết tìm gì đó trên tường ấn một tiếng, thể nhưng rất nhanh thấy một mặt tường chậm rãi dời đi, lộ ra một cái mật thất thép tinh chế thành.

Khung Phong thật nhanh nhấn mật mã, cửa thép tinh chế thành từ từ mở ra, “Mau vào!”

Khung Phong mang theo ba người vừa mới tiến vào, đằng sau tang thi liền đã đi tới, nhìn thấy mấy người liền vọt lên, Khung Phong đột nhiên thả một cái tia chớp to, đem tang thi phía trước đốt thành than, cánh cửa chậm rãi đóng kín, tang thi đoàn rút cục bị giam tại bên ngoài.

“Đông! Đông! Đông!”

Phía ngoài tang thi ở đâu chịu buông tha cho, không ngừng đánh vào cửa chính, phát ra tiếng thùng thùng vang dội, nhưng cánh cửa rất rắn chắc, không có bị tang thi phía ngoài đánh vỡ.

“Hô!”

Mấy người rút cục thở phào nhẹ nhõm, bọn họ mặc dù rất lợi hại, phía ngoài đều là một chút tang thi cấp thấp, nhưng tang thi rất nhiều, bọn họ mặc dù lợi hại, cũng có lúc mệt mỏi, bây giờ có thể nghỉ ngơi một chút, thật sự là quá tốt!

Vân Khởi nhìn Khung Phong một cái, trong nội tâm âm thầm cảnh giác, xem ra nam nhân này đối với nơi này rất quen thuộc, không nghĩ tới một cái nhà xưởng bị bỏ hoang vẫn còn có như vậy một cái bí ẩn tồn tại, nam nhân này đến cùng là ai?

Thông qua đoạn thời gian này tiếp xúc, Vân Khởi biết rõ nam nhân này tất nhiên sẽ không làm thương tổn bọn họ, nhưng mà thân phận của hắn, Vân Khởi ngược lại có chút tò mò.

Chương 46: Chương 46: Ngô giáo sư

Vân Khởi lúc đang muốn mở miệng hỏi thăm, lại đột nhiên ở khúc quanh đầu cánh gác bị nhìn chăm chăm.

“Ai?” Vân Khởi lạnh giọng quát lớn.

Mấy người sững sờ, rồi sau đó ánh mắt lập tức nhìn chăm chăm khúc quanh kia.

Thời gian dường như bất động vậy, từ từ từ từ một khẩu súng theo khúc quanh dò xét đi ra, họng súng vừa vận hướng thẳng vào Vân Khởi. Lập tức một tiếng nói nhát gan vang lên

“Các người. . . Các người là ai?”

Chỉ thấy một lão nhân tóc hoa râm, thân thể còng xuống, cả người run rẩy, khuôn mặt tái nhợt, mặt mày xanh xao.

“Ngô giáo sư?” Khung Phong đột nhiên lên tiếng hỏi.

Lão nhân kia sau khi nghe được lập tức đưa ánh mắt hướng về phía Khung Phong, sau khi thấy rõ khuôn mặt Khung Phong, lập tức rơi lệ đầy mặt, kích động nói:

“Khung thiếu!”

Nhìn thấy Ngô giáo sư kích động như thế, cũng biết hai người hẳn là quen biết.

“Mọi người đừng lo lắng, đây là ngô giáo sư,” Khung Phong đối với Vân Khởi ba người giới thiệu.

Nguyên lai ngô giáo sư này đúng là nhà sinh vật học nổi danh trên quốc tế.

Vân Khởi trông mắt hơi híp, năng nghĩ năng nên biết Khung Phong này tại sao lại xuất hiện ở C thị rồi, nghĩ đến hẳn cũng là đến làm nhiệm vụ, chính là hộ tống người nhà khoa học gia nhiệm vụ cấp S.

“Tốt, Tốt, nhìn thấy khung thiếu, ta ,cái này trong lòng yên tâm nhiều rồi” ngô giáo sư nhin không được ngăn đón cánh tay Khung Phong, lão lệ rơi đầy mặt.

“Ngô lão là ai a?” Bên trong trong phòng truyền ra một tiếng dè dặt hỏi rõ.

“Là khung thiếu!” Ngô giáo sư thanh âm cất cao, trong thanh âm tuyệt vọng bất lực đã bị kích động vui sướng thay thế.

“Loảng xoảng lang keng. . .!” Một cánh cửa mạnh mẽ từ bên trong mở ra, chỉ thấy một cái bóng dáng gầy gò đột nhiên từ bên trong xông tới, thẳng đến Khung Phong mà đi.

“Phong ca ca, ô ô. . .”

Thanh âm kiều mị này làm cho thân thể Vân Khởi run lên, nhìn lại, chỉ thấy một thiếu nữ thân hình xinh đẹp kích động nhào vào trong lòng Khung Phong, một đôi ngọc thủ nắm thật chặt y phục Khung Phong, một bộ dáng yếu đuối.

Tiếp theo lại từ bên trong trong phòng đi ra vài lão nhân tóc hoa râm.

Khung Phong lúc này lại khôi phục bộ dáng trước bình đạm, không chút nào thương tiếc đem thiếu nữ trong lòng, kéo ra, đối với đằng sau vài lão nhân khách khí nói:

“Các vị giáo sư hảo!”

“Ha ha, không nghĩ tới đúng là khung thiếu tự mình đến?”

“Đúng vậy, khung thiếu, người nếu là không đến, chúng ta phải chết đói a.”

“Đúng vậy, “

Vài vị lão nhân đều là mặt mày xanh xao, vừa nhìn cũng biết này hơn nửa tháng qua sống cũng không tốt qua đi a.

Mà cô gái kia chính là cháu gái Quách giáo sư y được học Quách Hương.

“Phong ca ca?” Quách Hương bĩu môi, hờn dỗi Khung Phong một cái, không thuận theo lắc lắc thân thể.

Khung Phong nhìn không liếc nhìn nàng một cái, chỉ là theo bên trong túi đeo lưng xuất ra mấy hộp thịt hộp cùng một chút bình đựng nước.

Vân Khởi ba người tất cả giặt mình, Vân Khởi trong mắt ánh mắt phức tạp, nàng ngày hôm qua gặp Khung Phong này ăn đều là bánh bao mốc meo, vốn cho là hán trên người không có ăn cái gì đồ, nhưng là không nghĩ tới trong ba lô phía sau hán thể nhưng có nhiều như vậy thịt hộp cùng bình đựng nước, nhưng là hán đúng là không lỡ bỏ ra ăn được.

Chính mình không ăn, thế nhưng đều những giáo sư cấp trước mắt này.

Chứng kiến Khung Phong xuất ra thức ăn, vài lão giáo sư cũng đều đói bụng lắm, đều không khách khí, sau khi mở ra, lang thôn hồ yết nuốt vào, hung hăng ăn vài miếng, sau đó mới sáng khoái thở phào nhẹ nhõm, rốt cục có thể ăn cơm no.

Cô gái kia là là có chút ghét bỏ nhìn hộp thịt hộp kia dầu mỡ ngán, hơi nhúu nhẹ mi

“Phong ca ca có hay không bánh mì?”

Nàng đã không hy vọng xa vời ăn trái cây cùng rau dưa rồi, nhưng là nàng không thích ăn thịt, có thể đổi thành bánh bao ngọt cũng tốt.

Khung Phong rốt cục nhìn cô gái kia một cái, rồi sau đó từ trong ba lô móc ra một cái bánh mì ném cho thiếu nữ.

Thiếu nữ lập tức vui mừng, trong nội tâm đắc ý, nàng cũng biết Phong ca ca là thích nàng.

Sắc mặt mặc dù vàng như nền, đầu tóc cũng có chút khô héo, khuôn mặt cũng có chút dơ dáy bẩn thỉu, nhưng trên mặt còn là lộ ra một tia thẹn thùng để. Mở ra đóng gói túi, vui sướng cắn một cái,

“Hừ!”

Mới vừa ăn, liền bị Quách Hương lại nhúu mi phun ra, nhìn xem bánh bao trong tay, Quách Hương có chút tức giận

“Phong ca ca mặt này bao như thế nào mốc meo rồi?”

“Không ăn cho ta, “ Khung Phong đoạt lấy bánh mì trong tay Quách Hương cầm lấy.

Thiếu nữ có chút ủy khuất, cũng có chút khó xử, nhìn thấy bên cạnh ba người Vân Khởi, lập tức cả giận nói:

“Nhìn cái gì vậy, cẩn thận mắt chó các ngươi “ trong mắt tràn đầy hung ác.

“Bốp!”

“Ai u!”

Cô gái kia đau nhức kêu một tiếng, một bên mặt đã sưng lên, một cái dấu tay rõ ràng ở trên mặt, thoạt nhìn rất là làm cho người ta đau lòng.

Vân Khởi lạnh lùng nhìn xem thiếu nữ kia trợn mắt há hốc mồm, không thể tin

“Cẩn thận đầu lưỡi của ngươi, ta cũng sẽ không lại lần nữa hạ thủ lưu tình đâu a.”

Quách Hương là cháu gái nhỏ của Quách giáo sư, cha mẹ bị tai nạn xe cộ liền ra đi từ rất sớm, từ nhỏ ở cùng Quách giáo sư được cưng chiều lớn lên, Quách gia ở thủ đô coi như là hào môn thế gia, người Quách gia thương tiếc Quách Hương, đối với nàng đều rất sủng ái, ngược lại đem nàng sủng thành một cái tính tình lớn lối coi trời bằng vung.

Quách Hương vốn tưởng rằng ba người Vân Khởi là thù hạ Khung Phong, coi như là bị nàng mắng một hai câu thì thế nào? Còn có thể đánh nàng hay sao? Nàng là tiểu thư Quách gia. Vân Khởi lại ở trước mặt mọi người đánh nàng, Quách Hương từ nhỏ đến lớn cũng không bị người đánh qua, tự nhiên cũng sợ.

Đồng Hạo nghe được Quách Hương mắng vốn định phải phân bác, không nghĩ tới Vân Khởi tỷ tỷ trực tiếp động thủ, thật tốt quá, hừ, đối đãi nữ nhân xấu tính như vậy, liền động thủ không thể nương tay là tốt nhất a.

Cao Lôi khinh thường cùng nữ nhân động thủ, chỉ là ngạo nhiên nhìn Quách Hương một cái.

Khung Phong đầu tiên cũng sợ, ngay sau đó lập tức trong mắt một nụ cười xẹt qua.

Những lão giáo sư kia đều là đồng nghiệp Quách giáo sư, tự nhiên cũng là biết rõ tính tình này, ai bảo Quách Hương là bảo vật trong lòng bàn tay Quách giáo sư a.

Mấy vị lão giáo sư cũng biết là Quách Hương trước không đúng, người khác cũng không có làm gì nàng, sao có thể mắng chửi người ta đâu?

Vì vậy mấy vị lão giáo sư cũng chỉ là an ủi Quách Hương hai ba câu. Nhưng Quách giáo sư lại có chút đau lòng, oán hận tròng Vân Khởi một cái

“Người sao có thể động thủ? Hương nhi còn nhỏ, người không thể bỏ qua cho nàng sao?”

Quách giáo sư ước chừng hơn sáu mươi tuổi, tóc hoa râm, trải qua hơn nửa tháng hành hạ, tinh thần uể oải, nhưng thân thể gầy gò, nổi bật lên con mắt tròng được cực đại, nhìn xem rất là dọa người.

“Nhỏ?” Vân Khởi khẽ cười một tiếng “Ta bắt quá mới mười sáu, xin hỏi vị tỷ tỷ này bao lớn a?”

Quách giáo sư nghe được Vân Khởi mới mười sáu tuổi, biến sắc, nhưng vẫn nói:

“Vậy cũng không thể động thủ, chúng ta người của Quách gia không phải là người nào cũng có thể bắt nạt.”

“Ta liền khi dễ, người nếu là không phục, cứ việc đến đánh ta, tốt lắm, vậy đi a” Vân Khởi không có không thêm để ý, bằng thủ đoạn của nàng, nếu như không phải là niệm Quách giáo sư lớn tuổi, nàng cần phải đánh hấn một trận.

Quách gia là hào môn thế gia, thế gia có đặc quyền, không phải là không là bình đẳng xã hội, người địa vị cao thủy chung có đặc quyền.

Nếu là Vân Khởi trước kia, đừng nói đánh Vân Khởi ngừng lại, chính là làm cho Vân Khởi lặng yên không một tiếng động biến mất, cũng không phải là cái gì việc khó. Nhưng là nàng cũng không phải là Vân Khởi trước kia, muốn đánh nàng? Cũng phải xem người Quách gia có hay không bản lĩnh kia?

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 47: Chương 47: Không gian giới chỉ

Quách giáo sư tức khí không nhẹ, một tay che ngực, không ngừng thở.

Quách Hương một đôi hạnh nước mắt lưng tròng nhìn Khung Phong, hy vọng Phong ca ca có thể thay nàng ra mặt, nào biết Khung Phong ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn nàng một cái, đành phải âm thầm cắn răng.

Quách Hương hung hăng tròng mắt Vân Khởi, một tay thay Quách giáo sư xoa ngực, Vân Khởi cũng không thèm để ý.

Vài lão giáo sư tự nhiên cũng nhìn ra Vân Khởi phi phạm, một cái tiểu cô nương nhỏ như vậy có thể bình yên vô sự đi đến nơi đây, có đầu óc cũng sẽ đoán được, tiểu cô nương này không đơn giản.

Hướng chỉ nơi này lão nhân đều là nhân tài quốc gia, đầu óc hiển nhiên rất tốt, bọn họ biết rõ muốn rời đi an toàn, chỉ sợ còn muốn làm phiền tiểu cô nương này, cũng không nguyện khi không đắc tội Vân Khởi.

Mấy vị lão giáo sư thật cố gắng khuyên ngăn một trận, Quách giáo sư kia lúc này mới hừ lạnh một tiếng, đi theo mọi người vào trong phòng.

Bên trong gian phòng cũng không nhỏ, trên mặt bàn chất đầy đủ loại dụng cụ, còn có ống nghiệm trong đủ loại chất lỏng, kính hiển vi, dụng cụ khoa học.

Ở trước khi mặt thể tiến đến, một số nơi đã xuất hiện tang thi, thế nhưng vài tang thi này đều bị quốc gia bí mật giấu đi, được đưa đến phòng nghiên cứu để các nhà khoa học gia nghiên cứu.

Mấy khoa học gia này chính là trong những người nổi bật, cho nên quốc gia chính phủ tuyệt đối muốn đem mấy khoa học gia này an toàn mang đi ra ngoài.

Mà mặt thể ngày đó, Quách Hương vừa vặn tới đây đi theo Quách giáo sư, mới tránh thoát một kiếp.

Khoa học gia bận rộn nghiên cứu nên thường quên mất thời gian, trong phòng nghiên cứu ngược lại dự trữ một chút thức ăn, nhưng trong phòng nghiên cứu này có mười mấy người, lại hơn nửa tháng, thức ăn dự trữ càng ngày càng ít dần, chỉ còn lại không nhiều lắm. Nếu như Khung Phong lại không đến, không quá vài ngày, những khoa học gia này cũng phải chết đói tại đây.

Khung Phong nhìn thoáng qua đồng hồ đeo tay, đối với các khoa học gia nói:

“Các vị giáo sư đêm nay nghỉ ngơi thật tốt một đêm, sáng mai, sắc trời vừa sáng, chúng ta liền rời đi ngay.”

“Nhưng mà, Khung thiếu, chúng ta như thế nào rời đi a?”

Ngô giáo sư có chút khó khăn nói:

“Chúng ta những lão già này lớn tuổi, đi đứng bất tiện, có thể sẽ cấp khung thiếu thêm phiền toái a!”

Khung Phong trước khi tới đã nghĩ tới vấn đề này, tự tin nói: “Các vị giáo sư không cần lo lắng, chuyện này, Khung Phong đã làm thỏa đáng.”

Các vị giáo sư thấy Khung Phong tự tin nói, cũng đều thở phào nhẹ nhõm, tuổi bọn họ đã lớn, cách cái chết cũng không xa, nhưng bọn họ đối với tang thi đã có chút thành quả nghiên cứu, chỉ hy vọng có thể ở lúc sinh thời, có thể loại trừ tang thi kia, trả lại cho nhân loại một cuộc sống như trước khi mất thể.

Bọn họ vừa lúc mới nhìn thấy Khung Phong đích xác là có kích động, nhưng là qua một lát, mới nghĩ đến hộ vệ bọn họ thể nhưng chỉ có một người là Khung Phong, trong lòng bọn họ nhất thời cũng có chút lo lắng.

Hiện tại gặp Khung Phong như thế tự tin, nghĩ đến Khung thiếu này nhất định có biện pháp, bọn họ chờ là được rồi. Những giáo sư này bị lo lắng sợ hãi hơn nửa tháng, hiện tại thật vất vả lắm mới được một trận ăn no, tinh thần cũng có chút mệt mỏi. Mà hiện tại có Khung Phong ở đây, bọn họ tâm thần buông lỏng, rất nhanh liền buồn ngủ.

“Phong ca ca” Quách Hương chớp hai mắt to, then thừng nhìn Khung Phong, bước chân từ từ bước đến, nghĩ đi đến ngồi bên cạnh Khung Phong.

Khung Phong lại lạnh lùng quét Quách Hương một cái, trong mắt hàm xúc ý tứ cự tuyệt rõ ràng.

Quách Hương không cam lòng dậm chân một cái, đành phải ngồi xuống kê bên gia gia nhà mình.

Vân Khởi ba người là tìm một cái góc nhỏ, ba người ngồi cùng nhau, nhắm mắt lại nghỉ ngơi.

Suốt đêm không nói chuyện.

Ngày hôm sau, mọi người nhất vừa tỉnh dậy, Khung Phong lại từ trong bao xuất ra một chút thức ăn, hôm nay muốn bắt đầu chạy trời chết, không ăn no bụng sao được?

Quách Hương lần này ngược lại không có ghét bỏ thịt khô trong tay, chỉ là có chút không muốn chép miệng, chậm chạp ăn.

Vân Khởi không có nhận thức ăn Khung Phong đưa tới, mà là trực tiếp từ trong bao móc ra vài cái bánh bao vừa nhìn cũng biết còn mới, còn có vài cái chân giò hun khói, vài bao sữa.

Chứng kiến thức ăn trong tay Vân Khởi, mấy người giáo sư kia sững sờ, nhưng không nói gì thêm, chỉ là trong mắt có chút cực kỳ hâm mộ, bọn họ đã sắp không nhớ rõ hương vị của sữa cùng chân giò hun khói rồi.

Quách Hương nhìn thấy thức ăn trong tay Vân Khởi lại vui mừng, đối Vân Khởi trực tiếp ra lệnh:

“Đưa cho ta một khối bánh bao.”

Nghe được Quách Hương âm cao khí giọng ra lệnh, Vân Khởi trực tiếp bỏ qua nàng.

Vân Khởi cầm thức ăn trong tay phân cho Cao Lô cùng Đồng Hạo, ba người ngay cả một cái ánh mắt cũng không có cho Quách Hương.

Quách Hương khí sắc mặt đỏ lên, giống như thật đã quên mất đau đớn ở trên mặt.

“Phong ca ca. . .” Quách Hương ủy khuất nhìn về phía Khung Phong.

Khung Phong như rồng mây, “Câm miệng!”

Ngạch! Quách Hương gặp Khung Phong thái độ ác liệt, có chút giật mình, cắn chặt đôi môi, nước mắt từng viên từng viên rơi xuống.

Quách giáo sư nhìn thấy cháu gái nhà mình khóc, đau lòng cực kỳ, mặc dù rất không muốn nói chuyện với Vân Khởi, nhưng vẫn là cứng rắn giọng nói, đối Vân Khởi nói:

“Ngươi trước cấp Hương nhi một chút, chờ đến địa phương an toàn, ta sẽ trả lại cho ngươi gấp mười.”

Vân Khởi nhìn thấy Quách giáo sư tuổi đã lớn mà còn quan tâm một đứa cháu gái không hiểu chuyện như vậy, trong nội tâm không khỏi nghĩ đến thân nhân của mình, nhưng vẫn lạnh lùng nói:

“Không cần!”

“Ngươi?” Vân Khởi cự tuyệt dứt khoát, Quách giáo sư cũng không có cách nào, đành phải xoay người an ủi cháu gái nhà mình

“Hương nhi nghe lời, chờ đến địa phương an toàn, gia gia dẫn ngươi đi ăn.”

Quách Hương cũng biết Vân Khởi nay chắc chắn sẽ không đem thức ăn cho nàng rồi, chỉ đành phải oán hận trừng mắt

“Bất quá chỉ là một cái hạ nhân, lớn lối cái gì?”

Quách Hương nói vừa dứt, tất cả mọi người là ngẩn người, thủ hạ?

Ai là thủ hạ?

“Người vừa nói cái gì? Có gan thì lập lại lần nữa?” Vân Khởi rốt cục ngẩng đầu, mắt phượng hẹp dài, lạnh lùng nhìn xem Quách Hương, làm cho Quách Hương lời nói sắp sửa đem nói ra vội vàng nuốt xuống.

Khung Phong cũng có chút bất đắc dĩ, trước kia còn cảm thấy Quách Hương này mặc dù có chút kiêu căng nhưng coi như là có chút học thức, không nghĩ tới thế nhưng sẽ không có đầu óc như vậy.

Bất quá cũng là do lúc mặt thể tiến đến, Quách Hương vừa vận ở ngay tại phòng nghiên cứu, an toàn không có gì đáng ngại, chỉ là thức ăn không đủ, còn không đến mức đói bụng, chỉ là ăn có chút không tốt thôi.

Còn chưa thấy qua mặt thể tàn khốc, ở đâu hiểu được gặp đồ tốt liền thu?

Các giáo sư khác cũng cảm thấy Quách Hương câu thủ hạ kia có chút qua đáng, thiếu nữ kia vừa nhìn cũng biết lợi hại không đơn giản, thái độ đối đãi của Khung thiếu cũng có thể làm cho người ta đoán ra, bọn họ mặc dù quen biết, nhưng cô gái kia cũng không phải thủ hạ của Khung thiếu.

Mấy vị giáo sư dù sao nhìn xem Quách Hương lớn lên, cũng đều đến an ủi Quách Hương vài câu, Quách Hương rốt cục yên tĩnh rồi.

Cơm nước xong, Khung Phong rốt cục đứng lên, sau đó từ trong lòng ngực móc ra một chiếc nhẫn nhìn rất tinh xảo sau đó tay vung lên, ngay lúc đó xuất hiện một chiếc xe buýt ở trong phòng.

Thật may là phòng thí nghiệm đủ lớn, nếu không thật đúng là không thể chứa được xe buýt lớn như vậy.

Xe buýt bên trong có nhiều nước uống cùng một chút thức ăn, đa số là hòa lực có tính sát thương cao cùng pháo và đạn dược.

Xe buýt rõ ràng cho thấy đã trải qua cải tiến, toa xe là bố trí thép tinh chế bọc lại, đạn cũng đánh không thủng, kính chắn gió cũng là kính chống đạn.

Nhìn thấy chiếc nhẫn trong tay Khung Phong, vài lão giáo sư con mắt nhìn vào chiếc nhẫn, lòng hiếu kỳ mãnh liệt có thể khiến cho bọn họ tạm thời đã quên mặt thể, đuổi theo Khung Phong hỏi rõ chuyện tình có quan hệ tới chiếc nhẫn.

Khung Phong đem nhẫn đưa cho vài giáo sư xem, ở một bên giải thích “Đây là sử dụng tinh hạch của tang thi hệ không gian để chế tác, chỉ có thể đúng tinh hạch hệ không gian mới chế tạo ra một cái chiếc nhẫn như vậy, nhưng không gian chiếc nhẫn rất nhỏ, vừa vận có thể để vừa một chiếc xe buýt.”

Bạn đang đọc truyện *Mặt Thể Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Chương 48: Rời khỏi nhà xưởng bỏ hoang

Có chiếc xe buýt này rất chắc chắn, những giáo sư kia đã có thể tạm an toàn.

Khung Phong đem xe buýt lấy ra, trong không gian liền trống không, liền đem mấy móc giáo sư chỉ định tất cả đều cất vào không gian, những thứ này trước mặt thể các quốc gia đều cùng nhau tranh giành mua bán, nhưng mà mặt thể tiến đến nhà xưởng cũng đã bị tang thi chiếm lĩnh, ở đâu còn có thể tạo ra cái mấy móc gì.

Các giáo sư nguyên một đám lên xe ngồi ở đằng sau xe buýt, Quách Hương vốn định ngồi ở phía trước kề bên Khung Phong, nhưng là nghe được Khung Phong nói phía trước nguy hiểm sẽ cùng tang thi chiến đấu, lập tức trở về đến đằng sau kề bên chính gia gia mình đi.

Đồng Hạo lái xe, Khung Phong, Vân Khởi Cao Lôi ba người là ngồi ở phía trước xe buýt.

Rốt cục cửa phòng thí nghiệm bí mật từ từ mở ra, tang thi ở cửa đã tiêu tán không ít, nhưng vẫn còn mười mấy con ở cửa không ngừng tập tễnh hoặc là đánh vào cửa phòng thí nghiệm.

Cửa lớn vừa mở ra, những tang thi kia liền giương nanh múa vuốt vọt lên.

Đồng Hạo người tuy nhỏ, nhưng kỹ thuật lái xe quả thực không sai, bàn tay nhỏ bé không ngừng đảo quanh vô lăng, nhìn như mạnh mẽ đâm tới, lại đem tang thi xung quanh đều nghiền ép ở dưới bánh xe.

“Phốc phốc!”

“Cộp! Cộp! Cộp!”

Tiếng xương cốt vỡ vụn, tiếng máu văng tung tóe, tiếng tang thi kêu rên, xen lẫn cùng một chỗ giống như u minh địa ngục.

“A! A! A!”

Quách Hương là một cái tiểu thư được nuông chiều từ nhỏ, ở đâu gặp qua thảm cảnh này, lập tức la hoảng lên, bèn nhọn tiếng nói làm cho Khung Phong Vân Khởi bốn người có chút không vui nhứt mảy.

Những lão giáo sư kia ngược lại kiến thức rộng rãi, mặc dù sợ hãi thân thể có chút run run còn nhưng là ngậm miệng, không dám kêu ra tiếng.

Tang thi bị Quách Hương đều hấp dẫn đến, xe buýt xung quanh tang thi càng tụ càng nhiều, làm cho bốn người vội vàng cùng tang thi chiến đấu đều có chút ít rối ren.

“Câm miệng!” Khung Phong rốt cục có chút lãnh khốc quát lớn.

Nghe được Khung Phong thanh âm lạnh lùng, lại nhìn ánh mắt Khung Phong kia không có chút nào tình cảm lạnh như băng, Quách Hương rốt cục ngậm miệng lại, chỉ vui đầu ở trong lòng Quách giáo sư, ngay cả ngừng đầu nhìn mắt cũng không dám.

Xung quanh tang thi mặc dù nhiều, nhưng tang thi đẳng cấp cũng không cao, lợi hại nhất cũng bất quá mới tang cấp thi ba, thông qua Vân Khởi quan sát, Khung Phong lời hệ ít nhất là cấp năm dị năng giả, Vân Khởi thủy hệ dị năng mặc dù mới cấp ba, nhưng mà có năng cấp sáu tinh thần dị năng, những tang thi kia cũng không đề vào mắt.

Rất nhanh, bốn người liền giết chết tang thi tạo ra một con đường, xe buýt rất nhanh ra khỏi nhà xưởng. Xung quanh nhà xưởng có nhiều khoảng đất bị bỏ hoang, thời tiết âm trầm, làm cho tâm người ta đều bị đè nén, hàn gió gào thét, ở trong phòng thí nghiệm hoàn hảo, có máy phát điện, cũng không phải lạnh như vậy, nhưng xe buýt vốn là phí xăng, đâu có thể mở điều hòa.

Mấy vị lão giáo sư mặc dù đang Khung Phong nhắc nhở mặc quần áo rất dày, nhưng là dưới âm năm mươi độ nhiệt độ thấp, mấy vị lão giáo sư có chút không chịu nổi.

Quách Hương vốn tưởng rằng Khung Phong nói bên ngoài lạnh lẽo, cũng bất quá là bộ dáng mùa đông kia, mặc dù cũng mặc một thân áo lông, tự giác không nên lạnh, nào biết đầu thời tiết thế nhưng đã dưới âm 50 độ, lập tức đông lạnh đến mức lấy bảy phát run, đôi môi tím bầm.

Quách giáo sư đau lòng Quách Hương, liền đem Quách Hương ôm vào trong ngực, không ngừng an ủi, trong mắt tràn đầy đau lòng.

Quách Hương run rẩy thân thể chui ở trong lòng quách giáo sư.

Xe buýt nhanh chóng chạy ở trên đường lớn, mắt thấy xe sắp sửa lái vào trung tâm thương mại, nơi tụ tập rất nhiều tang thi, về mặt bốn người càng thêm ngưng trọng.

Khung Phong lúc trước khi rời đi đã tìm hiểu đường đi an toàn nhất để rời C thị, đã tra xét xung quanh phát hiện rất con đường đa phần đã bị phá hỏng, không phải là có phần đông tang thi chiếm cứ, thì chính là bị xe chết để lẫn lộn hỗn loạn.

Chỉ có một cái tương đối an toàn con đường là theo trung tâm thành phố một cái đường nhỏ yên lặng xuyên qua.

Đồng Hạo nghe Khung Phong chỉ đạo, ở trên đường thật nhanh rong ruổi.

“Xoát xoát!”

Thanh âm huyền ảo hấp dẫn người trong xe chú ý, Vân Khởi bốn người gấp rút quay đầu nhìn lại, chỉ thấy vài tang thi cao lớn mấy mét, hình thể khổng lồ, khuôn mặt xấu xí chính từ đằng xa chạy nhanh đến.

“Là tang thi cấp bốn!”

Tang thi cấp bốn, hình thể khổng lồ, tốc độ lực lượng đều rất cường đại. Nhìn xem tang thi cấp bốn từ chung quanh vây công mà đến, mấy người sắc mặt càng thêm ngưng trọng, tại sao có thể có nhiều tang thi cấp bốn như vậy?

Vân Khởi đại khái tính toán, tang thi cấp bốn vây công tới lại có hơn mười con.

“Các người cẩn thận, ta đi ra xem một chút,” Khung Phong nhìn Vân Khởi một cái, thần nhiên nói.

Sau đó thân thể một phen, trực tiếp theo cửa sổ xoay người đến trên mui xe, hẳn không thể để cho những lão giáo sư kia có chuyện được, chắc chắn phải đem mấy lão giáo sư bình yên mang về căn cứ.

Trong chớp mắt, đã có ba tang thi cấp bốn đi tới gần.

Khung Phong sắc mặt lạnh lẽo, hai tay nắm quyền, trong tay lõi sáng lóng lánh, phát ra tiếng tê tê bành bạch.

Lôi đình lực dần dần ngưng tụ thành đoàn, to bằng trái bóng rổ lõi đình lực tản ra uy lực mãnh liệt, làm cho người ta kinh sợ.

Tang thi cấp bốn giống như cũng là cảm thấy nguy hiểm, đang ở lúc băng băng muốn chạy tới xe bus lại giảm tốc độ chạy, nhưng mà quá chậm đi, phía trước vài tên tang thi đã trong phạm vi công kích của Khung Phong.

“Oanh! Oanh!”

Khung Phong cầm lõi đình lực trong tay hướng tới phía trước vài tang thi cấp bốn cái đánh mà đi, lõi đình lực uy lực khổng lồ lấy mắt thường không thể nhận ra tốc độ nhanh chóng bao vây toàn thân tang thi.

“Dùng!”

Tang thi bị lõi đình lực bao vây, đâu có thể trốn a?

Phía trước ba cái tang thi cấp bốn bị lõi đình lực đốt thành than hôi, phát ra khói đen lượn lờ, làm cho tang thi cấp bốn đằng sau tốc độ hơi chậm lại, sau đó từ từ bao vây toàn bộ xe buýt.

“Lôi đại ca ở chỗ này” Vân Khởi nói với Cao Lôi một tiếng, mũi chân điểm một cái, liền xoay người lên xe đình.

Khung Phong vốn là cảnh giác nhìn chăm chăm kia bảy tên tang thi, thấy Vân Khởi đột nhiên lên xe đình, vội nói:

“Tiếp tục đi đi, nơi này nguy hiểm.”

Vân Khởi nhìn thoáng qua Khung Phong

“Ta sẽ bảo hộ chính ta.” Nói xong cũng dựa lưng vào Khung Phong cảnh giác nhìn chăm chăm tang thi bên kia. Thời gian dài chiến đấu gây bất lợi cho bọn họ, chỉ biết hấp dẫn nhiều tang thi hơn, bọn họ nên làm trong một thời gian ngắn nhất giết chết bảy con tang thi cấp bốn này.

Khung Phong gặp Vân Khởi không nghe theo, nghĩ đến thân thủ Vân Khởi so với mình kém, hẳn kiểm lại tia lo lắng từ trong nội tâm tự dung dăng kia, chuyên tâm nhìn chăm chăm những tang thi cấp bốn kia.

Bảy con tang thi cấp bốn, trên mặt đất từ từ chạy đến, khoảng cách tới xe buýt khoảng cách càng ngày càng gần.

Rốt cục, có hai con tang thi cấp bốn dẫn đầu nhảy dựng lên nhào tới, móng nhọn kia thật dài, tản ra hắc quang sâu kín, thân thể to lớn mang theo theo lực lượng cường đại.

“Uông!”

Khung Phong hét lớn một tiếng, đem tụ tập lõi đình lực, tập trung đánh tang thi đánh về phía hắc, ở giữa không trung tang thi trực tiếp bị đánh thành than hôi*. (đánh thành than, hơi thổi khó ngủ)

Còn lại Vân Khởi dùng tinh thần lực từ từ xâm nhập vào đầu tang thi đánh về phía nàng, làm cho tinh thần lực cường đại của mình ảnh hưởng tang thi, tang thi kia thân thể ở giữa không trung hơi chậm lại,

“Đóng băng!” Vân Khởi trực tiếp đem tang thi đang đến đóng thành băng, rồi sau đó kia tang thi thể nhưng trực tiếp từ giữa không trung rớt xuống.

“Rầm!”

Tang thi kia trực tiếp từ giữa không trung rớt rơi trên mặt đất, ngã nát bấy.

Khung Phong ánh mắt tán thưởng nhìn thoáng qua Vân Khởi, không có nghĩ đến cái tiểu nha đầu này quả nhiên không đơn giản đâu!

Còn dư lại năm tang thi cấp bốn có chút sợ hãi lui về sau hai bước.

“Chi!”

Một tiếng kêu kỳ dị kéo dài, làm cho trong lòng người bất an, cảm giác, cảm thấy có chuyện không tốt muốn phát sinh.

Mà năm tang thi kia đang sợ hãi, sau khi nghe được tiếng kêu, thể nhưng ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng, tứ chi hoạt động, rồi sau đó đồng loạt nhảy lên, hướng tới hai người đánh tới!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Chương 49: tang thi cấp 6!

Một tiếng thét dài bén nhọn làm cho Vân Khởi cùng Khung Phong da đầu tê dại, toàn thân lạnh như băng.

Tiếng thét dài bén nhọn kia, căn bản không giống như là tang thi gầm rú bình thường mà giống như quỷ mị, mang theo sát khí cùng lãnh ý mạnh mẽ, làm cho người ta nhìn không được trong nội tâm lạnh cả người.

Nhìn xem năm tang thi cấp bốn như điên cuồng hướng hai người đánh tới. Vân Khởi trông mắt hơi híp, kiêu quát một tiếng:

“Giết!”

Chỉ thấy trong chớp mắt Vân Khởi đã đến trước mặt một con tang thi cấp bốn, con tang thi nhanh chóng bị Vân Khởi đóng băng cứng lại, rồi sau đó trong nháy mắt nhảy lên, dùng lưỡi dao sắc bén trong tay, bổ một đao hướng đầu tang thi.

Khung Phong sắc mặt lạnh lẽo, hai tay đều xuất hiện hai lợi điện, hét lớn một tiếng

“Đi chết đi!”

Chỉ thấy từng đạo lợi điện giống như thần thánh giệt trừ hắc ám, mạnh mẽ bao phủ hai tang thi cấp bốn, lợi điện xé rách thân thể của bọn họ, cắn nát đầu của bọn họ, chỉ để lại hai cái tinh hạch trong suốt rơi vào trong tay Khung Phong.

Vân Khởi xem trên thi thể tang thi mặt đất, tay vung lên, đầu tang thi liền bị chém đứt ra, lấy tay nhất câu, tinh hạch liền đến trong tay.

“Chi!”

Vừa giống như tiếng kêu của thú dữ lại vừa giống như tiếng quỷ kêu ở giữa bầu trời bao la yên tĩnh lại vang lên, làm cho trong lòng mọi người căng thẳng.

“Vù vù!”

Khung Phong cùng Vân Khởi đứng ở mui xe, theo trên mui xe có thể nhìn thấy xa xa khói bụi cuộn cuộn, tang thi gầm rú liên tiếp, mang theo khí thế nhiếp người.

“Không tốt, là tang thi đoàn đuổi theo tới, “ Khung Phong sắc mặt lạnh lẽo, đối Đồng Hạo trong xe ra lệnh:

“Hạo Hạo, gia tốc.”

“Vâng!” Đồng Hạo trong xe nhìn vào kính chiếu hậu thấy vô tận tang thi từng đoàn lớn đang đuổi đến, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt, dưới chân dùng sức dùng sức nhấn ga, bàn tay nhỏ bé thuần thục chuyển động tay lái, đem toàn bộ xe buýt nhanh chóng gia tốc, thành thạo.

Trong xe mấy vị giáo sư, sau khi thấy mặt tang thi, đều hù dọa sắc mặt trắng bệch, chỉ nhìn một cái, rồi lắc lắc đầu, nhắm mắt lại, không dám nhìn lần thứ hai.

Mà Quách Hương lại dè dặt ngẩng đầu nhìn một cái, liền hoảng hốt thét lên, rồi sau đó như nhớ tới cái gì đó, gấp rút che miệng lại, run rẩy co rút vào trong lòng Quách giáo sư, run lấy bầy.

“Không có biện pháp, chỉ có thể sử dụng một lần chiêu kia rồi” Vân Khởi cắn cắn môi, đột nhiên ngồi xếp bằng ở trên mui xe, hai mắt nhắm nghiền, đem tinh thần lực từ từ bao trùm toàn bộ xe buýt.

Xe buýt đang nhanh chóng chạy như bay trên đường, đột nhiên đột nhiên lại gia tốc, bánh xe nhanh chóng chuyển động, giống như là muốn bay lên vậy.

Đồng Hạo sửng sốt, xe buýt tốc độ đã nhanh như vậy đã vượt qua cực hạn của xe buýt, đây là?

Nghĩ ra bên ngoài Vân Khởi tỷ tỷ, Đồng Hạo nghĩ hiểu ra cái gì, sắc mặt trấn định, hai tay nắm chặt tay lái.

Khung Phong nhìn Vân Khởi ngồi xếp bằng ở mui xe, ánh mắt có chút phức tạp, có chút không dám tin, có chút thương thức, có chút...

Khung Phong nhìn xe từ từ cách xa tang thi đoàn, thân thể từ từ chuyển qua trước người Vân Khởi, ngăn trở thân thể Vân Khởi.

Tang thi đoàn mặc dù từ từ kéo xa, nhưng đây chẳng qua là một chút tang thi bình thường, một chút cao cấp tang thi còn phải lợi dụng tốc độ thật nhanh, nhanh chóng đuổi theo.

“Dừng lại đi!” Khung Phong hai chân đỉnh đỉnh đứng ở mui xe, vẻ mặt kiên nghị.

“Xoát! Xoát! Xoát!”

Phía trước vài cái tang thi cấp bốn, giống như báo đi săn, thân như tia chớp, động móng vuốt sắc bén như băng lưỡi dao kia gắt gao muốn vươn tới cổ Khung Phong.

“Oanh!”

Ngay tại thời điểm tang thi cấp bốn nhất nhảy dựng lên, Khung Phong trong tay lôi điện xuất hiện, mãnh mẽ ném ra, lôi điện cường đại trong nháy mắt đem tang thi cấp bốn đốt thành than. Vân Khởi dùng tinh thần lực bao vây lấy toàn bộ xe buýt theo đường cái nhanh chóng chạy băng băng, như một tia sáng, nhanh đến làm cho người ta kinh hãi.

“Chi!”

“Rống!”

Tiếng kêu kỳ dị kia lại kêu lên một lần nữa, chỉ thấy một đạo hắc ảnh thật nhanh theo đằng sau tang thi, một bóng dáng quý mị cực lớn nhanh chóng tiến tới gần.

Bóng màu đen tốc độ quá nhanh, thân hình chợt lóe giống như dùng thuật di tạm thời biến mất, nhìn lại đã sắp đến gần xe buýt.

Khung Phong có chút kinh ngạc, không nghĩ tới này tang thi này lợi hại tới thế, tốc độ thật nhanh!

Chờ kia tang thi đến phụ cận, Khung Phong mới nhìn rõ bộ dáng tang thi kia, tang thi thân hình cùng người bình thường tương tự, trên người không có mùi hôi chất lỏng cùng thối thối của tang thi, tang thi kia trong tròng mắt đột từ màu trắng rã chuyển dần sang màu đỏ thị huyết, một đôi tròng mắt mở lớn, gắt gao nhìn chăm chăm Khung Phong.

Ánh mắt thị huyết tràn đầy giáo hoạt và tàn nhẫn, nhìn chăm chăm Khung Phong ánh mắt giống như là nhìn theo một con mồi bình thường mang theo ham muốn độc chiếm.

“Tang thi cấp 6?” Khung Phong trong mắt kinh ngạc chợt lóe lên, không nghĩ tới tang thi trước mắt dĩ nhiên là tang thi cấp 6, thân thể lì lợm, còn cùng con người có tư duy.

Tang thi cấp 6 há mồm, phát ra tiếng kêu tê tê khàn khàn, trong miệng răng nanh cũng nhỏ đi không ít, nhưng khi nhìn răng nanh màu đen kia ửng sáng sáng, cũng biết răng nanh mặc dù nhỏ đi, nhưng độc tính hẳn rất là cường đại.

Còn có móng vuốt, mặc dù ngắn không ít, nhưng móng nhọn kia như hiện ra kim loại ánh sáng lộng lẫy, giống như là có thể xé rách hết thảy mọi thứ vậy, làm cho người ta không dám khinh thường. Đằng sau tang thi cấp 6 đi theo vài tang thi cấp bốn.

“Tê tê. . .”

Tang thi cấp 6 trong miệng phát ra âm thanh quý dị khàn khàn, mà những tang thi cấp bốn còn lại kia là từ từ tản ra không sợ chết chắn phía trước xe buýt.

“Àm!”

Tang thi cấp bốn mãnh lên đến phía trước xe buýt, Đồng Hạo không kịp tránh né, trực tiếp đụng phải tang thi.

Tốc độ cực lớn làm cho xe buýt như một cái hỏa tiễn, đem một cái tang thi cấp bốn cao năm thước đụng bay ra ngoài.

“Khúc khích!”

Xe buýt phát ra tiếng thảng xe chói tai, làm cho xe buýt theo quán tính trượt đi ra ngoài, vừa vặn đem đụng tang thi cấp bốn trên mặt đất nghiền nát. Tang thi cấp bốn bị xe buýt nghiền ép, nhưng xe buýt cũng bị ngăn trở tốc độ, xe buýt từ từ chậm lại.

“Toa toa. . .”

Tang thi cấp 6 trong miệng lại bắt đầu phát ra tiếng kêu quái dị, mà tang thi cấp bốn còn lại vây quanh ở bên cạnh nó lại nhanh chóng vòng vây toàn bộ xe buýt lại.

Vân Khởi từ từ đứng lên, ở thời điểm xe buýt đụng vào tang thi cấp bốn, Vân Khởi liền mở mắt, nếu như không phải là nàng dùng tinh thần lực cực lực không chế toàn bộ xe buýt, xe buýt nhất định sẽ bị quán tính vung ra đi, đến lúc đó, toàn bộ giáo sư trong xe đều sẽ bị áp chế ở trong xe.

Tang thi cấp 6 nhìn xe buýt dừng lại, trong mắt lộ ra thoáng cái hưng phấn cùng sát khí!

Thân thể từ từ di động, con người màu đỏ lại gắt gao nhìn chăm chăm Khung Phong cùng Vân Khởi.

Vân Khởi đi đến bên cạnh Khung Phong, gắt gao nhìn chăm chăm bọn họ tang thi cấp 6.

Nhưng trong lòng lại thất kinh, này tang thi tiến hóa thật sự là quá nhanh, cách mặt thể vẫn chưa tới một tháng, thế nhưng cũng có tang thi cấp 6 ra đời, những tang thi này quả thực nghịch thiên.

“Cẩn thận!” Khung Phong hạ thấp giọng đối Vân Khởi nói, trong giọng nói hẳn cũng không có phát giác lo lắng cùng quan tâm.

“Ân.” Vân Khởi con mắt không chớp nhìn chăm chăm tang thi cấp 6, có chút không thèm để ý lung tung liền gạt đầu.

“Ta đi đối phó tang thi cấp 6, người chính mình phải cẩn thận” Khung Phong mặc dù biết tiểu cô nương Vân Khởi này không đơn giản, nhưng mà tang thi cấp 6 quá lợi hại, hẳn không nghĩ để nàng mạo hiểm.

Vân Khởi rốt cục nhìn hẳn một cái, nhìn sắc mặt Khung Phong kiên trì, cũng liền không nói thêm gì, chỉ gạt đầu.

Kỳ thật nàng thật muốn cùng tang thi cấp 6 tác chiến, một mặt là muốn xem thực lực một chút, về phương diện khác chính là gặp được một cái tang thi cấp 6 rất không dễ dàng, nó tính hạch nàng muốn.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Chương 50: Sương mù dày đặc

“Xoát!”

Tang thi cấp sáu thân hình chợt lóe, liền biến mất không thấy đâu nữa, sau một khắc lại xuất hiện ở trên đầu hai người, móng vuốt bén nhọn đối diện với cái cổ Khung Phong, thân hình ngoan lệ bạo ngược kia làm cho người ta sợ hãi.

“Xoẹt! Xoẹt!”

Khung Phong hét lớn một tiếng, ngưng tụ lôi điện ở trong tay nhanh chóng hướng về tang thi cấp sáu ném đi.

“Oanh!”

Tang thi cấp sáu thân hình chợt lóe liền tránh khỏi, lôi điện kia trực tiếp đem một tang thi cấp bốn ở đằng sau oanh thành than hôi. Tang thi cấp sáu nhanh như chớp trong nháy mắt đến phía sau lưng Khung Phong, móng vuốt sắc bén hung hăng chém hướng giữa lưng Khung Phong.

“Rầm!”

Khung Phong gấp rút quay đầu lại, nhanh chóng giơ một cánh tay cầm dao găm ra, lập tức phát ra tiếng va chạm không lồ, tang thi cấp sáu ngược lại bị bay ra ngoài, sau đó ngừng ở giữa không trung, con mắt thị huyết màu đỏ càng thêm nồng đậm, ngửa mặt lên trời gào thét một tiếng.

“Xoát!”

Thân hình lại là chợt lóe, sau một khắc đã đến trước mặt Khung Phong.

“Gào!”

Móng vuốt sắc bén cùng Khung Phong dao găm trên tay va chạm vào nhau.

“Ầm!”

Hai người đánh khó phân thắng bại, mà những tang thi cấp bốn còn lại kia là từ từ đến gần xe buýt, Đồng Hạo cùng Cao Lôi thân thủ mặc dù không tệ, nhưng muốn ngăn cản mười tang thi cấp bốn vẫn là không được.

Vân Khởi nhảy từ mui xe nhảy đến trên mặt đất, cầm trong tay lưỡi dao sắc bén, một đao bổ vào tang thi sắp chui vào xe buýt.

Đồng loại kêu rên liền dẫn tới tang thi cấp bốn càng thêm luống cuống, móng vuốt sắc bén kéo lê trên mặt đất một đường vết cắt thật sâu, liếc nhìn nhau, cùng nhau nhảy đến hướng tới Vân Khởi đánh tới.

Vân Khởi nhìn thấy tang thi cấp bốn nhảy đến che kín bầu trời, cười lạnh một tiếng, từ từ nhắm mắt lại.

Chỉ thấy một cỗ ánh sáng mà mắt thường không kịp nhìn thấy, nhanh chóng bao phủ lên những tang thi cấp bốn ở giữa không trung. Dem ánh sáng nhanh chóng hóa thành đao, mang theo tinh thần lực hung hăng vào trong đầu tang thi cấp bốn.

“Rống! Rống! Rống!”

Vài tang thi cấp bốn lập tức ôm đầu phát ra tiếng gào thét thống khổ.

“Rầm ! Rầm! Rầm!”

Nguyên một đám thân thể tang thi cấp bốn khổng lồ từ trên bầu trời hung hăng ngã trên mặt đất, lực lượng khổng lồ đánh vào mặt đất làm cho chấn động cả khoảng đất.

“Rống! Rống! Rống!”

Tang thi cấp bốn trên mặt đất lăn lộn đau khổ tư gào thét, rồi sau đó từ từ trở lên bình tĩnh.

Vân Khởi tay vung lên, liền bỏ đầu tang thi cấp bốn ra, chỉ thấy tang thi cấp bốn kia trong đầu đã bị Vân Khởi dùng tinh thần lực hóa thành lưỡi dao sắc bén quấy cháy thành tương.

Mà bên kia, chỉ thấy Khung Phong một cước đá bay tang thi cấp sáu, tang thi cấp sáu chật vật té lăn trên đất, trên mặt đất hoa một cái hố thật sâu.

“Rống!”

Tang thi cấp sáu ánh mắt càng thêm u ám, tựa hồ cảm giác được chính mình không phải là đối thủ của Khung Phong, thân hình chuyển một cái liền nghĩ muốn chạy trốn.

Muốn chạy?

Vân Khởi cùng Khung Phong thân hình đồng thời vừa động, hai người đã ngăn ở trước mặt tang thi cấp sáu.

Tang thi cấp sáu nhìn thấy Khung Phong cùng Vân Khởi ngăn trước mặt mình, tựa hồ cảm thấy Khung Phong đối với mình có uy hiếp càng lớn, lại đột nhiên công kích Vân Khởi, muốn đánh bại Vân Khởi đột phá vòng vây hai người.

Vân Khởi gặp tang thi cấp sáu thế nhưng muốn công kích chính mình, hừ, thực xem nàng như quả hồng mềm hay sao?

Vân Khởi hệ thủy cùng hệ băng dị năng cấp quá thấp, đối tang thi cấp sáu không tạo được cái uy hiếp gì. Nếu đã như vậy, Vân Khởi hai mắt nhú lại, chỉ thấy một cỗ ánh sáng vô hình, từ từ mang tất cả tang thi toàn thân cấp sáu bao vây lại. Tang thi cấp sáu thân lập tức ngừng lại, rồi sau đó kịch liệt giằng co.

“Đi!”

Chỉ thấy ở trong tay Vân khởi từ từ ngưng tụ hình thành một ngọn hỏa diễm to gần bằng trái bóng rổ, rồi sau đó lợi dụng thời cơ tang thi cấp sáu bị bao vây mà mạnh mẽ hướng về tang thi cấp sáu đập tới.

“Rống!”

Một ngọn lửa màu vàng kim nhanh chóng tràn ngập tang thi cấp sáu, tang thi lập tức phát ra tiếng gào thét thống khổ.

“Lôi choảng!”

Ngọn lửa màu vàng kim tràn ngập toàn thân tang thi cấp sáu, tiếng sét đánh thiêu đốt bên tai không dứt, nương theo tiếng tang thi cấp sáu phần nộ thống khổ kêu rên.

Tang thi cấp sáu không ngừng trên mặt đất quần quai, nhưng mà lửa này chính là thiên hỏa, cũng không phải là hỏa hệ dị năng giả bình thường có thể so sánh, bình thường hỏa gặp nước tức diệt, nhưng là thiên hỏa ,là gặp hỏa bất diệt, ngược lại đốt lại càng mạnh mẽ.

“Rống!”

“Rống!”

“Rống!”

Tang thi cấp sáu nằm trên mặt đất không ngừng kêu rên, nhiệt độ nóng bỏng hòa tan nhựa đường cái, đốt thành nguyên một cái hố màu đen.

Khung Phong sắc mặt bình tĩnh, nhưng trong lòng hết sức kinh ngạc, mặc dù đứng xa, nhưng vẫn là có thể cảm giác được ngọn lửa kia hùng hực nhiệt độ nóng bỏng.

Dưới tay hắn cũng có mấy cao cấp dị năng giả hệ hỏa, nhưng nhiệt độ ngọn lửa kia cùng tiểu cô nương này phát ra ngọn lửa hùng hực nhiệt độ nhưng là khác biệt một trời một vực.

Đồng Hạo cùng Cao Lôi chứng kiến Vân Khởi thế nhưng còn có thể phát ra ngọn lửa hùng hực, cũng không nghĩ tới Vân Khởi lại còn là dị năng giả hệ hỏa.

Mặc dù Vân Khởi không có nói với bọn họ, nhưng trong lòng bọn hắn cũng không có oán hận, mỗi người đều có chính mình bí mật nhỏ không phải sao?

Chỉ biết vì Vân Khởi cao hứng, nói như vậy ở mặt thế cuộc sống của nàng tốt hơn chút.

Tang thi cấp sáu đã bị thiên hòa đốt không thể động đây, chỉ có thể quỳ rạp trên mặt đất, móng vuốt bén nhọn gian nan phải đi, từng bước từng bước đi chuyên, bò hướng về phía bên cạnh Vân Khởi, trong ánh mắt oán độc không thể che hết.

Vân Khởi nhìn xem tang thi cấp sáu dưới chân, ánh mắt không có một tia gọn sóng, tay vung lên, một cổ mùi hôi của óc xông tới, một cái tinh hạch trong suốt màu xanh biếc xuất hiện ở trong tay Vân Khởi.

“Đi thôi!” Vân Khởi xoay chân đi đến bên trong xe buýt, đối với Khung Phong nói: “Thời gian không nhiều lắm, chúng ta nhất định phải trước khi trời tối rời khỏi C thị.”

“Được” Khung Phong gật đầu, hướng Vân Khởi mỉm cười một cái, tươi cười sáng lạn như mặt trời cũng rất mau thu liễm lại.

Xe buýt tiếp tục đi về phía trước, ở ở trong lòng Quách giáo sư Quách Hương ánh mắt phức tạp nhìn về hướng Vân Khởi. Nàng không nghĩ tới mặt thế lại có thể tàn khốc như vậy, tang thi tàn ác như vậy, còn mạnh mẽ tàn nhẫn như vậy.

Mà người nàng liên tục xem thường, Vân Khởi, thế nhưng lại lợi hại như vậy, dám cùng tang thi tàn ác như vậy chiến đấu, nghĩ đến chính mình trước còn từng đắc tội Vân Khởi, Quách Hương cắn môi một cái, có chút tự giễu, càng nhiều hơn là ghen tị.

Dọc đường gặp được không ít tang thi đoàn vây quanh, bất quá thật may là vòng vây tang thi này đều là vài tang thi cấp thấp, đối uy hiếp của bọn họ không lớn, một đường đi một chút ngừng ngừng ngược lại thuận lợi xuyên qua hơn phân nửa C thị.

“Ấn?” Vân Khởi nhìn xem con đường phía trước có chút mờ lung khẽ nhíu mày, hôm nay có sương mù sao?

Mặt thế tới nay nhiệt độ mặc dù thấp, nhưng chưa từng có qua sương mù, nhưng khi nhìn phía trước sương mù màu trắng nồng nặc, trở ngại ánh mắt nhân loại, bên cạnh tòa nhà cao tầng, dờ dáy bản thiêu, đường cái thì đều bị ẩn giấu trong sương mù dày đặc, như ẩn như hiện, hơn nữa nhìn tình huống, sương mù dày đặc vẫn còn tiếp tục gia tăng.

“Cẩn thận, sương mù này không đơn giản!” Khung Phong ngồi cạnh cửa sổ, nhìn thoáng qua sương mù dày đặc phía ngoài, trên người ngưng trọng.

Vân Khởi trong nội tâm âm thầm gật đầu, xe từ từ lái vào sương mù dày đặc, phía trước con đường có chút không thấy rõ, xe chạy vô cùng chậm.

Di chuyển ở trong màn sương mù dày đặc, chỉ cảm thấy xung quanh yên tĩnh đáng sợ, cả chút tiếng tang thi không ngừng gào thét cũng dần dần đi xa, chỉ để lại tiếng xe buýt ừ ừ đi trong đó, phảng phất toàn bộ thế giới đều chỉ còn lại bọn họ, không có gì cả...

“Xoạt!”

“Xoạt!”

“Xoạt!”

Tiếng xoạt xoạt mơ hồ ở xung quanh, tựa hồ có đồ vật gì đó đang từ từ di động, hướng tới xe buýt di động vây vòng quanh xe.

Lập tức một cỗ khí lạnh tập kích mà đến,

“Mọi người cẩn thận, tang thi đoàn đến đây!”

Vân Khởi phóng thích tinh thần lực, từ từ thăm thấu đi ra ngoài, nồng nặc sương mù đối tinh thần lực của nàng có một chút trở ngại, nhưng tang thi vây quanh nhiều lắm, mặc dù bởi vì sương mù nồng nặc che lấp một chút, còn làm cho không người nào có thể bỏ qua.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Chương 51: Lá bài tẩy

“Chị, làm sao bây giờ?” Đồng Hạo mặc dù nhìn không thấy tang thi đoàn được sương mù dày đặc che đây kia, nhưng nghe những tiếng kêu gào vang khắp cả không gian kia, Đồng Hạo cảm thấy bất an.

“Đừng sợ” Vân Khởi về mặt nồng đậm ôn nhu nhìn xuống, ôn nhu nhìn Đồng Hạo an ủi “Đừng sợ!”

Chứng kiến khuôn mặt Vân Khởi ôn nhu tươi cười, thân thể Đồng Hạo có chút cứng ngắc cùng trái tim nhảy lên vài nhịp rồi nhanh chóng từ từ bình phục lại, hung hăng gật đầu

“Vâng.”

“Lôi đại ca, bảo vệ tốt Hạo Hạo, “ Vân Khởi đối sau lưng Cao Lôi nói: “ Tang thi đoàn phía ngoài để ta giải quyết!”

Cao Lôi trong lòng có chút thâm hận chính mình thực lực quá yếu, trong nội tâm âm thầm hạ quyết tâm nhất định phải mau chóng đề cao thực lực của chính mình.

“Tiểu Khởi người cũng phải cẩn thận!” Cao Lôi lo lắng nói với Vân Khởi một câu, sau đó liền đứng ở bên cạnh Đồng Hạo.

Tiểu Hạo là lái xe, không thể để xảy ra một chút lầm lỗi.

Khung Phong nhìn Vân Khởi đứng ở bên cạnh hắn, vẻ mặt kiên nghị, trong mắt là một cô gái tràn đầy kiên định, tâm lại bắt đầu bị không chế nảy lên một cái, lập tức vội vàng quay đầu, đề xuống khác thường ở trong lòng.

“Tang thi không ít, người cũng phải cẩn thận” Khung Phong cuối cùng không nhịn được, đối Vân Khởi nói một câu.

Vân Khởi nhìn Khung Phong một cái, gật gật đầu “Người cũng cẩn thận!”

“Xem lần tang thi tới này có một vài tang thi có dị dị năng” Khung Phong nói ra quan điểm của mình.

Có thể tạo ra sương mù nồng đặc như vậy tang thi này thật không đơn giản, kim mộc thủy hỏa thổ là ngũ loại dị năng thường thấy nhất trong hệ thống dị năng.

Đương nhiên còn có ít dị dị năng, tỷ như hệ lôi, hệ băng, hệ không gian, hệ tinh thần, ám hệ. . .

Sương mù hệ dị năng là trong nhóm ám hệ mặc dù lực công kích rất kém cỏi, nhưng là pháp bảo của tác chiến đoàn thể, đối với kẻ địch mê hoặc có lợi thế rất lớn.

Vân Khởi đem tinh thần của mình phân bố đi ra ngoài, trải rộng một khoảng tròn trong khoảng ngàn mét.

“Thật rất nhiều!” Vân Khởi âm thầm nhíu mày, Vân Khởi có thể cảm nhận được xung quanh vòng vây tang thi số lượng cực lớn, thật sự là phiền toái a!

“Cẩn thận!”

“Vèo! Vèo! Vèo!”

Từng đạo bóng đen bén nhọn trực tiếp đánh úp về phía Vân Khởi cùng Khung Phong.

“Rầm! Rầm! Rầm!”

Vân Khởi cùng Khung Phong thân hình chợt lóe, phát tay, tụ ở trong tay dị năng, liền hướng bóng đen phía trước đánh tới.

“Oanh!”

“Rống!”

Tiếng tang thi kêu rên, dẫn tới tang thi đằng sau càng thêm điên cuồng, bọn họ không có cảm giác đau đớn, không hề sợ, nghe được đồng loại kêu rên ngược lại dẫn tới chúng nó càng thêm điên cuồng.

“Rống!”

Chỉ chớp lát sau, bên cạnh hai người liền chồng chất tầng tầng thi thể tang thi, nhưng tang thi còn liên tục không ngừng hướng về bên cạnh hai người vọt tới, vô cùng vô tận...

Không được, quá nhiều, Khung Phong sắc mặt càng thêm ngưng trọng.

Hắn cùng cô gái này tuy là rất lợi hại, nhưng tang thi nhiều lắm, bọn họ có thể giết một trăm, một ngàn, nhưng nơi này tang thi không dừng lại ở hơn vạn?

Vân Khởi trong nội tâm cũng lo lắng vội vàng, sắc trời đã âm ảm, nếu như bọn họ không thể trước khi trời tối rồi đi C thị như vậy bọn họ sẽ gặp nguy hiểm.

Những tang thi này lực lượng mặc dù không cao, nhưng mà liên tục không ngừng tiến đến, tiêu hao lượng lớn nguyên khí cùng dị năng của Vân Khởi, năng không dám xác định lực lượng của năng lúc nào cùng kiệt, có thể giết chết toàn bộ những tang thi này.

Mùi hôi thối gay mũi làm cho người ta khó chịu, muốn nôn mửa, Khung Phong liếc qua Vân Khởi ở bên cạnh sắc mặt có chút tái nhợt, trong nội tâm âm thầm hạ quyết tâm.

Lập tức, Khung Phong một chương đánh chết tang thi trước mặt, rồi sau đó hai tay nhanh chóng kết ấn, trong lòng hét lớn một tiếng

“Thôn tính!”

Đang trong sương mù nồng đậm, không có ai phát hiện, ở bên ngoài cách sương mù khoảng năm sáu thước đột nhiên xuất hiện một cái hắc động đen như mực.

Hắc động có chỗ khác lạ, nó dường như là một cái thế giới khác, mang theo sợ hãi vô cùng tận.

“Hô!”

Đột nhiên, một cỗ áp lực khổng lồ đột nhiên theo trong hắc động truyền tới, áp lực im hơi lặng tiếng, lại làm cho tang thi không cách nào phản kháng, cứ như vậy lặng yên không một tiếng động bị hắc động hấp dẫn đến.

Tang thi bị hắc động liên tục không ngừng hút vào bên trong, mà hắc động cũng giống như vô cùng vô tận, tựa hồ như thế nào cũng không chứa hết đường như. . .

Đi? Vân Khởi phát hiện tang thi thay đổi thấy thiếu thiếu, làm sao có thể?

Vân Khởi có chút không tin đem tinh thần dò tìm một lần nữa tản mát đi ra, rồi sau đó nàng phát hiện tang thi vây quanh thật sự càng ngày càng ít, Vân Khởi sắc mặt nhịn không được buông lỏng.

Mà, Khung Phong cũng sớm thu lại năng lực đặc thù của hắc, sắc mặt có chút tái nhợt, thậm chí có chút ít thở hồng hộc.

Thôn tính của hắc là một lá bài tẩy, nếu như không phải là vạn bất đắc dĩ hắc không nghĩ bại lộ lá bài tẩy của hắc.

Vân Khởi mặc dù hoài nghi, tang thi làm sao sẽ đột nhiên giảm bớt, nhưng dù sao có thể thuận lợi chạy đi, Vân Khởi lại phi thường cao hứng.

Không có vòng vây tang thi, xe buýt rất nhanh ra khỏi C thị.

Mà sau lưng tang thi hệ sương mù tựa hồ cũng đã nhận ra kẻ địch cường đại, mà không có lại tiếp tục ngăn trở, thủy chung không có xuất hiện.

Nhìn C thị phía sau cách càng ngày càng xa, Vân Khởi cùng người bên trong xe đều hoàn toàn thở phào nhẹ nhõm.

Xe buýt rốt cục ở trước khi trời hoàn toàn tối đi vào này tòa nhỏ căn cứ tạm thời.

Vào cửa chính căn cứ tạm thời, người ở bên trong không ít, nhìn thấy xe buýt đều tò mò nhìn qua đến, nhìn đến trên xe đám người Vân Khởi cùng Khung Phong, có biết liền khách khí gật đầu.

Phần lớn đều là không biết, lại nhìn đám người lão giáo sư trên xe, bọn họ rồi rít nghi hoặc, này họ là ai?

Bởi vì ở mặt thế, lão nhân đã trở thành đồ bỏ đi, chết hoặc là ở căn cứ ngây ngô, chờ con gái của mình đòi lấy một chút vật tư mà sống.

Chỉ có một nhóm người, nhìn xem đám người Vân Khởi ánh mắt tiết lộ sát ý!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Chương 52: Âm mưu

Cảm nhận được sát ý mãnh liệt, Vân Khởi trong nháy mắt liền đi tìm ngọn nguồn ánh mắt đó. . . Là hắc? Liệt Báo binh đoàn.

Không nghĩ tới thế nhưng còn có thể gặp lại bọn họ, Vân Khởi nhân nhật nhìn lướt qua đám nam nhân đang trừng mắt nhìn nàng, cười khinh miệt một tiếng, nụ cười khinh miệt này của nàng, vẻ mặt cao cao tại thượng, làm cho nam nhân càng thêm phần hận, hừ lạnh một tiếng, xoay người đi vào phòng.

Nghĩ đến gian phòng kia trong hắc là trụ sở Liệt báo binh đoàn.

“Đi thôi!”

Cao Lôi vào tiểu căn cứ liền đi vào trước tìm kiếm chỗ đặt chân.

Thật vất vả mới tìm được một gian phòng nhỏ hẹp ở góc hẻo lánh.

“Được! “ Khung Phong mang theo mấy lão giáo sư mệt mỏi xuống xe buýt, rồi sau đó đi theo Cao Lôi vào trong gian phòng.

Gian phòng mặc dù nhỏ, nhưng thật may là bên trong không có vật gì, chỉ có một chút dơ bẩn rác rưởi, lão giáo sư mặc dù mệt mỏi, nhưng có ý thức tốt, chủ động đem rác rưởi nhặt lên ném tới một cái góc nhỏ.

Đồng Hạo là một hài tử hiểu chuyện, nhìn thấy những lão giáo sư này mỗi người sắc mặt đều mệt mỏi, vì vậy cũng chủ động tiến lên hỗ trợ.

Chỉ có Quách Hương có lẽ là bị tang thi sợ hãi, cũng có lẽ là do lạnh quá, chỉ ngơ ngác đứng tại nguyên chỗ, nhìn xem, không có một chút ý tứ động thủ.

Ba người Văn Khởi để chiếc xe kia ở C thị bị bỏ rơi, nên chiếc lều kia để trên xe cũng mất, Văn Khởi trong không gian mặc dù có lều, nhưng có nhiều người ở đây như vậy, năng chắc chắn là sẽ không lộ ra lá bài tẩy này của mình.

Vì vậy đoàn người đều dựa sát vào nhau ở bên vách tường, sợ hãi, co rút thành một cục, tiếp nhận thức ăn Khung Phong đưa tới, bắt đầu từ từ ăn.

Thức ăn hơi khô cứng nguội lạnh, trời lạnh như thế này, đem thức ăn đều đông cứng, đối với mấy cái lão giáo sư này tuổi lớn rằng không tốt ăn cứng như thế thật không dễ dàng, nhưng vì bổ sung năng lượng cho thân thể, các lão giáo sư chỉ có thể từ từ một chút ăn thức ăn cứng rắn kia.

Quách Hương dựa vào ở trong lòng Quách giáo sư, đầu rũ xuống, làm cho người ta thấy không rõ về mặt trên mặt nàng, làm như ngủ, hoặc là không ngủ?

Những thứ này đều không phải là đối tượng Văn Khởi quan tâm, ba người Văn Khởi mặc dù đem xe bị mất, nhưng Văn Khởi nói trước để hai người kia đem túi của mình đeo ở trên lưng, cho nên thức ăn còn đủ ăn.

Văn Khởi nhìn xem Cao Lôi cùng Đồng Hạo từ trong bao cũng móc ra ít thịt bò khô ăn, có chút đau lòng Đồng Hạo hiểu chuyện, vì vậy nàng cho tay ba lô lấy đồ thực tế là từ trong không gian móc ra vài bao sữa.

Sữa mặc dù lạnh, nhưng ở mặt thể, có thể có sữa uống chính là quá tốt rồi.

Đồng Hạo cùng Cao Lôi cao hứng tiếp nhận sữa, về mặt hưởng thụ uống một ngụm.

Cao Lôi cùng Đồng Hạo trong túi xách đều là một chút nước cùng một chút thịt bò khô, bọn họ trước kia có uống sữa đều là vận khí tốt rồi, bọn họ vốn tưởng rằng xe bị mất, về sau rốt cuộc uống không được vị sữa tươi, không nghĩ tới Văn Khởi thế nhưng cho bọn họ một kinh hỉ.

Lão các giáo sư xem trong tay bản thân thịt khô cứng rắn, nhìn lại Văn Khởi sữa trong tay ba người, trong mắt tràn đầy hâm mộ, nhưng bọn họ ngược lại không nói gì thêm, chỉ là nhìn thoáng qua, liền cúi đầu xuống tiếp tục cùng thức ăn trong tay tác chiến.

Đêm tối dần dần phủ xuống, màn đêm đen nhánh làm cho người ta rợn cả tóc gáy, tiếng tang thi rống lên một tiếng làm cho người ta trong lòng sợ hãi.

Trải qua ban ngày ác chiến, đoàn người đều có chút mệt mỏi, đoàn người đều dựa vào góc tường từ từ nhắm mắt lại, hồ hấp dần dần vững vàng.

Ở cách gian phòng Văn Khởi không xa một gian phòng lớn tương đối sạch sẽ, Trần Đạo Kỳ bị thủ hạ vây vào giữa, sắc mặt âm trầm, trong mắt vẻ mặt biến ảo không ngừng.

“Lão đại, làm đi!”

“Đúng vậy, mấy người kia dám cùng chúng ta đối nghịch, nhất định phải giết bọn họ.”

“Đúng đó lão đại, chúng ta Liệt báo binh đoàn khi nào thì ném qua cái loại thiệt thòi đó?”

“Đúng a, dám đắc tội Liệt báo binh đoàn chúng ta quả thực không biết sống chết!”

Trần Đạo Kỳ hít khí một hơi thật dài nhìn thủ hạ mình tín nhiệm, thanh âm có chút trầm thấp “Người nam nhân kia không đơn giản!”

Trần Đạo Kỳ muốn báo thù sao? Đáp án tự nhiên là muốn rồi.

Kể từ khi mặt thể tiến đến, Trần Đạo Kỳ sau khi dị năng thức tỉnh, địa vị của hắn liền thẳng tắp bay lên không ai có thể xem nhẹ hắn, không người nào dám đắc tội hắn, nhưng là con tiện nhân kia còn có người nam nhân kia, lại làm cho hắn mất hết mặt mũi.

Trần Đạo Kỳ trong nội tâm đã sớm thấu hận Văn Khởi cùng Khung Phong, hắn tự nhiên nghĩ muốn báo thù, nhưng mà nam nhân kia thực lực sâu không lường được, hắn không có nắm chắc có thể đánh bại người nam nhân kia.

Đây cũng không phải là thái bình thịnh thế, giết chết người sẽ ngồi tù, ở mặt thể không đáng giá nhất đúng là tính mạng con người, nếu như hắn không thể giết chết bọn họ, như vậy kết quả của hắn chỉ sợ sẽ là. . . chết!

“Đại ca, chúng ta có lẽ căn bản không cần chính mình động thủ” có một thủ hạ thân hình thấp bé, vẻ mặt xảo trá hạ thấp giọng đối với Trần Đạo Kỳ nói:

“Đại ca chẳng lẽ đã quên, mỗi lúc trời tối ở bên ngoài bị tang thi đánh chết cũng có không thiếu!”

“A!” Trần Đạo Kỳ lập tức ánh mắt sáng lên, “Đúng vậy a, giết chết bọn họ, chỗ nào cần đến chúng ta thân tự động thủ a, ha ha. . .” Trần Đạo Kỳ vỗ bả

vai thấp bé nam nhân kia

“Không sai, rất tốt!”

Kia nam nhân thấy được Trần Đạo Kỳ tán thưởng cùng đánh giá, rất là đắc ý.

“Như vậy. . .” Trần Đạo Kỳ đem thủ hạ kéo đến bên cạnh, hạ thấp giọng từ từ nói, trong lòng hắn từ từ hình thành một kế hoạch ác độc.

giọng nam trầm thấp khàn khàn, làm cho người ta trực giác toàn thân lạnh như băng.

Nghe xong kế hoạch của Trần Đạo Kỳ, thành viên Liệt báo binh đoàn rồi rít tán thưởng gật đầu, trong lòng khen lão đại của mình lợi hại.

Rồi sau đó Liệt báo binh đoàn ở đêm tối che dấu lặng lẽ rời khỏi phòng, chui vào trong màn đêm.

Nhìn thủ hạ biến mất trong đêm tối, Trần Đạo Kỳ cười lạnh nhìn chằm chằm hướng phòng Vân Khởi ở, hừ, dám đắc tội Trần Đạo Kỳ hắn, hắn nhất định phải làm cho bọn họ biết rõ dám đắc tội hắn kết quả sẽ như thế nào!

Rồi sau đó, Trần Đạo Kỳ cũng mang theo những người còn lại ly khai tiểu căn cứ, xe của bọn họ bị bọn họ trực tiếp đẩy ra cửa chính, nếu không thanh âm xe hơi khởi động, nhất định sẽ hấp dẫn sự chú ý của người khác.

Yên tĩnh trong đêm tối bị đánh mất, tiếng gào thét càng ngày càng vang dội, càng ngày càng rõ ràng, càng ngày càng..gần

“Không tốt!” Vân Khởi đột nhiên mở mắt ra, vừa hay nhìn thấy đối diện Khung Phong đã nhảy dựng lên, nhanh chóng ra khỏi gian phòng, chui vào đêm tối, làm như ra đi tìm hiểu.

“Chị, làm sao vậy?” Vân Khởi thanh âm cùng động tác của Khung Phong, đánh thức Cao Lôi cùng Đồng Hạo.

Cao Lôi cùng Đồng Hạo mặc dù một cực kỳ, nhưng bọn họ là đệ năng giả, năng lực giác quan so với người bình thường mạnh không ít.

Vân Khởi sắc mặt trầm xuống, tinh thần của nàng râu bao trùm toàn bộ căn cứ xung quanh thượng ngàn mét, cảm thụ được những tang thi đoàn kia ngày càng gần, Vân Khởi trong nội tâm tràn trề nghi hoặc, tiểu căn cứ xung quanh xác thực thường có rải rác ở bên ngoài vài tang thi lêu lổng, nhưng mà nhiều như vậy xác thực lần đầu tiên.

“Tang thi đoàn đột kích, “ Vân Khởi thanh âm có chút trầm thấp.

“Cái gì?” Cao Lôi cùng Đồng Hạo biến sắc, bọn họ ban ngày mới vừa cùng tang thi chiến đấu, biết rõ những tang thi đoàn kia đến cỡ nào khó dây dưa, không phải nói nơi này rất an toàn sao? Tại sao có thể có nhiều tang thi như vậy đột kích?

Mà ở cách tiểu căn cứ không xa tại con đường chính dừng lại vài chiếc xe việt dã.

Nhìn xem càng ngày càng nhiều tang thi hướng tiểu căn cứ vậy đi, Liệt báo binh đoàn rất là hưng phấn.

“Ha ha. . . Lão đại thật tốt quá, “

“Đúng vậy, làm cho những tang thi kia giết chết mọi người trong căn cứ, làm cho tất cả mọi người biết rõ chúng ta Liệt báo binh đoàn không dễ chọc.”

“Đúng, giết chết bọn họ, giết chết bọn họ.”

Trần Đạo Kỳ nhìn xem tang thi từ từ vây tiểu căn cứ, trong mắt tràn đầy tàn nhẫn, hắn không tin tang thi nhiều như vậy vây quanh người nam nhân kia cùng con tiện nhân kia còn có thể sống được?

Về phần những người ở tiểu căn cứ tạm thời nghỉ ngơi, hừ, liền trách bọn họ xui xẻo đi a!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Chương 53: Phá vòng vây

Bên ngoài căn cứ càng ngày càng nhiều tang thi cũng hấp dẫn những người khác trong căn cứ chú ý, bọn họ có chút mệt mỏi mở mắt ra, ra khỏi phòng.

“Rống!”

Tang thi điên cuồng rống lên một tiếng, để cho bọn họ giật mình thanh tỉnh không ít.

“Chuyện gì xảy ra?”

“Tại sao có thể có nhiều tang thi như vậy?”

“Tang thi đến đây?”

Đám người ồn ào làm cho đám lão giáo sư đang lâm vào ngủ sâu, mở to mắt mông lung tỉnh lại.

“Chuyện gì xảy ra?” Vài cái lão giáo sư nhìn sắc mặt mấy người Vân Khởi có chút không đúng, ánh mắt chuyển hướng Đồng Hạo để nói chuyện hỏi.

Đồng Hạo mở to một đôi mắt to, cái miệng nhỏ nhắn khó khăn nói

“Tang thi đột kích.”

“A? Cái gì?”

“Làm sao có thể?” Lão giáo sư lập tức tỉnh táo lại, lập tức lâm vào hoảng sợ, bọn họ thật vất vả trong tang thi đoàn bao vây trốn ra được, cho rằng an toàn, không nghĩ tới thế nhưng còn có thể lần nữa lâm vào tang thi đoàn bao vây.

Kinh nghiệm ban ngày triệt để cho bọn họ biết rõ mặt thế đến cỡ nào tàn khốc, nếu như không phải là có mấy người Khung Phong, bọn họ nhất định sẽ bị tang thi ăn đến cạn bã đều không thừa.

“Các người không phải nói nơi này rất an toàn sao?” thanh âm Quách Hương có chút bén nhọn truyền đến, mắt mở thật to, trong giọng nói tràn đầy oán giận.

Xoạt!

Vân Khởi nghe được lời nói Quách Hương, con mắt trong nháy mắt trừng nhìn về phía Quách Hương, nữ nhân này thật sự là không biết sống chết, nếu như không phải bọn họ bảo vệ nàng, nàng đã sớm chết rồi, bây giờ lại còn dám oán giận?

Mặt thế tiến đến, ai dám cam đoan nơi này nhất định sẽ an toàn không ngại, chỉ là địa phương này tương đối tương đối an toàn hơn nơi khác thôi.

“Cảm miệng của người lại, nếu không ta thật sự có thể ném người ra ngoài,” Vân Khởi lạnh lùng nói:

“Đừng tưởng rằng ta đang nói đùa.”

Chứng kiến ánh mắt lạnh lùng của Vân Khởi, đầu Quách Hương cũng thanh tỉnh không ít, liền tưởng đến ban ngày Vân Khởi đánh tang thi thủ đoạn kinh khủng như thế nào, đầu lập tức co rút lại, lại không dám nói gì.

Các lão giáo sư đều rơi vào trong khủng hoảng, cũng không có thời gian đi an ủi Quách Hương, ngay cả quách giáo sư cũng chỉ là vỗ vỗ tay Quách Hương, thở dài, không nói gì, hẳn mặc dù yêu thương cháu gái, nhưng là hẳn cũng biết cháu gái thật có chút vô lễ, chỉ là hẳn quá sùng ái cháu gái của mình, coi như là biết cháu gái mình không đúng, cũng không bỏ được nói cái gì.

“Mọi người chuẩn bị tốt, chúng ta bây giờ lên xe, “ Vân Khởi cầm lên bọc của mình, đối với những lão giáo sư kia ra lệnh.

Những lão giáo sư kia trên người cũng không có mang vật gì đó, cũng chỉ mang theo mấy bộ y phục, nghe được lời nói Vân Khởi, vội vàng thu thập quần áo một chút, liền đứng dậy, chờ Vân Khởi phân phó. Vân Khởi nhìn thấy tất cả mọi người chuẩn bị tốt, tay trái vung lên

“Đi!”

Vân Khởi mang người đi vào xe buýt phía trước, Khung Phong đã đợi ở bên cạnh xe, Khung Phong sắc mặt thật không tốt, nhìn thấy Vân Khởi, mở miệng

“Tình huống bên ngoài không thể lạc quan, tang thi rất nhiều, hơn nữa càng ngày càng nhiều.”

“Tang thi tại sao phải đột nhiên vây nơi này?” Vân Khởi hỏi.

Khung Phong lắc đầu

“Tạm thời còn không biết, nhưng đó cũng không phải một chuyện đơn giản.”

Vân Khởi gật đầu, nơi này liên tục rất an toàn, làm sao sẽ đột nhiên vây nơi này, đây căn bản không hợp với lẽ thường, khả năng là ai đây?

Người ở trong phòng nghỉ ngơi đã tất cả đều đi ra, những người kia có được chứng kiến thủ đoạn Khung Phong cùng Vân Khởi, biết rõ bọn họ là so với Liệt báo binh đoàn còn muốn lợi hại hơn nhin không được tiến lên phía trước hỏi:

“Xin hỏi hai vị có biết hay không đây là có chuyện gì xảy ra?”

Vân Khởi không lên tiếng, Cao Lôi lên tiếng nói: “Chúng ta cũng không biết.”

Người nọ có chút thất vọng, nhưng vẫn nói: “Cám ơn huynh đệ, “thờ dài xoay người đi rồi.

Theo vòng vây tang thi càng ngày càng nhiều, trong phòng mọi người đi ra, tiến đến cùng nhau xem đi ra bên ngoài đánh tang thi, thương lượng phương pháp đối phó tang thi.

“Liệt báo binh đoàn đâu?” Trong đám người không biết ai kêu một tiếng.

“Liệt báo binh đoàn?”

“Đúng vậy, ta trước khi ngủ gặp qua bọn họ, nhưng là bây giờ. . .”

“Chẳng lẽ bọn họ đào tẩu?” Có người nói ra nghi vấn.

“Không thể nào đâu, bên ngoài nhiều như vậy tang thi, cho dù là Liệt báo binh đoàn, cũng không sẽ lặng yên không một tiếng động chạy trốn đi?”

“Chẳng lẽ là tang thi trước khi đến liền đi?”

“Nhưng là sắc trời đã tối, bọn họ là sẽ không đi a “

“Chẳng lẽ là bọn họ biết trước tang thi đột kích?”

“Không thể nào đâu, bọn họ làm sao biết?” Có người không quá tin tưởng, chuyện sẽ như vậy trùng hợp.

“A?” Trong đám người có người đột nhiên kinh hô kêu một tiếng

“Chẳng lẽ tang thi là do bọn họ đưa tới?”

Người này vừa nói ra, đám người đang ồn ào lập tức yên tĩnh.

Vân Khởi cùng Khung Phong cũng liếc nhìn nhau, trong mắt hiện lên hiểu rõ, rồi sau đó chính là rơi vào mảnh u ám.

Vân Khởi nhớ tới cặp mắt phản hận kia, trong nội tâm càng thêm xác định, là Liệt báo binh đoàn đưa tới tang thi.

“Mẹ kiếp! Con chó đẻ Liệt báo binh đoàn!”

“Trời đánh , đoàn này chết sẽ không từ tế!”

“...”

Trong lòng mọi người sợ hãi không có chỗ để xả giận, muốn tìm chỗ để xả giận, tìm cái để phát tiết nỗi sợ trong lòng.

Bọn họ tức giận điên cuồng mắng Liệt báo binh đoàn, hung hăng nguyên rủa, hận không thể ngay bây giờ đi giết Liệt báo binh đoàn cho hả giận.

Nhưng là bây giờ chủ yếu nhất là bọn họ có không có thể còn sống sót!

Khung Phong trước hết để cho các giáo sư lên xe, những giáo sư này quá yếu, lưu ở bên ngoài cũng không hữu dụng, còn không bằng ngay ngốc ở trên xe.

“Chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Khung Phong đi đến bên cạnh Vân Khởi, thần sắc thoải mái, không có chút nào cảm giác đại địch tiến đến.

Vân Khởi nhìn Khung Phong một cái, sắc mặt thùy chung nhân nhật, nàng lại không biết, nàng vốn là có một khuôn mặt mềm mại phối hợp bộ dạng bộ dáng mặt than này của nàng, không nói ra được đáng yêu bao nhiêu a.

“Giết đi ra ngoài!”

Khung Phong rốt cục nhìn không được khề cười một tiếng

“Uh, “gật đầu, phụ họa “Giết đi ra ngoài!”

“Àm! Âm! Âm!”

Bên ngoài tang thi tụ tập rất cực nhìn không được bắt đầu đánh vào cửa chính tiểu căn cứ, cửa chính bị đập rầm rầm rung động.

“Rầm! Rầm!”

Cửa sắt to dày bị tang thi vỗ vào tạo ra nguyên một đám tiếng kêu to, không khí tản ra sự ngột ngạt.

Đám người đang ồn ào lập tức yên tĩnh, ánh mắt đều nhìn chăm chăm cửa chính kia sắp bị tang thi đột phá.

“Rầm! Rầm!”

Rốt cục, sau một loạt tiếng vỗ cửa sắt kia, một tiếng vang lớn, cánh cửa sắt kia bị tang thi phá tung bay xa.

Tang thi chen chúc vào, rậm rạp chẳng chịt, tầng tầng lớp lớp, giương nanh múa vuốt đối đầu đám người trực tiếp quơ móng vuốt sắc bén vọt tới.

Đám người lập tức giải tán lập tức, quen biết liền làm thành một đội, rất nhanh cùng một chỗ cùng tang thi chiến, cố gắng giết ra khỏi vòng vây.

Nhân số ít liền thảm, trực tiếp bị tang thi tách ra, có người trực tiếp bị tang thi đoàn bao phủ, chỉ tới kịp phát ra một tiếng hét thảm, rồi sau đó liền biến mất hầu như không còn.

Vân Khởi để cho Đồng Hạo lái xe xe buýt, nàng là cùng Khung Phong ở phía trước mở đường.

Tang thi thành đàn ùn ùn kéo tới, Khung Phong cùng Vân Khởi rồi rít cùng tang thi chiến cùng một chỗ, Cao Lô lập tức bảo vệ Đồng Hạo.

Thật may là những tang thi này chủ yếu là tang thi cấp thấp, sức chiến đấu không mạnh, có Khung Phong cùng Vân Khởi liên thủ, những tang thi kia căn bản ngăn cản không nổi, hai người rất nhanh liền giết ra một con đường.

Mà xe buýt từ từ đi theo ở phía sau hai người, những người kia may mắn còn sống sót người nhìn thấy Khung Phong cùng Vân Khởi mở một con đường máu, lập tức mừng rỡ, rồi rít hướng về xe buýt đến gần đến, dĩ cầu che chở!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Chương 54: Trở lại căn cứ J

Những người này đi vào bên cạnh xe buýt, liền một tay vịn chặt xe buýt, hung hăng thở phào nhẹ nhõm, rồi sau đó liền an tâm đứng ở xung quanh xe buýt, thuận tiện giải quyết một ít tiểu tang thi.

Trên xe Cao Lô cùng Đồng Hạo có chút tức giận, những người này thật sự là quá không biết xấu hổ.

Xem một chút phía trước Vân Khởi cùng Khung Phong đang ở hăng hái chiến đấu, Đồng Hạo hận trừng những người kia một cái.

Những người kia ngượng ngùng nở nụ cười, liền da mặt dày vịn vịn qua mặt, cũng không để ý tới Đồng Hạo tức giận nữa.

Tang thi mặc dù nhiều, nhưng thật may là đều là tang thi cấp thấp, đối với Khung Phong cùng Vân Khởi không tạo được cái uy hiếp gì lớn, hai người rất nhanh giết ra một con đường, mang theo xe buýt xông đi ra ngoài.

“Hô!”

Rốt cục vọt ra, Vân Khởi cùng Khung Phong liếc mắt nhìn nhau, cũng không thèm nhìn tới đằng sau những người kia nghĩ muốn tiến lên đến gần, trực tiếp lên xe.

Lưu lại những người kia nhìn xe buýt càng ngày càng xa, có hâm mộ, không hề phẫn nộ, có oán giận, đương nhiên cũng có cảm kích.

Những người này mặc dù muốn Vân Khởi có thể dẫn bọn họ đi cùng, nhưng Vân Khởi vừa rồi thái độ đã biểu hiện rõ nàng cự tuyệt, những người này trong nội tâm thầm mắng, nhưng trên mặt cũng không dám biểu lộ ra.

Nhìn tiểu căn cứ càng ngày càng xa, càng ngày tiếng tang thi gào thét càng mơ hồ, trên xe mấy vị lão giáo sư cùng nhau thở phào nhẹ nhõm, tràn đầy một mùi xui xẻo ở trên chỗ ngồi.

Đồng Hạo tuổi còn nhỏ, Cao Lô tiếp nhận lái xe nhiệm vụ trong tay Đồng Hạo, làm cho Đồng Hạo đi nghỉ ngơi.

Cuối cùng, bốn người thay phiên lái xe, liên tục không có nghỉ ngơi, một ngày một đêm sau, bọn họ cuối cùng đã tới căn cứ.

Nhìn xem đập vào mi mắt họ là căn cứ to lớn, trên xe sắc mặt mấy lão các giáo sư rốt cục buông lỏng, thật tốt quá, thật sự là quá tốt, an toàn rồi.

Thủ vệ binh sĩ ở cửa lớn, ngăn cản lại xe, Khung Phong lấy từ trong lòng ngực xuất ra một cái màu đỏ, người lính kia sau khi nhìn thoáng qua, vội vàng cho đi, thái độ còn rất cung kính chào hỏi.

Vào trong căn cứ, mọi người liền tách ra đi tới khu kiểm tra.

Vân Khởi đối với mấy cái này đã quen thuộc, cởi sạch y phục, sau khi bị bác sĩ kiểm tra một chút, liền mặc quần áo vào ra cửa, theo sát ở đằng sau Vân Khởi kiểm tra là Quách Hương.

Quách Hương liên tục cúi đầu, đi theo ở bên người Vân Khởi nàng lúc đi qua, nàng thậm chí khách khí nghiêng người, cúi đầu nhường đường Vân Khởi.

Vân Khởi nhìn nàng một cái, không nói gì trực tiếp rời đi.

Chờ sau khi Vân Khởi rời đi, Quách Hương lúc này mới ngẩng đầu lên, con mắt kia lạnh buốt âm ngoan không cách nào che giấu.

Quách Hương tiến đi vào khu kiểm tra, Quách Hương liên tục bị người bảo vệ, đầu được biết bị người kiểm tra phải cởi sạch y phục?

Nghe được bác sĩ kêu nàng cởi sạch y phục, Quách Hương rốt cục nhìn không được phát tác, trực tiếp cấp bác sĩ một bạt tai, nàng sợ tiện nhân Vân Khởi kia, nhưng mà những người này tính là gì a?

Dám bắt nàng cởi sạch y phục, những người này xứng sao?

Những bác sĩ này nếu đã có thể ở chỗ này tìm được công việc nhẹ nhàng, sau lưng tự nhiên cũng là có chút bối cảnh, sau mặt thể, người phần lớn, trên cơ bản đều đi làm lao công hoặc xây thành, có thể ở căn cứ tìm được một công việc đó là muôn vàn khó khăn.

Những người chuyên gạch xây thành kia có rất nhiều là minh tinh, làm ăn buôn bán, có nhiều nhất chính là phú nhị đại a, dạng người nào cũng có, những người này ở trước mặt thể đều là nhân vật lớn, sau mặt thể tiến đến, những người này cái gì cũng không biết, muốn sống sót, chỉ có thể dựa vào thực lực của bản thân.

Những người này không biết Quách Hương là ai, tự nhiên sẽ không nhân nhượng, liền trực tiếp đem Quách Hương bắt bớ với người phụ trách căn cứ này.

Người phụ trách căn cứ tự nhiên biết rõ Quách Hương là ai, nhưng vô luận là ai chỉ cần đi vào căn cứ đều phải tiếp nhận kiểm tra, bắt luận kẻ nào cũng sẽ không ngoại lệ, Quách Hương mặc dù là tiểu thư thế gia, nhưng là muốn ngoại lệ, không thể nào.

Người phụ trách căn cứ, tự nhiên cho phép những bác sĩ kia thái độ mạnh mẽ một chút, vì vậy mấy nữ nhân bác sĩ cùng nhau đem Quách Hương áp chế, đương nhiên cũng không thiếu được lên bốp một phen, néo một tý.

Chờ Quách Hương lần nữa từ bên trong đi ra, đầu tóc càng rối xù, dưới quần áo da thịt trắng nõn điểm thêm vào chi chít cục xanh cục tím.

Quách Hương phần hận trừng mắt liếc tất cả bác sĩ một cái, trong nội tâm âm thầm nghĩ tới, nàng nhất định khiến bọn họ biết rõ nàng không phải là người mà các nàng có thể động vào.

Vân Khởi ba người vừa về tới căn cứ liền cùng với Khung Phong cáo biệt.

Ba người trở lại căn cứ chuyện đầu tiên làm chính là mua phòng ốc, Vân Khởi mặc dù không có tình hạch tang thi cấp năm, nhưng mà nàng có tình hạch tang thi cấp sáu.

Nhưng mà tình hạch tang thi cấp sáu rất khó được, Vân Khởi cũng không nghĩ lấy ra, bất quá thật may là bọn họ lấy rất nhiều được tình hạch tang thi cấp bốn, tình hạch tang thi ba cấp, tình hạch tang thi cấp hai a

Vân Khởi ba người tính toán cầm những tình hạch này đi mua một gian phòng nhỏ.

Kiểm được phòng ở căn cứ rất khó, kể từ sau khi căn cứ dựng lên, ngoại trừ tòa cao ốc, mọi người có thể dựa vào năng lực của mình ở trong căn cứ mua một phòng nhỏ nhưng không thể vượt qua ba phòng, cho nên khi nhân viên phục vụ nhìn thấy Vân Khởi mang đến tình hạch, trực tiếp thông tri người phụ trách căn cứ.

Người phụ trách rất nhanh liền tới gặp ba người Vân Khởi, Vân Khởi không thích nói chuyện, trực tiếp đem những chuyện này giao cho Cao Lôi.

Cao Lôi nhìn thân hình cao lớn, kỳ thật rất trầm ổn, so sánh với Cao Lôi, Vân Khởi cùng Đồng Hạo càng giống là hài tử, người phụ trách căn cứ đối đãi Cao Lôi rất là khách khí, biết rõ Cao Lôi là đệ năng giả cấp ba, trong nội tâm mặc dù kinh ngạc, nhưng cũng không có hỏi nhiều.

Cao Lôi là đệ năng giả cấp ba, nhưng Vân Khởi đem ra tình hạch, có rất nhiều tình hạch tang thi cấp bốn, người phụ trách trong nội tâm đương nhiên tốt hiếm thấy.

Nhưng mà hắn biết rõ có một số việc có thể hỏi, có một số việc không thể nói.

Kế tiếp, người phụ trách trực tiếp dẫn ba người làm một loạt thủ tục mua phòng ốc.

Trong đó căn cứ thể nhưng còn muốn thế tên chủ nhà vào. Vân Khởi mua phòng ở cách trụ sở trung tâm căn cứ không xa, ngay tại khu cư xá cao tầng.

Phòng ở ở tầng chín, phong có ba gian, hai phòng ngủ một phòng khách, không lớn, bên trong nội thất ngược lại đầy đủ hết, bộ bàn ghế salon, giường ngủ đều có, ở mặt thể có thể có một chỗ ở như vậy, quả thực chính là thiên đường.

Vân Khởi dùng nước dị năng hệ thủy đem phòng tắm đồ đầy nước, ba người sáng khoái tắm một cái, rốt cục có thể ngủ một giấc thật ngon rồi.

Giữa trưa ngày thứ hai, ba người mới tỉnh lại, tinh thần rất tốt, Vân Khởi đem những tình hạch cấp bốn đã được thiên hỏa tẩy rửa qua giao cho hai người Cao Lô và Tiểu Hạo.

Hai người bây giờ là dị năng giả ba cấp, so với dị năng giả bình thường thì tương đối cường đại, nhưng mà tang thi tiến hóa quá nhanh, đã có tang thi cấp sáu, thật làm cho lòng người kinh sợ.

Vì an toàn của hai người, Vân Khởi quyết định trong thời gian ngắn nhất định phải tăng thực lực của hai người lên.

Đồng Hạo và Cao Lô thấy được thực lực của Vân Khởi cùng Khung Phong, cùng với sự bất lực của bản thân mình, thấy Vân Khởi giao cho tình hạch đồng loạt rất cao hứng, hai người liền ngay lập tức đi vào gian phòng của mình tu luyện.

Ở mặt thể có thể tới một địa phương yên tĩnh lại an toàn cũng không dễ dàng, bọn họ rất quý trọng.

Vân Khởi cũng mơ hồ cảm giác dị năng hệ thủy cùng dị năng hệ lôi của mình muốn đột phá, vì vậy cũng bắt đầu bế quan, đem mình nhốt vào trong gian phòng.

Ba ngày sau, ba người mới mở cửa.

“Lôi đại ca, ngươi đã trở thành dị năng giả cấp bốn rồi? Chúc mừng!” Đồng Hạo vì Cao Lô cao hứng.

“Ha ha, Hạo Hạo mới lợi hại, tuổi nhỏ như thế liền trở thành dị năng giả cấp bốn.”

Đồng Hạo nghe có chút xấu hổ cúi đầu xuống.

Biết rõ hai người đều đột phá được dị năng giả cấp bốn, Vân Khởi trong nội tâm cũng vì hai người cao hứng.

Nhìn thấy Vân Khởi ra khỏi phòng, hai người đều cao hứng nói về thu hoạch của mình, Vân Khởi cũng vì hai người cao hứng, quyết định xuất ra vài thứ đồ tốt, khao hai người.

Cơm nước xong, ba người ba ngày không có ra cửa, quyết định ra cửa xem một chút tình huống bên ngoài là thế nào, vì vậy ba người cùng nhau xuất môn.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Chương 55: Ra ngoài đi dạo

Mới vừa đi ra khỏi cửa, gió rét liền chui qua y phục của mọi người, thâm tới tận trong xương, lạnh buốt cả người.

Bên trong tiểu khu rất yên tĩnh, người ra vào không nhiều lắm, bất quá người trong tiểu khu nhìn thấy ba người đều có chút tò mò, nên biết, nếu có thể vào ở khu cư xá đều là tầng lớp cao trong căn cứ, những người này trước kia tất cả đều hoặc là thể giao, nếu như có người xa lạ, bọn họ lập tức có thể nhận ra.

“Các người hảo!” Một lão nhân gia nhìn thấy ba người, liền không nhịn được chủ động mở miệng hỏi.

Vân Khởi mặc dù lạnh lùng nhưng cũng không phải là người không biết lễ phép, vì vậy cũng gật gật đầu “Ngài khỏe!”

Cao Lô cùng Đồng Hạo dường như cũng không nhiệt tình mấy chào hỏi.

“Các người là vừa tới a?” Lão nhân nhìn xem ba người ôn hòa hỏi.

“Đúng vậy, cụ ông, thời tiết lạnh như vậy, ngài tốt hơn nên ở nhà a!” Cao Lô ha ha nói ra.

Lão nhân ôn hòa gật đầu “Cả ngày ở nhà cũng không chịu được, đi ra đi dạo cũng tốt.”

Nhìn ra được, lão nhân này thật không đơn giản, mặt thể có thể nhàn nhã ở nhà, ăn uống không lo, thân phận bối cảnh nhất định không đơn giản.

Lão nhân nói xong, ngửa đầu nhìn trời, khuôn mặt già nua lại tràn đầy bi thương “Ai! Loại ngày như thế này khi nào thì mới có thể đi qua?”

Lão nhân thanh âm càng ngày càng thấp, trên người tàn mát ra bi thương, làm cho Vân Khởi ba người cũng không nhịn được tâm tình trùng xuống.

“Ha ha, các ngươi là người trẻ tuổi đi ra bên ngoài phải cẩn thận, ta phải đi trước rồi, “lão nhân đối ba người xin lỗi cười cười, rồi sau đó từng bước một đi rồi.

“Ai!” Cao Lôi thở dài, Vân Khởi xoay người đi ra cửa.

Thị vệ canh giữ ở cửa nhìn thấy ba người Vân Khởi, đều phi thường cung kính cúi chào, ba người Vân Khởi mặc dù không phải là tầng lớp cao trong căn cứ, nhưng là có thể ở địa phương này, khẳng định cũng không đơn giản.

Ra khỏi khu cư xá, đi qua trong tâm căn cứ, liền nhìn đến khu lều cách đó không xa.

Càng gần khu trung tâm căn cứ, lều càng cao cấp, rộng thùng thình, dày đặc, ẩm áp, các trong đó phần lớn người ở chính là dị năng giả.

Căn cứ mặc dù có thể cấp dị năng giả phân một cái giường ngủ, nhưng mà dị năng giả phần lớn có thân nhân, có thể cùng người thân cùng một chỗ, liền dùng tình hạch ở căn cứ đối lấy một cái lều, có thể ở gần khu trung tâm căn cứ đạt được một chỗ, cũng không phải là người nào cũng có thể đạt được, chỉ có dị năng giả hoặc là người đối căn cứ có cống hiến mới có thể đạt được.

Mà cách khu trung tâm căn cứ càng xa lều càng rách nát, càng nhỏ.

Mà để căn cứ lớn mạnh, vài dị năng giả có thân phận đã có thể ở trong căn cứ xin một căn phòng nhỏ, phòng ở bất quá mười mấy m², có thể một nhà trên trúc, đây cũng là dị năng giả liều chết liều sống tìm tới được a.

Đi ở trên đường phố dơ dáy bẩn thỉu, Vân Khởi chỉ cảm thấy có chút âm trầm đè nén.

Trên đường phố người đi lại phần lớn sắc mặt vàng như nến, thân hình gầy gò, bước chân vội vã, mà bên ngoài lều cũng ngồi không ít nữ nhân, những nữ nhân này mặc dù thường xuyên bị dày vò, nhưng mỗi lần chứng kiến nam nhân đều nhanh chóng lớn tiếng cười, hai tay quơ múa mời chào nam nhân.

Có vài nam nhân khinh thường mà đi qua, nhưng phần lớn còn lại là tiến lên cùng nữ nhân trêu chọc vài tiếng, sau đó liền bị nữ nhân kéo lại gần lều.

Những lều phía trước cũng không thiếu trẻ con, bọn họ vóc dáng nhỏ nhò thân thể gầy yếu, ánh mắt ngơ ngác, không có một tia linh hoạt mà trẻ con vốn có, bị chính cuộc sống gian khổ luyện thành bất lực.

Vân Khởi ở trên đường cơ bản nhìn không thấy lão nhân, cũng đúng, mặt thể lão nhân là quần thể yếu thế nhất, không có con cái cường đại bảo vệ, căn bản sống không nổi.

Ba người ở trên đường đi rồi, đi tới đi lui mọi người cũng để ý thấy bọn họ, nhưng không ai dám lên trước quấy rầy, trên người ba người Vân Khởi có khí thế không thể xâm phạm, bọn họ biết rõ đây là dị năng giả.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Chương 56: Tang thi cấp bảy

“Thằng ranh con, ngươi dám cướp đoạt khách hàng của ta, thực là muốn chết “ một người đàn ông cao gầy trong tay xách một bé trai gầy yếu, bàn tay không chút lưu tình đánh vào mặt đứa bé

“Bốp!”

“A a a ...” bé trai phát ra tiếng kêu lớn, đầu đón cúi thấp đầu nhìn xuống, thân thể bé trai nhỏ gầy đang đưa ở giữa không trung, giống như là chiếc lá nhỏ, bất cứ lúc nào cũng có thể bị gió thổi bay đi.

Bên cạnh, người đi đường nhìn thấy hoặc là đứng ở cửa lều làm như đối với tình huống như thế nhìn quen lắm rồi, vẫn là việc không có liên quan, không có chút ý tứ nào muốn tiến lên giúp.

“Chị, chị, kia hình như là Tiểu Văn a” Đồng Hạo chỉ đứa bé bị nam nhân kia xách cổ áo đang đưa ở giữa không trung quay sang Vân Khởi nói.

Vân Khởi cùng Cao Lôi vừa nghe thấy, ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên bé trai kia mặc dù cúi đầu, nhưng nhìn nửa mặt bên, cũng nhận ra, đứa bé dẫn đường cho bọn họ Tiểu Văn.

Vân Khởi dừng bước, quay đầu nhìn về nam nhân kia đi đến, Đồng Hạo lại nhanh chóng chạy trước đến bên cạnh nam nhân kia, chỉ nam nhân nói

“Ngươi mau buông Tiểu Văn ra.”

“Anh Đồng Hạo” Tiểu Văn vốn tưởng rằng hôm nay lại bị đánh một hồi, lại không nghĩ tới thế nhưng thấy được chị Vân Khởi, chú Cao Lô, còn có anh Đồng Hạo, nhìn xuống nước mắt rơi xuống, ánh mắt lại có chua xót.

“Tiểu tử, ngươi là ai, dám quản chuyện của lão tử ta?” Nam nhân nhìn thấy Đồng Hạo chỉ cao tới eo hắn, khinh thường nói.

“Hừ, ngươi mau buông ra Tiểu Văn, nếu không đừng trách ta không khách khí, “ Đồng Hạo bây giờ đã là đệ năng giả cấp bốn, coi như cũng là cao thủ, người bình thường căn bản không để vào mắt.

“Tiểu tử, ngươi khẩu khí thật lớn, nhìn ta có đánh chết ngươi không” kia nam nhân nói, liền vứt bỏ trong tay Tiểu Văn, Tiểu Văn lập tức giống như là rác rưởi bị nam nhân tiện tay ném đi.

“Bụp!”

Cao Lô nhanh chóng tiến lên đỡ Tiểu Văn, hắn có thể cảm giác được thân thể đứa bé này phát run.

“Cám ơn chú Cao Lô” Tiểu Văn ngẩng đầu đối với Cao Lô cười cười, nửa gương mặt tím xanh, làm cho hắn nhìn hết sức đáng thương.

“Không sao, đừng lo lắng” Cao Lô sờ sờ đầu Tiểu Văn, sau đó liền đem hắn đứng trên mặt đất.

Nam nhân kia nhìn thấy Cao Lô cùng Vân Khởi, thân thể ngừng lại, hai mắt nhìn chằm chằm nhìn hai người hồi lâu, trên người Vân Khởi cùng Cao Lô truyền đến cảm giác áp bách nhân nhật, làm cho nam nhân biết rõ, hai người này hắn không thể trêu vào.

“Hừ, “ nam nhân oán hận trừng mắt liếc Tiểu Văn, “Tiểu tử, về sau đừng làm cho ta nhìn thấy ngươi, nếu không gặp một lần đánh một lần, “ nói xong, nam nhân xoay người rời đi.

Nhìn thấy nam nhân đi rồi, Đồng Hạo lúc này mới đi đến Tiểu Văn bên cạnh, lo lắng nói:

“Tiểu Văn em không sao chứ?” Rồi sau đó lại nhìn nam nhân đi xa

“Tiểu Văn, chuyện gì đã xảy ra, nam nhân kia tại sao lại đánh em?”

Tiểu Văn cúi đầu, thanh âm có chút khó chịu

“Em cùng mẹ em đã hai ngày chưa ăn cơm rồi, em đi cửa thành làm dẫn đường cho người ta, bởi vì em lấy công ít hơn, cho nên. . .”

Nguyên lai vừa rồi người nợ cũng là dựa vào dẫn đường cho người khác mà kiếm tiền, nhưng là hắn muốn công nhiều hơn, Tiểu Văn lại muốn ít, cho nên nhiều người lựa chọn chọn Tiểu Văn hơn, vì thế nên đắc tội với người nợ.

“Không sao, “ Vân Khởi sờ sờ đầu Tiểu Văn, sau đó từ trong bao xuất ra vài túi mì ăn liền đưa cho Tiểu Văn

“Đi đưa cho mẹ em ăn đi!”

“Không được, “ Tiểu Văn lắc đầu

“Chị đã cho ta rất nhiều, em không thể lại lấy của chị a.”

Tiểu Văn kiên quyết nói, Vân Khởi là người lạnh lùng, rất ít người có thể nhìn vào mắt của nàng, nhưng đứa bé tám tuổi này lại để cho nàng đặt ở trong lòng.

Tiểu Văn mặc dù nhỏ, không có bản lĩnh gì lớn, nhưng ở mặt thể, có rất nhiều người trưởng thành đều không chịu nổi mặt thể tàn khốc mà tự mình cam chịu, hoặc là tự sát, chối bỏ trách nhiệm, mà đứa bé này lại kiên cường hi vọng sống sót, cố gắng sống sót, có tôn nghiêm sống sót.

Đột nhiên, Vân Khởi nghĩ đến cái gì, đối với Tiểu Văn nói:

“Tiểu Văn, em nguyện ý làm quản gia của chị không?”

“Dạ?” Tiểu Văn ngẩng đầu, có chút không hiểu nhìn Vân Khởi.

Cao Lô cùng Đồng Hạo cũng đồng dạng nghi hoặc nhìn về phía Vân Khởi, không hiểu Vân Khởi đang nói cái gì.

Vân Khởi cười một tiếng đối với hai người Cao Lô nói:

“Chúng ta mặc dù mua phòng ở, nhưng là ta cũng sẽ không giặt quần áo nấu cơm, quét dọn vệ sinh” nói rồi đối với Tiểu Văn nói:

“Nếu như em nguyện ý, cùng với mẹ dời đến nhà chị, chịu trách nhiệm áo cơm của chúng ta, về sau em chính là quản gia của chị!”

Tiểu Văn nghe lời nói Vân Khởi, khuôn mặt nhỏ nhắn vô cùng bần thiêu lập tức sáng lên, liễu mạng gật đầu

“Vâng vâng, Em . . em nhất định sẽ làm quản gia của chị thật tốt a.”

Tiểu Văn biết rõ, đây là Vân Khởi đang chiếu cố mẹ con bọn họ, nếu không không biết có bao nhiêu người muốn tranh nhau tranh cướp để làm quản gia của chị ấy.

Từ đó, Vân Khởi liền có thêm một tiểu quản gia.

Rất nhiều năm sau, lúc Tiểu Văn trở thành một dị năng giả cao cấp nhất, có rất nhiều người khó hiểu, rõ ràng chu Văn đại nhân có thực lực mạnh như vậy, có thể ở Vân Khởi điện hạ trong tay mưu được vị trí cao hơn, tại sao lại cam tâm làm quản gia cho Vân Khởi điện hạ?

Mỗi lần Tiểu Văn nghe được những nghi vấn như vậy, cũng sẽ nhin không được lộ ra cảm kích tươi cười “Bởi vì mọi thứ của ta hết thảy đều là chị ấy cho, như vậy ta sẽ không dùng âm mưu xấu xa báo đáp ân tình của chị ấy.”

Vân Khởi ba người vốn muốn đi cùng Tiểu Văn tìm mẹ của hắn, sau đó lại trở về cư xá, nhưng không nghĩ tới căn cứ đối với dị năng giả, phát ra nhiệm vụ.

Nguyên lai, tang thi lại muốn vây công căn cứ, mỗi lần như lúc này, căn cứ sẽ tổ chức dị năng giả đi săn giết tang thi cấp cao.

Tang thi sẽ không sinh sôi nảy nở, cho nên giết một tang thi, trên thế giới sẽ thiếu một cái nguy hiểm, tang thi tấn công căn cứ, đây là một cái cơ hội tốt để giết chết tang thi.

Nhân loại ở căn cứ xung quanh chôn rất nhiều thuốc nổ, nhưng là những thuốc nổ này chỉ có thể nổ chết vài tang thi cấp thấp, tang thi cấp cao đã có bộ não của trẻ em, thuốc nổ đối bọn họ căn bản không có dùng được.

Hơn nữa tang thi cấp cao có thể chỉ huy tang thi cấp thấp, theo tang thi tiến hóa, tang thi sẽ tiến hóa càng ngày càng khó đối phó, hiện tại chỉ có thể thừa dịp giết nhiều tang thi một chút.

Vân Khởi cùng Cao Lôi ba người cùng đi vào đại sảnh nhiệm vụ ở trung tâm căn cứ.

Trong đại sảnh đã tụ tập không ít dị năng giả ở căn cứ, còn có rất nhiều dị năng giả đang ở lục tục đi đến.

Với những dị năng giả ở căn cứ, căn cứ cung cấp bảo vệ, đề cao đãi ngộ, như vậy dị năng giả cũng có trách nhiệm săn giết tang thi đi bảo vệ căn cứ, bảo vệ dân chúng bình thường.

Đại sảnh nhiệm vụ rất lớn, rất huyền ảo ồn ào, dị năng giả tới rất nhiều.

Vân Khởi ba người đứng ở một cái góc tầm thường, chờ mọi người tụ tập đầy đủ.

Nửa giờ sau, dị năng giả ở căn cứ trên cơ bản đều tụ tập tại đại sảnh nhiệm vụ, Vân Khởi con mắt đảo qua, trong nội tâm đã hiểu rõ, dị năng giả ở đây ước chừng có hơn trăm người.

Trên trăm dị năng giả xác thực là một cỗ lực lượng không nhỏ a.

Nhưng những dị năng giả này phần lớn tất cả đều là dị năng sơ cấp, chỉ có cá biệt một dị năng giả cấp bốn, một cái cấp năm dị năng giả cũng không có.

“Mọi người im lặng!”

Một người đàn ông trung niên theo phía trong đại sảnh nhiệm vụ đi lên trên đài cao đại sảnh nhiệm vụ, đối với dưới đài đám người ồn ào cao giọng nói.

Đám người lập tức yên tĩnh, nam nhân cười gật đầu, đối tình huống như thế này rất hài lòng.

“Mời mọi người dưới đài chú ý, giờ chủ thành Chu Khuê sẽ nói chi tiết cụ thể lần tang thi vây thành này!”

Chỉ thấy một nam nhân trung niên gầy gò từ phía sau đi ra, sau lưng còn đi theo một người nam nhân anh tuấn tuổi còn trẻ, là Khung Phong.

Khung Phong dường như cảm thấy ánh mắt Vân Khởi, đôi mắt như chim ưng trong nháy mắt liền bắt được ánh mắt Vân Khởi, rồi sau đó trên mặt nhanh chóng lộ ra một nụ cười sáng lạn.

Chu khuê khuôn mặt có chút trầm trọng “Mọi người khỏe, ta là chu khuê, nghĩ đến mọi người cũng biết mục đích lần này mời mọi người tập trung ở đây, chính là do tang thi vây thành lần này, tang thi vây thành lần này số lượng lớn nhất trước giờ!” Chu khuê sắc mặt lạnh lùng, nói ra, nhưng là làm cho trong lòng người trầm xuống.

“Theo tin tức có thể tin cậy, tang thi lần này vây thành sở dĩ quy mô lớn, bởi vì có một con tang thi cấp bảy chỉ huy!”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Chương 57: mưa gió nổi lên

Tang thi cấp bảy!

Tang thi cấp bảy là tang thi vương giả, có thể biến hóa thành người bình thường, trên người cũng không có mùi hôi thối như trước nữa, quan trọng nhất là tang thi cấp bảy tính tình rất tàn nhẫn, thị huyết, cuồng giết chóc, thật giống với kẻ điên, bệnh thần kinh!

Nghe được tin có tang thi cấp bảy, trong đại sảnh càng thêm an tĩnh, vẻ mặt của mọi người từ nghiêm túc trở nên ngưng trọng, bọn họ mặc dù bởi vì chính mình là dị năng giả mà tự đắc, nhưng là tang thi cấp bảy, bọn họ cũng không cách nào đối phó.

Đụng phải cấp bảy tang thi, bọn họ chính là chỉ có chạy trốn chết!

Chu Khuê nhìn qua phía dưới không khí có chút ngưng trọng, không nhịn được nói: “Bất quá mọi người không cần quá lo lắng, tang thi cấp bảy mặc dù lợi hại, nhưng cũng không phải là không có biện pháp đối phó.”

“A?”

“Chẳng lẽ chủ thành đã tìm được phương pháp đối phó với tang thi cấp bảy?” Phía dưới dị năng giả lập tức kích động.

Trên đài lập tức làm lộ ra một bộ dáng đã tính trước

“Mọi người yên tâm đi, đến lúc đó chỉ cần mọi người có thể làm hết sức săn giết hai ba tang thi cấp hai cấp ba thì có thể, chỉ cần có thể đánh lui lần này tang thi vây thành này, mỗi người sẽ thưởng hai trăm cân vật tư.”

-Ồ ào-

Hai trăm cân vật tư?

Phía dưới lập tức nổ tung, hai trăm cân a? Nên biết bọn họ bình thường tiếp nhiệm vụ, bất quá tối đa cũng chỉ vài chục cân vật tư, còn phải cấp thủ hạ chia một ít, cuối cùng thu được căn bản không nhiều.

Chỉ cần có hai trăm cân vật tư này, như vậy cuộc sống của bọn họ cùng người thân liền tốt hơn rất nhiều.

Kế tiếp chính là an bài một chút tác chiến, mà ba người Vân Khởi được an bài tại tiền tuyến, chịu trách nhiệm ngăn cản tang thi cấp ba.

Đồng Hạo tuổi tuy nhỏ, nhưng đã là dị năng giả cấp bốn, mặt thể chỉ bằng bản lãnh nói chuyện, chẳng phân biệt được tuổi lớn nhỏ, Cao Lô có chút bận tâm liên tục dặn dò Đồng Hạo đến lúc đó nhất định phải ở bên cạnh hắn.

Đồng Hạo cười đáp ứng, cũng biết Cao Lô là vì muốn tốt cho hắn, chính hắn cũng không sợ hãi ngược lại còn muốn nhanh chóng thử sức mình.

Tang thi vây thành bình thường đều là buổi tối, hội nghị tản đi, ba người Vân Khởi Cao Lô đi đến tường thành.

Đứng ở trên tường thành, chỉ thấy vô số dân chúng vào quân đội, dưới sự chỉ huy trợ giúp quân nhân cùng nhau đào hố, chôn thuốc nổ.

Trên tường thành cũng bố trí rất nhiều súng máy, xe tăng, súng tự động các loại vũ khí hạng nặng.

Tường thành rất dày, nhưng tang thi cũng không phải là người bình thường, bọn họ có được lực lượng lớn vô cùng, hung hãn không sợ chết lại mạnh mẽ, tốc độ cực hạn.

Bất quá trên dưới một trăm dị năng giả, lại muốn chia làm tứ đội, thủ vệ ở bốn phương tám hướng.

Ba người Vân Khởi bị phân đến hướng đông, mà Khung Phong? Vân Khởi ngược lại không nhìn thấy hắn, nghĩ đến hắn là đứng ở bên người chủ thành.

Người khác có lẽ không có để ý, ở hội nghị tác chiến, Khung Phong mặc dù đi theo sau lưng chủ thành, nhưng là chủ thành lại đối với hắn vô cùng khách khí, mặc dù không quá thân cận, nhưng lại mang theo một loại kính sợ.

Vân Khởi nhìn đồng hồ tay, bây giờ là hai giờ rưỡi chiều, cách thời gian canh gác là sáu giờ, còn ba giờ rưỡi, ngược lại có thể lại ngủ một giấc, nghỉ ngơi dưỡng sức thật tốt.

Vân Khởi kêu Cao Lô cùng Đồng Hạo trở về nơi ở.

Mới vừa đi tới bậc thang, liền nhìn thấy có hai người ở ngoài cửa chờ.

Một người là Tiểu Văn quần áo cũ rách bẩn thỉu, một người khác còn lại là một nữ nhân có khuôn mặt vàng như nền gầy gò, nhưng rất hiền hòa.

Nữ nhân này mặc dù không phải là đặc biệt xinh đẹp, nhưng lại làm cho người nhìn rất thoải mái, ôm một bao quần áo cũ rách, bàn tay bởi vì chuyển gạch mà biến thành thô ráp, lòng bàn tay tràn đầy những vết trầy.

Chứng kiến ba người đi tới, Tiểu Văn lập tức vui mừng chào đón

“Chị, chú Cao, anh Đồng Hạo.”

Tiểu Văn nhu thuận đứng trước mặt ba người, đối với nữ nhân theo ở phía sau có chút xấu hổ giới thiệu:

“Đây là mẹ em a.”

“Các người hảo, ta là mẹ của Tiểu Văn.” Nữ nhân nhìn thấy ba người Vân Khôi có chút câu lệ, vội khom lưng chào hỏi.

“Chị không cần phải khách khí” Vân Khôi đưa tay đỡ nữ nhân kia, rồi sau đó cầm chìa khóa, mở cửa vào phòng

“Chị về sau chị chỉ cần ở trong nhà quét dọn sạch sẽ là được rồi, ta sẽ phụ trách chuyện áo cơm của hai người.”

Ở mặt thể có thể ở trong căn cứ tìm được một công việc an toàn thoải mái, thì phải có trình độ tương đương với tiền sĩ mà hơn hết là trong nhà phải có quan hệ tốt a.

Trong nhà chưa từng có quan hệ, không có trình độ công tác cao, muốn tìm một công việc thoải mái? Không có cửa đâu!

Trước kia công việc làm giúp việc cho nhà người ta có chút bị người khác xem thường, nói ra như thế nào cũng cảm thấy không thể nào vinh quang chối lợi, nhưng bây giờ nhà ai nếu là có một giúp việc là người trong nhà, chắc chắn được săn đón nhiệt tình, đến mình mình cũng không có cơ hội so sánh a.

Mẹ Tiểu Văn đi làm một ngày, về đến nhà một mỏi đèn không thể động đậy, nếu như không phải là còn có Tiểu Văn đứa con trai này, nàng cũng từng nghĩ nàng sẽ chết, nàng muốn biến thành tang thi theo người chồng của mình.

Nhưng vì con trai, nàng không thể ngã xuống, con trai nàng còn nhỏ, vẫn không thể tay làm hàm nhai, nàng phải kiên cường.

Hôm nay nàng đang khuôn gạch xây thành, lại đột nhiên nghe được Tiểu Văn nói tìm được một công việc tốt, là làm quản gia cho người ta. Nàng bây giờ còn nhớ rõ, thời điểm nghe Tiểu Văn nói ra những lời này, xung quanh những người đang vận chuyển gạch giống nàng cỡ nào khiếp sợ cùng không thể tin.

Chờ sau khi hết lần này đến lần khác xác nhận, ánh mắt những người kia lại đầy hâm mộ, nàng cảm thấy nàng cả đời đều không quên được ánh mắt những người kia.

Mặc dù con trai hết lần này đến lần khác khẳng định chắc chắn, nhưng nàng vẫn có chút như đang nằm mơ cảm giác không chân thật, vì vậy nàng xin nghỉ, thu thập một ít đồ vật, đi đến cái tiểu khu này.

Cái tiểu khu này nàng đã nghe nói qua, bên trong ở chủ yếu là người tầng lớp cao trong căn cứ hoặc dị năng giả thực lực đặc biệt cường đại. Loại như nàng là người ở tầng lớp dưới chót trong căn cứ, đời này có khi ngay cả thủ vệ cửa chính cũng không chắc cho vào được.

Nhưng là nàng thật không thể tưởng tượng được, những binh lính thủ vệ của chính thật sự để cho nàng đi vào rồi, cũng không có bởi vì quần áo dơ dáy bẩn thỉu trên người nàng xem thường nàng.

Nàng nghe Tiểu Văn đã nói qua, thuê nàng là một cô gái mười mấy tuổi, trong nhà còn có một người chú trung niên cùng một đứa trẻ mười mấy tuổi.

Không có thấy qua, nên nàng cũng có chút thấp thòm bất an, chờ nhìn thấy cô gái kêu Vân Khôi này. Chỉ là làm cho nàng không nghĩ tới chính là cô gái kia có thể đối với nàng vẻ mặt ôn hòa như vậy, ngay cả cái người kêu Cao Lô, cùng với đứa bé trai, nàng có thể cảm giác được, bọn họ đều là người tốt.

Nàng thề, nàng nhất định sẽ làm việc cho tốt, nhất định báo đáp bọn họ.

Vân Khôi mang theo Tiểu Văn cùng mẹ của hắn vào trong phòng, Vân Khôi nhìn hai người quần áo cũ rách, liền từ trong không gian xuất ra vài bộ quần áo rồi nói hai người thay.

Quần áo chủ yếu đều là quần áo ở nhà, thoải mái lại càng thêm giữ cho ấm

Cao Lô cùng Đồng Hạo sau khi thấy, cũng không có lộ ra thần sắc kinh ngạc.

Trước quần áo của bọn họ đều có chút dơ dáy bẩn thỉu, Vân Khôi liền cho bọn họ mấy bộ quần áo mới, hai người mặc dù không có hỏi, nhưng Vân Khôi đã giải thích: Nàng còn là một dị năng giả hệ không gian.

Hai người đều cho rằng không gian của Vân Khôi cùng những dị năng giả hệ không gian, không gian không có gì khác nhau, đều chỉ một chỉ có vài m³ dự trữ mà thôi, nhưng mà bọn họ lại không biết là, không gian của Vân Khôi cùng những dị năng giả hệ không gian bình thường không gian quả thực

không thể so sánh nổi.

Mẹ Tiểu Văn rất chịu khó, Vân Khởi trước còn có chút phòng bị với Cao Lôi cùng Đồng Hạo, nhưng sau mấy lần sinh tử, nàng biết rõ bọn họ đều đáng giá để làm người nàng tín nhiệm.

Vì vậy nàng cũng không có giấu giếm cái gì, đem từ trong không gian một chút lương thực cùng rau dưa, thịt để ăn nhanh đều lấy ra.

Mà Vân Khởi thân chính là dị năng giả hệ thủy, vấn đề nước ngược lại không cần lo lắng.

Mẹ Tiểu Văn biết rõ có một số việc nên hỏi, có một số việc không nên hỏi, mặc kệ nhìn thấy cái gì đều chưa từng hỏi thăm quá nhiều, chỉ để ý làm tốt công việc của chính mình, làm cho Vân Khởi rất hài lòng.

Tiểu Văn cũng rất hiểu chuyện, mỗi lần cũng sẽ phụ giúp mẹ làm việc, Vân Khởi cũng không ngăn cản, coi như là rèn luyện thôi.

Nghỉ ngơi hai giờ, Ba người Vân Khởi đều rời giường, thay một bộ quần áo sạch sẽ, tắm nước ấm, ăn một bữa cơm no, trước ánh mắt lo lắng của mẹ con Tiểu Văn đi ra khỏi nhà.

Buổi tối, còn có một trận đánh ác liệt muốn đánh đây!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Chương 58 : Binh đoàn Long Châu!

Ba người cơm nước xong, mẹ Tiểu Văn nhanh chóng thu thập sạch sẽ, liền theo ba người Vân Khởi ra khỏi nhà.

“Chị Triệu, khuya hôm nay quá nguy hiểm, các người có thể ở nhà không đi ra, “ chứng kiến Triệu Linh mang theo Tiểu Văn đi theo phía sau bọn họ, Vân Khởi kinh ngạc nói.

Triệu Linh ôn hòa cười “Ta biết rõ, hôm nay tang thi vây thành, ta mặc dù là nữ nhân, Tiểu Văn là đứa bé, ta mặc dù không thể lên thành tường, nhưng chúng ta lại có thể trợ giúp mọi người vận chuyển vật tư, hy vọng có thể đem những tang thi kia toàn bộ giết sạch, “ nói đến đây, trên mặt Triệu Linh lộ ra một tia sát khí.

“Đúng vậy, chị Vân, em cũng muốn đi đánh tang thi” Tiểu Văn giờ lên quả đảm nhỏ, kiên quyết nói.

Nghe lời nói Triệu Linh cùng Tiểu Văn, Cao Lôi mắt lộ ra tán thưởng “Đúng vậy, không đem tang thi toàn bộ giết sạch, chúng ta đều không có một ngày tốt lành qua.”

“Tiểu Văn người thực dũng cảm, “ Đồng Hạo về tiểu đại nhân sờ sờ đầu Tiểu Văn, Tiểu Văn xấu hổ núp ở sau lưng Triệu Linh.

“Đi thôi!” Vân Khởi xoay người, đúng vậy, không đem tang thi toàn bộ giết sạch, ai cũng không có qua một ngày tốt lành.

Buổi tối căn cứ rất yên tĩnh, trong dãy dài lều không đếm hết bên trong lộ ra một vài tia sáng, có rất nhiều người đứng ở trước cửa lều, đưa mắt nhìn thân nhân, bằng hữu của mình hoặc là nhìn những người xa lạ đi lại trước tường thành,

Trong ánh mắt của bọn họ là chúc phúc là cầu nguyện, Vân Khởi có thể cảm giác được khát vọng mãnh liệt, khát vọng hòa bình, khát vọng giết sạch những tang thi bên ngoài uy hiếp tính mạng bọn họ kia.

Rất nhiều thanh niên đều bị căn cứ tập hợp lại, người bình thường mặc dù không cách nào ra giết tang thi, nhưng lại có thể trợ giúp quân đội vận chuyển súng ống đạn dược, chuyển vận vật tư.

Trong lều còn lại đại đa số đều là người già và trẻ nhỏ, mấy năm liên tục nữ nhân đều đi vận chuyển vật tư, căn cứ rất lớn, bên trong có vài nghìn vận người, nhưng tang thi lại càng nhiều. . .

Ba người Vân Khởi ngồi xe hơi căn cứ cố ý tới đón bọn họ đi giết tang thi trên tường thành.

Triệu Linh cùng Tiểu Văn đi tìm người quen biết, hy vọng có thể vận chuyển vật tư trợ giúp một chút.

Trên tường thành đã sắp xếp đầy pháo đài phóng ra, súng máy, chất đầy thuốc nổ, mỗi một người lính đều ở một chỗ chuyên tâm lau chùi lấy súng máy trong tay, bọn họ dùng thứ trong tay này để bảo vệ những người còn sống sót. Nếu họ bị thương cho phép người thân của mình giết chết hoặc là biến thành tang thi, nhưng là bọn họ là quân nhân, là người sẵn sàng bảo vệ hòa bình trên thế giới!

Nghênh đón Vân Khởi chính là một tư lệnh trưởng, họ Tào.

“Tào tư lệnh trưởng hảo!” Cao Lôi dẫn đầu đi tới, cùng Tào tư lệnh trưởng nắm tay.

Cao Lôi trước kia là làm lính, cùng với những quân nhân này giao tiếp hẳn thành thạo nhất, hơn nữa hẳn đối quân nhân rất có cảm tình.

Vân Khởi không thích nói chuyện, miễn cho làm cho người ta cảm thấy nàng quá kiêu ngạo, cho nên những chuyện này bình thường đều là giao cho Cao Lôi đi làm.

Mà Đồng Hạo quá nhỏ, mặc dù thực lực rất mạnh, nhưng là người khác nhìn thấy hẳn vẫn cảm thấy có chút trẻ con.

“Các người hảo! Các người hảo!” Tào tư lệnh trưởng rất nhiệt tình, đối với ba người Cao Lôi gật đầu một cái.

Tào tư lệnh trưởng là một nam nhân hơn 40 tuổi, thân thể rất cường tráng, vóc dáng rất cao, làm cho người ta một loại cảm giác trầm ổn thiết thực tín nhiệm.

“Chúng ta đều là người bình thường, những thứ tang thi cao cấp chết tiết kia, phải dựa vào các người, thật sự là khổ cực” Tào tư lệnh trưởng tư thái phóng vô cùng thấp, sau khi mặt thể tiến đến, thấy được đến mặt thể tàn khốc, tang thi tàn nhẫn, nhân loại bất lực,

Bất kể là người ở tầng lớp cao hay người bình thường đều đem ánh sáng hi vọng đặt trên người những dị năng giả này.

Dị năng giả là hi vọng của mọi người, cho nên mới tạo thành dị năng giả có đãi ngộ siêu cao.

Vân Khởi cũng biết ở lòng người hoảng loạn, chính phủ đối dị năng giả ra sức thổi phồng, đúng là có thể dẹp yên lòng người, nhưng là nếu như nói chỉ dựa vào dị năng giả có thể giết sạch tang thi, cứu vớt thế giới, Vân Khởi là không tin.

Nhân dân quần chúng mới là trụ cột, tang thi mặc dù lợi hại, nhưng cũng có rất nhiều tang thi cấp thấp, không phải là mỗi một tên tang thi cũng có thể tiến hóa đến tang thi cao cấp.

Tang thi cấp thấp chiếm đại đa số, chỉ cần nhân loại đoàn kết lại, dân chúng bình thường có thể giải quyết nỗi sợ hãi tang thi, cầm lấy vũ khí trong tay, như vậy bọn họ mới chính là một lực lượng cường đại làm cho người ta khiếp sợ.

Chỉ cần có thể đem tang thi cấp thấp giết sạch, như vậy những thứ tang thi cao cấp kia cũng thành cái gì uy hiếp cả, dù sao nhân loại đã ổn định, dị năng giả đã đang không ngừng tăng cao.

Chỉ là vì ổn định lòng người, thổi phồng dị năng giả là một hành động còn sẽ kéo dài một thời gian.

“Tào tư lệnh trưởng khách khí, “ Cao Lôi đối mặt Tào tư lệnh trưởng cũng rất khách khí, hoàn toàn không có chút dị năng liền cao cao tại thượng

“Những hài tử này kể từ sau mặt thể, đã không trở lại gia đình, ta chỉ hy vọng qua khuya hôm nay họ còn có thể nhìn đến bọn họ.”

Tào tư lệnh trưởng từ ái nhìn đến những binh sĩ thủ vệ ở trên tường thành kia.

Đúng vậy, mặt thể tới quá mức bất ngờ, quá nhanh, làm cho người ta không kịp phản ứng, người bình thường còn có thể mang theo gia nhân chạy trốn chết, nhưng là những quân nhân này đóng tại quân đội lấy phục tùng mệnh lệnh vì thiên chức, đúng là thời khắc nguy nan, bọn họ làm sao có thời giờ về nhà, đi đón thân nhân của mình?

Vân Khởi đột nhiên đối với những người này cảm thấy kính nể, bọn họ so với những dị năng giả cao cao tại thượng mà nói, đúng là càng thêm làm cho người ta kính nể.

Địa vị dị năng giả bị người đẩy lên quá cao quá nhanh, hy vọng sẽ không phát sinh chuyện gì không tốt.

“Đã bảy giờ rồi, tang thi sẽ rất nhanh đến đây” Tào tư lệnh trưởng nhìn đồng hồ đeo tay một chút, đối với Ba người Vân Khởi nói:

“Các người cẩn thận, ta lại đi nhìn kiểm tra một chút!”

“Được!” Ba người gật đầu, nhìn Tào tư lệnh trưởng bước đi xa.

Trên tường thành có xây dựng một tòa lầu chuyên để dị năng giả nghỉ ngơi, Ba người Vân Khởi sau khi tiến vào, liền nhìn đến bên trong đã ngồi hơn mười dị năng giả.

Dị năng giả nữ có nam có, nhìn đến Ba người Vân Khởi tiến đến, ánh mắt tò mò, cảm nhận được trong cơ thể Cao Lôi cùng Đồng Hạo phát ra dị năng giả cấp bốn không ổn định, lập tức hướng tới ba người lộ ra hữu hảo tươi cười.

Những dị năng giả này phần lớn là cấp hai cấp ba, chỉ có một trung niên nam nhân mập là dị năng giả cấp bốn, đột nhiên nhìn thấy hai dị năng giả cấp bốn, bọn họ tự nhiên sinh lòng sợ hãi.

Hướng chi, đi theo phía sau hai người một cô gái xinh đẹp tựa hồ càng thêm không đơn giản.

Khuya hôm nay sẽ có một hồi đại chiến, có lẽ kết một cái thiện duyên, đến lúc đó có thể cứu mình một mạng đây!

“Ba vị nhìn xem so với xa lạ, là mới đến căn cứ không lâu sao?” Một cô gái hai mươi mấy tuổi dẫn đầu hướng tới ba người đi tới, phát ra tín hiệu hữu hảo.

“Đúng vậy, người hảo, ta gọi Cao Lôì,” Cao Lôì đối với cô gái cũng lộ ra sáng lẫm cười đến.

Cô gái gặp Cao Lôì cũng không kiêu căng, mặt lộ vẻ vui mừng, vội hỏi:

“Ta gọi Vương Hà, là tiểu đội trưởng tiểu đội Hào Quang”

“Người hảo! Chúng ta là. . .” Nghe được người khác nói bắt đầu tiểu đội, Cao Lôì lúc này mới nhớ tới bọn họ còn giống như không có tiểu đội tên, vì vậy đưa ánh mắt nhảy vào hướng về phía Vân Khởi, Vân Khởi trầm tư một tít, nói:

“Long Châu!”

“Chúng ta là tiểu đội Long. . . Châu, “ Cao Lôì ngừng điệu thấp, nhìn thoáng qua Vân Khởi, Long Châu, danh tự này?

Cô gái kia nghe được hai chữ Long Châu, khoe miệng cũng là vừa kéo

“Ngạch. . .” Vẻ mặt có chút ngượng ngùng

“Danh tự này. . . Rất tốt!”

Chỉ có Đồng Hạo là người cảm thấy danh tự này khốc chết đi được

“Nha! Chị Vân Khởi tiểu đội chúng ta tên gọi Long Châu sao? Thật tốt quá, ta thích Long Châu, Long Châu. . . h ha ha. . .”

Mặt đối với người khác kinh ngạc, ngượng ngùng, vẻ mặt, cười trộm Vân Khởi tất cả đều không đếm xỉa, nàng dùng cái tên này, căn bản chính là vì nhớ cha mẹ mình: Long kiều ngạo thế, dạ minh châu!

Hy vọng có thể sớm ngày nhìn thấy bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Chương 9: Nữ thần a

Những dị năng giả khác đứng ngoài xem nhìn thấy Cao Lôì khiêm tốn nhã nhặn như thế, cũng động tâm tư muốn kết giao, liền rồi rút tiến lên chào hỏi.

Cao Lôì cũng tính tình hào sảng, cùng mọi người nói chuyện rất hợp, trong trường bầu không khí cũng náo nhiệt lên không ít.

Vân Khởi nhắm mắt tu luyện, âm thầm lại lặng lẽ đem tinh thần lực của mình khuếch tán ra xung quanh.

Không ý thức, nửa giờ đã qua. . .

“Xoạt!” Vân Khởi đột nhiên mở mắt ra, đứng hẳn người lên.

Tất cả mọi người nhìn không được quay sang nhìn Vân Khởi ánh mắt lộ nghi hoặc.

“Tiểu Khởi làm sao vậy?” Cao Lôì vội vàng ngừng đề tài, hỏi.

“Tang thi đoàn đang đến đây” Vân Khởi nói xong liền lập tức ra khỏi lều trại.

“Hô! Hô! Hô!”

Những cơn gió rét lạnh đâm thẳng da thịt người, làm cho người ta cơ thể cảm thấy đau.

Xa xa bầu trời đen nhánh một mảnh, chỉ có thể nghe được, một trận âm thanh ù ù của gió mạnh đập vào.

“Đông! Đông! Đông!”

Dường như toàn bộ vùng đất đều đang run rẩy, toàn bộ bầu trời đều rung lên.

“Rống! Rống! Rống!”

Mặc dù còn chưa thấy rõ bóng dáng tang thi đâu, nhưng với tiếng gào thét đặc trưng của chúng không ngừng gào thét, mang theo một sự sợ hãi vô tận cùng hơi thở bức người.

“Đông! Đông! Đông!”

“Rống! Rống! Rống!”

Tiếng gào thét càng ngày càng rõ ràng, từ dưới đất truyền đến tiếng ỳnh ỳnh, làm như đang xảy ra động đất vậy, sau một trận đất rung núi chuyển

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Lượng thuốc nổ được trộn cách đây vài trăm dặm đầu bày ra uy lực của nó.

“Oanh!”

“Rống!”

Tiếng tang thi gào thét càng thêm rõ ràng, cùng lúc trước bất đồng là lần này lại xen lẫn vô tận phần nổ cùng thống khổ gãy giữa.

“Trận chiến đấu bắt đầu rồi!”

Tào tư lệnh trưởng vội vã từ xa chạy đến gần, nhìn trong đêm tối thỉnh thoảng phát ra tiếng nổ, mặt sắc mặt ngưng trọng.

Theo tiếng tang thi gào thét phát ra vừa rồi, hẳn kết luận, lần này tang thi vây thành số lượng rất nhiều.

“Oanh!”

Tiếng nổ lại tiếp tục, tiếng tang thi rống giận càng thêm dồn dập, trong thanh âm tràn đầy phần nổ, kèm theo hung ý vô tận.

“Đông!”

“Mọi người chuẩn bị, tang thi sắp đột phá khu mìn” Tào tư lệnh trưởng mặt sắc mặt ngưng trọng đối với binh sĩ hô một tiếng cảnh báo, rồi mới hướng tới mấy dị năng giả bên Vân Khởi nói:

“Phiền toái mọi người.”

“Vèo! Vèo! Vèo!”

Tào tư lệnh trưởng giọng điệu cứng rắn rơi xuống, rất nhanh nhìn thấy từng đạo bóng đen trong đêm tối nhanh chóng thoát ra, thẳng hướng tới tường thành mà đến.

“Là tang thi cấp năm!” Vân Khởi cả kinh kêu một tiếng, tinh thần lực của nàng rất mạnh mẽ có thể nhanh chóng đoán được, tang thi tới đẳng cấp gì.

Không nghĩ tới tang thi cấp bảy này ngược lại bỏ ra vốn lớn, vừa tiến lên chính là bốn con tang thi cấp năm.

Những con tang thi cấp năm này gần như người bình thường thân thể to lớn, lại có tốc độ mạnh mẽ, lực công kích cũng rợn cả người.

Nàng mặc dù có thể dễ dàng đối phó nhưng có vẻ đối phương tựa hồ sớm đã có chuẩn bị, mới vừa lên đến liền bốn con tang thi cấp năm, ai biết phía sau còn có thể có thêm gì khác kinh người hơn nữa?

“Mọi người lui về phía sau, “ Vân Khởi cao giọng hét lên ra lệnh:

“Không nên cùng đối phương cứng đối cứng”

Vân Khởi nói xong liền đã khước tán tinh thần lực của mình, vững vàng khóa bốn tang thi cấp năm kia, trong những người này ngoại trừ nàng không ai có thể đối phó.

Nghe được lời nói Vân Khởi, mọi người tất cả giật mình, tang thi cấp năm? Là tang thi cấp năm?

Tất cả mọi người sắc mặt đều là biến đổi, không nghĩ tới tang thi này vừa ra tay chính là tang thi cấp năm.

Tang thi cấp năm tốc độ quá nhanh, đạn được căn bản đánh không chết, mà dị năng giả cấp hai cấp ba căn bản không phải đối thủ của tang thi cấp năm, cùng chúng nó đánh nhau, chỉ có chết.

Tang thi cấp năm tốc độ quá nhanh, tính cảnh giác cũng không cao, có thể cảm giác được thuốc nổ chôn dưới đất, thế nhưng phi thường tinh né chuẩn đi

qua.

Bất quá, chúng nó đều bị Vân Khởi tinh thần lực khóa, nhanh chóng động tác ngừng lại, Vân Khởi phi thân nhảy lên đứng ở tường thành, liên phát vài đạo tia chớp. . .

“Lôi phá. . .”

Tia chớp bổ vào trên người bốn tang thi cấp năm kia, lập tức phát ra một loại hương vị tiêu thương

“Rống!”

Tang thi cấp năm phát ra tiếng gào thét kinh người, rồi sau đó đưa ánh mắt gắt gao đỉnh tại trên người Vân Khởi, trong mắt lãnh khốc cùng hung ác cay độc, làm cho người ta không khỏi rét run.

Tang thi cấp năm lộ ra móng vuốt thật dài, thân thể ở giữa không trung chuyển một cái, liền hướng Vân Khởi đánh tới.

“Rống!”

Vân Khởi né công kích của một tên tang thi, thân thể chuyển một cái đã đến sau lưng tang thi, rồi sau đó trong tay ngưng tụ thiên hỏa cầu, trực tiếp đánh vào trên đầu tang thi.

“Rống! Gào!”

Tang thi lập tức phát ra từng đợt tiếng kêu thảm thiết, thiên hỏa rơi vào trên người tang thi liền giống như dầu gặp lửa, trực tiếp bốc cháy lên.

“Grừrừrừ!”

Tang thi không ngừng phát ra tiếng kêu thảm thiết, thân thể giấy dựa, thậm chí còn ở trên mặt đất lăn lộn qua lại đều muốn có thể dập tắt lửa ở trên người. . .

“Rống!”

Tang thi trực tiếp bị thiên hỏa đốt thành than hôi, lộ ra tinh hạch óng ánh trong suốt xinh đẹp ở trong đầu.

Những dị năng giả còn lại lộ ra ánh mắt cực kỳ hâm mộ, nhưng cũng không có nhúc nhích, bọn họ mặc dù trông mà rất thèm, nhưng cũng biết lấy thực lực của bọn họ không phải là muốn mà được.

Hơn nữa lại để cho bọn họ kinh dị chính là, cô bé Vân Khởi này thực lực thật không ngờ kinh người như vậy, một mình đơn độc đối chiến bốn con tang thi cấp năm, hơn nữa thoải mái giết chết một con trong đó, còn hệ lôi cùng hỏa hệ là song hệ dị năng.

Không đúng, bọn họ nhớ rõ, trong tư liệu của cô gái này chỉ có ghi duy nhất dị năng giả hệ thủy, chẳng lẽ. . . Chẳng lẽ cô bé này dĩ nhiên là tam hệ dị năng giả?

Bọn họ chỉ nghe nói qua có người là song hệ dị năng, nhưng mà bọn họ lại chưa từng có nghe nói qua có người tam hệ dị năng giả.

Nếu để cho bọn họ biết rõ, Vân Khởi còn là không gian hệ, tinh thần hệ dị năng giả, không biết bọn họ sẽ là cảm tưởng gì?

Đồng Hạo nhanh chóng tiến lên nhặt tinh hạch trên mặt đất.

Còn dư lại tam tên tang thi phân bố ở xung quanh Vân Khởi, đem Vân Khởi bao vây vào giữa.

“Rống!”

“Ré é é é!”

Tang thi đối Vân Khởi nhe răng, lộ ra hàm hăng bén nhọn cùng hua móng vuốt sắc nhọn, không ngừng dùng tiếng hô khàn khàn khiêu khích Vân Khởi.

Vân Khởi hừ lạnh một tiếng, thân thể nhảy lên, lập tức liền có một tên tang thi cũng nhảy dựng lên theo, đối với sau lưng Vân Khởi hung hăng muốn xé nát.

Tang thi tốc độ quá nhanh, còn không đợi mọi người lên tiếng kinh hô, Vân Khởi cả kinh một chút lập tức xoay người, đồng thời tinh thần lực vững vàng khóa chặt trên người tang thi, làm cho động tác của tang thi chậm hẳn lại, rồi sau đó đem thiên hỏa hung hăng được đánh vào trên người tang thi.

“Rống!”

Tang thi bị thiên hỏa bao phủ, thống khổ ngã trên mặt đất.

“Hay!”

“Giỏi lắm!”

“A! Nữ thần của ta!”

“Cố gắng lên! Đánh chết những quái vật này!”

Những người vây ở xung quanh chứng kiến Vân Khởi nhanh chóng tiêu diệt hết hai cái tang thi lợi hại, lập tức phát ra một trận tiếng kêu sợ hãi, nguyên một đám giống như là đánh như uống máu gà, cổ vũ Vân Khởi cố gắng lên!

“Chị Vân khởi cố gắng lên!”

Đồng Hạo gặp nhiều người cổ vũ Vân Khởi như vậy liền cao hứng.

“A! Giỏi lắm!”

Trên thành, dưới thành tất cả mọi người ở chú ý Vân Khởi, giờ phút này Vân Khởi ở trong lòng bọn họ chính là anh hùng, chính là hy vọng của bọn họ!

“Giết! Giết sạch bọn chúng!”

Tất cả mọi người hét to, tựa hồ tại thời khắc này, trong lòng bọn họ sợ hãi, bất an, oán hận, lo lắng, đều hết thảy phát tiết ra.

“Giết!”

Ngàn người, vạn người, nghìn vạn người tại thời khắc này cùng tâm gắn kết thành hình, bọn họ ngẩng đầu thẳng lên trời gầm rú, đem khát vọng sâu nhất trong lòng bọn họ, hết thảy phát tiết, chỉ hy vọng, bóng dáng mặc dù mảnh mai nhưng lại làm cho người ta phải ngược nhìn trước mắt của bọn họ kia, có thể dẫn dắt bọn họ đi ra khỏi những ngày đen tối này!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: chương 60: Tấn công

Âm thanh mạnh mẽ mẽnh mẽnh như sóng biển của toàn bộ căn cứ, còn dư lại hai con tang thi cấp năm cũng dường như có thể cảm giác được mình không phải là đối thủ của Vân Khởi, trở nên càng thêm nôn nóng bắt đầu cùng lên tấn công.

“Rống!”

“Gào!”

Hai tên tang thi tựa hồ muốn tốc chiến tốc thắng, vì vậy cùng nhau hướng tới Vân Khởi đánh.

Hai con tang thi một trước một sau, móng vuốt sắc bén vững vàng muốn khóa cổ họng cùng giữa lưng Vân Khởi lại.

“Khúc khích!”

Tốc độ cực hạn, mang theo sát khí lạnh buốt rung mình dày đặc đập vào mặt, thân thể Vân Khởi ở giữa không trung quý dị uốn một cái, rồi sau đó liền ở trong khe hở ở giữa hai con tang thi công kích thoát ra, rồi sau đó xoay người một chường, liền hung hăng bỏ ở trên đầu tang thi phía trước.

“Rống!”

Tang thi lập tức bị Vân Khởi đánh rớt trên mặt đất, nửa cái đầu bị Vân Khởi gọt sạch, té trên mặt đất không kêu rên được.

Đồng Hạo cùng Cao Lôi nhanh tay công kích con tang thi trên mặt đất.

“Thiên!”

Đồng Hạo ngưng tụ vài cái hỏa cầu lớn bằng quả bóng rổ, còn Cao Lôi ngưng tụ lại một cây đao đất thật dài, hung hăng được đâm vào trong thi thể tang thi.

Đồng Hạo hỏa cầu mặc dù lớn, nhưng là cùng với thiên hỏa Vân Khởi không có biện pháp so sánh.

Hỏa cầu rất nhanh liền bị tang thi dập tắt, nhưng tang thi cũng đã suy yếu không chịu nổi, lại bị đám người Đồng Hạo cùng Cao Lôi công kích đến, rớt

cục bị Cao Lô bỏ đầu ra, Đồng Hạo nhanh chóng nhặt lên tinh hạch dính óc.

“Hay!”

“Hay lắm!”

Tất cả mọi người đều nhìn chăm chú vào trận chiến đấu này, đều tập chung chú ý tới mọi hành động của Vân Khởi, thấy Vân Khởi lại giết một con tang thi cao cấp, cũng nhin không được mà cao giọng trầm trồ khen ngợi.

Còn dư lại một con tang thi dường như nó cảm giác được từ trên người Vân Khởi nồng đậm uy hiếp, giương nanh múa vuốt gào thét một tiếng, rồi sau đó nhanh chóng hướng Vân Khởi đánh tới.

Vân Khởi cười lạnh một tiếng, phát ra tinh thần lực biến hóa thành nhiều xúc tua tinh thần, vững vàng vây lấy con tang thi còn dư lại kia, tang thi lập tức bị trói trói, liều mạng giãy giụa nhưng lại thủy chung không cách nào thoát ra.

Vân Khởi nhân cơ hội dùng một chương trực tiếp cắm vào trong đầu tang thi, hai ngón tay bạch ngọc kẹp tinh hạch trong suốt lấy ra, liền theo đó mùi hôi thối của óc tăn ra không trung.

Xúc tua tinh thần thu hồi, tang thi lên tiếng ngã xuống đất, cuối cùng sau màn này các địa phương khác đều rất hoàn toàn.

“Tốt!”

“Giỏi lắm!”

“Lợi hại!”

“Vân Khởi! Vân Khởi! Vân Khởi!”

Tất cả mọi người hoan hô, đều ăn mừng, kể từ khi mặt thể tiến đến, tang thi chính là con ác mộng quanh quẩn trong lòng tất cả người. Bất lực, mờ mịt, sợ hãi, mong chờ đều theo trên người bọn họ, để cho bọn họ không có qua một ngày nào tốt lành.

Hiện tại lại khá tốt, hừ, tang thi cao cấp thì thế nào? Còn không phải là bị tiểu thư Vân Khởi đánh cho xương cốt chẳng còn sao.

Tào tư lệnh trưởng con mắt sáng dọa người, đi đến bên cạnh Vân Khởi, phi thường khách khí đối với Vân Khởi cười nói:

“Vân tiểu thư thật lợi hại!” Vừa nói vừa đối với Vân Khởi giơ lên một cái ngón tay cái

“Lần này toàn dựa vào Vân tiểu thư, ta ở chỗ này đại biểu toàn thể quân nhân hướng Vân tiểu thư bày tỏ lòng biết ơn.” Nói rồi hướng Vân Khởi chào một cái chuẩn quân uy.

“Tào tư lệnh trưởng khách khí, “ Vân Khởi thuận theo trong tay Đồng Hạo tiếp nhận ướt khăn, đem óc dính ở trên ngón tay lau sạch sẽ.

“Ha ha. . .” Tào tư lệnh trưởng nhìn thân hình tang thi ở dưới mặt đất tương đối nguyên vẹn, thẹn thùng đối với Vân Khởi nói:

“Vân tiểu thư, thân thể tang thi này có thể hay không để cho ta?” lúc nói trên khuôn mặt lộ ra có chút phiền não cười khổ

“Những lão giáo sư kia cả ngày ở bên tai ta nói ta cho người tìm một thi thể tang thi cao cấp để cho bọn họ nghiên cứu, ta kia nào có bản lĩnh tìm cho bọn họ một tang thi cao cấp, cho nên này. . .”

Vân Khởi muốn chỉ là tinh hạch tang thi, thi thể tang thi đối với nàng mà nói vô dụng, cũng liền không thèm để ý chút nào

“Tào tư lệnh trưởng cứ việc cầm đi.”

“Hắc hắc, vậy thì thật là cảm ơn Vân tiểu thư, ha ha. . . Thật sự là quá ngượng ngùng, ha ha” vừa nói vừa ra lệnh cho thủ hạ đem thi thể đi, tiếp tục nói

“Chắc hẳn những lão giáo sư kia sau khi thấy, nhất định cao hứng có thể ngắt đi, hắc hắc. . .”

Lúc này mọi người ánh mắt nhìn Vân Khởi lại có biến hóa, trước hoài nghi, nghi hoặc rồi hiểu kỳ, bây giờ biến thành kính sợ!

“Rống!”

“Oanh!”

“Ầm ầm!”

Dường như cảm giác được đội tiên phong đã toàn quân bị diệt, tang thi lại bắt đầu tấn công lần thứ hai.

Tang thi đoàn càng ngày càng gần, tiếng nổ mạnh càng ngày càng vang lên mạnh mẽ, ỳnh ỳnh tiếng nổ vang điếc tai nhức óc, giống như toàn bộ trời đất

đều đang run rẩy.

“Đến đây!”

Chỉ thấy từng đoàn, từng đoàn tang thi giương nanh múa vuốt, rậm rạp chằng chịt, dày vô biên vô hạn từ xa tiến đến. Bọn chúng nện bước chân bước cứng ngắt, mùi hôi thối theo gió tung bay, làm cho người ta muốn nôn mửa, chúng nó một bên ngửa đầu gào thét rồi một bên nhanh chóng hướng tới thành trì.

Tiếng nổ mạnh không dứt, tang thi bình thường bị nổ tung còn bảy tám phần, có tang thi bị nổ ngay cả cận bã cũng không dư thừa, có là chỉ còn lại nửa người.

Nhưng chúng coi như là chỉ còn lại nửa người cũng không sợ hãi chút nào, cố gắng leo lên trên mặt đất từ từ di động.

Tang thi không biết đau nhức, không biết sợ hãi, bọn họ chỉ biết là xông về phía trước, phía trước bọn họ có khát vọng mỹ vị . .

“Oanh!”

Tiếng nổ mạnh vẫn đang tiếp tục, trên tường thành yên tĩnh đáng sợ. Con người có thể sợ hãi tử vong, cũng sẽ có cảm giác đau đớn, nhưng tang thi thì không sợ.

Tang thi chỉ cần đầu còn sẽ không chết, cho nên coi như là tang thi chỉ còn lại đầu cùng hai cái cánh tay, cũng vẫn từng bước một đi chuyển đến phía trước, gào thét, thét chói tai. . .

Bọn chúng không đếm xỉa tử vong, điên cuồng làm cho người ta sợ hãi. Không khí có chút ngột ngạt, Vân Khởi nhìn xem mọi người sắc mặt âm trầm, trong lòng có chút lo lắng.

Tang thi đang không ngừng đến gần, dưới thành đã hiện đầy phần còn lại của thi thể tang thi chân tay đã bị cắt, mùi vị của khói thuốc súng hỗn hợp cùng mùi hôi thối của tang thi, càng làm cho người ta thêm chán ghét.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Chương 61: trận chiến mở ra!

Tang thi bị nổ chết cũng nhiều, nhưng tang thi sống sót lại càng nhiều hơn, tang thi hung hãn không sợ chết, cái loại khí thế chưa từng có từ trước đến nay đó, làm con người kinh sợ.

“Mọi người chuẩn bị, Chuẩn bị đánh tang thi!” Tào tư lệnh trường đột nhiên rống to một tiếng, đem theo sự chú ý mọi người ở tang thi dưới thành chuyển dời đến nghênh chiến.

Hơi thở ngột ngạt cũng tiêu tán đi không ít.

Trên thành trì binh sĩ gài đạn súng máy hoàn hảo, thần sắc trên mặt một lần nữa trở nên nghiêm túc, dị năng giả hai mắt cũng chăm chú nhìn chăm chăm xuống tang thi đoàn ở phía dưới.

Tang thi đoàn phần lớn tang thi đều là tang thi cấp thấp, động tác cứng ngắt, nhưng vẫn là có thể thấy trong đó xen lẫn từng đạo bóng dáng nhanh chóng bay nhảy.

Những tang thi có động tác linh hoạt kia, có thân hình cực nhỏ, có thân hình to lớn vô cùng, gào thét, giống như là quái thú bình thường hướng về phía thành trì vọt lên!

“Oanh!”

Càng là đến gần thành trì, tiếng nổ mạnh càng là dày đặc, tang thi bị nổ thành mảnh thành mảnh ngã xuống.

Tới gần, tới càng gần, đi tới càng ngày càng gần...

“Rầm!”

Một con tang thi cao khoảng năm thước, dẫn đầu hướng đến tường, hai tay giống như thân cây đại thụ vậy, hung hăng đánh tới hướng vách tường.

“Rầm!”

Một tiếng râm râm vang lên bên tai mọi người, tường thành cũng trầm trọng hung hăng run lên một cái.

“Đánh!”

“Cho ta hung hăng đánh!”

Tào tư lệnh trưởng xung phong lên trước cầm lấy một súng máy, hướng tới dưới thành không ngừng bắn phá.

“Pằng...pằng...pằng...”

Súng máy không ngừng bắn phá, một vài tang thi bình thường bị súng máy bắn trúng ngã đổ. Nhưng những viên đạn kia chỉ có thể làm tang thi cấp bốn có một chút tổn thương nhỏ bé, hiện tại ngược lại là nhiệm vụ của dị năng giả.

Dị năng giả không ngừng đem đao gió sắc bén, hỏa cầu, kim thương, dây leo thật dài, rồng nước, tường đất... Diên cuồng đánh tới tang thi cao cấp.

Những thứ này ngược lại đối với dị năng giả cấp bốn tạo thành tổn thương nhất định, nhưng lại vẫn không thể nhanh chóng giết chết tang thi.

Đồng Hạo cùng Cao Lô thân mình chính là dị năng giả cấp bốn, đối phó những tang thi cấp bốn kia ngược lại thành thạo.

Mà còn lại dị năng giả khác đối phó với tang thi cấp hai cấp ba.

Theo tang thi cấp bốn ở phía trước mở đường, đằng sau tang thi cũng lục tục chạy tới dưới tường thành.

“Râm!”

Có tang thi không ngừng đập tường thành, có tang thi lại dùng bén nhọn móng vuốt vền vền bầu vuu trụ tường thành, bắt đầu bò lên trên.

Tường thành không ngừng rung động, viên đạn được giống như là mưa phùn dày đặc, chỉ chốc lát sau liền tiêu diệt đầy đất tang thi.

Nhưng mà tang thi chẳng những không có lui về phía sau, ngược lại giẫm đạp lên thi thể đồng loại bắt đầu đi lên leo lên.

“Ngừng!”

Tào tư lệnh trưởng cầm lấy một cái bộ đàm, đối với mọi người hét lớn một tiếng, mọi người nghe lệnh liền ngừng lại, đồng thời dừng lại công kích.

Sau đó liền nhìn thấy có rất nhiều nam nhân thanh tráng nhanh chóng chạy tới, hai người một đội mang vật gì đó.

Vân Khởi con mắt đảo qua, dĩ nhiên là dầu.

Chờ tất cả mọi người đến nơi, Tào tư lệnh trưởng lại ra lệnh:

“Đổ!”

“Rào!”

Dầu mỡ nóng bỏng không chút lưu tình đổ vào trên người tang thi ở dưới thành, tang thi không phải là người, tang thi cấp thấp lại không có loài người chỉ huy, căn bản không hiểu tránh né, rất nhiều tang thi trên người đều tưới một tầng thật dày dầu hỏa.

Rồi sau đó không cần Tào tư lệnh trưởng phân phó, dị năng giả hỏa hệ, liền bắt đầu phát động hỏa cầu.

“Oành!”

Hỏa hoạn lập tức phóng lên cao, dưới thành trong nháy mắt hóa thành biển lửa.

“Rống!” Biển lửa cháy theo không ngừng chạy băng băng tràn lan chỗ tang thi, tang thi mặc dù không biết sợ hãi không biết đau đớn, nhưng nhiệt độ nóng bỏng lại làm cho những tang thi cấp thấp phát ra từng trận gào thét.

Tang thi không ngừng ở trong biển lửa giãy giụa, tang thi đằng sau lại không biết e ngại, vẫn không sợ hãi nhào lên, ngay cả là một thân cũng dính dầu hỏa, ngọn lửa hùng hực đốt cháy, con trước ngã xuống, con sau lại tiến lên.

Nhưng tang thi nhiều lắm, vẫn phải dùng súng máy bắn phá tang thi nơi xa, chỗ gần là lợi dụng dầu hỏa đốt cháy tang thi.

Nhưng đạn có hạn, sau khi mạt thế tiến đến, xưởng công binh đã ngừng sản xuất, hiện tại thật là vất vả lắm mới đem căn cứ bắt đầu kiến tạo, xưởng công binh cũng đang ở chu kỳ chuẩn bị, hiện tại còn chưa có sản xuất được súng ống đạn dược, súng cùng đạn dược vô cùng khan hiếm.

Dầu hỏa cũng là phi thường thiếu thốn, nhưng vì để đánh lui tang thi vây thành lần này, bọn họ không thể không lấy ra, nhưng ngược lại đạn dược đã không nhiều lắm, sắc mặt Tào tư lệnh trưởng ngưng trọng, nhìn xem tang thi dưới thành vẫn không ngừng tấn công, giữa lòng mảy tràn đầy phiền muộn.

Tang thi vẫn liên tục không ngừng vọt tới, không sợ chết xông lên.

Dị năng giả cũng sắc mặt đã tái nhợt, hiển nhiên tinh thần lực đã tiêu hao không còn bao nhiêu.

Nhưng tang thi phía sau là tang thi cấp bảy còn chưa có lộ diện.

Chờ bọn họ đạn hết, người thi suy yếu, tang thi cấp bảy kia xuất hiện, vậy là căn cứ xong rồi.

“Đồng!”

“Oanh!”

Tang thi cấp bốn càng tụ càng nhiều, tang thi cấp bốn liều mạng dưới ngọn lửa hùng hực, liều mạng đập tường thành. Tường thành không ngừng phát ra trận trận nổ vang.

“Ầm!”

Tường thành bị tang thi đục ra nguyên một cái động hõn, tang thi thể nhưng còn có thể phối hợp lẫn nhau, một con tang thi cấp hai thể nhưng cầm lấy tang thi ba cấp sau đó đem tang thi ba cấp trực tiếp ném tới trên tường thành.

Mọi người bị hành động này của tang thi luống cuống tay chân, mặc dù tang thi bị ném lên rất nhanh bị mọi người giết chết, nhưng vẫn là tạo hoảng loạn nhất định.

Nhưng kế tiếp, tang thi thể nhưng tựa hồ đột nhiên mở ra chiều, tang thi cấp thấp không ngừng đem tang thi cao cấp ném tới trên tường thành.

Cuối cùng trên tường thành tang thi càng ngày càng nhiều, đem sách lược mọi người đánh loạn, trên tường thành bắt đầu rối loạn.

Cuối cùng vẫn là Vân Khởi rất mau, một tay một con, giết không ít tang thi cấp ba cấp bốn, lúc này mới một lần nữa mang đến lòng tin cho mọi người.

Nhưng tang thi vẫn liên tục không ngừng đem tang thi ném tới trên tường thành, thật sự là đáng ghét.

Căn cứ sở dĩ kiến trúc tường thành kiên cố chính là vì phòng ngừa tang thi, tang thi không biết bay, tường thành ít nhất có thể ngăn cản bước chân tang thi, thời điểm đánh tang thi cũng có thể chiếm cứ vị trí có lợi.

Nhưng tang thi này lại có sách lược là đem ưu thế con người giảm đến thấp nhất.

Những tang thi này căn bản không tư duy, ngược lại có tư duy chỉ có con tang thi cấp bảy kia, nghĩ đến những con tang thi này sở dĩ đột nhiên trở nên thông minh, nhất định là do tang thi cấp bảy chỉ huy.

Làm sao bây giờ? Nếu như tiếp tục như vậy nữa, nhân loại căn bản chịu không được, đạn dược còn dư lại không nhiều lắm.

“Vèo!”

Đột nhiên một cái bóng theo dưới tường thành phiêu dật xuống, tốc độ nhanh nhanh như tia sáng, như gió xông vào trong tang thi đoàn.

Rồi sau đó hướng tang thi bao vây thành thạo liên tục hướng tới tang thi đằng sau mà đi đến.

Người khác không có thấy rõ, nhưng Vân Khởi xem rõ ràng rãnh mạch, người nọ đúng là Khung Phong.

Vân Khởi biết rõ Khung Phong nhất định là đi tìm tang thi cấp bảy chỉ huy ngay ngóc ở phía sau màn.

Chỉ có giết chết chỉ tang thi cấp bảy, những tang thi này mới sẽ từ từ tản đi, nguy cơ của căn cứ mới có thể giải trừ.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Chương 62: Tang thi cấp bảy xuất hiện

“Tư lệnh trưởng, hết đạn làm sao bây giờ?” Một đại đội trưởng vội vã đã chạy tới, đối với Tào tư lệnh trưởng bối rối báo cáo.

“Hết đạn?” Lúc này Tào tư lệnh trưởng giống như chỉ muốn bộc phát sự tức giận, hai mắt đỏ bừng, đầy mặt sát khí.

“Không có đạn, cấp lão tử cầm đao liều mạng.”

“Tuân lệnh!” đại đội trưởng kia cao giọng đáp một tiếng, liền chạy về trận địa của chính mình, hướng về phía chiến sĩ nhiệt huyết chiến đấu hăng hái cao giọng nói:

“Các huynh đệ, hết đạn, liền cầm đao trong tay, đến, làm cho những thứ không kiên thức đó biết bản lĩnh các huynh đệ.”

“Đánh!” Tất cả mọi người lớn tiếng gào thét, động viên chính mình, rồi rút thanh đao lớn đeo sau lưng, trên đao còn buộc lên một sợi tơ đỏ tươi, rất có khí thế.

Leo lên trên tường thành tang thi càng ngày càng nhiều, quân nhân cùng tang thi lập tức chiến ở một chỗ, tang thi cao cấp leo lên trên tường thành đều bị ba người Vân Khởi giải quyết, mà tang thi cấp một cấp hai tất bị những đệ năng giả bình thường giết chết, về phần những tang thi cấp thấp còn lại là dân chúng cùng quân nhân chiến ở một chỗ.

“Rống!”

Tang thi cấp thấp mặc dù động tác cứng nhắc, nhưng khí lực lại lớn, số lượng càng nhiều, một đầu tên tang thi bị một người lính chém thành hai khúc, nhưng là binh lính khí lực không đủ lớn, không có giống tang thi chết tuyệt, bị móng vuốt dài hung hăng cắm vào trong cơ thể binh lính.

“A!” Binh lính máu phun ra một búng, hai tay lại gắt gao bắt lấy tang thi móng vuốt sắc bén, binh lính bên cạnh sau khi giải quyết xong một tên tang thi, lập tức một đao liền chém tang thi.

Người binh lính kia lúc này mới cười buông lỏng tang thi móng vuốt, an tâm nhắm mắt lại.

Một người lính khác vành mắt ửng đỏ, gắt gao cắn môi, hét lớn một tiếng, càng thêm liều mạng chém giết tang thi.

Có binh sĩ còn bị vài tên tang thi đồng thời vây công, binh lính liều mạng quơ đại đao trong tay, hy vọng có thể tại chính mình trước khi chết, giết nhiều tang thi một chút.

Tang thi cấp năm chỉ chưa thấy, nhưng tang thi cấp bốn lại không ít.

Hai tay Vân Khởi chuyển động, không ngừng phóng thích đệ năng của chính mình, tinh thần lực cũng phát tán đi ra, có thể ảnh hưởng không ít tang thi xung quanh, cấp cho binh lính giảm đi ít không ít áp lực.

“A!”

“A!”

Nhưng là binh sĩ xung quanh vẫn không ngừng chết đi, thân thể của bọn họ nhưng trong nháy mắt bị tang thi xé xác ăn.

“A!”

Nhìn bên cạnh binh sĩ không ngừng giảm bớt, Tào tư lệnh trưởng nhện không được hét lớn một tiếng, vành mắt ửng đỏ, nhìn chăm chăm tang thi vây quanh ở chung quanh hẩn lộ ra hận ý nồng đậm.

“Đồ đáng chết, đi chết đi!”

Vân Khởi nhìn xem theo dưới tường không ngừng tang thi đi lên leo lên, trong mắt ít có lộ ra một tia lo lắng.

“Boong!”

Đột nhiên một trận tinh thần lực kỳ dị đập trúng Vân Khởi bị cô bắt được, Vân Khởi ánh mắt nhất thời sáng lên.

“Vèo!”

Vân Khởi thân hình chợt lóe, người đã đến bên ngoài tường thành, mũi chân nhẹ một chút đỉnh đầu tang thi, trong nháy mắt biến mất trong đêm tối.

“Chị?”

Đồng Hạo nhìn thấy Vân Khởi biến mất trong đêm tối, có chút lo lắng, Cao Lôi đứng ở bên cạnh hẩn, sắc mặt đông lạnh

“Đừng lo lắng, Tiểu Khởi không phải là người lỗ mãng.”

Đồng Hạo gật đầu, trong nội tâm vì Vân Khởi cầu nguyện.

bên cạnh hai người Cao Lôi cùng Đồng Hạo cũng bị tang thi vây quanh không ít, căn bản không thể vọt ra tay đi trợ giúp Vân Khởi.

Vân Khởi một đường nhanh chóng đi tới phía sau tang thi đoàn.

Liên nhìn đến chính là Khung Phong sắc mặt có chút tái nhợt, hai mắt có chút ửng đỏ, mặt mũi tràn đầy vết thương cùng thanh niên thô bạo đánh nhau.

Vân Khởi có thể nhìn ra được, Khung Phong rõ ràng chiếm thượng phong.

Vân Khởi trông mặt hơi híp, không có nghĩ đến cái nam nhân này thực lực mạnh như thế, thế nhưng có thể cùng tang thi cấp bảy trong chiến đấu chiếm cứ ưu thế.

Tang thi cấp bảy quả nhiên thông minh rất nhiều, biết mình không phải là đối thủ của Khung Phong, thế nhưng nghĩ muốn tìm cơ hội chạy trốn.

Tang thi cấp bảy dường như cảm nhận được có người ở nhìn chăm chú vào hắn, một đôi mắt mãnh chuyển một cái, liền vừa hay nhìn thấy đứng ở một bên Vân Khởi.

Tang thi cấp bảy ánh mắt sáng lên, thân hình chợt lóe, tránh thoát một kích Khung Phong, sau đó liền hướng tới Vân Khởi vọt tới.

“Xoát!”

Tay tang thi cấp bảy trắng xanh sáng xuất móng nhọn thật dài, há mồm lộ xuất hiện răng nanh, nháy mắt đã đến bên cạnh Vân Khởi.

Cặp móng vuốt kia thật dài làm như phải bắt được Vân Khởi, Vân Khởi thân thể chợt lóe, một cước đá ra

“Ầm!”

Một cước kia vừa vịn đem tang thi đá ra xa vài mét.

“Rống!”

Tang thi tức giận gào thét một tiếng, khuôn mặt tái nhợt tuần tú trong nháy mắt có chút vặn vẹo.

“Người đã đến rồi!” Khung Phong nhìn thấy Vân Khởi, cũng không có lộ ra thần sắc kinh ngạc, tươi cười nhạt nhẽo.

“Ừm” Vân Khởi gật đầu, trong nội tâm càng thêm không rõ nam nhân ở trước mắt rồi.

Tang thi cấp bảy bị Vân Khởi đá một cước, trong nội tâm cũng không hề xem nhẹ Vân Khởi, biết rõ Vân Khởi khó đối phó.

“Vèo!” Tang thi xoay người bỏ chạy, tốc độ nó cực nhanh, trong nháy mắt đã đến trăm mét.

“Đuổi theo!”

Khung Phong nói cái liền chạy theo, Vân Khởi cũng đi theo đuổi theo.

Chỉ cần có thể giết chết tang thi cấp bảy trước mắt, như vậy những con tang thi bình thường kia, sẽ tản đi, căn cứ cũng liền có thể bảo vệ.

Tang thi tốc độ quá nhanh, hai người ra sức mau chóng đuổi theo, mặc dù từ từ kéo khoảng cách lại gần, vẫn không có đuổi theo kịp.

Không trách được Khung Phong mặc dù chiếm thượng phong nhưng không có giết chết được nó, chủ yếu là tốc độ nó quá nhanh.

“Vèo! Vèo! Vèo!”

Ba đạo bóng dáng không ngừng di động, tang thi có thể cảm giác được người đằng sau theo sát không nghỉ hai, giờ mặt lên trời gào thét một tiếng, tốc độ trở nên nhanh hơn!

Tang thi cao cấp có thể cho gọi tang thi cấp thấp, thường thường gọi lượng lớn tang thi cấp thấp đến đây dựa sẵn giết tang thi dị năng giả, hảo tranh thủ thời gian chạy trốn chết.

Nhưng là, tang thi cấp bảy lần này tấn công căn cứ, triệu tập quá nhiều tang thi, lúc này muốn tìm vài kẻ chết thay cũng khó khăn.

Khung Phong cùng Vân Khởi hai người theo sát không nghỉ, làm cho tang thi cấp bảy càng thêm vội vàng.

Tang thi cấp bảy hướng về phía hai người lộ ra răng nanh thật dài, rồi sau đó thân hình chuyển một cái, thế nhưng hướng tới căn cứ mà đi.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, trong mắt tràn đầy ngưng trọng.

Đây là phía sau tang thi đoàn, địa phương trống trải, ngược lại có thể dễ dàng giết chết tang thi cấp bảy, nhưng là căn cứ quanh thân đều là tang thi và quân đội, tang thi cấp bảy như thừa dịp loạn chạy trốn, hậu quả kia...

Tang thi đã là tang thi cấp bảy, mau chóng đạt tới cấp tám không ngừng, nếu đoạt tinh hạch thôn tính tang thi cao cấp và tinh hạch dị năng giả, như thế mau chóng đạt tới cấp tám.

Vì tăng cao thực lực của mình, tang thi cấp bảy liền phát động tang thi vây thành.

Tang thi cấp bảy mặc dù so tang thi khác với thông tuệ, nhưng cũng là tương đối khác tang thi khác, mặc dù trí lực không thấp, cũng không coi là thông minh tuyệt đỉnh.

Chỉ có đạt tới cấp tám, đầu óc mới có thể sánh ngang với thiên tài.

Nếu là tang thi cấp chín, vậy thì tương đương với kiểu loại yêu nghiệt thiên tài rồi!

Tang thi cấp bảy rất nhanh chui vào trong tang thi đoàn, Khung Phong cùng Vân Khởi mặc dù theo sát không nghĩ, lại thấy tang thi cấp bảy lẫn vào tang thi đoàn, bị tất cả tang thi vây công.

Tang thi cấp bảy rất nhanh liền biến mất ở trước mắt hai người.

Vân Khởi đem tinh thần lực khuếch tán, nhưng vây ở chung quanh nàng tang thi quá nhiều, đúng là tìm không được một tia đầu mối tang thi cấp bảy.

Tang thi đoàn liễu mạng vây công hai người, tang thi đoàn ừn ừn kéo tới rất nhanh đem hai người tách ra.

Vân Khởi không thể không giữ vững tinh thần đi đối phó tang thi đoàn vây xung quanh.

Vây quanh ở xung quanh tang thi mặc dù nhiều, nhưng thực lực bình thường, chỉ chốc lát sau, xung quanh Vân Khởi liền bắt đầu từng tầng một thi thể tang thi.

Đang ở lúc Vân Khởi chém giết, đột nhiên một đạo lạnh buốt hàn khí khóa nàng, Vân Khởi thân thể chấn động, mà sau trong lòng bỏ thêm cẩn thận.

Hào một cái tang thi cấp bảy, quả nhiên thông minh, thế nhưng hiểu được ở trong bóng tối hạ độc thủ!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Chương 63: Tang thi rút lui

Vân Khởi không chút do dự xoay người xuất ra một chương

“Àm!”

Tang thi cấp bảy ở sau lưng đánh lên bị Vân Khởi một chương đánh trúng lùi lại vài bước, oán hận trừng Vân Khởi một cái, sau đó lại ẩn trốn vào tang thi đoàn.

Sau đó, tang thi cấp bảy lại lợi dụng lúc Vân Khởi đang hỗn chiến đánh lên đều bị Vân Khởi tránh thoát.

Những tang thi leo lên trên tường thành càng ngày càng nhiều, binh lính chết cũng càng ngày càng nhiều, đợi đến khi tang thi tiến vào trong căn cứ, khi đó mới thật sự là nguy cấp.

Nhất định phải mau chóng giết chết tang thi cấp bảy!

Một hơi thờ lạnh buốt từ phía sau lưng truyền đến, Vân Khởi biết rõ tang thi cấp bảy kia lại nhìn thẳng mình.

Vân Khởi giả vờ không biết, tang thi cấp bảy lặng yên không một tiếng động lẫn vào tang thi đoàn từ phía sau lưng bọn chúng mạnh mẽ đánh úp về phía giữa lưng Vân Khởi.

Mắt thấy móng nhọn sắc bén kia sẽ phải cắm vào giữa lưng Vân Khởi, tang thi cấp bảy trên mặt u ám không chút thay đổi lộ ra vẻ đắc ý.

Thời điểm móng vuốt sắc bén đó đến gần, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, một bàn tay nhanh chóng nghiêng sang vừa vịn vững vàng bắt lấy móng vuốt tang thi cấp bảy.

Khung Phong có chút không vui nhìn Vân Khởi một cái, hần nhìn ra được, lấy thủ đoạn của Vân Khởi tự nhiên sẽ không thể không phát hiện được tang thi cấp bảy đánh lên, nhưng Vân Khởi lại không có trốn, nghĩ đến là muốn dùng chính mình để dụ dỗ tang thi cấp bảy.

Vân Khởi không nói gì, ngay cả Khung Phong cũng không có ra tay, nàng cũng sẽ không có chuyện gì, chỉ là tâm tình của Khung Phong, nàng cũng lĩnh.

Khung Phong bàn tay nắm chặt lấy móng vuốt của tang thi cấp bảy, lõi đình lực trực tiếp phát ra.

“Tàn tạch!”

“Rống!”

Lôi đình lực trực tiếp đánh ở trên người tang thi cấp bảy, tang thi cấp bảy lập tức phát ra một trận gào thét đau đớn, thân thể run rẩy giãy giụa, nhưng Khung Phong thật vất vả mới bắt được tang thi cấp bảy, làm sao có thể để nó đào thoát.

Tang thi cấp bảy không ngừng gào thét, cho gọi tang thi đoàn ở xung quanh, nhưng đã có Vân Khởi cản trở, những tang thi kia căn bản không đáng lo lắng.

Khung Phong vung đao, hét lớn một tiếng, trực tiếp cắm vào đỉnh đầu tang thi.

Ngón tay kẹp lấy một viên tinh hạch màu lam xinh đẹp làm người ta tan nát cõi lòng xuất hiện ở trong tay Khung Phong.

Tang thi cấp bảy mất đi tinh hạch, thân thể run lên, rồi sau đó thân thể từ từ lấy mất thương có thể thấy được tốc độ thối rữa, rồi sau đó hóa thành một hủ nước.

Mà những tang thi vốn là đang ở liều chết công kích căn cứ kia, lại lộ ra nhân tính hóa sợ hãi. Sau đó thân thể chuyển một cái, trực tiếp chạy trốn.

Khung Phong đem tinh hạch trong bàn tay đưa cho Vân Khởi,

“Cho ngươi!”

Vân Khởi lắc đầu, nàng cũng không dùng tinh hạch để tu luyện, tinh hạch đối với nàng vô dụng

“Cảm ơn ngươi, bắt quá ta không cần!”

Khung Phong thấy nàng thần sắc kiên định, biết rõ Vân Khởi nói là sự thật, thật sự của nàng không muốn, cũng không có khách khí trực tiếp thu vào trong không gian của mình.

Trên tường thành binh sĩ không ngừng quơ đại đao trong tay, liều mạng bổ chém tang thi trước mắt, hy vọng có thể nhiều ngăn cản một hồi, bảo vệ tốt dân chúng trong thành.

Nhưng tang thi nhiều lắm, bọn họ đạn đã hết, trên người khí lực cũng muốn kiệt lực, cánh tay cũng đau dữ dội, tựa hồ không có tri giác, chỉ biết là cơ giới quơ múa cánh tay.

Bọn họ nhìn xem đồng đội nguyên một đám ngã xuống, trong nội tâm đau đớn lợi hại, đại đao trong tay quơ múa nhanh hơn, hy vọng có thể giết nhiều một chút tang thi vì đồng đội của chính mình báo thù.

Nhưng tang thi giống như là vô tận vậy, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nhiều, hơn nữa những tang thi này làm như không hiểu cái gì gọi là mệt mỏi, bọn họ mệt mỏi ngay cả hô hấp đều xa xỉ, mỗi lần hô hấp đều đau giống như cắt thịt vậy.

Bọn họ vẫn liều mạng quơ múa đại đao trong tay, bọn họ không dám dừng lại hạ, bởi vì bọn họ biết rõ sau khi dừng lại kết quả sẽ là cái chết. Cho dù chết, bọn họ cũng muốn đứng chết, coi như là phải chết, cũng muốn kéo thêm vài cái đệm lưng.

Nhìn xem càng ngày càng ít binh sĩ, Tào sư trưởng nhìn không được lệ rơi đầy mặt, những đứa trẻ này đều là đứa bé ngoan, trong tay hấn huấn luyện đã nhiều năm, cũng đã quen thuộc vô cùng.

Mặt thể tiến đến, bên trên hạ lệnh không cho những binh lính này về nhà, chỉ có thể đứng ở căn cứ, đi trợ giúp vây ở thành thị, những đứa trẻ này mặc dù thống khổ lo lắng, nhưng mà vẫn thi hành mệnh lệnh. Bọn họ ngay cả thân nhân một cái cũng không gặp đã phải đi rồi, Tào sư trưởng trong nội tâm thống khổ dị thường.

Nhìn xem tang thi đoàn lập tức sẽ nhảy xuống tường thành, đánh vào trong thành, Tào sư trưởng có chút tuyệt vọng.

Trong thành ở lại đều là người bình thường, ở đâu là đối thủ những thứ tang thi hung hãn này?

Đúng lúc này, những tang thi kia đang điên cuồng công kích nhân loại thể nhưng từ từ lui ra.

Chuyện gì xảy ra?

Một số người sống sót nhìn không được thoáng cái xui xẻo ở trên mặt đất, thờ hồn hển, mặc dù không biết tang thi đoàn vì cái gì lui ra, nhưng là bọn họ thật sự hung hăng được thờ phào nhẹ nhõm.

“Hô! Hô! Hô!”

“Sư trưởng, những đồ đáng này chết như thế nào lui?”

Một cái trại trưởng thờ hồn hển, tò mò hỏi Tào sư trưởng ở bên cạnh.

“Bà nội nó , lão tử cũng không biết, “ Tào sư lệnh trưởng thật vất vả ở trước tử thần nhất được một cái mạng, lại gặp được có không ít binh lính còn sống sót, u ám trong lòng cũng tan đi không ít.

Nhìn tang thi đoàn như nước thủy triều thối lui, người còn sống sót cũng nhịn không được giờ hai tay lên, nước mắt vui mừng, cùng nhau ăn mừng.

“Xem a! tang thi chết tiệt lui a!”

“Đúng vậy, chúng ta được cứu rồi!”

“A!”

“...”

Tin tức truyền tới trong thành, tất cả mọi người ở hoan hô, đều đang lớn tiếng phóng thích sự đè nén cùng sợ hãi của chính mình.

Nhìn thấy tất cả tang thi cũng đã thối lui, Vân Khởi cùng Khung Phong cũng liền trở về căn cứ.

Nhìn thấy Vân Khởi trở lại, thần sắc lo lắng Đồng Hạo cùng Cao Lô mới buông lỏng, gấp rút đi tới hỏi

“Chị Vân Khởi, chị không sao chứ?”

Vân Khởi trên mặt cũng không nhịn được lộ ra một tia nhu hòa, đưa tay sờ sờ Đồng Hạo đầu

“Ta không sao, mệt không, chúng ta đi về nghỉ.”

Đồng Hạo mặc dù lợi hại, nhưng dù sao vẫn là cái tiểu thiếu niên, là đứa bé, trải qua thời gian dài như vậy chiến đấu, trên mặt mệt mỏi như thế nào cũng không thể che hết.

“Anh Lô không có sao chứ?” Vân Khởi nhìn về phía Cao Lô.

“Ha ha ha, “ Cao Lô cười một tiếng, có chút thật thà phúc hậu sờ sờ cái ót chính mình

“Em gái đừng lo lắng, không có việc gì.”

“Uh, vậy là tốt rồi, “ Vân Khởi lại nói: “Chúng ta về nhà đi, ăn một chút gì, nghỉ ngơi thật tốt!”

“Ân” Cao Lô cũng rất đồng ý, thời gian dài chiến đấu, làm cho hắn có chút mệt mỏi, trên người tràn đầy mùi hôi thối cùng thịt vụn của tang thi, hương vị mùi hôi thối làm cho người ta nhịn không được nôn mửa.

Hơn nữa bụng cũng trống trơn, đói bụng a.

Ba người nói liền hướng trong căn cứ mà đi, mà Khung Phong đã sớm đi tìm chủ thành.

Trong thành dân chúng cuộc sống ngày thường mặc dù khốn khổ không chịu nổi, nhưng ít ra bọn họ còn sống, nhưng mà nếu tang thi trong công kích thành, đến lúc đó bọn họ sẽ sống không bằng chết.

Nghe được tang thi thối lui, tất cả mọi người đi đến trên đường phố, cùng nhau ăn mừng, ôm chầm lẫn nhau, bọn họ để xuống ngăn cách ngày thường, tất cả mọi người ăn mừng.

Trở lại cư xá, binh sĩ canh giữ ở cư xá nhìn thấy ba người, sắc mặt có chút kích động, trong mắt tràn đầy sùng bái, cung kính hướng về phía ba người chào một cái, vô cùng cung kính.

Mở cửa, trong cửa đã truyền đến mùi vị của thịt, một đứa bé đã hướng về phía ba người chạy tới, không để ý mùi hôi thối trên người Vân Khởi, trực tiếp ôm lấy bắp đùi Vân Khởi.

“Chị, người trở lại rồi?” Thanh âm có chút nghẹn ngào, gương mặt to ửng đỏ rõ ràng, cái miệng nhỏ nhắn mím môi, trong mắt lại tràn đầy mừng rỡ.

“Uh, “ Vân Khởi ôm lấy Tiểu Văn.

“Ta cũng biết là chị Vân Khởi cùng anh Hạo cùng chú Lô nhất định sẽ không có chuyện gì, cho nên Tiểu Văn cùng mẹ nấu cơm, các người nhất định đói bụng, “ Tiểu Văn nhìn thấy ba người an toàn trở lại, cao hứng lắc nhai

“Tiểu Văn biết rõ , chị Vân Khởi lợi hại nhất!”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Chương 64: Khách sạn Hoàng tử

Ở phòng bếp nấu cơm, mẹ Tiểu Văn nghe thấy tiếng nói cũng chạy ra, nhìn thấy ba người đều an toàn trở lại, nhìn không được lệ rơi đầy mặt, hung hăng dùng tay áo lau đi, mới nói:

“Một không? Nhanh đi tắm một cái, cơm xong ngay đây” nói đối với Tiểu Văn nói:

“Đi, đi lấy nước nóng đi.”

“Vâng” Tiểu Văn cao giọng đáp một tiếng, nước nóng đã nấu tốt lắm, Tiểu Văn chạy nhanh vào phòng tắm.

Ba người Vân Khởi rất nhanh tắm rửa xong hết, mặc bộ quần áo thơm ngát trên người, ba người hung hăng hít mạnh một hơi, lúc trước mùi trên người thật sự là làm cho người ta khó có thể nhịn được.

Thức ăn được làm rất phong phú, ba người trong nháy mắt cần quét sạch sẽ thỏa mãn mới vừa lòng trở lại phòng ngủ. Cho đến buổi chiều ngày hôm sau, ba người mới ra khỏi phòng, rửa mặt, ăn cơm, mới một lần nữa đi đến đại sảnh nhiệm vụ.

Lần này tới đại sảnh nhiệm vụ dị năng giả rõ ràng thiếu rất nhiều, Vân Khởi biết rõ những dị năng giả biến mất, vĩnh viễn sẽ không xuất hiện.

Lần này chủ nhiệm dị năng giả rất nhanh đã đến, trên mặt rõ ràng mang theo vui mừng.

Lần này đánh lui tang thi, mặc dù hy sinh rất nhiều, nhưng ít ra bảo vệ căn cứ, như vậy tất cả hy sinh đều là đáng giá.

Đại sảnh nhiệm vụ không khí có chút ngưng trọng, tang thi mặc dù lui đi, nhưng bọn họ cũng bỏ ra giá cao, người thân, đồng đội bọn họ đã chết rất nhiều. Chủ nhiệm dị năng giả đến đến đại sảnh, gấp không khí ngưng trọng, liền không nhịn được ho một tiếng, lớn tiếng nói:

“Các đồng chí, chúng ta thắng lợi!”

Chủ nhiệm dị năng giả thần tình kích động, trang trọng giơ tay phải lên

“Thắng lợi!”

Tiếng nói chủ nhiệm dị năng giả vừa dứt, người phía dưới liền theo hô:

“Thắng lợi!”

“Thắng lợi!”

“Thắng lợi!”

Tất cả mọi người gào thét, thổ lộ, đều may mắn, căn cứ vẫn còn tồn tại, bọn họ vẫn còn sống.

Chủ nhiệm dị năng giả phát tay ý bảo mọi người yên lặng một chút, trong đại sảnh lập tức yên tĩnh không tiếng động.

“Đầu tiên, chúng ta vì các đồng chí chết mặc niệm” nói xong chủ nhiệm dị năng giả đã về mặt thương xót thào xuống mũ xuống, khom lưng. . .

Trên mặt mọi người đều lộ ra thần sắc thương xót, không khí tràn ngập bi thống. . .

“Chuyện cũ đã qua, chúng ta là những người còn sống sót, cần phải càng thêm quý trọng sinh mạng, bảo vệ căn cứ, bảo vệ thân nhân của mình, người yêu, đồng bào. . .”

Chủ nhiệm dị năng giả lời nói đồng dạng, cổ vũ lòng người, người ở dưới đài bộ dáng đều rất là kích động.

“Lần này có thể thành công đánh lui tang thi đoàn, trong đó có rất nhiều người có cống hiến lớn, mỗi một vị dị năng giả hy sinh, ban thưởng thân nhân của bọn họ một ngàn cân vật tư”

Chủ nhiệm dị năng giả nói vừa dứt, phía dưới dị năng giả liền lộ ra thần sắc hài lòng, một ngàn cân vật tư đủ sinh sống một thời gian lâu dài rồi.

“Bình sĩ hy sinh, mỗi người ban thưởng hai trăm cân vật tư”

Nghe lời này, quan quân đứng ở một góc mắt lộ ra một tia trầm thống, bất quá cũng không có nói gì. Dù sao dị năng giả rất hiếm, ngay cả là chết rồi, giá trị cũng cao hơn một chút. Nhưng là hai trăm cân vật tư cũng không ít, làm người cũng không thể quá tham lam.

“Về phần các vị, mỗi vị ban thưởng một ngàn cân vật tư, “

Người phía dưới cũng nhìn không được lộ ra sắc mặt vui mừng, nếu như là ngày thường tiếp nhiệm vụ, bọn họ không biết vào thời điểm nào mới có thể kiếm được đến một ngàn cân vật tư, lần tang thi công thành này mặc dù nguy hiểm, nhưng là hồi báo cũng khá lớn, bọn họ rất hài lòng.

“Về phần, tiểu đội Long Châu, là đạt được năm nghìn cân vật tư ban thưởng, “ chủ nhiệm dị năng giả quay đầu đối với ba người Vân Khởi cười vẻ mặt sáng lạn.

Các dị năng giả khác nghe được, mặc dù hâm mộ, nhưng nghĩ đến thực lực Vân Khởi, cũng đều cảm thấy đây cũng là đúng ngược lại không có sinh lòng ganh tỵ gì.

Vân Khởi sắc mặt nhàn nhạt, Đồng Hạo cùng Cao Lôi cao hứng phi thường, Đồng Hạo kể từ đi theo Vân Khởi, không biết có bao nhiêu người hâm mộ hắn, cảm thấy hắn là dựa vào Vân Khởi kiếm cơm ăn.

Đồng Hạo mặc dù tức giận, nhưng cũng biết đây là sự thật, vật tư cha mẹ của hắn lưu lại cho hắn, đã sớm ăn hết rồi, hiện tại mặc kệ đồ ăn xác thực đều là chị Vân Khởi cho, Đồng Hạo cũng cảm thấy có chút áy náy, chỉ có thể càng thêm cố gắng tu luyện, hy vọng có thể kiếm vật tư, cấp chị ấy ăn, cũng làm cho những người kia hiểu, nhưng là hắn cũng là một người hữu dụng.

Những dị năng giả xung quanh đều vội vàng tiến lên phía trước nói chúc mừng, Cao Lôi sáng khoái bày tỏ muốn mời mọi người đi khách sạn duy nhất trong căn cứ ăn cơm.

Nói đến khách sạn duy nhất trong căn cứ này, khả năng phải là người nào cũng có thể tiến vào, nghe nói này khách sạn là của một gia tộc cổ xưa chỗ xây lên, đồ vật bên trong mặc dù đã tiến đến mặt thể thể nhưng đồ đạc lại đầy đủ hết, rất hiếm thấy, bên trong rau cỏ, thịt cá nhưng là không thiếu.

Nhưng món ăn giả cả cũng làm cho người thông hận, một đĩa rau xào sẽ phải hai mươi cân vật tư, một đĩa thịt kho tàu sẽ phải ba mươi cân vật tư, một chai rượu bình thường nhất trong quán, cũng phải hai mươi lăm cân vật tư, ai ăn được đâu?

Coi như là dị năng giả, cũng không bỏ được vật tư do mình liều chết đạt được dùng đến trong khách sạn.

Nghe được Cao Lôi muốn ở khách sạn mời khách, tự nhiên rất cao hứng.

Trước mặt thể, một bàn nhậu tính cái gì? Nhưng đây là mặt thể, một bàn nhậu so với một cái mạng đều đáng giá.

Hội nghị tán đi, chủ nhiệm dị năng giả cùng những quân trưởng nghe được Cao Lôi muốn mời khách, cũng nhìn không được đi theo đến.

Một là loại tiện nghi này không phải là lúc nào cũng có , bọn họ đã sớm muốn ngồi cái khách sạn duy nhất kia, về phương diện khác, chính là bọn họ muốn kết giao đám người Cao Lôi thực lực cao kia.

Mặt thể có thể kết giao với một cường giả, tự nhiên sẽ có rất nhiều chỗ tốt.

Vì vậy hội nghị vừa kết thúc, chỉ thấy một đám người hướng tới tòa khách sạn duy nhất trong căn cứ kia mà đi.

Khách sạn ở căn cứ, cách cư xá không xa, Vân Khởi mặc dù nghe người ta nhắc tới nhưng còn chưa có chưa thấy qua.

Một đám người đi đến cửa khách sạn, chỉ thấy bốn chữ to vàng rực rỡ “Khách sạn Hoàng tử”. Mà ở hai bên cửa khách sạn đứng hơn mười thiếu nữ mặc quần áo gọi cảm, xinh đẹp như hoa, những thiếu nữ này thân hình cao ráo, chân dài eo thon, da trắng như ngọc, so với người mẫu quốc tế trên ti vi kia so cũng không kém chút nào, trên người bây giờ chỉ mặc quần áo có thể che kín ba điểm, làm cho người ta nhìn liền cảm thấy đỏ mặt.

Mà những mỹ nữ này, chỉ cần người có thể ở khách sạn tiêu phí một ngàn cân vật tư, như vậy có thể tùy ý chọn mỹ nữ. . . Hầu hạ.

Khách sạn nội thất xa hoa, bên trong xanh vàng rực rỡ, tráng lệ như một hoàng cung chân chính.

Một khách sạn xa hoa hư vậy đương nhiên dẫn tới không ít kẻ để ý tới, nhưng khách sạn này được trấn giữ bốn gã cấp bốn dị năng giả, nhất danh cấp năm dị năng giả, còn có mười gã dị năng giả cấp hai cấp ba.

Có những người này trấn giữ, người khác tự nhiên không dám đánh cái chủ ý xấu gì.

Mà mấy dị năng giả này ngày hôm qua cũng cùng đánh tang thi, cũng phát huy lực lượng không nhỏ, căn cứ cao tầng cũng đang âm thầm ủng hộ khách sạn.

Mọi người vừa đi vào khách sạn, chờ đợi ở cửa khách sạn, nữ tiếp tân cũng đã tiến lên đón chào với nụ cười tươi trên môi.

Thân thể không ngừng hướng đến gần trên thân nam nhân, đương nhiên, nếu như khách nhân lộ ra vẻ không vui, các nàng lập tức sẽ thu hồi vẻ mặt mỉa mai hoặc trên mặt, xin lỗi cười một tiếng, rồi sau đó lại đi hầu hạ khách nhân khác.

Đương nhiên loại khách nhân không hiểu phong tình đó còn thật là ít , đa số mọi người vì muốn được những mỹ nữ này hầu hạ, liền đem trên người vật tư lấy ra, sau khi tiêu phí hơn một ngàn, được những mỹ nữ này hầu hạ thật tốt.

Nhưng mà lần này lúc những mỹ nữ này chào đón, những nam nhân này ánh mắt đều không lưu dấu vết nhìn Vân Khởi một cái, sau đó khoát tay áo, không làm cho những mỹ nữ này thân cận.

Nếu như là bình thường, ở lúc chỉ có nam nhân bọn họ, bọn họ chơi như thế nào ngược lại không sao cả, nhưng là có Vân Khởi là nữ nhân này ở đây, bọn họ thế nhưng có chút không được tự nhiên.

Những mỹ nữ này cũng rất thức thời đi tới cạnh cửa, đổi thành quản lý khách sạn tự mình tiếp đãi!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Chương 65: Dung Tổng??

“Hôm nay khách quý đến khách sạn chúng tôi thật sự làm bản khách sạn vinh hạnh a!” Quản lý khách sạn cũng là giao thiệp rộng, không nói chủ nhiệm dị năng giả, vài dị năng giả, hẳn trong lòng cũng là hiểu rõ, biết rõ những người này không thể dễ dàng đắc tội được.

Quản lý khách sạn tươi cười sáng lạn, nhiệt tình chào hỏi mọi người tiến vào khách sạn.

Trong khách sạn phục vụ tất cả đều là nguyên một đám nam sinh tướng mạo tuấn tú có thể sánh ngang minh tinh, nguyên một đám người vóc dáng cao thẳng, trên mặt mang vẻ vạm vỡ cười ấm áp.

Đám người Vân Khởi đi một chuyến ba bốn mươi người, được quản lý khách sạn an bài hạ tiến vào một phòng riêng, còn có thể so với tiệc đứng xa xỉ.

Rượu cũng không ít, dị năng giả nữ rất ít, nhưng cũng không phải là không có, các nam nhân đều đi uống rượu, mạt thế tiến đến, có thể uống rượu, quả thực chính là hành vi xa xỉ, hiện tại thật vất vả gặp được có người mời khách, tự nhiên không muốn bỏ qua.

Còn lại nữ nhân lại là uống một chút nước trái cây, trái cây ở mạt thế khan hiếm, bình thường không được ăn đến, bây giờ có thể uống được nước trái cây, tất cả mọi người rất hài lòng.

Trong đó tuấn nam mỹ nữ không ngừng ở trong đó xen kẽ, mặc dù không thể làm gì, nhưng vẫn là làm cho người ta tâm tình rất tốt.

Bữa cơm này ăn mọi người vừa lòng thỏa mãn, thẳng đến tối mới từ từ tản đi.

Bữa tiệc này ăn tốn hơn một ngàn cân vật tư, làm cho Cao Lô ruột thịt rất đau, nhưng hẳn tính tình hào sảng, hơn nữa chuyện mời khách, trước đó Vân Khởi cũng đã đồng ý, Cao Lô mặc dù đau lòng, nhưng là trong nội tâm âm thầm an ủi mình, về sau nhất định có thể lấy được càng nhiều, chỉ cần hắn liên tục tu luyện là được.

Ba người về đến nhà, mẹ tiểu Văn đã chuẩn bị xong quần áo sạch cùng nước nóng, ba người nghỉ ngơi thật tốt một đêm. Sáng sớm hôm sau, ba người mới ra khỏi nhà, liền theo trung tâm căn cứ biết con đường hướng tới kinh đô đã được thông mở ra, mặc dù đường xá nguy cơ trùng trùng, nhưng ít ra có thể thông qua.

Ba người Vân Khởi đều có chút ít ngạc nhiên mừng rỡ, Tiểu Văn cùng Mẹ tiểu Văn ngược lại có chút khản trương.

Tiểu Văn là trẻ con còn không hiểu được tâm tư ẩn giấu, trực tiếp bỏ nhào vào trên người Vân Khởi nói

“Chị, Tiểu Văn không bỏ được chị đi.”

Vân Khởi sờ sờ đầu Tiểu Văn

“Yên tâm đi, nơi này cũng là nhà của chị, chị sẽ trở lại.”

“Thật sự?” Tiểu Văn có chút vui mừng ngẩng đầu, hẳn vốn tưởng rằng chị Vân Khởi đi rồi, liền sẽ không còn trở lại nữa, lại không nghĩ được chị Vân Khởi đối hắn tốt như vậy.

Nghe được Vân Khởi còn có thể trở lại, Mẹ tiểu Văn cũng rất là thở phào nhẹ nhõm, không thể phủ nhận, ba người Vân Khởi là người tốt, ít nhất đối với nàng cùng Tiểu Văn đều rất tốt, kể từ khi nàng đến sau liền không còn chịu đối lạnh bị qua ngày, nàng thật lòng không nghĩ tới mất đi công việc này.

Chỉ là nếu như Vân Khởi quyết định chuyện này, nàng mặc dù trong nội tâm tiếc nuối, nhưng Vân Khởi đối mẹ con bọn họ có ân, nàng không có ý kiến, lại không dám oán hận.

Bây giờ nghe Vân Khởi còn có thể trở lại, trong nội tâm tự nhiên là vui vẻ.

Vân Khởi mặc dù nghĩ tới muốn ở kinh đô đặt chân, nhưng về sau lúc thi hành nhiệm vụ, cũng thường xuyên đi ngang qua căn cứ J, có thể ở chỗ này có

chỗ đặt chân, cũng là chuyện tốt.

Ba người rất nhanh quyết định ngày hôm sau sẽ xuất phát, buổi tối, mẹ tiểu Văn làm cả bàn thức ăn phong phú, mấy người cao hứng ăn một bữa, sáng sớm hôm sau, mẹ tiểu Văn cùng Tiểu Văn sẽ đưa ba người đi tới cổng căn cứ.

Vân Khởi ở chỗ không có người, từ trong không gian lấy ra một chiếc xe việt dã đã được tân trang qua, cùng lần đầu tiên xuất ra, làm cho Cao Lôi cùng Đồng Hạo rất là hưng phấn.

Cao Lôi là nam nhân, nam nhân thích xe rất bình thường, Đồng Hạo mặc dù nhỏ, nhưng là hán tử nhỏ yêu xe, nhìn thấy xe việt dã đã tân trang qua, rất là hưng phấn kêu lên:

“Quá tuyệt vời!”

Vân Khởi ba người tạm thời muốn rời căn cứ đi, chủ nhiệm dị năng giả cũng là biết rõ, còn cố ý đến đưa tiễn ba người, một vài dị năng giả không có tiếp nhận nhiệm vụ, cũng đứng ở cổng căn cứ đưa tiễn ba người.

Vân Khởi nhìn xem đám người đưa tiễn đông nghịt, mặc kệ thật lòng giả vờ, Vân Khởi bị phản nhân tình này cùng Cao Lôi và Đồng Hạo cảm động hết sức, liều mạng quơ múa hai tay, bày tỏ nhất định sẽ còn trở lại.

Về mặt chủ nhiệm dị năng giả nhiệt tình, hán thập phần hoan nghênh Vân Khởi thường tới căn cứ, Cao Lôi cũng bày tỏ bọn họ thập phần nguyên ý.

Cuối cùng, đang lúc mọi người dưới ánh mắt lưu luyến không rời, ba người lên xe, nghênh ngang rời đi.

Mặt thể mặc dù đã qua một tháng, nhưng con đường đi tới kinh đô thượng vẫn hết sức tắc nghẽn, thường xuyên có thể nhìn thấy đoàn xe thật dài cùng nhau đi tới kinh đô.

Trên đường cái rộng lớn cũng thường gặp được xe bị tổn hại, phần còn lại của thân thể con người, chân tay đã bị cụt, vừa nhìn cũng biết là chết ở trong tay tang thi cao cấp.

Xe mới vừa mới cách căn cứ không xa, liền đụng phải một tang thi cấp thấp, xe ở thời điểm Cao Lôi lái liền trực tiếp nghiền ép.

Một đường đi qua, gặp được tang thi cấp thấp, xe liền trực tiếp nghiền ép, gặp được một chút tang thi cao cấp đều là Đồng Hạo xuống xe giải quyết.

Đến chàng vạng, vừa vặn gặp được một đoàn xe thật dài, theo phía nam mà đến, thật vất vả đi đến nơi đây, đúng là muốn đi trốn cứ kinh đô.

Mọi người tìm được một cái nhà suông tương đối rộng lớn, quyết định khuya hôm nay ở chỗ này nghỉ ngơi.

Cao Lôi làm người hào sảng, làm cho người ta một loại cảm giác thành thực chừng mực, đáng giá tin nhiệm, rất nhanh sẽ dùng một bao bánh mì, đổi lấy tư liệu của những người này.

Theo những biến số xe ngược lại có thể nhìn ra được, những xe này đều là xe phía nam, những người này khẩu âm tất cả đều là phía nam.

Địa phương bọn họ ở trước kia là khu thành thị vùng duyên hải phát đạt giàu có, nhưng kể từ khi mặt thể tiến đến, bọn họ gặp tổn thất lớn nhất, bởi vì thành thị duyên hải phát đạt, nhân khẩu rất đông, biến thành tang thi dĩ nhiên là rất nhiều.

Tại thành phố, tang thi số lượng quả thực kinh người, cho nên bọn họ bắt đầu tổ chức thành đoàn thể bắt đầu hướng tới kinh đô mà đến.

Một đường mà đến, người gia nhập đội ngũ bọn họ càng ngày càng nhiều, trong đội ngũ càng nhiều người, càng hấp dẫn sự chú ý của tang thi càng lớn, bọn họ dọc theo đường đi đã gặp phải không ít tang thi tập kích,

Đoàn xe đúng là rất nhiều có thể hơn vạn, nhưng mà tới bây giờ chỉ có mấy trăm, có thể thấy được hung hiểm trong đó, mà bọn họ đã bỏ ra giá cao như thế nào mới đi đến nơi này.

May mắn chính là, đang chạy trốn trên đường, bên trong đội xe bọn họ có người thức tỉnh dị năng, nếu không chỉ bằng bọn họ những người bình thường đến không được nơi này.

Buổi tối, bọn họ đã chung sống một tháng, đã tạo thành một định chế độ, còn có người chuyên môn gác đêm.

Vân Khởi bọn họ chỉ có ba người, theo bọn họ, là muốn dựa vào bọn họ, cho nên bọn họ nói ra muốn ba người bọn họ ra một người, đi ra ngoài gác đêm.

Coi như là không gặp những người này, bọn họ buổi tối ngủ cũng đều có người gác đêm, cho nên Cao Lôi rất sáng khoái đáp ứng.

Nhưng là làm cho Cao Lôi không nghĩ tới chính là, bọn họ thế nhưng còn nói ra muốn một ngày ba bao bánh mì thù lao, chờ thời điểm tang thi đột kích, sẽ bảo hộ bọn họ.

Cao Lôi vốn muốn cự tuyệt, Vân Khởi lại làm cho Cao Lôi đáp ứng bọn họ.

Hiện tại đã là buổi tối, chờ ngày hôm sau, bọn họ có thể bỏ qua những người này, không cần phải bởi vì vài bao bánh mì mà cùng những người này trở mặt, không đáng, hơn nữa bọn họ chỉ có ba người, ở trong mắt mọi người, thật sự của bọn họ là nhỏ yếu.

Cao Lôi từ trong bao móc ra ba ổ bánh bao đưa cho một phụ trách quản lý vật tư, sau đó liền mang theo Vân Khởi cùng Đồng Hạo ở bên ngoài đoàn xe tìm được một vị trí, dừng xe,

Ba người vì không làm cho người chú ý, liền ở trên xe ăn cơm tối, Vân Khởi liền bắt đầu gác đêm, đợi đến sau nửa đêm là đổi thành Cao Lôi.

Vân Khởi quan sát được những người này mơ hồ lấy một chiếc xe việt dã cao cấp làm trung tâm, chiếc xe kia xung quanh tụ tập bốn năm dị năng giả cùng một đám tay chân thoát nhìn cũng rất hung ác.

Vân Khởi thấy không có gì khác thường, liền đem tinh thần lực tản mát ra đi, rồi sau đó nhắm mắt dưỡng thần.

Đúng lúc này, chỉ nghe thấy được một trận tức giận mắng cùng tiếng đá truyền đến.

“Họ Dung, ngươi cho rằng ngươi còn là thái tử cao cao tại thượng sao, tổng giám đốc tập đoàn Dung thị? Giàu có như ngươi, hiện tại ngươi bắt quá chi là một phế vật thôi, dám đắc tội đại ca của chúng ta, hôm nay xem ta có hay không hảo hảo giáo huấn ngươi, “ nói xong cũng là một loạt tiếng đá truyền tới.

Vân Khởi tản mát ra tinh thần lực có thể rõ ràng cảm nhận được người kia chính là tên côn đồ đòi phí bảo hộ duy trì đoàn xe kia.

Mặt thế, tình huống như vậy nhiều không kể xiết, Vân Khởi căn bản không có ý định quản.

Nhưng là, cái nam nhân kia bị đánh kia lắc lắc cánh tay, không thể động đậy, trong miệng phát ra tiếng ô ô, giống như dã thú bị thương tiếng gào thét, nhưng không cách nào thoát ra trời buộc.

“Hừ, còn dám động, tiểu gia đã sớm xem gương mặt tiểu tử ngươi đó không vừa mắt, xem tiểu gia hôm nay có đánh chết ngươi không “ nói chính là một trận đánh nhau truyền tới, nhiều tiếng giong vang.

Dung gia? Vân Khởi nhướng mày, giống như là nhớ tới cái gì.

Ở trong đầu nguyên chủ, mặt thế tựa hồ có một cái nam nhân họ Dung phi thường lợi hại, cuối cùng thành lập lớn căn cứ thứ hai, dẫn tới vô số anh hùng theo đuổi, mà nam nhân kia giống như cũng là người từ phương nam tới, trước cũng là tổng giám đốc tập đoàn Dung thị, chẳng lẽ chính là người nam nhân trước mắt nàng này?

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Chương 66: Chu Khang

Vân Khởi xuống xe, bất kể là người nam nhân này hay không, Vân Khởi đều có dự định cứu.

Nếu đúng như vậy khoản mua bán này nàng có lời a, nếu như không phải, như vậy nàng cũng không tổn thất cái gì.

“Uh, “ từng đợt tiếng rên rỉ, không ngừng từ phía trước mảnh đất trống truyền đến, Vân Khởi đến gần, rên đất trống, một đám tên côn đồ vây quanh một cái người không ngừng đá đánh, trên người nam nhân kia tràn đầy dơ bẩn,

Trên mặt đã bị dơ bẩn cùng máu dính đầy, chỉ lộ ra một đôi đôi mắt âm ngoan như dã thú làm cho lòng người lạnh ngắt.

“Tiểu tử thú, ngươi dám trêu ta, nhìn ta không đánh chết ngươi, “

“Bụp bụp. . .” Lại là một trận tiếng đá.

Nam nhân kia thủy chung cắn chặt đôi môi, hai mắt gắt gao trừng những người trước mắt này, giống như là muốn đem khuôn mặt những người này nhớ kỹ trong lòng.

Ánh mắt nam nhân quá mức âm trầm rét lạnh, khiến người đánh hắn ra tay ác hơn.

Nam nhân liều mạng giãy giụa, lại thủy chung không có thoát ra được.

Vân Khởi cẩn thận quan sát mới phát hiện, nguyên lai gân tay cùng gân chân của đàn ông này lại là bị người đánh gãy rồi.

Trên quần áo người đàn ông kia tràn đầy thật dày vết máu, trạc chân thành tư thế kỳ quái, nhìn ra được, đã là phế đi.

Không trách được lại có thể để mặc người chém giết, nguyên lai là như vậy.

“Dừng tay!” Vân Khôi như bóng ma đi ra.

Mọi người trong mảnh đất lập tức sững sờ, liền nhìn đến Vân Khôi.

Chờ thấy rõ bộ dáng Vân Khôi, mọi người liếc mắt nhìn nhau, rồi rít cười ha hả.

“Tiểu muội muội như thế nào không ngu được? Có phải hay không tịch mịch? Có muốn hay không ca cùng người a?”

“Ha ha. . . Chính là, ca ca có thời gian.”

“...”

Những người này nhìn thấy Vân Khôi là một cô gái nhỏ, tự nhiên không đem Vân Khôi để vào mắt, nhìn thấy Vân Khôi có khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt mỹ, lại đùa giỡn đến.

Những người này cười lớn lối, cười tùy ý, cười bi ối, Vân Khôi cũng đang cười, nàng đưa tay, trong nháy mắt một băng nhận nhanh chóng ở trong tay nàng thành hình.

Mọi người cả kinh, tươi cười cứng ngắc ở trên mặt, vẻ mặt không thể tin.

“Ngài là đệ năng giả?” Có người nhìn không được hỏi.

Mà ánh mắt của những người này cũng theo tùy ý vừa rồi biến thành bây giờ cung kính.

Theo băng nhận truyền đến một trận rừng mình, những người này biết rõ cô gái trước mắt này không đơn giản, không là người bọn họ có thể chọc được.

Những người này trên mặt từ từ lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

“Tiểu thư, người này chúng ta không thể giao cho người.” Một tên côn đồ có chút hơi mập nói: “Đây là lão đại chúng ta cố ý dẫn dò muốn hảo hảo dạy dỗ người.”

“Nếu như ta nhất định không muốn?” Vân Khôi nhàn nhạt hỏi, trên người khí thế bức người.

Những người kia thân hình lập tức cứng đờ, một cỗ lãnh ý tập kích tận đáy lòng bọn họ.

“Này?” Những người này mặt lộ vẻ vẻ làm khó.

“Ta sẽ cho các người một viên tinh hạch tang thi làm cấp năm làm trao đổi”

“Tinh hạch tang thi cấp năm?” Những người này nhìn không được kêu lên, miệng mở lớn, ở trong mắt bọn họ bọn họ lão đại đệ năng giả cấp ba đó chính là vương giả, phi thường lợi hại, bây giờ lại có người ra một viên tinh hạch tang thi cấp năm trao đổi một tên phế nhân như vậy.

“Này, tiểu thư xin chờ một chút, ta ngay lập tức đi hỏi hỏi lão đại của chúng ta, lão đại của chúng ta hẳn là đồng ý.” tên côn đồ hơi mập sắc mặt vui mừng, không đợi Vân Khôi trả lời, liền thật nhanh chạy đi, trên người thịt béo run lên một cái.

“Ha ha ha. . .” Lưu lại người cũng lộ diện lộ nịnh nọt, lại không có lớn lối như trước.

Vốn là nam nhân kia bị hai tên côn đồ giữ lấy cũng bỏ qua, nam nhân kia hung hăng ngã trên mặt đất.

Nam nhân một tay chống, thân hình chật vật muốn đứng lên, thử mấy lần cũng không có thành công.

Cảm thấy Vân Khôi đến gần, kia nam nhân ngẩng đầu lên, một đôi trong trẻo nhưng lạnh lùng băng hàn đôi mắt nhìn Vân Khôi một cái

“Ta là phế nhân, người đừng đặt được gì tốt ở chỗ ta.”

Giọng đàn ông giống như đao sắc bén, mang theo một cỗ thấy chết không sờn, điên cuồng không muốn sống.

Lúc nói chuyện, khóe miệng mang theo máu mỉm cười, tựa hồ đang cười nhạo Vân Khôi vậy.

Vân Khôi từ từ ngồi xổm người xuống “Thật sự của ta không phải là cái người tốt gì, cứu người cũng đúng là chứa tư tâm”

Nghe lời nói Vân Khôi, nam nhân trong nội tâm ngược lại an tâm không ít, hẳn đã đã trở thành một tên phế nhân, thiếu nữ trước mắt là một đệ năng giả, hơn nữa thực lực rất mạnh, người như vậy vô duyên vô cớ trợ giúp chính mình sao?

Dung Ly chính mình cũng không tin, chỉ có ích lợi, ở trong mắt hắn, nhất định là trên người hắn có lợi ích, nữ nhân này mới sẽ giúp hắn.

“Ngươi nghĩ muốn cái gì?” Dung Ly cảnh giác hỏi.

“Ngươi có cái gì?” Vân Khởi không đáp hỏi ngược lại.

Dung Ly thoáng cái nghẹn lại rồi, lấy bộ dáng hần bây giờ cùng tên ăn mày không có gì là khác mấy, hần cũng không biết thiếu nữ trước mắt đến cùng coi trọng hần cái gì, thế nhưng lại ra tay giúp hần?

Vân Khởi đứng người lên “Yên tâm đi, ta nếu đã ra giá cao cứu ngươi, tự nhiên là cần ngươi làm một ít chuyện.”

Vân Khởi chưa nói làm cái gì, Dung Ly cũng không hỏi.

Tên mập mập chạy đi lúc trước, lúc này chạy về mang theo một tên nam nhân trẻ tuổi tới trước mặt Vân Khởi. Nam nhân này có một đôi mắt đào hoa, lúc nhìn thấy Vân Khởi, trong con mắt nháy mắt sáng lên một cái, con mắt tùy ý quan sát Vân Khởi từ trên xuống dưới, trong con mắt chứa đầy dục vọng, làm cho Vân Khởi không tự giác nhủ mày, đôi hần không có hảo cảm.

“Tiểu thư ngươi hảo, ta là Chu Khang, “ Chu Khang nói đến gần Vân Khởi, vươn tay, muốn nắm tay, Vân Khởi nghiêng người tránh thoát.

Chu Khang gặp Vân Khởi cũng dám không đếm xỉa hần, mắt lộ ra thoáng cái tức giận, mặt thể tiến đến, kể từ sau khi hần trở thành dị năng giả, ai thấy hần không là một bộ dáng nịnh bợ, nữ nhân lại tranh nhau ẵm muốn dựa vào trong ngực của hần. Hần cũng không như lúc trước cái tiểu tử nghèo khó rồi.

Chu Khang nghĩ tới đây không khỏi đắc ý nhìn Dung Ly ngã trên mặt đất, hừ.

Nghĩ trước mặt thể, Chu Khang hần bắt quả là một cái tiểu tử từ nông thôn đi lên thành phố làm, thật vất vả tốt nghiệp đại học, cực khổ lắm mới nắm quan hệ vào đại tập đoàn dung thị. Nhưng là hần trong lúc vô tình đắc tội cái nam nhân gọi là Dung Ly này.

Khi đó, người nam nhân này nhiều quang cảnh a, dung thị thái tử gia, không biết có bao nhiêu thiếu nữ chờ cấp lại, chờ hần sủng hạnh.

Hần chỉ là không cẩn thận lúc hần nói bậy, còn xui xẻo lại bị hần nghe thấy, liền bị hần đuổi ra công ty, thành trò cười cho tất cả người.

Hần oán hận nghĩ cách mở công ty, sau cũng tìm không ít công ty, nhưng những công ty kia đều là công ty nhỏ, ở đâu có thể cùng với dung thị công ty lớn như vậy so với?

Càng làm cho hần tức giận chính là, hần bởi vì bị đuổi ra dung thị, bạn gái hần cũng cùng hần chia tay, cùng nam nhân khác kết hôn.

Chu Khang đem bất hạnh của hần đều tính ở trên người Dung Ly, Chu Khang vốn tưởng rằng cả đời cũng báo không được thù.

Nhưng là nào biết, quanh co, mặt thể tiến đến, hần trở thành dị năng giả thức tỉnh sớm nhất nhân loại.

Hần rốt cuộc tìm được cơ hội báo thù, hần tự mình đánh gãy gân tay chân Dung Ly, tự tay đem cái nam nhân cao cao tại thượng này đánh vào bụi bặm.

Hần còn tìm được bạn gái lúc trước của hần, nữ nhân kia nhìn thấy hần trở thành dị năng giả, khóc cầu xin suy nghĩ phải về đến bên cạnh hần.

Chu Khang tự nhiên đáp ứng, nữ nhân kia cũng đủ tuyệt tình, đem chồng mới cưới lập tức quăng đi, nhưng là Chu Khang hần thân phận hôm nay không giống ngày xưa, loại nữ nhân này tự nhiên không xứng với hần.

Chu Khang ở đem nữ nhân kia sau khi chơi chán, tự tay đem nữ nhân đẩy vào tang thi đoàn, chứng kiến nữ nhân bị tang thi cắn từng miếng, trong nội tâm Chu Khang không nói ra được khoái ý.

Người nam nhân Dung Ly này hại hần thâm như vậy, hần tự nhiên không muốn cứ như vậy tính, vì vậy trên đường chạy nạn, hần liền mang theo Dung Ly, thỉnh thoảng làm cho người ta đánh hần một trận, nhìn hần bị chính mình giẫm dưới chân, Chu Khang trong lòng có một loại thỏa mãn biến thái.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Chương 67.1

Chu Khang thu liễm tức giận trong mắt, xoay người lại là mặt nụ cười nhìn Vân Khởi

“Nghe nói tiểu thư muốn dùng một viên tang thi cấp năm đôi lấy cái phế vật này?” Chu Khang nói duỗi ngón tay ra chỉ Dung Ly trên mặt đất, trên mặt tràn đầy ghét bỏ.

Dung Ly nhìn thấy Chu Khang, con người băng lãnh lại nhiều hơn một phần tàn nhẫn, đôi mắt hung ác kia như đã thú đường như muốn nuốt sống Chu Khang.

Chu Khang nói đến tình hạch tang thi cấp năm, trong mắt tràn đầy tham lam.

Hắn là dị năng giả hệ mộc cấp ba, hắn sợ dĩ trở thành dị năng giả cấp ba cũng là thông qua săn giết tang thi đạt được tình hạch mà tăng lên được.

Tự nhiên biết rõ một cái tình hạch tang thi cao cấp là cỡ nào khó có được, chỉ cần có thể có một viên tình hạch tang thi cấp năm, nói không chừng, hắn có thể trực tiếp đột phá cấp ba, trở thành dị năng giả cấp bốn.

Cùng đi tới, hắn săn giết tất cả đều là tang thi cấp thấp, gặp được tang thi cao cấp, hắn đều là để cho người khác lên, chính mình chạy trốn, nếu không hắn đâu có thể sống đến hôm nay?

Nhìn thấy trong mắt Chu Khang tham lam, Vân Khởi khóe miệng nổi lên cười lạnh.

“Đúng, thật sự ta muốn dùng nhất viên tình hạch cấp tang thi năm đổi lấy người này, “ Vân Khởi nhàn nhạt trả lời.

“Như vậy ta muốn nhất viên tình hạch tang thi hệ mộc “ Chu Khang nhân cơ hội nói ra yêu cầu.

Tình hạch không có cùng màu sắc, màu sắc bất đồng đại biểu dị năng bất đồng.

Mộc hệ dị năng chính là tình hạch màu xanh biếc.

Dị năng giả chia làm các hệ bất đồng, mà tình hạch cũng phân, chỉ là tang thi năng lực vận dụng dị năng rất thấp, không nghĩ nhân loại lại linh hoạt như vậy.

Chắc hẳn, đây là được cái này mất cái kia.

Tang thi lực lớn vô cùng, tốc độ cực nhanh, có tình lực vô cùng dồi dào, trời sinh dị năng, nhưng cũng rất ít có thể vận dụng.

Đồng dạng khác với dị năng giả hấp thu tình hạch hệ đồng dạng, dị năng có thể tăng trưởng, nếu như hấp thu tình hạch hệ bất đồng, mặc dù cũng có thể, nhưng là tác dụng không có lớn như vậy.

Chu Khang vốn là thử Vân Khởi một lần, hắn nhìn ra được Vân Khởi là một dị năng giả, nhưng cũng không có để ở trong lòng, cho rằng Vân Khởi chỉ là ngẫu nhiên đạt được một viên tình hạch tang thi cấp năm.

Vân Khởi nhìn Chu Khang một cái, không nói gì, tay vươn vào túi, mơn túi che lấp, trực tiếp theo không gian xuất ra một viên tình hạch tang thi cấp năm màu xanh biếc.

Chu Khang nhìn thấy, con mắt lập tức phát sáng, thế nhưng kim lòng không được nghĩ muốn nhào lên cướp đoạt.

Vân Khởi một cái lắc mình tránh thoát, Chu Khang này mới thanh tỉnh lại, trên mặt không có lúng túng chút nào, trực tiếp dùng mệnh lệnh giọng nói

“Cho ta!”

Vân Khởi đưa tay chỉ trên mặt đất Dung Ly “Cho ta!”

Chu Khang nhìn Vân Khởi một cái, nhìn thấy Vân Khởi đối mặt với mình không có chút nào tâm tình bất an, giống như đã tính trước.

Chu Khang mặc dù cảm thấy Vân Khởi không phải là đối thủ của mình, nhưng lúc này thấy Vân Khởi trấn định, trong nội tâm cũng đoán không ra thực lực chân thật của Vân Khởi, hơn nữa bây giờ là buổi tối, nếu như hai người đánh nhau, nhất định sẽ hấp dẫn lượng lớn tang thi, ngược lại mất nhiều hơn lợi.

Dù sao Dung Ly kia đã là một phế nhân, mình cũng ra đủ khí rồi, mà Dung Ly tay chân gân đã bị mình phế đi, nghĩ đến về sau cũng đừng nghĩ kỹ, một cái phế vật như vậy, coi như là bị cứu đi, cũng không thể tìm chính mình báo thù. Nghĩ thông suốt lợi và hại, Chu Khang gật đầu

“Được, ta đem phế vật kia đưa cho người, người đem tình hạch cho ta, “ giọng nói tràn đầy vội vàng.

Vân Khởi tay cầm trong tay tình hạch ném đi ra ngoài, Chu Khang vội vàng tiếp thu, ánh mắt nóng bỏng nhìn xem tình hạch trong tay tựa hồ ở phán đoán thiệt giả.

Chờ trong chốc lát, Chu Khang tựa hồ cảm thấy tình hạch không có vấn đề, lúc này mới dè dặt thu vào túi, mấy tên côn đồ bên cạnh lộ ra vẻ mặt trông mà thèm.

Chu Khang người này cũng không phải là làm quá, tình hạch tang thi có thể kích thích dị năng giả tiềm lực của nhân loại, ở mặt thể mọi người cứng rắn dùng để trao đổi mua bán, mặc kệ là vật gì đều cần tình hạch đổi lấy.

Nhưng là khi Chu Khang đạt được tình hạch, đều sẽ tự mình cẩn thận cất giữ hấp thu tu luyện dị năng giả, không có đưa đã cho thủ hạ một viên.

Chu Khang tự nhiên là sợ thủ hạ có người thức tỉnh dị năng giả rồi, cũng sẽ không nghe lời của hắn, nhưng bởi như vậy, thủ hạ oán than đầy người, chỉ là không dám trước mặt hắn nói thôi.

Chu Khang thu hồi tinh hạch sau, con người đảo một vòng, cười ngẩng đầu nhìn Vân Khởi “Không biết tiểu thư là như thế nào đạt được viên tinh hạch này?”

Chu Khang trong mắt tham lam chợt lóe lên, nhưng không dấu diếm qua con mắt Vân Khởi, Vân Khởi chứng kiến con mắt Chu Khang, cũng biết người này suy nghĩ cái gì.

Vân Khởi cúi người, đem Dung Ly trên mặt đất kéo lên, cũng không thèm nhìn tới Chu Khang một cái, đi thẳng.

Thật sự là lòng tham không đáy.

Chu Khang chứng kiến Vân Khởi thế nhưng không để ý tới mình, trong nội tâm càng thêm tức giận, nụ cười trên mặt như thế nào cũng không duy trì nổi mà đi xuống. Mặt lạnh nhìn xem Vân Khởi kéo Dung Ly từ từ đi xa.

Chu Khang ánh mắt phức tạp khó phân biệt, con mắt ngăm đen mà cay độc, hừ, tiểu tiện nhân dám không đếm xỉa ta? Chờ coi!

Vân Khởi tự nhiên sẽ không hảo tâm vác Dung Ly ở trên lưng, mà là làm Dung Ly như cái bao đồ bình thường kéo .

Dung Ly khí sắc mặt đỏ lên, nhưng là không nói tiếng nào.

Vân Khởi đem Dung Ly kéo dài tới bên cạnh xe của mình, Dung Ly nhìn thấy xe việt dã đã qua tân trang, cũng biết Vân Khởi giá trị con người xa xỉ.

Động tĩnh của Vân Khởi đánh thức hai người Cao Lô cùng Đồng Hạo đang ngủ.

Cao Lô đến xem Dung Ly trên đất, cùng Đồng Hạo cùng nhau nghi hoặc nhìn về Vân Khởi.

Vân Khởi cười giải thích: “Hắn về sau có lẽ sẽ là đồng bạn của chúng ta, anh Lô, người giúp hắn rửa sạch một chút đi!”

Lúc này trên người Dung Ly tràn đầy dơ bẩn, trên y phục còn tràn đầy vết máu, toàn thân tản ra một cỗ hương vị khó ngửi.

“Được” Cao Lô không có hỏi nhiều, một tay liền kéo Dung Ly làm cho hắn dựa vào ở trên người mình liền đi xa.

Vân Khởi dùng dị năng giả làm hai thùng nước lớn, giao cho Đồng Hạo cấp Cao Lô đưa đi.

Đồng Hạo mặc dù nhỏ, nhưng là sau khi tu luyện dị năng, khí lực rất lớn, trong tay xách theo hai thùng nước, thoải mái trên mặt đất đi lại. Đồng Hạo đem nước giao cho Cao Lô, liền lấy ở Vân Khởi khăn lông cùng quần áo các loại.

Trong đêm tối, thời tiết lạnh làm người ta sợ hãi, nhưng Cao Lô lựa chọn một chiếc xe có chút cũ rách không người nào ở, ngược lại có thể ngăn cản một chút gió rét.

Dung Ly cởi xuống quần áo trên người, mùi trên người ngay cả chính hắn nghe thấy đều nghĩ muốn ói.

Mặc dù lạnh, nhưng là điểm này, ở trong mắt Dung Ly lại không coi là cái gì.

Chu Khang sau khi đem tay chân của hắn gân đánh gãy, liền một khắc không ngừng hành hạ hắn, cái thời tiết lạnh này cùng những thủ đoạn hành hạ kia của hắn, không đáng giá nhắc tới.

Sau khi cởi xong quần áo, Cao Lô nhìn thấy Dung Ly cổ tay cùng mắt cá chân chỗ kia vết sẹo quần quai màu đỏ dữ tợn, áo sơ mi trắng vết máu đã kết xuất thật dày một tầng, tản ra mùi làm người ta chán ghét.

Chứng kiến Dung Ly gân tay gân chân đều bị đánh gãy, Cao Lô cùng Đồng Hạo cũng nhịn không được cả kinh, hai người nhìn xem sắc mặt không gọn sóng của Dung Ly, Cao Lô quả thực nhịn không được có chút bội phục, thật sự là một hán tử.

Vì vậy, thời điểm lau chùi thân thể Dung Ly, càng thêm dịu dàng, Đồng Hạo còn theo trong tay Vân Khởi cầm lấy một chút thuốc trị thương cùng băng vải.

Ở thời điểm lau miệng vết thương, Dung Ly lông mày cũng không có nhúc nhích một tý, phảng phất thân thể không phải là của mình, Đồng Hạo nhìn xem đều đau.

Mặt thể mặc dù thường thấy tàn khốc, có một số việc tổng có thể đánh động nhân tâm.

Rửa mặt sạch sẽ, dung mạo chân thật của Dung Ly cũng hiển lộ ra, ngũ quan tinh xảo có chút nam nữ khó phân biệt, con mắt lạnh như băng khí chất thần nhiên, làm cho hắn trong nháy mắt đoạt đi tâm trí của tất cả mọi người.

Đồng Hạo cũng không nghĩ đến người đàn ông chị Vân Khởi cứu về này, thể nhưng lớn lên xinh đẹp như vậy, thể giới của con nít nhỏ rất đơn giản, nhìn

không được nghĩ đến, chẳng lẽ là vì vậy người đàn ông này rất xinh đẹp, cho nên chị ấy mới cứu ?

Thân thể lau sạch sẽ, thay quần áo sạch sẽ giữ cho ấm, Dung Ly cả người tỏ ra càng thêm tinh xảo, như vương tử.

Vân Khởi thấy cũng chỉ là gật gật đầu, cũng không có quá nhiều bày tỏ, mỹ nam nàng gặp nhiều rồi, cha của nàng cũng là phong thái tuyệt thế nhân hiếm thấy, cho nên nàng căn bản không có cảm thấy Dung Ly lớn lên tốt bao nhiêu đáng xem.

Đem Dung Ly mang lên xe, Dung Ly lúc này mới nhìn về phía Vân Khởi hỏi: “Người rốt cuộc muốn ta làm cái gì?”

Vân Khởi nhìn hắn một cái, sau đó tùy tiện móc túi ra nhất viên tinh hạch, đây là một viên tinh hạch cấp năm.

“Ăn nó, nếu như có thể thức tỉnh dị năng, như vậy gia nhập tiểu đội chúng ta thành vì đồng bạn của chúng ta, nếu như không có thức tỉnh dị năng, như vậy ta sẽ đem ngươi đến cái căn cứ tiếp theo mà chúng ta sắp sửa đến, đến lúc đó sống hay chết liền toàn dựa vào người chính mình rồi.”

Nếu như người nam nhân này thật không có thức tỉnh dị năng, Vân Khởi cũng không đem người nam nhân này cứ như vậy ném ở ven đường trở thành lương thực tang thi. Nàng nếu đã cứu hắn, như vậy cũng không quan tâm mang hắn nhiều một đoạn, đến lúc đến căn cứ, cùng với nàng không có vấn đề gì rồi.

Dung Ly nghe không nói gì, Vân Khởi nhìn hắn bộ dáng có chút do dự, cười nói: “Không muốn coi như xong.”

Nói liền muốn thu hồi tinh hạch trong tay.

“Không, “ Dung Ly vội vươn tay ngăn cản Vân Khởi, trên mặt tràn đầy nghiêm túc “Ta nguyện ý” nói xong theo trong tay Vân Khởi tiếp nhận tinh hạch tang thi.

Mặc dù cùng ba người Vân Khởi tiếp xúc thời gian không lâu, nhưng trước mặt thế, Dung Ly chính là tổng giám đốc một tập đoàn, tự nhận là nhìn người bản lãnh hơn nhiều người.

Hắn có thể nhìn ra được, Cao Lôi cùng tên tiểu tử kia đều là tâm tính người thiện lương, như vậy bọn họ cùng một đội với nữ nhân nhìn như lạnh lùng này, kỳ thật cần phải cũng không có kém như vậy đi?

Hơn nữa hắn có lựa chọn khác nữa sao?

Kể từ khi bị Chu Khang giam cầm, hắn vẫn muốn chạy trốn báo thù. Nhưng Chu Khang là dị năng giả, hắn chỉ là một người bình thường, điều này làm cho hắn có chút phần hận cùng với vàng.

Hắn chỉ có trở thành dị năng giả mới có thể đánh bại Chu Khang là dị năng giả.

Nhưng tay chân của hắn gần đều bị Chu Khang đánh gãy, động một tý đều làm không được, làm sao có thể săn giết tang thi, đạt được tinh hạch tang thi kích thích dị năng?

Hắn nằm mộng cũng muốn đạt được một viên tang thi, ngay cả là cấp thấp nhất tinh hạch cấp một, hắn đều khát vọng.

Bây giờ lại có một viên tinh hạch tang thi cấp năm ở trước mặt hắn, hắn làm sao sẽ vô tâm động?

Liền làm đồng bạn của cô gái này cũng không sao cả, chỉ cần có thể giúp cho hắn báo thù, tìm được cha mẹ của mình.

Trước khi mặt thế tiến đến, cha mẹ hắn đều ở kinh đô, cũng không biết hiện tại như thế nào?

Dung Ly tay run run tiếp nhận tinh hạch, dè dặt phóng vào trong miệng, chẳng được bao lâu liền mê man.

“Tiểu Khởi người cùng Hạo Hạo ngủ một hồi đi, ta đến gác đêm, “ Cao Lôi cười nói.

“Được “ Vân Khởi cũng không khách khí với Cao Lôi, cùng với Đồng Hạo ở trên xe ngủ.

Ngày hôm sau, Vân Khởi là bị một cỗ dị năng mãnh liệt không ổn định đánh thức .

Vân Khởi tỉnh lại liền nhìn đến Dung Ly trên mặt tràn đầy mồ hôi lạnh, chau mày, tựa hồ rất thống khổ.

Bên cạnh Cao Lôi hai mắt cũng nhìn chăm chăm Dung Ly, không nhịn được nói: “Tiểu Khởi, huynh đệ này dị năng chỉ sợ không kém a!”

“Uh, “ Vân Khởi gật đầu, theo cỗ ba động này cũng biết Dung Ly thành công thức tỉnh dị năng, hơn nữa dị năng rất mạnh, này khả năng cùng Vân Khởi cấp năm tinh hạch tang thi cấp năm có quan hệ.

Dù sao người bình thường nghĩ muốn nhờ tinh hạch thức tỉnh dị năng, dùng là đều là tinh hạch tang thi cấp thấp, mà Vân Khởi cấp Dung Ly nhưng là một viên tinh hạch tang thi cấp năm, khởi điểm không giống với nhau, hiệu quả tự nhiên cũng không giống nhau rồi.

“Xoát!”

Đột nhiên, con mắt Dung Ly đột nhiên mở ra, một cỗ dị năng cường đại quay quanh ở thân thể hắn.

Dung Ly vốn là khuôn mặt thống khổ, nhưng bây giờ trở nên rất là thích ý, tựa hồ ở cảm thụ lực lượng cường đại trong cơ thể kia làm hắn vô cùng vui vẻ.

“Rầm!” Đột nhiên một thực vật màu xanh theo Dung Ly trong cơ thể chui ra, thực vật dây leo sinh trưởng đầy gai nhọn, sắc bén nhọn, hơn nữa hiện ra màu đen, tựa hồ có độc.

“Đĩ nhiên là hệ mộc” “Cao Lô nhện không được lên tiếng

“Hon nữa giống như thoáng cái liền trở thành dị năng giả cấp ba” “Cao Lô kinh hô.

“Đúng” “Vân Khởi gật đầu.

Chẳng biết Đồng Hạo tỉnh lại lúc nào cũng đồng dạng trừng lớn hai mắt nhìn xem Dung Ly, trong mắt tràn đầy kinh ngạc.

“A!” Dung Ly chứng kiến ba người, khóe miệng nhện không được lộ ra một nụ cười “Chưa hết” Dung Ly nói một tay run rẩy nâng lên, trong tay tản ra một cỗ dị năng màu trắng nhu hòa.

Cỗ dị năng này làm cho người ta cảm giác dị thường thoải mái, nhện không được muốn thân cận.

“Đây là?” Cao Lô rốt cục nhện không được lên tiếng kinh hô.

Ngay cả Vân Khởi khuôn mặt nhỏ nhắn đều giương lên một nụ cười

“Là hệ biến dị chữa khỏi!”

Đồng Hạo con mắt lại là trừng tròn vo , nhìn xem rất là đáng yêu.

“Không nghĩ tới người dĩ nhiên là song hệ dị năng giả, chúc mừng, “ Vân Khởi thật tâm vui mừng nói.

“Huynh đệ người rất rất giỏi, “ Cao Lô đạo.

“Anh trai, người rất tuyệt!” Đồng Hạo cũng tỉnh trẻ con giơ lên ngón tay cái.

“Cám ơn!” Dung Ly thật lòng nói lời cảm tạ, mặc kệ cô gái trước mắt này xuất phát từ mục đích gì ra tay trợ giúp hắn, nhưng là hắn thật sự cảm kích.

Nếu như không phải là cô gái trước mắt này kiên trì quyết đoán bắt hắn ra này, hắn sẽ không rời đi khỏi cái địa ngục kia, cho hắn một tia sáng, cho hắn có thể có cơ hội báo thù.

Dung Ly có chút kích động đem ánh sáng màu trắng từ từ đến gần mắt cá chân, sau đó chỉ thấy những vết thương dữ tợn kia, thế nhưng lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được đang từ từ lành lại.

Dung Ly lại thấy thân thể kích động run rẩy, thiên chi kiều tử, một khi bị người đánh gãy tay chân gân, trở thành phế nhân mặc người đánh chửi, không có ai biết hắn đến tột cùng có nhiều hận. Hận không thể đem Chu Khang lột da hủy cốt, nghiền xương thành tro. Nhưng là hắn lại hận đến là chính bản thân hắn, hận hận sự bất lực của chính mình.

Hắn vốn tưởng rằng đời này cũng chỉ có thể bị người giam ở trong bùn, nhìn xem cừu nhân lớn lối tùy ý, hắn không cam lòng, nhưng là hắn không có cách nào khác, bởi vì tay chân của hắn đứt gãy rồi.

Mặc dù về sau có thể có cơ hội chữa trị, nhưng gân mạch đã chặt đứt ở đâu có thể chữa trị hoàn hảo được?

Huống chi, Chu Khang còn cho người không ngừng hành hạ hắn, hắn không xác định chính mình thật sự có cơ hội được chữa trị tốt không.

Nhưng mà làm cho hắn không nghĩ tới chính là ông trời thế nhưng cho hắn dị năng chữa khỏi, thật sự là quá tốt.

Dung Ly đem dị năng không ngừng liên tục đưa tới miệng vết thương, miệng vết thương lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ khép lại, hắn có thể cảm giác được không chỉ là mặt ngoài khép lại, bên trong kinh mạch cũng đang từ từ khép lại, một điều cuối cùng chân đã hoàn toàn hoàn hảo như trước!

“Này thật sự là quá thần kỳ!” Cao Lô không nhịn được nói, Đồng Hạo vội vàng gật đầu.

Dung Ly không để ý đến hai người, mà là có chút kích động giật giật chân, trước chỉ cần hơi động là đau đớn van phiền, không thể nhúc nhích mắt cá chân thế nhưng giờ có thể động, hơn nữa tuyệt không đau, ha ha, thật tốt quá, thật tốt quá!

Dung Ly lập tức liền đem một cái chân khác cũng chữa hết, sau đó là hai cái cổ tay, chờ sau khi tất cả đều chữa lành, Dung Ly không thể chờ đợi được liền muốn xuống đất đi lại, nhưng là mới vừa đứng lên thiếu chút nữa ngã xuống, nhưng mà hắn vẫn là rất cao hứng.

Sau khi đứng xuống đất, mặc dù cảm giác có chút không thích ứng, nhưng Dung Ly biết rõ đây là di chứng do thời gian dài không đi lại, chỉ cần đi lại

nhiều một chút là được, mấy ngày nữa sẽ tốt.

Hắn khó nén kích động trong lòng, u ám trên mặt thời gian qua, cũng nhiều thêm vài phần sáng sủa.

Dung Ly thân thể tốt lắm, cừu nhân lại ở bên người, hắn hận không thể hiện tại lập tức ngay lập tức đi giết Chu Khang, nhưng là thân thể của hắn vẫn không thể đi lại bình thường, chỉ có thể nhìn nhin vài ngày.

Vân Khởi nhìn thấy Dung Ly sau khi thân thể hồi phục, cũng không có nói ra lập tức báo thù, âm thầm gặt đầu, hiểu được thời thế, đích xác là một nhân tài.

Bốn người lên xe, ăn bữa sáng, liền bắt đầu gấp rút lên đường. Vân Khởi vốn định bỏ đi, không đi chung với đoàn xe Chu Khang, một mình lên đường, nhưng bây giờ có Dung Ly, vì Dung Ly, Vân Khởi quyết định tạm thời đi cùng đám người Chu Khang.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 68: Chương 67.2

Vừa muốn xuất phát, thủ hạ Chu Khang liền tìm tới tận cửa, nói đoàn xe Vân khởi muốn gia nhập phải nộp mười ổ bánh bao, xem như phí bảo hộ.

“Ngày hôm qua không phải là đã đưa ba khối sao?” Cao Lôi bất mãn nói.

Người nọ khinh miệt nhìn Cao Lôi một cái, vẻ mặt rất là cao cao tại thượng, đắc ý nói:

“Ngày hôm qua lão đại của chúng ta đã thành công trở thành dị năng giả cấp bốn “ nói nhìn về phía Vân Khởi “Này còn phải cảm ơn tiểu thư.”

Giọng nói đã không có cung kính như tối ngày hôm qua, nghĩ đến cảm thấy có một lão đại dị năng giả cấp bốn, liền không kiêng nể gì cả, vô địch thiên hạ rồi.

Cao Lôi không nghĩ tới, bọn họ căn bản không cần phải dựa vào những người này cũng có thể tới căn cứ kinh đô, hơn nữa cùng những người này ở một chỗ, những người này sẽ chỉ là thêm vướng víu mà thôi.

Nên biết, hắn cùng Hạo Hạo đã đột phá cấp bốn dị năng, trở thành dị năng giả cấp năm, ở đâu cần Chu Khang kia vừa mới trở thành dị năng giả cấp bốn bảo vệ.

Chớ nói chi là còn có Vân Khởi ở đây. Vân Khởi lại muốn Cao Lôi cho bọn họ, Cao Lôi mặc dù không biết Vân Khởi vì cái gì thỏa hiệp, nhưng hắn liền đưa cho tên côn đồ nhỏ kia mười ổ bánh bao.

Tên côn đồ sau khi đạt được bánh bao, nhìn về phía đám người Vân Khởi ánh mắt lại là khinh miệt.

Chu Khang sau khi nhận được tin tức, trên mặt nhin không được lộ ra vẻ mặt đắc ý cùng một loại vẻ mặt đương nhiên.

Hắn đột nhiên gia tăng phí bảo hộ, chủ yếu nhất chính là muốn thử dò xét thực lực mấy người, nếu như mấy người thực lực cao cường, như vậy chính mình sẽ không cam tâm tình nguyện cấp hắn phí bảo hộ nhiều như vậy, như vậy hắn cũng sẽ làm xong bước an bài tiếp theo.

Nếu đã bọn họ ngay cả phản kháng một tý cũng không có, liền đưa cho hắn phí bảo hộ nhiều như vậy, đã nói lên, những người kia cũng không có lợi hại như vậy, như vậy hắn có thể thực hành kế hoạch của hắn rồi.

Nghĩ đến Vân Khởi không chút nghi ngại xuất ra viên tinh hạch tang thi cấp năm này, Chu Khang đáy lòng chính là một mảnh lửa nóng.

Nữ nhân kia nếu đã có thể con mắt cũng không nháy mắt dùng một viên tinh hạch tang thi cấp năm đổi lấy một tên phế nhân, nói như vậy, nữ nhân kia trên người nhất định không chỉ có một viên tinh hạch tang thi cấp năm.

Trải qua ngày hôm qua, Chu Khang lại thấy được tinh hạch cấp cao đổi dị năng giả chỗ tốt, thế nhưng làm cho hắn đột phá dị năng cấp ba, trở thành dị năng giả cấp bốn.

Chỉ cần có thể nhiều thêm mấy viên tinh hạch tang thi cấp năm, như vậy hắn có phải hay không lập tức có thể trở thành dị năng giả cấp năm?

Ha ha ha... . .

Nghĩ đến có thể trở thành dị năng giả cấp năm, Chu Khang liền không nhịn được bật cười, thật sự là quá tốt.

Chỉ có hắn rõ ràng nhất, sau khi trở thành dị năng giả, cuộc sống của hắn đến cỡ nào thoải mái, hắn nhất định phải đạt được tinh hạch tang thi cấp năm

còn lại trong tay nữ nhân kia.

Mặc dù không biết nữ nhân kia là từ đâu đạt được tình hạch tang thi, nhưng những chuyện này cũng không quan trọng, hần nhất định phải đạt được!

Lên đường, nhiều như vậy xe cùng nhau lên đường, trên đường gặp được không ít tang thi, thật may là, những tang thi này đều là tang thi cấp thấp, đoàn xe trực tiếp nghiền ép. Lúc gặp được cấp cao một chút cũng bất quá là một vài tang thi cấp hai cấp ba.

Gặp được tang thi cấp hai cấp ba, tang thi khí lực cùng tốc độ đều không phải là người bình thường có thể so sánh. Tang thi phá hư không ít xe, cũng ăn không ít người, thời điểm tang thi vừa mới bắt đầu tập kích, Chu Khang căn bản không ra tay, đợi đến thời điểm mọi người bắt đầu cầu xin hần, Chu Khang mới như đấng cứu thế giết chết tang thi cấp hai cấp ba.

Chu Khang bây giờ là dị năng giả cấp bốn, giết chết hai dị năng giả cấp ba rất nhẹ nhàng, thực lực của hần lần nữa làm cho người trong đội xe vừa hận vừa sợ.

Thời điểm tang thi mới vừa tập kích, Đám người Vân Khởi vốn tưởng rằng Chu Khang sẽ ra tay, dù sao hần theo trong đội xe vợ vết không ít phí bảo hộ. Nhưng là làm cho ba người không nghĩ tới chính là, Chu Khang thế nhưng vô si như vậy, thu lấy vật tư của mọi người, thế nhưng muộn như vậy mới xuất hiện, thật sự là không biết xấu hổ.

Trên đường đi kinh đô có không ít người, có đơn độc cũng có vài xe, vài chục xe cùng nhau, chứng kiến đoàn xe Chu Khang nhiều như vậy, liền nghĩ gia nhập.

Nhưng vừa nghe muốn mỗi ngày nộp bao bánh mì, điều kiện như vậy làm cho rất nhiều xe nhìn qua mà dừng bước.

Mặt thế cuộc sống gian nan, chính mình còn ăn không đủ no, nơi nào có đồ cấp Chu Khang.

Vì vậy trên đường mặc dù gặp được không ít xe, nhưng người chân chính gia nhập đoàn xe lại không nhiều.

Lúc chạng vạng, Chu Khang làm cho người ta tìm một địa phương rộng rãi dừng lại, chuẩn bị nghỉ ngơi qua đêm, ngày hôm sau lại xuất phát.

Buổi tối, đoàn xe vừa mới dừng lại, Vân Khởi xe liền bị đám người Chu Khang bắt chạy tới phía ngoài cùng đoàn xe, nếu gặp tang thi tấn công, cũng là chỗ nguy hiểm nhất.

Cao Lô sắc mặt âm trầm, trong nội tâm cười lạnh, cũng không nói thêm gì, trực tiếp cười châm chọc.

Dung Ly mặc dù không thể xuống đất đi lại, nhưng lại ở trong xe liên tục huấn luyện thân thể.

Trên người hần mạch máu cũng đã bắt đầu lưu thông, khôi phục rất nhanh, thừa dịp trời tối không người nào, Dung Ly sẽ xuống xe luyện tập, chỉ một thời gian ngắn, cũng đã thích ứng tốc độ chạy cùng lực đạo.

Buổi tối, bốn người ở trong xe ăn cơm, một tên côn đồ thủ hạ của Chu Khang lại ngênh ngang giống như đại gia vậy đi đến. Cách thật xa liền bắt đầu hét to

“Uy!” Đến gần sau, dùng sức đánh cửa sổ xe “Mở cửa xuống xe, xuống xe!” Giọng nói ác liệt.

Cao Lô thả ra thịt hộp trong tay, trên mặt tràn đầy vẻ bất mãn không vui, mãnh mẽ cửa xe, làm cho tên côn đồ đang muốn đập cửa xe thiếu chút nữa ngã xuống.

“Ngươi có bệnh a, không biết lão tử ở bên ngoài sao? Muốn chết a?”

“A!” Cao Lô cười lạnh một tiếng, đưa tay bóp ở tên cổ côn đồ nhỏ kia, từ từ đem hần giờ lên, tên côn đồ nhỏ kia lập tức mặt đến mức đỏ bừng, nói chuyện đứt quãng

“Thả ta ra, ngươi thả ta ra, lão đại của chúng ta nhưng là dị năng giả cấp bốn, ngươi lại không buông ra, cẩn thận ta làm cho. . . Lão đại giết. . Ngươi!”

Cao Lô khinh thường cười một tiếng, đem tên côn đồ tiện tay quăng ra, tên côn đồ liền “rầm” rơi xuống đất cách vài mét ngoài, thân thể rơi xuống con đường đập đến. Cổ nén thân thể đau đớn, tên côn đồ chật vật đứng lên, một ngón tay Cao Lô

“Ngươi chờ, ngươi chờ đó cho ta, ta đi gọi lão Đại, ta đi. . .” nói liền khắp khiêng chạy xa.

“Tiểu Khởi làm sao bây giờ?” Cao Lô nhìn về phía Vân Khởi.

“Không có việc gì, “ Vân Khởi nuốt xuống một miếng cơm cuối cùng trong miệng, nhìn về phía Dung Ly “Ngươi có thể chứ?”

Dung Ly trên mặt thanh nhả lộ ra một tia khóe cười, giọng nói u ám “Ta cũng đến lúc báo thù rồi.”

Bốn người xuống xe, Dung Ly đối với ba người sau khi gạt đầu, thân hình nhanh chóng ẩn vào đêm tối.

Vân Khởi ba người hướng tới chiếc xe Chu Khang kia đi đến, rất xa liền nghe tới đó truyền đến tiếng kêu khóc.

Vân Khởi nhìn trời, trời đã muốn tối rồi, thế nhưng còn đám lớn tiếng ồn ào, đây là muốn đem tang thi đoàn đều đưa tới sao?

Đi vào, theo tiếng khóc rống, Vân Khởi cũng không xê xích gì nhiều sự tình từ đầu đến cuối.

Nguyên lai, đi theo trong đội xe Chu Khang có một nữ nhân lớn lên mười phần xinh đẹp, Chu Khang vẫn luôn muốn có được nữ nhân kia gọi là Tần Mỹ Lăng, nhưng là nữ nhân kia thề nhưng không theo.

Chu Khang cũng không muốn chính mình còn không có được Tần Mỹ Lăng, Tần Mỹ Lăng muốn chết, vì vậy cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

“Tiểu tiện nhân, đại ca để ý người, là phúc khí của người, “

“Đúng vậy, nếu không phải là đại ca đoạn đường này che chở cả nhà các người, cả nhà các người có thể sống đến bây giờ sao?”

“Vong ân bội nghĩa, tiểu kỹ nữ “

Bên kia mặc dù náo nhiệt, nhưng không có người đi ra xem náo nhiệt, người trong đội xe phần lớn đều ở trong xe, coi như là ngẫu nhiên xuống xe có việc, cũng là vội vàng trở về trong xe.

Một mảnh kia náo nhiệt đất cơ hồ đều là đám người Chu Khang.

“Súc sinh, người thả ta ra nữ nhi, người buông ra, “ chỉ thấy một phụ nữ trung niên tuổi khoảng bốn mươi năm mươi đang bị người lôi kéo, liều mạng giãy giụa muốn đi cứu cô con gái bị Chu Khang ôm vào trong ngực.

Thiếu nữ một đầu tóc dài mềm mại, da thịt như tuyết, cúi đầu riu rít khóc thút thít, rất đáng thương.

Chu Khang có chút bức mình phát phát tay, để cho thủ hạ đem phụ nữ trung niên lôi đi, quay đầu liền về mặt đặc ý nhìn xem thiếu nữ, một ngón tay có chút khinh bạc nhắc cằm hơi nhọn của thiếu nữ lên

“Bảo bối, người rốt cục là của ta.”

Chu Khang nói tựa muốn đem đôi môi đụng lên đi, thiếu nữ gấp rút nghiêng đầu đi.

“Bốp!” Chu Khang lập tức tức giận, trên mặt lạnh lùng nhìn xem thiếu nữ

“Người tốt nhất nghe lời cho ta, nếu không ta đem người ném vào tang thi đoàn.”

Nghe được lời uy hiếp của Chu Khang, thân thể thiếu nữ nhện không được chấn động, phảng phất nhận lấy thiên đại uy khuất, lại bắt đầu riu rít khóc ò lên.

“Được rồi, đừng khóc a bảo bối, “ Chu Khang nhìn bộ dáng thiếu nữ nước mắt như mưa, sinh lòng thương tiếc, lại bắt đầu dỗ lên

“Bảo bối người nên nghĩ, nếu không phải là ta đoạn đường này chiếu cố mẹ con các người, mẹ con các người sớm đã bị tang thi ăn tới cận kề không điều còn dư lại a, “

Thiếu nữ nghe nói thế, tiếng khóc càng lớn

“Người nên nghĩ, người hiện tại là nữ nhân của ta, không phải là Dung Ly , là ta cung cấp mẹ con các người ăn uống, người cũng đừng quên.”

Nữ nhân của Dung Ly?

Ba người Vân Khởi liếc mắt nhìn nhau, không có nghĩ đến cái thiếu nữ này thế nhưng cùng Dung Ly có quan hệ.

Thiếu nữ tựa hồ sợ hãi, thân thể bắt đầu run rẩy, Chu Khang gấp rút đem thiếu nữ sát sao ôm vào trong ngực, thiếu nữ hình như có chút không muốn, Chu Khang liền quát lớn, thiếu nữ cũng không dám động.

“Đại ca, mấy người kia cũng dám không đếm xỉa đại ca lời nói, không đến coi như xong, thế nhưng còn đánh ta, “ tên côn đồ vừa rồi cái kia bị Cao Lô dạy dỗ lúc này thấy lão đại liền gấp rút tới gần phía trước cáo trạng.

“Cái gì?” Chu Khang trừng mắt.

Tên côn đồ nhỏ kia gặp Chu Khang tức giận, gấp rút đem sự tình vừa rồi thêm dầu thêm mỡ nói một lần,

“Lão đại người cần phải báo thù cho ta a, nếu không về sau ai sẽ đem lời nói lão đại để vào mắt.”

Chu Khang mặt âm trầm, thiếu nữ trong ngực như cảm nhận được Chu Khang không vui, càng thêm không dám lên tiếng.

“Hừ, dám đánh người của ta, thật sự là ăn gan hùm mặt gấu rồi, nếu đã bọn họ muốn chết, vậy ta sẽ thành toàn cho bọn họ, “ nói xong liền đem thiếu nữ

trong ngực đẩy ra, thiếu nữ yếu đuối, thoáng cái bị đẩy tới trên mặt đất, lại bắt đầu khóc thút thít.

Chu Khang lúc này cũng bất chấp thiếu nữ, phát tay với thủ hạ huynh đệ liền kêu : “Các huynh đệ đi theo ta, nhất định phải đem mấy người kia cho ta ném tới tang thi đoàn”

“Hào!”

“Lão đại uy vũ!”

Phía dưới mấy thủ hạ cũng ríu rít hưởng ứng, một bộ dáng sĩ khí dâng cao, lớn tiếng động lớn ồn ào như vậy, cũng không sợ đem tang thi đưa tới.

“Được rồi, các người cũng chờ đi, tự chúng ta đến đây, “ Cao Lô la lớn: “Ta lại muốn xem xem các người như thế nào ném ta đến tang thi đoàn đây?”

Đám người Chu Khang nghe được tiếng nói mạnh mẽ của Cao Lô, tất cả mọi người là sửng sò, lập tức liền nhìn đến ba người Vân Khởi từ từ như bóng ma đi ra.

Chu Khang sắc mặt thoáng cái trở nên khó coi, trong nội tâm bắt đầu đánh trống, ba người này là thật sự có bản lĩnh, còn là phô trương thanh thế?

Nên không biết rất rõ ràng Chu Khang hẳn là dị năng giả cấp bốn thế nhưng còn dám tiền lại gần, chẳng lẽ là có chỗ dựa chắc?

Chu Khang tâm tư u ám, tổng cảm giác có chút bất an.

Chu Khang vẫn không nói gì, tên côn đồ bị Cao Lô đánh kia lại bắt đầu không nhịn được nói:

“Hừ, các người cũng dám đi tìm cái chết? Lão đại của chúng ta nhất định sẽ đem các người tất cả đều đưa cho tang thi ăn” nói xong cao cao hát cảm lên, đắc ý phi thường.

“Đừng vậy, lão đại giết bọn họ!”

“Nữ lưu lại, nam giết “

“Đừng, nữ nhân lưu lại, còn có thể làm cho mấy người chúng ta vui vẻ a vui vẻ a, ha ha ha...”

Cao Lô sắc mặt đột biến càng thêm âm trầm, trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Đồng Hạo cũng lộ ra tức giận sắc.

“Câm miệng!” Chu Khang phát tay cắt đứt lời nói của thủ hạ, hẳn nhìn Vân Khởi về mặt trấn định tự nhiên, cảm giác, cảm thấy chuyện tựa hồ có chút không đúng.

Chu Khang hẳn đã là dị năng giả cấp bốn rồi, chẳng lẽ thực lực của những người này so với hẳn mạnh hơn? Chu Khang có chút không dám tin tưởng, hoặc là trong lòng của hắn không muốn tin tưởng.

“ Chu Khang ta chỉ là muốn thỉnh vài vị ăn một bữa cơm thôi, vài vị cũng không cần đánh lên huynh đệ của ta, đây không phải là quá không để cho ta Chu Khang mặt mũi sao?” Chu Khang từ phía sau đi đến trước mặt ba người Vân Khởi, về bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười nói.

“Hừ, “ Cao Lô hừ lạnh một tiếng “Loại người như người liền không thể nề tình, cũng không soi gương xem xem bản thân là cái gì đức hạnh?”

Dung Ly đã gia nhập tiểu đội Long Châu, là bọn họ đồng đội, Long Châu tiểu đội bao che khuyết điểm lợi hại, chứ nói chi là Chu Khang này vốn cũng không phải là vật gì tốt, Cao Lô nói chuyện tự nhiên mười phần không khách khí.

“Người?” Chu Khang sắc mặt đỏ lên, khí thiếu chút nữa bốc lên khói, Chu Khang hẳn là dị năng giả cấp bốn, ai thấy hắn không phải là cẩn thận nịnh bợ nịnh nọt, người nam nhân này cũng dám vũ nhục hắn như thế? Thật sự là tức chết hắn.

“Huynh đệ nói chuyện cũng phải cẩn thận a, nếu không ngày đó bị tang thi ăn thịt cũng không biết, “ Chu Khang sắc mặt âm trầm cũng không nhịn được đánh trả.

“Thế thì muốn nhìn một chút người có bản lĩnh này hay không?” Cao Lô không chút nào sợ.

“Hào, hào, “ Chu Khang rốt cục nhịn không được, đối lấy thủ hạ phát tay “Các huynh đệ lên cho ta, bất luận sống chết , giết một người, ta cho cân vật tư.”

“A!”

“Hào!”

Thủ hạ Chu Khang chính là những tên côn đồ trong tay mỗi người một đao, ánh đao trong đêm tối sáng ngời đặc biệt là lạnh như băng.

Kể từ sau khi đi theo Chu Khang, giết người cướp của là chuyện tình, bọn họ làm không ít, Chu Khang đã nói cấp vật tư, cho cũng không nhiều, nhiều nhất nửa cân lượng cân, bây giờ lại muốn hào phóng cho đủ cân, những người này nhịn không được bắt đầu sôi trào lên.

Nguyên một đám đường như cùng đánh máu gà, quơ đao trong tay, khí thế mạnh mẽ hướng ba người bỏ tới, mà Chu Khang là giáo hoạt ngay ngốc ở phía sau, tựa hồ ở tính toán thực lực ba người.

“Cao đại ca tốc chiến tốc thắng, “ Vân Khởi nhìn Cao Lô nói.

“Hiểu, “ Cao Lô cũng biết bây giờ sắc trời đã đen, nếu âm thanh quá lớn, có thể đưa tới tang thi vậy công.

“Giám!” Cao Lô hét lớn một tiếng, chỉ thấy cả vùng đất lập tức vang lên một trận âm thanh

“Rầm rầm . .”

Chỉ thấy từng tòa tường đất rắn chắc từ dưới đất rút lên, hình thành một căn nhà giam đem Chu Khang cùng thủ hạ tất cả đều vây tại bên trong.

“Hạo Hạo, phía dưới giao cho ngươi” Cao Lô nhìn xem mấy tên côn đồ dọa ngay ngốc, nhìn không được bật cười, những người này thật sự là mềm nắn rắn buông, miệng cọt gan thỏ.

“Được rồi!” Đồng Hạo thật cao hứng đáp một tiếng, nhìn xem mấy tên côn đồ bị vây ở tường đất bên trong lo lắng bất an, muốn leo tường đi ra, Đồng Hạo không nói gì đưa tay ngưng tụ ra một hỏa cầu, như tán hoa vậy hướng trong lồng giam bắn tới.

Trong tường đất lập tức vang lên một loạt tiếng kêu thảm thiết, cùng tiếng cầu xin tha thứ.

Chu Khang đang nhìn thấy Cao Lô một khắc tạo lên tường đất kia, cũng biết chuyện không hay, hẳn biết mình khả năng chộc người mình không thể chộc.

Chu Khang mặt như màu đất, thân thể nhìn không được run suy nghĩ muốn chạy trốn,

Vân Khởi ba người nhìn Chu Khang xoay người muốn chạy cũng không có tiến lên ngăn trở.

Ngay tại thời điểm Chu Khang tay sắp tới gần xe, muốn mở cửa làm đi vào.

Đột nhiên từ trên mặt đất mọc ra từng cây một, một loại thực vật xanh giống như rắn độc, những thực vật xanh này trường đầy gai nhọn, lung la lung lay giống như là vật sống.

“A!”

Chu Khang bị thực vật cuốn lấy toàn thân, thân thể lập tức không thể động đậy, gai độc thực vật đâm vào thân thể Chu Khang làm cho hắn nhìn không được kinh hoàng kêu to lên.

“Xoạt! Xoạt! Xoạt!”

Đột nhiên từng cây một tinh tế như cành liễu từ trên người Chu Khang kéo dài ra, đem Chu Khang bao trùm chặt chẽ, như muốn đem gai độc đẩy ra.

Thân thể Chu Khang từ từ thoát ly khống chế, bất kể nói thế nào cũng đã là dị năng giả cấp bốn mà Dung Ly bắt quá hôm qua mới trở thành một dị năng giả cấp ba.

Bất quá, thật là làm cho Vân Khởi không nghĩ tới chính là hai người thể nhưng đều là dị năng giả hệ mộc.

Chu Khang từ từ đem thân thể từ trong vòng vây thoát ly ra.

“Hô! Hô!”

Chu Khang quanh thân vây quanh một tầng thật dày cành cây liễu, xanh cả mặt, rõ ràng đã trúng độc.

“Là ai đánh lên ta? Đi ra, đi ra, “ Chu Khang có thể cảm giác được dị năng cùng sinh mệnh của chính mình đều đang từ từ trôi qua, loại cảm giác này làm cho hắn rất sợ hãi.

“A!” Nhất tiếng cười khế, theo trong đêm tối truyền đến, rồi sau đó chỉ thấy một thân hình cao ráo theo từ từ trong đêm tối đi ra.

Chờ đến khi nhìn rõ được người đến, Chu Khang nhìn không được mà cả kinh kêu ra tiếng, ngay cả đau đớn trên người đều tạm thời đã quên, miệng mở lớn có thể nhét vừa một quả trứng vịt.

“Dung . . Dung . . Dung Ly?” Chu Khang run rẩy

“Ngươi làm sao có thể?” Nhìn xem Dung Ly đi lại trên mặt đất, hai chân không hề chút thương tổn nào.

Cái này không có khả năng? Điều này sao có thể? gân tay gân chân Dung Ly là hắn tự mình đánh gãy, không thể nào khôi phục, làm sao có thể đi, có cũng sẽ lưu lại di chứng nghiêm trọng.

Nhưng lúc này mới qua vài ngày, hai ngày không đến, Dung Ly dĩ nhiên cũng có thể trên mặt đất đi lại thuận lợi, không có chút nào khó chịu, một chút cũng xem không thê tin hẳn hai ngày trước còn là một phế nhân.

“Sẽ không, không thể nào, không thể nào” Chu Khang nhin không được xui lợ trên mặt đất, trong miệng không ngừng lẩm bẩm.

“Không thể nào?” Dung Ly từ từ đến gần Chu Khang “Làm sao sẽ không thể nào?”

“Tay chân của ngươi?” Chu Khang như thế nào cũng không tin, bị thương nghiêm trọng như vậy có thể ở trong vòng một ngày phục hồi như cũ, kỹ thuật chữa bệnh tốt nhất trên thế giới cũng khó có khả năng làm được như vậy.

“Ha ha. . .” Dung Ly vươn tay cổ tay, nhìn xem cổ tay trơn bóng như ngọc, không có máu tanh dử tợn như trước

“Ngươi nói cái này à?” Dung Ly đến gần Chu Khang

“Này còn phải đa tạ ngươi đây”

“Cám ơn ta?” Chu Khang không rõ chuyện gì

“Đúng vậy, “ Dung Ly trên mặt mang cười nhạt, trong mắt lại tràn đầy sát ý lạnh như băng.

“Nếu như không phải là ngươi chọn lựa chặt đứt gân tay chân của ta, nói không chừng ta sẽ không thức tỉnh dị năng hệ chữa khỏi a “

“ dị năng hệ chữa khỏi?” Chu Khang sững sờ, lập tức kêu to

“Sẽ không , sẽ không , ngươi là phế nhân, ngươi thế nào có thể thức tỉnh dị năng hệ chữa khỏi, sẽ không , sẽ không . . .”

Chu Khang không thể tin được lúc đầu, hẳn như thế nào cũng không tin, rõ ràng người này trước còn bị chính mình giẫm dưới chân, tại sao sẽ ở này trong thời gian ngắn ngủi liền lật người đầu?

“Chu Khang, ta muốn đem thống khổ trên người ta tất cả đều trả lại cho ngươi, “ Dung Ly giọng nói lạnh như băng.

“Vào!”

Chỉ thấy một cái độc mãnh mẽ từ trên người Dung Ly thoát ra, trực tiếp đem gân hai cái chân Chu Khang đánh gãy.

“A! ! !” Chu Khang bộc phát ra kêu rên thống khổ. trên người chu Khang những cành cây liễu vây quanh chính đang từ từ thay đổi nhỏ lại, trở thành nhạt, mỏng manh, Chu Khang trước trúng kịch độc của Dung Ly, lúc này kịch độc đã phát tác, Chu Khang đã sống không được rồi.

“Cứu mạng a, cứu mạng a!” Chu Khang liều mạng cầu xin tha thứ, muốn quỳ gối trước mặt Dung Ly, hy vọng Dung Ly có thể tha hẩn một lần, chân của hẩn thật sự là quá đau, Chu Khang nước mắt nước mũi đều lưu lại.

“Cầu xin ta?” Dung Ly cười lạnh “Đáng tiếc, ta là sẽ không bỏ qua cho ngươi.”

“Vào!”

“A! ! !” gân hai cánh tay Chu Khang cũng bị đánh gãy.

“Tha mạng, tha mạng, tha ta, ta không dám nữa, không dám, “ Chu Khang liều mạng cầu xin tha thứ, nhưng là Dung Ly như thế nào lại buông tha hẩn?

“Chu Khang ngươi cũng tới nếm thử tư vị sống không bằng chết này đi!” Dung Ly nói gai độc trên người giống như xà, đem Chu Khang toàn bộ cuốn lấy, rồi sau đó từ từ buộc chặt.

“A! A! A!”

Gai độc giống như vạn tiễn xuyên tâm, làm cho Chu Khang hận không thể lập tức chết đi.

“Giết ta đi, giết. . . Rồi. . . Ta!”

Chu Khang hiện tại đã không dám yêu cầu xa vời sống sót hẩn chỉ muốn lập tức chết đi, rất đau đớn, rất thống khổ.

Thanh âm của Chu Khang càng ngày càng nhỏ, như bị ngăn lại không nghe thấy được, Dung Ly cảm nhận được độc xâm nhập Chu Khang, sinh mệnh hẩn đang từ từ trôi qua, cho đến khi thân thể lạnh như băng.

Dung Ly lúc này mới thu hồi dây độc, chỉ thấy lúc này Chu Khang đã toàn thân biến thành màu đen, thân thể sưng húp, như một bãi thịt vụn vậy.

Vân Khởi đến gần, chứng kiến Dung Ly xem Chu Khang trên mặt đất gần người, tiện tay một cái hỏa cầu đánh ra, Chu Khang thân thể từ từ thiêu đốt, cho đến hóa thành tro bụi.

“Cám ơn!” Dung Ly lúc này trong mắt tràn đầy chân thành tha thiết.

“Chúng ta không phải là đồng đội sao?” Vân Khởi hiếm có mở lên nụ cười giòn.

“A, Ha ha. . .” Ân giấu thật sâu trong con mắt Dung Ly u ám rồi cục tan đi, trên mặt cũng lộ ra sắc mặt nhẹ nhàng

“Đúng vậy, chúng ta là đồng đội!”

Dung Ly mặc dù đối với Vân Khởi còn ôm lấy lòng cảnh giác, nhưng hắn cũng biết chính mình lần này sở dĩ có thể báo thù rửa hận, hoàn toàn dựa vào nữ nhân trước mắt này, hắn có lẽ cần phải tin tưởng nàng.

Mấy tên côn đồ thù hạ của Chu Khang, đã bị Đồng Hạo hành hạ xụi lơ trên mặt đất, không thể động đậy.

Đồng Hạo cũng không có dùng hỏa cầu đem những tên côn đồ này chết cháy, mà là không ngừng dùng hỏa cầu ở phía sau đuổi theo những tên côn đồ này, để cho bọn họ không ngừng chạy băng băng, chạy chậm sẽ bị lửa đốt thân.

Những tên côn đồ này trên người mặc dù đều có nhiều hoặc ít vết bỏng, nhưng ít ra đều còn sống, nguyên một đám sắc mặt trắng bệch, thở hổn hển.

“Không chạy, không chạy, đánh chết đều không chạy, “

“Mệt chết đi được, “

Đồng Hạo chứng kiến những người này bộ dạng chật vật, nhìn không được lộ ra cười hắc hắc.

“Cho chừa các người giúp đỡ cái người xấu xa kia, hôm nay tạm tha cái mạng nhỏ của các người, cho các người một bài học, về sau còn dám làm chuyện xấu, nhất định giết các người, “ Đồng Hạo hát cao đầu, lúc nói chuyện có chút khí thế.

Những tên côn đồ kia có lẽ trước còn không đem Đồng Hạo để vào mắt, sau khi thấy được thủ đoạn Đồng Hạo, hận không thể nguyên một đám quỳ xuống đất gọi hắn là ông nội.

Nghe Đồng Hạo nói tha cho cái mạng nhỏ của bọn họ, rồi rít quỳ xuống nói tạ “Cám ơn, cám ơn tha mạng ~!”

“Tốt lắm, rút đi!”

Cao Lôi gặp Đồng Hạo lúc này tiểu bộ dáng đắc ý cũng không nhìn được bật cười, rồi sau đó vung tay lên, những tường đất từ từ biến mất không thấy gì nữa.

Những người kia gấp rút chạy.

Hai người nhìn thấy Vân Khởi cùng Dung Ly trở lại, rồi rít nghênh đón, nhìn thấy Dung Ly không có việc gì, cũng biết có việc chính là cái tên Chu Khang kia, Dung Ly đã báo thù.

Dung Ly mặc dù là dị năng giả cấp ba, nhưng mà dị năng của hắn có chứa kịch độc, không phải những cảnh liêu kia của Chu Khang có thể so với.

Còn có, Dung Ly thắng vì đánh bất ngờ, đánh lên Chu Khang, làm cho Chu Khang trúng kịch độc, trúng kịch độc khiến cho Chu Khang ngay cả là dị năng giả cấp bốn, cũng tuyệt không phải là đối thủ của Dung Ly.

Nhìn thấy bộ dáng quan tâm của Cao Lôi cùng Đồng Hạo, Dung Ly sắc mặt cũng nhu hòa không ít, trên mặt cũng lộ ra vui vẻ.

Giải quyết xong Chu Khang, như vậy Chu Khang chiếc xe việt dã cùng vật tư của hắn không thể bỏ qua a. Bốn người đang muốn hướng tới Chu Khang cái xe việt dã kia đi tới, lại bị một giọng nữ nhân e lệ nhút nhát, trong trẻo như chim gọi tới

“anh Ly !”

Tiếng gọi làm cho người ta nghe nhìn không được sinh lòng thương tiếc.

Chỉ thấy một cái thân hình mảnh khảnh, đã lệ rơi đầy mặt hướng tới Dung Ly

“anh Ly!” Trong giọng nói tràn đầy sâu thẳm miên tình nghĩa.

Nhưng thanh âm nữ nhân kia làm cho ba người Cao Lôi rung mình một cái, nhìn lại nữ nhân kia không phải là thiếu nữ trước bị Chu Khang ôm vào trong ngực đó sao!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Chương 68: căn cứ kinh đô

“Anh Ly, em rất nhớ anh “ Tần Mỹ Lăng nói liền nhào vào trong lòng Dung Ly, hai con bạch ngọc tiểu tay nắm chặt quần áo Dung Ly, thân thể run một cái tựa hồ sợ hãi.

Dung Ly vốn là mang theo nụ cười mặt lại từ từ lãnh xuống, trên mặt lộ ra mĩa mai cười

“Nhớ tới ta?” Dung Ly hừ lạnh “Nhớ tới ta khi nào thì mới chết đi?”

“Không, “ cô gái ngẩng đầu lên, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tình xảo tràn đầy nước mắt trong suốt, hai mắt mở to một bộ dáng không thể tin nhìn Dung Ly, giống như là không tin, Dung Ly làm sao sẽ nói ra lời nói tàn nhẫn như vậy.

“Anh Ly, ngươi có phải hay không hiểu lầm ta cái gì rồi?” Cô gái vẻ mặt bị thương.

Dung Ly mặt lạnh đem tay cô gái không chút lưu tình đẩy ra.

Cô gái nhìn không được kêu một tiếng, chỉ thấy trên bàn tay nhỏ bé trắng nõn non nót kia lúc này đã có chút sưng đỏ, có thể thấy được Dung Ly một chút cũng không có khách khí.

“Anh Ly?” Cô gái sững sờ nhìn xem Dung Ly, thương tâm gần chết làm cho người ta nhìn không được thương tiếc.

“Tiểu Lăng, tiểu Lăng của ta a!” Đột nhiên có một giọng nữ nhân lớn tiếng gọi, chỉ thấy một nữ nhân tóc tai rối bù từ xa trên một chiếc xe nhanh chóng hướng tới bên này chạy chạy tới.

Đúng là mẹ của Tần Mỹ Lăng - Vương Chi.

Vương Chi nhìn thấy Tần Mỹ Lăng một phen gấp rút đem Tần Mỹ Lăng ôm vào trong lòng, như muốn hòa vào tâm can mình kêu lên

“Tiểu Lăng của ta a, ngươi hù chết mẹ rồi “ nói liền quan sát trên dưới Tần Mỹ Lăng, chỉ sợ Tần Mỹ Lăng bị ủy khuất.

“Mẹ...” Tần Mỹ Lăng suy yếu ủy khuất dựa vào ở trong lòng Vương Chi, bắt đầu khóc thút thít.

“Bảo bối làm sao vậy? Nói cho mẹ nghe” Vương Chi giọng nói lo lắng.

“Anh Ly. . . Anh Ly không cần ta nữa, “ Tần Mỹ Lăng cực kỳ bi thương.

“Anh Ly? Dung Ly?” Vương Chi giọng nói kinh ngạc “Hắn không phải là thành phế vật sao?”

Vương Chi cùng Dung gia đều là thế giao, tiểu Lăng nàng lại là cùng Dung Ly tiểu tử này từ nhỏ cùng nhau lớn lên, từ nhỏ liền đính hôn.

Nhưng lại không nghĩ tới mặt thế tiến đến, tên tiểu tử Dung Ly kia thế nhưng sẽ không dùng được như vậy, lại bị người khác chặt gãy gân tay chân, thật sự là phế vật.

“Mẹ?” Tần Mỹ Lăng rất là không vui gọi một tiếng, con mắt nhất nghiêng ý bảo Vương Chi.

Vương Chi tâm tư linh hoạt, lập tức hiểu con gái ý tứ, quay đầu liền nhìn đến Dung Ly sắc mặt âm trầm.

Vương Chi bởi vì quá mức kinh hãi nhìn không được lên tiếng kinh hô

“Dung Ly?”

Dung Ly lạnh lùng nhìn quét qua hai mẹ con một cái, không nói gì, nhưng trong mắt kia lãnh ý làm cho Vương Chi nhìn không được rung mình một cái.

Tần Mỹ Lăng thấy mẹ mình lại có bộ dáng bị dọa ngây ngốc, nhìn không được âm thầm bấm một cái vào lòng bàn tay Vương Chi, Vương Chi lúc này mới phản ứng tới.

“Dung Ly a, ngươi đây là tốt lắm?” Vương Chi thu liễm kinh ngạc trên mặt mình, đổi thành bộ dáng có chút cao hứng có chút vui mừng “Dung Ly a, thân thể ngươi giờ tốt lắm, thật sự là quá tốt, thật tốt quá.”

Dung Ly nghiêng người tránh thoát cánh tay Vương Chi muốn đến lại ôm mình, không nói gì.

Trong con mắt Vương Chi chợt lóe lên phần hận, lập tức lại nói:

“Dung Ly a, ngươi không biết tiểu Lăng nhà chúng ta vì ngươi đã ăn bao nhiêu khổ ả, nếu như không phải là vì ngươi, tiểu Lăng nhà chúng ta mới sẽ

không lưu ở bên cạnh tên hỗn đản kia, liền là muốn tìm cơ hội cứu người a, người hiện tại thân thể tốt lắm, về sau nhất định phải bảo vệ tốt tiểu Lăng nhà chúng ta a.”

Tần Mỹ Lăng nghe lời nói Vương Chi, trong mắt nước mắt lại chảy mạnh mẽ, làm cho Vương Chi đau lòng không dứt, nhìn Dung Ly ánh mắt càng thêm nghiêm khắc

“Dung Ly ta nói chuyện với người a, mẹ con chúng ta về sau đã có thể nhờ vào người.”

Dung Ly sắc mặt lạnh hơn, vì hấn? A! hay cho một cái vì hấn, kể từ sau khi hấn bị Chu Khang đánh gãy gân tay chân, Vương Chi mỗi lần nhìn thấy hấn, đều là ánh mắt khinh bỉ, trào phúng giọng nói làm cho Dung Ly như thế nào cũng không quên được.

Nếu như không phải là Chu Khang là dị năng giả, có thể bảo vệ mọi người, mọi người tại sao lại ở chỗ này?

“Câm miệng, “Dung Ly rất cục nịnh không được mở miệng quát lớn, lạnh lùng nhìn chằm chằm Vương Chi

“Ta và các người không có quan hệ gì, không nên chọc ta, nếu không, đừng trách ta lòng dạ độc ác.”

Giọng nói Dung Ly âm ngoan làm cho sắc mặt Vương Chi trắng nhợt, nàng có chút chột dạ nhìn thoáng qua con gái.

Tần Mỹ Lăng nghe được lời nói Dung Ly, thân thể cứng đờ, nịnh không được ngẩng đầu lên, ỳu khuất nhìn Dung Ly

“Ta biết rõ Anh Ly đối với ta có hiểu lầm, chỉ là. . . Chi là ta. . . Là thật thích Anh Ly a!”

Nghe Tần Mỹ Lăng lời nói, ngay cả Cao Lô thời gian qua có thần kinh chút thô cũng nịnh không được rung mình một cái.

Vân Khởi lắc đầu, trực tiếp xoay người rời đi, Cao Lô cùng Đồng Hạo cùng sau lưng Vân Khởi cùng nhau rời đi.

Vương Chi có chút không muốn rời đi, còn muốn cùng Dung Ly nói cái gì đó, chỉ là bị Tần Mỹ Lăng lôi đi.

Dung Ly bây giờ đối với mẹ con mọi người không có hảo cảm gì, Tần Mỹ Lăng là nữ nhân thông minh, biết rõ hiện tại ở tại chỗ này sẽ chỉ làm Dung Ly càng thêm chán ghét mọi người.

Ngày hôm sau, bốn người Vân Khởi muốn lúc lái xe rời đi, thế nhưng phát hiện toàn bộ đoàn xe mọi người từ trong xe đi ra, nháy mắt một cái đến gần xe mọi người.

“Đây là?” Cao Lô nhíu mày nhìn xem mọi người.

Đang ở lúc nghi hoặc thì một người đàn ông trung niên đi ra, đi đến trước mặt Cao Lô, cung kính nói:

“Tiên sinh người hảo, ta gọi Cao Dân.”

“Người hảo!” Cao Lô cũng khách khí gật đầu.

Cao Dân tỏ ra rất kích động, “Tiên sinh, các người giết Chu Khang, chúng ta cũng cao hứng, chỉ là. . .” Nói đến đây, nam nhân có chút xấu hổ mở miệng

“Chỉ là, Chu Khang mặc dù tham lam, nhưng là chúng ta có thể an toàn đến được nơi này, cũng là dựa vào hấn, hiện tại hấn bị các người giết, vậy chúng ta?”

Nói đến đây, Cao Dân cùng tất cả người ở chỗ này trong mắt đều lộ ra khát vọng.

Cao Lô biết rõ ý của bọn họ, này là muốn bọn họ thay thế Chu Khang bảo vệ bọn họ một đường an toàn.

“Tiên sinh nếu như có thể bảo vệ chúng ta một đường an toàn, chúng ta có thể cấp tiên sinh vật tư” Cao Dân cấp vội vàng nói: “Tuyệt không ít hơn cấp Chu Khang.”

Mấy người Cao Lô liếc mắt nhìn nhau, bọn họ tự nhiên chường mắt những người này cho vật tư.

“Chúng ta. . .” Cao Lô mới vừa muốn cự tuyệt, không nghĩ tới Cao Dân cùng người chung quanh thế nhưng thoáng cái tất cả đều quỳ xuống.

“Tiên sinh, cầu xin người cứu cứu chúng ta đi, chúng ta đều là người bình thường, mặt thể sinh tồn không dễ, vợ của ta, con trai, em dâu đều bị chết hết. . . Bị tang thì cần chết “Cao Dân nói nói nước mắt liền chảy mặt mũi tràn đầy

“Hiện tại lão Cao ta chỉ còn lại một đứa cháu, ta cũng không phải quan tâm sống chết của ta, ta chỉ nghĩ xin cho chúng ta lưu lại đằng sau xe, tiên sinh cầu xin van xin ngài.”

“Đúng vậy, van cầu các người.”

“Cứu cứu chúng ta đi!”

Cao Lô nhìn Vân Khởi thần sắc có chút khó khăn, chuyện này bọn họ trước đó là không có nghĩ qua, Chu Khang mặc dù đáng giận, nhưng là có hân ở đây, những người này trong nội tâm liền có dựa vào, có cảm giác an toàn, gặp được tang thi cao cấp, Chu Khang mặc dù chỉ biết trốn, nhưng dị năng của hân không phải là giả, chỉ cần hân phóng thích một chút dị năng, những người này đã cảm thấy có hi vọng.

Nhìn xem những người quỳ trên mặt đất, vẻ mặt khát vọng, phảng phất mọi người chính là hy vọng của bọn họ, đặc biệt là có vài đứa bé ánh mắt hồn nhiên, làm cho Vân Khởi thực không nhẫn tâm bỏ lại những người này.

Vân Khởi lạnh lùng, nhưng nàng không phải là kẻ vô tình, Chu Khang đáng giận, nhưng là giết Chu Khang, những người này liền không có hy vọng sinh tồn, nếu như Vân Khởi không để ý tới những người này, cũng không ai biết kết cục những người này sẽ ra sao.

Vân Khởi có thể không chút lưu tình giết chết Chu Khang, bởi vì Chu Khang đáng chết, nhưng là những người này trải qua trăm nghìn cay đắng mới đi đến nơi này, nàng như thế nào cũng không nhẫn tâm khiến mấy người này đi chết.

Lộ trình đi kinh đô còn ba ngày, càng đến gần kinh đô, gặp phải tang thi đẳng cấp càng cao, gặp được tang thi cấp cao, những người này sẽ không thể nào có khả năng sống sót.

Vân Khởi bắt đầu đi gặt đầu, thấy con mắt Cao Lô chính là sáng ngời.

Mặc dù sẽ có chút phiền phức, nhưng mọi người hiện tại cũng không có chuyện gì, coi như là làm chuyện tốt đi.

Cao Dân gặp đám người Cao Lô đáp ứng, người ở chỗ này cũng nhìn không được hoan hô, trên mặt đều lộ ra vẻ mặt như trút được gánh nặng.

Chu Khang ở trong mắt mọi người đã là tồn tại vô địch, nhưng những người này lại dễ dàng có thể giết chết Chu Khang, có thể giải thích rõ những người này so với Chu Khang còn muốn lợi hại hơn rất nhiều, có những người này bảo vệ, bọn họ nhất định có thể an toàn đến được căn cứ kinh đô.

Vân Khởi còn nhìn thấy mẹ con Tần Mỹ Lăng kẹp ở trong đó. Hai mẹ con nhìn thấy Vân Khởi nhìn về bên này, Tần Mỹ Lăng gấp rút cúi đầu xuống, một bộ sợ hãi bộ dáng, Vương Chi lại là một bộ dáng cao ngạo.

Ném qua điểm tâm, lên xe, đoàn xe lần nữa xuất phát.

Đoàn xe trùng trùng điệp điệp lên đường, trên đường gặp được không ít xe riêng, nhìn thấy đoàn xe to lớn như thế, cũng nhìn không được đi theo đằng sau, đám người Cao Lô cũng không có xua đuổi, ngược lại mấy người được không ít danh tiếng tốt.

Mấy người Vân Khởi tự nhiên cũng không quan tâm loại danh tiếng này, dù sao bảo vệ một trăm người cùng bảo vệ một trăm năm mươi người cũng không có gì khác nhau.

Xe việt dã của Vân Khởi ở phía trước đoàn xe dẫn đường, nhìn thấy tang thi cấp thấp trực tiếp nghiền ép, gặp được cao cấp một chút Dung Ly đã đi xuống xe giải quyết.

Dung Ly là dị năng giả cấp ba, nhưng hân lại không có kinh nghiệm chiến đấu gì, trên đường gặp phải tang thi vừa vặn có thể để hân luyện tập, vì vậy Dung Ly chiến đấu càng ngày càng thuần thực, luyện kỹ xảo càng ngày càng thuần thực.

Cùng nhau đi tới, trên đường tang thi đều bị mấy người Vân Khởi giải quyết sạch sẽ, thông thuận vô cùng.

Trong đội xe người đối với mấy người Vân Khởi càng thêm sùng bái.

Tối hôm đó đoàn xe vừa mới đóng quân, liền nhìn đến Vương Chi dẫn Tần Mỹ Lăng đi tới.

Vương Chi vẻ mặt cao ngạo, mặc dù sắc mặt vàng như nến, nhưng trong ánh mắt vênh váo hung hăng như thế nào cũng không che được.

Mà sau lưng Vương Chi Tần Mỹ Lăng lại cúi đầu, một bộ dáng sợ hãi yếu ớt, làm cho người ta nhìn không được thương tiếc.

“Dung Ly, “ Vương Chi lớn tiếng hô một tiếng, “Hai chúng ta là gia đình thế giao, người hiện tại như thế nào có thể không quản chúng ta, chờ đến gặp ở kinh đô gặp đến cha mẹ người, người thế nào cùng với cha mẹ người nói chuyện a?”

Dung Ly mặc kệ nàng “Hừ, nếu như cha mẹ ta biết rõ người ở thời điểm khi ta bị thương, lời nói đối với ta, nghĩ đến cha mẹ ta không biết oán giận ta, như thế nào lại không giết người.” Nói đến đây toàn thân Dung Ly tản ra một cỗ sát khí nồng nặc.

Vương Chi bị dọa đến thân thể run lên, nàng cũng biết mình có lỗi với Dung Ly, chỉ là vì con gái cùng nàng an toàn của mình chỉ có thể miệng cọt gan thối đối Dung Ly nói ra yêu cầu

“Ta. . . Ta cũng vậy không cầu người cái gì, chỉ là của ta cùng tiểu Lăng không có đồ ăn, người có thể hay không, đưa cho chúng ta một ít đồ ăn?”

Vương Chi giọng nói rất cục mem nhũn ra, Vương Chi trước kia là phu nhân nhà giàu, toàn thân liền có một bộ ngạo khí, mặt thể tiến đến, nàng cùng con gái bị Chu Khang bắt lấy, mặc dù không có tự do, nhưng Chu Khang không có làm cho hai người bị khổ gì cả.

Vương Chi tự nhiên không có học được cái gì gọi là ăn nói khép nép.

Dung Ly khoé miệng nhếch lên một nụ cười trào phúng, thế nhưng còn muốn hưởng hần muốn thức ăn?

“Không có, “ Dung Ly trực tiếp cự tuyệt.

“Ngươi?” Vương Chi tức giận.

“Mẹ, “ Tần Mỹ Lăng cẩn thận lôi kéo Vương Chi, rồi sau đó mới dùng hai con mắt nai con, cô nhìn Dung Ly

“Anh Ly, “ thanh âm mềm mại, ngọt đến trong lòng.

Dung Ly lại giống như là không có nghe thấy, xoay người rời đi.

“Anh Ly?” Tần Mỹ Lăng nhìn không được đi mau hai bước, tiến lên giữ chặt ống tay áo Dung Ly, một bộ dáng người vợ nhỏ bị ủy khuất.

“Tránh ra, “ Dung Ly không chút lưu tình hất bàn tay bạch ngọc nhỏ bé của Tần Mỹ Lăng, Tần Mỹ Lăng nước mắt chảy xuống, bộ dáng rất là ủy khuất.

Dung ly có chút phiền não, trực tiếp chui vào bên trong xe, đóng mạnh cửa lại.

Nhìn cửa xe đóng chặt, không thể nhận đôi mắt to vô tội của Tần Mỹ Lăng hơi híp lại.

Tần Mỹ Lăng giữ chặt tay Vương Chi không cam lòng rời đi. Cũng không biết Vương Chi cùng Tần Mỹ Lăng từ nơi nào chiếm được một chút thức ăn, ở đoàn xe trong vòng vài ngày không còn có tìm Dung Ly.

Nhìn phía trước tường thành rồng lớn cao to, mấy người Vân Khởi cũng nhìn không được phát ra tiếng kinh hô.

Căn cứ kinh đô tự nhiên so với căn cứ thành phố S kiên cố hơn, trên tường thành thủ vệ trong tay binh lính cầm lấy súng máy, binh sĩ gác ở cửa thành đều là dị năng giả.

Kinh đô dị năng giả rất nhiều, kinh đô có nhiều thế gia cổ xưa để cho đệ tử săn giết rất nhiều tang thi, cấp nhiệm vụ, chính quyền được tinh hạch đều phát ra cấp binh sĩ trong quân đội.

Binh lính bởi vì hấp thụ tinh hạch mà người thức tỉnh dị năng rất nhiều, thế lực căn cứ thoáng cái bay lên một mảng lớn, căn cứ kinh đô cũng là một căn cứ duy nhất không sợ tang thi công thành.

Căn cứ kinh đô thực lực mạnh, nhưng là tang thi vây ở căn cứ kinh đô cũng là mạnh nhất, tang thi không ngừng triệu tập tang thi cấp thấp công thành, tổn thất thảm trọng.

Người tị nạn đến căn cứ kinh đô rất nhiều, vây ở cửa thành thành một đoàn xe thật dài, Vân Khởi đem đội xe thuận lợi dẫn tới kinh cửa thành coi như là hoàn thành nhiệm vụ.

Thời điểm Vân Khởi đang muốn thở phào một cái thì đột nhiên ở xa truyền đến từng đợt tiếng gào thét hưng phấn.

Tang thi đột kích, không nghĩ tới thế nhưng ở vào lúc nguy cấp này, tang thi lại tập kích căn cứ kinh đô.

Vốn đám người đang cao hứng, lập tức lâm vào khủng hoảng, mọi người phía sau tiếp trước muốn chen vào căn cứ, nhưng là thủ vệ ở cửa trụ sở binh sĩ ở đầu chịu cho đi.

Vì vậy đám người đã xảy ra rối loạn, vốn đang vững vàng trật tự đoàn xe bắt đầu điên cuồng một loại hướng về cửa trụ sở đánh tới, muốn lái vào căn cứ.

Cửa lập tức lâm vào hỗn loạn, tang thi nơi xa không ngừng vọt tới.

Vân Khởi đứng ở mũi xe chứng kiến tang thi từ đằng xa liên tục không ngừng vọt tới trong lòng cũng không nhìn được run lên, tang thi ồ ồ kéo tới, vô biên vô hạn không ngừng giương miệng rộng, gào thét, gầm thét hướng bên này mà đến.

Mà nhân loại đã lâm vào trong tuyệt vọng, bởi vì cửa chính căn cứ đóng cửa.

Căn cứ trước cửa ngừng không dưới hơn vạn chiếc xe, có mấy vạn người, căn cứ mặc dù đóng cửa cửa thành, nhưng không có trực tiếp làm cho bom chôn dưới đất nổ tung, nếu không mấy vạn người này, sẽ chết ở trong tay căn cứ.

Nhưng tuy có bom quấy nhiễu, tang thi đoàn vẫn càng ngày càng gần.

“Oành! Oành! Oành!”

Phảng phất toàn bộ trời đất đều đang run lên, mọi người cũng đang không ngừng gia tăng sợ hãi.

“Vân Khởi tiểu thư làm sao bây giờ a?”

Người trong đội xe vốn tưởng rằng an toàn được tới căn cứ kinh đô, không nghĩ tới thời điểm trước khi vào thành gặp được loại xui xẻo này.

Tiếng tang thi đoàn gào thét khiến cả trời đất chấn động, mọi người biết rõ tang thi rất nhiều, mọi người chỉ sợ cũng phải chết ở chỗ này, nhưng là mọi người không cam lòng, căn cứ đang ở trước mắt, mọi người lại phải chết ở chỗ này, mọi người không cam lòng.

Trên tường thành căn cứ, binh lính không ngừng đi tới đi lui, Vân Khởi còn chú ý tới, trên tường thành còn xuất hiện không ít dị năng giả, thậm chí còn có mấy cái dị năng giả cấp năm.

Căn cứ kinh đô quả nhiên không đơn giản, thế nhưng có nhiều dị năng giả cấp năm như vậy, thực lực quả nhiên phi phàm, không phải là khác căn cứ có thể so sánh.

Trên tường thành binh sĩ được huấn luyện nghiêm chỉnh, rất nhanh liền nhấc lên súng máy, nổ pháo, thuốc nổ, một bộ dáng sẵn sàng nghênh đón quân địch.

Người bị giam ở ngoài cửa căn cứ vẫn chưa từ bỏ ý định, nhưng người căn cứ lại không chút nào phản ứng, không phải là bọn họ vô tình mà là căn cứ không để cho có tổn thất gì được.

Tang thi lần này công kích rõ ràng cho thấy có mưu từ trước, trùng hợp vào lúc đó công kích căn cứ, là muốn đánh căn cứ một trận không kịp trở tay, nói không chừng, bây giờ người ở dưới, đã có tang thi xen lẫn vào.

Nếu đóng chặt cửa thành có thể khiến tang thi vào thành, vậy cũng tạo cho căn cứ một tổn thất rất lớn.

Căn cứ kinh đô có hơn trăm triệu người, mà phía dưới bất quá mới mấy vạn, như thế nào lấy hay bỏ, tự nhiên không cần giải thích.

Tang thi đoàn từ từ tiến vào ánh mắt mọi người, tang thi đi đầu là tang thi cấp ba, đại hình tang thi cao như một tòa nhà hai tầng làm cho người ta sợ hãi, chúng nó to lớn vô cùng, tốc độ rất nhanh, lực lượng rất mạnh, thỉnh thoảng ngửa đầu gào thét một tiếng, gây cho ta cảm giác áp bức vô tận.

Mà theo sát ở đằng sau tang thi cấp ba là tang thi bình thường, cuối cùng mới là tang thi cao cấp hơn.

Đội ngũ tang thi như vậy, làm cho Vân Khởi hiểu thêm, tang thi chỉ huy trốn ở sau lưng nhất định không đơn giản, có thể hiểu được trận pháp, lợi dụng tang thi làm ưu thế tấn công căn cứ, thật sự là không đơn giản.

“Người già và trẻ nhỏ tận lực rời xa tang thi, người trẻ tuổi sức lực cường tráng cầm lấy vũ khí cho ta, chuẩn bị nghênh chiến!” Vân Khởi mang theo Đồng Hạo đứng ở phía trước đội ngũ, mà Cao Lôi lại đi trấn an người già và trẻ nhỏ, Dung Ly còn lại là tổ chức đội ngũ chống lại tang thi.

Lần này nghênh chiến ắt không thể thiếu, bọn họ đã bị căn cứ vứt bỏ, nghĩ muốn mạng sống, chỉ có thể liều chết giết tang thi, hiện tại đã nghĩ không được nhiều như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 70: Chương 69: bước ngoặt

Rất nhanh, tang thi đoàn đi vào phạm vi công kích.

“Ba ba ba. . .” Những viên đạn như mưa xuyên thấu cả bầu trời u ám, bắn ra nhiều tia lửa, những tang thi cấp ba chạy phía trước, thân thể chấn động, lập tức phát ra tiếng rống càng lớn, giận dữ. . .

“Xoạt!”

Đột nhiên vốn là cửa chính căn cứ vốn đóng cửa thể nhưng đột nhiên mở ra, tất cả mọi người sửng sò, lập tức điên cuồng hướng tới cửa căn cứ mạnh mẽ lao tới.

“Xoạt! Xoạt! Xoạt!”

Từng đạo bóng dáng bén nhọn theo từ trong căn cứ lao ra, những người này thân mặc một thân quần áo thể thao, chỉ là sau lưng nhưng có một cái chữ màu đỏ như máu 'Dị'.

Vân Khởi biết rõ chỉ sợ những người này chính là dị năng giả của căn cứ kinh đô.

Những người này sau khi đi ra, chỉ thấy phía trên căn cứ kinh đô một trung niên nam nhân đi ra.

Nam nhân thân hình dị thường cao lớn, gương mặt chữ điền, mặt mũi tràn đầy chính khí, nhìn đám người phía dưới hoảng loạn, la lớn:

“Mọi người đừng hoảng hốt, căn cứ không sẽ vứt bỏ mọi người, mọi người xếp hàng kiểm tra, liền có thể trực tiếp tiến vào căn cứ.”

Tiếng nói của nam nhân kia không thể nghi ngờ là âm thanh của tự nhiên, tất cả mọi người bộc phát ra tiếng hoan hô sống sót sau tai nạn. Vốn bọn họ nghĩ căn cứ đã bỏ rơi bọn họ, lại không nghĩ tới thế nhưng trong hoàn cảnh nguy cấp lại có thể đang tay mở cửa cho bọn họ vào.

“Cám ơn!”

“Đa tạ ngài!”

“...!”

Rất nhiều người đều thành kính quỳ xuống, đối với nam nhân đứng ở trên tường thành lộ ra vẻ cảm kích.

Ngay cả Cao Lôì bên cạnh trong mắt cũng lộ ra một sắc mặt kính nể.

Vân Khởi nghĩ, nam nhân kia nhất định là người có địa vị trong căn cứ.

Nghĩ đến cán bộ cấp cao của căn cứ đối với dân chúng bị vây ở phía ngoài là cứu? Hay là không cứu? Nhất định là tồn tại khác nhau, nghĩ đến nam nhân đứng ở trên tường thành nhất định là phải cứu.

Quả nhiên, chỉ thấy theo căn cứ tuôn ra lớn lượng nhân viên cứu hộ, dẫn người ở phía ngoài đi một bên gian phòng kiểm tra, sau khi không có phát giác khác thường, liền làm cho người ta vào căn cứ.

Mà những dị năng giả vừa ra kia, đứng ở trước mặt tất cả mọi người, chống cự tang thi đoàn sắp tới.

Những dị năng giả này ước chừng trăm người, mà trong bọn họ kém cỏi nhất cũng là dị năng ba cấp, thậm chí trong đó phần lớn đều là dị năng giả cấp bốn, có mười cái dị năng giả cấp năm, thậm chí còn có bốn dị năng giả cấp sáu.

Căn cứ lực lượng quả nhiên không thể khinh thường, cổ lực lượng này nghĩ đến bất quá là một phần nhỏ lực lượng của căn cứ.

“Tiểu Khởi chúng ta?” Cao Lôì đi đến Vân Khởi bên cạnh, dò hỏi.

Sau khi chứng kiến phần lực lượng này của căn cứ, Vân Khởi biết rõ, mấy người bọn họ thực lực mặc dù ở căn cứ J có thể được xưng vô địch, nhưng là ở căn cứ kinh đô cũng chỉ là bình thường mà thôi.

Bọn họ tương lai muốn ở căn cứ cắm rễ, muốn ở căn cứ thật sống tốt, được người tôn kính sống sót, như vậy liền muốn hảo hảo bày ra thực lực của mình.

“Cao lớn ca, chúng ta chuẩn bị nghênh chiến!”

“Hảo!” Cao Lôì hưng phấn gọi một tiếng.

Người lưu ở phía ngoài, lớn đa số là dị năng giả cũng không có theo tiến vào căn cứ mà vốn định lưu ở bên ngoài cùng với tang thi quyết tử chiến.

“Àm!”

“Oanh!”

“Rống!”

Tang thi cấp ba rốt cục cùng đội ngũ dị năng giả cùng chiến một chỗ.

Tang thi cấp ba thân thể to lớn mang tới cho chúng nó lực lượng lớn vô cùng, nhưng là thân thể cao lớn quá làm cho thân thể của bọn họ mất đi sự linh hoạt, dị năng giả không ngừng khiêu khích tang thi cấp ba, thừa dịp tang thi cấp ba không chú ý, cấp tang thi cấp ba một kích trí mạng.

Lưu ở bên ngoài trên trăm dị năng giả thành công ngăn chặn bước chân tang thi cấp ba, làm cho tang thi lại không thể đi về phía trước.

“Àm!” Vân Khởi một mặt phóng thích tinh thần lực của mình ảnh hưởng tang thi xung quanh, về phương diện khác phóng thích dị năng, cấp tang thi một kích trí mạng.

Chỉ trong thời gian ngắn xung quanh Vân Khởi liền thành một mảnh chồng chất thi thể tang thi, Vân Khởi phóng thích dị năng khí thể cường lớn dẫn tới không ít người chú ý.

“Cái cô gái kia là ai?” Đứng ở trên tường thành Khung Chi nhìn xem Vân Khởi đối với người phía sau nói.

“Không biết, “ một nam nhân tầm ba mươi đứng phía Khung Chi là sau một lúc, ánh mắt lóe sáng,

“Bất quá, rất nhanh liền có tin tức truyền đến, mầm non tốt như vậy, thủ trưởng chúng ta cần phải sớm ra tay một chút a!”

“Uh, “ Khung Chi gật đầu, theo dự năng Vân Khởi phát ra ổn định, hẳn có thể cảm giác được, cái cô gái kia ít nhất đã là dự năng giả cấp sáu.

Mặt thể đến nay đã hai tháng, không nghĩ tới một cô gái có thể ở trong hai tháng trưởng thành dự năng giả cấp sáu, thật sự là không thể khinh thường.

Tang thi cấp ba đã bị đội ngũ dự năng giả giết khoảng bảy tám phần, tang thi cấp thấp ở đoàn đằng sau cũng đã đuổi tới.

Cửa thành người càng ngày càng ít, có căn cứ cổ vũ bảo đảm, đám người không có phát sinh bạo loạn, kiểm tra cũng vô cùng nhanh chóng, Vân Khởi nhìn thoáng qua, chỉ cần tiếp qua nửa giờ, toàn bộ những người bình thường kia có thể tiến vào căn cứ.

Bọn họ chỉ cần lại chống đỡ nửa giờ là tốt rồi.

Bình thường tang thi đoàn mặc dù khí lực lớn, nhưng động tác chậm chạp, chỉ là số lượng quá nhiều, giết chết thì đơn giản nhưng sẽ bị tiêu hao lớn lượng dự năng.

“Đồng!”

Chỉ thấy theo cửa hông căn cứ, đi ra một đội quân, tay cầm vũ khí nóng.

Theo từ trong những quân nhân này đi ra một người sĩ quan, cung kính đi tới trước mặt dự năng giả cấp sáu, chào nghiêm một cái, thấp giọng nói gì đó, sau đó dự năng giả cấp sáu kia liền phát tay để cho thủ hạ dự năng giả tản ra.

Vân Khởi nhìn cũng có thể đoán ra cái gì, cũng đi theo tản ra. Những binh sĩ cầm súng kia đối với tang thi cấp thấp không ngừng bắn phá, tang thi cấp thấp còn chưa tới trước cửa căn cứ liền bị bắn chết.

Căn cứ vào tang thi cấp thấp không có tư tưởng, động tác chậm, căn bản không có thể tránh né, chỉ có thể sa vào mục tiêu.

“Vào! Vào! Vào!”

Đột nhiên một bóng dáng xuất hiện ở giữa đoàn tang thi, định thần nhìn kỹ lại dĩ nhiên là tang thi cấp năm.

Tang thi chỉ huy quả nhiên giấu không được, tang thi cấp thấp mặc dù đối với dự năng giả không còn hữu dụng, nhưng là đối phó với người bình thường tác dụng vẫn còn là phi thường lớn, tang thi chỉ huy làm sao sẽ cam lòng khiến cho tang thi cấp thấp cứ như vậy bị loài người giết chết.

Những dự năng giả cấp năm tới rất nhanh, giống như trong chớp mắt liền đi tới trước mặt mọi người.

Thủ lĩnh dự năng giả kia là cấp sáu, đem tất cả dự năng giả đều lấy quân nhân làm trung gian, một mặt có thể giết chết tang thi, một mặt cũng là vì bảo vệ những quân nhân này.

Đám người Vân Khởi cũng bị phân công đến một chỗ.

Quân nhân cầm trong tay súng máy liên thanh, mặt sắc mặt ngưng trọng, không ngừng động thủ, không ngừng bắn phá.

“Xoát!”

Đột nhiên một tang thi cấp năm đột nhiên xuất hiện ở trước mặt quân nhân, móng nhọn thật dài trực tiếp nhắm ngay cái cổ quân nhân.

Tang thi tốc độ quá nhanh, quân nhân chỉ là một người bình thường, căn bản thời gian phản ứng cũng không có, ở đâu có thể né tránh tang thi cấp năm công kích?

Quân nhân sợ hãi trừng lớn con mắt, kia tang thi thân hình lại ở bầu trời ngừng lại, mà sau gáy nổ tung.

Ốc tang thi văng tung tóe trên người binh lính, binh lính không nghĩ tới chính mình có thể ở trước công kích tang thi còn sống, hẳn có thể đi ra tác chiến, vốn là hẳn ôm ý nghĩ phải quyết chiến quyết tử, không nghĩ tới còn có thể tránh được một kiếp trước tử thần, thật sự là quá tốt.

Binh lính cảm kích nhìn Vân Khởi một cái, lập tức lại bắt đầu bóp cò, ra sức chém giết tang thi.

Mặc dù có dự năng giả bảo vệ, nhưng vẫn có không ít binh lính cùng dự năng giả bị độc thủ.

Vân Khởi không ngừng chạy ở xung quanh binh lính, đảo mắt liền giết mười cái tang thi cấp năm.

Tang thi cấp năm tấn công bị dự năng giả cùng quân nhân liên thủ đánh lui, nhưng đằng sau thế nhưng còn phải nghênh đón tang thi cấp sáu.

Trong đội ngũ dự năng giả cũng bất quá có bốn dự năng giả cấp sáu, mà bây giờ lại có mười cái tang thi cấp sáu nhanh chóng mà đến.

Tất cả mọi người nóng nảy, có những tang thi cấp sáu này, những dự năng giả cùng quân nhân quả thực là tại chịu chết.

Chúng kiến trước cửa căn cứ quân chúng đã không nhiều lắm, tên thủ lĩnh dị năng giả quyết đoán hô:

“Đều tiến lên bảo vệ căn cứ cho ta, bốn đội trưởng lưu lại căn phía sau!”

“Tuân lệnh “

Tất cả mọi người kỷ luật nghiêm minh, quân nhân cùng những dị năng giả cấp sáu trở xuống rõ ràng cho thấy nghiêm chỉnh huấn luyện, người tiếng nói vừa dứt, liền lưu loát mà tự động hướng tới căn cứ rút lui.

Rốt cục, tất cả dân chúng đều tiến vào căn cứ, mà có hai người tra được bị tang thi cắn qua người bị ném ra bên ngoài căn cứ, tất cả mọi người đã tiến vào căn cứ.

Cái gọi là bốn đội trưởng chính là bốn dị năng giả cấp sáu.

bốn dị năng giả cấp sáu kia ở lại cuối cùng, tất cả mọi người nhanh chóng rút lui.

“Anh Cao người mau dẫn Hạo Hạo tiến vào căn cứ” Vân Khởi làm cho Cao Lô bảo vệ tốt Đồng Hạo, Dung Ly là ba cấp dị năng giả, dị năng sử dụng quá độ, hiện tại sắc mặt có chút tái nhợt, đang theo tại bên cạnh hai người.

Vân Khởi làm cho ba người đi trước, nàng là căn phía sau.

Nàng hiện tại tinh thần lực có cấp bảy, mà hòa quyết của nàng là khắc tinh của tang thi, mặc dù chỉ có thực lực cấp sáu, nhưng lại có thể làm cho tang thi cấp bảy cấp tám đều kiêng kỵ.

Tang thi cấp sáu tốc độ nhanh hơn, trong chớp mắt liền đến trước mắt.

“A!”

Chỉ thấy ba cái tang thi cấp sáu cùng nhau vây công một cái dị năng giả cấp sáu, dị năng giả nhanh chóng né, thiếu chút nữa bị móng nhọn tang thi đem trái tim lấy ra.

Dị năng giả càng cường đại, sức chống cự đối kháng với tang thi càng cao, dị năng giả cấp cao có thể đem bệnh độc tang thi bức ra bên ngoài cơ thể, nhưng là đây chẳng qua là trúng một chút, nếu như thương thể trầm trọng, liền sẽ trực tiếp biến hóa là tang thi cao cấp.

Đang muốn tiến vào căn cứ Vân Khởi thân hình dừng lại, rồi sau đó không do dự nhanh chóng lui về phía sau, trực tiếp một chương đánh bay một cái tang thi cấp sáu.

Vân Khởi một tay kéo cái dị năng giả cấp sáu kia

“Đi mau!”

Lý Minh Huy vốn cho là mình chết chắc rồi, không nghĩ tới lại được một cô gái cứu, cảm thấy may mắn đồng thời đối với Vân Khởi cũng tràn đầy cảm kích.

“Cam on a!” Lý Minh Huy cũng không giả mềm, hần nhìn ra cái cô gái này so với hần lợi hại hơn, sau khi đối với Vân Khởi nói một tiếng cảm ơn, liền trực tiếp trở về căn cứ.

Vân Khởi không phải là thánh mẫu, nàng tự nhiên sẽ không vô duyên vô cớ cứu những người này, căn cứ kinh đô quá mức khổng lồ, lòng dạ thâm sâu khó lường, Vân Khởi đối mấy người đội trưởng này có hảo cảm, cứu bọn họ, nói không chừng có thể có nói không hết chỗ tốt.

Vân Khởi một mặt dùng tinh thần lực ảnh hưởng hành động những tang thi này, một mặt đem ngưng tụ ra hỏa cầu trực tiếp hướng tới tang thi đánh.

Tang thi cấp sáu có thể cảm giác được nguy hiểm từ ngọn lửa nóng bỏng kia, chúng nó nghĩ muốn chạy trốn, nhưng dùng tinh thần lực Vân Khởi uy áp xuống, không thể động đậy được, trực tiếp bị thiên hỏa hóa thành tro bụi, chỉ để lại tinh hạch như thủy tinh trong suốt, Vân Khởi tay vung lên, thu vào.

Vân Khởi chỉ thời gian ngắn liền chém giết hai cái tang thi cấp sáu, làm cho tất cả mọi người lau mắt mà nhìn.

Mười cái tang thi cấp sáu còn dư lại tám, Vân Khởi giải quyết xong tang thi bên cạnh mình, xoay người đi trợ giúp ba cái đội trưởng còn lại.

Còn lại ba cái đội trưởng mặc dù là dị năng giả cấp sáu, đối phó một cái tang thi cấp sáu còn có thể, chính là muốn đồng thời đối phó hai cái ba cái, vậy thì có chút ít luống cuống tay chân.

Vân Khởi cũng không chút khách khí bắt đầu tự thiên hòa, không chút lưu tình tới hướng những tang thi cấp sáu kia đánh.

Những tang thi kia kiêng kỵ thiên hỏa trong tay Vân Khởi, rồi rít tránh né, ngược lại cấp Vân Khởi cùng ba người đội trưởng kia có được thời gian chạy trốn.

Bốn người nhanh chóng vào căn cứ, làm cho tất cả mọi người thở phào nhẹ nhõm.

Đặc biệt là Khung Chi trên tường thành, là đội trưởng đội dị năng giả ra ngoài tường thành này, hẳn cũng là nhận lấy áp lực rất lớn, nếu như mấy dị năng giả cấp sáu này tất cả đều chết ở bên ngoài, đối với hắn như vậy xem như là một chuyện rất xấu.

Nhìn thấy tất cả mọi người trở lại, Khung Chi phát tay

“Hạ lệnh làm cho bom hẹn giờ khởi động.”

Khung Chi là xoay người bước nhanh xuống tường thành căn cứ, “Nhanh đi làm cho người ta chặn cái cô gái kia lại.”

“Vâng, thủ trưởng!”

Đám người Vân Khởi vừa mới tiến vào căn cứ, liền nhận lấy sự nhiệt tình hoan nghênh của tất cả mọi người, Vân Khởi căn bản muốn đi tìm Cao Lôị bọn họ, nào biết ba người kia đội trưởng liền chết bám lấy Vân Khởi không để cho đi, mỹ danh kỳ diệu nói: Bảo ân!

Vân Khởi tự nhiên cũng biết ý của bọn họ, bởi vì vô tình cuốn vào tranh đấu của những người phía trên, nhưng mà muốn ở căn cứ kinh đô hảo hảo sinh hoạt, như vậy nhất định phải có chỗ dựa cường đại vững chắc cùng bối cảnh.

Vân Khởi đối mấy cái đội trưởng cũng không phản cảm, vì vậy cũng liền thuận theo tự nhiên, đi theo đám bọn họ đi rồi, chỉ là để cho bọn họ phái người đi tìm ba người Cao Lôị, vài cái đội trưởng mệnh liền đáp ứng.

Vân Khởi trực tiếp được ba vị đội trưởng kéo đến một cái trụ sở quân doanh.

Nghe nói mặt thể tiến đến, căn cứ kinh đô xây dựng bốn quân doanh lớn.

Trong lãnh đạo trong quân doanh chủ yếu là lão tướng quân, sau khi mặt thể tiến đến, làm theo ý mình, tranh nhau mua chuộc nhân tài, trở thành bá chủ một vùng căn cứ.

Nghĩ đến cái quân doanh thủ trưởng này chắc cũng là một người bá chủ trong đó đi.

Bốn quân doanh đồng thời cũng đem căn cứ chia làm bốn quân khu, theo thứ tự là, thanh long, bạch hổ, chu tước, huyền vũ, bốn trong quân doanh tự nhiên là thanh long thực lực mạnh nhất.

Nghe nói thanh long quân doanh thừa hành là người mạnh là vua, chỉ cần người đủ cường, như vậy mặc kệ người giết người phóng hỏa cũng sẽ không có người quản người, chỉ cần người đủ cường.

Còn lại ba cái quân doanh thực lực ngược lại không kém nhiều, vài quân doanh lớn thường thường sẽ có khác nhau, tỷ như lần này đối đãi buông tha cho dân chúng ở ngoài cửa căn cứ.

Thanh long quân doanh thủ trưởng liền cho rằng không đáng vì người nhu nhược hy sinh dị năng giả, vì vậy kiên quyết phản đối mở cửa chính căn cứ.

Huyền vũ còn lại là bảo trì trung lập, mà quân doanh bạch hổ cùng chu tước là chủ trương mở ra cửa chính căn cứ.

Những tin tức này đều là Vân Khởi đọc đường phát ra tinh thần lực mà nghe được một chút tiểu tin tức, mặc dù không đến mức những câu chuẩn xác, nhưng là nghĩ đến không có khác biệt lớn.

Nghĩ như vậy mình hẳn là đến quân doanh bạch hổ. Như vậy thủ trưởng lúc trước là kinh thành danh môn thế gia Khung gia.

Khung gia? Cũng không biết cùng Khung Phong có quan hệ gì không?

Kể từ sau lần lớn chiến đó, nàng liền ở chưa từng gặp qua người nam nhân kia, cũng không biết người nam nhân kia còn ở cái căn cứ J kia hay không?

Trong quân doanh khắp nơi đều là quân nhân, còn có rất nhiều mặc quần áo thể thao màu vàng, sau lưng viết chữ dị trong dị năng giả.

Những dị năng giả này phần lớn là dị năng giả cấp bốn trở xuống.

Nghe nói chỉ có đạt tới dị năng giả cấp ba, mới có tư cách gia nhập tiểu đội dị năng giả, mà chỉ có thực lực đạt tới cấp sáu mới có tư cách trở thành tiểu đội trưởng dị năng giả.

Mà quân doanh bạch hổ tổng cộng có tám dị năng giả tiểu đội, cũng chính là có tám dị năng giả cấp sáu.

Mà quân doanh thanh long còn lại là có mười hai dị năng giả tiểu đội, nói cách khác quân doanh thanh long thế nhưng có mười hai dị năng giả cấp sáu.

Chu tước cùng huyền vũ trong quân doanh không sai biệt lắm cũng chính là tám người gì đó, ba cái quân doanh thực lực xê xích không nhiều, chỉ có quân doanh thanh long vững vàng chiếm cứ lấy địa vị bá chủ.

Vân Khởi được mang tới trung tâm quân doanh lớn nhất.

Trong đó có người rất nhiều, lúc này nhìn đến Vân Khởi bên cạnh tiểu đội trưởng dị năng giả, cũng sẽ dừng lại cung kính chào hỏi, bày tỏ tôn kính.

Mà bị ba cái tiểu đội trưởng vây vào giữa Vân Khởi còn lại bị người lui tới hiếu kỳ quan sát, sự tích Vân Khởi một người cứu bốn đội trưởng, đã từ từ truyền ra, biết rõ Vân Khởi là người có bản lĩnh, sau khi nhìn thấy Vân Khởi, liền nóng bỏng sùng bái nhìn.

Vân Khởi cùng vài vị đội trưởng cùng nhau vào một gian phòng làm việc khoảng trăm thước vuông.

Phòng làm việc bố trí tỏ ra tự nhiên thanh nhã, rất sạch sẽ, rất có tác phong quân nhân.

“Cô gái còn không biết người tên là gì đâu, người cứu lão Phan ta đây, lão Phan ta nợ người một cái mạng, về sau phạm là có phân phó, lão Phan tuyệt đối máu chảy đầu rơi không từ” một hán tử hào sảng đối Vân Khởi kêu lớn.

Người nam nhân này cũng là một trong bốn vị tiểu động trưởng, Phan Dương.

“Đúng vậy a cô gái, ta gọi Quách Đạt, về sau có chuyện chính là nói cho ta nữa rồi.”

“Ta gọi Điền Phong!”

Điền Phong là một tiểu đội trưởng dị năng giả, ước chừng hơn 40 tuổi, mặc dù trầm mặc ít nói, nhưng là tâm tư bén nhạy, có lắm thủ đoạn.

“Ta gọi Vân Khởi!” Vân Khởi cũng tự nhiên thanh thản giới thiệu chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Chương 70: Thẻ Vàng

“Cô gái người thật sự là lợi hại a, lão Phan ta không có bội phục qua người nào, nhưng lão Phan ta đây bội phục người” Phan Dương rất là hào khí vỗ vỗ bả vai Vân Khởi

“Chờ một lát, lão Phan ta đây mời người ăn ngon một bữa.”

“Ha ha, “ Vân Khởi cười gật đầu, nàng đối cái đại thúc hào sảng này vẫn rất có hảo cảm.

“Tốt, tốt.” Phan Dương gặp Vân Khởi cũng sáng khoái, rất cao hứng cười to.

“Lão Phan có thể làm cho người xuất huyết quả thật đúng là không dễ dàng a” Quách Đạt nhìn không được trêu ghẹo Phan Dương

“Mạt thế đến đây, thường ăn không đủ no, lão Phan người đã mời khách, vậy Quách Đạt ta cũng không thể phụ cái bụng của ta a, hắc hắc. . .”

“Lão Quách người cái người này chính là cháy nhà hôi của a, nhưng ta cũng không có mời người, hừ “ Phan Dương làm một bộ vẻ mặt chán ghét, làm cho mọi người lại cười lớn không ngừng.

“Ha ha ha, rất náo nhiệt a” cửa bị đẩy ra, một nam nhân trung niên cao lớn, trên người tỏa ra một cỗ khí thế uy nghiêm đi vào.

Chính là người trước kia ở trên tường thành chỉ huy Khung Chi.

“Thủ trưởng hào!”

“Thủ trưởng hào!”

Người trong phòng gặp được Khung Chi, rồi rít đứng lên, cung kính cúi chào.

“Uh, mọi người khỏe!” Khung Chi cũng giơ tay lên, hướng về mọi người đáp lễ lại, mới nhìn hướng Vân Khởi

“Cô gái lần này ta muốn hảo hảo cảm ơn người a!”

Vân Khởi cười lắc đầu “Tất cả mọi người rất cố gắng!”

Vân Khởi thái độ không kiêu không nịnh làm cho mọi người càng thêm hài lòng.

“Không, “ Khung Chi đưa tay ý bảo Vân Khởi ngồi xuống

“Cô gái nguoi rất lợi hại, đã cứu được rất nhiều người, “

Khung Chi mắt lộ ra tán thưởng,

“Cô gái đi trước tắm một cái, trong chốc lát ta mời nguoi ăn cơm.”

“Cám ơn, bắt quá đội hữu của ta?” Vân Khởi nhớ tới ba người Cao Lôi.

“Ha ha, cô gái không cần lo lắng, ta đã cho người của ta đi tìm đồng đội nguoi rồi, “ Khung Chi cười cho người dẫn Vân Khởi đi rửa mặt.

Vân Khởi cũng cảm thấy trên người mình đầy mùi cùng vết máu thật sự là làm cho người ta cảm thấy không thoải mái.

Nguồn nước mặc dù nhu cầu cấp bách, nhưng quân đội cũng có không ít sạch sẽ nước, vấn đề nước này còn là không coi vào đâu .

Vân Khởi sau khi tắm xong, trên người đã đổi thành quần áo sạch sẽ.

Khung Chi phái tới một nữ quân nhân đang muốn đưa Vân Khởi quần áo sạch sẽ , không nghĩ tới Vân Khởi đã thay xong quần áo sạch sẽ.

Nữ sĩ quan kia sững sờ một lúc, lập tức cười cấp Vân Khởi kính cẩn chào

“Nguoi hảo!”

Vân Khởi cũng gật đầu “Nguoi hảo!”

“Thủ trưởng ở bên ngoài chờ ngài, xin mời đi theo ta, “ nữ sĩ quan rất khách khí.

“Cám ơn!” Vân Khởi khách khí gật đầu, sau đó cùng nữ sĩ quan cùng nhau đi ra ngoài.

Nữ quân nhân đi bên cạnh Vân Khởi con mắt không dấu vết quan sát, cô gái trước mắt này chính là người cứu bốn đội trưởng? Thật sự là không dám tin, cô gái này thế nhưng so với đội trưởng còn muốn lợi hại hơn?

Nữ sĩ quan trong nội tâm tán thưởng, trong mắt nhìn về phía Vân Khởi cũng đầy sùng bái.

Vân Khởi tự nhiên đã nhận ra cái ánh mắt nóng bỏng kia của nữ sĩ quan, chỉ là làm bộ như không biết, sắc mặt rất bình tĩnh nhìn đến Khung Chi đang ở trước cửa trung tâm của quân doanh.

Khung Chi nhìn thấy Vân Khởi xa đi đến, sau khi tắm sơ Vân Khởi lộ ra gương mặt tinh xảo kia, trắng nõn non mịn, càng thêm non nớt.

“Cô gái, đi thôi!” Khung Chi đi đến bên cạnh Vân Khởi, mang theo sau lưng vài cái đội trưởng, kêu gọi Vân Khởi.

“Cái này cấp nguoi, “ Khung Chi đem ra một cái thẻ màu vàng tinh xảo đưa cho Vân Khởi.

“Đây là?” Vân Khởi không có đón, nghi ngờ nhìn xem Khung Chi.

Khung Chi cười vô cùng là ôn hòa

“Cô gái yên tâm, đây là thứ căn cứ thủ đô vừa mới khai thác được, thẻ vàng!”

Sau khi mặt thẻ tiến đến, trước tiền giấy, vàng bạc chò đều biến thành phế vật, ném trên đường lớn chẳng ai thèm mấy may , tiền đã theo tiền giấy biến thành tinh hạch hoặc là trực tiếp lấy vật đổi vật.

Mà vào lúc này, căn cứ thủ đô liền đẩy ra các loại thẻ vàng, thẻ bạc, thẻ đồng.

Từng người tiến vào căn cứ thủ đô cũng có thể đạt được thẻ đồng, thẻ đồng có thể chứa đựng lương thực, mà khi chứa đựng lương thực đạt tới một trăm cân có thể đổi sang thẻ bạc, đạt tới một ngàn cân có thể đổi một tấm thẻ vàng.

Ở căn cứ thời điểm mua đồ, có thể trực tiếp quét thẻ, rất tiện lợi, mà thời điểm bán tinh hạch, cũng không sẽ trực tiếp trao đổi lương thực, mà là đem số lượng lương thực trực tiếp chuyển đến trong thẻ.

Căn cứ thủ đô sau khi nghiên cứu thành công, đã bắt đầu mở rộng ra toàn căn cứ.

Không có nghĩ đến cái thủ trưởng này ngược lại rất hào phóng , vừa ra tay chính là một ngàn cân lương thực.

Vân Khởi sau khi biết, cũng sẽ không có tiếp tục cự tuyệt, trực tiếp tiếp nhận.

Khung Chi gặp Vân Khởi tiếp nhận, rất cao hứng, dẫn Vân Khởi đến nhà hàng trong quân doanh.

Trong nhà ăn có không ít quân nhân đang dùng cơm, trong bàn ăn thức ăn lại ít đến thương cảm, chỉ có một chút lương thực như bánh bao, mì,...khá hơn một chút khả năng sẽ có một khối thịt muối, còn có một chén nước canh.

Mỗi người đều ăn rất chậm, đem thức ăn trên bàn ăn ăn sạch sẽ, trực tiếp uống sạch sẽ không còn một tí cặn nước canh.

Chính là không có người nào cười nhạo, mặt thể gian nan, không có ai dễ dàng lãng phí thức ăn, coi như là chỉ là một giọt nước canh, cũng tuyệt không lãng phí.

Ngay cửa nhà hàng, có một người đại thúc trung niên, đang bán cơm cho mọi người.

Mỗi một người lính trong tay đều lấy ra thẻ, phần lớn là thẻ đồng, có rất ít thẻ bạc, thẻ vàng thì hiếm hơn.

Sau khi đám người Khung Chi đi tới nhà hàng, tất cả mọi người đứng lên cung kính hướng Khung Chi cúi chào.

Khung Chi gấp rút đáp lễ, làm cho mọi người làm xuống, sau đó đi xếp hàng mua cơm.

Khung Chi lấy một cái bánh bao, một chút canh rau, nói là món ăn, kỳ thật bên trong căn bản không có mấy cây rau cỏ, chỉ có một chút muối, cùng tương trộn lại nấu thành canh rau.

Dù sao người không ăn muối không được.

Khung Chi lấy xong cơm, liền tặng cho Vân Khởi, còn thiếu có quay sang đại thúc lấy cơm nói một câu

“Cho nhiều cô gái này một chút.”

Đại thúc bán cơm sững sờ, không nghĩ tới thủ trưởng thời gian qua đơn giản thế nhưng có thể lệnh cho mình làm việc tư, nhưng là đại thúc bán cơm không nói thêm gì, nói thẳng:

“Được rồi.”

Vì vậy Vân Khởi tốn 0.5 điểm lương thực, liền mua hai cái bánh bao, một chén canh rau, còn có đại thúc bán cơm cố ý cho một cái trứng gà.

(1 điểm = 1 cân lương thực)

Vài cái đội trưởng đi cùng sau lưng Vân Khởi, ánh mắt hâm mộ nhìn xem Vân Khởi, sau đó giống như Khung Chi, chỉ lấy một cái bánh bao.

Những thứ đếm thẻ này, đều là quân nhân dùng tính mạng đổi lấy, nếu như không phải là chiến đấu, lúc bình thường, căn bản không ăn cam lòng cho.

0.5 điểm có thể mua được một cái bánh bao lớn, một tô canh rau, này đã không tính thiếu, dù sao bánh bao rất lớn, so với trước mặt thể hai cái bánh bao còn nhiều, người bình thường nhất định có thể ăn no.

Nhưng là những người này làm lính, bọn họ đều là Đại nam nhân, ăn một cái bánh bao chỉ có thể ăn lưng bụng, sao có thể no được.

Trở lại trên bàn ăn, nhìn xem những quân nhân này trước mặt thể, giải quyết bữa cơm rất nhanh chóng, lúc này thông thả ung dung từng miếng từng miếng, bộ dáng giống như là ăn món ăn quý và lạ vậy.

Trong quân doanh nhất định là có thịt, có đồ hộp, những thứ này trong quân đội nhất định là có dự trữ, nhưng lại có người không cam lòng lấy ra ăn. Bình thường, chỉ cần ở thời điểm đánh tang thi, vì để duy trì thể lực mới có thể phát ra thịt đóng hộp, làm cho quân nhân ăn một bữa cơm no.

Chứ ngày bình thường căn bản ăn không đủ no, nhìn xem cuộc sống những người này khổ ép, Vân Khởi lật tay liền ngay lập tức xuất hiệt vài hộp thịt hộp

“đây là ta mời các người ăn đi.”

Vân Khởi đối với những người này rất có cảm tình, hơn nữa thời điểm trước nàng có không gian đã tăng cấp nhanh chóng, người khác chỉ sẽ cho rằng nàng là không gian hệ dị năng giả, không gian hệ dị năng giả không gian rất có giới hạn, cũng không ai biết không gian của nàng sẽ như vậy nghịch thiên.

Cùng với việc lén lút che lấp, còn không bằng quang minh chính đại lộ ra, nàng hiện tại có năng lực tự vệ, nàng ngược lại muốn nhìn một chút, nàng nhìn mắt mấy người này xem những người này là đáng giá để nàng tin nhiệm không.

Đám người Khung Chi nhìn Vân Khởi thật hộp trong tay, nguyên một đám mắt phát sáng.

Căn bản không nghĩ tới Vân Khởi còn là dị năng hệ không gian, căn bản cũng làm cho mọi người kinh ngạc một chút, dù sao thời điểm mặt thể tiến đến, bọn họ cũng không phải là không có gặp qua dị năng giả hệ không gian.

Bọn họ trong quân đội cũng có hai người, không gian cũng không lớn, mười mấy m² mà thôi.

Phan Dương nuốt nuốt nước miếng “Em gái, người giữ đi, mặt thể thức ăn là thiếu nhất “

“Đúng vậy, cô gái, người thu lại đi, những thứ thức ăn này đối với người cũng rất trọng yếu.”

“Đúng vậy, cô gái nhanh thu lại đi, mấy người chúng ta Đại nam nhân còn không đến mức chiếm tiện nghi này của người, cô gái.”

Trong quân đội thức ăn dự trữ không ít, nhưng cũng không ai biết mặt thể sẽ kéo dài bao lâu, lại sẽ thêm bao lâu mới có thể khôi phục sự sống, phía sau bọn họ đều có mấy người, đều không bỏ được ăn, có chút thức ăn dự trữ, đều cấp người nhà.

Hơn nữa quân doanh trước mắt có mười mấy vạn quân nhân, nhiều người như vậy mỗi ngày cơm canh, đều là một chuyện đương nhiên, nếu như không tiết kiệm, như vậy lại nhiều thức ăn dự trữ cũng không đủ ăn.

“Không có việc gì, chút ít đồ này, ta vẫn phải có “ Vân Khởi lộ ra nụ cười tươi, đem thịt hộp mở ra, một cỗ hương vị thịt nồng đặc truyền ra.

Mọi người cũng nhìn không được nữa rồi rít nuốt nước miếng, nhưng vẫn là không động.

Vân Khởi cũng không mà quân xem bọn họ làm khi gió gì, trực tiếp bắt đầu ăn.

Nhìn thấy Vân Khởi ăn, mọi người rất cục nhìn không được, sau khi đối với Vân Khởi nói cảm ơn, dè dặt cầm một lon thịt hộp, cầm đũa cẩn thận gấp một miếng thịt, nhét vào trong miệng, trên mặt lập tức lộ ra bộ dáng hưởng thụ.

Mọi người khoái trá ăn một bữa, trở lại trung tâm, ba người Cao Lôi đã cơm nước xong đang đứng ở đó chờ.

Vân Khởi nhìn thấy ba người Cao Lôi không có việc gì, lúc này mới xem như chính thức thở phào nhẹ nhõm.

Khung Chi đối với chuyện tình buổi trưa rất thận trọng, rồi sau đó đưa cho ba người Cao Lôi mỗi người một tấm thẻ vàng, Khung Chi hào phóng như thế, làm cho Vân Khởi cũng rất là ngoài ý muốn.

Khung Chi không có bức bách Vân Khởi gia nhập bọn họ, mà là cho bốn người bọn họ một cái không gian chỉ, lại cùng bọn họ hào hạo trò chuyện.

Buổi tối bốn người Vân Khởi cùng đi căn tin ăn cơm, vừa lúc ở trên đường gặp được Khung Chi chờ quan quân.

Vì vậy mọi người lại cùng đi căn tin, lần này Vân Khởi lấy một cái bánh bao, một chén canh rau, cũng không có lấy thêm ra thịt hộp.

Mà ba người Cao Lôi cũng bình yên tự nhiên ăn bánh bao uống canh, mặc dù có chút ăn không đủ no, nhưng mấy người cũng không có trước mặt mọi người nói muốn ăn thịt hộp.

Nếu như buổi tối Vân Khởi lại lấy thêm ra vài cái thịt hộp, đây mới thực sự là bị người ghen ghét đâu!

Khung Chi muốn mời chào đám người Vân Khởi tâm rõ ràng, coi như là biết rõ trên người Vân Khởi có không gian, trong không gian có vật tư, cũng sẽ không vì một chút vật tư mà đắc tội với một cái đối thủ cường đại như Vân Khởi vậy.

Bốn người Vân Khởi ở quân đội, xem như ở kinh đô an định lại!

Bạn đang đọc truyện *Mặt Thẻ Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Chương 71: Thành lập binh đoàn đánh thuê

Khung Chi không có ngăn cản hành động mấy người Vân Khởi, mấy người ngày hôm sau liền ra quân doanh đi ở trên đường phố kinh đô.

Kinh đô chia làm ngoài thành, trong thành, bên ngoài thành đều là người tầng lớp thấp nhất, còn lại người ở trong thành là người ở kinh đô có địa vị có thực lực có quyền thế.

Bốn người lúc này đang ở giữa phố buôn bán trong căn cứ.

Phố buôn bán ồn ào tấp nập, tiếng rao hàng không ngừng, bán đủ thứ có thể bán được, có ngọc thạch có vàng bạc, có đồ cổ, có sao hạch,....

Vân Khởi thậm chí còn nhìn thấy có người tự bán bản thân, những người này khuôn mặt đại ra, quần áo rách nát, run lẩy bẩy co rúc ở trên mặt đất, chờ người chọn lựa.

Mà náo nhiệt nhất, được hoan nghênh nhất không thể nghi ngờ chính là sạp thức ăn.

Trong kinh đô tất cả mọi người có thể lấy thẻ, nhưng là vì thức ăn có hạn, ngay cả là có thẻ điểm, có thể mua gì đó cũng thập phần có hạn. Cho nên mỗi lần xuất hiện thức ăn, mọi người đều điên cuồng vọt tới trước quán.

Mấy người Vân Khởi nhìn thoáng qua, những thứ thức ăn được bán trên sạp kia phần lớn đều là mì ăn liền.

Trong kinh đô dị năng giả quả nhiên không hồ là nhiều nhất trong tất cả căn cứ, ở đây người ta tới lui theo từng đoàn người, Vân Khởi liền phát hiện có không ít dị năng giả cấp bốn, cũng không có thiếu dị năng giả cấp năm.

“Anh Lôi, Long Châu tiểu đội chúng ta cũng nên gia tăng tân đội viên, “ Vân Khởi nhìn người ta đi theo từng đoàn người, nghiêng người đối với Cao Lôi nói.

Cao Lôi sững sờ, lập tức vui mừng

“Đúng, ta mới vừa mới nhìn đến không ít cao thủ, nếu có thể khiến những người này gia nhập Long Châu tiểu đội chúng ta thì tốt rồi!”

“Không, không phải là tiểu đội, “ Vân Khởi khẽ cười một tiếng

“ Là Long Châu binh đoàn đánh thuê dị năng giả.”

“Binh đoàn đánh thuê?”

“Binh đoàn đánh thuê?”

“Binh đoàn đánh thuê?”

Ba người đồng thời lên tiếng, kinh ngạc nhìn Vân Khởi. Ở kiếp trước, sau mặt thế, dị năng giả tăng nhiều, xuất hiện không ít hiệp hội binh đoàn đánh thuê, có được lực lượng thật lớn, thu nhập không ít dị năng giả.

Nếu hiện tại vẫn chưa có người nào thành lập binh đoàn đánh thuê, như vậy nàng liền thành lập cái binh đoàn đánh thuê độc nhất đi!

Ánh mắt Dung Ly sáng lên, hần đã tâm bưng bưng, Vân Khởi cứu hần, hần cam nguyện bị Vân Khởi ép buộc, cái người Khung thủ trưởng là không sai, nhưng hần vẫn không muốn bị quá nhiều trói buộc, trong quân đội trói buộc quá nhiều, cũng không thích hợp với hần.

Nếu như Vân Khởi thật sự muốn gia nhập quân đội, như vậy hần tự nhiên sẽ không phản đối, nhưng không nghĩ tới Vân Khởi thế nhưng có thể tự lập binh đoàn vì tâm tư lớn, như vậy Dung Ly tự nhiên là mừng rỡ.

“Nhưng là thành lập một cái đơn vị binh đoàn chúng ta cần vô số vật tư?” Dung Ly cũng không có bị hưng phấn hướng choáng váng nào.

“Đúng vậy, em gái , chúng ta ngay cả phòng ốc của mình cũng không có, như thế nào thành lập binh đoàn đánh thuê a?”

“Ha ha, “ Vân Khởi khẽ cười một tiếng

“Dung Ly chỉ cần ngươi có thể để cho Khung thủ trưởng đồng ý ở kinh đô bán cho ta một khối đất, ta liền tạo ra công hội lính đánh thuê a!”

“Bán đất?” Dung Ly mặt lộ vẻ khó xử

“Kinh đô căn cứ tác đất tác vàng muốn mua một miếng đất rất không có phép dễ dàng a!”

“Không có việc gì, chỉ cần Khung thủ trưởng đáp ứng, chúng ta sẽ dùng trăm vạn cân lương thực đổi lấy.”

“Trăm vạn cân lương thực!”

Ba người đều một trận kinh ngạc, Vân Khởi gật đầu

“Chỉ cần Khung thủ trưởng đáp ứng, vậy Long Châu binh đoàn đánh thuê chúng ta cùng Khung thủ trưởng vĩnh viễn là đồng minh a!”

Vân Khởi bốn người muốn cùng Khung Chỉ kết đồng minh, tự nhiên là vọng tưởng, nhưng là nếu như Vân Khởi có thể lấy được ra trăm vạn cân lương thực, còn có thể xây dựng rất tốt binh đoàn đánh thuê hội, như vậy các nàng bốn người giá trị sẽ lại bị một lần nữa phải suy nghĩ lại a, Vân Khởi tin tưởng, Khung Chỉ sẽ chọn lựa chọn có lợi nhất.

Mặc dù cùng Khung Chỉ tiếp xúc thời gian không lâu, nhưng nàng có thể cảm giác được Khung Chỉ là một người đáng tin cậy, chỉ cần các nàng có thể kết thành đồng minh, nghĩ đến cũng không ai sẽ tùy tiện có ý đồ với các nàng.

“Được!” Gặp Vân Khởi lời thề son sắt như vậy, Dung Ly tự nhiên hết sức cao hứng đi tìm Khung Chỉ thương lượng chuyện rồi.

“Em gái, vậy ta đây?” Gặp Dung Ly có chuyện để làm, Cao Lôi tự nhiên không cam lòng rút lại phía sau, Đồng Hạo cũng ở một bên bày tỏ muốn giúp đỡ.

“Không nóng nảy, “ Vân Khởi cười khẽ “Chỉ cần đem căn cứ địa xây, sẽ không sợ không có người gia nhập.”

Dung Ly quả nhiên không để cho Vân Khởi thất vọng, sau khi cùng Khung Chi tiếp xúc, Khung Chi biết được ý Dung Ly, rất là ngoài ý muốn, hẳn vốn muốn cho mấy người Vân Khởi gia nhập, không nghĩ tới Vân Khởi cô gái này ngược lại có dã tâm rất tốt, thế nhưng muốn thành lập một cái dong binh đoàn công đoàn, đây cũng không phải là một chuyện tình dễ dàng.

Nếu mấy người Vân Khởi đã không nghĩ gia nhập bọn họ, hẳn tự nhiên sẽ không miễn cưỡng, mấy người Vân Khởi không phải là vật trong ao, cùng bọn họ giao hảo không có chỗ xấu.

Trong tay hắn có không ít bất động sản, dù sao cũng là một trong bốn tự đầu căn cứ kinh đô, trong tay bất động sản tự nhiên có, nhưng là hắn cũng phải có không ít thù hạ phải nuôi, nếu như Vân Khởi cô gái này không cảm ra đồng giá trao đổi, hẳn cũng không phải là nhà từ thiện.

Nhưng là làm cho hắn không nghĩ tới chính là, cái cô gái Vân Khởi kia lại muốn dùng một trăm vạn cân lương thực đổi, một trăm vạn cân lương thực a.

Số lượng khổng lồ như vậy, cũng làm cho Khung Chi không nhịn được động tâm.

Trong tay hắn đúng là chứa không ít lương thực, nhưng dưới tay hắn có mười mấy vạn thù hạ phải nuôi, mỗi ngày thức ăn đều là phải ăn, thức ăn tiêu hao rất nhanh, lương thực hắn rất thiếu.

Khung Chi suy nghĩ một chút, đáp ứng, cô gái Vân Khởi này thế nhưng có nhiều lương thực như vậy nghĩ đến trong tay vật tư không phải chỉ một trăm vạn cân, bất quá Khung Chi ngược lại không có sinh ra tâm tư chiếm hữu, hắn lại muốn cùng bọn họ hợp tác.

Hơn nữa Dung Ly cùng Khung Chi liền nói muốn song phương kết đồng minh đạt thành nhận thức chung.

Sau khi đạt thành nhận thức chung, Khung Chi có ý phê xuống cho Vân Khởi một khối đất lớn nhỏ ước chừng mười mẫu đất, hơn nữa địa phương khoảng cách còn vô cùng gần quân doanh, không sợ có người tìm phiền toái.

Đất được phê xuống, kế tiếp chính là xây dựng, Long Châu lính đánh thuê sẽ là căn cơ của Vân Khởi, cho nên Vân Khởi có ý tìm một nhà kiến trúc sư nổi tiếng.

Mà trước mặt thế, muốn nhà kiến trúc sư nổi tiếng trên thế giới, đó là người có nhiều tiền, họ không nhất định phản ứng gì lớn với người, nhưng là ở sau mặt thế, Vân Khởi chỉ dùng mười cân lương thực liền một vài nhà kiến trúc sư phá vỡ bình tĩnh, muốn tiếp nhận.

Dù sao ở mặt thế chính phủ cùng một vài người có bối cảnh đặc biệt cường đại, còn có người nào thực muốn kiến trúc lại phòng ờ?

Vì vậy Vân Khởi chỉ dùng thập cân lương thực liền thuê được một nhà kiến trúc sư nổi danh quốc tế.

Nhà kiến trúc sư vì muốn lưu một cái ấn tượng tốt với Vân Khởi, lấy ra trăm phần trăm năng lực, chỉ dùng ba ngày liền vẽ ra bản thiết kế.

Diện tích căn cứ chín mẫu đất lớn nhỏ, còn dư lại một mẫu đất là dựa theo Vân Khởi yêu cầu, trồng một chút cây hoa.

Căn cứ địa xây vô cùng xa hoa, khí phái, đều là dùng đá cẩm thạch màu trắng, những thứ đá cẩm thạch màu trắng này, ở mặt thế quả thực rất hiếm thấy, trước mặt thế, Vân Khởi mua không ít vật liệu xây dựng, những vật này ngược lại có rất nhiều.

Kiến trúc một cái căn cứ địa to lớn chỗ có thừa, phòng khách trang hoàng ghê sô pha, ngăn tủ đều có.

Tòa nhà chỉ có tầng bảy, tầng trệt xây quá nhiều lối, về sau tang thi động vật tiến hóa, sẽ gặp nguy hiểm.

Có bản thiết kế, có tài liệu kiến trúc, như vậy kiến trúc căn cứ địa liền xây rất nhanh.

Vân Khởi bảo Cao Lô đi khu tụ tập bình dân dán bố cáo tuyển dụng, người đến xây dựng tòa nhà một ngày có thể đạt được hai cân lương thực.

Hai cân lương có thể làm cho cả nhà vài miệng ăn no rồi, Vân Khởi không phải là không thể xuất ra càng nhiều, nhưng là mỗi ngày làm việc cầm hai cân lương thực đã là đưa ra thù lao có thể cao nhất trong căn cứ rồi.

Bố cáo một khi dán ra, liền có vô số người trước đây nộp đơn, những người này mặc dù đáng thương, nhưng Vân Khởi bây giờ còn không dấy nổi thiện tâm nhiều như vậy, vì vậy làm cho Cao Lô đi sàng chọn, có tay nghề thành thạo có thể lưu lại.

Chờ sau khi binh đoàn đánh thuê xây xong, còn cần rất nhiều nhân viên làm việc, thuận tiện cùng nhau tuyển mộ rồi, tỷ như phục vụ sinh, kế toán viên cao cấp....

Người nộp đơn rất nhiều, rất nhiều người thực lực xác thực rất mạnh, trước mặt thế, những người này đều là nhân sĩ sao anh trong nhà nước hoặc trong công ty lớn, sau mặt thế, thức tỉnh dị năng thì tốt, nếu như không có thức tỉnh dị năng, cùng lắm có hậu trường thực lực cường đại, nếu không như vậy chỉ có thể đi vác gạch kiến trúc tường thành căn cứ.

Chỉ là những công việc này mệt chết đi lại được thức ăn rất ít cũng rất có hạn, bây giờ có thể có một cơ hội làm việc cho các nàng, có thể được lương bổng thật tốt, mọi người tự nhiên là đánh vỡ đầu cũng muốn được vào làm.

Vân Khởi vốn đang định đem một chút máy móc trong không gian lấy ra, xây vài cái nhà máy gia công thực phẩm, nhưng là nghĩ tới thực lực bây giờ không đủ, nhận quá mức nhiều người, ngấm lại hay là trước buông xuống.

Đội các nàng thực lực vậy là đủ rồi, xây vài cái nhà xưởng, cũng cung cấp cho mấy người một vài công việc tốt, ít nhất làm cho mọi người áo cơm không lo.

Người đến nộp đơn nhiều, Cao Lôi ước chừng tuyển mộ năm trăm người thợ xây, rất nhiều người ở trước mặt thế đều là làm thợ xây dựng, đối với xây tòa nhà rất quen thuộc, ngày hôm sau liền khai công.

Vì để cho tòa nhà xây xong sớm một chút, Vân Khởi có ý tuyển mộ thêm mười người đầu bếp, để cho bọn họ nấu cơm, một ngày ba bữa cơm, khiến những người này không đến mức bụng đói làm việc, sau đó mỗi ngày tan sở, có thể được năm cái bánh bao, một bình nước.

Vân Khởi vốn là dự định cho bọn họ thẻ điểm, nhưng những người này lại tình nguyện muốn bánh bao và nước, dù sao coi như là có thẻ điểm, có nhiều thứ cũng mua cũng không được.

Những thứ bánh bao này của Vân Khởi cũng không phải là bánh bao bình thường, vì dinh dưỡng, bên trong bánh bao là có một chút thịt hộp bên trong, mặc dù rất ít, nhưng là ít nhất đã xem như mỹ vị.

Bởi vì căn cứ cách quân doanh rất gần, rất nhiều quan binh sau khi thấy được, đều ríu rít đến nộp đơn hy vọng có thể tìm được một cái công việc.

Những quan binh này mặc dù bình thường luôn huấn luyện tuần tra, nhưng là cũng có rất nhiều thời rảnh rỗi, Vân Khởi vì cùng với những quan binh này có một cái ấn tượng tốt, liền bảo Cao Lôi tuyển nhận một chút, để họ làm bảo vệ, hoặc là làm cái gì đó phù hợp với họ, ngược lại chung đụng khá thoải mái.

Chỉ là đến nộp đơn quá nhiều người, Cao Lôi cũng không khỏi không cự tuyệt khá nhiều.

Bởi vì công nhân nhiều, cho nên chỉ cần một tuần lễ liền xây xong tòa nhà, tòa nhà bảy tầng nhanh chóng xuất hiện trước mắt mọi người.

Tòa nhà còn xây cư xá ba tầng, ba tầng này là cấp cho lính đánh thuê dị năng giả cao cấp ở, để cho bọn họ có thể đạt được nghỉ ngơi tốt nhất.

Tòa nhà xây xong rồi, còn dư lại chính là trùng tu nữa thôi, Vân Khởi trước mặt thế, thu thập không ít máy phát điện, mỗi cái gian phòng đều cài đặt một máy điều hòa, một cái máy sao lọc không khí, trong phòng không khí rất tốt.

Còn cung cấp nước sạch sinh hoạt, trở thành người Long Châu binh đoàn đánh thuê, như vậy có thể mỗi ngày đạt được sẽ nhận một chai nước sạch miễn phí.

Nếu như trở thành lính đánh thuê một sao như vậy có thể mỗi ngày miễn phí đạt được hai chai nước, hai cân lương thực,

Trở thành lính đánh thuê hai sao như vậy có thể mỗi ngày miễn phí đạt được 5 bình nước, 5 cân lương thực,

Trở thành lính đánh thuê ba sao như vậy có thể mỗi ngày miễn phí đạt được 10 bình nước, 10 cân lương thực,

Trở thành lính đánh thuê bốn sao như vậy có thể mỗi ngày miễn phí đạt được 15 bình nước, 15 cân lương thực,

Trở thành lính đánh thuê năm sao như vậy có thể mỗi ngày miễn phí đạt được 40 bình nước, 40 cân lương thực,

Trở thành lính đánh thuê sáu sao như vậy có thể mỗi ngày miễn phí đạt được 70 bình nước, 70 cân lương thực,

Trở thành lính đánh thuê bảy sao như vậy có thể mỗi ngày miễn phí đạt được 100 bình nước, 100 cân lương thực,

Căn cứ địa đắp kín rồi, bên trong trang hoàng rất là xa hoa, mặt đất tất cả đều là đá cẩm thạch, đèn thủy sao, tầng trệt là đại sảnh tiếp nhiệm vụ.

Muốn trở thành sao cấp lính đánh thuê, mỗi ngày đạt được thức ăn miễn phí nhiều như vậy, cũng không phải là một chuyện tình dễ dàng, đầu tiên phải lấy được nhiệm vụ binh đoàn đánh thuê, sau khi hoàn thành, mới có thể trở thành sao cấp lính đánh thuê, sao cấp muốn tăng lên, cũng là số lần làm nhiệm vụ cùng trình độ nguy hiểm có quan hệ trực tiếp.

Nếu như gia nhập binh đoàn đánh thuê, như vậy liền không thể đối với binh đoàn đánh thuê không làm chuyện bất lợi, nếu không có thể lọt vào danh sách đen bị cả cái dòng binh đoàn truy sát!

Nếu như vượt qua một tháng không làm nhiệm vụ, như vậy cũng sẽ bị thu về và hủy tư cách lính đánh thuê, tự nhiên cũng không lấy được miễn phí vật tư.

Người đăng kí trở thành lính đánh thuê, có thể dị năng giả cũng có thể là người bình thường.

Trở thành lính đánh thuê ba sao, như vậy có thể đạt được công đoàn phân bổ cho một gian 10 m² gian phòng;

Trở thành lính đánh thuê bốn sao, như vậy có thể đạt được công đoàn phân bổ cho một gian 20 m² gian phòng;

Trở thành lính đánh thuê năm sao, như vậy có thể đạt được công đoàn phân bổ cho một gian 50 m² gian phòng;

Trở thành lính đánh thuê sáu sao, như vậy có thể đạt được công đoàn phân bổ cho một gian 100 m² gian phòng;

Trở thành lính đánh thuê bảy sao, như vậy có thể đạt được công đoàn phân bổ cho một gian 150 m² gian phòng;

Trong phòng gia cụ đầy đủ hết, nội thất phòng theo khách sạn năm sao trước mặt thể làm tiêu chuẩn.

Vân Khởi bảo Cao Lôi đem những tiêu chuẩn này, đồng thời còn đem gian phòng chụp ảnh in và phát hành thành sách, phát ra ngoài.

Tòa nhà binh đoàn đánh thuê tiếp nhiệm vụ tại đại sảnh, lầu hai còn là siêu thị, cái siêu thị này cùng lớn siêu thị trước mặt thể giống nhau như đúc, đồ vật bên trong phi thường đầy đủ, cái gì cũng có, nhưng chỉ có người binh đoàn đánh thuê mới có thể đi vào bên trong mua đồ.

Tầng ba còn lại là chỗ làm việc của nhân viên làm việc, tầng bốn đến tầng thứ bảy là khu vực không đối ngoại mở ra, chỉ có người có đặc quyền mới có thể đi vào.

Cao Lôi đem in ảnh thành sách đã phát ra, ngay tại căn cứ dẫn phát ra chấn động lớn.

Ngay cả tứ đại quân doanh đều bị kinh động, Khung Chi mặc dù biết Vân Khởi làm động tác rất lớn, nhưng là không nghĩ tới, công tác thể nhưng lớn như vậy, thật là làm cho người ta không dám tin.

Còn lại tam đại thế gia tự nhiên đưa ánh mắt bỏ vào trên người mấy người Vân Khởi, biết rõ Vân Khởi là một dị năng giả cấp bảy ngược lại có chút kiêng kị, nhưng nếu quả thật muốn bắt cứ giá nào, muốn bắt Vân Khởi lại ngược lại thực không là vấn đề,

Nhưng là, không nghĩ tới mấy người này đằng sau dĩ nhiên là Khung Chi cái lão hồ ly này cho các nàng chỗ dựa, những vật này của các nàng tự nhiên trông mà thêm, nhưng là còn không đến mức mạo hiểm đắc tội Khung Chi cái lão hồ ly này.

Vì vậy ba đại thế gia còn lại không có ra tay, chỉ là ở bên ngắm nhìn, bọn họ ngược lại muốn nhìn một chút, Vân Khởi này có thể có bao nhiêu khả năng.

Sau mặt thể, rất nhiều người đều ăn không đủ no, ngủ không ngon, sinh mạng bất cứ lúc nào đều nhận lấy uy hiếp, binh đoàn đánh thuê của Vân Khởi đem điều kiện hoàn hảo chỗ vừa nói, rất nhiều người nhanh chóng động tâm, cầm lấy sách tuyên truyền đi công hội Long Châu dong binh.

Nhìn thấy tòa nhà công hội Long Châu dong binh khí phái mức kia, rất nhiều người trong lòng bắt đầu tin, nhìn thấy trong tòa nhà, bên trong trùng tu xa hoa, lại không ít người rung động. Vì vậy trong một ngày liền có hơn một ngàn người đăng kí trở thành lính đánh thuê, nhưng muốn trở thành sao cấp lính đánh thuê, phải tiếp nhận nhiệm vụ.

Vân Khởi cho Dung Ly đi ra ngoài tuyên truyền, cho người đem vài nhiệm vụ đặc thù ban bố đến binh đoàn đánh thuê, cái gì tìm người a, tìm đồ a, làm hộ vệ các loại.

Mặt thể mặc dù làm cho rất nhiều người trong một đêm đã trở thành kẻ nghèo hèn, một số người ở sau khi mặt thể tiến đến những người có đầu óc trước là phòng bị, sưu tập không ít vật tư, liền trở thành đại gia.

Chỉ cần người có vật tư, như vậy người chính là người có quyền!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 73: Chương 72: Đại thọ

Bất quá chỉ ba ngày, liền có mấy ngàn người đăng kí trở thành lính đánh thuê của Long Châu binh đoàn đánh thuê, đã có không ít người tiếp nhận nhiệm vụ trong đại sảnh nhiệm vụ.

Chỉ trong thời gian ba ngày, trong đại sảnh tăng một liên người đến người đi tấp nập, vô cùng náo nhiệt.

Vân Khởi đứng ở một góc hẻo lánh, nhìn xem mọi người trong đại sảnh, những người này bất quá là vì điều kiện ưu việt của công hội mà đến, ngược lại không có lòng trung thành gì.

Cái nàng muốn đạt được sự trung thành những người này, trong lòng một lòng vì muốn bảo vệ công hội, chỉ có như vậy lực lượng công hội mới có thể không ngừng lớn mạnh.

Mấy ngày nay công hội vừa mới thành lập, Dung Ly cùng Cao Lôi hai người rất bận rộn, ngay cả Đồng Hạo đều bị Cao Lôi phái đi ra làm việc.

“Tiểu Khôi” Cao Lôi bước nhanh vội vã đi đến bên cạnh Vân Khôi, đưa cho Vân Khôi một cái thiệp mời.

“Đây là cái gì?” Vân Khôi mở ra thiệp mời, theo miệng hỏi.

“Thủ trưởng quân đoàn Thanh Long đại thọ sáu mươi, đưa thiệp mời tới” Cao Lôi trầm giọng nói, mặt thế người người sống không tốt, thế lại không nghĩ tới vẫn còn có người có thể nhớ kỷ mừng thọ.

Vân Khôi cũng biết gần nhất hành động của nàng đúng là hơi lớn, nghĩ chắc chắn hấp dẫn không ít người để mắt tới, những người này cố kỵ Khung Chi, sẽ không rõ rệt đối bọn họ như thế nào, nhưng hiếu kỳ chắc chắn là không thiếu được.

Mừng thọ cũng không phải là mục đích chính, ngược lại khả năng bày ra thực lực, cho người đưa thiệp mời là muốn thăm dò chính mình đi.

“Chúng ta đi không?” Nói thật Cao Lôi không muốn đi, hắn còn có rất nhiều chuyện phải làm đây!

“Đi, đi chứ, tại sao không đi?” Vân Khôi cười khê

“Đến lúc đó chính mình phải thể hiện rõ ràng có khả năng đảm nhiệm cái công hội này được hay không a.”

“Nhưng?” Cao Lôi mặc dù không thích đi, nhưng là Vân Khôi một cái người đi, Cao Lôi cũng lo lắng, gấp rút muốn ngăn cản.

Vân Khôi đưa tay ngăn lời nói của Cao Lôi, “anh Cao yên tâm, không ai có thể làm gì ta.”

Cao Lôi gặp Vân Khôi chủ ý đã định, liền gạt đầu xem như đáp ứng, cô em gái này của hắn không phải là cái người mềm yếu gì.

--- -----Hai ngày sau-----

Vân Khôi sáng sớm đi ra khỏi cửa, Quyền gia là một trong bốn đại thế gia ở căn cứ kinh đô, đương gia là lão gia tử hôm nay đại thọ sáu mươi, căn cứ kinh đô không biết có bao nhiêu người nghĩ muốn tìm cơ hội nịnh bợ Quyền gia, trăm phương ngàn kế muốn đạt được thiệp mời của Quyền gia.

Tòa nhà Quyền gia ở trong thành căn cứ, diện tích vài chục mẫu, tại đây trong thành tấc đất tấc vàng, có một tòa nhà như vậy quả thực chính là có thể so với hoàng cung a.

Vân Khôi một mình lái xe đi vào tòa nhà Quyền gia trước mặt, cách tòa nhà Quyền gia trăm mét cũng đã có bảo vệ kiểm tra rồi, không có thiệp mời chắc chắn sẽ không cho vào .

Cổng lớn màu đen to lớn trang trọng, từ từ mở ra, hai bên cửa chính đứng vô số người mặc quân phục quân nhân đứng ở hai bên, ánh mắt sắc bén, làm cho người ta cảm thấy đứng ngồi không yên.

Vân Khôi đưa ra thiệp mời, rất nhanh đã có người đem Vân Khôi xe rời đi, chạy đến bãi đậu xe, sau đó dẫn Vân Khôi vào tòa nhà lớn.

Một đường thảm màu đỏ thật dài mềm mại theo từ trong nhà lớn kéo dài đến cửa lớn, đi lên trên thảm chỉ cảm thấy như đang dẫm lên đám mây, mềm mại làm cho người ta chỉ cảm thấy một loại thoải mái không gì sánh kịp.

Dẫn đường phục vụ đều là mỹ nữ cao gầy mặc sườn xám. Những mỹ nữ này dáng người rất chuẩn, khuôn mặt tuyệt mỹ, nói năng lễ độ, đối mặt với khách nhân thái độ phảng phất như đối đãi với thượng đế.

Một phục vụ nam đệ thường đẹp trai dẫn Vân Khôi đi vào tòa nhà lớn. Trong nhà lớn đã có không ít người, những người này quần áo quý phái, nói năng phong nhã, không có một chút gì giống như đang ở mặt thế. Mặc kệ lúc nào, đều có một vài người đứng ở đình cao tồn tại.

Vân Khôi biết rõ những người có mặt tại đây, đây số là những người có tiếng nói trong căn cứ.

Mặt thế làm cho không biết bao nhiêu chuyện phát sinh, trong một đêm từ đại gia biến thành tên ăn mày, nhưng có một số gia tộc ở trước mặt thế có được tin tức cụ thể, nhanh chóng chuẩn bị kỹ càng, như vậy những người này ở sau mặt thế, dựa vào vật tư dự trữ, rất nhanh liền trở thành những người đứng đầu. Cũng có một vài đại thế gia ở trước mặt thế ở ẩn, nhưng sau mặt thế, phát triển mạnh khiến mọi người phải ngược nhìn.

Đại sảnh dưới tầng một của tòa nhà trang trí vô cùng xa hoa, bày rất nhiều thức ăn, trái cây, nước trái cây, rượu ngon... Những thứ thức ăn này tùy tiện cũng so với một mạng người càng thêm trân quý, không nghĩ tới Quyền gia thâm sâu như thế, Vân Khôi là có không gian làm hậu thuẫn, mới có thể dự trữ nhiều vật tư như vậy.

Không nghĩ tới Quyền gia thế nhưng cũng có thể trước mặt thế chuẩn bị nhiều vật tư được như vậy.

Những người này quần áo sạch sẽ, khuôn mặt hồng hào, trong lúc nói chuyện mang theo sự vênh vào tự đắc tài trí hơn người.

Vân Khôi còn chứng kiến nhiều đệ năng giả cấp sáu, nghe nói những đệ năng giả này đều là tiểu đội trưởng đệ năng giả của quân doanh Thanh Long.

Vân Khôi đi vào đại sảnh, tiện tay bưng một ly nước trái cây, đi đến một góc vắng vẻ, ngồi xuống.

Trong đại sảnh rất nhiều người, khoảng chừng mấy trăm người, mặt thế rất nhiều người khổ sở, không có ăn com, mỗi ngày người rất nhiều vì muốn sinh

tồn mà không chú ý hi sinh tính mạng đi ra ngoài sân giết tang thi, nhưng đồng dạng với đó, cũng có rất nhiều người có thể có thể an nhàn hưởng phú quý.

Vân Khởi nhìn một chút đồng hồ đeo tay, đã mười một giờ, nàng đã uống ba chén nước trái cây, không nghĩ tới lão gia tử Quyền gia thế nhưng còn không có đi ra.

Đi ra đãi khách chính là đại thiếu gia Quyền gia Quyền Tôn, là đứa cháu đắc ý nhất của lão gia tử.

Quyền Tôn là đội trưởng thanh long quân doanh, bất quá tuổi chỉ gần 25 tuổi, sau khi mặt thể tiến đến, lại thức tỉnh song hệ dị năng, dị năng hệ kim cùng dị năng hệ hỏa.

Quyền Tôn thân hình cao lớn, dung mạo anh tuấn không bao nhiêu cô gái nguyện chết vì hắn rồi, vị đại thiếu này trên mặt tràn đầy kiêu căng. Quyền đại thiếu kiêu căng, Vân Khởi vẫn có thể lý giải được, Quyền gia hiện thời có thể nói là nhất thế gia, trong tay lại là thanh long quân doanh là quân doanh cường đại nhất trong thủ đô, bản thân Quyền đại thiếu lại là dị năng giả cấp sáu, tự nhiên có đủ vốn để cao ngạo.

Vân Khởi sờ sờ bụng, có chút đói bụng. Buổi sáng mặc dù là ăn cơm mới đi, nhưng là hiện tại đã qua ba giờ, bụng đã trống trơn, Vân Khởi đứng lên, dự định lấy ít đồ ăn.

Trên mặt bàn dài, bày đầy các loại mỹ thực, có mới mẻ : salad trái cây, đồ ăn tinh xảo, điểm tâm hương vị ngọt ngào...

Vân Khởi cầm lấy một cái khay nhỏ, từ từ chọn lựa thức ăn mà chính mình cảm thấy hứng thú.

“Hi Hi. . .” Một đám cô gái ăn mặc xinh đẹp vây quanh một nữ nhân xinh đẹp tới bên cạnh Vân Khởi.

Vân Khởi không ngừng đầu, tiếp tục chọn lựa thức ăn chính mình cảm thấy hứng thú.

“Song Song, có muốn ăn chút đồ ăn gì hay không, cái này điểm tâm không sai a” một cô gái đáng yêu đối với cô gái xinh đẹp bị vây quanh ở bên trong nịnh nọt nói.

Cô gái tên là Song Song đúng là đại tiểu thư Quyền gia Quyền Song có thể nói là đương kim tiểu thư đệ nhất danh gia.

Quyền Song sắc mặt cao ngạo, bực mình nhìn thoáng qua cô gái ngón tay gập đầu, khinh thường nói:

“Các ngươi ăn đi, những vật này ta đều ăn đến phát chán.”

Khuôn mặt khả ái của cô gái kia lập tức cứng đờ, rất nhanh khôi phục tự nhiên

“Đúng vậy, những thứ này trước mặt thể cũng không phải là hiếm có, nhưng giờ sau mặt thể, cũng không thể thường xuyên ăn đâu, chúng ta cũng là dính chút ánh sáng của Song Song, nếu không chúng ta ở đâu có thể ăn được điểm tâm mỹ vị như thế.”

“Đúng vậy, đúng vậy, đây đều là công lao của Song Song!”

“Song Song ngươi thật sự là quá tốt!”

“Song Song...”

Một bên mấy cô gái bắt đầu dùng những từ ngữ buồn nôn khen tặng Quyền Song, Quyền Song cũng bất quá là cô gái chừng hai mươi tuổi, bị bạn cùng lứa tuổi khen tặng như thế lòng hư vinh tự nhiên đạt được thỏa mãn thật lớn.

Quyền Song bị khen tặng cao hứng, tay ngọc vung lên rất là hào khí nói:

“Các ngươi thích gì tùy tiện cầm, dù sao những loại điểm tâm này, nhà chúng ta còn nhiều, rất nhiều.”

Những cô gái sau khi nghe xong, đối với Quyền Song càng thêm khen tặng.

Những thứ này cô gái có thể xuất hiện tại nơi này đã nói lên, nhà bọn họ hẳn là không thiếu ăn uống, ít nhất có thể ở trong mặt thể sinh sống tốt.

Nhưng những điểm tâm này là cái loại hương vị ngọt ngào quyền rũ, các nàng lại không có khả năng như ở trước mặt thể muốn ăn thì ăn, những thứ điểm tâm này hương vị ngọt ngào, các nàng cũng đã thật lâu không có ăn vào.

Vân Khởi đối với mấy cái này tự nhiên không có hứng thú, cẩn thận chọn lựa thức ăn mình thích.

Những cô gái vây ở xung quanh Quyền Song nghe được lời nói của cô nàng, rồi rít thận trọng lấy đến cái khay nhỏ đi đến bên bàn chọn lựa thức ăn mình thích.

Vân Khởi trong tay cầm cái kẹp, đang muốn kẹp một cái bánh mousse đáng yêu chính mình nhìn trúng.

Đột nhiên một cái đồng dạng cái kẹp cùng cái kẹp Vân Khởi đụng phải cùng nhau, cũng là muốn hướng tới cùng một khối bánh mousse còn dư lại cuối kia.

Vân Khởi sùng sốt một tý, nhìn về phía chủ nhân kia cái kẹp, là một cô gái khả ái mặc váy hồng phấn bông vải, bên trong phòng có hệ thống sưởi, cũng không phải rét lạnh, tự nhiên cũng không cần giống như là gấu trầm trọng như bắc cực như bên ngoài vậy.

Cô gái khả ái kia hiển nhiên cũng không nghĩ tới cũng có người cũng giống mình đều hướng cái điểm tâm kia.

Vân Khởi hướng tới cô gái kia gật đầu nhẹ, sau đó tay chuyển một cái khác, liền buông tha khối điểm tâm này, tìm kiếm thức ăn khác mình cảm thấy hứng thú.

Cô gái kia trên hai mắt tức giận đánh giá Vân Khởi, thử dò xét :

“Xin hỏi tiểu thư là?”

“Ngươi hảo ta gọi là Vân Khởi, “ Vân Khởi lễ phép cùng kia cô gái khả ái chào hỏi.

Vân Khởi? cô gái khả ái kia nhíu mày lại nghĩ tới cẩn thận chính mình có quen biết cái đại thế gia nào là họ Vân không, nhưng nghĩ tới nghĩ lui, cô gái cũng không nhớ rõ có cái thế gia hoặc là nhà giàu nào họ Vân.

Cô gái nhìn lại quần áo trên người Vân Khởi mặc, cũng không có gì đặc biệt, lập tức liền mất đi hứng thú cùng Vân Khởi nói chuyện

“Ngươi tránh ra, thức ăn này là ta vừa ý .” Cô gái biết rõ Vân Khởi không phải là cái thiên kim tiểu thư thế gia nào, giọng nói lập tức cao ngạo.

“Ngươi?” Vân Khởi cười lạnh, nàng không muốn gây chuyện, nhưng là có chút người nhất định gây sự với nàng, như vậy nàng Vân Khởi cũng không sợ.

Vân Khởi khinh miệt, ánh mắt lạnh nhạt, làm cho khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp tuyệt trần cô gái khả ái kia tức giận đỏ bừng

“Đương nhiên, những thứ này đều là bổn tiểu thư vừa ý , ngươi tránh ra!”

Giọng cô gái kia ngang ngược làm hấp dẫn nhưng cô gái khác chú ý tới , rồi rút đi tới, kể cả đại tiểu thư Quyền Song cũng đi đến.

Cô gái khả ái gặp đồng bạn của mình đến đây, càng thêm hăng, bữu môi, có chút ủy khuất nói lại việc vừa rồi một lần, theo cô gái trong miệng nói ra, thì tự nhiên biến thành Vân Khởi không đúng.

Bạn cô gái ấn tượng đối Vân Khởi lập tức ác liệt, đặc biệt là Quyền Song.

Quyền Song là quyền gia đại tiểu thư, lại là đương kim đệ nhất danh gia, thân phận địa vị tự nhiên không giống bình thường, bằng hữu của mình ở trên yến hội trong nhà mình nhận lấy ủy khuất, Quyền Song tự nhiên sẽ không ngồi yên không đến.

Vì vậy, Quyền Song lạnh lùng lườm Vân Khởi một cái

“Không cần biết ngươi là ai, đều thỉnh ngươi rời đi, chúng ta Quyền gia không hoan nghênh ngươi!”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Chương 73: Quyền gia

Vân Khởi gặp Quyền Song vênh váo tự đắc như thế, trong nội tâm cười lạnh, Quyền đại tiểu thư này thật đúng là bị làm hư rồi.

Quyền gia mặc dù là trước mắt danh môn thế gia lớn nhất, nhưng người có thể tiếp đến Quyền gia thiệp mời như thế nào đơn giản ?

Vân Khởi nhìn Quyền Song một cái, khẽ cười một tiếng, xoay người rời đi.

Quyền gia mặc dù lợi hại, nhưng Vân Khởi nàng không sợ, cùng lắm thì rời đi căn cứ thủ đô, bắt đầu lại thôi.

“Đi? Vân tiểu thư?” Một tiếng thét kinh hãi theo từ sau lưng Vân Khởi vang lên

“Vân Khởi tiểu thư!” Đằng sau lại hô một câu.

Vân Khởi quay đầu, vừa hay nhìn thấy Khung Chi mang theo cảnh vệ viên đến, chính cao hứng nhìn thấy nàng.

Vân Khởi vội vàng gật đầu chào hỏi

“Khung thủ trưởng hảo!”

“Hảo!” Khung Chi thấy Vân Khởi rất là cao hứng

“Cô gái tôi thật sớm a!”

Khung Chi rất thích Vân Khởi, giọng nói có chút thân mật. Vân Khởi biết rõ Khung Chi đây là cho nàng danh tiếng đấy, Vân Khởi cũng không phải là cái không biết tốt xấu, cũng cười nói:

“Ngài đến đây lúc nào?”

“Vừa tới! Vừa tới!” Khung Chi cười gật đầu.

Quyền Song vênh vác tự đắc ra lệnh Vân Khởi đi ra ngoài, trong nội tâm liền hết giận, cảm nhận được ánh mắt người chung quanh Quyền Song cái cảm giương cao cao, mắt lộ ra đắc ý.

Người chung quanh trong ánh mắt nhìn xem Vân Khởi tràn đầy trêu tức, nhưng là để cho bọn họ không nghĩ tới chính là, cái cô gái không biết bối cảnh kia thế nhưng cùng Khung Chi thủ trưởng quen biết?

Khung Chi thủ trưởng là ai? bên ngoài trừ Quyền gia, thế gia đứng thứ hai ở thủ đô, còn là đương gia a.

Một cô gái không biết tên thế nhưng cùng Khung Chi thủ trưởng quen biết, hơn nữa nhìn bộ dáng thủ trưởng Khung Chi, lại cùng cái cô gái kia hết sức quen thuộc, cô gái kia đến cùng là ai?

Người giật mình nhất vẫn là Quyền Song, Quyền Song vốn tưởng rằng Vân Khởi là một nữ nhân không danh tiếng gì cả, những thế gia ở thủ đô này, nàng cái nào chưa thấy qua? Nhưng là nàng còn chưa từng thấy qua cô gái kia, cũng bởi vì không biết Vân Khởi là đi theo bên cạnh ai, nghĩ đến cũng không phải là cái nhân vật trọng yếu gì.

Cũng bởi vì chắc chắn Vân Khởi không phải là người có bối cảnh, cho nên Quyền Song mới dám đuổi Vân Khởi đi ra ngoài, nàng là Quyền gia đại tiểu thư, tự nhiên biết rõ những người kia coi nàng như thần a. Quyền Song coi như là biết rõ, cũng không có rõ ràng, đem Vân Khởi đuổi ra ngoài, bắt quá là vì mặt mũi của mình.

Bây giờ nhìn đến cái cô gái kia thế nhưng cùng Khung Chi quen thuộc như vậy, xem ra quan hệ còn rất tốt.

Quyền Song có chút hoảng hốt, gấp rút đẩy ra người chung quanh, mang trên mặt nhu thuận cười ngọt ngào đi đến bên cạnh Khung Chi

“Chú Khung hảo!”

Khung Chi lúc này mới nhìn về phía Quyền Song, cười cười

“Là song song a!”

Quyền Song đối mặt Khung Chi có chút câu nệ, sợ sự tình vừa rồi làm cho Khung Chi đối với mình có hiểu lầm, gấp rút muốn nói sang chuyện khác

“Chú Khung ngài đến đây lúc nào? Như thế nào không nói cho ta biết trước, để cho ta đi đón ngài a!”

“Ha ha, “ Khung Chi nở nụ cười hai tiếng, nhìn về phía Vân Khởi

“Đây là bằng hữu của ta Vân Khởi tiểu thư.”

Bằng hữu? Quyền Song nhin không được mở to hai mắt, Khung Chi là ai?

Quyền Song tự nhận thân phận của mình cao quý, chính là thủ đô đệ nhất danh viện, Quyền gia cũng là danh tiếng chính mạnh mẽ, tuy nói là đè ép Khung gia, nhưng Khung gia thế lực cũng là quá rõ ràng.

Quyền Song ở trước mặt Khung Chi tự nhiên cũng không dám sợ ý, luôn là cung kính, coi Khung Chi là trưởng bối tôn kính, huống chi, nàng còn...

Quyền Song ngay cả là ở thủ đô đệ nhất danh gia, ở trước mặt Khung Chi cũng muốn thấp hơn một đầu, lấy tự cho mình là văn bối, nhưng là bây giờ Khung Chi thế nhưng chính miệng thừa nhận cái nha đầu trước mắt nàng xem thường này, thế nhưng là bằng hữu của hắn.

Nàng Quyền Song cũng không có tư cách này, nữ nhân này đến cùng là ai? Thế nhưng làm cho Khung Chi đối đãi khách khí như thế.

Người chung quanh vốn là chứng kiến đại thủ trưởng căn cứ thủ đô, đều nghĩ tiến lên chào hỏi cầu xin một cái ấn tượng tốt, nhưng là không nghĩ tới thế nhưng nhìn thấy một màn như thế, nhìn về phía Vân Khởi ánh mắt cũng dần dần thay đổi.

Vân Khởi nhìn Khung Chi đối với nàng nháy mắt mấy cái, trong nội tâm buồn cười, nhặt khuôn mặt, tùy ý.

“Chú Khung, đây là?” Quyền Song rốt cục nhin không được hỏi.

Khung Chi ha ha cười một tiếng

“Song song chỉ sợ còn không biết, vị tiểu hữu này của ta cũng không phải là cái người bình thường gì, danh tiếng gần nhất chính Long Châu bing đoàn đánh thuê chính là do vị tiểu bằng hữu này của ta thành lập a .”

Cái gì?

Không thể nào?

Trước mắt cô gái này dĩ nhiên là hội trưởng công hội Long Châu lính đánh thuê kia?

Đây không phải là gạt người chứ?

Ánh mắt của mọi người lần nữa nhìn về phía Vân Khởi, trước khinh miệt, trêu tức, đều biến thành gờ phút này nghi hoặc, không dám tin, nịnh nọt, tán thưởng. . .

Quyền Song nghe ngược lại thở phào nhẹ nhõm, nằng vì tưởng nữ nhân này là con nhà đại thế gia nào đó, nguyên lai chỉ là hội trưởng một tiểu hội, người như vậy coi như là đặc tội, cũng có thể không có gì a.

“Song song a - -” Khung Chi cười nhìn xem Quyền Song “Ta này tiểu hữu nhưng cũng là được mời mà đến, chắc cũng là khách quý Quyền gia các người đi?”

Quyền Song biết lời nói của mình mới rồi, chú Khung nhất định là nghe thấy được, lập tức có chút kinh hoảng

“Vâng. Đương nhiên a, Vân Khởi tiểu thư là hảo hữu của Chú Khung, tự nhiên là khách quý Quyền gia chúng ta!”

Quyền Song khoe miệng hơi nhấc, giống như cười như không nhìn xem Vân Khởi.

Vân Khởi không có làm khó Quyền Song, tự nhiên Quyền Song cấp nàng bạc thang, như vậy nàng không có thực lực mạnh hơn Quyền gia, nàng liền tạm thời theo bạc thang này đi xuống rồi.

Khung Chi gặp Vân Khởi mặc dù không có nói chuyện, nhưng cũng không có bốc đồng trực tiếp rời đi, âm thầm gật đầu.

“Chú Khung, không biết anh Phong đã trở về chưa?” lúc này sắc mặt Quyền Song ửng đỏ, trong mắt tràn đầy ngưỡng mộ, một đôi mắt to như hạnh nhân, chớp mắt nhìn Khung Chi, trong mắt tràn đầy chờ đợi.

“Ha ha. . .” Khung Chi cười to hai tiếng “Cái tiểu tử thú kia, còn ở bên ngoài, ta cũng không biết tiểu tử thú kia khi nào thì trở lại!”

“A!” Quyền Song có chút thất vọng, thần thái trong mắt cũng chầm chậm phai đi

“Kia chú Khung đi trước ngồi đi, nghĩ đến ông nội của ta cũng mau muốn đi ra!”

Khung Chi cười gật đầu, sau đó mời Vân Khởi cùng nhau ngồi ở một góc vắng.

Quanh thân người đều mơ tưởng được nói chuyện với Khung Chi, nhưng bên cạnh Khung Chi lại có cánh vệ viên trên người đầy sát khí làm mọi người cũng nhịn không được mà đứng im

“Cô gái không nên tức giận, Song Song mặc dù có điểm cao ngạo, nhưng không xấu “ Khung Chi cười an ủi Vân Khởi.

“Uh, “ Vân Khởi ân một tiếng, không nói gì.

Khung Chi gặp thái độ của Vân Khởi, cười cười, không có tiếp tục khuyên bảo, ngược lại cùng Vân Khởi bắt đầu nói về Long Châu bing đoàn đánh thuê.

Khung Chi là một lão hồ ly, cùng nói chuyện một thời gian ngắn liền có cách nhìn so với đám người Vân Khởi có cái nhìn hơn rất nhiều, cũng thực dụng hơn.

Vân Khởi nghiêm túc nghe ý kiến của Khung Chi, hai người tuổi tuy chênh lệch lớn, nhưng mà nói chuyện vô cùng là cao hứng.

“Chú Khung, “ đang lúc hai người nói cao hứng, một giọng nói nam trầm ồm truyền đến.

Hai người liền đồng thời nhìn về hướng giọng nói ấy, chỉ thấy một người nam nhân anh tuấn cao lớn hướng Khung Chi cười chào.

“Ha ha, là Quyền Tôn a!” Khung Chi đứng lên, đi về hướng đại thiếu gia Quyền gia.

Vân Khởi nhìn nam nhân ở trước mắt, cái người nam nhân anh tuấn này chính là Quyền gia đại thiếu gia Quyền Tôn.

Người cảm Quyền Quyền gia là Quyền gia lão gia tử, Quyền gia ở trước mặt thế là quân nhân thế gia, nghe nói, cha của Quyền gia đại thiếu gia trước ở trong lúc thi hành nhiệm vụ mà hy sinh, mẹ cậu ta sau đó không lâu cũng ra đi.

Quyền gia đại thiếu gia là được Quyền gia lão gia tử nuôi lớn, mà Quyền Song bởi vì thuở nhỏ không có cha mẹ, Quyền gia lão gia tử cũng sủng ái nàng, không thể nào quản, liền dưỡng tính tình thành mười phần cao ngạo.

Quyền Tôn đối Khung Chi cung kính, Khung Chi cũng cười cười cùng Quyền Tôn nói gì đó.

Quyền Tôn con mắt không lưu dấu vết quan sát Vân Khởi, trong nội tâm hiếu kỳ, không nghĩ tới cái Long Châu binh đoàn đánh thuê gây xôn xao huyền náo dư luận trong thủ đô kia, hội trường thế nhưng sẽ là một tiểu nha đầu?

Vân Khởi cảm thấy ánh mắt Quyền Tôn, nhìn sang, Quyền Tôn lại hướng tới nàng lộ ra một cái nụ cười sáng lạn đến.

Vân Khởi sờ không được tâm tư vị Quyền gia đại thiếu gia này, khách khí gật đầu.

Quyền Tôn chứng kiến Vân Khởi sắc mặt nhàn nhạt, trong mắt chợt lóe.

Bởi vì Quyền Song từ nhỏ mất cha mẹ, Quyền Tôn đối đãi với người em gái ruột duy nhất này cũng rất là sủng ái, sự tình vừa rồi, Quyền Tôn đã theo chỗ người khác đó biết được.

Hắn vốn còn muốn lôi kéo hội trường Long Châu binh đoàn đánh thuê này, hy vọng có thể đứng ở phía bên Quyền gia bọn họ.

Nhưng qua chuyện này thì không được rồi, nếu đã làm không thành bằng hữu, như vậy chỉ có thể làm kẻ địch.

Một trận ồn ào loạn theo từ cửa lớn truyền đến, Vân Khởi cũng nhìn về phía cửa. Chỉ thấy một đám người trong ngoài tầng ba vây quanh cửa lớn, tựa hồ đang chờ người nào đó.

Một người nhanh chóng đi đến bên người Quyền Tôn, thấp giọng nói hai câu, Quyền Tôn liền cùng Khung Chi nói hai câu xin lỗi, bước nhanh đi về hướng cửa.

Nhưng Vân Khởi nghe rõ ràng là Quyền gia lão gia tử đến rồi.

Quyền gia lão gia tử mặc dù đã sáu mươi, nhưng cả đời nghề binh, không rời bỏ quân doanh, ngay cả là tuổi lớn, đại đa số thời gian đều ở tại trong quân doanh.

Mặt thế tiến đến, lão gia tử lại dẫn đầu thủ hạ chống cự diệt tang thi, thành lập quân doanh lớn nhất căn cứ thủ đô.

Vân Khởi đối với lão gia tử này cũng là phi thường bội phục.

Chỉ thấy theo cửa lớn đi vào, một cái lão nhân tinh thần sáng khoái, trên người lão nhân mặc bộ đồ Tôn Trung Sơn, mặc dù đầu đầy tóc bạc, lại khí thế bức người, đi theo bên cạnh là một đám binh lính tản ra hơi thở lạnh lùng.

Vân Khởi liếc thấy, những binh lính này cũng không đơn giản, thấp nhất cũng là dị năng giả cấp năm. Lão nhân kia đang lúc mọi người khen tặng, sắc mặt thùy chung mang theo nét tươi cười, thoạt nhìn rất ôn hòa, lại làm cho người không dám khinh thường.

Lão nhân kia vừa đi vừa cùng người quen biết chào hỏi, lão nhân sau khi nhìn thấy Khung Chi, cười to hai tiếng, thời điểm nói chuyện với Khung Chi, thái độ rất thân mật, một chút cũng nhìn không ra hai người không hợp.

Quyền gia lão gia tử tự nhiên cũng nhìn thấy Vân Khởi đứng ở bên cạnh Khung Chi, một đôi mắt lớn quan sát Vân Khởi, một lát sau cười nói:

“Thật sự là anh hùng xuất thiếu niên, vị này chính là hội trường Long Châu binh đoàn đánh thuê Vân Khởi tiểu thư đi!”

“Ngài khỏe!” Vân Khởi khách khí chào hỏi, hai người mặc dù không phải là cùng một trận doanh, nhưng Quyền gia lão gia tử cũng đúng là người đáng giá để kính nể.

Quyền gia lão gia tử gật gật đầu, đối Vân Khởi lễ phép vấn an rất hài lòng

“Vân Khởi tiểu thư không nên khách khí, có thể mời được Vân Khởi tiểu thư làm khách, cũng là vinh hạnh của Quyền gia, cũng hy vọng Vân Khởi tiểu thư không cần so đo một vài chuyện nhỏ không vui lúc trước.”

Vân Khởi trong nội tâm hiểu rõ, chỉ sợ trước cùng Quyền Song xảy ra mâu thuẫn, lão gia tử này đã biết, đây là đang làm hòa a.

Vân Khởi vốn không phải người nhỏ mọn, nếu Quyền gia lão gia tử tự mình làm hòa, Vân Khởi cũng liền cười gật đầu

“Có thể được Quyền gia mời, ta thật cao hứng a!”

Quyền gia lão gia tử biết rõ, chuyện lúc trước, tính là quá khứ rồi, gật gật đầu, lại cùng hai người nói hai ba câu mới rời đi!

Chương 75: Chương 74: động vật biến dị

Quyền gia lão gia từ dưới sự vây chặt của mọi người đi đến trong đại sảnh trên bậc thang thông hướng lầu hai, mắt nhìn xuống mọi người, Quyền gia lão gia từ cười cười nói:

“Đa tạ mọi người nỗ lực của ta, tới nơi này chúc thọ ta, ta...”

Quyền gia lão gia từ ở phía trên bậc thang giọng nói khẳng khái trầm đục nói chuyện, người phía dưới nghiêm túc lắng nghe, thỉnh thoảng vỗ tay lớn.

Quyền gia lão gia từ sau khi lưu loát nói vài câu, liền làm cho mọi người tùy ý, liền nhắc chân lên lầu hai, sau đó làm cho người ta tìm Khung Chi đi thư phòng nói chuyện thương lượng.

Vân Khởi chờ Khung Chi đi rồi, không để ý người chung quanh thân thiện, đối mọi người khách khí cười cười, xoay người rời đi.

Quyền Song cùng những bằng hữu kia của nàng sau khi biết thân phận của Vân Khởi, những người kia cũng không dám lần nữa đắc tội với Vân Khởi, mà Quyền Song trên mặt mặc dù mang theo không vui, nhìn thấy Vân Khởi đều chỉ hừ lạnh một tiếng, nhưng đến cùng cũng không dám nói lời nói khó nghe nào nữa.

Vân Khởi ra khỏi Quyền gia, xe đi ở trên đường cái, Vân Khởi ngồi trên xe nhắm mắt lại dưỡng thần, lái xe kỹ thuật lái xe rất tốt, rất vững vàng.

Đột nhiên, xe đột nhiên dừng lại, Vân Khởi mở mắt ra.

“Tiểu thư, thật sự là xin lỗi, phía trước có người cản đường” lái xe vội vàng nói, tài xế này cũng là lính đánh thuê sau khi công hội thành lập mới nộp đơn.

Tài xế này trước mặt thể là vận động viên đua xe nổi tiếng thế giới, nhưng sau khi mặt thể cũng không có thức tỉnh dị năng, kỹ năng đua xe trước kia cũng thành việc làm vô bổ, một chút đều không hữu dụng.

Bình thường chỉ có thể làm ít việc vặt để kéo dài sự sống, mỗi ngày đều chịu đói, thật không dễ dàng mới nộp đơn được nhận làm tài xế lái xe như bây giờ, không biết có bao nhiêu người hâm mộ hắn đâu a, hắn tuyệt đối không nghĩ muốn mất đi phần công việc thoải mái này a.

“Không có việc gì, “ Vân Khởi cười cười, làm cho lái xe không cần để ý, gương mặt nhìn về phía trước, chỉ thấy ở con đường phía trước tụ tập không ít người, những người kia náo nhiệt thảo luận về việc gì đó, rất là náo nhiệt.

Vân Khởi cẩn thận nghe, chỉ nghe được cái gì thật lớn, con chuột ?

Vân Khởi đẩy cửa xe ra xuống xe, khẽ dùng sức không lưu dấu vết chen vào đám người.

Chỉ thấy trong đám người là một nam nhân gầy yếu té trên mặt đất, một nữ nhân nằm sấp ở trên người nam nhân, khóc vô cùng là bi thương thống khổ.

Mà ở bên cạnh nữ nhân còn lại là một con vật màu xám to bằng con chó bị đánh chết...chuột?

Con vật kia hình dáng đúng là tương tự chuột, chỉ là phía trước răng cửa lại bén nhọn lóe sáng, móng vuốt thật dài cào làm cho lòng người kinh ngạc.

Vân Khởi sắc mặt lập tức biến đổi, này là chuột biến dị.

Thông qua ký ức đời trước, Vân Khởi biết rõ đời trước không chỉ có người biến dị trở thành tang thi, ba tháng sau, động vật cũng bắt đầu từ từ biến dị, thân hình biến thành to lớn, tốc độ nhanh mạnh mẽ, lại rất hung ác, cắn một cái, người rất nhanh liền sẽ biến thành tang thi.

Vân Khởi lập tức cẩn thận quan sát con chuột, trong nội tâm xác định, đây tuyệt đối là chuột biến dị, mà người nam nhân trên mặt đất kia sắc mặt ửng hồng, vừa nhìn cũng biết là bị chuột biến dị cắn.

Bị động vật cắn người vài giờ sau liền sẽ biến thành tang thi, kia nam nhân hiện tại chính hôn mê, thân thể nóng hổi.

Vân Khởi lấy điện thoại di động ra, cả nước mặc dù lớn nhiều địa phương đã cắt điện, rời khỏi Internet, ngay cả tín hiệu cũng không có, nhưng kinh đô là ngoại lệ, được vài đại thể gia liên hợp làm ra tín hiệu, cho nên điện thoại di động ở căn cứ kinh đô vẫn có thể dùng.

Nhưng loại này tín hiệu chỉ có di động đặc biệt mới dùng được, loại di động đặc biệt này cũng không phải người bình thường có thể mua nổi, Vân Khởi còn lại là cấp Long Châu binh đoàn đánh thuê đều mua một cái, khiến cho nhân vật trọng yếu vừa mới gia nhập công hội càng có thể thêm trung thành với công hội.

Vân Khởi sau khi gọi điện thoại cho Cao Lôi xong, Cao Lôi rất nhanh liền dẫn người tìm đến chỗ Vân Khởi.

Mọi người nhìn thấy bốn người Cao Lôi trên người mặc trang phục Long Châu binh đoàn đánh thuê, ríu rít nhường đường.

Long Châu binh đoàn đánh thuê mặc dù mới xây không lâu, nhưng bởi vì tuyên truyền đặc lực, rất nhiều người ở căn cứ kinh đô cũng biết Long Châu binh đoàn đánh thuê.

Cao Lôi trên người mặc Long Châu binh đoàn đánh thuê là Vân Khởi kêu người làm ra.

Trước mặt thế, Vân Khởi mua không ít y phục, vật liệu may mặc, các loại may vá.

Những y phục này có rất đẹp, lấy màu đen làm nền, đằng sau thêu lên hai con kim long, ở giữa hai con kim long đặt một viên Long Châu cỡ lớn bị hai cái kim long bảo vệ xung quanh.

Hai cái kim long cùng viên Long Châu cỡ lớn này là Vân Khởi ra lệnh tìm người thuê ra.

Trong kinh đô có rất nhiều người ở phía nấp di dân tránh nạn đến, mà trước mặt thế ở đó không ít người biết thuê thừa, đặc biệt là Tô Châu có rất nhiều mọi người biết, sau mặt thế, căn bản là không có chỗ dùng.

Vân Khởi rất dễ dàng nói Cao Lôi tìm kiếm không ít thợ thuê, thuê một bộ quần áo liền cấp bao nhiêu lương thực, làm cho rất nhiều nữ nhân đều hận chính mình như thế nào không có khả năng thuê thừa?

Nghĩ tới nếu như mình là nữ nhân cô đại thì tốt rồi, dù sao cô đại nữ nhân trên cơ bản đều biết một chút tú kỹ.

Vân Khởi có vật tư, lại có người, như vậy thuê một vài bộ quần áo liền dễ dàng nhiều rồi.

Bốn người theo sau Cao Lôi đều là cán bộ cấp cao của Long Châu binh đoàn đánh thuê, vì vậy Long Châu thuê năm ngôi sao màu đỏ bên trong.

Mà Vân Khởi là hội trưởng sau lưng trên mặt Long Châu thuê bảy ngôi sao.

Về sau công hội đẳng cấp người cũng là căn cứ những ngôi sao trên mặt Long Châu sau lưng mà phán định.

Người chung quanh nhìn thấy sau lưng Cao Lôi trên mặt thế Long Châu nhưng có năm ngôi sao cũng biết đây là tầng lớp cao trong Long Châu binh đoàn đánh thuê, trong mắt có khó có thể nhìn được hâm mộ.

“Tiểu Khởi, đây là chuột biến dị kia?” Cao Lôi đá vào con vật bị người trên mặt đất kia.

Những con chuột này vừa mới biến dị, đẳng cấp còn không cao, chờ tiếp qua một đoạn thời gian, động vật biến dị đẳng cấp sẽ cùng những tang thi kia đồng dạng tăng lên vô cùng mau, đến lúc đó cũng không phải là dễ đối phó như vậy rồi.

“Uh, mang đến Quyền gia đi.”

Quyền gia là thế gia lớn nhất kinh đô cũng là lực lượng lớn nhất, Khung Chi cũng tại đó, động vật biến dị nguy hại, Vân Khởi nhất định phải làm cho những người kia hiểu rõ, nếu không đúng là toàn thể nhân loại gặp tai nạn.

Nàng cùng Quyền gia mặc dù không là đồng minh, nhưng là đối mặt tang thi, bọn họ cũng có thể tạm thời để xuống khúc mắc, nhất trí đối phó tang thi.

Căn cứ vào sự hiểu rõ của Vân Khởi đối với Quyền gia lão gia tử, lão gia tử mặc dù độc đoán bá đạo, thực hiện tư tưởng người mạnh là vua, nhưng là đối mặt tang thi, lão gia tử cũng là vô cùng thống hận.

Nữ nhân kia nhìn thấy đám người Cao Lôi tựa như là nhìn thấy cứu tinh, nghe được đám người Cao Lôi muốn dẫn ông xã của nàng đi bệnh viện duy nhất căn cứ kinh đô, liên tục không ngừng gật đầu, lên xe.

Bệnh viện duy nhất căn cứ kinh đô là do tứ đại thế gia liên hợp tạo thành, bên trong được vật hết sức trân quý, lại không phải người bình thường có thể mua được.

Mặt thế được vật vốn là quý trọng, huống chi có rất nhiều sinh con đã chết đứt, cho nên có rất nhiều người bị thương đều là gắng gượng đi qua, nếu như vô ý lây, như vậy chỉ có thể chờ chết.

Nữ nhân vốn cho là ông xã mình chết chắc rồi, lại không nghĩ rằng thế nhưng có người nguyện ý xuất tiền để cho bọn họ đi bệnh viện, sau mặt thế, ông xã mình liên tục làm công việc khổ cực nhất, nuôi toàn bộ gia đình, nếu như ông xã chết rồi, kia nàng cùng hài tử biết làm cái gì bây giờ a?

Vân Khởi để Cao Lôi mang theo nam nhân kia đi bệnh viện, nam nhân kia chắc chắn bị biến thành tang thi, bất quá nghe Khung Chi nói bên trong viện nghiên cứu khoa học, một số nhà khoa học gia đã điên cuồng chế tạo ra vắc-xin có thể kháng lại vi-rút tang thi. Chỉ cần người vẫn chưa hoàn toàn biến thành tang thi, thì có thể giải được độc tang thi.

Vân Khởi không dám cam đoan người nam nhân kia nhất định sẽ không biến thành tang thi, nhưng mà cấp nữ nhân kia một tia hy vọng, còn dư lại liền xem vận khí nam nhân kia đi a.

Vân Khôi đi mà quay lại, binh sĩ giữ cửa sắc mặt lạnh lùng ngăn cản lại Vân Khôi, Vân Khôi cũng không tức giận, cho đến khi Quyền gia đại thiếu gia tự mình ra cửa nghênh đón Vân Khôi.

Kia giữ cửa binh sĩ nhìn thấy Quyền gia đại thiếu gia thế nhưng tự mình ra nghênh tiếp một nữ nhân, cũng không biết nữ nhân kia là ai?

Hỏi bằng hữu, mới biết được nữ nhân kia dĩ nhiên là hội trưởng Long Châu binh đoàn đánh thuê công hội.

Binh lính không nghĩ tới như vậy một cô gái non nớt dĩ nhiên là hội trưởng công hội lính đánh thuê.

“Vân Khôi tiểu thư mời vào, ông nội đang chờ Vân Khôi tiểu thư” Quyền gia đại thiếu gia đối Vân Khôi ngược lại rất khách khí.

“Uh, “ Vân Khôi không có để ý ý nghĩa lời nói Quyền Tôn, trực tiếp đi theo Quyền Tôn vào thư phòng Quyền gia lão gia tử.

Quyền gia lão gia tử vốn là thương lượng với Khung Chi một ít chuyện tang thi vậy thành, không nghĩ tới sau khi Khung Chi tiếp nhận điện thoại Vân Khôi, sắc mặt cũng thay đổi được trầm trọng.

Quyền gia lão gia tử sau khi nhìn thấy Vân Khôi, cũng không dám khinh thường một cô gái như Vân Khôi.

Nghe được Vân Khôi nói, đã xảy ra đại sự, tưng vội vàng ra lệnh cháu của mình tự mình đi đón Vân Khôi.

Vân Khôi vào thư phòng Quyền gia lão gia tử nhìn thấy Quyền gia lão gia tử cùng Khung Chi đều đang đợi mình.

Vân Khôi không nói nhảm, cầm một cái túi đen to trong tay để trên bàn.

Túi đen to nhìn xem nặng trĩu , ba người tò mò nhìn thoáng qua, Vân Khôi đem túi mở ra, đồ bên trong là chuột biến dị đã bị đánh chết.

Ba người nhìn thấy đồ Vân Khôi mang đến, đều là sững sờ, nghi hoặc nhìn Vân Khôi.

Vân Khôi vội nói:

“Đây là chuột biến dị, sau khi mật thể tiến đến, nhân loại bị biến thành tang thi, hiện tại một vài động vật cũng bắt đầu bị biến thành tang thi.”

“Cái gì?”

“Làm sao sẽ?”

“Không phải chứ?”

Ba người nhất thời kinh hãi, mật thể tiến đến sau, nhân loại thật vất vả theo tình thế tuyệt vọng nghiêm trọng mà ổn định lại, nhưng là động vật biến dị?

Động vật số lượng so với nhân loại càng nhiều, nếu như quần thể lớn động vật đều biến thành tang thi như vậy, như vậy nhân loại còn có đất mà sống sao?

Ba người tiến lên quan sát con chuột biến dị.

“Đây tựa hồ là chuột nhà bình thường” Khung Chi quan sát một tý mở miệng.

“Không sai, đây là con chuột nhà bình thường, nhưng những thứ tiểu động vật nhỏ bé này sau khi biến dị thân hình sẽ biến lớn, tốc độ cùng lực lượng cũng sẽ tăng lên rất nhiều, “ Vân Khôi từ từ giải thích.

Liên tục? con chuột cũng có thể trở nên to lớn bằng con thỏ như vậy, như vậy động vật khác thì sao?

Ba người sắc mặt đều là trầm xuống.

“Trước mắt chuyện trọng yếu nhất, chính là đem căn cứ tất cả động vật thu thập, biến dị nhanh chóng tiêu diệt, không có đến thời điểm nguy hiểm không trông đỡ được.” Vân Khôi từ từ mở miệng.

Ba người gật đầu, nếu như tùy ý để những thứ động vật này trưởng thành phát triển, căn cứ không biết có bao nhiêu người bị những động vật biến dị này giết chết.

Quyền gia lão gia tử cùng Khung Chi đều tán thành, sau đó vội vàng gọi điện thoại thủ hạ của mình, sau đó thông báo hai thế gia, cùng nhau diệt chuột.

Sau đó kế tiếp vài ngày, mọi người phát hiện, không chỉ chuột biến dị, liền ngay cả gà vịt, gia cầm cũng bắt đầu biến dị.

Một con bình thường gà, thế nhưng trở nên to lớn khoảng 2 mét như vậy, cánh khỏe vỗ, có thể làm bay đi một người trưởng thành.

Bạn đang đọc truyện *Mật Thể Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 76: Chương 75: Gặp lại người quen

Mấy ngày kể tiếp, cơ bản phát hiện không ít động vật biến dị.

Một đám con chuột to như con thỏ kết thành quần thể trên ngã tư đường chạy tán loạn. Thật may là dân chúng trong căn cứ biết được tin tức từ trước, rồi rít cầm lấy vũ khí giết con chuột.

Động vật biến dị mặc dù nhiều, nhưng chỉ cần động vật biến dị như vậy liền mất khả năng sinh đẻ, cho nên động vật biến dị là giết một con liền bớt một con.

Nhưng cũng có động vật mặc dù biến dị nhưng không có biến thành tang thi, mà cùng nhân loại đồng dạng thức tỉnh dị năng.

Những thứ động vật này làm cho nhân loại vừa yêu vừa hận, vì nguyên nhân này nhân loại xuất hiện tuần thú sư.

Tứ đại gia tộc cùng người có mặt mũi trong căn cứ rồi rít xuất lực ra giết động vật biến dị trong căn cứ, động vật biến thành tang thi tồn tại là một nguy hiểm ngầm, rất nhanh bị loài người giết hầu như không còn.

Còn một số động vật biến dị được Vân Khởi để cho công hội tiếp nhận nhiệm săn bắt. Bản thân động vật biến dị có dị năng chỉ có khoảng nghìn con, có mạnh có yếu, những động vật này mặc dù hình thể lớn, nhưng mà có thể là ăn được, liền tính đến lúc những thứ này động vật biến dị không có tác dụng gì rồi, ít nhất còn có thể lấy ra ăn.

Đối với động vật biến dị tứ đại thế gia cùng tất cả mọi người không phải là rất khó khăn, nếu như không phải là Vân Khởi cho người đem động vật có dị năng thu thập, chỉ sợ động vật có dị năng cũng bị loài người đánh chết hết.

Những động vật biến dị kia, ở thời sơ kỳ mặc dù thực lực tương đối kém, công kích hoàn toàn dựa vào bản năng, nhưng đẳng cấp còn có thể tăng cao, những thứ động vật này tại thời điểm cao cấp cũng bắt đầu từ từ có tư duy như con người, động vật biến dị cao cấp chỉ số thông minh cùng người loài bình thường không kém bao nhiêu.

Tứ đại thế gia nhìn thấy Vân Khởi thu thập động vật biến dị, mặc dù không biết Vân Khởi đang làm cái gì, nhưng cũng rồi rít muốn thu thập.

Trong căn cứ người rất nhiều, động vật biến dị trên cơ bản cũng đã bị dọn dẹp một lần.

Sáng sớm Vân Khởi liền tiếp nhận điện thoại của Khung Chi, nói là bên ngoài căn cứ tụ tập một lượng lớn động vật biến dị, muốn cùng Vân Khởi thương lượng phương pháp đối phó với động vật biến dị ở phía bên ngoài.

Lúc này Long châu binh đoàn đánh thuê lại lớn mạnh không ít, công hội đưa ra nhiệm vụ, rất nhanh sẽ có người tiếp nhận.

Địa vị Vân Khởi ở căn cứ cũng đang từ từ tăng lên, căn cứ có chuyện, Vân Khởi cũng có thể từ từ chen vào một tay.

Vân Khởi ngồi ở trong xe, lái xe vững vàng lái xe chạy ở trên đường cái, trên đường phố rất đông người.

Long châu binh đoàn đánh thuê đang ở từ từ lớn lên, Vân Khởi cũng lần nữa dùng vật tư phong phú trong tay cùng Khung Chi đổi lấy vài miếng đất trống, làm cho người ta xây vài cái xưởng, thu không ít lực lượng lao động dư thừa trong căn cứ.

Hiện tại trong trụ sở người bình thường cuộc sống so với trước đã khá hơn rất nhiều, lúc trước trên mặt mọi người sắc mặt tái nhợt cũng đã chậm chậm được sự hy vọng thay thế.

Trên đường không ít người, đều là ra cửa tìm thử vận may xem có thể hay không gặp được một công việc tốt, nuôi sống một nhà gia đình.

Tứ đại gia thế đối với những người dân bình thường kia cũng không có biện pháp, tứ đại thế gia mặc dù có tư tâm, nhưng căn cứ ổn định cùng những quần chúng nhân dân có quan hệ rất lớn, vì căn cứ ổn định, tứ đại thế gia cũng bắt đầu tạo một chút công ăn việc làm cho lực lượng lao động dư thừa.

Hơn nữa viện khoa học đã nghiên cứu ra không ít thứ thuốc giúp cải tạo đất đai, những thứ thuốc này bổ sung chất dinh dưỡng vào đất, tạo nên thức ăn, như gạo, tiểu mạch mặc dù hương vị chẳng có gì đặc sắc, nhưng ăn ít nhất độc không chết, có thể sinh tồn, có thể no bụng.

Trong căn cứ trên đường phố xe cộ đi lại không nhiều, ở căn cứ ngược lại có không ít xe ta-xi, ngoại trừ dị năng giả, hoặc là người trong thế lực lớn nào đó, bình thường người bình thường là không có tư cách có xe của mình.

Vân Khởi xe chạy trên ngã tư đường, trên đường phố xe không nhiều lắm, người bình thường nhìn thấy trên xe dấu hiệu công hội lính đánh thuê ánh mắt rít hàm mộ cùng cung kính.

“Cút ra ngoài, không có tiền? Lão tử không phải là chúa cứu thế, cút cho ta” một giọng nói thô lỗ từ ngoài xe truyền đến.

Vân Khởi nhìn không được mở mắt nhìn ra ngoài đi, chỉ thấy ngoài xe một nam nhân cao lớn rất hung thần ác nhìn chăm chăm vào một đôi vợ chồng bị hấn đẩy tới trên mặt đất.

Đôi vợ chồng kia quần áo cũ rách, co lại trên mặt đất run lẩy bẩy, trên người mặc quần áo chẳng những cũ rách còn rất loạn. Mặc dù mặt thể sinh tồn không dễ, nhưng con người trong xương thịt đã có thói quen thích xem náo nhiệt cũng không có đổi được, lúc này liền hấp dẫn không ít người ở bên cạnh vây xem.

“Con gái của người là dị năng giả?” người nam nhân cao lớn khinh thường bĩu môi, hung hăng nhổ ngụm nước bọt,

“Con gái của người bất quá mới là một cái dị năng giả cấp hai, mỗi lần làm nhiệm vụ còn chưa đủ chính năng ăn no, còn có thể quản hai người phế vật như các người?”

“Sẽ không, con gái của ta rất hiểu thuận, người chỉ cần lại cho chúng ta một ít thời gian, con gái của ta có thể giao trả đủ tiền phòng” nam nhân trên mặt đất cố gắng ngẩng đầu lên nhìn nam nhân cao lớn kia, trong giọng nói tràn đầy khẩn cầu.

Lúc này, Vân Khởi vừa mới xuống xe nghe được tiếng nói của nam nhân kia liền sững sờ, tiếng nói này rất quen thuộc.

Vân Khởi nhíu mày nhìn lại, sắc mặt lập tức trầm xuống, dĩ nhiên là hắn, cha ruột của cô thân thể này a - - Thẩm Hoa Vinh!

Mà cái bóng dáng cái nhỏ gầy sau lưng Thẩm Hoa Vinh kia dĩ nhiên là kẻ mẫu tốt của nàng Dương Mai a!

Vân Khởi thực là không nghĩ tới ở chỗ này còn có thể gặp được đến đôi vợ chồng này.

Vân Khởi nếu đã chiếm cơ thể này, như vậy cha mẹ cơ thể này nàng liền có trách nhiệm phụ dưỡng, đây là một loại trách nhiệm, Vân Khởi bụng làm dạ chịu. (Ka: tởm ghét lối suy nghĩ này, chuyện nào cũng vậy, quá lụy (phản thông báo cho một vài bạn ở web khác: đây là lần đầu mình edit truyện các bạn hứng thú truyện của mình, mình rất cảm ơn, mình trung bình mỗi ngày 1 chương, mình chỉ đăng trực tiếp ngay tại diendanlequydon.com thôi nha.) Ka xin lỗi vì làm phiền)

Nhưng người mẹ của cơ thể này đã qua đời, mà người cha của cơ thể này lại là một người thiên vị lợi hại, đối với nguyên chủ căn bản không tốt, thậm chí Vân Khởi theo ký ức của nguyên chủ, nguyên chủ đối với Thẩm Hoa Vinh còn có hận ý.

Như vậy Thẩm Hoa Vinh hiện thời thâm như vậy, nàng tất nhiên là không quản bất kể đâu a?

Trong căn cứ kinh đô cũng có không ít người trước chiếm được chút đất, xây thành một khu dân cư, mặc dù đơn sơ, nhưng là so với những căn lều rách nát lạnh lẽo tốt hơn không biết bao nhiêu lần rồi.

Có vài người có chút của cải không muốn ở trong lều, muốn ở một địa phương tốt một chút, như vậy liền thuê lấy một căn phòng như vậy.

Rất nhiều người chính là dựa vào tiền thuê phòng để sống, bất kể là trước mặt thể hay là sau mặt thể, lúc nào có phòng ốc cũng là chiếm tiện nghi.

Về phần dị năng giả cấp hai trong miệng nam nhân thô lỗ kia nói.

Thẩm Hoa Vinh nữ nhi là dị năng giả cấp hai, cái dị năng giả cấp hai này tự nhiên không phải là nói Vân Khởi, như vậy liền là người chị tốt của nguyên thể a ~ Thẩm Duyệt rồi.

Thẩm Duyệt là dị năng giả cấp hai, dị năng giả cấp hai ở mặt thể đã không coi là cái gì nổi trội, dị năng giả cấp hai thân thể thể năng tăng cường không ít, nhưng có thể duy trì dị năng thời gian cũng không dài.

Dị năng giả cấp hai ngay cả dị năng giả các tiểu đội trong tứ đại thế gia đều không tham gia được, muốn trở thành thành viên chính thức tiểu đội dị năng giả, ít nhất phải là dị năng giả cấp bốn mới được.

Dị năng giả cấp hai so với người bình thường tự nhiên là có nhiều lợi ích hơn, ít nhất không cần đi vận chuyển hạch đáp thành trì hay làm việc khổ cực.

“Con gái của ta ở Long Châu binh đoàn đánh thuê tiếp nhận nhiệm vụ, chỉ cần con gái của ta hoàn thành nhiệm vụ, có thể trở thành đoàn viên của Long Châu binh đoàn đánh thuê, khi đó. . . Hừ. . .” Thẩm Hoa Vinh đột nhiên cao giọng đặc ý đối nam nhân kia nói.

Nam nhân thô lỗ kia vốn đang về mặt khinh thường, nghe lời nói Thẩm Hoa Vinh, sắc mặt cứng đờ, sắc mặt có chút do dự.

Long Châu binh đoàn đánh thuê căn cứ người đồ là không ai không biết, đây chính là ngay cả tứ đại thế gia đều rất coi trọng một cỗ lực lượng, hơn nữa bối cảnh rất cường đại, chính mình nhưng là đặc tội không được. Đang ở thời điểm nam nhân kia đang do dự, một tiếng khê kêu vang lên

“Người thật to gan, cũng dám đem cha mẹ của ta đuổi ra ngoài, người muốn chết sao?”

Vân Khởi theo thanh âm kia liền thấy một cái mỹ nữ khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần, mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ căm tức nhìn nam nhân thô lỗ kia.

Nữ nhân này đúng là Thẩm Duyệt!

Vân Khôi không nghĩ tới thể nhưng còn có thể nhìn thấy Thẩm Duyệt, Thẩm Duyệt quần áo coi như là sạch sẽ, sắc mặt mặc dù có chút tái nhợt, nhưng vẫn coi như là khỏe mạnh, cũng không có gầy bao nhiêu, nghĩ đến mặt thể phải trải qua bao nhiêu khổ cực, mà bên người Thẩm Duyệt thể nhưng còn có một chàng trai anh tuấn đi theo, đúng là bạn trai của nguyên chủ đời trước Quách Lâm.

Không nghĩ tới Thẩm Duyệt đã cùng Quách Lâm thông đồng rồi.

“Chúc mừng...chúc mừng, người có thể trở lại rồi!” vợ chồng Thẩm Hoa Vinh nhìn thấy Thẩm Duyệt trở lại, nhanh chóng từ trên mặt đất đứng lên, mặt mũi tràn đầy sắc chúc mừng vội vàng đi đến bên người Thẩm Duyệt.

“Uh, “Thẩm Duyệt điểm điểm chiếc cảm thon, sắc mặt kiêu căng.

Thẩm Hoa Vinh thái độ đối với Thẩm Duyệt cũng chưa từng có nhiều so đo, mà là vội vàng hỏi:

“Chúc mừng chúc mừng a, người đã hoàn thành nhiệm vụ?”

“Đúng vậy, chúc mừng chúc mừng, người trở thành đoàn viên binh đoàn đánh thuê chưa?” Dương Mai cũng vội vàng đi theo hỏi.

“Uh, “Thẩm Duyệt gật đầu, trên mặt khuôn mặt nhỏ nhắn, cũng lộ ra vẻ vui mừng.

Muốn trở thành đoàn viên binh đoàn đánh thuê đúng là rất không dễ dàng, phải đón nhiều nhiệm vụ, hoàn thành toàn bộ mới có thể trở thành người của công hội.

Thẩm Duyệt lúc này mới tiếp nhiệm vụ cùng tổ đội đi ra ngoài hoàn thành nhiệm vụ, cũng bị không ít khó khăn, bất quá kết quả năng rất hài lòng, mặc dù năng hiện tại ngay cả đoàn viên một sao cũng không tính, nhưng là năng tin tưởng chỉ cần năng về sau cố gắng, về sau nhất định sẽ thành là đoàn viên cao cấp.

“Ha ha. . .” Thẩm Hoa Vinh nhìn không được cao hứng cười to

“Thật sự là quá tốt, thật tốt quá, “Thẩm Hoa Vinh nói mạnh mẽ quay đầu trừng nhìn về cái nam nhân trước dăm đầy hấn, vẻ mặt lộ ra đắc ý.

Dương Mai nghe được nữ nhi đã trở thành đoàn viên chính thức, cao hứng cảm động chảy nước mắt, nghĩ đến sau khi trở thành đoàn viên điều kiện ưu việt kia, năng về sau sẽ không bị đói bụng nữa đúng không?

Một nhà Thẩm Hoa Vinh sau khi mặt thể tiến đến, liền theo người cùng đi đến căn cứ kinh đô, trong đó mượn không ít giao thiệp trước mặt thể, nhưng nếu đã cần người ta hỗ trợ, tự nhiên cần phải trả giá giá cao.

Vì vậy mấy người Thẩm Hoa Vinh vốn là chuẩn bị đầy đủ vật tư cũng nhanh chóng giảm bớt, chờ đến sau khi tới căn cứ kinh đô, vật tư cũng không có còn dư lại bao nhiêu.

Mấy người đã quen hưởng sung sướng, tự nhiên không chịu khổ ở trong lều rách, vì vậy dùng vật tư còn lại thuê lấy một gian phòng nhỏ đơn sơ.

Vật tư đều dùng để giao tiền thuê phòng rồi, trên người không có bao nhiêu thức ăn, ba người liền bữa đói bữa no, vô cùng gian khổ qua ngày.

Ba người mặc dù thường xuyên bị đói, nhưng đều chẳng muốn đi chuyển thành gạch đổi vật tư, mỗi ngày liền ngáy ngốc ở trong phòng nhỏ, cũng không ra tìm việc làm.

Mất thấy vật tư sẽ phải thấy đói, Thẩm Hoa Vinh càng ngày càng trở nên táo bạo, Thẩm Hoa Vinh chính mình không dám ra đi đối mặt những thứ tang thi hung ác chán ghét kia, vì vậy hắn liền không nhận được đem chú ý đánh tới trên người Thẩm Duyệt.

Nữ nhi này của hắn nuôi rất tốt, nghĩ đến mới có thể thông đồng với một con rết tốt. Ngay tại thời điểm Thẩm Hoa Vinh âm thầm lên kế hoạch muốn bán Thẩm Duyệt, Thẩm Duyệt thể nhưng thức tỉnh dị năng.

Thẩm Duyệt thức tỉnh dị năng là dị năng giả hệ hỏa. Thẩm Duyệt thức tỉnh dị năng hệ hỏa rồi, căn cứ đối dị năng giả có rất nhiều điều kiện ưu đãi, vì sinh tồn, Thẩm Duyệt đành phải đi tiếp nhiệm vụ đổi lấy thức ăn.

Nhưng tiếp nhiệm vụ quá nhiều người, ngay cả làm nhiệm vụ cũng rất nguy hiểm, nhưng bởi vì sinh tồn chỉ có thể đi lần lộn đo sức một phen.

Thẩm Duyệt mặc dù là dị năng giả, nhưng thực lực bình thường, nhiệm vụ thù lao phong phú một chút, Thẩm Duyệt cũng là không dám nhận, chỉ có thể đón một vài nhiệm vụ nhỏ. Nhưng nhận nhiệm vụ nhỏ quá nhiều người, cũng không nhất định đến phiên năng.

Vì vậy, Thẩm Duyệt mặc dù là dị năng giả, nhưng mà không nhận được nhiệm vụ gì lớn, ba người vẫn là qua bữa đói bữa no.

Tứ đại căn cứ cũng thu nhận dị năng giả, nhưng dị năng giả theo họ cũng đẳng cấp cao, Thẩm Duyệt lúc ấy chỉ là dị năng giả cấp một, căn bản không vào được mắt tứ đại căn cứ.

Ngay tại lúc Thẩm Duyệt cả người mệt mỏi, Long Châu binh đoàn đánh thuê thành lập, theo đó điều kiện phong phú liền hấp dẫn năng.

Vì vậy Thẩm Duyệt không chút do dự, liền cùng vài người thành lập tiểu đội, tiếp nhiệm vụ.

Long Châu binh đoàn đánh thuê nhiệm vụ cũng không thoải mái, Thẩm Duyệt ở lúc thi hành nhiệm vụ, có thời điểm sống còn, đang thời điểm nguy kịch thì được Quách Lâm cứu.

Nguyên lai Quách Lâm cũng tiếp nhiệm vụ Long Châu binh đoàn đánh thuê, vì vậy hai đội tiểu đội liền cùng nhau chấp hành nhiệm vụ, Thẩm Duyệt cùng Quách Lâm cũng càng ngày càng quen thuộc.

Vì vậy chờ Thẩm Duyệt sau khi hoàn thành nhiệm vụ, chính thức trở thành đoàn viên Long Châu binh đoàn đánh thuê, liền mang theo Quách Lâm đến gặp cha mẹ của mình.

Nhưng Thẩm Duyệt không nghĩ tới thế nhưng đụng phải một màn như vậy.

Người chung quanh nghe được Thẩm Duyệt đã trở thành đoàn viên Long Châu binh đoàn đánh thuê, rồi rút lộ ra thần sắc hâm mộ ghen tị, Thẩm Duyệt càng thêm đắc ý

Mà cái người nam nhân đuổi đánh vợ chồng Thẩm Hoa Vinh sắc mặt tái nhợt, ánh mắt lo sợ nhìn xem mấy người Thẩm Duyệt.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Chương 76: Hội họp

Thẩm Duyệt mặc dù đã trở thành thành viên chính thức công hội lính đánh thuê, nhưng nàng còn chưa phải là thành viên một sao, bởi vì công hiến của nàng không đủ, không thể hưởng thụ đãi ngộ của công hội được nhận thức ăn.

Nhưng Thẩm Duyệt lần này cũng hoàn thành nhiều cái nhiệm vụ nhỏ, cũng được một chút thức ăn.

Thẩm Duyệt kiêu ngạo nhìn xem nam nhân thô lỗ kia, chủ nhà bị nhìn đến trong nội tâm hốt hoảng, cường ngạnh trấn định lại nói

“Đây cũng không phải lỗi của ta, là do các ngươi không giao tiền thuê phòng a” càng nói chủ nhà càng thêm cảm giác mình không có làm sai, kinh hoàng trên mặt phai nhạt đi không ít

“Các ngươi không giao tiền thuê phòng, ta đuổi bọn hắn đi ra ngoài, một chút cũng đúng a.”

Thẩm Duyệt trong nội tâm tức giận, tay móc lấy trong ba lô sau lưng ra túi thức ăn, rồi sau đó hung hăng ném tới trên người tên chủ nhà trước mặt.

“Ai nói chúng ta không có thức ăn?” Thẩm Duyệt mặt mũi tràn đầy thâm trầm, kể từ sau khi mạt thế đến, nàng liền không là một cái Thẩm gia đại tiểu thư cao cao tại thượng nữa rồi.

Mạt thế tiến đến, mẹ nàng chỉ biết khóc, chỉ biết núp ở sau lưng cha nàng, không dám ra khỏi cửa, mà cha nàng chỉ biết trốn ở sau lưng nàng, coi như không có thức ăn thì cũng chỉ là có mình nàng ra đi tìm kiếm.

Nàng chỉ là một cô bé, nàng cũng cần an ủi, nàng cũng sẽ biết sợ hãi.

Chủ nhà kia sắc mặt cứng đờ, nhìn mọi người chung quanh một bộ vẻ mặt xem náo nhiệt, lại nhìn đến sắc mặt Thẩm Duyệt kia âm trầm, trong nội tâm đánh trống

“Ta. . . Ta không các ngươi cần thức ăn này nữa rồi, phòng ốc của ta cũng không cho các ngươi thuê nữa, các ngươi đi mau.”

Chủ nhà cũng là thông minh, biết mình không phải là đối thủ của Thẩm Duyệt, hắn đắc tội không được, theo thân phận Thẩm Duyệt sẽ còn tăng cao, vạn nhất nữ nhân này về sau không trả cho hắn tiền thuê phòng, hắn lại đánh không lại nàng, hắn phải làm sao?

Cho nên chủ nhà suy nghĩ một chút, quyết định không đem phòng ở cấp cho người một nhà Thẩm Duyệt thuê, dù sao trong căn cứ còn thật là thiếu phòng ốc, phòng ốc của hắn căn bản không lo không ai thuê đến.

Thẩm Duyệt nghe càng thêm tức giận, nàng là dị năng giả, hơn nữa đã trở thành thành viên Long Châu binh đoàn đánh thuê.

“Hừ, “ Thẩm Duyệt cười lạnh một tiếng “Ta cũng không phải là không trả cho ngươi tiền thuê phòng, ngươi vì cái gì không đem phòng ở cho ta mượn? Chẳng lẽ là xem thường ta?”

Thẩm Duyệt là dị năng giả, trong căn cứ dị năng giả số lượng vô cùng nhiều, theo chiều hướng còn tăng lên, địa vị dị năng giả cũng đang từ từ giảm xuống. Đường nhiên, con người từ trước đến nay là tôn sùng cường giả, chỉ có dị năng giả cao cấp mới có thể đạt được sự tôn trọng của nhân loại.

Mà Thẩm Duyệt cũng bắt quá mới là cái dị năng giả cấp hai, mà dị năng giả cấp hai, trong căn cứ có rất nhiều. Dị năng giả đãi ngộ so với người bình thường tốt hơn, nhưng theo nhân số dị năng giả tăng lên, địa vị không có cao giống như lúc mặt thể vừa tiến đến.

Nhưng cho dù là như vậy, Thẩm Duyệt cũng không phải là người mà chủ nhà kia chọc nổi.

“Không, không phải vậy, “ chủ nhà nhanh chóng sắc mặt đỏ lên, khoát tay, “Không phải vậy.” Thoạt nhìn có chút luống cuống.

“Hừ, không phải vậy?” Thẩm Duyệt cười lạnh “Ta xem ngươi chính là, ngươi dám xem thường ta, vậy cũng đừng trách ta, “

Thẩm Duyệt nói cũng đi đến bên cạnh chủ nhà, ở thời điểm chủ nhà ánh mắt kinh hoàng , hung hăng tặng cho chủ nhà kia một cái bạt tai vang dội.

Thẩm Duyệt mặc dù chỉ là một cái dị năng giả cấp hai, nhưng thể năng cùng tốc độ đã không phải là người bình thường có thể so với.

Chủ nhà kia mặc dù so với Thẩm Duyệt cao lớn hơn nhiều, nhưng sức lực mạnh không thể so sánh Thẩm Duyệt.

Chủ nhà kia bị Thẩm Duyệt đánh học máu, thoáng cái té lăn trên mặt đất.

Xung quanh người xem náo nhiệt ồn ào lập tức an tĩnh lại, trong căn cứ người rất nhiều, mỗi ngày sự kiện đánh nhau giết người vô số, nhưng kể từ sau khi tứ đại thế gia duy trì trật tự, trị an trong căn cứ đã khá nhiều rồi.

Một vài luật lệ nghiêm khắc làm cho người ta không dám dễ dàng động thủ, ngay cả dị năng giả cũng không thể ngoại lệ. Địa vị dị năng giả mặc dù so với người bình thường phải nhiều, nhưng cũng không phải là không có kỷ luật, cũng là muốn tuân thủ luật lệ trật tự .

Thần sắc trên khuôn mặt của những người chung quanh làm cho Thẩm Duyệt có chút bất an, người chung quanh mặc dù thích xem náo nhiệt, nhưng nhìn đến Thẩm Duyệt không kiêng nể gì cả đánh người, trong lòng bọn hắn cũng bắt đầu có chút tức giận.

Bởi vì Thẩm Duyệt là dị năng giả, mà người chung quanh đều là người bình thường, chứng kiến dị năng giả xem thường người bình thường, bọn họ cũng sẽ bức xúc lây.

“Ông xã a~ “ đột nhiên một nữ nhân tóc tai bù xù theo từ trong phòng cũ rách lao ra, kêu thảm ngã đùng trên người nam nhân thô lỗ ngã trên mặt đất kia, nhìn thấy nam nhân thô lỗ kia khoe miệng máu, lập tức khóc lớn

“Ngươi làm sao vậy? Đây là thế nào?”

Rồi sau đó vừa mạnh mẽ trừng về phía Thẩm Duyệt

“Ngươi cái nữ nhân ác độc này tại sao phải đánh chồng ta?”

Thẩm Duyệt theo từ trên cao nhìn xuống nữ nhân, cái cằm nâng cao, ngay cả lời nói đều lười phải nói.

Nữ nhân kia bị thái độ của Thẩm Duyệt chọc giận, đang nhìn đến chồng của mình đau ngay cả lời nói cũng nói không nên lời, lập tức rống giận hướng tới chỗ Thẩm Duyệt nhào tới.

Thẩm Duyệt thấy vậy khinh thường cười lạnh một tiếng, ở thời điểm nữ nhân kia tiến lại gần, Thẩm Duyệt một cước đá ra, đá nữ nhân kia ra vài mét xa, hung hăng ngã trên mặt đất.

Nữ nhân kia thổ một búng máu liên thờ hỗn hển, nằm trên mặt đất, nửa ngày không đứng nổi.

“Hừ, “ Thẩm Duyệt hừ lạnh một tiếng, khinh miệt nhìn “Không biết tự lượng sức mình.”

Người chung quanh thần sắc càng thêm âm lãnh, mặc dù không có tiến lên ngăn trở, nhưng trong mắt lãnh ý phần hận, nhưng làm cho không người nào có thể bỏ qua.

Thẩm Duyệt cũng đã nhận ra, mắt to lạnh lùng đảo qua, người chung quanh cũng nhìn không được cúi đầu xuống, không dám cùng Thẩm Duyệt đối mặt.

Trước, chủ nhà kia thô lỗ đối đãi vợ chồng Thẩm Hoa Vinh nhưng là làm cho người ta cảm thấy có chút quá, nhưng chủ nhà làm cũng không sai, dù sao vợ chồng Thẩm Hoa Vinh không giao tiền thuê phòng, mặt thể sinh sống không dễ, chủ nhà cũng là muốn sinh sống, đối đãi với vợ chồng Thẩm Hoa Vinh không giao tiền thuê phòng, chủ nhà tự nhiên sẽ không khách khí.

Thẩm Duyệt coi như là vừa mới bắt đầu chiếm lý, dù sao chủ nhà cũng không phải là người tốt, đối đãi Thẩm Hoa Vinh đích xác là quá mức chút. Cho nên, thời điểm Thẩm Duyệt đánh chủ nhà, người chung quanh không có ý kiến gì nhiều, nhưng nhìn nữ nhân đến nằm trên mặt đất không thể động dậy, liền làm cho người ta cảm thấy Thẩm Duyệt có chút quá đáng.

Thẩm Duyệt là cái dị năng giả, chủ nhà đối cha mẹ của nàng bất kính, nàng muốn trả thù vốn là đúng vậy, nhưng là thủ đoạn của nàng có chút quá đáng, huống chi, người chung quanh đều là người bình thường, nhìn thấy chủ nhà cùng vợ của hắn bị đánh dậy không nổi, tự nhiên sẽ đồng cảm, đối với Thẩm Duyệt không thích.

“Hừ, “Thảm Hoa Vinh có con gái chỗ dựa, đặc ý hù một tiếng, nhưng sau đó xoay người trở về nhà.

Mà chủ nhà cùng vợ của hắn nằm trên mặt đất, liền được người chung quanh hảo tâm đỡ vào trong phòng.

Vân Khởi chứng kiến chuyện này, cười lạnh một tiếng, lên xe, nếu Thảm Hoa Vinh đã không có nguy hiểm tới tính mạng, nàng liền tạm thời không quản.

Đến Quyền gia, Khung Chi đã đến, mà căn cứ quân doanh Chu Tước cũng đã tới, là Tiết gia đại thiếu Tiết Vũ Hồng.

Tiết gia đại thiếu gia là một nam nhân khoảng hơn ba mươi tuổi, nhìn vẻ bề ngoài ôn hòa lễ độ, tuyệt không như là người quân nhân thế gia.

Căn cứ quân doanh Huyền vũ cũng tới là người cầm quyền, Ngô gia lão gia tử Ngô Đạt Trí.

Thời điểm Vân Khởi tới, liền nhìn đến Quyền gia lão gia tử cùng Ngô gia lão gia tử đang cũng đánh cờ và uống trà, hai ông già ngược lại nhàn nhã.

Mà Khung Chi cùng Tiết Vũ Hồng Quyền Tôn ba người còn lại cùng một chỗ thương lượng về động vật biến dị ngoài thành căn cứ. Không người nào nhìn thấy Vân Khởi tiến đến, Quyền gia lão gia tử lúc này cười nói:

“Cô bé đã đến a!”

“Vâng” Vân Khởi đối với Quyền gia lão gia tử cũng tôn kính lễ độ.

“Ha ha, nha đầu đến đây a!” Ngô gia lão gia tử nhìn thấy Vân Khởi hai mắt lập tức sáng ngời, thái độ dĩ thường ân cần.

Vân Khởi nhìn thấy vẻ mặt Ngô gia lão gia tử như thế, Vân Khởi còn lại là thân thể cứng đờ, chỉ cảm thấy toàn thân không được tự nhiên.

Ngô gia lão gia tử kể từ sau khi gặp qua Vân Khởi, liền không chỉ một lần ở trước mặt Vân Khởi nhắc tới cháu của mình, nhiệt tình mai mối, hy vọng Vân Khởi có thể làm cháu dâu hắn, làm cho Vân Khởi mỗi lần nhìn thấy Ngô gia lão gia tử đều cảm thấy toàn thân không được tự nhiên.

“Cô bé a, Văn Bác nhà chúng ta kỳ thật rất tốt, vóc người cũng soái, người cũng rất chịu trách nhiệm, người lấy hắn sẽ rất hạnh phúc” Ngô gia lão gia tử lại nhai gói thiệu về điểm tốt của cháu trai nhà mình.

“Ha ha. . .” Vân Khởi cười mĩa hai tiếng nàng, không am hiểu nói chuyện này, cũng không biết nên nói cái gì, chỉ có thể cúi đầu, làm bộ không nghe thấy.

Quyền gia lão gia tử nghe, lập tức bắt mồm nói: “Lão Ngô đầu người này không đúng rồi a, cháu nội nhà ta lớn lên lại soái, Tiểu Khởi phải gả cũng là phải gả tới nhà chúng ta.”

Bị đột nhiên điểm danh Quyền Tôn cũng có chút không được tự nhiên, xem cũng không dám xem Vân Khởi, chỉ cho rằng không nghe thấy, nói chuyện với Khung Chi.

“Quyền lão đầu người tạm thời đến, Tiểu Khởi là ta nhận định cháu dâu, người cũng không thể cùng ta đoạt” Ngô gia lão gia tử nghe được lời nói Quyền gia lão gia tử, cấp tốc lo sợ nói.

Vân Khởi nhìn xem hai ông già tranh được mặt đỏ tới mang tai, gương mặt lạnh lùng, ngồi ở một bên, phảng phất nói không phải đang nói mình.

Hai ông già rốt cục khắc khẩu xong rồi, rồi sau đó cùng nhau giờ chén lên, uống một ngụm, đối ba người bắt mồm hô:

“Các người mấy không làm cái không chính sự này, nhanh đến, chúng ta nhanh thương lượng một chút giải quyết như thế nào những thứ động vật biến dị ngoài thành kia.”

Trước không có động vật biến dị, con người còn có thể lái máy bay chiến đấu, giết chết tang thi phạm vi lớn, nhưng sau khi có động vật biến dị, một vài động vật ở trên bầu trời càng thêm trở nên đáng sợ, một vài máy bay, các loại máy bay chiến đấu trên cơ bản đã bị bỏ qua, không thể dùng.

Nếu là trước đây, khi tang thi vây thành còn có thể khống chế phạm vi, nhưng giờ cộng thêm động vật biến dị, tỷ lệ phản kháng của căn cứ bị giảm bớt không ít.

Thật may là động vật biến dị trở thành tang thi cũng không phải là rất nhiều, nếu không, nhân loại thật sự là muốn bị tiêu diệt rồi.

Gần nhất, một vài loài động vật biến dị liên tục quanh quẩn ở xung quanh căn cứ, một vài dị năng giả sau khi hoàn thành nhiệm vụ về bị chúng nó công kích, thậm chí người theo từ trong căn cứ đi ra ngoài cũng bị công kích.

Những thứ động vật biến dị kia tựa hồ muốn đem căn cứ vây khốn, không muốn làm cho bất luận kẻ nào đi ra ngoài, cũng không muốn làm cho bất luận kẻ nào tiến vào căn cứ.

Những thứ động vật biến dị kia chỉ số thông minh còn không cao, nhưng là hành vi những thứ động vật kia, lại để cho người cảm thấy hắn là sau lưng có gì đó đang khống chế chỉ huy. Nếu quả thật là tang thi cao cấp có thể khống chế biến dị động vật, đây mới thực sự là đáng sợ.

Những thứ động vật biến dị kia vây khốn ở xung quanh căn cứ, tạo thành quấy nhiễu rất lớn đối với căn cứ, chẳng qua mang đến uy hiếp trí mạng cho những dị năng giả cấp thấp, còn làm cho người ta trong lòng cảm thấy bất an.

“Hiện tại động vật biến dị đã uy hiếp nghiêm trọng tới sự an toàn của căn cứ, ta đề nghị mọi người tạm thời để xuống khúc mắc, nhất trí đối ngoại, tiêu diệt tang thi ở ngoài căn cứ, bảo vệ an toàn toàn bộ căn cứ, “ Quyền gia lão gia từ đầu nói.

Tứ đại thế gia mặc dù nội đấu, nhưng đây cũng là phải có điều kiện tiên quyết, điều kiện tiên quyết chính là căn cứ có thể an toàn, nếu như ngay cả căn cứ đều bị tang thi chiếm lĩnh, như vậy bọn họ còn nội đấu cái rắm gì a?

Tứ đại thế gia mọi người đều hiểu cả cái đạo lý này, vì vậy mọi người rồi rít gật đầu, Vân Khởi cũng gật đầu bày tỏ đồng ý.

Hiện tại tối trọng yếu nhất là bảo vệ căn cứ, chỉ cần căn cứ không việc gì, như vậy hết thảy đều không sao cả.

Hôm nay tứ đại thế gia cùng Vân Khởi tề tựu lần nữa, cũng không phải là chế định kế hoạch giết tang thi, mà là muốn chung một chiến tuyến, tập trung thực lực các thế gia cùng bảo vệ căn cứ, giết chết tang thi phía ngoài căn cứ.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Chương 77: động vật biến dị dưới nước

“Tang thi mặc dù nhiều, nhưng tang thi có một khuyết điểm rất lớn đó là không thể tái sinh được “ Khung Chi nói:

“Tang thi là giết một con liền bớt đi một con, coi như là ta liều mạng, ta cũng muốn nhất định phải giết chết hết tất cả tang thi a.”

“Tang thi một ngày chưa diệt trừ, chúng ta liền không có một ngày tốt lành” Tiết Vũ Hồng nói theo:

“Tiết gia chúng ta quyết đem toàn lực ra giết tang thi, bảo vệ căn cứ!”

“Ngô gia chúng ta thề chết bảo vệ căn cứ” Ngô lão gia từ cũng chậm rãi nói.

“Long Châu binh đoàn chúng ta sẽ cùng tang thi không đội trời chung, đem sẽ toàn lực giết chết tang thi, bảo vệ căn cứ!” Vân Khởi cũng bày tỏ thái độ.

Tất cả mọi người đều tán thành giết tang thi, bảo vệ căn cứ, như vậy kế tiếp chính là bàn bạc phương hướng giết tang thi là tốt rồi!

Vì vậy kế tiếp, tất cả mọi người bắt đầu phân bổ nhiệm vụ, mỗi quân doanh chịu trách nhiệm một phía căn cứ, mà Long Châu binh đoàn còn lại là quan sát những động vật biến dị đến từ trên trời.

Động vật biến dị cũng có rất nhiều là loài có thể bay trên trời, nếu như những tang thi động vật này trực tiếp từ phía trên bay đến căn cứ, như vậy sẽ đem tới sự nguy hiểm đối với nhân loại, rất khó phòng bị, cho nên cuộc chiến ở phía trên trời, ắt không thể thiếu được.

Máy bay chiến đấu mặc dù cường đại, nhưng so sánh với tang thi mà nói, số lượng quá ít, tang thi động vật mặc dù biến dị có nhiều thiếu sót hơn động vật biến dị, nhưng cái thiếu sót này cũng là tương đối mà nói, động vật có thể bay trên trời rất nhiều, nếu đem tất cả giống loài cộng lại, kia đã có thể là một cái số lượng không lồ đáng sợ rồi.

Nếu đã phân bổ nhiệm vụ ổn thỏa, như vậy tất cả mọi người liền giải tán, trở về bổ trí nhiệm vụ xuống bên dưới.

Vân Khởi mặc dù là hội trưởng Long Châu binh đoàn, nhưng là cá nhân nâng ít lên tiếng, mọi việc trong công hội đều là giao cho Dung Ly chịu trách nhiệm quản lý, dù sao bảo nàng chiến đấu giết tang thi còn đỡ, nhưng mà bảo nàng quản lý một công hội nhiều tính toán rắc rối vậy, Vân Khởi nàng vẫn là không thích.

Cho nên người trong công hội phần lớn không biết lão đại của bọn họ lại là một bé gái mới trưởng thành vậy, mặc dù rất nhiều người đều nghe nói qua, hội trưởng công hội là nữ nhân, hơn nữa rất trẻ tuổi, nhưng Vân Khởi có khuôn mặt quá mức non nớt, làm cho người ta nhìn đều sẽ có cảm giác là một nữ sinh trung học a, ai có thể nghĩ tới cái tiểu cô nương nhỏ bé này lại là hội trưởng đầu a!

Thẩm Duyệt hai ngày nay tâm tình không tệ, mặc dù là ở khu dân nghèo trong căn cứ, nhưng mà ít nhất là ở trong phòng, chứ không phải lều, hơn nữa kể từ khi nàng dạy dỗ qua cái tên chủ nhà kia, chủ nhà kia ngay cả tiền thuê phòng cũng không dám thu, hừ, nàng cũng không phải là không thể không đưa cho, là do hắn không thu, như vậy nàng liền không khách khí.

Nghĩ đến thức ăn sung túc, Thẩm Duyệt tâm tình cũng rất tốt, hừ, sớm như vậy không phải tốt rồi sao, dám đòi tiền thuê nhà với nàng, thực là muốn chết.

Động vật biến dị vây công ở bên ngoài căn cứ, làm cho căn cứ lần nữa khẩn trương lên, Vân Khởi phát thông báo công hội Long Châu cần bảo vệ chính là bầu trời, vì vậy sau khi Vân Khởi trở lại công hội, triệu tập nhân vật cấp cao trong công hội, sau đó bắt đầu thương lượng một vài kế hoạch chiến đấu.

Nhân vật cấp cao trong công hội Long Châu, căn cứ bầu trời quá rộng lớn, muốn phòng ngừa động vật biến dị từ phía trên không tập kích, như vậy sẽ

phải phòng ngừa động vật biến dị từ trên bầu trời đánh vào căn cứ.

Như vậy liên cần một lượng lớn dị năng giả hệ tinh thần có tinh thần lực cường đại, ở giữa không trung tạo ra một cái chắn phòng hộ. Nhưng mà dị năng giả hệ tinh thần rất ít ỏi, Long Châu binh đoàn cũng không có mấy người.

Vân Khởi tinh thần đã đạt đến cấp bảy, đem tinh thần lực của mình bao trùm toàn bộ căn cứ, không là vấn đề, nhưng là phòng hộ ngăn cản nhiều động vật biến dị tập kích nhiều như vậy, là nhất định phải chắc chắn, hơn nữa tiêu hao tinh thần ở thời gian cũng tương đối dài.

Vân Khởi bảo Dung Ly đi liên lạc tứ đại thế gia, để cho bọn họ đem dị năng giả hệ tinh thần của mình mang ra.

Tứ đại thế gia cũng biết mình không thể không ra, dù sao bọn họ phòng hộ chỉ là một phương hướng, mà Vân Khởi muốn phòng hộ lại là cả bầu trời phía trên căn cứ. Nếu như trước động vật không thay đổi biến dị, những thứ tang thi kia tự nhiên sẽ không ảnh hưởng lên không trung, nhưng mà động vật đã muốn biến dị, ngay cả máy bay chiến đấu cũng không dám ở trên không bay lượn.

Vì vậy tứ đại thế gia cũng rất nói sẽ đem thù hạ dị năng giả hệ tinh thần đưa đến công hội Long Châu.

Mà thành viên chính thức của công hội đã gia tăng đến hơn hai trăm người, Vân Khởi đem những này người triệu tập lại, rồi sau đó phân phó nhiệm vụ.

Thẩm Duyệt liền được Long Châu binh đoàn triệu tập đến công hội, muốn phân công nhiệm vụ.

“Nha? đây chính là công hội Long Châu lính đánh thuê a!” Thẩm Hoa Vinh có chút co quắp đứng ở trong đại sảnh công hội, nhìn xem đại sảnh kia trang trí tráng lệ, đá cẩm thạch sàn nhà được lau dọn sáng bóng như gương, xung quanh mọi người hoặc là mặc quần áo dị năng giả hoặc là quần áo tùy tiện tới đây tiếp nhiệm vụ dị năng giả, ngẫu nhiên có thể thấy đồng phục thành viên của công hội.

Thẩm Hoa Vinh ở trước mặt thế, cũng là dân buôn, đại lão gia có tiền a, nhưng sau mặt thế tiến đến, hết thấy cũng thay đổi.

Chẳng những ăn không đủ no, mặc không đủ ấm, ngay cả chỗ ở cũng người nghèo.

Địa phương tráng lệ như vậy hẳn cảm thấy lâu lắm rồi chưa được chứng kiến, cuộc sống giàu có trước kia thật giống như chuyện của kiếp trước vậy.

Thẩm Duyệt không vui nhìn xem Thẩm Hoa Vinh, nhìn người xung quanh đi ngang qua nhìn Thẩm Hoa Vinh ánh mắt khinh thường, làm cho Thẩm Duyệt cũng có chút khó xử. Thẩm Duyệt âm thầm cắn răng, người cha này của nàng thật sự là sẽ cản trở cho nàng, nhất quyết muốn xem Long Châu công hội như thế nào, mặt dày mày dạn bám theo nàng.

“Tốt lắm, vui về a vui về đừng nóng giận” Quách Lâm nhìn xem sắc mặt không vui Thẩm Duyệt, ý tốt an ủi

“Nếu bác trai đã muốn tới đây xem một chút, chúng ta liền mang theo bác trai đi dạo đi!”

Thẩm Duyệt oán trách nhìn Quách Lâm một cái, trên mặt âm trầm nhưng là giảm bớt chút ít, đối với ánh mắt lộ tham lam Thẩm Hoa Vinh bực mình nói:

“Đi thôi, ta dẫn ngươi đi đi dạo.”

“A, được, được,” Thẩm Hoa Vinh không thềm để ý tới tùy ý qua loa, rồi sau đó không ngừng chuyển động con mắt đi theo bên người Thẩm Duyệt, thăm quan công hội.

Nhìn thấy công hội kia điều kiện ưu việt, Thẩm Hoa Vinh trông mà thềm thiếu chút nữa chảy nước miếng, dạn dò bên cạnh Thẩm Duyệt

“Chúc mừng chúc mừng a, ngươi khả nhất định phải không chịu thua kém a, ngươi phải trở thành hội viên cao cấp của công hội, chúng ta mỗi tháng chẳng những có thức ăn, có có thể được một phòng nhỏ.”

Nói đến đây, Thẩm Hoa Vinh thật sự là hận không thể làm cho Thẩm Duyệt ngay lập tức tiếp nhiệm vụ đi ra ngoài giết tang thi, nếu như Thẩm Duyệt thành hội viên cao cấp, như vậy công hội mỗi tháng cho thức ăn, liền đủ hắn ăn rồi.

Thẩm Hoa Vinh đã đói sợ, còn có vừa rồi tham cái phòng nhỏ kia.

Trước mặt thế, một gian phòng trăm m² Thẩm Hoa Vinh liền nhìn cũng sẽ không liếc mắt nhìn, nhưng sau mặt thế, phòng ốc như vậy ở trong mắt Thẩm Hoa Vinh lại không thể nghi ngờ là chỗ ở thiên đường.

Trong phòng không ngừng cung ứng nước sinh hoạt, còn có máy điều hoà không khí, hệ thống sưởi, ghế sofa, giường lớn, Thẩm Hoa Vinh con mắt hận không thể ngay lập tức được sinh sống ở căn phòng kia, thật sự là quá tốt.

Thẩm Duyệt nghe Thẩm Hoa Vinh dạn dò, nhin không được trọn trắng cả mắt, không cần bất luận kẻ nào nói, vì chính nàng, nàng cũng sẽ bò lên trên, bất kể là trả giá.

Quách Lâm một tay kéo Thẩm Duyệt, hai người thân mật nhìn nhau.

Mà Thẩm Hoa Vinh là ở phía trước tham quan công hội, chứng kiến công hội trên mặt đất trồng một vài thực vật xanh tươi, Thẩm Hoa Vinh trong lòng cũng là âm thầm kinh ngạc.

Trước mặt thể, một chút thực vật không coi vào đâu, nhưng là sau mặt thể, nhiệt độ chợt hạ xuống, căn bản không thích hợp thực vật sinh trưởng, hơn nữa đất đã ô nhiễm, không thích hợp thực vật sinh trưởng.

Nhưng không nghĩ tới Long Châu binh đoàn trên đất trống trồng không ít thực vật.

Những thực vật này đều là Vân Khởi từ trong không gian chuyển đi ra, trong không gian Vân Khởi thả rất nhiều linh thạch, linh khí rất đủ, những thực vật này hấp thu không ít linh khí, có thể thích ứng ác liệt hoàn cảnh sinh tồn.

Như vậy thực vật tự nhiên hấp dẫn không ít người chú ý, ngay cả viện nghiên cứu đều phái người đến muốn đào một gốc cây trở về nghiên cứu, nhưng Vân Khởi trong lòng biết rõ, bọn họ là nghiên cứu cũng không được gì, cũng không thêm để ý.

Những thứ thực vật này cũng chỉ có thể ở trong Long Châu binh đoàn nhìn thấy, này cũng trở thành một cảnh đẹp của công hội cũng như căn cứ đi a. Mỗi ngày liền có rất nhiều người tới đây quan sát những thứ thực vật xanh biếc này.

Đặc biệt là những người có điều kiện ở xung quanh công hội, mỗi ngày vườn hoa nhỏ của công hội trở thành vườn hoa nhỏ công cộng tàn bộ.

“Tiểu Khởi, động vật biến dị phía ngoài số lượng đang lấy tốc độ khủng khiếp gia tăng, căn cứ người chính ở bên ngoài quan sát những thứ động vật biến dị kia là từ đâu tới, còn không có tin tức, “Dung Ly đi theo bên người Vân Khởi mặt sắc mặt ngưng trọng.

“Đặc biệt là. . .” Dung Ly nói đến đây sừng sốt một chút, làm như không biết nên nói như thế nào.

“Làm sao vậy?” Vân Khởi hỏi.

“Người công hội phát hiện một vài loài động vật biến dị” Dung Ly nói đem một vài tập ảnh chụp được đưa cho Vân Khởi.

Vân Khởi tiếp nhận, ánh mắt bình thản không gợn sóng rốt cục lộ ra một tia kinh ngạc.

Trên tám hình động vật biến dị, trên người có vảy màu xanh thật dày, thân hình khổng lồ mấy chục mét, trông mắt lớn lồ ra ngoài, thoát nhìn rất là kinh người, thân hình như cá, nhưng mà lại có chân dài.

Có một con, có hai con, có ba chỉ là. . .

Vân Khởi nhìn xem trên tám hình động vật biến dị, mặc dù hình thù kỳ quái, nhưng mà đều có thể thấy được cùng cá một loại hình thể, chẳng lẽ những thứ động vật biến dị này đều là cá biến dị dưới nước?

“Người phát hiện?” Dung Ly gặp Vân Khởi mặt lộ vẻ trầm tư, thờ dài

“Rất nhiều người đều suy đoán những thứ động vật biến dị đáng sợ này là do cá biến dị mà đến, nhưng rất nhiều người cũng không tin.”

Vân Khởi biết rõ Dung Ly là có ý gì, dù sao toàn bộ địa cầu bảy mươi phần trăm diện tích đều là biển cả, nếu như ngay cả trong biển động vật đều biến dị, như vậy thực là nhân loại bị diệt a.

Trong nước đến cùng có bao nhiêu sinh linh, không có ai biết, nhưng khẳng định so với nhân loại nhiều hơn, chứ nói chi là nhân loại sau khi bị lây bệnh độc biến thành tang thi, nhân loại trên cơ bản đã giảm mất một nửa, những thứ sinh linh ở trong biển nếu như biến dị, hơn nữa còn phát triển thêm hai chân đi trên mặt đất, còn có hình thể lớn như vậy, sau khi chiếm cứ mặt đất, nhân loại như thế nào sinh tồn? (Giống phim “quái vật sông Hàn” ghê ^ _ ^)

“Ai!” Vân Khởi thờ dài “Bọn họ đương nhiên không muốn tin tưởng, bất quá cũng chỉ là lừa mình dối người thôi.”

Nếu như đem tin tức này để lộ ra đi, còn không biết sẽ đem con sóng lớn tới mức nào trong lòng mọi người đâu a, người bình thường đã từ từ khôi phục một chút hy vọng sinh tồn, nếu như biết rõ tin tức này, như vậy không biết có bao nhiêu người có thể tuyệt vọng tự sát!

Hai người vừa nói vừa đi, lại không nhìn thấy chạm mặt ba người đi tới.

Thẩm Hoa Vinh hai mắt sáng lên nhìn xem hết thấy tất cả xung quanh, ảo tưởng chính mình có một ngày có thể ở nơi này, lại đột nhiên thấy được phía trước có hai người chạm mặt đi tới, Thẩm Hoa Vinh nhìn xem cái cô gái sắc mặt đông lạnh kia, mắt lộ ra một tia nghi hoặc, không dám tin lắm bấm mở miệng

“Vân Khởi?”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 79: Chương 78: Xác Nhận

Tiếng nói kia mặc dù nhỏ nhưng Vân Khởi vẫn có thể nghe rõ được, có thể ở trong công hội gọi tên nàng người ít lại càng ít, Vân Khởi nhin không được ngẩng đầu.

Mọi người đều là sững sờ.

Thẩm Duyệt vốn là chán đến chết ở sau lưng Thẩm Hoa Vinh, đột nhiên nghe được Thẩm Hoa Vinh gọi tên Vân Khởi, Thẩm Duyệt lập tức giận dữ.

Trong nội tâm tràn đầy giận dữ, hiện tại là nàng cái người con gái lớn ở đây nuôi sống hán đấy, hán thế nhưng còn muốn cái tiểu tiện nhân không biết sống chết kia.

Thẩm Duyệt đang muốn tức giận mở miệng, lại thấy được đứng ở trước mặt bọn họ một đối nam nữ.

Nam nàng tự nhiên biết, là người cán bộ cao cấp của công hội, tuyệt đối là nhân vật cảm quyền, nghe nói là cùng hội trưởng quan hệ phi thường tốt, chính nàng muốn nịnh bợ đều nịnh bợ không được nhân vật lớn.

Dung Ly bình thường phụ trách quản lý sự việc trong công hội, ra ngoài tỉ lệ cao, trong công hội rất nhiều người đều biết hán, Thẩm Duyệt mặc dù chỉ là ngay cả một sao cấp cũng không phải là hội viên, nhưng ít ra coi như là người trong công hội, cũng là gặp qua Dung Ly .

Chỉ là Dung Ly địa vị quá cao, Thẩm Duyệt mặc dù đã gặp Dung Ly, nhưng ngay cả nói chuyện với tư cách Dung Ly cũng không có.

Thẩm Duyệt trong nội tâm không chỉ một lần động tới nịnh bợ Dung Ly, nhưng là người nam nhân kia nhưng là ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn nàng một cái, làm cho Thẩm Duyệt rất là buồn bực.

Thẩm Duyệt trong nội tâm mặc dù u ám, nhưng Dung Ly địa vị quá cao, sau mấy lần không thành, Thẩm Duyệt cũng liền diệt tâm tư nịnh bợ Dung Ly.

Nhưng nàng hôm nay nhìn thấy cái gì, cô gái cùng cái nam nhân cao quý kia là ai?

Là ai? Cô gái kia như thế nào lớn lên giống cái kia tiểu tiện nhân kia như vậy?

Sẽ không, nhất định sẽ không, cái kia tiểu tiện nhân làm sao có thể cùng với cái nam nhân cao quý kia ở cùng nhau, nhất định là nàng nhận lầm người.

Nhưng là không đợi Thẩm Duyệt nói chuyện, Thẩm Hoa Vinh bên cạnh đã vài bước đi đến bên cạnh Vân Khởi, trừng lớn hai mắt nhìn xem cô gái trước mặt vừa quen thuộc lại có chút ít xa lạ, thử mở miệng

“Tiểu Khởi?”

Vân Khởi nhìn xem Thẩm Hoa Vinh trước mặt ánh mắt sáng loáng, ở chỗ sâu trong đáy mắt tràn đầy tham lam, trong nội tâm nhú mảy, không nói gì, nhưng không có lên tiếng phản đối.

“Ngươi là Tiểu Khởi đi?” Thẩm Hoa Vinh mạnh mẽ bắt lấy tay Vân Khởi, lực đạo ở tay rất lớn, mặc dù không đau, nhưng mà làm cho người ta không thoải mái.

“Àn” Vân Khởi tránh ra tay Thẩm Hoa Vinh ra, sắc mặt nhàn nhạt, nhưng trong lòng đã sắp nổ tung, đối với cái người cha cực phẩm được chiếm tiện nghi này, nàng thật sự là không biết nên dùng thái độ gì đi đối đãi?

Thẩm Hoa Vinh gặp Vân Khởi không có ý kiến, lập tức mừng rỡ

“Ngươi này xú nha đầu như thế nào tại đây?” Nói trên mặt sắc mặt vui mừng nhanh chóng tan đi, biến thành phần nộ

“Ngươi này nha đầu chết tiệt này, nhìn ngươi mặc đồ tốt như vậy, nghĩ đến là không lo ăn uống đi, chính mình ăn ngon, tốt, chẳng lẽ liền đã quên cha ngươi?”

Thẩm Hoa Vinh nói liền muốn bắt trụ bả vai Vân Khởi, nghĩ đến thời điểm chính mình chịu khổ, cái xú nha đầu này đang hưởng thụ, Thẩm Hoa Vinh liền khí tâm can đau.

Nhưng là không đợi hán động thủ, Dung Ly bên cạnh liền không nhin được ngăn cản.

Dung Ly bắt đầu mới vừa nghe được có người thế nhưng gọi Vân Khởi, xem ra còn là người quen, không nghĩ tới lại là cha Vân Khởi, Dung Ly sẽ không động tác, còn trong chốc lát thật muốn cùng người đánh quan hệ tốt.

Nhưng là làm cho hán không nghĩ tới chính là, cái nam nhân gầy yếu kia lại đi mắng mỏ Vân Khởi, còn muốn động thủ.

Vân Khởi là ân nhân của hán là cấp trên của hán, lại là bằng hữu của hán, Dung Ly ra tay ngăn cản lại Thẩm Hoa Vinh

“Vị tiên sinh này, thỉnh ngươi yên tĩnh một chút, nghĩ đến là có cái gì hiểu lầm a.”

“Hiếu làm?” Thẩm Hoa Vinh cười lạnh, con mắt nhìn Dung Ly một cái, Dung Ly khuôn mặt tuấn tú, khí chất vinh hoa, trong nội tâm đánh trống không biết Dung Ly là ai, nhưng nghĩ tới hần nếu đã có thể cùng hần cùng đưa con gái vô năng này ở một chỗ, nghĩ đến cũng không phải là cái gì nhân vật trọng yếu, liền cười lạnh nói:

“Người tính là gì a, ta nói con gái của ta, mắc mớ gì đến người? người qua một bên đi.”

Thẩm Hoa Vinh thái độ quá mức lớn lối, Vân Khởi trong nội tâm đối Thẩm Hoa Vinh vẫn là không thích, nàng với người cha tiện nghi này, thật sự là không có nhân lực, hơn nữa còn rất biết kéo cừu hận a.

Thẩm Hoa Vinh bất quá là ngoài cường trong yếu, là con hổ giấy, Dung Ly mặc dù không có nói lời gì quá đáng, nhưng là khí thế trên người nhưng là làm cho sắc mặt Thẩm Hoa Vinh tái đi, cô gắng chống lại khí thế cường đại, ánh mắt chột lóe qua, không dám nhìn thẳng con mắt Dung Ly.

Dung Ly gặp Vân Khởi cũng không nói thêm gì cũng biết Vân Khởi sợ là đối cái này cha ruột cũng không có cái tình cảm gì. Hơn nữa nhìn bộ dáng người nam nhân kia, nghĩ đến Vân Khởi cuộc sống trước kia cũng sẽ không sống tốt đi.

“Tiểu Khởi?” Thẩm Duyệt bước nhanh đi đến trước người Vân Khởi, vành mắt ửng đỏ, trong mắt tràn đầy lo lắng đối với Vân Khởi, một đôi tay nghĩ phải bắt được tay Vân Khởi, Vân Khởi một mực trốn, Thẩm Duyệt đã bắt một cái huyệt, Thẩm Duyệt trong mắt nhanh chóng lướt qua một tia u ám, nhưng lại nhanh chóng biến mất.

“Tiểu Khởi a, người làm sao? Người tại sao lại ở chỗ này?” Nói liền rút một vài giọt nước mắt

“Người có biết hay không, ba mẹ cùng ta đến cỡ nào lo lắng người, mặt thế khủng bố như vậy, người không sao chứ?”

Nói liền quan sát trên dưới Vân Khởi, làm như muốn xác nhận Vân Khởi trên người là có bị thương hay không?

Nghe lời nói Thẩm Duyệt, Thẩm Hoa Vinh giống như là bị người nhắc nhở vậy, chột tỉnh ngộ, nhìn chằm chằm Vân Khởi

“Đúng vậy, Tiểu Khởi, người thế nào lại ở đây?”

Vân Khởi nhìn xem Thẩm Hoa Vinh trông mắt như đánh máu gà cọ sáng, nhạt nói:

“Đây là chỗ của ta, ta tự nhiên ở chỗ này.”

Vân Khởi là biết chuyện này, người biết không ít, Vân Khởi cũng không cần thiết giấu giếm, nếu đã những người này biết hành tung của nàng rồi, như vậy thân phận của nàng, các nàng sớm muộn cũng sẽ hỏi thăm ra?

“Người?”

“Người?”

Thẩm Duyệt cùng Thẩm Hoa Vinh trừng lớn một đôi mắt, có chút không rõ Vân Khởi nói là có ý gì, hoặc là trong lòng của các nàng căn bản không thể tin được.

“Uh, “ Vân Khởi gật đầu.

“Ý của người là, nơi này đều là của người?” Thẩm Hoa Vinh tay run rẩy, ngón tay không mục đích lung tung chỉ xung quanh.

“Àn.”

“Không thể nào, “ Thẩm Duyệt cũng đã hét lớn lạnh lùng, hai mắt tràn đầy nghi hoặc, kinh thường nhìn xem Vân Khởi

“Tiểu Khởi, người bỏ đỡ được ai, nghĩ đến địa vị ở công hội địa vị không thấp đi, người ngược lại thật bản lĩnh a!”

Thẩm Duyệt nghe lời nói Vân Khởi, trong nội tâm ghen tị khó nhịn, nơi này là của nàng?

Nói bậy đi? Có bị bệnh không?

Nơi này là địa phương nào, nơi này chính là lính đánh thuê công hội, nhưng là thường địa phương làm cho tứ đại thế gia trong căn cứ cũng không dám khinh, nơi này sẽ là của Vân Khởi ?

Nói giỡn!

Thẩm Duyệt chỉ là trong nội tâm cảm thấy, Vân Khởi là thông đồng với người nào đó cấp cao trong công hội, mới có thể ở mặt thế sống sót, mới sẽ xuất hiện ở công hội a.

Vân Khởi là người như thế nào, Thẩm Duyệt nàng biết rõ, rất yếu đuối hèn nhát, người như vậy lại là chủ nhân lính đánh thuê công hội ?

Đánh chết Thẩm Duyệt sẽ không tin tưởng, nhất định là nàng thông đồng với một cái nam nhân có quyền thế.

Hừ, bất quá là có quan hệ với một nam nhân tốt, dĩ nhiên cũng là làm càn rỡ mà đến, thật sự là không biết sống chết.

Thẩm Duyệt mặc dù mạnh mẽ, nhưng là nhưng trong lòng rất hâm mộ, nghĩ nàng bình thường gặp một số nhân vật cao cấp của công hội đều rất khó, nhưng là Vân Khởi tiên nhân này lại có thể quan hệ với một người cấp cao, thật sự là gặp vận may rồi.

Vân Khởi nghe lời nói Thẩm Duyệt, cười lạnh một cái, bởi vì Vân Khởi làm việc thận trọng, trong công hội cũng chỉ có nhân vật cao cấp mới có thể gặp Vân Khởi, giống như là Thẩm Duyệt loại này vừa mới là hội viên, nơi nào có tư cách gặp Vân Khởi?

Thẩm Duyệt mới vừa gia nhập công hội, công hội một ít chuyện còn không thăm dò rõ ràng.

Bình thường thấy một vài nhân vật cao cấp còn khó khăn, chớ nói chi là hội trưởng a, Thẩm Duyệt căn bản là không nghĩ tới mình có thể gặp hội trưởng, bởi vì thân phận địa vị chênh lệch quá nhiều, căn bản không nghĩ ra a.

Bây giờ nghe Vân Khởi nói nơi này đều là của nàng, Thẩm Duyệt biết rõ hội trưởng lĩnh đánh thuê công hội địa vị cùng thực lực, tự nhiên khinh thường, cảm thấy Vân Khởi khoác lác.

Vân Khởi nhìn Thẩm Duyệt vẻ mặt không tin, cũng không giải thích.

Chỉ có Thẩm Hoa Vinh sốt ruột nhìn xem Vân Khởi

“Ta mặc kệ ngươi là tại sao lại ở chỗ này, ta là cha ngươi hiện tại cuộc sống trôi qua thật không tốt, nhìn ngươi trôi qua không sai, ngươi nên cấp ta điểm lương thực a.”

Vân Khởi nhìn Thẩm Hoa Vinh một cái, trong nội tâm thật sự là không nghĩ tới sẽ ý hấn, nhưng hấn thật là cha ruột cổ thân thể này, mặc dù làm nhiều điều không tốt với nguyên thể, nhưng nếu như hấn ở chỗ này liên tùy ý la to, để cho người khác thấy được ngược lại không ít.

Trong công hội người cũng không biết Thẩm Hoa Vinh ác tính này, chỉ sẽ cảm thấy nàng bất hiếu, này đối với hình tượng công hội ảnh hưởng không ít.

Vân Khởi suy nghĩ một chút, liền nhân nhậ mở miệng

“Ngươi nghĩ muốn cái gì?”

Nghe Vân Khởi nói, Thẩm Hoa Vinh liền không khách khí chút nào nói:

“Ta muốn ăn mì ăn liền.”

Thẩm Hoa Vinh nhưng tuyệt không khách khí.

Hiện tại đã là ba tháng sau mất thế, toàn bộ thế giới đã ngừng sản xuất ba tháng, tất cả mọi thứ đều là càng dùng càng thiếu, căn bản không có biện pháp tái sản xuất.

Mà Thẩm Hoa Vinh mới vừa lúc mới bắt đầu, còn rất ghét bỏ cả ngày ăn mì ăn liền, về sau, ngay cả mì ăn liền cũng bị mất, chỉ có thể mỗi ngày hòa chút ngũ cốc loãng, về sau chỉ có đói bụng.

Ngay cả uống canh suông đều uống không đầy nổi, chớ nói chi là mì ăn liền, vậy đơn giản chính là vọng tưởng.

Hắn đã có hai tháng không có nếm qua mì ăn liền rồi, hơn nữa mì ăn liền xem như thức ăn dễ dàng dự trữ nhất, rất nhiều người coi như là có, cũng tuyệt đối sẽ không lấy ra cùng người khác đổi.

Cho nên Thẩm Hoa Vinh trong tay mặc dù có thể điểm, nhưng cũng chỉ có thể đổi một chút gạo các loại lương thực, mì ăn liền kia là tuyệt đối không có.

Nghe yêu cầu Thẩm Hoa Vinh, Vân Khởi nhìn hấn một cái, nói:

“Được!”

Sau đó Vân Khởi liền thấp giọng nói với Dung Ly vài tiếng, Dung Ly liền gật gật đầu, rồi đi.

Chỉ còn lại bốn người, Vân Khởi ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn tới, người kiếp trước bạn trai của cổ thân thể này, trực tiếp dẫn ba người đi siêu thị đặc biệt của công hội.

Nam nhân kia sau khi gặp Vân Khởi, con mắt liền gắt gao nhìn chăm chăm Vân Khởi, trong mắt có phức tạp thân phận, muốn cùng Vân Khởi nói chút gì đó, nhưng là Vân Khởi căn bản không phản ứng đến hấn.

Trong siêu thị công hội, đồ vật bên trong phi thường đầy đủ hết, cũng chỉ có trở thành sao cấp hội viên mới có tư cách tiến nhập bên trong mua đồ.

Rất nhiều người công hội hội viên vì có thể đi vào siêu thị mua đồ, đều phi thường liều mạng tiếp nhiệm vụ, kiểm điểm cống hiến.

Đến cửa siêu thị, Thẩm Hoa Vinh nhìn qua trong siêu thị, trong nội tâm tràn đầy mừng như điên.

Cái siêu thị này, Thẩm Hoa Vinh vừa rồi tự nhiên là tham quan qua, chỉ là Thẩm Duyệt đẳng cấp không đủ, liền tiến vào bên trong tư chất cách cũng không có, ba người chỉ là ở bên ngoài nhìn nhìn.

Có thể người tiến vào bên trong không phải là rất nhiều, Thẩm Hoa Vinh nhìn thấy có người tiến vào siêu thị, con mắt đều đỏ.

Không nghĩ tới chỉ là nháy mắt thời gian, hán Thẩm Hoa Vinh thể nhưng đều có thể đi vào bên trong mua đồ rồi.

Ở cửa siêu thị hai người đứng thủ vệ, sau khi nhìn thấy Văn Khởi xuất ra thê công hội, liền để cho đoàn người tiến vào.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Chương 79

Siêu thị của công hội rất lớn, diện tích khoảng chừng mấy ngàn m², cửa mặc dù chỉ có hai người thủ vệ, nhưng hai người thủ vệ này là hai cái dị năng giả cấp bốn, hơn nữa siêu thị lại ở ngay bên trong công hội, nghĩ đến chỉ có kẻ nào không muốn sống mới dám vào đây cướp bóc.

Trong siêu thị nhân viên thu ngân đều là tiền sĩ tài cao tốt nghiệp khoa máy tính, hơn nữa hoàn toàn là những mỹ nữ thân hình cao gầy.

Những cô gái này ở thời điểm mạt thế tiến đến, trên người không có thức tỉnh dị năng, sinh hoạt dị thường gian nan, có rất nhiều dựa vào người nhà, còn có người chính là đi chuyển gạch tường thành, may mắn thì dựa vào nam nhân.

Các nàng vốn tưởng rằng đời này liền ở trong tuyệt vọng vượt qua ngày, lại không nghĩ tới thể nhưng có thể tìm được một công việc tốt như vậy, nhân viên thu ngân a.

Nhân viên thu ngân này chỉ có mười suất công việc, nhưng mà có tới rất nhiều đơn xin vào công việc này, mấy mỹ nữ này là được chọn lựa kỹ càng trên vạn người mới được mười người a. Hơn nữa quản lý đã cảnh cáo các nàng, các nàng có thể được phân công việc này, đó là vạn may cực lớn, nếu như bọn họ không làm tốt phần công việc này, như vậy chỉ có thể mời các nàng đi, dù sao bên ngoài có đến trên vạn người chờ nhận việc đâu!

Tại vì muốn giữ vững phần công việc này, các mỹ nữ lấy ra tất cả nhiệt tình để đối đãi với khách hàng, tranh thủ làm cho tất cả mọi người hài lòng với thái độ làm việc của các nàng.

Vì vậy nhìn thấy có người tiến vào siêu thị, các mỹ nữ nguyên một đám cười ngọt ngào, thái độ niềm nở.

Coi như là Thẩm Hoa Vinh quần áo xộc xệch bẩn thỉu, trên mặt của các nàng cũng thủy chung không có một xíu thái độ khinh thường nào. Thẩm Hoa Vinh căn bản không thêm chú ý tới những mỹ nữ kia, mà bị độ sung túc của siêu thị rung động.

Mặc dù từ ngoài cửa cũng nhìn thấy rất nhiều thứ, nhưng sau khi tiến vào siêu thị, Thẩm Hoa Vinh mới biết được siêu thị đã vượt ra khỏi nhận thức của hắn.

Trong siêu thị có chứa rất rất nhiều đồ, nhất là mì ăn liền mà hắn muốn, còn có rất nhiều đồ hộp, thậm chí còn có một chút rau củ, trái cây, chỉ là rất thưa thớt, vừa nhìn giá cả liền quý dọa người. Còn có rất nhiều bánh mì, bánh bích quy các loại.

Thẩm Hoa Vinh mắt đã trợn trắng rồi, quả thực không thể tin được, hán không nghĩ tới ở mạt thế còn có thể nhìn thấy các loại đồ ăn trước mạt thế.

Trước mạt thế, những vật này hán căn bản khinh thường nhìn đến, nhưng là sau mạt thế, hán chính là muốn ăn cũng ăn không được.

Thẩm Hoa Vinh có chút tham lam đi đến gian đồ hộp phía trước, ghéch khóe miệng, nhìn Văn Khởi

“Ta muốn thịt hộp.”

Văn Khởi nhíu mày, Thẩm Hoa Vinh không phải là chỉ cần mì ăn liền sao? Như thế nào còn muốn thịt hộp, quả nhiên là lòng tham không đáy sao?

Nhưng là chỉ là một cái đồ hộp, Văn Khởi liền gật đầu.

Thẩm Hoa Vinh gặp Văn Khởi đáp ứng, cười lớn, một tay cầm một lon thịt hộp dung lượng lớn nhất, chỉ là hán chỉ có hai cánh tay, cảm thấy hai lon có điểm quá ít, chớp mắt một cái, liền nhìn thấy xe đẩy ở trong góc.

Thẩm Hoa Vinh thả thịt hộp trong tay ra, nhanh chóng cầm lấy một cái xe đẩy, sau đó cười đem thịt hộp bỏ vào trong xe đẩy.

Nhìn Thẩm Hoa Vinh không ngừng đem thịt hộp bỏ đầy xe đẩy, Vân Khởi nhủ mảy, Thẩm Hoa Vinh không biết cái gì gọi, có chừng mực sao?

Thẩm Hoa Vinh cũng không phải là cái ngốc, hẳn biết tính tình con gái mình là dạng gì, lấy Vân Khởi cái loại tính tình nhu nhược đó, nhất định là có quan hệ với đàn ông cường đại, mới có thể có địa vị hiện thời.

Xem sắc mặt Vân Khởi hồng hào, quần áo sạch sẽ, cũng biết nha đầu kia cuộc sống trôi qua qua không sai, hừ, nàng đã có tiền, như vậy liền hảo hảo hiếu kính người cha là hẳn đi a.

Thẩm Hoa Vinh một chút cũng không có khách khí, trực tiếp cầm mười mấy lon thịt hộp, mới hài lòng dừng lại. Vân Khởi cho là hẳn thỏa mãn, nhưng là nàng còn là đánh giá cao Thẩm Hoa Vinh. Thẩm Hoa Vinh đi về hướng xúc xích, thoáng cái liền lấy mười mấy túi xúc xích, một hộp mì ăn liền, một chút trái cây, còn có một chút bánh bích quy. . .

Cho đến khi đầy cả hai chiếc xe đẩy, Thẩm Hoa Vinh mới dừng lại, những vật này, ở trước mặt thế, cũng bất quá mới mấy trăm tệ một khối, nhưng là ở mặt thế, những vật này lại. . .

“Ngài khỏe, của ngài tổng cộng là 3150 điểm, “Nữ thu ngân cười sáng lạn nói.

Hơn ba ngàn điểm?

Thẻ của Vân Khởi được Khung Chi cho, Vân Khởi ở căn cứ nghĩ đến không cần dùng thẻ điểm, nhưng coi như là như vậy, thì điểm trong thẻ còn là không đủ.

Trong thẻ không sai biệt lắm chỉ có một ngàn điểm, cùng với hơn ba ngàn điểm, có một cái chênh lệch không nhỏ.

Vân Khởi nhìn Thẩm Hoa Vinh một cái, nói:

“Thẻ điểm không đủ, người lấy về đi một ít đồ vật đi.”

Thẩm Duyệt từ nãy giờ ở bên cạnh không nói gì, hiện giờ trong mắt lại hiện lên tia khinh bỉ.

Mới vừa mới nhìn đến Thẩm Hoa Vinh không ngừng cầm vật tư, Thẩm Duyệt trong nội tâm vừa cao hứng lại ghen tị.

Cao hứng là đồ ăn này Thẩm Hoa Vinh sẽ mang về chỗ mẹ con nàng, như vậy nàng cũng có thể được một phần a, sau khi mặt thế tiến đến, nàng cũng đã lâu không được ăn thịt rồi, chứ nói chi là hiện tại động vật rất nhiều đã biến dị, về sau thịt khẳng định càng thêm khó được.

Ghen tị chính là Vân Khởi thế nhưng có thể đi vào siêu thị, còn có thể ở bên trong mua đồ, trong tay nàng tự nhiên cũng có thẻ, nhưng là trong thẻ chỉ có vài chục điểm, chuyện chênh lệch này, như thế nào không để cho Thẩm Duyệt ghen tị?

Thẩm Hoa Vinh đem thức ăn để trong tay, trong nội tâm đầy thỏa mãn, đột nhiên nghe được Vân Khởi nói thẻ điểm không đủ, muốn hẳn cầm một ít đồ trong tay trả lại, Thẩm Hoa Vinh nổi giận.

Thẩm Hoa Vinh hai tay nắm thật chặt thức ăn trong tay, thức ăn vào trong tay hẳn, còn muốn làm cho hẳn trả lại, vọng tưởng.

Thẩm Hoa Vinh đã đói sợ, đem thức ăn sít sao hộ vào trong ngực, hét lớn:

“Người thế nào không có thẻ điểm? Người có gì không có, chẳng lẽ nam nhân có quan hệ với người cũng không có? Người đi tìm nam nhân kia đi.”

Nghe lời nói Thẩm Hoa Vinh, Vân Khởi sắc mặt lạnh hơn, mỹ nữ thu ngân ở bên cạnh, ngay cả là nghe lời nói Thẩm Hoa Vinh, trên mặt thế nhưng cũng không có lộ ra chút nào về kỳ quái.

“Ta nói, đem dư thừa đồ để xuống, nếu không ta một đồ vật cũng sẽ không cho người” Vân Khởi nhìn xem Thẩm Hoa Vinh, giọng điệu kiên định, gần từng chữ.

Nhìn ánh mắt Vân Khởi lạnh nhạt, Thẩm Hoa Vinh đột nhiên cảm thấy chột dạ lợi hại, nhưng đây là nữ nhi của hẳn, hẳn sợ cái gì?

“Ta là cha người, người thế nào cùng ta nói chuyện như thế? Như thế nào không lễ phép như vậy?” Thẩm Hoa Vinh cường chống, không cam lòng yếu thế nói.

“Cũng bởi vì người còn là cha của ta, cho nên, ta mới đáp ứng mua cho người đồ, nhưng người cũng không cần được voi đòi tiên, cẩn thận không chết không biết tại sao “Vân Khởi thần nhiên nói:

“Cho nên đem đồ thừa để xuống!”

Thẩm Hoa Vinh trước kia thường thấy Vân Khởi nhu nhược, đột nhiên giọng nói cường ngạnh, liền cho rằng Vân Khởi là vì nam nhân sau lưng mà cứng rắn, càng thêm tức giận.

“Ta chính là không tha, người có thể như thế nào?” Thẩm Hoa Vinh không tin, cái nữ nhi nhu nhược này của hẳn, có thể làm gì với hẳn?

Vân Khởi nhìn nam nhân vì sinh tồn ở mặt thế mà mất đi vẻ bình tĩnh thông dong, cười lạnh một tiếng, xoay người rời đi.

Dù sao nàng còn chưa có giao thẻ điểm, nàng đi rồi, nhìn hấn còn có thể không giao thẻ điểm sao đi ra siêu thị?

Vân Khởi đi hai bước, Thẩm Duyệt xem kịch vui ở bên cạnh rốt cục nhìn không được đi lên trước, ngăn ở phía trước Vân Khởi.

“Tiểu Khởi, người thế nào có thể cùng cha nói chuyện như vậy, ít đồ kia, đối với người mà nói không coi vào đâu, người vì cái gì liền không thể cấp cha đâu?” Thẩm Duyệt trên mặt tràn đầy không vui, có chút oán giận nói:

“Người đây chính là bất hiếu.”

Bất hiếu? Vân Khởi cười lạnh, tiếp nhận ký ức nguyên chủ, nàng biết rõ khuôn mặt chân thật của Thẩm Hoa Vinh, nàng không có báo thù, Thẩm Hoa Vinh nên tự biết yêu cái mạng rồi, nàng hiện tại sở dĩ còn có thể phản ứng Thẩm Hoa Vinh, Một mặt là bởi vì nam nhân này là cha cố thân thể này, về phương diện khác cũng là vì ổn định Thẩm Hoa Vinh, nàng hiện tại dù sao cũng là hội trưởng công hội, cũng muốn chú ý vấn đề hình tượng của mình.(Ka: giết lão đi, ngại gì chị, tác giả cân hết mà, nghĩ nhiều làm gì)

Nếu như không phải là Thẩm Hoa Vinh nhận ra nàng đầu tiên, nàng mới không để ý tới cái gia đình cực phẩm này.

“Người không phải nói nơi này đều là của người, như vậy liền một chút đồ như vậy, người thế nào liền mua không nổi?” Thẩm Duyệt nhìn Vân Khởi cười nhạo.

Nơi này đúng là của nàng, nhưng là nàng chính là không muốn vì Thẩm Hoa Vinh mua nhiều đồ như vậy, ai có thể làm gì nàng?

“Kia ít đồ?” Vân Khởi mỉa mai nhìn Thẩm Duyệt, trên mặt lộ ra bộ dáng giống như cười mà như không

“Người đã nói hơi hợt như vậy, người như vậy hiếu thuận, như vậy người liền vì cha mua đi.”

Thẩm Duyệt nghe lời nói Vân Khởi, trên mặt vẻ mặt cứng đờ.

Thẩm Duyệt tiếp nhiều nhiệm vụ như vậy mới có thể được đến mấy cân lương thực, ăn không hết vài ngày, giá trị cũng bắt quá mới sáu bảy mươi điểm thẻ, mà trong tay Thẩm Hoa Vinh giá cũng hơn ba ngàn điểm thẻ, nàng như thế nào có tiền?

Thẩm Duyệt năng lực thấp, nhận nhiệm vụ cũng có giới hạn, nhận đều là nhiệm vụ nhỏ nhặt, thức ăn đạt được cùng thẻ điểm cũng không thường có hạn, mấy ngàn điểm thẻ, Thẩm Duyệt coi như là mệt chết, cũng ngại không đến nhiều như vậy.

Vân Khởi nói xong, vòng qua Thẩm Duyệt hướng tới cửa siêu thị đi ra.

“Ai, ai, nha đầu chết tiệt kia người đừng đi a. . .” Thẩm Hoa Vinh gặp Vân Khởi thật sự không quan tâm tới hấn, trong nội tâm lập tức khẩn trương, nhìn không được kêu lên:

“Người trở lại cho ta, xú nha đầu người cái này không có quy củ, người trở lại. . .”

Vân Khởi xoay người nhìn xem Thẩm Hoa Vinh, không nói gì.

Thẩm Hoa Vinh nhìn Vân Khởi một cái, liền oán hận nói:

“Tốt lắm, tốt lắm, ta biết rồi, ta đi trả lại những đồ dư thừa “ nói, liền lấy ra một bao bánh bích quy, về mặt đau lòng thả tới một bên trên giá hàng.

Nhìn Thẩm Hoa Vinh lưu luyến đem đồ thừa thả lại đến trên giá hàng, Vân Khởi lúc này mới cầm thẻ trong tay đưa cho thu ngân.

Hết nợ, mấy người ra siêu thị, Thẩm Hoa Vinh trong tay rất nhiều túi to nhỏ các loại, ngay cả Thẩm Duyệt muốn theo giúp hấn xách, hấn cũng không muốn, nhất định chính mình cầm lấy mới yên tâm.

“Tiểu Khởi a, “ Thẩm Hoa Vinh không biết nghĩ tới điều gì, trên mặt sắc mặt phần hận biến thành nịnh nọt

“Bạn trai người là ai a? Khi nào thì có cơ hội để cho cha gặp một lần a!”

Vân Khởi chứng kiến Thẩm Hoa Vinh sâu trong đáy mắt lóe tham lam, khẽ cười một tiếng

“Không cần a.”

Gặp Vân Khởi cự tuyệt, Thẩm Hoa Vinh sắc mặt lạnh lẽo, lạnh nhạt nhìn Vân Khởi, đứa con gái này của hấn này là thế nào?

Hấn tự nhận thập phần hiểu rõ tính tình của đứa con gái này, nhưng một đoạn thời gian không thấy, tính tình nhu nhược của nha đầu này lại thay đổi lớn như vậy?

Thẩm Duyệt nghe được Thẩm Hoa Vinh nhắc tới nam nhân sau lưng Vân Khởi, con mắt liền mạnh mẽ sáng ngời, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Vân Khởi.

Nghe Vân Khởi cự tuyệt, Thẩm Hoa Vinh sắc mặt lạnh như băng, tùy ý lại biến thành nịnh nọt

“Tiểu Khởi a, người xem cha bây giờ còn không có chỗ ở, người nếu đã có thể ở lại tốt như vậy, nghĩ đến cũng không bỏ được cha ngủ ngoài đầu đường đi?” Vân Khởi không nói gì, nàng nghĩ nàng đoán được lời nói kế tiếp của hắn.

“Kia cha có thể hay không chuyển đến nơi đây, ở cùng với người a?”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Chương 80: Tiền phí nuôi dưỡng

“Đúng vậy, đúng vậy, “ không đợi Vân Khởi nói chuyện, Thẩm Duyệt cũng đã không thể chờ đợi được nói:

“Tiểu Khởi a, người ở địa phương tốt như vậy, tự nhiên không biết chỗ ở cha kém nhiều mức nào đâu, lần trước cha cũng bởi vì chưa đóng nổi tiền thuê phòng bị chủ phòng đuổi ra a.”

Thẩm Hoa Vinh trên mặt cũng đúng lúc lộ ra một tia đau khổ,

“Tiểu Khởi a, cha cũng là không có biện pháp a, người sẽ không nhìn cha chịu khổ đi?”

Thẩm Hoa Vinh vì có thể vào ở một gian phòng cao cấp kia, ngay cả da mặt cũng dường như bị mất, khuôn mặt hiện lên vẻ đau khổ, trong mắt tràn đầy khẩn cầu, ở đâu còn có vẻ vênh váo tự đắc như trước.

Ngay cả Thẩm Duyệt ở bên cạnh ở sâu trong mắt cũng đầy khát vọng.

Bọn họ hiện tại mặc dù còn có phòng ở, nhưng mà phòng ở kia ngay cả 10 m² cũng không có tới, chỉ có một gian phòng mà đến ba người ở cùng một chỗ, lúc ngủ thân thể đều không thể trở người, chứ nói chỉ tới một số việc tế nhị như thay quần áo,.... Hơn nữa vừa rồi có xem qua phòng ở trưng bày của công hội, ở trong đó vừa sạch sẽ rộng rãi, còn có buồng vệ sinh đơn, giường chiếu mềm mại, Thẩm Hoa Vinh sau khi thấy, trong nội tâm liền nổi lên tham lam rồi,

Trước biết mình không thể nào có thể ở lại phòng ốc như vậy, cũng liền không có vọng tưởng gì, nhưng sau khi nhìn thấy Vân Khởi cái con bé kia này cũng có thể ở tại nơi ở tốt như này, Thẩm Hoa Vinh trong nội tâm liền rối rắm.

“Ta xuất tiền, các người lại bên ngoài thuê một chỗ ở đi, “ Vân Khởi mở miệng, Thẩm Hoa Vinh không phải là cái đèn cạn dầu, nếu để cho hắn ở nơi này, biết thêm cô là hội trưởng thật sự, kia... còn không biết có thể gây ra cái gì quá đáng hơn nữa đâu!

“Cái gì cơ?” Thẩm Hoa Vinh nhin không được kêu lớn:

“Chính người một bước lên trời, có chỗ ở tốt, thế nhưng có thể để cho cha mình ở trong cái địa phương dơ bẩn như thế kia.”

“Đúng vậy, Tiểu Khởi, người chính mình ăn ngon, ở tốt, cũng không thể không quản cha a!” Thẩm Duyệt cũng ở một bên phụ họa.

Thanh âm của Thẩm Hoa Vinh và Thẩm Duyệt quá lớn, ngay ở giữa đường lớn hấp dẫn không ít người chú ý, Vân Khởi nhìn xem những người đi ngang qua tò mò quan sát bọn họ, trong lòng có chút bực bội.

“Ta chỉ có thể ra điểm thuê cho các người thuê phòng ở, nghĩ muốn ở nơi này chính là không thể nào” Vân Khởi giải quyết dứt khoát, căn bản không cho bọn họ cơ hội phản bác.

Thẩm Hoa Vinh cùng Thẩm Duyệt cũng nhìn ra được, lời Vân Khởi nói ra, là không thể nào sửa lại.

“Tiểu Khởi, người làm sao vậy? Người trước kia không phải như vậy a, người trước kia biết bao thiện lương, biết bao hiếu thuận như vậy, người hiện tại sao lại như thế này a?” Thẩm Duyệt vẻ mặt thương xót cùng tìm tòi nghiên cứu hướng về phía Vân Khởi.

Sắc mặt Vân Khởi cũng không chút thay đổi, cô vốn không phải là nguyên thể này, nguyên thể này dĩ bị người chị tốt bụng cùng người cha từ ái này dồn ép tới từ từ.

Thẩm Hoa Vinh cùng Thẩm Duyệt hai người lấy tình để cảm động lấy lý lẽ nói rõ, nhưng mà lại thấy Vân Khởi không có một tia mây mảy.

Thẩm Hoa Vinh cùng Thẩm Duyệt liền tức giận, phòng ở phía ngoài cùng với phòng ở trong sông hội có thể so sánh cùng với nhau sao?

Phòng ở bên ngoài thì thấp bé lụp xụp, phòng còn không cách âm, càng không có buồng vệ sinh riêng, và sẽ không cung ứng nước liên tục.

Sau khi mặt thể tiến đến, nước ngọt đã từ từ bị ô nhiễm, không thể dùng được, một thùng nước so với một mạng người còn trân quý hơn, nhưng công hội lại mỗi ngày có thể cung ứng nước miễn phí, thật sự là không biết bao nhiêu người ao ước a.

Thẩm Hoa Vinh chứng kiến Vân Khởi không có bất kỳ may mắn nào, mặt nhất thời đỏ ửng, hận không thể ngay lập tức đánh Vân Khởi hai cái tát.

Đặc biệt là Quách Lâm ở bên cạnh, lại là thương xót cùng khinh thường nhìn Vân Khởi

“Vân Khởi người thế nào sẽ biến thành cái dạng này, người chính mình được ăn ngon, được ở tốt, chẳng lẽ liền không cần chú Thẩm sao?”

Vân Khởi nhìn Quách Lâm một cái, không nói gì.

Quách Lâm mặt lộ vẻ lúng túng, trong nội tâm âm thầm bất mãn, quả thực tức giận, nghĩ tới trước kia Vân Khởi này thấy hắn lần nào không phải là về mặt nịnh nọt lấy lòng hắn, đối với hắn đầy tình cảm, Quách Lâm làm sao sẽ không hiểu.

Nhưng bây giờ Vân Khởi là như thế nào? Chẳng lẽ cô ta đã không còn thích hắn?

Cũng phải thôi a, cô ta quen biết với nam nhân ở tầng lớp cao trong công hội, sao mà còn thích hắn cho được chứ? Hừ, nữ nhân tính tình lăng lo!

Thẩm Duyệt kéo Thẩm Hoa Vinh một cái, sau đó đưa cho Thẩm Hoa Vinh một ánh mắt.

Thẩm Hoa Vinh trong mắt tràn đầy không cam lòng, nói:

“VẬY NGƯỜI TRƯỚC CHO TA MỘT NGÀN ĐIỂM THẺ.”

Một ngàn điểm thẻ?

Vân Khởi cười lạnh, Thẩm Duyệt làm rất nhiều nhiệm vụ mới được vài chục điểm thẻ, một ngàn điểm thẻ đã là tiền lương một tháng của hội viên thuộc tầng lớp tinh anh rồi.

Giống như dị năng giả cấp năm trong công hội, một tháng liều mạng làm nhiệm vụ, mới có thể có được đến hơn một ngàn điểm thẻ.

Thẩm Hoa Vinh thật sự là coi cô như là một đại gia đi, một ngàn điểm thẻ, Vân Khởi đương nhiên cảm ra được, nhưng nếu như cô cho quá thống khoái, nghĩ đến Thẩm Hoa Vinh về sau nhất định sẽ được voi đòi tiên, coi cô như máy rút tiền tự động.

“Một trăm/một tháng!” Vân Khởi cười lạnh.

“Cái gì?” Thẩm Hoa Vinh trừng lớn hai mắt kêu to

“Người... người cái con bé kia bất hiếu này, một trăm điểm thẻ có thể làm gì? Người muốn bỏ đói lão tử sao?”

Vân Khởi không nói lời nào, Thẩm Duyệt âm thầm bĩu môi, hận đến cắn răng.

“Người?” Thẩm Hoa Vinh thiếu khí chút nữa muốn nhảy dựng lên,

“Tám trăm.”

“Một trăm!” Vân Khởi mặt không biến sắc.

“Sáu trăm!” Thẩm Hoa Vinh vẻ mặt thịt đau.

“Một trăm!”

“Người?” Thẩm Hoa Vinh gặp Vân Khởi vẫn là không buông miệng, tức khí tới toàn thân run rẩy.

“Năm trăm!” Thẩm Hoa Vinh những lời này quả thực chính là từ trong miệng mắc nghẹn đi ra.

“Một trăm!” Vân Khởi liếc qua Thẩm Hoa Vinh không nói thêm bất cứ gì hơn.

Thẩm Hoa Vinh ánh mắt lạnh lùng trừng nhìn về phía Vân Khởi, Vân Khởi cũng không bị ảnh hưởng một chút nào.

“Tiểu Khởi a, người thế nào trở nên như vậy?” Thẩm Duyệt rốt cục nhịn không được mở miệng.

Một ngàn điểm thẻ? Thời điểm Thẩm Duyệt vừa nghe được Thẩm Hoa Vinh công phu sư tử ngoạm, trong lòng là cao hứng, nghĩ tới cô có thể tranh được vài chục điểm thẻ, nếu như Vân Khởi có thể mỗi tháng cho bọn họ một ngàn điểm thẻ, như vậy cả nhà bọn họ ba miệng ăn có thể trôi qua trong sung sướng rồi.

Cô cũng không cần đi ra ngoài giết tang thi nữa rồi, tang thi đáng sợ như vậy, nếu như không phải là vạn bất đắc dĩ, Thẩm Duyệt mới sẽ đi ra chịu tội như

vậy, chứ nói chi là nguy hiểm có thể mất đi tính mạng bất cứ lúc nào.

Nhà bọn họ thuê cái gian phòng kia bất quá một tháng cũng chỉ mười điểm thẻ, phòng ở tốt một chút, cũng cần vài chục điểm thẻ, nhưng mà dù phòng tốt hơn nữa cũng làm sao có thể so sánh với phòng ở hoàn hảo ở trong công hội?

Nhưng mà cái tiện nhân Vân Khởi này, chỉ muốn cho bọn họ một trăm điểm thẻ, hừ, một trăm điểm thẻ có thể làm gì, mặc dù có thể thuê lấy một cái nhà nhỏ thật tốt, nhưng sau khi bọn họ thanh toán tiền thuê phòng sẽ ăn cái gì, mặc cái gì?

Vân Khởi lại miệng lưỡi cứng rắn, Thẩm Duyệt trong nội tâm lo lắng, không muốn lui mà cầu xin tiếp:

“Tiểu Khởi a, cha sống cũng không dễ dàng, ngươi liền cấp cho cha đi.”

“Một trăm!” Vân Khởi giọng nói nhẹ nhàng nhàn nhạt. Vân Khởi giọng nói cứng rắn đem Thẩm Duyệt tâm can khí đau, hít sâu một hơi

“Bốn trăm, không thể ít hơn nữa rồi.”

“Đúng rồi, không thể ít hơn nữa rồi, “Thẩm Hoa Vinh ở bên cạnh cũng kêu gào theo.

“Một trăm!” Vân Khởi chính là không may may tới bọn họ, để cho bọn họ được vui đòi tiền, nhất định phải cho bọn họ một bài học, hơn nữa, Vân Khởi nhìn thoáng qua Thẩm Duyệt, Thẩm Duyệt này cùng Quách Lâm ở bên cạnh có thể nói là kẻ thù của nguyên chủ, cô nếu đã được thân thể nguyên chủ, như vậy liền không thể cái gì cũng không làm.

Ít nhất phải để ra đi nhẹ nhõm, sau đó lại vì nguyên chủ báo thù mới phải, về phần Thẩm Hoa Vinh? Nếu như hắn thật muốn tìm đường chết, như vậy cô cũng sẽ thành toàn hắn.

Thẩm Duyệt cùng Thẩm Hoa Vinh rốt cục bị chọc giận.

“Con bé kia, ngươi có quan hệ với quý nhân, thậm chí ngay cả chút tiền lẻ này cũng không muốn cấp lão tử, ngươi thật là bất hiếu đó!” Thẩm Hoa Vinh rốt cục tức miệng chửi ầm lên.

“Đúng vậy, Tiểu Khởi, ngươi trước kia cũng không là người như thế này, ngươi thế nào sẽ biến thành kẻ keo kiệt như thế?” Quách Lâm vẻ mặt thương xót.

“Tiểu Khởi a. Ngươi thế nào có thể đối với chúng ta như vậy? Trong tay ngươi cũng không phải là không có tiền, mấy trăm điểm thẻ thôi, ngươi ít nhất mua ít đi vài bộ quần áo, có thể làm cho cha có thể sống qua những ngày tốt lành, ngươi vì cái gì không đồng ý?” Thẩm Duyệt cũng là vẻ mặt chỉ trích.

Vân Khởi nghiêng ngả khoe miệng nhếch lên “Một trăm!”

Ba người thiếu khí chút nữa đầu bốc khói, nguyên lai bọn họ nói nhiều như vậy, Vân Khởi cái bi ỏi nữ nhân này, thế nhưng còn miệng lưỡi cứng rắn.

“Ba trăm, “Thẩm Hoa Vinh rốt cục lớn tiếng nói: “Ngươi nếu ít hơn nữa, lão tử ta phải đi nhà các ngươi ở.”

“Một trăm năm mươi” Vân Khởi rốt cục buông lỏng miệng

“Lại nhiều, ta một phen tiền ta sẽ không ra thêm.”

Thẩm Hoa Vinh cùng Thẩm Duyệt biết rõ bây giờ Vân Khởi đã không phải là còn cái tính tình tùy ý để cho bọn họ bóp méo.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, rốt cục gật đầu.

“Được rồi, một trăm năm mươi liền một trăm năm mươi, chúng ta ký kết một cái hiệp ước, ngươi nếu không cho ta, cũng đừng trách ta không để ý đến tình cảm cha con rồi, “Thẩm Hoa Vinh oán hận trừng mắt liếc nhìn Vân Khởi

.

Vân Khởi trong nội tâm cười khế một tiếng, ký hiệp ước, hừ, là sợ cô không cho bọn họ sao?

Hừ, chờ vài ngày sau, bọn họ biết thân phận của cô rồi, nghĩ đến nhất định sẽ hối hận hôm nay đã ký kết hiệp ước này đi.

“Uh, được thôi!” Vân Khởi làm vẻ mặt khó xử. Thẩm Hoa Vinh cùng Thẩm Duyệt sợ Vân Khởi không đem điểm thẻ cho bọn họ, không thể chờ đợi được nhanh chóng mang ra hiệp ước, song phương rất nhanh liền ký kết hiệp ước.

Thẩm Hoa Vinh nắm thật chặt văn kiện trong tay, làm như bảo bối cẩn thận ôm trong ngực, sau đó mới đi theo Thẩm Duyệt đi ra khỏi công hội.

Quách Lâm trước khi đi ánh mắt phức tạp nhìn thoáng qua Vân Khởi, trong kia mắt có tình cảm sâu đậm không thôi, làm cho Vân Khởi nhanh chóng nổi da gà đầy người.

Thẩm Duyệt vừa hay nhìn thấy, hung hăng trừng mắt nhìn một cái Vân Khởi.

Thẩm Duyệt biết rõ Quách Lâm đối với cô có chút ý tứ, trước đó cô còn làm bộ làm tịch, cảm giác nếu mình đã vào công hội, nói không chừng có thể dựa dẫm được nhân vật cao cấp nào đó, vì vậy liên tục không có đáp ứng Quách Lâm.

Nhưng bây giờ khi nhìn thấy Quách Lâm cùng với Vân Khôi nháy mắt đưa tình, Thẩm Duyệt trong nội tâm tràn đầy tức giận, cô có thể không cần Quách Lâm, nhưng quyết không cho phép Quách Lâm thích Vân Khôi.

Cô biết rõ Vân Khôi trước kia rất thích Quách Lâm, cho nên khi thời điểm Quách Lâm hướng tới cô thổ lộ, cô trong lòng rất đắc ý. Cô trước kia ở trước Vân Khôi phách lối vẫn luôn có cảm giác ưu việt, nhưng bây giờ nhìn thấy Vân Khôi có quan hệ với nhân vật cao tầng trong công hội, còn có ăn ngon, được ở chỗ tốt, như thế nào không để cho Thẩm Duyệt cô ghen tị chứ.

Trước kia Thẩm Duyệt trong lòng rất đắc ý, bởi vì nam nhân mà Vân Khôi thích kia lại thích Thẩm Duyệt cô, nhưng bây giờ Thẩm Duyệt chứng kiến ánh mắt kia, Thẩm Duyệt không phải người ngu, tự nhiên biết rõ ánh mắt kia là có ý gì, cho nên Thẩm Duyệt trong nội tâm mới có thể tức giận.

Thẩm Hoa Vinh vẫn đang trong cảm xúc cao hứng, không nghĩ tới đi ra ngoài một chuyến, còn có thể có kinh hỷ lớn như vậy, có đứa con gái Vân Khôi này, nghĩ đến hẳn về sau nhất định có thể sống qua ngày tốt hơn, ít nhất là sẽ không có bị đói bụng.

Nhưng muốn chỉ đưa cho hắn một trăm năm mươi điểm thẻ, Thẩm Hoa Vinh trong nội tâm cười lạnh, hừ, chỉ cấp cho hắn một trăm năm mươi điểm thẻ, liền muốn đuổi hắn, hừ, không có cửa đâu, chờ hắn đem tiền này dùng hết, hắn liền đi tìm kia con bé kia, hắn cũng không tin, con bé kia còn có thể không cho hắn?

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Chương 81: Nhà mới

Ba người Thẩm Hoa Vinh cảm lấy bao lớn bao nhỏ ở trên đường cái rêu rao khắp nơi, đưa tới không ít người chú ý.

Thẩm Hoa Vinh rất là đắc ý, gặp được quen biết người hỏi thăm, Thẩm Hoa Vinh sẽ dương dương đắc ý nói: Hắn có một cô con gái quen biết với nhân vật cao cấp của công hội Long Châu, những thứ này đều là một con gái khác của hắn mua cho hắn.

Người khác vừa nghe liền hiểu, cái gì mà quen biết nhân vật cao cấp, hừ, nói thật dễ nghe, còn không phải là trở thành tình nhân của người khác sao.

Trên đường người vốn đang có kẻ ăn không ngồi rồi, con mắt sau khi nhìn thấy đồ trong tay Thẩm Hoa Vinh, ánh mắt lập tức ngập tràn tham lam.

Nhưng nghe được Thẩm Hoa Vinh nói, con gái của hắn là nữ nhân của nhân vật cao tầng trong công hội Long Châu, những người này tự nhiên là họ không đắc tội được, nhanh chóng đề xuống ý định xấu xa nhỏ mọn trong lòng, trên mặt lộ ra nụ cười nịnh nọt.

Thẩm Hoa Vinh vốn là con buôn, ở đâu nhìn không ra tâm tư của những người kia, trong nội tâm cười lạnh, ngăn không được đắc ý.

Trở về gian phòng nhỏ kia, Dương Mai chứng kiến mấy người trở về, lại nhìn thấy trong tay Thẩm Hoa Vinh rất nhiều thức ăn, trong nháy mắt con mắt phát sáng như tia laser, nhanh chân bước lên, muốn tiếp nhận thức ăn ở trong tay Thẩm Hoa Vinh.

Không nghĩ tới, Thẩm Hoa Vinh né tránh, căn bản không muốn đưa cho Dương Mai.

Dương Mai trên mặt lộ ra vẻ xấu hổ, ha ha cười hai tiếng nói:

“Ông xã ~, trong tay người cầm là vật gì vậy a?”

Thẩm Hoa Vinh trong tay nhiều thức ăn như vậy, mỗi tay không chịu được, ngồi vào một chiếc ghế nhỏ ở bên trên giường, thờ phỉ phò, đặt thức ăn trên giường nhỏ, tay lại nắm thật chặt, không có một chút buông lỏng.

Nghe được Dương Mai hỏi, Thẩm Hoa Vinh cười hắc hắc hai tiếng

“Lão từ hôm nay vận khí không tệ, thế nhưng có thể gặp được con bé Vân Khôi kia.”

“Cái gì?” Dương Mai sắc mặt lạnh lẽo, cao giọng kêu lên

“Các người thế nào lại gặp tiểu tiện nhân kia? Nhà chúng ta hiện tại trôi qua gian nan như vậy, chúng ta cũng không có tiền để nuôi cô ta.”

Trước kia Dương Mai nhìn thấy Vân Khôi trên mặt còn có thể làm ra chút ít công phu bạch liên hoa, nhưng sau khi mạt thế tới, cuộc sống rất tàn khốc liền đem về mặt Dương Mai ôn nhu tốt tính xé nát, không thể nghi ngờ bại lộ tính tình hung ác, dù sao Thẩm Hoa Vinh đã biến thành một cái kẻ nghèo hèn, bà ta hiện tại cũng không cần dựa vào hắn để cuộc sống tốt hơn, bà ta phải dựa vào là dựa vào con gái tốt của bà ta.

Thẩm Hoa Vinh gặp Dương Mai nổi đóa, có chút bực bội nói:

“Câm miệng cho ta!”

Dương Mai gặp Thẩm Hoa Vinh tức giận, hừ lạnh một tiếng, ngồi ở một bên, không nói.

“Mẹ, “Thẩm Duyệt đi đến bên cạnh Dương Mai, cười nhạo nói:

“Người lần này chắc chắn đã đoán sai, “ánh mắt xoay động

“Con bé Vân Khôi kia thế nhưng ra ngoài gặp được đại vận.”

“Đại vận?” Dương Mai nghi hoặc nhìn Thẩm Duyệt. (Đại vận: gặp quý nhân, gặp vận may,...)

“Đúng vậy!” Thẩm Duyệt giọng nói có chút vị chua “Cô ta thế nhưng lại có quan hệ tốt với nhân vật cao tầng trong công hội Long Châu, người ta bây giờ được ăn ngon lại được ở chỗ tốt a!”

“Cái gì?” Dương Mai ngạc nhiên cao giọng nói

“Không nghĩ tới tiện nhân kia còn có được vận khí tốt như vậy.”

“Đúng vậy, những thứ đồ trong tay cha đang cầm kia vốn là của Vân Khôi bỏ ra, “Thẩm Duyệt nhìn thoáng qua thức ăn ở trong tay Thẩm Hoa Vinh.

“A!” Dương Mai đột nhiên khê kêu một tiếng, hai mắt nhanh chóng sáng, mạnh mẽ đứng lên

“Vậy chúng ta có phải hay không cũng có thể vào trong công hội ở đi?” Thẩm Duyệt cùng Thẩm Hoa Vinh đồng thời bĩu môi.

“Mẹ, chuyện nào có đơn giản như vậy, ta cùng cha cũng đã nói, nhưng mà tiện nhân kia đâu có chịu!” Thẩm Duyệt giọng nói có chút trầm thấp.

“Không đáp ứng, cô ta dám không đáp ứng?” Dương Mai lập tức cao giọng cười lạnh

“Ông xã người chính là cha của cô ta, cô ta dám không đáp ứng?”

“Ai!” Thẩm Hoa Vinh tức giận nói:

“Con bé kia giống như trước sau không giống nhau, không nắm bắt được cô ta.”

“Hừ, “Dương Mai trong nội tâm khinh thường, đối với việc chính mình chứng kiến Vân Khôi từ nhỏ tới lớn, trong lòng vẫn là không tin, Vân Khôi kia tính tình nhu nhược nhất gan như bùn, cô ta dám không đáp ứng?

Gặp thái độ không tin của Dương Mai, Thẩm Hoa Vinh cũng không muốn nhiều lời.

“Vậy các ngươi có biết hay không, cô ta đến cùng có quan hệ tốt với người nào, nam nhân kia tên gọi là gì?” Dương Mai hiếu kỳ nói

.

“Này?” Thẩm Duyệt cùng Thẩm Hoa Vinh liếc mắt nhìn nhau, hai người lúc ấy một mặt nghĩ thầm muốn chiếm tiện nghi, ngược lại lại bỏ qua chuyện tình điều tra này rồi.

“Cái này ta ngược lại thật sự là đã quên, “Thẩm Hoa Vinh lắc lắc đầu, có chút tiếc nuối

“Bất quá, ha ha, ngày mai lại đi hỏi rõ con bé là được a.”

“Đúng vậy, sợ cái gì, nếu đã biết tung tích của tiện nhân đó rồi, còn sợ nó chạy mất hay sao?” Thẩm Duyệt khê cười nói.

“Như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt, “Dương Mai cười hai tiếng.

“Kia cô chỉ cấp cho ít đồ như vậy thôi sao, không cấp thêm điểm thể?” Dương Mai tham lam nhìn thoáng qua thức ăn ở trong tay Thẩm Hoa Vinh.

Dương Mai cũng đã sắp ba tháng chưa từng ăn qua thứ đồ tốt như vậy rồi, bình thường cũng chỉ có thể uống một chút cháo loãng thôi, nhiều nhất có thể ăn cái bánh bao a.

Nhưng khi nhìn đến trong tay Thẩm Hoa Vinh rất nhiều mĩ ăn liền, lạp xưởng,... Dương Mai thật sự là rất thèm ăn chúng.

Nghe được câu hỏi của Dương Mai, Thẩm Duyệt liền tức giận

“Cấp rồi, có quan hệ tốt với nhân vật như vậy, nhưng con bé kia vô cùng keo kiệt, mỗi tháng chỉ cấp cho ta một trăm năm mươi điểm thể.”

“Cái gì?” Dương Mai không dám tin hỏi “Liền ít như vậy?”

Thẩm Duyệt gật đầu khẳng định.

“Tiểu tiện nhân kia thật sự là có bản lĩnh, một bước lên trời, thế nhưng chỉ cấp một chút điểm thể như vậy, thật là không có lương tâm Dương Mai nhìn không được tức miệng chửi ầm lên.

Thẩm Duyệt cùng Thẩm Hoa Vinh trong lòng cũng đồng ý gật đầu, trong nội tâm cũng nghĩ tới ngày mai nhất định phải lại đi tìm tiểu tiện nhân Văn Khởi kia.

“Ông xã, chúng ta khi nào thì ăn cơm a?” Dương Mai bụng truyền ra âm thanh rột rột, Dương Mai ánh mắt thèm thuồng nhìn xem thức ăn Thẩm Hoa Vinh cầm trong tay.

Thẩm Hoa Vinh buổi sáng cũng chỉ uống một chút cháo loãng, lúc trước ở trong công hội, trong nội tâm hưng phấn, về sau vì cùng Văn Khởi tranh thủ lợi ích của mình, cũng bất chấp đói bụng, bây giờ trở về nhà, ngược lại cảm thấy đói bụng.

Vì vậy, Thẩm Hoa Vinh vung tay lên, chúng ta ăn cơm.

Trước Thẩm Hoa Vinh nhất gan, không dám ra ngoài giết tang thi, cũng chịu không nổi khổ, đồ ăn tất cả đều là dựa vào Thẩm Duyệt, tự nhiên cảm không nổi khí thế.

Hiện tại tất cả lại bất đồng, thức ăn của cả nhà đều ở trong tay của hắn, nói chuyện tự nhiên cứng rắn lên không ít.

Quách Lâm đi theo Thẩm Duyệt vào phòng của nhà Thẩm Duyệt, hắn là người ngoài, ngược lại không có nói thêm cái gì về Văn Khởi.

Quách Lâm cũng là thành viên của công hội Long Châu, trên người cũng có điểm thể, ở gần phòng Thẩm Duyệt cũng thuê một gian gian phòng nhỏ, bình thường ăn cũng chỉ có thể uống một chút cháo loãng.

Hiện tại nhìn thấy thức ăn ở trong tay Thẩm Hoa Vinh, Quách Lâm nào đâu chịu đi, mặt dày mày dạn, lưu lại. Bốn người dựa vào thức ăn của Văn Khởi, buổi tối ngược lại ăn một bữa tối phong phú.

Bọn bốn người đi rồi, Dung Ly làm xong công việc được giao, phải đi báo cáo cho Văn Khởi.

Văn Khởi cảm giác được Dung Ly đến, liền đứng lên mở cửa để cho Dung Ly vào.

“Những người kia là thân nhân của ngươi?” Dung Ly sau khi ngồi xuống, mở miệng hỏi.

Dung Ly cùng Cao Lô, Văn Khởi còn có tiểu Hạo tình nghĩa không tầm thường, là bằng hữu cùng trải qua nguy hiểm tính mạng, nhìn thấy những thân thích cực phẩm của Văn Khởi, Dung Ly không yên tâm, cố ý để Văn Khởi xem một chút.

Văn Khởi nhìn thấy ánh mắt Dung Ly lo lắng, khẽ cười một tiếng, đưa cho Dung Ly một chén nước, mới ngồi xuống.

“Yên tâm đi, những người kia sẽ không đối với ta có bất kỳ ảnh hưởng gì.”

Gặp Văn Khởi trên mặt cũng không có sầu khổ, biết rõ Văn Khởi nói rất đúng, Văn Khởi quả thật cũng không cần phải để ý những người kia.

Dung Ly liền không nói thêm gì, cùng Văn Khởi nói một vài công chuyện của công hội, nhanh một chút để cho Văn Khởi nghỉ ngơi, rồi cáo từ.

Cao Lô cùng Đồng Hạo hai người đều ở bên ngoài bận rộn, ngược lại còn không biết chuyện tình hôm nay.

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Thẩm Hoa Vinh liền tự mình đi tìm phòng ở, muốn dọn nhà, bọn họ bây giờ đã là người có tiền, như vậy sao có thể nguyện ý ở lại cái loại địa phương như trước nữa chứ?

Thẩm Duyệt tự nhiên cũng nguyện ý, cùng cha mẹ ở tại một gian gian phòng nhỏ, đối với sự cao ngạo Thẩm Duyệt mà nói, quả thực khó có thể chịu được.

Vì vậy ba người Thẩm Hoa Vinh cùng nhau đi ra ngoài tìm kiếm phòng ở.

Đi đến tận buổi trưa, cuối cùng ba người tìm được rồi một chỗ, một nhà nhỏ, hơn ba mươi m², có hai gian phòng riêng, cách nhà vệ sinh cũng gần, nhà vệ sinh cũng tương đối sạch sẽ.

Căn nhà nhỏ này cách căn cứ rất gần, vị khu vực cũng rất tốt, cảnh vật xung quanh cũng tương đối sạch sẽ.

Ba người đều rất hài lòng, chỉ là tiền thuê mỗi tháng sẽ phải nộp một trăm hai mươi điểm thể, so với cái gian phòng trước bọn họ thuê nhiều hơn hẳn một trăm điểm thể rồi.

Đây cũng tự nhiên, trước kia bọn họ thuê lấy cái gian phòng nhỏ chỉ có mười m² đó, hơn nữa còn ở khu dân nghèo, thường xuyên phát sinh tranh đấu,

xung quanh cũng có chút dơ dáy bẩn thỉu.

Mà căn nhà nhỏ này, có tới hơn năm mươi m², cách nhà vệ sinh cũng rất gần, xung quanh cũng sạch sẽ, xung quanh ở đều là gia đình dị năng giả.

Gia đình những dị năng giả kia, đều là trong nhà có dị năng giả rất lợi hại, nếu không cũng không thể tại địa phương quý giá như vậy thuê nhà ở.

Ba người rất hài lòng, chỉ là tiền thuê phòng nhiều lắm, cuối cùng trải qua thương lượng, cùng định giá, một tháng một trăm điểm thẻ.

Thẩm Hoa Vinh rất là hào phóng đem một trăm năm mươi điểm thẻ Vân Khởi ngày hôm qua mới vừa cấp cho hẳn xuất ra một trăm điểm thẻ dùng để nộp tiền thuê phòng, ba người rất nhanh liền dọn nhà.

Dọn nhà, Thẩm Duyệt sẽ có gian phòng đơn của chính mình, Thẩm Duyệt rất hài lòng.

Mà Quách Lâm còn lại sau khi giúp đỡ ba người họ dọn nhà, cuối cùng dựa vào da mặt dày, cũng chuyển vào Thẩm gia, ở tại phòng khách.

Dương Mai trước đối Quách Lâm cũng rất hài lòng, dù sao Quách Lâm cũng là một dị năng giả, vẫn có thể phối hợp với con gái của bà ta.

Nhưng là bây giờ bất đồng, có Vân Khởi lại khác, Dương Mai cảm thấy, ngay cả tiện nhân Vân Khởi nhỏ như vậy cũng có thể có quan hệ hội nhân vật cao tầng trong công hội, cả ngày ăn ngon ở chỗ tốt. Số điểm thẻ của nhà bà ta so với tiện nhân Vân Khởi kia còn kém hơn, nhất định bà ta phải có một người con rể tốt hơn con tiện nhân kia. Vì vậy Dương Mai cũng có chút chướng mắt đối với Quách Lâm rồi, chớ nói chỉ là Quách Lâm mày dạn mặt dày ở cùng nhà với bọn họ, điều này càng làm cho Dương Mai không hài lòng.

Thẩm Duyệt trước cũng cảm thấy Quách Lâm cũng không tệ lắm, nhưng làm cho cô không nghĩ tới chính là Quách Lâm thế nhưng như vậy không có tự chủ, người như vậy như thế nào có thể xứng làm bạn trai của cô cơ chứ?

Vừa rạng sáng ngày thứ hai, Thẩm Hoa Vinh liền cao hứng bùng bùng rời giường, mặc quần áo sạch sẽ, tinh thần cùng diện mạo có thể so sánh với trước kia là khác biệt một trời một vực.

Nhìn thấy Thẩm Hoa Vinh rời giường, thời gian qua Dương Mai lười nhác cũng gấp vội vàng bắt đầu đi theo đến, mặc vào quần áo thật tốt, theo sát ở đằng sau Thẩm Hoa Vinh.

Thẩm Duyệt sau khi rời giường, liền nhìn đến hai người ngồi trong phòng khách, Quách Lâm chính ở một bên nhìn nọt hai người. Nhìn thấy Thẩm Hoa Vinh bộ dáng cao hứng bùng bùng, Thẩm Duyệt một chút cũng không kỳ quái, nhưng khi nhìn đến Dương Mai đồng dạng mặc chỉnh tề, Thẩm Duyệt nhìn không được hỏi:

“Mẹ, chẳng lẽ người cũng muốn đi?”

Dương Mai trừng mắt liếc Thẩm Duyệt,

“Ta như thế nào liền không thể đi, chỉ đồng ý cho các người đi?” Dương Mai đối với công hội Long châu nổi tiếng đã thêm thường rất lâu, tự nhiên muốn đi xem một chút, thuận tiện mò một ít chỗ tốt.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: Chương 82: Tìm tới cửa

Thẩm gia ba người cộng thêm Quách Lâm mặt dày mày dạn cứng rắn muốn đi theo tới công hội.

Nhưng đến công hội rồi, Thẩm Hoa Vinh mới nghĩ đến hẳn như thế nào lại quên hỏi con bé Vân Khởi kia ở chỗ nào a!

Bất quá chuyện này cũng không là vấn đề, Thẩm Duyệt bất kể thế nào cũng là hội viên chính thức của công hội, bốn người liền tiến vào công hội.

Nhưng Thẩm Duyệt có lẽ đã quên, chính cô bất quá mới chỉ là hội viên ở cấp thấp nhất mà thôi, bình thường tiếp xúc chủ yếu đều là hội viên cấp thấp, căn bản không có cơ hội tiếp xúc hội viên cao cấp của công hội.

Mà hội viên cấp thấp ở công hội trên cơ bản đều chưa từng gặp qua Vân Khởi, coi như là có gặp qua Vân Khởi, cũng không nhất định biết rõ thân phận của Vân Khởi.

Vì vậy Thẩm Duyệt lần lượt hỏi mọi người trong công hội, có biết hay không một cô gái tên là Vân Khởi. Hội viên cấp thấp trong công hội chủ yếu đều là mới vừa gia nhập công hội không lâu, rồi rít lác đầu, bày tỏ không biết.

Thẩm Duyệt có chút không vui, Thẩm Hoa Vinh trầm mặt, còn lại Dương Mai vẫn hưng trí bùng bùng, sau mặt thế, bà ta bị hù dọa thiếu chút nữa mất

hòn, đầu chịu đi ra ngoài. Cả ngày ở nhà, chờ đợi Thẩm Duyệt ra ngoài tìm kiếm điểm lương thực, hiện tại thật vất vả mới có chút thành quả, còn là hội viên của công hội rất nổi danh ở căn cứ, Dương Mai hào hứng rất cao.

Dương Mai trừng lớn hai mắt, hai mắt không ngừng nhìn xung quanh, thấy cái gì mới lạ, vật gì trân quý, trong mắt cũng sẽ nhìn không được lóe lên những tia sáng tham lam chói mắt.

Vì vậy bốn người đành phải đi tới khu dân cư bên ngoài công hội chờ đợi, nghĩ tới tiểu tiện nhân Văn Khởi kia có quan hệ với nam nhân là nhân vật cao tầng, như vậy chỗ ở khẳng định cũng là cao cấp.

Bốn người đầu tiên là hỏi thăm thủ vệ phía ngoài khu dân cư, thủ vệ tự nhiên sẽ không đem tin tức tiết lộ cho bốn người, bốn người đành phải ngồi xỏm ở một cái góc nhỏ gần cổng, ôm cây đợi thỏ, chờ Văn Khởi.

Khu dân cư này là khu dân cư mới được xây thêm nhưng thiết kế rất giống với khu nhà hội viên cao cấp và đều là bảy tầng, khu dân cư này chủ yếu để cho hội viên cấp ba sao trở lên vào ở.

Trụ ở bên ngoài khu dân cư, bên trong được thiết kế tinh tế, gian phòng gọn gàng sạch sẽ, quả thực cùng trước mặt thế không có sai biệt bao nhiêu, khiến cho Dương Mai sau khi nhìn thấy hai con mắt phát sáng nhìn chằm chằm.

Ba người Thẩm Hoa Vinh cùng Thẩm Duyệt hôm qua đã xem qua, hôm nay nhìn lại cũng đã đỡ hơn sự khao khát thèm thuồng, nhưng so với Dương Mai lại không giống nhau, sau khi mặt thế tiến đến, bà ta không dám bước chân ra khỏi cửa, chỗ ở ngay cả ổ heo trước mặt thế cũng không bằng, hiện tại làm cho bà ta không nghĩ tới chính là sau mặt thế người ta còn có thể vào ở một nơi cao lớn đẹp đẽ vậy.

Dương Mai hâm mộ đến ghen ghét rồi!

Ngay sau khi bốn người kia bước vào công hội Văn Khởi đã có tin tức, cô cũng biết lấy tính tham lam mấy người kia, biết mình có chỗ tốt như vậy lý nào chịu buông tha?

Chứng kiến bốn người ngồi canh giữ ở phía bên ngoài khu dân cư, nghĩ đến chắc muốn ôm cây đợi thỏ tóm mình đây. Văn Khởi cười lạnh, cô khả không phải là loại người tốt gì, cô sở dĩ nguyện ý cung cấp phí nuôi dưỡng cho Thẩm Hoa Vinh, bắt quá cũng là vì mình suy tính.

Trong công hội, những hội viên cấp thấp mặc dù không biết mình, nhưng chỉ cần dụng tâm tìm kiếm, tìm ra thân phận của mình tuyệt đối không khó. Công hội thành lập không lâu, Thẩm Hoa Vinh kiếp trước có lỗi với Văn Khởi, nhưng kiếp này những chuyện kia, Thẩm Hoa Vinh còn chưa kịp làm.

Nếu để cho hội viên của công hội biết chính mình là con gái nhưng bỏ mặc người cha là Thẩm Hoa Vinh chịu khổ, như vậy đối với thanh danh của cô đúng là đã kích trí mạng.

Nếu như công hội thành lập đã lâu, có cơ sở nhất định, kia Văn Khởi cũng không sợ, nhưng là công hội vừa mới thành lập không lâu, cũng đang là thời điểm cố gắng phát triển, nếu để cho hội viên biết rõ, cô đối cha ruột của mình ác độc như vậy, đối đãi như vậy người khác... ?

Vì công hội ổn định, Văn Khởi đành phải trước tạm thời ổn định ba người Thẩm Hoa Vinh, sau đó từ từ tìm cơ hội trả thù. Tiện nghi của Văn Khởi cô cũng không phải là dễ dàng chiếm như vậy a.

Nếu như Thẩm Hoa Vinh thức thời, không đến quấy rầy cô, như vậy cô nhắm mắt làm ngơ, nói không chừng thiện tâm, liền thật sự buông tha ba người Thẩm Hoa Vinh.

Nhưng mà Thẩm Hoa Vinh nếu đã muốn tìm đường chết, như vậy cô nếu không thành toàn cho bọn họ, chẳng phải là cô đã phụ 'Tình nghĩa' của bọn họ dành cho mình sao?

Nghĩ tới hội nghị ngăn chặn động vật biến dị hôm nay, Văn Khởi cười một tiếng rồi đối với Dung Ly đứng ở sau lưng nói:

“Chúng ta đi!”

Hôm nay chính là lần đầu tiên Văn Khởi chính thức lộ diện ở công hội, công hội đã có mấy ngàn người, nhưng đại đa số đều là hội viên cấp thấp, cao cấp không nhiều lắm, hôm nay muốn mở hội nghị động vật biến dị.

Văn Khởi dẫn Dung Ly rời khỏi tòa nhà trung tâm, cố ý đi ngang qua khu dân cư, lại vừa lúc bị bốn người kia nhìn thấy.

Bốn người kia nhìn thấy Văn Khởi, con mắt lập tức sáng, đứng lên, bước nhanh đi đến gần bên người Văn Khởi, đem Văn Khởi vây vào giữa, dường như là sợ Văn Khởi chạy mất vậy.

Nhìn thấy Văn Khởi, Thẩm Hoa Vinh cùng Thẩm Duyệt, Quách Lâm ba người hôm qua đã nhìn qua, ngược lại không có cái cảm giác gì đặc biệt. Nhưng đối với Dương Mai đã lâu chưa gặp qua trong nội tâm lại cực kỳ kinh ngạc, cô gái trước mắt này thật sự là cái con bé Văn Khởi trước kia vẫn tùy ý bắt nạt?

Dương Mai xem như là nhìn Văn Khởi từ nhỏ lớn lên, trước kia Văn Khởi lúc nào cũng cúi đầu, người lúc nào sợ hãi, mỗi lần nhìn thấy bà ta, trong mắt đều tràn đầy sợ hãi, nhưng mà Văn Khởi bây giờ?

Mặc dù khuôn mặt rất giống nhau, nhưng Dương Mai chắc chắn rõ ràng người trước mắt cùng Văn Khởi trước kia không giống nhau, bà ta không biết

có chỗ nào không giống nhau, nhưng bà ta có thể cảm giác được sự không giống nhau ấy.

Vốn dĩ Vân Khởi trước kia mà Dương Mai biết tính cách nhu nhược ần tượng quá sâu, cho nên mặc dù cảm thấy ở Vân Khởi tựa hồ có chỗ không giống nhau, nhưng Dương Mai vẫn nhìn không được hướng về phía Vân Khởi cười lạnh nói:

“Người rốt cục chịu ra ngoài rồi?”

Vân Khởi đối với bọn họ cũng không có chút khách khí nào, để cho bọn họ chờ đợi ba giờ rồi, bên ngoài lạnh như vậy, khiến toàn thân Dương Mai run rẩy, sắc mặt liền thật lạnh.

Vân Khởi không thèm để ý chút nào cười một tiếng

“Các người đâu có nói với ta là các người muốn tới, các người không nói với ta các người tới, ta làm sao biết các người tới.”

Vân Khởi cây ngay không sợ chết đứng, lấy lời nói của Dương Mai mà nói ngược lại, Dương Mai tức giận thờ phỉ phò, trước kia Vân Khởi quá mức thuận theo, khi nào thì dùng giọng nói như vậy nói chuyện với bà ta? Dương Mai phát hỏa

“Người cái tiểu tiện nhân kia, người dám nói chuyện với ta như vậy? Người có phải hay không không muốn sống?”

Vân Khởi lạnh lùng nhìn Dương Mai một cái, sau đó ngậm miệng lại.

Cũng không biết khi nào thì, xung quanh tụ tập không ít người, người chung quanh chứng kiến Dương Mai hung ác tức giận mắng Vân Khởi, làm cho trong lòng bọn họ lập tức nổi lên bất bình.

Mọi người ở trong đây chủ yếu là nhân vật cấp cao trong công hội, phần lớn đều gặp qua Vân Khởi, biết rõ Vân Khởi thích an phận, cũng không hề nói cái gì quá đáng bao giờ. Không nghĩ tới thần tượng trong lòng bọn họ, thế nhưng sẽ bị một cái lão bà mắng, sở dĩ phải hội viên đều nổi giận.

“Người này bà điên, cảm miệng cho ta, “ một nam nhân thân hình to lớn quát Dương Mai, ánh mắt âm lãnh.

Dương Mai chính là đang mắng hăng say, đột nhiên cảm thấy một cổ khí lạnh trực tiếp theo lòng bàn chân lên đến đáy lòng, Dương Mai thanh âm nhất thời nghẹn ở cổ họng, gặp một nam nhân cao lớn nhìn chằm chằm bà ta. Dương Mai nhìn không được run một cái, nhưng nghĩ đến con gái của mình cũng là đệ năng giả, lại là hội viên của công hội, thấy mọi người ở chung quanh trào phúng nhìn mình, Dương Mai nhìn không được quay sang nói lại

“Người ai a? Ta thích mắng ai thì mắng, người quản được sao?”

Dương Mai một câu nói lập tức chọc nhiều người tức giận, Vân Khởi không chỉ là hội trưởng công hội, lại là thần tượng trong lòng rất nhiều người, những người này sau khi mặt thể tiến đến, cuộc sống liền rất gian nan, sau khi có công hội Long Châu lính đánh thuê, lính đánh thuê trong công hội được nhận điều kiện ưu việt, chẳng những cho bọn họ một nơi an toàn đặt chân. Còn tạo công ăn việc làm cho người nhà của họ, công hội chính là nhà của bọn họ, mà Vân Khởi liền chính là lão đại của bọn họ.

Nếu như Vân Khởi chỉ cho bọn họ cuộc sống tốt hơn thì những người này có lẽ sẽ không sùng bái Vân Khởi, nhưng là Vân Khởi có thực lực sâu không lường được, mới khiến cho mọi người triệt để đem công hội cùng Vân Khởi xem như thần mà dựa vào.

“Người cái đàn bà thói tha kia, người dám nói thêm câu nữa thử xem, có tin hay không ta bắt người đi uy tang thi ăn” một nam nhân trẻ tuổi hung hăng nói.

“Lão bà nói xin lỗi cho ta!”

“...”

Dương Mai gặp người xung quanh túm lại chỉ trích bà ta, vốn là khí thế mạnh mẽ chống lại cũng nhanh chóng giống như là bóng cao xu xì hơi, móp méo đi. Dương Mai sợ hãi rút cổ lại, nhìn không được nghiêng đầu sang nhìn Thẩm Duyệt cùng Thẩm Hoa Vinh, về phần Quách Lâm sớm liền sau khi nhìn thấy những người này liền núp ở trong góc, cúi thấp đầu, ngẩng đầu xem cũng không dám.

Những người này đều là đệ năng giả cao cấp, khí thế ở trên người rất áp người, Thẩm Hoa Vinh nào có thể so sánh cùng. Vì vậy Thẩm Hoa Vinh đành phải đưa ánh mắt hướng về phía Thẩm Duyệt, không dám nhiều lời một chữ.

Thẩm Duyệt xem ba người đều nhìn về phía mình, trong lòng cũng là đánh trống, không nhìn được thăm mắng, những người kia Thẩm Duyệt hoặc là gặp qua, hoặc là nghe người ta nói qua, đều là đệ năng giả cao cấp, cũng không phải là người mà cô có thể so sánh.

Cái con bé Vân Khởi kia đến cùng dựa vào ai, như thế nào có thể khiến cho những người này đều giúp cô ta nói chuyện đây?

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi, “ Thẩm Duyệt rất thức thời khom lưng đối người chung quanh xin lỗi, về mặt rất là chân thành tha thiết

“Mẹ ta tính tình thẳng, không tốt lắm, ta mang mẹ ta hướng mọi người nói xin lỗi, kính xin mọi người có thể tha thứ.”

Thẩm Duyệt thái độ xin lỗi rất chân thành tha thiết, người ở chung quanh tuy nhiên cũng không hề dễ dàng bị lay động.

Sau khi mặt thể tiến đến, những người bọn họ đã sớm xem coi nhẹ cái chết, chớ nói chi là bọn họ quan hệ xã giao phong phú, một cái có thể nhìn ra được Thẩm Duyệt tâm tư không thuần khiết.

Thẩm Duyệt thấy mọi người không để ý đến chính mình, lập tức nóng nảy, đối với Vân Khởi nói:

“Tiểu Khởi, mẹ cũng là nhìn xem người lớn lên, đối với người cũng rất tốt, mẹ chỉ là tính tình thẳng, người cũng đừng có cùng mẹ so đo.”

Thẩm Duyệt trong ánh mắt tràn đầy không vui, người chung quanh đều là vì Vân Khởi mới không bỏ qua cho bọn họ, Thẩm Duyệt trong nội tâm đối với Vân Khởi càng thêm ghen tị.

Vân Khởi còn chưa nói lời nào, Thẩm Duyệt gấp hơn rồi, nhin không được tiến lên nói tiếp

“Tiểu Khởi người nói giúp mẹ một chút a?” Nói xong liền muốn tiến lên kéo trụ ống tay áo của Vân Khởi.

Vân Khởi thân thể nhanh nhẹn tránh né được, Thẩm Duyệt vồ hụt liền bổ nhào một cái, sắc mặt càng thêm khó coi, âm thầm hung hăng trừng mắt nhìn Vân Khởi một cái.

Những người xung quanh liền vừa vặn nhìn thấy vẻ mặt của Thẩm Duyệt, gặp Thẩm Duyệt còn dám trừng mắt với Vân Khởi, rốt cục nhin không được nổi giận nói:

“Người nữ nhân này thật sự là không biết sống chết a, cũng dám uy hiếp hội trưởng của chúng ta, là không phải là không muốn sống nữa đúng không?”

Hội trưởng?

Ba người Thẩm gia cùng với Quách Lâm cũng nhin không được trừng lớn hai mắt, nhìn người nam nhân vừa nói chuyện kia, sau đó về mặt nghi hoặc. Kia nam nhân lại nói:

“Nhanh chóng tiến lên đối với hội trưởng của chúng ta xin lỗi, nếu không phải vậy. . . Hừ.” Nói xong liền giơ quả đấm to.

Nhưng là nam nhân kia cũng không biết bởi vì lời nói của hắn mà ba người Thẩm gia cùng Quách Lâm trực tiếp ngây người.

Hội trưởng?

Ai a?

Rồi sau đó theo phía kia tay của đàn ông chỉ nhìn về phía Vân Khởi, trong nội tâm nhất thời nổi sóng, Vân Khởi?

Vân Khởi là hội trưởng công hội Long Châu lính đánh thuê?

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Chương 83: Muốn tiến vào? Không có cửa đâu!

Vân Khởi là hội trưởng công hội Long Châu?

Nói đùa sao?

Không thể nào!

Những người trước mắt này điên hết rồi sao?

Ba người Thẩm gia cùng Quách Lâm đều trừng mắt há hốc mồm nhìn xem Vân Khởi, thực tại bọn họ không thể nào có thể liên hệ giữa hội trưởng công hội cùng với Vân Khởi tính cách nhát gan từ trước tới nay vào một chỗ được, quá phi lý.

Vân Khởi gặp vẻ mặt mấy người Thẩm gia trừng mắt há hốc mồm, trong nội tâm cười lạnh.

“Không thể nào, không thể nào, “ Dương Mai là người đầu tiên kêu lên, làm sao có thể, tiện nhân kia là đứa có tính cách nhát gan mà bà ta đã nhìn từ bé đến lớn, như thế nào sẽ là hội trưởng công hội Long Châu cơ chứ? Gạt người!

Thẩm Duyệt cũng là vẻ mặt khiếp sợ nhìn xem Vân Khởi, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Vân Khởi, làm như muốn theo trên mặt Vân Khởi nhìn ra cái gì đó.

Mà Thẩm Hoa Vinh trên mặt lại lúc cười lúc khóc, sững sờ nhìn xem Vân Khởi.

Quách Lâm nhất thời kinh ngạc, Vân Khởi có tính cách như thế nào, Quách Lâm vẫn còn có chút hiểu rõ, hẳn như thế nào đều không thể tin được, cô gái nhu nhược như vậy thế nhưng trở thành hội trưởng công hội?

“Tiểu Khởi a, “Thẩm Hoa Vinh mạnh mẽ đi đến trước người Vân Khởi, muốn đưa tay bắt lấy tay Vân Khởi, Vân Khởi nhất thời né tránh, Thẩm Hoa Vinh bắt hụt, nhưng cũng không thêm đề ý, một đôi mắt sáng dọa người nói

“Con gái a, ngươi thật sự là. . . Thật sự là hội trưởng công hội?”

Vân Khởi nhìn xem Thẩm Hoa Vinh bộ dáng mong đợi, trong nội tâm cười lạnh, nhưng gật đầu

“Đúng vậy!”

“Ha ha. . .” Thẩm Hoa Vinh rốt cục cũng nhịn không được nữa nhếch miệng cười to, đưa tay tùy ý chỉ phòng ở xung quanh

“Những thứ này đều là của ngươi?”

“Đúng vậy, “Vân Khởi gật đầu, không có chút nào giấu giếm

“Ha ha ha, tốt, tốt!” Thẩm Hoa Vinh mừng rỡ.

Thẩm Hoa Vinh cười cười sắc mặt liền chìm xuống đến, trừng mắt nhìn Vân Khởi

“Vậy ngươi ngày hôm qua tại sao không nói?”

Vân Khởi tự nhiên không có chút nào áy náy nào nói

“Ngươi cũng không có hỏi a.”

“Ngạch, “Thẩm Hoa Vinh đem lời muốn nói ra nhất thời nghẹn, đến cùng không phục nói

“Vậy sao ngươi không đề cho ta ở nơi này, nơi này thật tốt a!”

Thẩm Hoa Vinh nói đến vẻ mặt liền hiện lên tham lam nhìn nơi ở trước mắt.

Trước kia hẳn nhìn thấy phòng ở tốt như vậy, trông mà thêm vô cùng, nhưng thì không cách nào, hẳn chỉ là người bình thường, lại không có sức trẻ của thanh niên, tự nhiên không có tư cách trụ ở bên trong. Nhưng là bây giờ không giống nhau, hẳn có một đứa con gái làm hội trưởng, tất cả công hội này đều là của con gái hắn, là con gái của chính hắn.

Nơi này hết thảy tất cả đều sẽ là của hắn, vậy hắn tự nhiên là có tư cách vào ở nơi này.

“Ta chính là cha ngươi, một cái công hội lớn như vậy, ngươi quản hết được sao?” Thẩm Hoa Vinh một bộ dáng lo lắng nhìn xem Vân Khởi

“Ngươi cũng biết cha ngươi trước kia cũng là chủ tịch của một cái công ty, ngươi vẫn là đem công hội giao cho ta quản lý đi, chúng ta đều là một nhà người, cũng yên tâm hơn phải không?”

Nhìn xem Thẩm Hoa Vinh kia một bộ dáng ta là vì muốn tốt cho ngươi, trong nội tâm càng thêm chán ghét.

“Không cần rồi a, công hội sẽ có người quản lý” Vân Khởi lạnh lùng cự tuyệt.

“Vậy làm sao có thể giống nhau chứ?” Thẩm Hoa Vinh lập tức khản trương

“Ta chính là cha ngươi, chúng ta là người một nhà a.”

“Đúng vậy, Tiểu Khởi, chúng ta là người nhà nhà đấy!” Dương Mai cũng tiến lên, phụ họa.

Hai người nói cao hứng, nhưng không có chú ý tới ánh mắt những người chung quanh nhìn xem hai người bọn họ trở nên lạnh lùng.

Liền tính hai người này là cha mẹ của Vân Khởi, nhưng mà mặt thể nhân tình đậm bạc, bọn họ cũng không có người vì là cha mẹ của Vân Khởi liền bắt đầu tâm tư nịnh bợ.

Thẩm Duyệt còn lại là vẻ mặt phức tạp nhìn xem Vân Khởi, Vân Khởi như vậy làm cho cô cảm thấy có chút tự ti.

“Các ngươi không cần suy nghĩ, ta sẽ không đáp ứng.” Vân Khởi rất kiên định.

Gặp Vân Khởi quyết tuyệt không nhả ra, Thẩm Hoa Vinh cùng Dương Mai rốt cục không cam lòng cam miệng.

“Vậy người nhanh an bài cho ta một cái phòng ở, ta muốn vào đây ở?” Thẩm Hoa Vinh vội nói tiếp

“Phòng ở ở bên ngoài làm sao có thể so sánh cùng!”

“Được thôi” Vân Khởi rất dứt khoát gật đầu.

Thẩm Hoa Vinh cùng Dương Mai gặp Vân Khởi gật đầu, trên mặt rớt cục lệ ra thần sắc hải lòng.

“Bất quá, “ Vân Khởi ánh mắt quét qua Dương Mai cùng Thẩm Duyệt

“Bất quá mấy người này không có thể vào ở.”

“Cái gì? Người tiểu tiện nhân. . .” Dương Mai vốn là sắc mặt cao hứng trong nháy mắt trở nên lạnh, há mồm sẽ phải mắng to, nhưng khi nhìn đến ánh mắt lạnh như băng kia của Vân Khởi, rớt cục nhện không được run cầm cập, nhưng cũng không cam lòng nói:

“Vi cái gì? Ta là mẹ người a.”

“Đúng vậy, Tiểu Khởi, bà ấy là mẹ người a “ Thẩm Hoa Vinh cũng nói.

“Mẹ ta chết sớm rồi, “ Vân Khởi lạnh lùng nói: “Bà ta bất quá là tình nhân của người, cùng ta một chút quan hệ cũng không có, người đàn bà này ở lúc ta còn nhỏ, không biết đánh ta mắng ta bao nhiêu lần, nữ nhân ác độc như vậy, ta tại sao phải phụng dưỡng bà ta cơ chứ?”

Dương Mai sững sờ, không nghĩ tới tiểu tiện nhân này thế nhưng ngay lúc này làm khó dễ bà ta.

Lúc Vân Khởi còn nhỏ, mẹ của cô sẽ chết, sau khi Dương Mai được gả vào cửa, không ít lần đánh chửi Vân Khởi, trước kia Vân Khởi nhu nhược , tự nhiên không dám nói gì, nhưng bây giờ Vân Khởi cũng sẽ không để ý tới Dương Mai, càng sẽ không sợ bà ta.

Thẩm Hoa Vinh là cha của nguyên thể, Vân Khởi không ngại ở trước khi hắn chết, để cho hắn hưởng một chút phúc, nhưng Dương Mai tính là cái gì? Thẩm Duyệt tính là cái gì?

“Tiểu Khởi người thế nào có thể như thế? Làm sao tính tình có thể biến thành cái dạng này?” Thẩm Duyệt rớt cục nhện không được tiến lên, vẻ mặt không thể tin nhìn qua Vân Khởi, phảng phất Vân Khởi làm ra tội ác gì tày trời vậy.

Vân Khởi nhìn Thẩm Duyệt một cái hỏi

“Ta làm sao a?”

“Người trước kia cũng không như thế này, người trước kia cỡ nào thiện lương a, đối với mẹ cỡ nào hiếu thuận, mẹ dưỡng người lớn lên, người mặc dù không thích mẹ, nhưng là mẹ đối với người công ơn nuôi dưỡng, người thế nào có thể quên đâu?” Thẩm Duyệt vẻ mặt chỉ trích.

“A!” Vân Khởi cười lạnh một tiếng “Công ơn nuôi dưỡng? Người cũng thực có can đảm nói, mẹ người ở thời điểm khi mẹ ta còn sống, liền làm tiểu tam, còn đem mẹ ta tức chết, mẹ người sau khi được gả vào, không biết đánh ta bao nhiêu lần, về phần cái gì công ơn nuôi dưỡng, đều là ta mất tiền, tất cả đều là mẹ ta để lại tiền, ta nhưng không có nhớ mẹ người nuôi ta lớn lên a.”

Vân Khởi nói không sai, Dương Mai mặc dù lớn lên có xinh đẹp, nhưng là một người làm công, quê nhà ở một thôn nhỏ trên núi, có thể có tiền?

Bất quá bởi vì lớn lên xinh đẹp, được Thẩm Hoa Vinh thương thức, Dương Mai cũng có chút tâm cơ, sau khi quan hệ với Thẩm Hoa Vinh, liền tạm thời làm tình nhân của Thẩm Hoa Vinh, nhưng đợi khi bà ta sinh ra Thẩm Duyệt, liền không cam lòng làm tình nhân rồi, nghĩ đến Thẩm Hoa Vinh là nhà có công ty lớn, là đại gia, bà ta thêm thương không thôi.

Thân thể mẹ Vân Khởi không được tốt lắm, Dương Mai liền cố ý làm cho tiết lộ cho mẹ Vân biết sự tồn tại của mình, mẹ Vân sau khi học máu, thân thể trở nên càng kém, cuối cùng qua đời.

Nhưng là nói, mẹ Vân chết cùng Dương Mai không thoát được quan hệ.

Người ở chung quanh nghe được lời Vân Khởi nói, lập tức nhìn về phía Dương Mai cùng Thẩm Duyệt ánh mắt càng thêm lạnh như băng, nếu như hội trưởng của họ không ra lệnh, bọn họ liền sớm xông lên giết chết mẹ con kia vì hội trưởng báo thù.

Thẩm Duyệt bị Vân Khởi nói á khẩu không trả lời được, nhưng vẫn gân cổ lên nói :

“Bất kể thế nào nói, mẹ ta cũng là nhìn người lớn lên, người thật chẳng lẽ không niệm tình nghĩa sao?”

“Tình nghĩa? Cái tình nghĩa gì?” Vân Khởi cười lạnh “Ta nhưng không nhớ rõ ta và các người có cái tình nghĩa gì a.”

Vân Khởi nói vừa dứt, Dương Mai liền không nhịn được nói: “Ta mặc dù đánh qua người, nhưng cũng là người không nghe lời, làm cha mẹ đánh con cái là vì tốt cho con, dạy dỗ con trẻ, để cho con trẻ có giáo dưỡng, chẳng lẽ là sai sao rồi?”

Vân Khởi không có nghĩ đến Dương Mai này thật không ngờ lại đổi trắng thay đen như vậy

“Vi muốn tốt cho ta? Vậy sao ngươi không đánh con gái ruột của ngươi a?”

Hừ, “ Dương Mai về mặt đắc ý

“Con gái của ta tốt như vậy, nghe lời như vậy, căn bản không cần đánh chửi, cùng ngươi tự nhiên là không đồng dạng như vậy.”

“A, “ Vân Khởi cười lạnh, tay không tự giác được nắm chặt

“Ta từ tiểu học liền rất hiểu chuyện học cũng tốt, cũng không xài tiền bậy bạ, cũng không nhiều chuyện, cũng không biết là ở đâu cần phải dạy dỗ, cần đánh chửi đâu?”

Dương Mai ngẩn ra, đứng vậy, bởi vì từ nhỏ Vân Khởi thành tích rất tốt, bất kể là môn học gì, Vân Khởi đều giỏi hơn Thẩm Duyệt. Cũng bởi vì Vân Khởi thật tốt quá, lúc nào cũng chọc cho Thẩm Duyệt mất hứng, cho nên Dương Mai mới nhìn Vân Khởi càng thêm không vừa mắt, mới động thủ đánh chửi.

“Dạy dỗ trẻ con chẳng lẽ còn cần lý do sao?” Dương Mai không lời nào để nói, chỉ đành phải cường từ đoạt lý.

Nghe lời nói của Dương Mai, người xung quanh rồi rít lên về trào phúng

“Quản lý con của mình tự nhiên không cần lý do, đáng tiếc ta không là con của ngươi, cho nên ngươi không có tư cách quản ta” Vân Khởi từng chữ từng câu không chút lưu tình nói

“Cho nên nhanh chóng rời đi, ta không hy vọng phải nhìn thấy ngươi nữa.”

“Ngươi?” Dương Mai tức giận đỏ mặt lên nói

“Ta mặc dù không là mẹ đẻ của ngươi, nhưng ta cũng là mẹ kế của ngươi, ngươi không thể đối với ta như vậy.”

“Tiểu Khởi a, “ Thẩm Hoa Vinh cũng bắt đầu giúp đỡ nói chuyện “Mẹ ngươi cũng là nhìn xem ngươi lớn lên , còn là vợ của ta, ngươi xem mặt mũi của ta liền để cho bà ấy cũng vào ở đi.” Dương Mai bất kể thế nào nói, cũng hiện tại là vợ của hắn, hắn không thể bỏ mặc được.

“Nếu như ngươi phải cùng Dương Mai này cùng một chỗ, như vậy ngươi liền không cần vào đây ở a” Vân Khởi thần sắc bình thản, nhưng lời vừa nói ra liền làm cho Thẩm Hoa Vinh thay đổi sắc mặt.

“Vân Khởi ngươi không nên quá đáng như vậy “ Thẩm Duyệt cảm thấy tôn nghiêm của mình bị vũ nhục, rốt cục nhịn không được lớn tiếng kêu lên.

“Ta quá đáng?” Vân Khởi lạnh lùng liếc nhìn cô ta “Đây là công hội của ta, ta muốn để cho ai tiến vào, ai không thể tiến vào là quyền của ta a.”

“Ngươi?”

Thẩm Hoa Vinh gặp Vân Khởi đầu muối không vào, cũng không nói gì nữa, nhưng hắn là không quên Vân Khởi mới vừa nói nói cái gì.

Hắn mặc dù hy vọng Vân Khởi có thể làm cho Dương Mai ở chung với hắn, nhưng làm cho hắn bỏ qua nơi này tốt như vậy, cùng với Dương Mai cùng nhau ở nơi dơ dáy bẩn thỉu kia, Thẩm Hoa Vinh vẫn là không muốn .

“Tiểu Khởi a, ngươi đã không muốn để cho ngươi mẹ vào ở, vậy quên đi, nhưng chị gái của ngươi đối với ngươi cũng không tệ lắm, ngươi để cho nó cũng vào đây ở đi, “ Thẩm Hoa Vinh cò kè mặc cả nói.

Dương Mai gặp Thẩm Hoa Vinh thế nhưng thật sự buông tha bà ta, lập tức tức giận đến mức ngực phập phồng, hiển nhiên tức giận không nhẹ, vốn định tức miệng chửi ầm lên, nhưng là nghe lời nói Thẩm Hoa Vinh, Dương Mai ngược lại tạm thời không lên tiếng, bà ta cũng hy vọng con gái của bà ta có thể được điều tốt nhất, nếu như có thể vào ở địa phương tốt như vậy, vậy thì thật tốt quá.

“Rất tốt với ta?” Vân Khởi cười lạnh, nhìn xem Thẩm Duyệt quật cường trừng mắt nhìn cô,

“Trong ngoài không giống nhau, tâm tư ác độc, người như vậy, cũng không phải là chị gái của ta, mẹ ta chỉ sinh ra một đứa nhỏ là ta a, ta cũng không có người chị gái nào gì “ Vân Khởi không chút do dự cự tuyệt.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Bạn cũ

Chương 85: Bạn cũ

Thẩm Duyệt chỉ có thể bắt đầu đi mang Dương Mai đi ngoài thành, ở trong thành không cần suy nghĩ, mẹ con các cô không thể ở lại được nữa, ở trong thành do tứ đại gia thế nắm giữ quân chế, mà mẹ con cô đắc tội với công hội cho nên tứ đại gia thế vì mặt mũi Vân Khởi thái độ chung muốn sửa trị mẹ con Thẩm Duyệt.

Có người có được tin tức linh thông, thậm chí bắt đầu có ý nghĩ công khai cướp đoạt đồ của Thẩm Duyệt, Thẩm Duyệt chỉ là một năng giả cấp hai dị, người mạnh hơn cô chắc chắn không ít, Thẩm Duyệt bị người hung hăng đánh một trận, không cam lòng đem một chút thẻ điểm trên người còn sót lại, đều bị người cướp đi hết sạch.

Trong thành cùng ngoài thành phân cách ranh giới chỉ là chiếc cổng thành, Thẩm Duyệt về mặt bầm tím, đã không còn nét dịu dàng động lòng người như trước, bị người đánh đến mặt mũi bầm dập, ở đâu còn vẻ cao ngạo như trước?

Chân Thẩm Duyệt bị người hung hăng đá một cước, có chút đau, thật may là không có gãy xương, đi lại có chút cà thọt, quần áo trên người mỏng manh dơ dáy bẩn thỉu, áo da dày bên ngoài đã sớm bị người khách cướp lột xuống.

Thẩm Duyệt một tay đỡ Dương Mai, Dương Mai trước bị người đánh thiếu chút nữa chết đi, hiện tại đi cùng với Thẩm Duyệt, không thể thiếu bị điểm liên lụy, trên người cũng bị đánh thêm không ít. Nhưng, Dương Mai hi vọng sống rất mạnh, thể nhưng vẫn còn sống sót.

Thẩm Duyệt đỡ Dương Mai từng bước một đi ra cổng chính. Trong thành cùng ngoài thành hoàn cảnh sống quả thực chính là khác biệt một trời một vực, chỉ cần có một chút khả năng, mọi người đều muốn đi trong thành sinh sống, trong thành chẳng những an toàn, cơ hội có việc làm cũng nhiều, trị an cũng tốt hơn, cảnh vật xung quanh càng thêm sạch sẽ.

Nhưng ngoài thành là ngư long hỗn tạp, chẳng những hoàn cảnh sống kém, trị an kém, còn thường xuyên xuất hiện tình trạng giết người cướp của. Trong thành phòng ở ít nhất coi như chỉnh tề, nhưng ngoài thành phòng ở lại đại đa số là dùng vải rách tạo thành lều để ở, nối thành một mảnh, bên cạnh còn có tàn ra mùi hôi thối của rác thải, người ở đây phần lớn đều xanh xao vàng vọt, trong mắt mang theo tuyệt vọng cùng chết lặng.

Thẩm Duyệt mang theo Dương Mai từ trong thành đi ra, liền dẫn tới không ít người chú ý, rất nhiều người nhìn không được đi theo sau lưng Thẩm Duyệt, xem có thể hay không theo trên người Thẩm Duyệt đoạt một chút thức ăn.

Nhưng chính Thẩm Duyệt cũng đã gần hai ngày chưa ăn uống gì rồi, trên người hơi có vật gì giá trị đều bị đoạt không còn, trên người nơi nào còn có thức ăn đây?

Thật may là Thẩm Duyệt hiện tại mặt mũi bầm dập, làm cho người ta nhất thời nhìn không ra vẻ đẹp của cô ta, nếu không định có không ít người bắt cô ta đi, bức cô ta tiếp khách.

Ở hoàn cảnh hỗn loạn, tạo nên một nhóm người coi trời bằng vung, bọn họ ẩn nấp ở một nơi bí ẩn hẻo lánh, làm những giao dịch đen. Mặt thể tiến đến một vài phụ nữ, người già và hài tử liền trở thành quần thể yếu đuối, nếu như có thể thức tỉnh dị năng thì cuộc sống hoàn hảo, còn không vì sinh tồn chỉ đành phải làm một vài công việc dơ bẩn mà trước họ vẫn ghê tởm. Một thời gian sau, đã có người nhìn ra khả năng kinh doanh về mặt này, vì vậy bắt đầu chuyên môn đi thu thập một vài cô gái xinh đẹp, bắt kẻ là dùng thủ đoạn ép buộc, cướp đoạt, chỉ cần có thể, bọn họ đều sử dụng, quả thực chính là dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào.

Thẩm Duyệt đỡ Dương Mai cúi thấp đầu, một đường đi qua đường phố dơ bẩn, không thêm đếm xỉa ánh mắt bất thiện ở xung quanh, Thẩm Duyệt trong nội tâm thậm chí không biết mình có thể đi đâu về đâu đây?

Thế giới lớn như vậy, nhưng không có chỗ cho mẹ con các cô dung thân, Vân Khởi, Vân Khởi, người cái nữ nhân bi ối này!

Ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi.

Thẩm Duyệt coi như là dị năng giả, thể lực tương đối khá, nhưng do ăn không đủ no dưới tình huống bị thương, còn muốn đỡ Dương Mai, Thẩm Duyệt cũng bắt đầu mệt mỏi.

Nhìn thoáng qua Dương Mai bên cạnh, Dương Mai vẫn như cũ là hôn mê, trên thân thể cơ bản đều là đặt ở trên người thẩm duyệt, Thẩm Duyệt ôm một nửa người Dương Mai đi một đường.

Thẩm Duyệt ánh mắt rất lạnh lùng, nếu như nữ nhân này không phải là mẹ đẻ của cô ta, cô ta đã sớm đem Dương Mai ném tới ven đường.

Rốt cục đi tới một góc hẻo lánh, Thẩm Duyệt thấy không có người, rốt cục một phen đem Dương Mai ném xuống, thở ra một hơi, ngồi trên mặt đất, hơi thở có chút thở gấp.

Thẩm Duyệt bụng truyền đến tiếng kêu, Thẩm Duyệt sắc mặt càng thêm âm trầm, nhưng là nhìn thoáng qua Dương Mai ở bên cạnh.

Cô liền muốn đi ra ngoài tìm kiếm một chút thức ăn, nếu không, mẹ con các cô sẽ phải chết đói.

Nhưng là nếu như cô rời đi, như vậy mẹ cô làm sao bây giờ?

Ngoài thành là khu nghèo khó, trị an quá mức hỗn loạn, nếu như ở thời điểm cô rời đi, trong khoảng thời gian ấy có người đem Dương Mai kéo ra ngoài bán, mặc dù bán không được bao nhiêu tiền, nhưng ít ra vẫn có thể bán một chút lương thực a.

“Hắc!”

Thẩm Duyệt đang trầm tư suy tính thì một giọng nam không có hảo ý đột nhiên từ một nơi cách không xa vang lên.

Thẩm Duyệt ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy một nam nhân mặc quần áo dơ dáy bẩn thỉu cười đùa nhìn xem mẹ con các cô.

Ánh mắt của nam nhân kia làm cho Thẩm Duyệt hận không được giết người.

Nam nhân kia tóc đã đều lâu không cắt, xõa dài tới ngang vai, tản ra hương vị khó ngửi, vẻ mặt râu quai nón, nhìn không ra khuôn mặt thật sự của nam nhân kia.

“Ngươi muốn làm gì?” Thẩm Duyệt thanh âm lạnh như băng, từ từ đứng lên.

Nghe được giọng nói của Thẩm Duyệt, nam nhân kia ngừng lại, lập tức thử hỏi:

“Thẩm Duyệt?”

Thẩm Duyệt sững sờ, cô ta không nghĩ tới người nam nhân ở trước mắt này dĩ nhiên biết cô ta.

“Ngươi là?” Thẩm Duyệt hỏi ngược lại.

Gặp Thẩm Duyệt chấp nhận, trong mắt nam nhân kia lập tức bộc phát ra hào quang vui mừng

“Ta là Trần Thông a!”

“Trần Thông?” Thẩm Duyệt lẩm bẩm, lập tức ngẩng đầu lên, nhìn chăm chăm Trần Thông

“Ngươi là Trần Thông?”

“Ha ha, là ta a!” Trần Thông gặp Thẩm Duyệt nhận ra hắn, lập tức đại cười ra tiếng.

Trần Thông nói liền đi tới bên cạnh Thẩm Duyệt, chứng kiến Thẩm Duyệt mặt bị bầm tím, trong mắt hiện lên một tia đau lòng

“Ngươi làm sao lại thành ra như vậy?”

Chứng kiến trong mắt Trần Thông đau lòng, Thẩm Duyệt tâm tư nhanh chóng xoay chuyển, nhìn Trần Thông một cái, liền cúi đầu xuống, nước mắt từng giọt từng giọt rơi trên mặt đất, bộ dạng hết sức ủy khuất làm người ta đau lòng.

Trần Thông thấy vậy, trong mắt đau lòng càng sâu, đưa tay muốn ôm lấy Thẩm Duyệt, nhưng lại dừng lại, làm như không dám, chỉ là có chút luống cuống nhìn xem Thẩm Duyệt

“Ngươi chớ khóc, là ai khi dễ ngươi, ta đi giúp ngươi đánh kẻ đó.”

Trần Thông ngốc an ủi Thẩm Duyệt.

Thẩm Duyệt rũ xuống đầu, khóe miệng nhếch lên một cái trào phúng cười.

Trần Thông này vốn dĩ là bạn học từ thời tiểu học của cô, thời điểm ở năm thứ nhất cao trung, liền bắt đầu theo đuổi cô, chỉ là cô là Thẩm đại tiểu thư, làm sao có thể để ý Trần Thông cái loại tiểu tử nghèo từ trong thôn đi ra, thật sự là si tâm vọng tưởng.

Bất quá, làm cho Thẩm Duyệt có chút đặc ý là Trần Thông này thế nhưng lại theo đuổi cô ba năm, về sau nghe nói là không có đủ tiền học phí, sau đó tạm nghỉ học, mới không thấy được hắn.

Hắn cũng là đủ buồn cười, mỗi lần thấy cô, sẽ đưa cho cô một đóa hồng hoa, hoặc là một hộp sữa chua, sữa các loại đồ chơi nhỏ.

Hừ, đại tiểu thư như cô cái gì chưa thấy qua, ít đồ như vậy cô căn bản khinh thường, làm sao có thể bị cảm động?

Nghe lời nói của Trần Thông, Thẩm Duyệt khóc càng thêm lớn tiếng.

“Ô ô...” Thẩm Duyệt một phen nhào vào trong lòng Trần Thông khóc càng thêm thương tâm

Trần Thông lại là ngốc rồi, ở thời điểm Thẩm Duyệt bỏ nhào vào trong lòng hắn, Trần Thông liền ngốc rồi.

Trần Thông ngờ ngác đứng ở đó, thân thể có chút cứng ngắc, ngay cả hai tay cũng không biết nên đặt ở nơi nào rồi, muốn dùng hai tay ôm chặt lấy Thẩm Duyệt, nhưng là hân sợ.

Trần Thông hân thích Thẩm Duyệt, lần đầu tiên nhìn thấy cô ấy liền thích, cô là nữ thần trong mắt hắn.

Hắn biết rõ cô ấy không thích hắn, nhưng là vậy thì thế nào, chỉ cần hắn thích cô là được rồi.

Nhưng bây giờ tình nhân trong mộng, nữ thần trong tâm, ngay lúc này đây ở trong lòng ngực hắn, này đối Trần Thông mà nói quả thực chính là nằm mơ.

Mặt thể tiến đến, Trần Thông mặc dù không có thức tỉnh dị năng, nhưng Trần Thông đầu óc linh hoạt, chẳng những còn có thể làm việc, ngược lại không có chết đuối.

Bởi vì ở mặt thể cuộc sống tàn khốc, hắn đã rất nhiều lần chuyện ác, những thứ chuyện ác mày, ở thời điểm mặt trước thể, đều đủ cho hắn chết mười lần rồi.

Nhưng là tại đây mặt thể, vì sinh tồn, hắn không có bản lãnh thức tỉnh dị năng, hắn chỉ có thể so sánh người khác ác độc hơn mà thôi.

Hắn vốn cho là hắn đời này đều không thể nhìn thấy nữ thần của mình, nhưng không nghĩ tới, không nghĩ tới tại mặt thể ăn thịt người này, ở tại nơi dơ dáy bản thù này hắn thấy được nữ thần của hắn.

Trần Thông nói không rõ trong lòng có cảm giác gì, chỉ biết là giờ khắc này hắn rất cao hứng.

“Oc Oc...” Thẩm Duyệt bụng tức thời kêu lên, Thẩm Duyệt làm như rất thẹn thùng xấu hổ đỏ mặt, vui mặt ở trong lòng Trần Thông càng thêm không muốn ngừng đầu.

Nhưng ít ra không có rơi nước mắt.

Trần Thông cũng nghe được âm thanh truyền ra từ trong bụng Thẩm Duyệt.

Bởi vì này loại thanh âm với hắn tuyệt không xa lạ.

“Ha ha, “ Trần Thông chứng kiến Thẩm Duyệt xấu hổ, cười khẽ một tiếng, sau đó từ trong lòng ngực móc ra nửa cái bánh bao.

Nửa cái bánh bao này là bữa tối của Trần Thông. Nhưng Trần Thông lại không chút lựa chọn lấy ra.

“Đến, ăn đi!” Trần Thông đem nửa cái bánh bao đưa tới trước mặt Thẩm Duyệt.

Thẩm Duyệt nửa chiếc bánh bao có chút bẩn ở trước mặt kia, trong nội tâm nổi lên một trận chán ghét, nhưng trên mặt vẫn là vẻ mặt cảm kích cảm lấy, nhỏ giọng nói một tiếng cảm ơn.

Trần Thông cũng đối, hắn không có bản lãnh gì, có thể việc làm có hạn, đạt được thức ăn cũng có giới hạn, nửa cái bánh bao này còn là do hắn tiết kiệm mà ra.

Nhưng khi nhìn đến Thẩm Duyệt một chút một chút nhẹ nhàng ăn bánh bao, Trần Thông lại chỉ cảm thấy cao hứng.

Thẩm Duyệt từ từ ăn bánh bao, cô có chút khát, ăn bánh bao có chút nghẹn, nhưng cô liếc thấy được, trên người Trần Thông không có nước, còn dưới điều kiện không có biết rõ rằng tình huống, Thẩm Duyệt cũng không tính nói nhiều.

Thẩm Duyệt một chút liền ăn xong bánh bao, sau đó mới nhìn xem Trần Thông xin lỗi

“Thật sự là rất xin lỗi, ta quá đói rồi, ta...” Thẩm Duyệt có chút luống cuống phát tay, làm như rất là thẹn thùng.

“Không có việc gì, “ Trần Thông gấp rút khoát tay, “Ngươi yên tâm đi, ta không sao “

Nghe được Trần Thông nói như vậy, Thẩm Duyệt trên mặt còn là lộ ra nụ cười xin lỗi, sau đó có chút xấu hổ cúi đầu xuống.

“Ngươi tại sao phải ở chỗ này?” Trần Thông tò mò hỏi.

Thẩm Duyệt cúi đầu xuống, trên mặt lộ ra thoáng cái u ám, lập tức ngẩng đầu lên, trong mắt đã tràn đầy nước mắt

“Ta...” Thẩm Duyệt làm như không biết nên nói như thế nào, thế nhưng nước mắt đã đầy mặt, đã khiến cho người ta biết rồi, cô nhất định là nhận lấy ủy khuất rất lớn, mới có thể như vậy.

Trần Thông trong nội tâm càng thêm đau lòng

“Đừng nóng vội, đừng nóng vội, từ từ nói, từ từ nói, “

Thẩm Duyệt gật gật đầu, sau đó mới lau mới khóc mắt, từ từ nói ra.

Đương nhiên trong chuyện xưa, cô biến thành người chị đáng thương bị chịu ủy khuất, Vân Khởi biến thành nguwoif em gái cay độc cường ngạnh.

“Thật là quá đáng, thật là đáng chết, Vân Khởi kia làm sao sẽ độc ác như vậy?” Trần Thông về mặt đau lòng nhìn xem Thẩm Duyệt lệ rơi không ngừng

“Ngươi cũng là chị gái của cô a, cô làm sao sẽ ác độc đối với ngươi như vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86

Chương 86

“Ô ô...” Thẩm Duyệt lại nhìn đau không được khóc lên, nước mắt rơi như mưa, khiến cho Trần Thông rất thương tiếc.

“Đừng khóc” Trần Thông dè dặt an ủi.

“Uh, “ Thẩm Duyệt thút tha thút thít, bộ dáng rất đáng thương.

Trần Thông nhìn không được đau lòng, rồi sau đó ngẩng đầu nhìn trời, gập sắc trời đã sắp tối, lập tức muốn vào đêm tối, vội hỏi:

“Tiểu Duyệt nếu ngươi không ngại, trước hết đi đến chỗ của ta nghỉ ngơi một chút.”

Bản thân Thẩm Duyệt cũng không có bất kỳ chỗ nào để đi, hiện giờ nghe đượ lời nói của Trần Thông, biết rõ chỗ ở của Trần Thông khẳng định chẳng có gì đặc sắc, nhưng không còn cách nào, chỉ có thể gật đầu, trên mặt tràn đầy vẻ cảm kích “Thật sự là cảm ơn ngươi, “ rồi sau đó lại là một bộ dáng may mắn “Thật may là có ngươi!”

Có những lời này của Thẩm Duyệt, Trần Thông lập tức trong lòng kích động, vỗ vỗ ngực bụng

“Uh, giao cho ta đi, chỉ cần có ta ở đây, ta quyết không để cho người khác bắt nạt các ngươi.”

Thẩm Duyệt cúi đầu cười một tiếng, giống như là có chút thẹn thùng, trong mắt trong trẻo lại tràn đầy những tia lạnh lùng.

Thẩm Duyệt cúi người muốn đỡ Dương Mai ở trên mặt đất, Trần Thông nhìn thấy nhanh chóng muốn giúp đỡ.

Trần Thông không phải là dị năng giả, thể lực bình thường, Dương Mai triệt để ngất trên mặt đất, sức nặng cực kỳ lớn, Trần Thông vừa mệt vừa đói, thời điểm đem Dương Mai dựa vào trên người mình, thiếu chút nữa không có đứng vững.

Thẩm Duyệt thấy vậy trong mắt tràn đầy khinh bỉ, trong miệng lại khéo hiểu lòng người nói:

“Mẹ ta rất nặng, hay là giao cho ta đi”

“Không cần” Trần Thông vội vàng lớn tiếng nói, mặc dù rất nặng, nhưng hẳn là nam nhân, ở trước mặt là Thẩm Duyệt tình nhân trong mộng sao có thể không có tiền đồ như vậy?

Vì vậy Trần Thông đỡ Dương Mai, lao đảo đi, còn Thẩm Duyệt ở một bên vẻ mặt lo lắng đi theo, lại là không có ý định tiến lên hỗ trợ. Trần Thông mang theo Thẩm Duyệt đi tới một cái một lối đi nhỏ. Xung quanh lối đi ẩm ướt giống như là muốn tích nước vậy, trên mặt đất tràn đầy rác rưởi dơ dáy bẩn thỉu, thậm chí còn có phân và nước tiểu của người mùi thối, đem Thẩm Duyệt hun đến thiếu chút nữa ngất đi.

Con đường nhỏ hai bên có một vài lều nhỏ, từ bên trong lộ ra một vài tia sáng, Thẩm Duyệt nhìn thấy bên trong đầy áp người, phần lớn là thanh niên thô lỗ, còn có một vài đứa trẻ con mờ to một đôi mắt đen to tròn, thoát nhìn ngơ ngác.

Thẩm Duyệt trong nội tâm tràn đầy ghét, nhưng lại không thể không nhẫn nại.

Trần Thông cũng cảm giác có chút thẹn thùng, nhìn xem Thẩm Duyệt đang cúi đầu an ủi

“Tiểu Duyệt thật sự là rất xin lỗi, ngươi trước nhẫn nại một tý, lập tức tới ngay.”

Thẩm Duyệt nặn ra một tia cười, bộ dáng nhu nhược đáng thương, làm cho Trần Thông trong nội tâm càng thêm đau lòng, chỉ cảm giác mình không có đúng.

Thẩm Duyệt nhưng trong lòng thì nghĩ tới, cô nhất định phải cùng người cha Thẩm Hoa Vinh của cô gặp một lần, tiện nhân Vân Khởi, có thể đem mẹ con các cô đuổi tận giết tuyệt, nhưng Thẩm Hoa Vinh cũng là ba của cô ta, cô cũng không tin, Vân Khởi còn có thể đem Thẩm Hoa Vinh đuổi tận giết tuyệt?

Vân Khởi nếu đã đem Thẩm Hoa Vinh ở lại công hội, nghe nói để cho Thẩm Hoa Vinh ở trong một cái phòng lớn, cả ngày cái gì cũng không cần làm, ăn uống liền không lo.

Cô cũng là con gái của Thẩm Hoa Vinh, cô hướng Thẩm Hoa Vinh muốn ăn uống, quả thực chính là đạo lý hiển nhiên, chỉ cần có thể gặp được mặt Thẩm Hoa Vinh, như vậy có thể theo trong tay Thẩm Hoa Vinh lấy một chút gì đó đồ ăn thức uống a. Thẩm Duyệt đang nghĩ ngợi thế nào mới có thể gạt con tiện nhân Vân Khởi kia, cùng Thẩm Hoa Vinh được gặp mặt một lần thì lại nghe được Trần Thông nói

“Đến rồi!”

Thẩm Duyệt ngẩng đầu nhìn thấy ngay ở trước mặt cô có một túp lều nhỏ.

Trần Thông then thùng hướng Thẩm Duyệt cười nhẹ một tiếng, sau đó đi vào.

Bên trong rất tối, Thẩm Duyệt là dị năng giả, thị lực không sai, mặc dù lúc vừa mới bắt đầu không có thích ứng, một lát sau, liền thấy rõ ràng tình hình ở bên trong.

Chỉ thấy một gian chỉ có 50 m², bên trong hoặc ngồi, hoặc đứng, hoặc nằm, chen lấn không ít người.

Những người kia vốn là nhàm chán nhắm mắt lại, nhưng nhìn thấy Trần Thông mang theo người lạ tiến vào, lập tức lớn tiếng tức giận nói:

“Trần Thông người tên tiểu tử thú vị này điên khùng rồi sao, chúng ta này đã vốn là đủ chen lấn, tại sao lại mang người đến?”

“Đúng vậy, Trần Thông người ngựa đòn a?”

“Thật sự là xúi quẩy, chen lấn ở địa phương như vậy, còn có thể đem người tiến vào?”

Thẩm Duyệt nghe lời nói của những người này, trong nội tâm khinh thường, nếu như không phải là con tiện nhân Vân Khởi kia, loại địa phương dơ bẩn này, thỉnh cô, cô đều không thèm đếm xia.

Trần Thông trước có chút muốn xin lỗi nhìn Thẩm Duyệt một cái, rồi sau đó mới về mặt nịnh nọt đối với mọi người chung quanh nói:

“Các ca ca, đây là thân thích của ta, không có thấy còn chưa tính, nhưng là nếu đã thấy, sao có thể thấy chết mà không cứu đâu? Các ca ca, các người liền nể mặt ta, cho họ đi vào đi.”

Nhìn xem bộ dáng Trần Thông khúm núm, Thẩm Duyệt trong nội tâm càng thêm xem thường Trần Thông.

Người chung quanh cùng Trần Thông coi như là người quen, mặt thế sinh tồn không dễ, sinh mệnh rẻ mạt cực kỳ, nhìn xem Trần Thông không ngừng cúi người nịnh nọt, người chung quanh mặc dù không vui, nhưng là đành phải khoát khoát tay.

“Tùy người vậy!”

“Không được phép quấy rầy chúng ta, nếu không... Hừ.”

“Cám ơn, cám ơn ca ca, cám ơn ca ca “ Trần Thông gặp người ở trong phòng đáp ứng, rồi rút nói lời cảm tạ.

“Tiểu Duyệt, mau đi vào thôi” Trần Thông về mặt cao hứng hướng Thẩm Duyệt nói.

Thẩm Duyệt lần này thật sự là ngay cả vẻ tươi cười đều không thể ra ngoài nổi, đành phải cúi đầu, không để cho mình trong mắt những người xung quanh chán ghét.

Trần Thông rất vui vẻ muốn kéo kéo Thẩm Duyệt, Thẩm Duyệt bản năng một mực né tránh, Trần Thông sững sờ, lập tức có chút tự ti cúi đầu xuống, Thẩm Duyệt lại cười cười xin lỗi, muốn nói cái gì đó bổ xung, nhưng cô nghe thấy trong phòng mùi hôi thối, thật sự là cái gì đều không nói nên lời.

Thẩm Duyệt một nhà mặc dù cũng nếm qua khổ, Thẩm Duyệt vốn cho là mình trước ở cái kia gian phòng đã đủ bẩn, đủ chen lấn rồi, nhưng khi đi tới bên trong nơi này, Thẩm Duyệt lại bắt đầu tưởng niệm cái kia gian phá phòng ở trước kia.

Ít nhất ở gian phòng kia chính một nhà bọn họ ở, không có thêm người khác, nhưng đây chỉ có 50 m² địa phương, thế nhưng có tới hơn hai mươi người, quá chen lấn, chủ yếu nhất còn là mùi hương.

Một cỗ mùi khai của nước tiểu làm cho Thẩm Duyệt hận không thể lập tức lao ra, nhưng sắc trời đã tối, bên ngoài lạnh lẽo, cô nếu cứ như vậy đi ra ngoài, sẽ phải chết rét là không thể bàn cãi.

Trần Thông đem Dương Mai dẫn tới khắp ngõ ngách trong gian phòng, sau đó đi kiếm một vài miếng bìa cứng đặt trên mặt đất, sau đó mới hướng Thẩm Duyệt cười nói:

“Tiểu Duyệt người ngồi, người ngồi đi.”

Thẩm Duyệt đối với Trần Thông gật đầu, sau đó không có một chút khách khí, liền ngồi xuống, cô thật sự là quá mệt mỏi.

Mẹ con các cô chỗ ở này cơ bản là thuộc về Trần Thông, chỗ ở hiện tại của Trần Thông đã bị Thẩm Duyệt mẹ con chiếm, Trần Thông đành phải dựa

vào ở góc tường đứng, nghỉ ngơi một chút.

Trong phòng không gian vốn là nhỏ hẹp, ngay cả nằm xuống đều rất chen lấn, ai cũng không muốn đem chỗ thuộc về mình để cho người khác, Trần Thông giúp đỡ Dương Mai một đường, hiện tại rốt cục có thể nghỉ ngơi, trong miệng còn khễ thờ hồn hển.

Sắc trời đã tối, nhưng thời gian vẫn chưa tới sáu giờ, Thẩm Duyệt cả ngày chỉ ăn nửa khối bánh bao, lại đi một đường đã sớm đói bụng.

Nhưng cô cũng biết trên người Trần Thông đã không có đồ ăn, Thẩm Duyệt liền gắt gạo rút thân thể lại, nhắm mắt lại, nghĩ tới ngày mai nhất định phải đi tìm gặp Thẩm Hoa Vinh.

Trần Thông buổi tối lưu lại thức ăn đã đưa cho Thẩm Duyệt, hẳn hiện giờ rất đói bụng, hơn nữa còn mệt chết đi, Trần Thông đói khó chịu, chỉ có thể nhắm hai mắt lại, nghĩ tới ngày mai nhất định phải đi ra ngoài làm nhiều điểm sống, nuôi sống mẹ con Thẩm Duyệt.

Trong phòng rất tối, rất nhiều người trong bụng đều truyền ra tiếng kêu, người người đều rất đói bụng, khả là buổi tối không cần làm, không cần phải ăn no, cho nên rất nhiều người đều đem thức ăn để lại tới buổi sáng, sau đó ăn no đi ra ngoài làm.

Âm thanh đói bụng, làm cho Thẩm Duyệt tâm tình phiền loạn vô cùng, nhưng cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

Thẩm Duyệt rốt cục mơ mơ màng màng ngủ thiếp đi, Trần Thông bên cạnh một người nam nhân, gặp Trần Thông thật sự là đáng thương, liền cấp cho một chút chỗ của mình, Trần Thông rốt cục có thể ngồi xuống, rất nhanh liền ngủ.

Sáng sớm hôm sau, rốt cục là bị một tiếng thét chói tai đánh thức.

“A! Đây là nơi nào? Đây là nơi nào?” Dương Mai chịu đựng đau đớn toàn thân, sau khi tỉnh lại, liền nhìn đến bản thân chính dựa vào ở góc tường, xung quanh hoặc nằm, hoặc ngồi rất nhiều nam nhân, trong phòng còn truyền đến từng đợt hồi thối, cho là mình bị bán đến một địa phương không tốt, làm cho Dương Mai tâm hồn yếu ớt thiếu chút nữa nát rồi, nhin không được lớn tiếng kêu lên.

“Mẹ kiếp! Gào thét cái gì mà gào thét? Muốn chết à?”

“Nãi nãi, bệnh thần kinh a!”

“Lại kêu, lão tử làm thịt ngươi, “

Rất nhiều người bị đánh thức, không vui mừng to lên.

Thẩm Duyệt cùng Trần Thông cách Dương Mai gần nhất, Thẩm Duyệt trước tiên đem miệng Dương Mai che lại.

Trần Thông bất chấp nói cái gì, chỉ lo cấp người chung quanh xin lỗi, thái độ khiêm tốn, mới để cho những người chung quanh đang tức giận từ từ nhắm mắt lại ngủ.

Dương Mai này mới xem đến bên cạnh con gái, nhìn thấy con gái, Dương Mai trong lòng sợ hãi làm cho bà ta nhin không được hai tay gắt gạo ôm lấy Thẩm Duyệt, trong mắt tràn đầy hoảng loạn.

Trần Thông nhìn xem Dương Mai hoảng loạn, cũng không biết nên nói cái gì, chỉ là nhìn thoáng qua Thẩm Duyệt, Thẩm Duyệt vội ôm Dương mai cười cười xin lỗi, Trần Thông lúc này mới lại lần nữa ngồi xuống, không nói gì thêm.

Chờ Dương Mai tâm tình bình tĩnh một chút, Thẩm Duyệt mới mở miệng nói: “Mẹ, ngươi buông ta ra, ngươi ngàn vạn không cần lại kêu lên.”

Dương Mai nghe rõ ràng lời nói Thẩm Duyệt, từ từ gạt đầu, bày tỏ đã hiểu.

Thẩm Duyệt lúc này mới thở phào một cái. Mới vừa thả tay xuống, Dương Mai liền không nhin được hỏi:

“Tiểu Duyệt a, đây là có chuyện gì?” Thanh âm có chút bén nhọn.

Thẩm Duyệt thấy vậy vội vàng che miệng Dương Mai lại

“Mẹ, ngươi nhỏ giọng một chút.”

Dương Mai nhìn nhìn xung quanh, gật gật đầu.

Thẩm Duyệt thả tay xuống, có chút trầm thấp nói: “ cái tiểu tiện nhân Vân Khởi kia, đem mẹ con chúng ta đuổi tận giết tuyệt, không cho phép mẹ con chúng ta ở bên trong thành sinh sống, ta chỉ có gắng mang theo ngươi tới ngoài thành.”

Nghe lời nói Thẩm Duyệt, Dương Mai đầu óc liền muốn hôn mê, mới nghĩ đến trước xảy ra chuyện gì, đúng rồi, là vì con tiện nhân Vân Khởi kia, là con tiện nhân Vân Khởi kia.

Dương Mai sắc mặt bắt đầu trở nên âm trầm, đau đớn trên người làm cho Dương Mai trong nội tâm càng thêm hận Vân Khởi.

“Cha người đâu?” Dương Mai không tin, Vân Khởi đối với họ như vậy, Thẩm Hoa Vinh liền thật sự mặc kệ?

Coi như là mặc kệ bà ta, còn tiểu Duyệt thì sao?

Tiểu Duyệt là con gái ruột của Thẩm Hoa Vinh a, chẳng lẽ hắn cũng mặc kệ?

Nghe Dương Mai nói đến Thẩm Hoa Vinh, trên mặt Thẩm Duyệt lộ ra vẻ khinh thường

“Hắn? Hừ, “Thẩm Duyệt hừ lạnh một tiếng

“tiểu tiện nhân Vân Khởi kia, đánh chúng ta, hắn ngay cả thốt một tiếng cũng không quản, thậm chí...”

Nói đến đây Thẩm Duyệt nhin không được bắt đầu nghiêng răng nghiêng lợi nói

“Thậm chí ngay cả cầu tình cho chúng ta cũng không dám.”

“Hừ, “Dương Mai con mắt tức giận muốn sung huyết “Cái đồ vô dụng kia, hắn hiện tại ở đâu?”

“Còn có thể ở đâu?” Thẩm Duyệt giọng nói chua chát

“Nghe nói con tiện nhân Vân Khởi kia, cấp cho hắn một phòng ở rất lớn, cả ngày cái gì cũng không cần làm, ăn uống liền không lo.”

“Tốt, tốt!” Mẹ con bà ta thì ở bên ngoài chịu khổ vất vả, cái người gọi là chồng của bà ta, là cha của con gái bà ta lại ở bên cạnh kẻ thù ăn ngon, ở đẹp, thật sự làm bà ta tức chết, đồ vô dụng!

Bà ta thật sự là đã nhìn lầm hắn!

Dương Mai ở trong lòng hung hăng mắng Vân Khởi cùng Thẩm Hoa Vinh, tức giận trong lòng mới xem như giảm đi một chút. Sau đó mới chú ý tới con gái mình yêu ở bên cạnh, thế nhưng giống như bà ta mặt mũi bầm dập.

“Ai u, tiểu Duyệt của ta a, người là bị làm sao?” Dương Mai vừa rồi tỉnh lại liền nhìn đến hoàn cảnh xa lạ người xa lạ, nhất thời đúng là không có kịp phản ứng

Dương Mai đau lòng nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn của Thẩm Duyệt, trong mắt tràn đầy đau lòng.

“Mẹ...” Thẩm Duyệt cũng rốt cục nhìn không được lệ rơi đầy mặt, nhào vào trong lòng Dương Mai.

Dương Mai vội vàng ôm chặt lấy Thẩm Duyệt, tay nhẹ nhàng vuốt ve tóc Thẩm Duyệt, trong mắt hiện lên ánh sáng sắc lạnh như băng.

“Đều là do Vân Khởi, đều là do con tiện nhân Vân Khởi kia, con tiện nhân kia là muốn mạng mẹ con chúng ta a, “Thẩm Duyệt nhỏ giọng khóc lên.

“Con tiện nhân kia, cái con tiện nhân chết tiệt kia” Dương Mai cả người tức giận tới mức run rẩy.

“Nếu như không phải là ta chạy nhanh, mẹ con chúng ta liền có thể mất mạng” Thẩm Duyệt hiện tại nhớ lại, trong nội tâm cũng sợ hãi vô cùng.

Dương Mai ôm Thẩm Duyệt tay lại nắm thật chặt, nghĩ đến con gái của chính mình nâng niu trong tay, lại bị chính con tiện nhân mà mình khinh thường bắt nạt, Dương Mai liền hận không thể giết chết cái con tiểu tiện nhân kia.

“Kia đây là đâu?” Nghe trong không khí có mùi khó ngửi, Dương Mai nhíu mày.

“Uh, nơi này là...” Thẩm Duyệt xoa xoa nước mắt, ghen ngào nói:

“Ta mang theo mẹ đi vào ngoài thành, cũng không biết đi đâu? Đồ trên người chúng ta tiền đều bị người cướp đoạt đi, “nói đến đây Thẩm Duyệt lại bắt đầu rơi lệ.

“Ôi, con gái của ta số thật khổ quá đi mà!” Dương Mai đau lòng nhỏ giọng kêu la, trong miệng lầm bầm mắng chửi Vân Khởi.

Thẩm Duyệt rốt cục lại xoa xoa nước mắt, tiếp tục nói:

“Không nghĩ tới, ta thế nhưng ở chỗ này gặp được bạn học thời đi học của ta, là hắn dẫn chúng ta đến nơi đây.”

Thẩm Duyệt nói xong, liền nhìn về phía Trần Thông.

Dương Mai nghe thấy điều này, theo ánh mắt Thẩm Duyệt liền xem đến bên cạnh, một nam nhân râu ria trên người tản ra mùi hôi thối khó ngửi.

Dương Mai không có khả năng che lấp ánh mắt bằng Thẩm Duyệt trong mắt hiện lên vẻ chán ghét.

Trần Thông gặp Dương Mai nhìn về phía hắn, vội cười nói:

“A đi hào, ta là Trần Thông.”

Nhìn Trần Thông nhiệt tình, thái độ Dương Mai có chút lạnh nhạt, chỉ là nhàn nhạt gật đầu,

“Uh, người hào, cảm ơn người.”

“Không cần cảm ơn, không cần a, “ Trần Thông gãi gãi đầu, rất là thẹn thùng.

Dương Mai thấy vậy, trong nội tâm đối Trần Thông càng thêm khinh thường, cảm thấy Trần Thông một chút lễ giáo cũng không có.

“Ọc ọc...” Dương Mai đã sắp hai ngày chưa ăn cơm rồi, hơn nữa còn bị trọng thương, hiện tại thật vất vả tỉnh lại, bụng liền bắt đầu kêu.

Dương Mai lập tức nhìn về phía Thẩm Duyệt, Thẩm Duyệt biết rõ Dương Mai là có ý gì, nhưng là chính cô còn đói bụng, nơi nào có đồ ăn cơ chứ?

Vì vậy Thẩm Duyệt lắc lắc đầu, Dương Mai lập tức đưa ánh mắt nhảy vào hướng Trần Thông

“Trần Thông đúng không? Người có có đồ ăn?”

Trần Thông sắc mặt lập tức đỏ lên, cảm thấy rất thẹn thùng, có chút hèn mọn cúi đầu xuống.

Dương Mai cho rằng Trần Thông không muốn đem ăn gì đó lấy ra, lập tức không vui nói:

“Người yên tâm, ta sẽ không ăn không người, chờ ta tốt lắm, ta liền đem trả lại cho người.”

“Không phải là vậy, không phải vậy.” Trần Thông gấp rút khoát tay,

“Không phải vậy, di à, ta thật sự cũng chưa ăn gì rồi.”

Phé vật, Dương Mai trong nội tâm thầm mắng một tiếng, thờ dãi, không để ý tới Trần Thông nữa, dựa vào ở trên tường, đối với Thẩm Duyệt nói:

“Tiểu Duyệt a, chúng ta như vậy không phải là biện pháp a, chúng ta còn đi tìm cha người.”

“Uh, mẹ, ta biết rõ “ Thẩm Duyệt vốn chính là tính như vậy.

“Người là con gái của hần, hần không thể bỏ mặc người như vậy, hần hiện tại ngược lại ăn ngon, ở chỗ tốt” Dương Mai oán hận mắng: “Không có lương tâm”

“Mẹ, người yên tâm, ta ngày mai sẽ đi tìm cha, “ Thẩm Duyệt an ủi Dương Mai.

“Uh, “ Dương Mai gật đầu “Kia cũng không quá nguy hiểm chứ?”

Vân Khởi tiểu tiện nhân kia không cho các cô vào trong thành, trong thành là người của Vân Khởi, nếu như Thẩm Duyệt vào trong thành có thể gặp nguy hiểm hay không, Dương Mai vẫn còn thật là quan tâm Thẩm Duyệt.

“Yên tâm đi mẹ, ta không có việc gì, “ Thẩm Duyệt sắc mặt bình tĩnh.

“Đi a người yên tâm đi, ta sẽ trợ giúp Tiểu Duyệt” Trần Thông lúc này cũng nhảy ra, muốn cấp Dương Mai một cái ấn tượng tốt.

“Người?” Dương Mai nhìn sang Trần Thông “Người là đệ năng giả mấy cấp a?”

“A?” Trần Thông nghe được lời nói Dương Mai, trong mắt hiện lên một tia tự ti, thanh âm có chút nhỏ lại

“Ta... Ta không phải là đệ năng giả.”

“Bất quá, bất quá, “ Trần Thông vội vàng nói:

“Ta mặc dù không phải là đệ năng giả, nhưng ta sẽ bảo hộ Tiểu Duyệt thật tốt.”

Dương Mai vốn muốn nói không tự lượng sức, nhưng là đột nhiên nghĩ đến, mẹ con các cô bây giờ có thể có một cái chỗ dung thân còn phải dựa vào cái nam nhân vô dụng trước mắt này, Dương Mai vì vậy không kiên nhẫn quay đầu đi, không để ý tới Trần Thông.

Trần Thông thấy, trong nội tâm lại là có chút thẹn thùng, hận chính mình không có bản lĩnh.

Thẩm Duyệt nghe cuộc đối thoại của Dương Mai và Trần Thông, ngay cả nói cũng không nói gì thêm, Trần Thông đối với cô mà nói, bất quá bây giờ chỉ là người có thể có chỗ dừng đến mà thôi. (Khổ thân a TT khi gặp phải TD, tác giả sẽ phù hộ cho a)

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Chương 87: Biến hóa

Ba người rốt cục chịu đựng bụng đói chờ đến hừng đông, mấy người ở trong lều cũng bắt đầu lục tục thức dậy.

Dương Mai cùng Thẩm Duyệt lúc này mới nhìn rõ mấy người trong nhà trên cơ bản đều là nam nhân, diện mạo cùng Trần Thông cơ hồ không sai biệt lắm, râu quai nón, y phục trên người dơ dáy bẩn thỉu, còn tản ra mùi khó ngửi.

Những người này từ trong lòng ngực móc ra nửa khối bánh bao nguội để dành từ trưa hôm qua, bánh bao cứng rắn giống như là tảng đá vậy, họ ăn một chút tới khi hết sạch sẽ mới thôi.

Những bánh bao kia cứng rắn như đá, nước uống trên cơ bản là không có, chỉ có thể đợi tới thời điểm đi ra ngoài làm việc, tìm kiếm một chút nước uống.

Chứng kiến những người kia ăn, Dương Mai càng thêm đói bụng, chỉ là Dương Mai trong lòng xem thường những người này, chỉ có thể hừ lạnh một tiếng, nghiêng đầu sang chỗ khác, nhắm mắt lại làm ngơ.

Chờ mấy người trong nhà đều đi hết, Thẩm Duyệt lúc này mới đứng lên, Trần Thông cũng đi theo đứng ở đằng sau lưng Thẩm Duyệt.

Dương Mai nhìn xem con gái của mình, cẩn thận dặn dò

“Tiểu Duyệt, nhất định phải cẩn thận a, nếu như nhìn thấy cha ngươi, ngươi nhất định phải. . .”

Dương Mai lại nhai dặn dò Thẩm Duyệt hướng Thẩm Hoa Vinh đòi hỏi đồ vật. Thẩm Duyệt trong lòng có chút bức mình, nhưng vẫn là nghiêm túc nghe.

Dương Mai trên người có vết thương, tự nhiên không thể đi lại, chỉ có thể lưu lại đây dưỡng thương, thật may chủ yếu đều là vết thương ngoài da, nếu không Dương Mai đã sớm chết rồi.

Thẩm Duyệt cùng Trần Thông rời gian phòng nhỏ kia, đi ra phía ngoài, đi trên lối đi nhỏ, hướng đi vào trong thành, tới cổng thành.

Thẩm Duyệt nhìn cổng thành gần trong gang tấc, Thẩm Duyệt cũng không dám đi vào ngay, trong thành cơ hồ đều có người của Vân Khởi, nếu để cho tiểu tiện nhân kia biết rõ cô ta vào trong thành, khẳng định lại không ngừng cho người đánh, nói không chừng còn có thể...

Trần Thông nhìn Thẩm Duyệt đứng im ở trước cổng thành không động, biết rõ trong nội tâm Thẩm Duyệt sợ hãi, vội nói:

“Tiểu Duyệt ngươi đừng lo lắng, bộ dạng này của ngươi, không ai có thể nhận ra ngươi a.”

Nghe được lời nói Trần Thông, Thẩm Duyệt trong nội tâm càng thêm không biết tư vị gì. Nhắc tới hình tượng cô bây giờ, Thẩm Duyệt đều có tâm muốn tự sát rồi.

Thẩm Duyệt vốn là bị người đánh, mặt mũi bầm dập, có thể so với đầu heo, bình thường không phải là người quen thật đúng là nhận không ra. Trần Thông vốn rất thích Thẩm Duyệt cũng không có nhận ra, vẫn là nghe đến giọng nói của Thẩm Duyệt mới nhận ra.

Mà bây giờ Thẩm Duyệt, trên người một thân quần áo chỉnh tề đã bị Trần Thông đổi thành quần áo cũ rách đầy miếng vá, đầu tóc cũng biến thành rối bời giống như ổ chim. Trên người căn bản không dùng trang sức, mặt thể tâm người cũng lạnh lùng đi bao phần, trên đường thường có người đánh lộn, trên mặt cho dù có vết thương, cũng chỉ là chọc cho người khác liếc mắt nhìn một chút, sẽ không nhìn nhiều, càng sẽ không nhiều lời. Trần Thông ở bên cạnh ngược lại không có gì thay đổi, nghĩ đến cũng sẽ không có người biết đến hắn.

Thẩm Duyệt gật đầu, mang theo Trần Thông vào trong thành.

Vào trong thành, đường phố sạch sẽ, người lui tới trên mặt nở nụ cười cũng so với ngoài thành mặt mọi người thoải mái nhiều hơn không ít.

Trần Thông cũng thường đến trong thành, nhưng còn chưa có không có ở bên trong thành ở qua.

Thẩm Duyệt đối với nội thành tương đối quen thuộc, vào trong thành, Thẩm Duyệt chỉ cảm giác cả người mình đều sống lại, xem đến trên đường cái có bán bánh bao, Thẩm Duyệt bụng liền kêu lên, nhưng nghĩ đến thẻ điểm đã trống trơn, Thẩm Duyệt chỉ cắn răng tránh ra.

Thẩm Duyệt mang theo Trần Thông đi vào bên ngoài công hội Long Châu lính đánh thuê.

Trần Thông xem đến tòa nhà lớn ở trước mặt, trong nội tâm tràn đầy rung động, hắn không phải là dị năng giả, trước kia cũng chỉ là nghe qua người ta nói tới cái công hội lính đánh thuê này, lại chưa từng có tự mình gặp qua.

Công hội lính đánh thuê rất náo nhiệt, có không ít người ra ra vào vào, đương nhiên cũng có không ít người quanh quẩn ở bên ngoài công hội lính đánh thuê, đem công hội xem như là cảnh điểm du lịch.

Thấy có người mặc trang phục lính đánh thuê trong công hội đi ra, nhìn họ mặc trên người trang phục đặc biệt, liền lộ ra ánh mắt cực kỳ hâm mộ.

Chứng kiến trang phục công hội sạch sẽ kia, Thẩm Duyệt trong nội tâm càng thêm khó chịu, trước cô cũng có một bộ trang phục như vậy, nhưng lại bị con tiện nhân Vân Khởi kia thu về.

Cô mới sẽ không tin một cái công hội lớn như vậy là của Vân Khởi, cô cảm thấy, Vân Khởi chỉ là tốt số, sau lưng nhất định sẽ có một cái đại nhân vật ủng hộ cô ta.

Vân Khởi bắt quá là bị người đẩy ra làm mục tiêu thôi.

Nhưng con tiện nhân kia cũng có thể dám ý vào quyền thế, đối với cô như vậy, cô nhất định phải báo thù, báo thù!

Cũng không biết người sau lưng Vân Khởi là ai? Nếu như cô có thể nhìn thấy cái đại nhân sau lưng kia thì tốt rồi!

Cô Thẩm Duyệt tuyệt không kém hơn con tiện nhân Vân Khởi kia, thành tích của cô mặc dù không bằng Vân Khởi, nhưng mẹ của cô từ nhỏ bồi dưỡng cô, cô giỏi ca múa, nghĩ đến chỉ cần gặp được cái đại nhân vật kia, có lẽ cô có thể thay thế Vân Khởi...

Thẩm Duyệt quanh quẩn ở cửa lớn công hội, trong nội tâm không ngừng nghĩ tới. Thẩm Duyệt bị khai trừ khỏi công hội, thân phận của cô bây giờ công hội đã không thể để cho cô tiến vào, thật may là trước khi đến, Trần Thông có nhờ qua người giúp Thẩm Duyệt một thẻ căn cước khác. Trần Thông biết không ít nhân tài về phương diện này, thật cũng không khó lấy.

Thẩm Duyệt dùng thân phận mới mang theo Trần Thông vào cửa chính của công hội.

Sau khi bước vào cửa chính công hội, đầu tiên là đăng kí hội viên tạm thời nhận nhiệm vụ trong hội. Thời điểm công hội mới bắt đầu hoạt động làm hội viên của công hội phải là dị năng giả, nhưng công hội phát triển quá nhanh, hiện tại chỉ cần người thành thạo một nghề, người có thể đăng kí trở thành hội viên.

Công hội sẽ ban bố đặc biệt nhiệm vụ cho người, chỉ cần có thể hoàn thành nhiệm vụ, như vậy liền có thể trở thành hội viên chính thức.

Cho nên mỗi ngày người đến công hội đăng kí có rất nhiều người, nhưng muốn làm hội viên công hội cũng không phải mỗi người muốn là cũng có thể thành. Cho nên có thể trở thành thành viên công hội, kia phải phi thường có mặt mũi.

Công hội bình thường rất tự do, một chút không thích trói buộc mọi người đều có thể đến đăng kí trở thành hội viên công hội. Đăng kí trở thành hội viên công hội, mọi người đều được cho phép tiến vào tiểu hoa viên trong công hội đi dạo một vòng. Kỳ thật đây cũng là vì muốn cho mọi người thưởng thức, xem xét một chút thực lực của công hội.

Đặc biệt là cửa siêu thị của công hội, vây quanh rất nhiều người, siêu thị bốn bề đều dùng kính thủy tinh trong suốt xây thành, bên trong thức ăn sung túc, hấp dẫn không ít người chú ý, nhìn chăm chăm nuốt nước miếng.

Mà chỉ có hội viên chính thức mới có thể tiến vào bên trong siêu thị, có người coi như là có thể điếm, cũng không thể tiến vào. Cho nên mỗi lần có người tiến vào siêu thị thì sẽ được mọi người hâm mộ lợi hại. Chỉ cần người có thể trở thành hội viên chính thức của công hội, như vậy người cả đời này trên cơ bản đều không cần lo lắng cuộc sống, thức ăn được bảo đảm, chỉ cần cố gắng, có phòng ốc riêng của mình cũng không phải là vọng tưởng. Coi như là lớn lên xấu xí, đều có bó lớn mỹ nữ khóc lóc, kêu xin muốn gả cho người.

Thẩm Duyệt vẫn tương đối hiểu rõ lão cha nhà mình, Thẩm Duyệt cùng Trần Thông ở cửa siêu thị chờ trong chốc lát, liền nhìn thấy Thẩm Hoa Vinh quần áo sạch sẽ, toàn thân tỏa ra hương thơm, từ xa từ từ đi tới.

Trong ánh mắt kia tràn đầy đắc chí, khí chất tinh thần sáng khoái, không biết hấp dẫn bao nhiêu cô gái chú ý.

Thẩm Hoa Vinh rất thích những ánh mắt như vậy, ở trước mặt thế, thời điểm hắn còn là tổng đài công ty lớn, liền có không ít cô gái xinh đẹp muốn bò lên giường của hắn. Sau đó mặt thế tiến đến, tiền của hắn tất cả đều biến thành những con số, trong một đêm trở thành kẻ nghèo hèn, hiện tại cho dù có một đồng tiền ném xuống đất, cũng không thấy ai muốn nhặt.

Hắn thiếu chút nữa trở thành tên ăn mày, những cô gái trẻ xinh đẹp cũng không dùng cái loại ánh mắt này nhìn xem hắn.

Nhưng là kẻ từ khi vào công hội này, có phòng ốc của mình, Thẩm Hoa Vinh không thể chờ đợi được ăn mặc đẹp, đi ra lác lư.

Những cô gái trẻ cũng không cần biết chuyện gì chỉ cần gặp Thẩm Hoa Vinh đi từ trong khu dân cư đi ra, quần áo sạch sẽ, sắc mặt hồng hào, vừa nhìn liền biết không phải là người thiếu ăn mặc, cho nên lại có rất nhiều cô gái trẻ dùng ánh mắt sùng bái nhìn về phía hắn.

Thẩm Hoa Vinh ở trong ánh mắt hâm mộ và ghen tỵ của rất nhiều người đi vào siêu thị.

Kỳ thật Thẩm Hoa Vinh trong thẻ cũng không có điểm thẻ, bởi vì điểm thẻ của Vân Khởi cho hắn đã dùng hết, tháng sau Vân Khởi mới chịu cấp cho hắn.

Nhưng Thẩm Hoa Vinh lấy có cha của Vân Khởi để không chế cô, vào ở tòa nhà ngày đầu tiên, Thẩm Hoa Vinh liền muốn đi đến siêu thị lấy đồ đi, mua nợ, treo tự nhiên là tìm Vân Khởi tính a.

Nhưng siêu thị căn bản không cho ký sổ, mặc kệ người đến là ai?

Thẩm Hoa Vinh rất tức giận, gọi điện thoại cho Vân Khởi muốn trạng cáo những người phục vụ này, Vân Khởi lý cũng không lý, một mực không để ý.

Thẩm Hoa Vinh biết rõ Vân Khởi sẽ không trông coi chính mình rồi, đành phải chính mình đen mặt trở về tòa nhà, tại trong phòng ở hung hăng mắng Vân Khởi.

Nhưng Thẩm Hoa Vinh lại không nhận được, coi như là không thể ở siêu thị mua đồ, nhưng mà hấn là thân phận gì?

Con gái của hấn thế nhưng là chủ nhân công hội, hấn vẫn có quyền lợi tiến vào siêu thị.

Coi như là không thể ở siêu thị mua đồ, có thể đi vào siêu thị, kia coi như là một loại bản lĩnh.

Cho nên hấn vẫn là hấp dẫn rất nhiều người chú ý.(ka: ngựa đực)

Thẩm Hoa Vinh bước chân tiêu xái đi tới siêu thị, mắt lộ ra vẻ đắc ý, đặc biệt là khi chứng kiến rất rất nhiều ánh mắt hâm mộ cùng ghen, trong mắt vẻ đắc ý càng sâu.

Có rất nhiều cô gái trẻ tuổi, nhìn thấy Thẩm Hoa Vinh trong mắt bộc phát ánh sáng ra kinh người. Thẩm Hoa Vinh vào siêu thị, nhân viên nhìn thấy cũng xem như không thấy, bởi vì bọn họ mỗi ngày đều có thể chứng kiến người này vào siêu thị nhưng lại không mua đồ gì.

Mặc dù bọn họ đều là nhân viên phục vụ có tố chất cao, nhưng là đối mặt một khách quen như vậy, bọn họ cũng rất bất đắc dĩ. Đặc biệt là nghe nói nam nhân kia như vậy lại là cha của hội trưởng bọn họ a, này thật quá bất khả tư nghị. Hội trưởng quá đáng thương a, tại sao có thể có một người cha như vậy a?

Thời điểm Thẩm Hoa Vinh đối mặt với nhân viên phục vụ siêu thị, luôn luôn một bộ dáng cao cao tại thượng cảm giác rất ưu việt. Không biết, Thẩm Hoa Vinh càng như vậy càng làm giảm đi khí chất cùng uy tín, đường hoàng bất phàm của mình, ánh mắt của người khác xem hấn cũng càng ngày càng lạnh.

Thẩm Hoa Vinh giống như là quản lý đồ của mình vậy, ở bên trong siêu thị một mực điều tra xem một lần, nhìn xem lúc bày đặt hàng hóa có chỗ không vừa mắt, liền ngay ở trước mặt rất nhiều người, phát giận, sau đó trong ánh mắt của mọi người, đầu tiên là chứng tỏ thân phận của mình, sau đó ra lệnh cho nhân viên phục vụ dựa theo yêu cầu của hấn, bày đặt hàng hóa.

Nhân viên phục vụ vẫn là xem ở trên mặt mũi của Vân Khởi, đành phải chịu đựng tức giận dựa theo yêu cầu của hấn bày đặt.

Bởi vì hàng hóa này trước, liền là dựa theo yêu cầu thẩm mỹ mà bày đặt, nhưng ngày hôm qua Thẩm Hoa Vinh xem vô cùng không vừa mắt, liền bắt người ta bày đặt như vậy, ai biết hôm nay hấn lại yêu cầu đặt lại, thật sự là tạt xầu, đây không phải là bắt người ta lần qua lần lại sao?

Nghe nói cái người cha này đối với hội trưởng của bọn họ thật không tốt, cái này cái gọi là phụ thân, ở thời điểm mẹ hội trưởng mới chết liền cười một người mẹ kẻ mới vào cửa, bà ta đối đãi với hội trưởng đại nhân thật sự không tốt.

A! Hội trưởng đại nhân của bọn họ chính là bản thực tế của cô bé lọ lem a!

Bất quá hội trưởng đại nhân của bọn họ là dựa vào thực lực của chính bản thân mình mới có được hôm nay, thực là thần tượng trong lòng bọn họ.

Nhân viên phục vụ làm dựa theo Thẩm Hoa Vinh yêu cầu, đem hàng hóa bày đặt chỉnh tề, Thẩm Hoa Vinh lúc này mới hài lòng gật đầu, sau đó lại giả vờ giả vịt dò xét một phen, mới ra siêu thị.

Sau khi ra khỏi siêu thị, Thẩm Hoa Vinh bắt đầu ở trong đám người tìm kiếm mục tiêu, xem đêm nay có thể hay không có một người tình lãng mạn một đêm.

Đột nhiên, Thẩm Hoa Vinh ánh mắt sáng lên, chỉ thấy trong đám người, đang có một mỹ nữ vóc người nóng bỏng hướng hấn khoát tay. Thẩm Hoa Vinh lập tức tinh thần tỉnh táo, cũng hướng phía mỹ nữ kia khoát tay áo.

Mỹ nữ kia rất là biết điều đi ra khỏi đám người, lặng lẽ đi sau lưng Thẩm Hoa Vinh, sau đó đi đến một nơi vắng vẻ không người. Thẩm Hoa Vinh nhìn thấy xung quanh không người nào, lúc này mới kéo mỹ nữ sau lưng lại, đến đây một nụ hôn dài kiểu Pháp. Mỹ nữ cũng rất khá, hai người bắt đầu như keo như sơn quấn quýt. (O_O)

Đang ở thời điểm Thẩm Hoa Vinh muốn tiến thêm một bước làm chút chuyện tình, chỉ nghe sau lưng truyền đến một tiếng

“Cha!”

Thẩm Hoa Vinh tâm trí lập tức bị hù dọa một cái, toàn thân run lên, cho rằng người đến là Vân Khởi, xoay người nhìn lại, chỉ thấy một tên ăn mày, quần áo cũ rách, trên mặt tràn đầy bầm tím nhìn không ra vẻ mặt nam nữ tức giận nhìn hấn.

Thẩm Duyệt gặp Thẩm Hoa Vinh không có phản ứng, lập tức lại nổi giận đùng đùng gọi một tiếng

“Cha, ta là tiểu Duyệt a, người đang làm gì vậy? Tại sao có thể phản bội mẹ?”

Thẩm Duyệt về mặt lên án trừng mắt nhìn Thẩm Hoa Vinh, một bộ dáng người tại sao có thể phản bội mẹ ta, làm cho đồng thời Thẩm Hoa Vinh thở phào nhẹ nhõm, trong nội tâm cũng bắt đầu có chút phiền chán đến.

“Nha. Thân ái , cô là ai?” Thẩm Hoa Vinh ôm mỹ nữ trong ngực, về mặt nghi hoặc nhìn xem Thẩm Duyệt

“Nghe cô ta gọi người là cha, cô ta không phải là con gái của người đi a?” Mỹ nữ kia về mặt khinh bỉ cùng không thể tin nói, khiến cho Thẩm Hoa Vinh lập tức la hoảng lên

“Làm sao có thể? Cô ta không thể nào là con gái của ta, con gái của ta chính là hội trưởng công hội lính đánh thuê a.”

Thời điểm Thẩm Hoa Vinh nói đến Vân Khởi, khuôn mặt kiều ngạo, làm cho mỹ nữ trong ngực rất là kinh ngạc, sau đó chính là khuôn mặt sùng bái

“A, thân ái , con gái của người thế nhưng chính là hội trưởng công hội lính đánh thuê? Thật sự là bất khả tư nghị a.” Nói thân thể lại hướng trong lòng Thẩm Hoa Vinh chui vào.

Còn Thẩm Duyệt ở bên cạnh đã bị đá kích tới trộn mắt há hốc mồm, đây là có chuyện gì xảy ra? Cha của cô ta không phải là rất yêu thương cô ta sao? Tại sao sẽ ở bên ngoài nói, cô ta không phải của con gái hần đây?

Cô ta không tin, cha đối xử với cô ta như vậy? Sẽ không.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Chương 88.1: Khẩn cầu

Thẩm Duyệt ánh mắt không thể tin nhìn Thẩm Hoa Vinh làm cho hần nhin không được nghiêng đầu sang chỗ khác, có chút không dám nhìn thẳng

Nữ nhân ở bên cạnh, thân thể uốn éo như rắn cuốn vào ở trên người Thẩm Hoa Vinh, làm cho Thẩm Hoa Vinh trong lòng lửa nóng, đã sớm muốn quên điềm áy náy này.

“Tiên sinh...” Tiếng nói của cô gái mềm mại , làm cho trong lòng của Thẩm Hoa Vinh đều muốn mềm đi rồi,

“Người ta lạnh quá, chúng ta nhanh lên đi tìm một chỗ, ấm áp, ấm áp đi.”

Cô gái lời nói ngọt ngào, làm cho Thẩm Hoa Vinh nhin không được nuốt từng ngụm nước miếng.

Kéo cô gái trẻ đẹp hướng đi trở về chỗ ở của hần.

Thẩm Duyệt gặp Thẩm Hoa Vinh thế nhưng thật sự mặc kệ cô, muốn rời đi, tâm tư lập tức nóng nảy, cô ta tốn chao nhiều công phu để gặp Thẩm Hoa như vậy, gặp rồi hần lại muốn rời đi, ở đâu chịu?

“Cha, “Thẩm Duyệt về mặt bị thương giữ chặt vạt áo Thẩm Hoa Vinh, trong mắt nước mắt ướt át ở trên khoé mi bất cứ lúc nào cũng có thể rơi xuống, về mặt khiến cho người ta không thể không thương tiếc.

Thẩm Duyệt dù sao cũng là con gái của Thẩm Hoa Vinh, trước kia cũng là sủng ái trong lòng bàn tay, hiện tại nhìn thấy con gái đáng thương như vậy, cũng không nhin được mà động lòng trắc ẩn.

Mỹ nữ kia thấy bộ dáng của Thẩm Duyệt, khinh thường cười một tiếng, theo từ trên cao nhìn xuống Thẩm Duyệt,

“Người quái dị!”

“Người?” Thẩm Duyệt gặp nữ nhân kia cũng dám gọi mình người quái dị, lập tức tức giận đến thiếu chút nữa tức miệng chửi ầm lên.

“Cha?” Thẩm Duyệt có chút làm nũng kéo kéo ống tay áo Thẩm Hoa Vinh, bắt đầu lay động.

Nhưng gương mặt của Thẩm Duyệt sưng như heo, đâu có phối hợp với tiếng kêu đáng yêu kia làm cho người ta cảm thấy một sự cứng nhắc, Thẩm Hoa Vinh chỉ cảm thấy trong nội tâm càng thêm phiền chán.

“Được rồi được rồi” Thẩm Hoa Vinh vội vã cùng mỹ nữ thân mật, có chút bức mình hất tay Thẩm Duyệt ra, không để ý tới về mặt bị thương kia của Thẩm Duyệt

“Đi ta đi cấp người cầm lấy ít đồ ăn.”

Thẩm Hoa Vinh giọng nói quá mức cao cao tại thượng, làm như bố thí cho tên ăn mày vậy, làm cho Thẩm Duyệt hận đến cắn răng, nhưng trong lòng thì ghen ghét vô cùng.

Thẩm Hoa Vinh là cha của cô a, như thế nào có thể đối xử với cô như vậy?

Đều là do Vân Khởi, đều là do con tiện nhân Vân Khởi kia, đều là con tiện nhân kia, cha cô ta mới sẽ biến thành như vậy.

Đến khu dân cư, Thẩm Hoa Vinh ôm nữ nhân xinh đẹp kia vào, đầu cũng không quay lại đối với Thẩm Duyệt nói:

“Người đứng ở bên ngoài đợi” nói cũng không đợi Thẩm Duyệt trả lời, liền tiến vào khu dân cư.

Thủ vệ ở khu dân cư, lạnh lùng nhìn Thẩm Duyệt giống như là nhìn thấy cái gì đó bản thủ vậy.

Thẩm Duyệt nén giận cắn răng, ẩn nấp ở trong bóng tối Trần Thông âm thầm nhìn chăm chú vào Thẩm Duyệt, sợ Thẩm Duyệt bị úy khuất.

Trần Hoa Vinh trở về nơi ở, để cho Thẩm Duyệt đợi không sai biệt lắm hai giờ đồng hồ, mới về mặt hồng quang theo từ trong khu dân cư đi ra.

Thẩm Duyệt nhìn thấy bộ dáng kia của hắn, sao lại không biết Thẩm Hoa Vinh đã làm chuyện tốt gì.

Thẩm Hoa Vinh trong tay lấy ra một cái túi, trong túi có vài túi mì ăn liền và bánh mì.

Thức ăn trong phòng Thẩm Hoa Vinh cũng không nhiều, coi như biết rõ Thẩm Duyệt là con gái của mình, vì vậy muốn đem tất cả thức ăn đều lấy ra đưa cho Thẩm Duyệt rồi. Nhưng trong lòng thì nghĩ tới, dù sao con gái của hắn là chủ nhân nơi này, không có thức ăn lại đi tìm Vân Khởi muốn là được rồi, chẳng lẽ Vân Khởi còn có thể tro mắt nhìn cha mình đói bụng hay sao?

Thẩm Duyệt cầm lấy một túi thức ăn cùng Trần Thông trở về ngoài thành.

Thẩm Duyệt ánh mắt phức tạp nhìn vào túi thức ăn trong tay, cô hận Vân Khởi, hận không thể từng dao từng dao, từng ngum cắn chết Vân Khởi, nhưng thức ăn trong tay cô tất cả đều là của con tiện nhân Vân Khởi kia.

Cô chỉ cảm thấy có chút khuất nhục, cô nghĩ muốn cầm túi thức ăn ở trong tay ném đi, nhưng là cô. . . Cô lại không bỏ được. Bụng không ngừng truyền đến tiếng kêu đói bụng, làm cho Thẩm Duyệt tâm càng thêm phiền loạn, nắm thật chặt túi thức ăn trong tay lại.

Trần Thông nhìn thấy sắc mặt Thẩm Duyệt không tốt, đang định nói chuyện càng thêm dè dặt, Thẩm Duyệt trong nội tâm phiền chán, trên mặt thần sắc càng thêm không tốt.

Trở lại túp lều rách nát kia, bên trong đã ngồi không ít người. Trước khi đến, Thẩm Duyệt thật may được Trần Thông nói trước, mới đem thức ăn nhét vào bên trong quần áo thật dày, xuất ra chỉ có một ổ bánh cháo.

Dương Mai dựa vào góc tường, mắt lộ ghét nhìn xem người chung quanh, nhìn thấy Thẩm Duyệt cùng Trần Thông vào cửa, vội vàng bắt chắp cả người đau nhức kịch liệt đứng lên nghênh đón

“Tiểu Duyệt, Tiểu Duyệt có ăn sao? Có ăn sao?”

Thẩm Duyệt gấp hai mắt chờ đợi của Dương Mai nhìn xem cô, hai mắt không tự chủ ở trên người của cô quan sát, Thẩm Duyệt cắn cắn đôi môi, không nói gì, chỉ từ trong túi móc ra nửa khối bánh mì, đưa cho Dương Mai.

Dương Mai thấy một phen đoạt lấy đi, một ngum nhét vào trong miệng, từng ngum từng ngum nghiền ngấm.

Nửa khối bánh mì, không đầy một lát liền bị Dương Mai ăn sạch sẽ, nhưng là nửa khối bánh mì ngay cả nhét không đủ để dính kẻ răng, Dương Mai gấp rút lại vội vàng hỏi

“Còn gì nữa không?”

Thẩm Duyệt nhìn thoáng qua xung quanh, chỉ thấy những người kia hoặc ngồi hoặc đứng ánh mắt đều như có như không nhìn về phía cô. Thẩm Duyệt gấp rút lôi kéo Dương Mai, đem Dương Mai ẩn vào trong góc ngồi xuống, thấp giọng nói:

“Không có rồi.”

Kỳ thật Thẩm Duyệt trước khi đến đã ăn no, cũng hào tâm đưa cho Trần Thông nửa khối bánh mì, Trần Thông rất là cảm động, Thẩm Duyệt nhìn xem bộ dáng cảm kích của Trần Thông, nhưng trong lòng thì một mảnh lạnh như băng, không có có một tia gọn sọng, chỉ có chán ghét. Nếu như không phải là Trần Thông còn có chút tác dụng, cô mới sẽ không lãng phí nửa khối bánh mì kia.

Trần Thông một đại nam nhân, nửa khối bánh mì đương nhiên là ăn không đủ no, nhưng có thể từ trên tay Thẩm Duyệt đưa cho nửa khối bánh mì, Trần Thông nhưng trong lòng rất cao hứng. Dương Mai rất mất hứng trừng mắt Thẩm Duyệt

“Ngươi con bé chết tiệt này, như thế nào chỉ lấy một chút đồ ăn như vậy a? Ta còn chưa ăn no đâu? Có phải còn có hay không?”

Nói liền muốn lật quần áo trên người Thẩm Duyệt, Thẩm Duyệt dường như có chút oán hận nhìn mẹ mình, trong nội tâm lạnh hơn. Đây là mẹ của cô, gấp mặt cũng không hỏi xem cô có hay không ăn cái gì, cũng không hỏi, cô có hay không gặp được nguy hiểm, chỉ biết ăn, ăn, ăn.

“Không có rồi, “Thẩm Duyệt giọng nói có chút lạnh lùng, cúi đầu

“Không có rồi.”

Dương Mai giống như là không có phát giác được Thẩm Duyệt có điểm không bình thường, bắt đầu hỏi thăm Thẩm Duyệt

“Vậy ngươi có hay không nhìn thấy cha ngươi?”

“Thấy, “Nói đến lại nhớ tới bộ dáng khinh thường của Thẩm Hoa Vinh, Thẩm Duyệt trong nội tâm lại nổi giận, đây chính là cha ruột của cô, thế nhưng có thể đối xử với cô như vậy?

“Thấy?” tiếng nói Dương Mai cất cao “Nếu đã thấy lão già kia cũng không có lương tâm, như thế nào lại không nhiều cầm đồ trở lại?”

Thẩm Duyệt thấy ánh mắt người chung quanh nhìn vào bọn họ càng thêm nóng bỏng, cô ta càng thêm thâm hận mẹ mình không hiểu chuyện, giọng nói cũng bắt đầu không tốt

“Mẹ, mau đừng nói nữa.”

“Đừng nói, tại sao không nói, cái lão già kia không có lương tâm, nhanh như vậy liền quên mẹ con chúng ta sao?” Dương Mai thương tâm một phen nước mắt chảy ra

“Mẹ con chúng ta mới rời khỏi hán thời gian chưa bao lâu a, ở thời điểm chúng ta bị người đánh, hán cũng không ra tay cũng thì thôi, nhưng bây giờ chúng ta đều có thể chết đói, kia không có lương tâm chẳng lẽ cũng không để cho chúng ta ăn chút gì?”

Thẩm Duyệt càng thêm không kiên nhẫn

“Mẹ ngươi liền ngừng nói chuyện được không?”

Thẩm Duyệt giọng nói có chút không kiên nhẫn rốt cục khiến Dương Mai chú ý, Dương Mai lập tức dùng một loại ánh mắt bị thương nhìn xem Thẩm Duyệt

“Tiểu Duyệt a, ngươi thế nào có thể, như thế nào có thể đối xử với ta như vậy, ô ô. . .”

Tiếng khóc của nữ nhân bén nhọn khiến cho mọi người trong phòng nhũn mày.

“Câm miệng, phiền chết rồi!”

“Lại âm ỉ, đánh chết ngươi!”

“Cút ra ngoài!”

Trong phòng rốt cục có người nhìn không được, rống to. Dương Mai nghe thấy, gấp rút im lặng, thấy mọi người không có nể mặt nữa, vì vậy lại bắt đầu nhỏ giọng nức nở nghẹn ngào

“Ô ô. . . Mạng của ta như thế nào liền khổ như vậy a!”

Thẩm Duyệt gấp Dương Mai như vậy, cũng không có cách nào, vịn vịn qua thân, nhắm mắt lại, làm bộ mắt không thấy tâm không phiền.

“Không có lương tâm, như thế nào nhẫn tâm như vậy a! Lương tâm đều bị cậu ăn” Dương Mai tiếp tục lải nhải mắng chửi Thẩm Hoa Vinh.

Thẩm Duyệt trong nội tâm cười lạnh, nghĩ tới nếu như đem chuyện Thẩm Hoa Vinh cùng nữ nhân xa lạ trên giường nói cho Dương Mai biết, còn không biết người mẹ này của cô, sẽ nổi điên đến thế nào đâu!

Dương Mai cho đến khi nói đến miệng đắng lưỡi khô, mới hướng Thẩm Duyệt đứng ở bên cạnh hỏi :

“Có nước sao? Ta khát!”

Thẩm Duyệt nhìn xem Dương Mai vẻ mặt đương nhiên kia, bộ dáng bắt đết dĩ từ trong lòng ngực móc ra nửa bình nước sạch trong suốt.

Nửa bình nước trong này, còn là cô dùng một ổ bánh chao đổi lấy.

Dương Mai tiếp nhận đi, rất là phóng khoáng đem nửa bình nước đều uống nhất hết sạch. Thẩm Duyệt ngay cả mở miệng ngăn cản lời nói cũng không

kịp nói. Dương Mai đem bình không ném cho Thẩm Duyệt, liền muốn nói tiếp.

Thẩm Duyệt tức giận đến mức toàn thân phát run, đây chính là nước cô muốn uống một ngày a, cứ như vậy bị mẹ cô một hơi uống cạn rồi.

Thẩm Duyệt khóc không ra nước mắt!

Trần Thông ở một bên nhìn xem, cũng là thịt rất đau, nhưng đó là mẹ của người cô gái hấn thích, hấn cũng không biết nên nói cái gì.

Thẩm Duyệt nhớ tới, Vân Khởi cùng người cha kia của cô một bộ dáng quần áo chỉnh tề, trong lòng ghen ghét cũng nhịn không được nữa.

Đặc biệt là quần áo của cô hiện đang mặc trên người vô cùng bẩn thỉu, loại mùi hôi thối này tuy đã ngửi lâu thành quen, thế nhưng cũng bắt đầu tán ra một mùi hôi thối khó ngửi khiến người ta khó chịu.

“Tiểu Duyệt a, ngươi yên tâm đi, ngày mai mẹ sẽ cùng với ngươi cùng đi tìm cái lão già không có lương tâm kia” Dương Mai hào hùng vỗ vỗ ngực.

Thẩm Duyệt nghe cũng thiếu chút nữa gọi ra, vội nói:

“Mẹ, vết thương trên người ngươi còn chưa có tốt hẳn, ngày mai còn là để ta đi thôi, ta đi tìm cha đòi thuốc trị thương cho mẹ.”

“Không cần, “ Dương Mai vùng tay lên, “kẻ không có lương tâm kia rất keo kiệt, chỉ có mẹ đi, mới có thể lấy từ trên người kẻ keo kiệt kia ra chút gì đó.” Nói đến đây, Dương Mai còn rất là bất bình tức giận.

Thẩm Duyệt ở đâu chịu để cho Dương Mai đi tìm Thẩm Hoa Vinh, đến lúc đó, nhìn thấy Thẩm Hoa Vinh trong ngực ôm nữ nhân khác, vậy còn không phải quấy lật trời a!

“Mẹ, “ Thẩm Duyệt vội vàng kéo Dương Mai nói:

“Mẹ, mấy ngày nay động vật biển dị sẽ công kích căn cứ, bên ngoài rất nguy hiểm, ngài muốn sống nên ở yên ở nơi này, nơi này tương đối an toàn.”

Vừa nghe nói, những động vật biển dị kia muốn tới công kích căn cứ, Dương Mai biết tang thi là vật gì, vừa nghe thấy tang thi, liền sợ chân mềm nhũn, vội nói:

“Được, được, ta không ra, không ra.”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Chương 88.2: Khẩn cầu

Sau khi mặt thể tiến đến, Dương Mai gặp qua những thứ tang thi kia, lúc ấy liền hù dọa ngắt đi, sau đó cũng nhìn thấy tang thi thì chân tay liền mềm nhũn đi, sau khi tiến vào căn cứ, liền không còn có đi ra ngoài qua, cũng từ đó liền chưa thấy qua tang thi. Nhưng là ở trong căn cứ tin tức về tang thi vẫn luôn có, bà ta biết rõ tang thi đã càng ngày càng trở nên lợi hại, Dương Mai nghe thấy có tang thi liền sợ hãi, vì vậy ngoan ngoãn nghe lời, không hề nói muốn đi tìm Thẩm Hoa Vinh nữa.

Mà Thẩm Hoa Vinh sau khi một phen sáng khoái, liền đưa cho mỹ nữ kia một khối bánh mì cuối cùng, hấn hài lòng, mỹ nữ cũng đủ vừa lòng.

Nhưng Thẩm Hoa Vinh vẫn đói bụng, trong phòng thức ăn đều bị hấn đưa hết cho Thẩm Duyệt rồi, chỉ có thể gọi điện thoại cho Vân Khởi,

“Tiểu Khởi a, những thứ thức ăn kia cha ăn xong rồi, lại đưa tới cho ta chút đi.”

Thẩm Hoa Vinh giọng nói mặc dù khách khí, nhưng ngữ điệu lại cao cao tại thượng, làm cho Vân Khởi cười lạnh một tiếng nói:

“Ta cấp cha những thứ đó là lương thực vừa đủ cho một tuần lễ, chưa đến tuần sau, ta sẽ không cho cha thêm một chút thức ăn nào a.”

Vân Khởi nói xong, liền cúp điện thoại, Thẩm Hoa Vinh lúc này liền ngốc rồi.

Vân Khởi quả thật là cho người đưa thức ăn cho Thẩm Hoa Vinh mấy lần, nhưng không ai nói cho hấn biết, đó là số lượng thức ăn một tuần lễ của hấn, hiện tại mới đi qua hai ngày, không có thức ăn, năm ngày tiếp theo, hấn phải làm sao a?

Thẩm Hoa Vinh phát hoảng rồi, biết rõ Vân Khởi bây giờ là nói được là làm được, vì vậy vội vàng lấy điện thoại gọi cho Vân Khởi, nhưng Vân Khởi cũng không tiếp máy.

Thẩm Hoa Vinh vội vàng ra cửa phòng, liền muốn đi đến công hội tìm kiếm Vân Khởi, nhưng Vân Khởi hiện nào có thời gian đi gặp hấn?

Thẩm Hoa Vinh không có nhìn thấy Vân Khởi, đành phải ỉu xiu trở về phòng ở, nhìn xem tủ lạnh trống tuếch, nghe từ trong bụng không ngừng truyền đến âm thanh đói bụng, Thẩm Hoa Vinh lại đói bụng.

Thẩm Hoa Vinh hiện tại đã hối hận đem thức ăn đều cấp Thẩm Duyệt, nếu như cho thêm hẳn một cơ hội, hẳn tuyệt sẽ không đem thức ăn cấp Thẩm Duyệt.

Những thứ thức ăn kia, mặc dù không ít, nhưng vẫn không đủ cho cả một tuần lễ ăn dư giả mỗi ngày chỉ có thể ăn hai khối bánh mì, nhưng là bây giờ một điểm đồ vật cũng bị mất, Thẩm Hoa Vinh chỉ có thể nghĩ tới ngày mai lại đi tìm Vân Khởi.

Hắn cũng không tin, Vân Khởi thật có thể trở mặt nhìn xem hắn chết đói. Nhưng ngày hôm sau thời điểm khi Thẩm Hoa Vinh đi tìm Vân Khởi cũng không gặp được cô ấy.

Thẩm Hoa Vinh ngồi ở cửa lớn ngồi một ngày, đói bụng một ngày, cũng không có nhìn thấy Vân Khởi.

Thẩm Hoa Vinh chỉ có thể oán hận rồi đi, nghĩ tới Vân Khởi nhất định sẽ không mặc kệ hắn, Thẩm Hoa Vinh buổi tối lại đói bụng cả đêm.

Ngày hôm sau, Thẩm Hoa Vinh trên mặt cuồng thâm, sáng sớm an vị ở cửa lớn chờ Vân Khởi.

Ngoài căn cứ động tĩnh động vật biến dị càng lúc càng lớn, những thứ quái vật giống như cá kia càng ngày càng nhiều, chim nhỏ sau khi biến dị, so với người còn lớn hơn, cả ngày bay xoay quanh ở bầu trời căn cứ, làm như ở điều tra căn cứ vậy.

Vân Khởi mấy ngày nay đúng là bề bộn nhiều việc, sáng sớm ra khỏi tòa nhà căn cứ, liền muốn đi tìm Khung Chi thương lượng một chút chi tiết phòng thủ, mới ra khỏi cửa liền nhìn đến Thẩm Hoa Vinh chờ ở bên ngoài.

Thẩm Hoa Vinh nhìn thấy Vân Khởi theo từ trong tòa nhà đi ra, gấp rút mừng rỡ nghênh đón

“Tiểu Khởi, Tiểu Khởi”

Thẩm Hoa Vinh lớn giọng hấp dẫn không ít người chú ý, bên cạnh Vân Khởi đi theo một vài dị năng giả cao cấp, bọn họ nghĩ muốn tiến lên ngăn cản Thẩm Hoa Vinh, lại bị Vân Khởi ngăn cản.

Vân Khởi nhìn xem Thẩm Hoa Vinh đi tới bên cạnh cô.

“Tiểu Khởi a. . .” Thẩm Hoa Vinh mặt lộ vẻ nịnh nọt “Người xem cha khẩu vị tương đối lớn, thức ăn đã bị cha ăn xong rồi, người có thể hay không cho thêm cha một chút thức ăn a?”

Vân Khởi nhìn vẻ mặt vui cười Thẩm Hoa Vinh, mở miệng nói:

“Đưa thức ăn cho người, để cho người cùng nữ nhân lên giường?”

Sau đó nhìn Thẩm Hoa Vinh đột nhiên biến sắc, không đợi hắn nói chuyện, lại nói:

“Một tuần lễ, ta cấp người một thùng mì ăn liền, một túi bánh mì to, một túi chân giò hun khói, hai lon thịt hộp, chẳng lẽ còn không đủ người ăn?”

Một túi chân giò hun khói, hai lon thịt hộp sớm đã bị Thẩm Hoa Vinh ăn sạch, hơn nữa hắn còn một hơi ăn cả năm túi mì ăn liền. Hắn vốn tưởng rằng những thứ thức ăn kia là cung ứng số lượng vô hạn, có thể thoải mái ăn, hắn trả cho những phụ nữ lên giường với hắn không ít thức ăn, còn dư lại kỳ thật không nhiều lắm.

Nhưng những thứ thức ăn này, ở căn cứ coi như đó cũng là đãi ngộ tương đối khá rồi, rất nhiều dị năng giả cao cấp, một tuần lễ đều không nhất định có thể ăn có những thứ thức ăn này, một người bình thường một tuần lễ có thể ăn nhiều thức ăn như vậy, thật sự là xa xỉ.

Bây giờ bọn họ nghe hội trưởng hướng người cha căn bã của cô cấp nhiều thức ăn như vậy, thế nhưng người cha căn bã của hội trưởng còn chưa đủ, tất cả mọi người xung quanh đều hướng ánh mắt khinh bỉ vào hướng Thẩm Hoa Vinh. Thẩm Hoa Vinh tự nhiên cũng nhìn thấy ánh mắt xem thường của người khác hướng về phía hắn, nhưng Thẩm Hoa Vinh cũng nhìn ra được, những người bên cạnh Vân Khởi này vừa nhìn cũng biết không đơn giản, hắn không dám đắc tội, chỉ có thể cười hắc hắc hai tiếng

“Tiểu Khởi a, cha biết rõ cha sai rồi, người cho thêm cha một chút, cha nhất định để ăn dần, nhất định để mình dùng.”

“Cha?” Vân Khởi đột nhiên đối Thẩm Hoa Vinh nhẹ nhàng cười một tiếng, cười quá mức sáng lạn làm cho Thẩm Hoa Vinh trong lúc nhất thời tâm tình có chút lung lay.

“Cha, ta không thể vì ngài mà phá hư quy củ, ngài yên tâm, tuần sau, ta nhất định đem thức ăn đưa đến cửa cho ngài, hiện tại ngài chỉ cần đem thức ăn ngài đưa cho Dương mai cầm về, như vậy ngài cũng không cần đói bụng, “ Vân Khởi giọng nói dịu dàng, ngược lại nói ra lại làm cho Thẩm Hoa Vinh như rớt vào hầm băng.

Người ngoài nghe thấy cũng đối với Thẩm Hoa Vinh càng thêm khinh bỉ, trước khinh bỉ Thẩm Hoa Vinh hai ngày liền ăn hết nhiều như vậy thức ăn, nhưng nguyên lai không phải là do ăn hết rồi, mà là đem thức ăn hội trưởng cho đưa cho kẻ thù của hội trưởng.

Dương Mai là mẹ kế của Vân Khởi, hơn nữa tin tức nói bà ta đối với Vân Khởi thật không tốt, sớm đã bị người truyền đi, thậm chí một số người quả thực coi Vân Khởi là cô bé lọ lem ở mặt thế vậy.

Vì vậy tất cả mọi người đều đồng tình với hội trưởng đại nhân của bọn họ, nguyên lai hội trưởng đại nhân của bọn họ thời thơ ấu trải qua khổ như vậy, cái người mẹ kế kia thật sự là quá ghê tởm.

Tất cả mọi người nhìn về phía Thẩm Hoa Vinh ánh mắt liền từ khinh bỉ biến thành chán ghét, hừ, người như vậy, hội trưởng bọn họ ngược lại giúp hắn dưỡng lão, hội trưởng của bọn họ thật sự là quá thiện lương, hội trưởng bọn họ thật sự là rất có trách nhiệm a, đi theo hội trưởng đại nhân như vậy, trong lòng bọn họ thấy thiết thực, yên tâm.

Thẩm Hoa Vinh không nghĩ tới tiểu tiện nhân Vân Khởi này thế nhưng đã biết chuyện chính mình đưa thức ăn cho Thẩm Duyệt, cô ta là làm sao mà biết được?

Nhưng cho ra đi thức ăn như thế nào làm sao hắn lại cảm về, thật sự là thật không có phong độ.

Vì vậy Thẩm Hoa Vinh lại cười hai tiếng nói

“Ha ha, Tiểu Khởi a, cha sai rồi, Tiểu Duyệt nói như thế nào cũng là chị gái của ngươi, con bé tìm đến cha, cha thật là không có biện pháp, ngươi liền thông cảm cho cha một chút, được hay không?”

Vân Khởi không nói gì, chỉ là giống như cười mà như không trào phúng nhìn xem Thẩm Hoa Vinh.

Vân Khởi kia ánh mắt tựa hồ mang theo trào phúng, làm cho trong nội tâm Thẩm Hoa Vinh muốn phát hỏa, tự dè xuống lửa giận trong lòng, lại nói:

“Tiểu Khởi a, cha biết rõ sai rồi, về sau sẽ không đưa cho bọn họ thức ăn nữa, ngươi liền xem, cha hai ngày nay chưa có được ăn một miếng cơm, đưa cho cha một chút thức ăn đi.”

Thẩm Hoa Vinh giọng nói đã bắt đầu cầu khẩn, Vân Khởi trong nội tâm cười lạnh, trên mặt lại làm một bộ vẻ mặt thương xót

“Cha, ngươi thật sự là quá làm ta thất vọng rồi.”

Vân Khởi nói xong, liền về mặt thương tâm mang lấy thủ hạ đi rồi.

Gặp hội trưởng đại nhân nhà mình thương tâm, những người đi ở bên cạnh hội trưởng tất cả đều dùng ánh mắt hung ác trừng mắt Thẩm Hoa Vinh.

Thẩm Hoa Vinh nhìn thấy Vân Khởi muốn rời đi, nghĩ muốn tiến lên ngăn trở, lại bị hội viên bên cạnh dùng ánh mắt hung ác trừng cho đứng tại nguyên chỗ không dám nhúc nhích chút nào.

Đám người đi xa, Thẩm Hoa Vinh mới xụi lơ trên mặt đất, xoa xoa mồ hôi lạnh trên trán.

Thẩm Hoa Vinh đã hai ngày không có ăn cơm, đã sớm đói tới chân tay mềm nhũn, bên ngoài thời tiết lại lạnh lẽo, Thẩm Hoa Vinh chỉ cảm thấy toàn thân mầu đều muốn đông lạnh thành băng, âm thầm hận, trở về phòng.

Trở về đến trong nhà, Thẩm Hoa Vinh ngồi ở trên giường, chỉ có thể nhịn đói nghe từng đợt tiếng kêu đói từ trong bụng truyền đến.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 90: Chương 89: trả lại cho ta!

Thẩm Hoa Vinh đã hai ngày không ăn cơm rồi, hắn thật sự thật đói.

Thật chẳng lẽ muốn đi tìm Thẩm Duyệt nha đầu chết tiết kia, đem thức ăn trở về.

Thẩm Hoa Vinh suy nghĩ một chút, cảm thấy nhất định phải tìm được nha đầu chết tiết kia, đem thức ăn trở về, nếu không hắn thật sự hội chết đói.

Hắn có thể cảm giác được, Vân Khởi nói là sự thật, cô ta thật sự sẽ không cung cấp thức ăn cho hắn nữa. Còn tới bốn ngày nữa, hắn mới có thể nhận được thức ăn của tuần kế tiếp, thời gian bốn ngày, hắn thật sự sẽ chết đói mất.

Thẩm Hoa Vinh bây giờ muốn hận chết Thẩm Duyệt, đều là do nha đầu chết tiết kia, hắn mới có thể mắc phải lỗi lầm như vậy, nếu như không phải là do nha đầu Thẩm Duyệt kia, hắn bây giờ còn thư thái ngảy ngốc ở trong phòng hưởng thụ cuộc sống, ở đâu phải chịu đói như vậy.

Thẩm Hoa Vinh nghĩ đến muốn tìm kiếm Thẩm Duyệt lấy lại những thức ăn kia, liền hít một hơi đứng lên, ra khỏi gian phòng. Nha đầu Thẩm Duyệt kia không thể nào tiến vào khu dân cư, như vậy hẳn chỉ có thể đi ra ngoài tìm kiếm.

Thẩm Hoa Vinh hùng hổ ra khỏi khu dân cư, đứng trong gió rét, cơ thể run lẩy bẩy. Gió rét giống như là kim châm chui vào trong lòng hân, Thẩm Hoa Vinh đói đến choáng váng đầu óc, thiếu chút nữa té xỉu, vì vậy chỉ có thể ngồi trong một góc, chờ Thẩm Duyệt đến cửa. Ngày hôm sau, Thẩm Duyệt chờ những người còn lại ở trong phòng sau khi rời khỏi hết, mới đưa cho Dương Mai một phần nhỏ bánh mì, Thẩm Duyệt biết rõ, nếu để cho mẹ cô biết rõ trên người cô có không ít thức ăn, nhất định sẽ muốn ăn sạch hết, tựa như là nửa bình nước kia vậy.

Thẩm Duyệt sau khi ra khỏi gian phòng, chính mình ăn hết ổ bánh bao, nhưng, cô giống như là đã quên mất, thế nhưng không có cấp Trần Thông một ngụm thức ăn.

Trần Thông gặp Thẩm Duyệt không có cung cấp cho hân thức ăn, mặc dù đói khó chịu, lại thẹn thùng không mở miệng.

Đây chính là nữ thần của hân, người hân yêu, hân lại muốn hướng người yêu đưa tay, hướng nữ thần của hân muốn ăn, vậy hân không phải thành tiểu bạch kiểm muốn dựa vào nữ thần?

Trần Thông trong nội tâm ghen một cổ ngao khí, mặc dù đói tới khó chịu, nhưng không có mở miệng hướng về Thẩm Duyệt muốn. Thẩm Duyệt cũng giống như là đã quên vậy, cũng không xuất cho Trần Thông một miếng ăn.

Thẩm Duyệt ăn no lại cùng người khác trao đổi một chút nước uống, sau khi ăn uống no đủ, Thẩm Duyệt bắt đầu có tinh thần chú ý tới đến diện mạo của mình, cô thật giống như đã có bốn ngày không có đánh răng rồi,

Mặt thế, bàn chải đánh răng và kem đánh răng cũng là vật hiếm có, nhưng Thẩm Duyệt là người thích sạch sẽ, liền dùng một chút thẻ điểm của mình vật và kiếm được mang đi đổi một cái bàn chải đánh răng và một chút xiu kem đánh răng. Một chút kem đánh răng như vậy, Thẩm Duyệt bình thường cũng rất không muốn bỏ ra dùng, mỗi lần dùng đều chỉ dùng một chút xiu, coi như là như vậy, nhiều đó cũng đủ cho nhiều người hân mộ rồi.

Đánh răng, súc miệng, đem đổi lấy một chút nước dùng, thức ăn liền không còn một mảnh, cô tự động đã xem nhẹ Trần Thông ở sau lưng. Thẩm Duyệt tinh thần vô cùng phấn chấn mang theo Trần Thông đi vào trong thành.

Thẩm Duyệt đường quen một mạch đi tới công hội, sau đó cũng giống như ngày hôm qua bắt đầu ở bên ngoài khu dân cư chờ Thẩm Hoa Vinh.

Lần này Thẩm Hoa Vinh ngược lại không có để cho Thẩm Duyệt chờ thời gian quá lâu, chỉ chốc lát sau, Thẩm Duyệt liền nhìn thấy Thẩm Hoa Vinh theo khu dân cư đi ra.

Thẩm Duyệt ánh mắt lập tức sáng lên, sau đó đứng lên, chờ Thẩm Hoa Vinh ra khỏi khu dân cư, liền gấp rút nghênh đón, “Cha?” Trong giọng nói tràn đầy mừng rỡ cùng cao hứng.

Thẩm Hoa Vinh nghe được tiếng nói của Thẩm Duyệt hai mắt lập tức sáng ngời, hai mắt gắt gao nhìn chăm chăm Thẩm Duyệt, sau đó một phen tiến lên bắt lấy cánh tay của Thẩm Duyệt. Thẩm Duyệt sững sờ, nhìn xem Thẩm Hoa Vinh

“Cha ngươi làm sao vậy?” Thẩm Duyệt gặp Thẩm Hoa Vinh hai mắt sáng long lanh nhìn mình, trong nội tâm vừa động, cha không phải là thích cô chứ? Thẩm Duyệt trong nội tâm bắt đầu đặc ý.

“Tiểu Duyệt a, Tiểu Duyệt, thức ăn cha đưa cho ngươi đâu? Mau cho ta, cho ta, “ Thẩm Hoa Vinh nói liền bắt đầu ở trên người Thẩm Duyệt tìm kiếm.

Thẩm Duyệt sững sờ, giống như không nghĩ tới Thẩm Hoa Vinh sẽ nói ra lời nói như vậy. Chờ một lúc Thẩm Hoa Vinh lật quần áo của cô, Thẩm Duyệt theo bản năng một phen cấp cho Thẩm Hoa Vinh một bạt tai.

“Bốp!”

Hai người nhất thời đều giật mình sững sờ, Thẩm Duyệt nhìn xem tay mình, lại nhìn Thẩm Hoa Vinh một chút, trong lòng có chút chột dạ

“Cha, ngươi làm cái gì a?” Nói liền cúi đầu xuống, không dám nhìn hai mắt Thẩm Hoa Vinh.

“Ngươi cái con bé này, ngươi lại dám đánh lão tử” Thẩm Hoa Vinh một cước nhảy dựng lên, chỉ vào Thẩm Duyệt bắt đầu mắng to

“Ngươi cái đồ sao chổi đen đui, ngươi có thể ăn no, kia đều là do lão tử đưa cho ngươi, lão tử nếu đã có thể đem đồ đưa cho ngươi, vậy thì có thể lấy lại đồ từ chỗ ngươi trở về, mau, đem thức ăn ta đưa cho ngươi, trả lại cho ta, trả lại cho ta.”

“Không có, “ Thẩm Duyệt theo bản năng phản bác

“Thức ăn cha đưa cho ta, ta liền một chút như vậy ăn, ta đã sớm ăn xong rồi, không có còn rồi.”

Trên người Thẩm Duyệt vẫn còn có chút thức ăn, nhưng mà mọi người ai cũng có lòng ích kỷ, cô nhưng là con gái ruột của Thẩm Hoa Vinh, Thẩm Hoa Vinh nhưng thế nào chỉ đưa cho cô có tí xiu ăn, cô còn không đủ ăn, hân thế nhưng còn muốn đòi về, không có cửa đâu!

Nghe Thẩm Duyệt nói đem những thứ thức ăn kia đều ăn hết sạch, Thẩm Hoa Vinh lập tức giận dữ

“Ngươi là heo a, như thế nào bằng đây thức ăn có thể ăn sạch? Như thế nào không ghen chết ngươi?”

Thẩm Hoa Vinh về mặt dữ tợn, giọng nói vô cùng đau đớn, làm cho Thẩm Duyệt sững sờ, lập tức sắc mặt trầm xuống, lửa giận trong lòng bốc lên, khiến cho Thẩm Duyệt hận không thể đem người cha ruột này tự tay bóp chết.

“Ai u, mạng của ta như thế nào khổ như vậy a?” Thẩm Hoa Vinh mặt mũi tràn đầy tuyệt vọng

“Ngươi đem thức ăn của ta trả lại cho ta, trả lại cho ta?” Thẩm Hoa Vinh như tâm tê liệt phở rỗng to, hai mắt đỏ bừng.

Thẩm Duyệt gặp Thẩm Hoa Vinh cái dạng này, nhưng trong lòng ngăn không được cười lạnh, hừ, nghe nói tiểu tiện nhân Văn Khởi kia cung cấp cho Thẩm Hoa Vinh không ít đồ ăn, Thẩm Hoa Vinh chỉ đưa cho cô chút xiu đồ ăn liên đau lòng, muốn đòi về, thật sự là tức chết cô.

“Không có, không có” Thẩm Duyệt cũng bắt đầu tức giận đối với Thẩm Hoa Vinh rống lớn kêu:

“Đều không có, ta ăn hết rồi.”

Thẩm Hoa Vinh trong nội tâm vốn là rất giận dữ, Thẩm Duyệt nếu như nhẹ nhàng khấn cầu, Thẩm Hoa Vinh nói không chừng còn chưa tính, mặc dù tức giận, nhưng Thẩm Duyệt đã ăn hết rồi, chẳng lẽ hắn còn có thể giết Thẩm Duyệt hay sao?

Nhưng bây giờ khi chứng kiến Thẩm Duyệt cũng dám đối với hắn rống, Thẩm Hoa Vinh triệt để bộc phát

“Ta bóp chết ngươi” Thẩm Hoa Vinh nói liền đưa tay tới cổ của Thẩm Duyệt.

Thẩm Duyệt nhất thời không kịp phản ứng, thật sự để cho bàn tay của Thẩm Hoa Vinh gắt gao bóp cổ cô ta, Thẩm Duyệt về mặt khiếp sợ nhìn xem Thẩm Hoa Vinh, cô không nghĩ tới cha ruột của cô, thế nhưng thật sự muốn giết chết cô!

“A!” Thẩm Duyệt rống to, nhin không được bộc phát ra dị năng của chính mình, một phen đem Thẩm Hoa Vinh đánh ngã trên mặt đất,

“Ngươi chính là loại đàn ông không biết chịu trách nhiệm, ta là con gái ruột thịt của ngươi, ngươi vốn nên có trách nhiệm nuôi dưỡng ta, ngươi thế nhưng muốn giết chết ta?” Rồi sau đó rồi nói tiếp:

“Ngươi thế này cũng không đáng là phận đàn ông, mẹ ta lúc trước hai mắt thật sự là mù, mới sẽ coi trọng ngươi, ngươi không xứng làm chồng, không xứng làm cha.”

Thẩm Hoa Vinh bị Thẩm Duyệt hung hăng đánh ngã trên mặt đất, toàn thân bộ xương đều muốn gãy đi vậy, lúc này nghe đến lời nói Thẩm Duyệt, lập tức tức giận đến phun ra một ngụm máu tươi.

Hắn đều đem thức ăn của mình cho đứa con gái này của hắn, chính hắn còn đói bụng đây, thật không nghĩ tới thế nhưng đứa con gái này của hắn ngược lại đối xử với hắn như vậy. Hắn thật sự mất bị mù a, trước kia làm sao sẽ cảm thấy đứa con gái này của hắn ôn nhu thiện lương đây?

Làm sao sẽ cảm thấy đứa con gái này của hắn là tri kỷ, là hiểu thuận đây?

Hắn mất bị mù a!

Thẩm Duyệt gặp Thẩm Hoa Vinh một bộ dáng bị đá kích lớn nằm trên mặt đất, cắn cắn môi, oán hận nói:

“Ta ngày mai lại đến, ngày mai ngươi đem thức ăn cho ta cùng mẹ chuẩn bị tốt, ngươi tốt nhất là cho chúng ta, nếu không ta liền đem chuyện ngươi gạt mẹ cùng nữ nhân khác ở trên giường cho mẹ ta nghe a.”

Thẩm Duyệt tự cho là uy hiếp Thẩm Hoa Vinh, hừ lạnh một tiếng, liền mang theo Trần Thông đi rồi.

Trần Thông nhìn xem Thẩm Duyệt, trong nội tâm một trận đau lòng. Trần Thông chịu đựng bụng đói, an ủi Thẩm Duyệt:

“Tiểu Duyệt ngươi không cần phải tức giận, có thể là chủ nhà hôm nay tâm tình không tốt.”

Trần Thông trong lòng cho rằng nữ thần trong lòng hắn thật đáng thương, người kia thân là cha đẻ của cô ấy cũng không phải không có ăn, được ở chỗ tốt, ăn ngon, cung cấp một chút thức ăn cho con gái thì thế nào? Sau khi đưa cho, thế nhưng còn muốn lấy về, thật là không có gặp qua người cha nào nhẫn tâm như vậy.

Trần Thông rất là đau lòng cho nữ thần của mình, về mặt lo lắng

“Tiểu Duyệt ngươi không nên tức giận, ta sẽ cố gắng tìm kiếm thẻ điểm nuôi sống ngươi.”

Thẩm Duyệt trong nội tâm khinh thường, Trần Thông lại không phải là dị năng giả, không có bản lãnh, lấy cái gì để lấy thẻ điểm, lấy cái gì để cho cô trải qua cuộc sống tốt lành?

Thẩm Duyệt rầu rĩ không vui đi trở về, nghĩ tới ngày mai liền nói với mẹ, khiến cho mẹ cùng cô cùng đi tìm Thẩm Hoa Vinh kia đảm đương chức vụ người đàn ông đưa thức ăn ăn.

Cô vốn là không nghĩ mang theo mẹ đi cùng, nhưng không mang theo mẹ, Thẩm Hoa Vinh kia lại keo kiệt, đem cho cô thức ăn, còn muốn đòi trở về, hừ, nằm mơ.

Trở về vào trong lều, Dương Mai chính là nhắm hai mắt lại, nhũu lông mày dưỡng thần, nghe được tiếng vang, mở mắt liền nhìn thấy Thẩm Duyệt cùng Trần Thông.

Dương Mai gấp rút đứng dậy, đi đến trước mặt Thẩm Duyệt, gấp trong lều không có người, cũng không có hạ thấp giọng vội vàng hỏi:

“Tiểu Duyệt a, hôm nay được bao nhiêu thức ăn, mau cho ta ăn một chút, đói chết ta rồi.”

Thẩm Duyệt có chút không vui nói: “Cha không cho.”

“Cái gì?” giọng nói của Dương Mai lập tức cất cao “Hắn dám? Hắn dựa vào cái gì không cho chúng ta thức ăn, hắn là chồng của ta, cha của người, hắn phải có trách nhiệm nuôi sống chúng ta, hắn ăn được, ở chỗ tốt, chẳng lẽ còn không để cho chúng ta một điểm ăn no?”

Thẩm Duyệt trong nội tâm cũng cảm thấy Dương Mai nói đúng, nhưng nhớ tới Thẩm Hoa Vinh hôm nay, trong nội tâm lại là giận dữ nói

“Hắn chẳng những không cho, còn muốn đem lương thực hôm qua đưa cho của chúng ta lấy về.”

“Cái gì?” Dương Mai không dám tin nhìn xem Thẩm Duyệt, Thẩm Duyệt hừ một tiếng, không nói gì. Dương Mai lập tức cao giọng kêu to lên

“Cái lão già chết tiết kia, sao có thể đối xử với mẹ con chúng ta như vậy, hắn ăn được ở chỗ tốt còn chưa tính, chúng ta cũng không chiếm chút tiện nghi tiêu tiện nhân kia thì thôi, nhưng chẳng lẽ chúng ta hướng hắn muốn một chút thức ăn gì đó cũng không được?” Thẩm Duyệt không vui ngồi ở trong góc, đối với Trần Thông về mặt muốn an ủi nịnh nọt, trong nội tâm càng thêm phiền chán, dứt khoát nhắm mắt lại, cũng không nhìn Trần Thông.

Dương Mai nói mắng Thẩm Hoa Vinh một trận, lúc này mới lau khô nước mắt, đối với Thẩm Duyệt oán hận nói:

“Tiểu Duyệt người không nên tức giận, ngày mai mẹ cùng người cùng đi, ta cũng không tin, Thẩm Hoa Vinh thật đúng có thể để mẹ con chúng ta chết đói.”

Bên kia Thẩm Hoa Vinh cũng đã đói bụng ba ngày rồi, lại bị Thẩm Duyệt hung hăng đánh, đã sớm đầu óc choáng váng, ngay cả đứng dậy cũng không được rồi.

Gió lạnh bên ngoài gào thét đông lạnh, Thẩm Hoa Vinh nhịn không được co lại, Thẩm Hoa Vinh cùng Thẩm Duyệt gặp mặt ở địa phương bí mật, bình thường không có người đến, lúc này cũng không có ai phát hiện Thẩm Hoa Vinh ngã xuống đất ngất đi, đông lạnh đến mức phát run lấy bầy.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Chương 90: càn quấy

Thời điểm mọi người phát hiện ra Thẩm Hoa Vinh, Thẩm Hoa Vinh đã bị đông lạnh, thiếu chút nữa thì bị đông tới chết. Thật may là có người biết Thẩm Hoa Vinh, biết rõ Thẩm Hoa Vinh là cha hội trưởng của bọn họ. Biết là biết thế nhưng trong lòng bọn họ âm thầm khinh bỉ, nam nhân này vô tình vô nghĩa, sao xứng làm cha của hội trưởng bọn họ?

Thẩm Hoa Vinh được người đưa trở về phòng, trong phòng ấm áp, Thẩm Hoa Vinh ngược lại từ từ sống lại, không có bị đông cứng mà chết. Phát hiện Thẩm Hoa Vinh hội viên đem Thẩm Hoa Vinh đưa về nhà liền rời đi rồi, cũng không có người muốn đi thông báo Vân Khởi biết, Vân Khởi cũng vui vẻ làm bộ như không biết.

Thẩm Hoa Vinh trên người mặc dù ấm áp tốt hơn nhiều rồi, nhưng hắn vẫn là bị đói tình. Thẩm Hoa Vinh chỉ cảm thấy toàn thân cứng ngắc, rất khó chịu, tay run run, chỉ cảm thấy qua thời gian thật dài, thân thể mới từ từ khôi phục tri giác, sau đó chống tay xuống giường, từ từ đứng lên. Thân thể có chút run run, con mắt choáng váng, dưới chân như muốn nhũn ra. Thẩm Hoa Vinh đói đến tâm can đều đau, nhưng nghĩ đến Thẩm Duyệt, Thẩm Hoa Vinh tức giận thở mạnh hỗn hển hai cái, trong nội tâm hận không thể giết Thẩm Duyệt để lấy lại thức ăn ăn.

Ngày đó hắn cung cấp cho Thẩm Duyệt thức ăn cũng không ít, ăn ít nhất có thể ăn một tuần lễ, Thẩm Duyệt nói nàng đã ăn hết rồi, Thẩm Hoa Vinh cũng không tin, nhiều thức ăn như vậy, liền tính ăn được bao nhiêu, chắc chắn cũng có thể còn dư lại một ít a!

Nhưng Thẩm Duyệt kia vô tình vô nghĩa, thế nhưng một chút điểm cũng không để cho hắn, kia vốn chính là đồ đặc của hắn a. Thẩm Hoa Vinh oán hận uống vài miệng nước to, lúc này mới cảm giác trên người ấm áp không ít. Thẩm Hoa Vinh uống hết nước, lại trở về nằm trên giường, trong nội tâm nghĩ tới ngày mai nhất định phải đi ra ngoài tìm đồ ăn ăn, nếu không hắn thật sự có thể chết đói.

Thẩm Hoa Vinh co rúc ở trên giường, nghi ngại cả đêm thật tốt.

Nhưng ngày hôm sau, Thẩm Hoa Vinh mới vừa đi ra ngoài cửa chính nghĩ muốn đi ra ngoài tìm chút việc để làm, tốt nhất cố kiếm sống qua cái tuần lễ này, như vậy tuần sau Vân Khởi lãnh tâm kia sẽ cũng cấp cho hắn đồ ăn rồi.

Đúng vậy, chỉ cần cố gắng sống tiếp qua ba ngày là tốt rồi, nhưng chờ Thẩm Hoa Vinh nổi lên dừng khí ra cửa, vừa mới đi ra khu dân cư, đến một cái hẻm vắng người, liền bị ba người trước mắt chặn lại đường.

Ba người trước mắt, Thẩm Hoa Vinh quen biết, một người chính là vợ hiện tại của hắn, một người chính là con gái của hắn, còn một tựa hồ là bằng hữu của con gái.

Lúc này Thẩm Hoa Vinh khuôn mặt gầy gò, sắc mặt vàng như nến, hốc mắt lõm sâu, vẻ mặt chòm râu để dài, mặt mũi tràn đầy sắc mòi một giống như bị bệnh vậy. Thẩm Duyệt nhìn thấy Thẩm Hoa Vinh cái dạng này, nhưng trong lòng cũng âm thầm sáng khoái.

Dương Mai trên mặt bị thương nhưng mấy ngày nay tinh dưỡng, ngược lại tốt hơn nhiều, nói lời đã rất có thứ tự, nhưng con mắt vẫn còn sưng đỏ khiến cho người ta không dám nhìn thẳng.

Dương Mai gặp Thẩm Hoa Vinh từ trong khu dân cư đi ra, biết rõ tòa nhà kia là do tiểu tiện nhân Vân Khởi kia cấp cho Thẩm Hoa Vinh, nhưng hận chính là các nàng lại không thể đi vào nơi này ở. Dương Mai nghĩ đến chính mình trong cái cái lều rách dơ dáy bẩn thỉu hơn nữa mùi vị đó thực khiến cho nàng hận không thể đem nước chua trong dạ dày đều phun ra.

Ngẫm lại Thẩm Hoa Vinh lại có thể vào ở cao phòng ở cao cấp như vậy, chẳng những ấm áp như xuân, còn cả phòng mùi thơm ngát, còn có nước uống.

“Người cái người không có lương tâm này” Dương Mai vừa thấy được Thẩm Hoa Vinh liền không nhịn được kêu khóc nhào tới. Dương Mai văn hóa thấp, vốn là không có tố chất gì, lúc này diễn xuất lại giống như người đàn bà chanh chua ngoài chợ.

“Người cái người không có lương tâm này a, “ Dương Mai khóc đã bắt lấy tà áo của Thẩm Hoa Vinh.

Thẩm Hoa Vinh đã vài ngày không có ăn lại bị Dương Mai nhào lên trong nháy mắt, Thẩm Hoa Vinh liền muốn trốn, nhưng là chân hắn có chút nhuyển ra, lại không có kịp đẩy ra, đúng là thuận cho Dương Mai sít sao bắt được y phục, kéo cũng kéo không ra.

“Người làm cái gì? Buông ra.” Thẩm Hoa Vinh đưa tay muốn đem tay Dương Mai kéo ra.

Nhưng mà Dương Mai bị nhiều khổ như vậy, thật vất vả mới nhìn thấy Thẩm Hoa Vinh ở đâu chịu buông ra?

“Người không có lương tâm a, không có lương tâm a” Dương Mai khóc vỗ vào người Thẩm Hoa Vinh, mặt vết thương của hắn do Thẩm Duyệt đánh cũng bị vỗ vào đó hắn lên.

Dương Mai vốn là văn hóa không cao, lại bị nhiều ngày khổ sở như vậy, dù sao cũng là nữ nhân, giờ khắc này nhìn thấy Thẩm Hoa Vinh liền muốn bộc phát.

“Người mẹ đàn bà này, nháo cái gì nháo?” Thẩm Hoa Vinh dùng hết khí lực toàn thân, cuối cùng cũng đem Dương Mai đẩy đi ra xa được vài bước, Dương Mai lùi lại vài bước, thiếu chút nữa ngã xuống.

“Tốt, tốt, “ Dương Mai chứng kiến Thẩm Hoa Vinh lạnh lùng, trong mắt tràn đầy chỉ trích cùng oán hận

“Người cái người đàn ông không có lương tâm này, cho là có tiểu tiện nhân Vân Khởi kia nuôi người, liền xem thường hai mẹ con chúng ta rồi có phải không, ta còn không có tìm người tính sổ, người ngược lại ghét bỏ chúng ta?”

Lần trước, Vân Khởi thù hạ đánh Dương Mai, Thẩm Hoa Vinh lại đứng ở một bên, ngay cả cổ họng cũng không dám thốt một tiếng, đã khiến cho Dương Mai rất không hài lòng, lòng tràn đầy oán hận rồi, hiện tại nhìn thấy Thẩm Hoa Vinh, thấy hắn chẳng những không có áy náy, thể nhưng còn vô tình như vậy.

Thẩm Hoa Vinh nhìn đến Thẩm Duyệt bên cạnh đang lạnh lùng nhìn hắn con giận bốc lên, giọng căm hận nói:

“Các người cút cho ta, ta không bao giờ muốn gặp các người nữa, hai người các người này là đồ sao chổi xúi quẩy, phế vật vô dụng.”

Dương Mai sững sờ nhìn xem Thẩm Hoa Vinh giống như là không nghĩ tới Thẩm Hoa Vinh lại sẽ nói ra loại lời nói đó.

Nếu như Thẩm Hoa Vinh mắng nàng cũng thì thôi, nhưng là con gái của nàng là tốt đẹp như vậy, cũng là con gái mà Thẩm Hoa Vinh mến yêu, cũng từng là nâng ở trên tay, Thẩm Hoa Vinh làm sao sẽ mắng con gái của nàng?

Thẩm Duyệt nghe được Thẩm Hoa Vinh mắng nàng, trên mặt vẻ mặt lạnh hơn, lại không có lộ ra vẻ ngoài ý muốn.

“Người? Người? Người?” Dương Mai chỉ Thẩm Hoa Vinh, run rẩy nói không ra lời

“Người làm sao có thể? Tiểu Duyệt là đứa con gái người rất yêu thương a?”

“Con gái yêu?” Thẩm Hoa Vinh cười lạnh một tiếng

“Hừ, ta cũng không có đứa con gái ác độc như vậy.”

Nghĩ đến Thẩm Duyệt đem thức ăn của hắn lấy mất, Thẩm Hoa Vinh liền không nhịn được mắng:

“Các ngươi mau cút cho ta, về sau cũng đừng tới tìm ta, ta không nghĩ gặp lại các ngươi.”

“Ngươi đừng mơ tưởng!” Dương Mai cười lạnh, một ngón tay chỉ Thẩm Hoa Vinh,

“Ngươi a, ta chính là vợ của ngươi, ngươi vốn nên có nghĩa vụ nuôi sống ta, Tiểu Duyệt cũng là con gái của ngươi, ngươi vốn nên nuôi sống hai mẹ con chúng ta, này là trách nhiệm của ngươi, ngươi được tỉnh đường liền muốn bỏ qua mẹ con chúng ta một bên a.” Dương Mai cơ hồ là rống lên, nói xong liền oán hận trừng mắt Thẩm Hoa Vinh.

“Hừ, “Thẩm Hoa Vinh hừ lạnh một tiếng, nhìn xem Dương Mai cùng Thẩm Duyệt, nhưng trong lòng thì bức mình vô cùng, trước kia hắn chỉ cảm thấy Dương Mai ôn nhu, rất được tâm hắn, nhưng hôm nay nhìn lại, Dương Mai bất quá là đàn bà điên, hắn trước kia làm sao sẽ cảm thấy nàng so với mẹ của Vân Khởi hoàn hảo hơn đâu? Còn có Thẩm Duyệt, rõ ràng chính là cái loại lòng dạ độc ác, hắn trước kia làm sao sẽ cảm thấy đứa con gái này hiểu thuận vô cùng đâu?

“Hừ, Dương Mai ngươi nằm mơ đi?” Thẩm Hoa Vinh cười lạnh nhìn xem Dương Mai

“Đây chính là mặt thể, ai quản ai a?”

“Muốn cho ta quản mẹ con các ngươi? Ngươi ngược lại nghĩ tốt lắm, trước kia nếu không có lão tử, Dương Mai ngươi không hiện tại sớm không biết chết ở đâu rồi, còn có. . .” Thẩm Hoa Vinh mắt lạnh nhìn về phía hắn Thẩm Duyệt

“Ngươi cũng là không có lương tâm, vì tư lợi, cũng vô dụng vô cùng.”

Thẩm Hoa Vinh khinh thường khinh bỉ thâm tình, kích thích tâm Thẩm Duyệt thật sâu. Thẩm Hoa Vinh mắng nàng là phế vật, ghét bỏ nàng không có dùng được, vậy có phải hay không nói, ở trong mắt Thẩm Hoa Vinh, bây giờ Vân Khởi mới là hữu dụng?

Ha ha, đúng vậy, Vân Khởi cho hắn một cái nhà a! Còn làm cho hắn ăn uống không lo, hắn hiện tại tự nhiên cảm thấy cái tiện nhân Vân Khởi kia tốt.

Nhưng hắn chẳng lẽ đã quên, sau khi mặt thể tiến đến, hắn không muốn đi ra ngoài tìm việc làm, còn không phải là nàng cái đứa con gái vô dụng này đi ra ngoài liều chết tiếp nhiệm vụ, mới nuôi sống hắn, hắn đều đã quên đi?

Thẩm Duyệt nhớ tới những thứ này, trong nội tâm càng thêm băng lãnh, chẳng lẽ ở trong mắt Thẩm Hoa Vinh, chỉ có đối hắn hữu dụng mới là con gái tốt?

Thẩm Duyệt lập tức lại mắng lên Vân Khởi, đều là tại con tiện nhân kia, nếu như không phải là do con tiện nhân Vân Khởi kia, như vậy cả nhà bọn họ bây giờ còn cùng một chỗ cuộc sống hạnh phúc, không có đứng chỗ này đầu khẩu nhau.

Nếu như không có tiện nhân Vân Khởi kia, như vậy nàng hiện tại hẳn đã là hội viên chính thức của công hội, hưởng thụ đãi ngộ hội viên chính thức, ở đâu giống như bây giờ như chuột chạy qua đường, khắp nơi ẩn nấp. (K : sao ko nghĩ tới chính 3 ng tìm tới chị VK đi, nghĩ hay lắm)

Dương Mai gặp Thẩm Hoa Vinh mắng Thẩm Duyệt, quả thực so với chửi mình càng làm cho nàng tức giận hơn, nước mắt trên mặt một phen lau khô, hướng về phía Thẩm Hoa Vinh liền không khách khí nói:

“Ngươi . . . , thể nhưng còn dám ghét bỏ con gái ta, lúc mặt thể tiến đến, nếu như không phải là có con gái của ta, ngươi đã sớm chết đối.” Nói oán hận dậm chân một cái

“Ngươi chính mình nhất gan sợ phiền phức, không dám ra đi ngoài, còn không phải là Tiểu Duyệt không để ý nguy hiểm tính mạng đi ra ngoài gây tìm cái ăn, nếu như không phải là có Tiểu Duyệt ngươi đã sớm chết đối từ lâu rồi, ngươi còn dám ghét bỏ Tiểu Duyệt, ngươi cái người không có lương tâm, lương tâm của ngươi đều bị chó tha đi rồi?”

Thẩm Hoa Vinh nghe lời Dương Mai nói, vì vậy liền nghĩ đến trước Thẩm Duyệt đối với hắn cũng tốt lắm, trong mắt vẻ xấu hổ chợt lóe lên, bất quá nghĩ đến cái ăn đều bị Thẩm Duyệt cầm đi, tâm mới vừa mềm đi một chút liền cứng rắn.

“Hừ, “Thẩm Hoa Vinh hít sâu một hơi, làm như không nghĩ sẽ cùng Dương Mai nói cái gì đó

“Ta đã đem thức ăn của ta cấp cho nàng, ta lại cũng không nợ nàng cái gì, các ngươi đi nhanh đi!”

Thẩm Hoa Vinh nói xong cũng phải đi, hôm nay nếu là hắn lại không ăn cái gì, hắn khả năng thật sự muốn chết đối.

Gặp Thẩm Hoa Vinh phải đi, Dương Mai ở đâu chịu, nàng nhưng muốn theo Thẩm Hoa Vinh keo kiệt này lấy ra chút gì đó, để cho mẹ con các nàng chuyển ra khỏi nơi hôi thối bẩn thỉu kia.

“Ngươi đừng đi, chờ đi, “Dương Mai nói liền muốn tiến lên kéo vạt áo Thẩm Hoa Vinh.

Thẩm Hoa Vinh lần này ngược lại né mau, tức giận nói:

“Các ngươi đi nhanh đi, trên người ta không có gì cả không có gì cho các ngươi đâu.”

Lời nói của Thẩm Hoa Vinh, Dương Mai làm sao có thể tin tưởng, nàng nghe nói, tiểu tiện nhân Vân Khởi kia đối xử với Thẩm Hoa Vinh rất tốt, chẳng những cho hắn phòng ở tốt, lại đưa cho hắn rất nhiều ăn

Thẩm Hoa Vinh mỗi ngày đều có thể đi siêu thị, ai tin tưởng hắn trên người không có gì cả?

“Thẩm Hoa Vinh ngươi hôm nay nếu là không đem thức ăn cho ta, ta hôm nay liền bắt cứ giá nào không đi, nếu tiểu tiện nhân Vân Khởi kia biết rõ ngươi còn cùng mẹ con chúng ta liên lạc, không biết nàng còn có thể hay không còn cung cấp nuôi dưỡng ngươi?”

Dương Mai lời nói thành công làm cho Thẩm Hoa Vinh thay đổi sắc mặt, Thẩm Hoa Vinh biết rõ bây giờ Vân Khởi đã không phải là đứa con gái nhu nhược trước kia, cũng biết Vân Khởi là cỡ nào thống hận hai mẹ con Dương Mai.

Nếu để cho Vân Khởi biết rõ hắn vẫn cùng hai mẹ con Dương Mai không minh bạch, nói không chừng thật sự sẽ đuổi mình ra ngoài. Thẩm Hoa Vinh đã thích ứng với gian phòng thơm ngát sạch sẽ kia, nếu như lại để cho hắn đi những gian phòng chật hẹp ẩm thấp kia, Thẩm Hoa Vinh cũng không muốn, không chịu được.

“Ngươi đến cùng nghĩ muốn thế nào?” Thẩm Hoa Vinh bây giờ nhìn Dương Mai ánh mắt đã hận không thể ăn thịt bà ta.

Dương Mai gặp Thẩm Hoa Vinh sợ, đặc ý đồng thời lại cảm thấy trái tim băng giá.

“Ta không muốn làm cái gì, ta chỉ muốn cùng con gái có thể sống ở một nơi tốt một chút, ngươi trước cho chúng ta một chút thức ăn” Dương Mai nói thoải mái, Thẩm Hoa Vinh lại thiếu chút nữa bị bức điên.

Hắn đều nói hắn không có ăn, nếu là hắn có ăn, hắn còn để chính mình đói bụng sao? Hắn hiện tại cũng cảm giác mình sắp chết đói, nơi nào có thức ăn?

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 92: Chương 91: thương lượng

“Ta thật không có” Thẩm Hoa Vinh lúc này vừa là phẫn nộ lại vừa bất đắc dĩ.

Dương Mai gặp Thẩm Hoa Vinh liên tục phủ nhận, trong nội tâm mặc dù không tin, nhưng vẫn là nhịn không được hỏi:

“Thật sự?”

“Đương nhiên là thật sự” Thẩm Hoa Vinh thờ dài “tiểu tiện nhân Vân Khởi kia, cấp thức ăn cho ta là có hạn, mỗi tuần mới cho một chút thức ăn như vậy, ăn hết rồi, liền không cho tiếp, phải đợi đến tuần sau mới đưa.”

Nghe lời Thẩm Hoa Vinh nói, Dương Mai cùng Thẩm Duyệt đều sững sờ.

“Vậy ngươi nếu là chết đói thì sao?” Dương Mai vẻ mặt không thể tin nhìn xem Thẩm Hoa Vinh

“Cô ta cũng không thể trợ mắt nhìn ngươi chết đói đi?”

“Hừ!” Thẩm Hoa Vinh nghĩ đến đứa con gái Vân Khởi kia rõ ràng có rất nhiều thức ăn, lại trợ mắt nhìn mình sắp chết đói, cũng không quản chính mình, trong lòng liền tức giận.

“Cai loại không có lương tâm kia, nếu không có ta, cô ta sẽ có thể ở trên thế giới này sao, ta là cha của cô ta, nhưng cô chính là muốn nhìn xem lão tử ta chết đói đi, cũng mặc kệ ta, nếu không các ngươi cho là ta trời lạnh như thế này, tại sao phải đi ra ngoài ngây ngốc?” Thẩm Hoa Vinh tức giận đối hai người nói:

“Ta có chút ít đồ ăn kia đều đưa hết cho tiểu Duyệt, nếu như không phải như vậy, ta cũng không cần phải đói bụng bây giờ a.”

Thẩm Hoa Vinh có chút oán hận, vẻ mặt tức giận trên mặt Thẩm Hoa Vinh kia căn bản không giống như là giả bộ, chẳng lẽ là thật?

“Ngươi thật không có?” Dương Mai vẫn không tin hỏi lại.

“Thật sự, “ Thẩm Hoa Vinh nói khẳng định.

“Hừ” Thẩm Duyệt hừ nhẹ một tiếng, trên mặt thần sắc âm trầm đã khá hơn nhiều, rốt cuộc biết vì cái gì mà Thẩm Hoa Vinh đem thức ăn cho cô lại đi đòi

về, nguyên lai là bởi vì con tiện nhân Vân Khởi kia.

“Vậy ngươi bây giờ là muốn đi làm cái gì?” Dương Mai hỏi Thẩm Hoa Vinh.

“Ta muốn đi ra ngoài tìm ăn a, nếu không thật sự muốn chết đói.” Thẩm Hoa Vinh trên mặt thần sắc thủy chung không tốt. Dương Mai suy nghĩ một chút, nói với Thẩm Hoa Vinh

“Ta thật đúng là không tin tiểu tiện nhân Vân Khởi kia đối với ngươi tuyệt tình như vậy, ngươi đi tới chỗ cô ta làm việc, đi khóc, đi cầu, ta cũng không tin ngay trước mặt người bên ngoài, cô thật là để cho ngươi chết đói.” Dương Mai giúp Thẩm Hoa Vinh nghĩ kế.

“Hừ” Thẩm Hoa Vinh hừ lạnh một tiếng

“Ngươi rằng cho ta không có đi qua?”

“Thế cô ta nói sao?” Dương Mai có chút giật mình “Cô ta trước mặt nhiều người như vậy, còn không cho ngươi đồ ăn? Ngươi nhưng là cha ruột cô ta a.”

“Cô ta chính là không cho, ta có thể có biện pháp nào?” Thẩm Hoa Vinh cũng rất bất đắc dĩ.

“Tiện nhân kia lòng dạ thật đúng là ác độc” Dương Mai trào phúng nhìn xem Thẩm Hoa Vinh, trong lời nói bóng gió, Thẩm Hoa Vinh tự nhiên hiểu.

Dương Mai đây là đang chỉ trích hắt bỏ lại mẹ con bà ta. Thẩm Hoa Vinh nghiêng đầu sang chỗ khác không nói gì thêm, Vân Khởi mặc dù mỗi tuần chỉ cấp ít đồ ăn như vậy, nhưng ít đồ ăn, cũng đủ cho hắt ăn uống thoải mái, chủ yếu nhất là phòng ở ấm áp thoải mái kia.

Dương Mai gặp Thẩm Hoa Vinh không nói lời nào, hừ lạnh một tiếng, liền nhìn về phía Thẩm Duyệt

“Chúc mừng a, chúng ta phải làm sao bây giờ a?”

Mẹ con bà ta vốn đang định theo từ Thẩm Hoa Vinh lấy ít đồ, hiện tại Thẩm Hoa Vinh trong tay cũng không có thức ăn, như vậy mẹ con bà ta nên làm cái gì bây giờ?

Thẩm Duyệt con ngươi xoay chuyển, nhìn thoáng qua Thẩm Hoa Vinh sắc mặt tái nhợt ở bên cạnh, trên mặt đột nhiên lộ ra thoáng cái tươi cười đến, từ trong ba lô móc móc, rốt cục móc ra nửa khối bánh mì, hướng tới Thẩm Hoa Vinh đưa đến.

“Cha, cho ngươi” Thẩm Duyệt cầm bánh mì trong tay đưa cho Thẩm Hoa Vinh.

Thẩm Hoa Vinh không có đón nhận, về mặt phòng bị nghi hoặc nhìn Thẩm Duyệt.

Thẩm Duyệt gặp Thẩm Hoa Vinh không có đón nhận, vành mắt ửng hồng, nước mắt liền theo khóe mắt trượt xuống

“Cha, ngươi đừng trách ta, trước ta thật sự không phải cố ý, khi đó mẹ bị bệnh sắp chết, không có đồ ăn, mẹ sẽ chết, ta thật sự là không có cách nào, thật không có.”

Thẩm Duyệt khóc quá mức bi thống, Thẩm Hoa Vinh trong nội tâm áy náy đối với Dương Mai cũng bị lời của Thẩm Duyệt dẫn dắt đi ra. Thẩm Hoa Vinh không nói lời nào, chỉ là con mắt không lưu dấu vết nhìn xem nửa cái bánh mì trong tay Thẩm Duyệt.

Hắn thật sự là thật đói bụng, hiện tại bụng vẫn còn kêu, nhưng nghĩ đến những lời nói trước Thẩm Duyệt nói với hắn kia, Thẩm Hoa Vinh trong nội tâm cũng không muốn cứ như vậy tính.

Thẩm Duyệt gặp Thẩm Hoa Vinh không nói lời nào, khóc càng thêm bi thảm

“Cha, ta cùng mẹ bị thủ hạ con tiện nhân Vân Khởi kia thiếu chút nữa đánh chết, chúng ta chỉ có thể ở tại khu dân nghèo ngoài thành, kia một cái lều nhỏ nhỏ mà có tới hơn mấy chục người ở trú, ngay cả chỗ nằm cũng không có, mẹ bị thương quá nghiêm trọng, ta thật sự là nóng nảy. . .”

Thẩm Hoa Vinh nghĩ đến Vân Khởi tàn nhẫn như vậy, trên mặt thần sắc cũng bắt đầu không yên.

“Cha, ta vốn cho là ngươi có điều kiện tốt lại không để ý tới mẹ con ta, cho nên mới làm chuyện như vậy đối cha, cha ngươi mắng ta đi, là ta không hiểu thuận, là ta không tốt, “ Thẩm Duyệt nước mắt tí tách rơi trên mặt đất, khóc khiến cho Thẩm Hoa Vinh tâm đều mềm nhũn.

“Ngươi đúng là không có lương tâm, mặc kệ Tiểu Duyệt đã làm sai điều gì, đều là con gái của chúng ta a” Dương Mai nhìn không được con gái khóc thương tâm như vậy, vội vàng đem Thẩm Duyệt ôm vào trong ngực, đối với Thẩm Hoa Vinh không vui nói:

“Mặc kệ Tiểu Duyệt làm cái gì, cũng là vì ta, ai bảo ngươi mặc kệ mẹ con chúng ta, chúng ta đều phải chết rồi, chẳng lẽ còn không thể tìm ngươi muốn đồ ăn?”

Thẩm Hoa Vinh rốt cục bị Dương Mai nói mềm lòng, thở dài

“Đừng khóc, cha cũng có sai.”

Thẩm Duyệt biết rõ Thẩm Hoa Vinh đã tha thứ cho cô ta, trong nội tâm cười lạnh, người cha này của cô ta mặc dù có thời điểm không nhận thức tình cảm, rất độc ác, nhưng là có đôi khi lại vô cùng dễ mềm lòng.

Thẩm Hoa Vinh rốt cục cũng tiếp từ trong tay Thẩm Duyệt cầm lấy nửa khối bánh mì kia, cũng nhịn không được nữa một phen nhét vào trong miệng, nức nở, ăn vội vàng, nhưng lại càng làm thêm đói bụng.

Trong bụng tiếng kêu đói lại kêu lên lần nữa, Thẩm Hoa Vinh lại nhịn không được mà nhìn sang phía Thẩm Duyệt. Thẩm Duyệt vội nói:

“Cha, trên người ta thật không có đồ ăn rồi, chỉ còn lại một chút như vậy, nếu không ta cũng sẽ không dẫn theo mẹ đi tìm đến cha như vậy.”

Thẩm Hoa Vinh nghe nói trên mặt lập tức lộ ra vẻ thất vọng.

“Cha, thật sự là rất xin lỗi, chỉ là này cũng đã là tất cả thức ăn trên người ta rồi, “ Thẩm Duyệt về mặt có chút bất an, làm như tại từ trách. Dương Mai nói thêm:

“Ta bị thù hạ cái tiểu tiện nhân Vân Khởi kia đánh không thể động đây, chỉ có thể dựa vào Tiểu Duyệt tìm đồ ăn cho ta, nếu như không phải là có tiểu Duyệt ta có lẽ đã chết sớm rồi.”

Thẩm Hoa Vinh biết rõ Dương Mai nói là sự thật, hẳn chỉ là đói đến khó chịu.

Thẩm Duyệt trên người thật không có thức ăn sao? Đáp án tự nhiên là có , chỉ là Thẩm Duyệt sẽ không ngốc đến mức đem tất cả thức ăn trên người đều lấy ra, đưa cho kẻ có lương tâm này là hẳn.

“Kia chúng ta bây giờ nên làm gì?” Thẩm Hoa Vinh có chút ủ rũ, chỉ cần chống đỡ thêm ba ngày, như vậy là hẳn có thể lần nữa đạt được thức ăn, như vậy cũng không cần giống như bây giờ chịu đói.

“Cha, người nhưng là cha ruột của Vân Khởi, cô ta như thế nào có thể đối với ngài như vậy?” Thẩm Duyệt về mặt tức giận nói:

“Ta cùng mẹ còn chưa tính, cô ta như thế nào có thể đối xử với ngài như vậy, thật sự là kẻ không có lương tâm.”

“Đúng vậy, cái tiểu tiện nhân kia, sớm muộn chết không từ tế, “ Dương Mai nhắc tới Vân Khởi liền hận không thể bóp chết cô ta.

Thẩm Hoa Vinh sắc mặt cũng không thay đổi, nhưng trong lòng hẳn cũng cho là như vậy, chỉ là Vân Khởi không cho hẳn, hẳn có biện pháp nào.

“Cô ta hiện tại có bản lĩnh, ta có thể làm gì được cô ta đâu?” Thẩm Hoa Vinh có chút không cam lòng cùng chút bất đắc dĩ nói.

“Hừ, cô ta thì có thể có bản lĩnh gì?” Dương Mai khinh thường, Dương Mai thủy chung cảm thấy Vân Khởi chỉ là một cô gái nhỏ mà ở mặt thể có thể trở thành hội trưởng một công hội lớn như vậy. Bà ta căn bản không tin tưởng, vẫn cảm thấy Vân Khởi là dựa vào một đại nhân vật nào đó.

“Bất kể như thế nào mà nói, dù sao ta bây giờ là không thể trêu vào cô ta” Thẩm Hoa Vinh cho là như vậy , chỉ là hẳn cho tới bây giờ còn chưa thấy qua người đứng sau lưng Vân Khởi.

“Cha, Vân Khởi nói toàn bộ công hội đều là của cô ta, vậy nếu như cô ta chết rồi, kia công hội là của ai?” Thẩm Duyệt đột nhiên nói một câu, làm cho Dương Mai cùng Thẩm Hoa Vinh đều sững sờ. Lập tức, Dương Mai hưng phấn, đối với Thẩm Hoa Vinh cao hứng bùng bùng nói:

“Đúng vậy, ông xã, tiểu tiện nhân Vân Khởi kia không phải nói toàn bộ công hội đều là của cô ta sao? Chỉ cần cô ta chết rồi, như vậy kia toàn bộ công hội đều là của người a!”

Thẩm Hoa Vinh tự nhiên cũng nghĩ đến điểm này, trên mặt về mặt cũng thay đổi được hưng phấn hẳn lên, hai mắt sáng long lanh giống như là đèn pha ô tô vậy. (Câu này ka sửa lại có chém)

Nhưng ngay lập tức, Thẩm Hoa Vinh lại cúi đầu chán chường, ỉu xìu nói:

“Cái này không có khả năng đi, nghe người ta nói, cô ta hiện tại rất lợi hại.”

“Lợi hại?” Dương Mai nghe thấy câu nói

“Cô ta lợi hại? Cô ta có thể có cái gì lợi hại, còn không phải là dựa vào nam nhân, nếu như không phải là dựa vào nam nhân, cô ta đũa chưa tới hai mươi tuổi thể có cái gì lợi hại, sao có thể chỉ huy động nhiều người như vậy?”

“Đúng vậy, cha, người cũng đừng quên, cô là cỡ nào nhẫn tâm thiếu chút nữa đánh chết ta cùng mẹ a, lại vừa muốn để ngài chết đói!”

Thẩm Hoa Vinh cũng biết bên ngoài truyền tin phần lớn là không được chính xác, chỉ là

“Nhưng cũng khẳng định người ở sau lưng cô ta cũng không đơn giản, nếu như chúng ta động tới cô ta, như vậy chúng ta?”

“Cha, “ Thẩm Duyệt vội nói: “Chỉ cần chúng ta làm thần không biết quỷ không hay, như vậy liền không có ai biết, chỉ cần cô ta vừa chết, như vậy toàn

bộ công hội lính đánh thuê đều là của cha a.”

“Thần không biết quý không hay?” Thảm Hoa Vinh hiểu kỳ:

“Là làm như thế nào?”

Hừ, “Thảm Duyệt bí hiểm khẽ cười một tiếng

“Cha, hiện tại ngươi mặc kệ, đến lúc đó chỉ cần nghe theo lời ta nói là tốt rồi.”

Gặp Thảm Duyệt nói trấn định như thế, Thảm Hoa Vinh trong nội tâm ngược lại nguyện ý, nhưng là vạn nhất thất bại thì sao a?

Gặp Thảm Hoa Vinh vẫn còn do dự, Thảm Duyệt trong nội tâm lo lắng, vội nói:

“Cha ngươi yên tâm, sẽ không dính líu đến ngươi, đến lúc đó, ta sẽ đích thân ra tay.”

“Ha ha, tốt lắm, tốt lắm, “Thảm Hoa Vinh nghe được sẽ không dính líu đến hắn, lập tức cao hứng trở lại, chỉ cần sẽ không dính líu đến hắn, như vậy coi như là Vân Khởi kia mạng lớn, hoặc là người sau lưng cô ta biết chuyện, muốn báo thù, cũng sẽ không tìm hắn.

Thảm Duyệt gặp Thảm Hoa Vinh dạng này, trong nội tâm khinh thường, nhưng trên mặt vẫn nịnh nọt nói:

“Cha, ngài yên tâm, ngài là cha của ta, ta làm sao sẽ nhìn xem ngài đối chết được cơ chứ, ta đi tìm đồ ăn, ta cho dù chết, cũng sẽ không để cho các ngươi chết đói a.” Thảm Duyệt giọng điệu kiên định, làm cho Dương Mai cảm động không thôi, Thảm Hoa Vinh trong mắt cũng không nhận được lộ ra vài phần vẻ cảm động, dù sao cũng là con gái hắn từ nhỏ đến lớn đều yêu thương ở trong tay, đối với hắn còn thật là hiếu thuận, không giống như là nha đầu bí ối Vân Khởi kia.

“Cha, vậy ta cùng mẹ đi trước, ngày mai ta sẽ đưa thức ăn đến cho ngài” Thảm Duyệt có chút lưu luyến Dương Mai cùng Trần Thông đi rồi.

Thảm Hoa Vinh nghĩ đến chính mình sẽ không phải đi ra ngoài chịu đói rét tìm kiếm đồ ăn, tâm tình lập tức khá hơn, trong miệng hừ cười rồi trở về chỗ ở.

Trong nội tâm vẫn là nhìn không được nghĩ đến những gì Thảm Duyệt vừa nói, nha đầu Vân Khởi kia đối với hắn tuyệt không tốt, nếu như cô ta chết rồi, cô ta tuổi còn trẻ lại không có hài tử cùng chồng, như vậy toàn bộ công hội tự nhiên sẽ là của hắn, đến lúc đó. . . Ha ha...

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Chương 92 : Tụ hợp

Nhưng mà khiến cho ba người không nghĩ tới là ba người nói chuyện không đến nửa phút đầu đuôi câu chuyện đều truyền đến tại Vân Khởi. Nhìn xem thuộc hạ nhìn mình bằng ánh mắt đồng tình, Vân Khởi mặt không chút thay đổi tiếp tục an bài kế hoạch xuống phía dưới. Chờ tất cả mọi người rời đi, Vân Khởi khoe miệng mới lộ ra nụ cười trào phúng.

Cô lúc trước làm như vậy, đầu tiên chính là không muốn để lại điểm yếu, rồi xuống danh tiếng xấu, đối với sự phát triển của công hội có điểm bất lợi, về phương diện khác cô chính là muốn khiến cho ba người kia nội loạn. Có nếu như vừa mới bắt đầu liền giết ba người kia, chẳng phải là quá mức tiện nghi bọn họ. Cô cũng biết, những người này sẽ không an ổn như vậy, cô coi như là cái gì cũng không làm, những người kia cũng sẽ tự mình tìm đường chết.

Vô ý làm vậy còn có thể tha thứ cho, tự làm vậy thật không thể sống a!

Thảm Duyệt trên người tự nhiên vẫn có một chút thức ăn, chỉ có Trần Thông biết rõ, ngay cả Dương Mai cũng không biết, Dương Mai cũng cho rằng con gái nhà mình trong tay đã không còn thức ăn.

Thảm Duyệt mỗi ngày đi ra ngoài, mang theo Trần Thông, hiện tại căn cứ bị tang thi cùng động vật biến dị vây quanh, căn bản không đi ra ngoài, không thể tiếp nhiệm vụ thu thập điểm thể.

Mà ở lại căn cứ, lại không thể quang minh chính đại tiến vào trong thành kiếm sống, chỉ có thể ở ngoài thành tìm một vài công việc sử dụng tay chân để kiếm sống.

Nhưng Thảm Duyệt chính là con thường những công việc nặng nhọc đấy, chỉ có thể mỗi ngày đi ra ngoài đi một vòng, sau đó để chính mình ăn no, liền cấp Dương Mai cùng Thảm Hoa Vinh mỗi người một chút lương thực.

Về phần Trần Thông? Thảm Duyệt còn lại là bỏ quên, Trần Thông tự nhiên cũng ngại đi tìm Thảm Duyệt muốn thức ăn ăn, vì vậy Trần Thông đành phải chính mình dành thời gian đi ra ngoài tìm việc kiếm sống, kiếm lấy một chút thức ăn, phần lớn cũng đều bị Thảm Duyệt cầm đi.

Mà bên ngoài động vật biến dị ngày càng tảo bạo, hiển nhiên là muốn bắt đầu tấn công căn cứ.

Thẩm Duyệt cùng Thẩm Hoa Vinh liên lạc cũng bắt đầu chặt chẽ qua lại.

Thẩm Hoa Vinh hai ngày nay có Thẩm Duyệt tiếp tế, cũng không phải đi ra ngoài tìm kiếm thức ăn, mỗi ngày nằm ở trên giường, rất là nhàn nhã. Chỉ có thời điểm mỗi ngày buổi trưa, có thể xuống lầu gặp Thẩm Duyệt lúc, ăn một chút đồ, mặc dù ăn không đủ no, nhưng là so với mấy ngày trước khá hơn nhiều.

Tang thi cùng tang thi động vật liên hợp lại, hai ngày nay liên tục ở ngoài căn cứ không ngừng đánh, trước kia còn có thể lái máy bay tra xét tình huống, nhưng là kể từ có động vật biến dị, bầu trời liền thành thiên hạ của động vật.

Máy bay chiến đấu tốc độ rất nhanh, nhưng trên bầu trời biến dị động vật tốc độ nhanh hơn, căn cứ tổn thất mười mấy máy bay chiến đấu.

Ngày này ngoài căn cứ tang thi có chút dị thường, dường như trở nên bạo động, hướng về phía căn cứ không ngừng gào thét, bộ dáng điên cuồng khi giống như bị ăn thuốc kích thích vậy, khiến cho người trong căn cứ biết rõ chúng nó chỉ sợ cũng sắp tấn công căn cứ.

Vân Khởi cùng tứ đại thế gia cùng nhau ngồi ở trong tòa nhà trung tâm căn cứ, trong ngoài căn cứ đều được cài đặt rất nhiều ống kính, nhìn xem tang thi ở bên ngoài tảo bạo, trong phòng họp sắc mặt mấy người ngưng trọng.

Vân Khởi ngồi ở trên ghế, tỉnh táo nhìn xem tang thi ở bên ngoài căn cứ, những tang thi này dẫn đầu khiêu khích đúng là tang thi chuột. Tang thi chuột số lượng rất nhiều, một tên tang thi chuột không coi vào đâu, nhưng lên tới một trăm con, một ngàn con, một vạn con, trăm vạn, ngàn vạn tên tang thi chuột, vậy thì thật kinh khủng.

Hơn nữa tang thi chuột kia sau khi biến dị hàm răng trở nên sắc bén dị thường, có thể dễ dàng cắn nát một tảng đá, tường thành mặc dù được gia cố, nhưng nếu như tang thi chuột không sợ chết cắn xé, như vậy rất nhanh cũng sẽ bị tang thi chuột cắn ra một cái lỗ thủng to.

Đằng sau tang thi chuột còn có heo biến dị cao gần năm thước, heo biến dị chẳng những cái đầu biến lớn, hơn nữa còn có cặp răng nanh dài thật dài, những động vật biến dị này xem ra chỉ là động vật biến dị cấp thấp, mà những loài động vật vương giả như hổ, báo, ... còn lại là đang đứng trên thân động vật biến dị cấp thấp hơn chỉ huy đoàn tang thi động vật. Những con hổ, báo, sư tử này cũng không phải là động vật hoang dã mà chủ yếu là những con vật do con người bắt nuôi trong vườn bách thú.

Mạt thế tiến đến, con người bỏ chạy lấy mạng, tang thi hoành hành, rất nhiều động vật cũng bị tấn công bị thương nặng, nhưng động vật biến dị trong thời gian rất dài, không giống nhân loại sau khi bị lây bệnh độc, không đến một ngày liền biến thành tang thi.

Bệnh độc ủ bệnh trong thân thể động vật tương đối lâu, ủ bệnh khoảng nửa năm mới bắt đầu biến thành tang thi động vật.

Như vậy cũng đủ để cho nhân loại có thời gian chuẩn bị, không đến mức luống cuống tay chân, dù sao mạt thế vừa tới, con người ngay cả đồng loại cũng biến thành tang thi cũng không kịp thích ứng, hơn nữa thêm động vật, như vậy nhân loại nói không chừng sẽ càng thêm tuyệt vọng.

Bây giờ cách thời gian mạt thế bắt đầu cũng đã qua nửa năm, con người đã từ từ thích ứng với hoàn cảnh. Những loài động vật bị con người nuôi nhốt, trong tiềm thức của chúng đã sinh ra địch ý đối với con người, chúng nó yêu tự do, nhưng con người lại khiến cho chúng nó mất đi sự tự do, lý khai chúng nó khỏi mẹ thiên nhiên. Trong nội tâm chúng nó tự nhiên là rất oán hận loài người, đối với con người có một sự chấp nhất địch ý.

Loài người tự cho là loài mạnh mẽ nhất, đem vạn vật nô dịch dưới chân, không biết sau khi mạt thế tiến đến, động vật biến thành tang thi bản năng đối với loài người bài xích, đặc biệt là tang thi động vật tiến hóa thành tang thi động vật cao cấp đối với loài người có địch ý rất lớn.

Nhìn xem những động vật biến dị kia, hướng về phía căn cứ không ngừng gầm rú, dường như thập phần phần nộ, một tư thế quyết tử.

Theo trong đoàn tang thi động vật kia là đoàn kiến rừng biến dị đông đảo chẳng chịt không ngừng di chuyển qua lại, khiến cho mọi người hít một ngụm khí lạnh, này tang thi nhiều lắm à?

Nếu như trước không có tang thi động vật, như vậy có lẽ bọn họ có lòng tin đánh lui lần tang thi triều lần này, nhưng lần này thêm nhiều tang thi động vật như vậy, về mặt mấy người trong phòng đều có chút trầm trọng.

“Các vị, “Quyền gia lão gia tử nghiêm túc nhìn xem người trong phòng

“Tang thi mặc dù nhiều, nhưng chỉ cần chúng ta anh dũng phản kháng, định có thể đánh lui tang thi, tốt nhất phải nhờ mấy vị toàn tâm tận lực mới được a!”

“Uh, lần tang thi triều này có quan hệ lấy sự tồn vong của loài người, ta nhất định sẽ dốc hết sức” Khung Chi dẫn đầu nói.

“Chúng ta nhất định tận lực hết sức.”

Vân Khởi cũng gật đầu bày tỏ chắc chắn góp hết sức mình, tại loại thời điểm sống còn này, chỉ có thể liên hợp mọi người lại, đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như vậy mới có thể đánh lui tang thi, nếu không chờ tang thi công tiến căn cứ, như vậy ai cũng sống không được.

Vân Khởi có lẽ có thể trốn vào không gian, nhưng cô kiêu ngạo không cho phép cô làm như vậy.

Cô còn có bằng hữu, có đồng đội, có công hội lính đánh thuê, cô như thế nào có thể bỏ lại bọn họ, mà một mình sống sót đâu!

Vân Khởi nhìn hơn trăm người trước mắt, những người ở trước mắt phần lớn đều là theo trong tứ đại thế gia đi ra, đều là người tinh thần năng lực.

Mà trong công hội lính đánh thuê phần lớn đều là dị năng giả, còn lại hội viên là phân không đến trợ giúp tứ đại gia thế thủ vệ cửa thành căn cứ, mà bầu trời lại chỉ có thể dựa vào một vài dị năng giả phòng hộ.

Dung Ly đi theo bên cạnh Vân Khởi, dựa theo trên kế hoạch phân công nhiệm vụ cho mỗi người. Vân Khởi nhìn xem Dung Ly phân công nhiệm vụ cho mỗi người đầu vào đây, trong nội tâm âm thầm kêu may mắn, tìm được người đồng đội tốt.

“Hội trưởng, những người kia có động tĩnh” Dung Ly đi đến bên cạnh Vân Khởi, nhỏ giọng nói:

“Chúng ta phải làm những gì?”

Vân Khởi biết rõ hắn nói tới ai, khoe miệng hơi nhếch lên một cái cười lạnh, khẽ lắc đầu

“Không cần rồi, chính bọn họ muốn chết, đừng có trách ta nhẫn tâm a.”

“Uh, “ Dung Ly gấp thái độ của Vân Khởi trong lòng hiểu rõ, trong nội tâm cũng có yên tâm

Trần Thông từ bên ngoài nghe được tin tức nửa đêm hôm nay tang thi sẽ tấn công căn cứ, cơ hội của bọn họ đã đến.

Thẩm Duyệt có chút hưng phấn, cô đã một đời muốn nôn khan ở trong cái lều bản thủ kia, cô hy vọng có thể nhanh chóng rời đi, hy vọng về sau có thể ở lại được chỗ ở tốt, được ăn ngon. Chỉ cần có thể giết con tiện nhân Vân Khởi kia, cô sẽ có được cô hết thảy, chỉ cần con tiểu tiện nhân kia chết đi.

“Tiểu Duyệt, người đã cùng cha người bàn bạc xong rồi đi?” Dương Mai đi theo bên cạnh Thẩm Duyệt, hai con mắt quay vòng, hỏi Thẩm Duyệt lại một.

“Mẹ, người đã hỏi rất nhiều lần rồi,“ trong giọng nói có chút hờn dỗi xen lẫn một tia không kiên nhẫn.

“Ai u, cái con bé này, ta này còn không phải là vì tương lai của chúng ta sao?” Dương Mai lải nhải nói.

“Vâng, vâng, ta biết rồi, biết rồi, “ Thẩm Duyệt thật sự là có chút phiền chán.

Trần Thông trầm mặc đi theo bên cạnh Thẩm Duyệt, mấy ngày nay hắn chẳng những muốn đi ra ngoài tìm việc làm kiếm ăn, còn muốn chiếu cố mẹ con Thẩm Duyệt, hỏi thăm tin tức, phần lớn thức ăn cũng đều bị Thẩm Duyệt cầm đi, Trần Thông gây lợi hại.

Mặt thể người béo đã không nhiều lắm, đôi đã làm cho người ta mềm yếu đau đầu, rất nhiều người thân hình nhanh chóng gầy gò. Trần Thông vốn là không mập, nhưng mấy ngày nay nhìn sắp gầy thành bộ xương khô. Hốc mắt hăm sâu, mặt mũi tràn vàng vọt, con mắt chỉ thời điểm nhìn xem Thẩm Duyệt, mới có một tia sáng.

Tin tức khuya hôm nay tang thi khả năng muốn tấn công căn cứ, Thẩm Hoa Vinh đã nghe được rồi, cho nên hắn hiện tại cũng không có nằm ở trên giường, mà mặc quần áo, soi gương, loay hoay đầu tóc một lúc, sau đó mới tinh thần sáng khoái đi ra khỏi cửa.

Ở khu dân cư chủ yếu đều là hội viên trong công hội, buổi tối tang thi muốn công thành, bọn họ trên cơ bản đều đi ra ngoài làm nhiệm vụ. Mà người nhà của bọn họ mặc dù lo lắng, nhưng cũng không có ở nhà sợ hãi trốn tránh, mà theo chỉ đạo của căn cứ, đi hỗ trợ công tác hậu cần. Cho nên lúc này khu dân cư dị thường yên tĩnh.

Thẩm Hoa Vinh ra cửa, ở khu dân cư không có vài người nhìn thấy, ra khỏi cửa chính, liền đi đến cách đó không xa một cái hẻm vắng người, ba người Thẩm Duyệt cùng Dương Mai đã chờ Thẩm Hoa Vinh ở đó sẵn rồi. Thẩm Hoa Vinh nhìn thấy Thẩm Duyệt, con mắt phút chốc sáng ngời

“Tiểu Duyệt a, hiện tại người có thể đem kế hoạch của người nói cho cha nghe rồi chứ?” Thẩm Duyệt trước đã nói phương pháp muốn xử lý Vân Khởi, nhưng cô cũng không có nói cho Thẩm Hoa Vinh, một là sợ Thẩm Hoa Vinh bán đứng cô, còn một nguyên nhân khác chính là sợ Thẩm Hoa Vinh không kín miệng, không để ý nói ra ngoài. Thẩm Duyệt nhẹ nhàng cười một tiếng

“Cha, người gấp cái gì a?”

“Đúng vậy, Tiểu Duyệt người liền nói cho chúng ta biết đi, mẹ cũng rất tò mò đây!” Dương Mai cũng ở một bên nói ra.

Dương Mai mắt không chớp lưu ý nhìn xem Thẩm Hoa Vinh, trong mắt tràn đầy tình nghĩa nồng đậm, Thẩm Hoa Vinh tự nhiên cũng nhìn ra Dương Mai đối với hắn tình nghĩa, hướng về phía Dương Mai hắc hắc cười hai tiếng, làm cho Dương Mai hờn dỗi trừng mắt nhìn Thẩm Hoa Vinh một cái.

Dương Mai mới bắt quá mới tuổi hơn bốn mươi, bất kể là trong lòng vẫn còn nhu cầu sinh lý, kể từ khi mặt thể tiến đến, vợ chồng bọn họ sinh hoạt cá nhân liền phi thường hiếm.

Lần này bởi vì chung mục đích muốn giết Vân khởi khiến cho mọi người tụ họp lại với nhau, Dương Mai nghĩ tới sau này công hội lớn như vậy đều là của Thẩm Hoa Vinh. Trong nội tâm tự nhiên là nghĩ tới nịnh bợ Thẩm Hoa Vinh. Thẩm Hoa Vinh mặc dù có chút tật xấu, nhưng đến cùng cũng không phải là kẻ ác, hơn nữa cùng Dương Mai sinh sống nhiều năm như vậy, tự nhiên biết rõ Dương Mai muốn làm gì, bà ta là muốn cùng hắn hòa hảo a!

Dương Mai gặp Thẩm Hoa Vinh đáp lại bà ta, nụ cười trên mặt sâu hơn, trong nội tâm cũng đắc ý rất, bà ta hiện tại tuổi mặc dù lớn, nhưng bà ta cũng không cho rằng chính mình già đi.

Dương Mai vốn bộ dạng xinh đẹp, mặc dù tuổi không nhỏ rồi, mặt thế cũng làm tổn hại tới nét đẹp của Dương Mai, nhưng mà làm cho bà ta càng khiến cho người ta thương mến.

Chỉ cần Thẩm Hoa Vinh có thể tiếp nhận công hội lính đánh thuê, vậy bà ta chính là phu nhân của hội trưởng công hội a, bà ta tự sẽ không đem Thẩm Hoa Vinh khối thịt béo này ném ra a, nếu không còn không biết tiện nghi cho con hồ ly tinh nào đâu a!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Chương 93: Gặp mặt

“Hoa Vinh a, “ Dương Mai trên mặt lộ ra nụ cười nịnh nọt, thanh âm dĩ thường nhu hòa,

“Khuya hôm nay nhưng là quan hệ đến hạnh phúc toàn gia của chúng ta, ngươi cũng không nên nhân từ nương tay a!” Dương Mai sợ Thẩm Hoa Vinh ở thời khắc mấu chốt đối với Vân Khởi nương tay, làm hư đại sự của bọn họ, gấp rút vất vả dận dò.

“Biết rồi, biết rồi, “ Thẩm Hoa Vinh bực mình phát tay

“Ngươi đã nói bao nhiêu lần, ta cũng biết, ngươi yên tâm đi.”

Gặp thái độ phiền chán của Thẩm Hoa Vinh, Dương Mai vẫn còn muốn nói tiếp nhưng cuối cùng vẫn là nuốt xuống trong miệng tức giận, bẹp bẹp miệng, không nói.

Thẩm Duyệt chuyện cần làm không có gạt Trần Thông, điều này khiến cho Trần Thông rất là cao hứng, cho rằng Thẩm Duyệt đã xem hấn làm người xem đáng giá tín nhiệm.

Thẩm Duyệt đích xác là tín nhiệm Trần Thông , thông qua những ngày này chung đụng, Thẩm Duyệt mặc dù sẽ không thích Trần Thông, nhưng mà đem Trần Thông hiểu rõ, Trần Thông là hạng người gì, Thẩm Duyệt tự nhiên cũng biết. Trần Thông thích rất cô ta, Thẩm Duyệt trong nội tâm đắc ý, cũng muốn lợi dụng Trần Thông một phen.

Trần Thông mặc dù không có bản lĩnh, nhưng Trần Thông có thể ở mặt thế sinh tồn được, liền chứng minh hấn vẫn còn có chút bản lĩnh , nghe Trần Thông nói qua, lão đại sau lưng của hấn ở bên ngoài thành vẫn rất có thực lực, chỉ cần có thể đem lão đại sau lưng Trần Thông tìm ra, trợ giúp cô ta, như vậy khoảng cách thành công của cô ta lại tiến một bước.

Ở tại ngoài thành cũng không phải đều là người bình thường, có chút dị năng giả cao cấp, không thích trong thành bị bó buộc, lại thích ở ngoài thành. So sánh với trong thành, ngoài thành càng thêm hỗn loạn, nơi này tranh đấu so với trong thành còn muốn kịch liệt hơn.

Thẩm Duyệt muốn diệt trừ Vân Khởi, nhưng cô ta cũng biết mình có bao nhiêu phân lượng, cô ta sợ xảy ra cái gì sơ xuất, liền muốn tìm kiếm người giúp sức.

Trong thành coi như xong, hấn là không ai có thể trợ giúp cô ta, nhưng ở bên người cô ta có Trần Thông, Trần Thông mặc dù chỉ là một nhân vật nhỏ bé, nhưng qua một số lần cô ta dò hỏi, người sau lưng hấn tự hồ cũng không đơn giản. Chỉ cần có thể giết Vân Khởi, cô ta không ngại phân cho người khác một chén canh.

Thẩm Duyệt để cho Trần Thông đem ý của cô ta truyền đạt cho người sau lưng Trần Thông, người sau lưng Trần Thông đối với kế hoạch của Thẩm Duyệt cảm thấy rất hứng thú, muốn gặp Thẩm Duyệt. Thẩm Duyệt lúc này đang đi theo sau lưng Trần Thông, đi vào một cái hẻm nhỏ âm u. Ngõ hẻm này cùng với chỗ cô ta ở cũng không khác biệt lớn.

Trong ngõ hẻm có rất nhiều gian phòng nhỏ, bên trong căn phòng nhỏ ở rất nhiều người, sau khi nhìn thấy Trần Thông cùng Thẩm Duyệt, nhanh chóng nhìn vào với ánh mắt bất thiện, Thẩm Duyệt chỉ cảm thấy đứng ngồi không yên.

Trần Thông thấy vậy liền nhanh chóng đem Thẩm Duyệt ngăn cản sau lưng mình, Trần Thông chỉ là một người bình thường, không phải là dị năng giả, lúc này có rất nhiều người đều có chút buồn cười nhìn xem Trần Thông, làm như đang cười nhạo Trần Thông không biết tự lượng sức mình.

Nhưng Trần Thông lại không có chút nào lùi bước, vẫn là kiên định đứng ở trước mặt Thẩm Duyệt, giúp Thẩm Duyệt ngăn trở từng ánh mắt bất thiện.

Thẩm Duyệt tự nhiên cũng nhìn thấy ánh mắt khinh thường của người khác, trong lòng của cô cũng chỉ có phiền chán cùng cười nhạo, cười nhạo Trần Thông không biết tự lượng sức mình, rõ ràng không có thực lực vẫn còn ngưỡn ngăn cản ở trước mặt cô. Cô mặc dù không phải là cái cao thủ gì, nhưng ít ra cũng là một dị năng giả, Trần Thông ngay cả dị năng giả đều không phải vậy dựa vào cái gì ngăn cản ở trước mặt cô?

Thẩm Duyệt bực mình Trần Thông đẩy ra, Trần Thông thân thể cứng đờ, nhìn xem Thẩm Duyệt không vui nhìn hấn, Trần Thông lập tức có chút luống cuống.

Thẩm Duyệt liếc qua Trần Thông, dẫn đầu đi ở phía trước Trần Thông, trên người lại như có như không biểu hiện ra mình là dị năng giả.

Thời điểm này người còn sống trên cơ bản đều là người bình thường, nhìn thấy dị năng giả mặc dù không đến mức sợ hãi, nhưng vẫn là có tôn kính. Bọn họ không nghĩ tới phụ nữ được bảo hộ ở phía sau khi thể nhưng sẽ là dị năng giả.

Thẩm Duyệt sau khi biểu hiện ra dị năng, ngược lại có không ít người thu liễm lại ánh mắt bất thiện, lúc này người còn sống sót phần lớn là đều không sợ chết, nhưng bọn họ cũng tôn kính cường giả. Ở trong mắt bọn họ dị năng giả chính là cường giả, bọn họ mặc dù không sợ chết, nhưng lại sẽ không đi tìm chết.

Trần Thông nhìn xem Thẩm Duyệt trước mặt, nhưng trong lòng thì ảo não vô cùng, thậm hận chính mình không có bản lĩnh, ngay cả phụ nữ mình thích cũng không có cách nào bảo vệ tốt.

Thẩm Duyệt nhìn thấy ánh mắt bất thiện sau lưng kia biến mất, khóe miệng khẽ nhếch lên, cô lúc này mới ở chỗ này tìm được cảm giác ưu việt của dị năng giả a.

Đi đến cuối hẻm, phía trước phòng ở cũng từ từ to lớn, bên trong phòng ngược lại không ít người ở bên trong. Còn có thể nhìn thấy một vài đứa trẻ cùng phụ nữ, phụ nữ mặc dù không ăn mặc xinh đẹp, nhưng mà không có chỗ nào mà không phải là phụ nữ xinh đẹp. Mạt thế tiến đến, người bình thường rất khó sinh tồn, chớ nói chi là phụ nữ, bình thường phụ nữ nếu muốn ở mạt thế sinh sống được tốt, chỉ có thể theo dựa vào khuôn mặt của mình, tìm được một người cường đại làm chỗ dựa vững chắc.

Loại phụ nữ tướng mạo không có mấy, người thực lực cường đại căn bản nhìn churong mắt, chỉ có phụ nữ xinh đẹp mới có thể được che chở đến. Thẩm Duyệt có thể chứng kiến những phòng ốc này mặc dù lớn không ít, nhưng là bên trong người ở cũng không phải rất nhiều.

Có không ít phòng chỉ có một số người người đàn ông cùng một đám phụ nữ xinh đẹp ở.

Mà một số người đàn ông đó không thể nghi ngờ đều là dị năng giả, mà những phụ nữ xinh đẹp kia đều là người bình thường. Thẩm Duyệt ở đó còn có thể thấy được một số người trước mặt thế còn là nữ minh tinh rất nổi tiếng a. Những nữ minh tinh kia ở trước khi mạt thế tiến đến mỗi người một nét đẹp riêng, được rất nhiều người ngưỡng mộ. Nhưng sau khi mạt thế tiến đến, những nữ minh tinh kia bất quá cũng chỉ là người bình thường, không có dị năng người bình thường coi như là minh tinh, nếu như không có chỗ dựa vững chắc cũng không cách nào có cuộc sống tốt hơn được.

“Nhanh đến rồi!” Trần Thông nhỏ giọng nhắc nhở Thẩm Duyệt.

“Uh, “ Thẩm Duyệt gật đầu, ngay cả ánh mắt cũng không có cấp cho Trần Thông một cái.

“Ui! Người không phải là tiểu Trần sao? Hôm nay như thế nào lại tới nơi này a?”

Đột nhiên một trọng nói đầy nam tính từ bên trong phòng ở truyền ra. Trần Thông nghe được thanh âm vội vàng chạy chậm đi qua, đối với người người đàn ông lên tiếng nịnh nọt cười nói:

“Kim ca, ngài khỏe, ngài khỏe, không nghĩ tới ta hôm nay thể nhưng đụng phải đại vận, may mắn nhìn thấy Kim ca.”

Kim ca trong miệng Trần Thông, là một người người đàn ông cao lớn cường tráng, người đàn ông kia rất cao, tới 1m9, trên người mang theo một loại áp lực cường đại.

Thẩm Duyệt vừa nhìn cũng biết người đàn ông là dị năng giả, hơn nữa còn là một dị năng giả cấp ba. Kim ca kia ở một phòng ở cơ hồ là phòng tốt nhất ở nơi này, diện tích lớn ước chừng hơn sáu mươi mét vuông.

Bên trong vẫn còn có ba chiếc giường, còn mơ hồ tản ra mùi thức ăn rất thơm, bên trong tựa hồ có người đang nấu cơm.

“Kim ca, ăn cơm đi” một người phụ nữ xinh đẹp nhỏ nhắn xinh xắn từ trong nhà đi ra, vẻ mặt cười sáng lạn nịnh nọt nhìn xem về phía Kim ca.

Thẩm Duyệt nhìn thấy người phụ nữ kia sững sờ, người phụ nữ kia dĩ nhiên trước mặt thế là một ngọc nữ nổi tiếng hay lên trên tivi. Nữ minh tinh này, diễn qua không ít kịch truyền hình cùng phim điện ảnh, nhân khí rất cao, vóc người lại xinh đẹp vô cùng. Không nghĩ tới sau mặt thế còn có thể thấy cô ta.

Vị Kim ca kia nhìn thoáng qua Thẩm Duyệt, Trần Thông liền vội nói

“Kim ca, đây là Tiểu Duyệt, một người bằng hữu của ta, hôm nay là tới gặp lão đại.”

“Gặp lão đại?” Kim ca tò mò nhìn thoáng qua Thẩm Duyệt, Thẩm Duyệt gấp hướng Kim ca lộ ra một nụ cười dịu dàng. Kim ca suy nghĩ một chút, khoát khoát tay để cho Trần Thông dẫn Thẩm Duyệt đi, nếu là người của lão đại, hấn tự nhiên cũng không có tư cách hỏi. Đi tới tận cùng bên trong, bên trong thế nhưng lại là một cái nhà hai tầng. Đứng trước cửa nhà lầu hai tầng có đến hai dị năng giả hộ vệ, nghĩ đến người ở trong tòa nhà hai tầng này chính là lão đại chống sau lưng Trần Thông,

Có thể ở ngoài thành dùng hai cái dị năng giả làm lính gác cửa, nghĩ đến lão đại sau lưng Trần Thông không đơn giản a. Trần Thông đi tới cửa cùng thủ vệ

cửa nói hai câu, một trong hai người thủ vệ liền đi vào cửa, chỉ chốc lát sau đi ra, liền ý bảo Trần Thông dẫn Thẩm Duyệt đi vào.

Thẩm Duyệt vừa vào cửa cũng cảm giác được một cỗ hệ thống sưởi chạm mặt.

Bên ngoài thời tiết lạnh lẽo, trong phòng lại rất ấm áp, Thẩm Duyệt liền thấy trong phòng có một cái lò sưởi, bên trong đốt lửa than đỏ bùng. Trong phòng có một người phụ nữ xinh đẹp cao gầy đang thu thập phòng, nhìn thấy Trần Thông dẫn Thẩm Duyệt đi theo sau vào, nhìn bọn họ một cái, hướng bọn họ sau khi gật đầu, liền đi lên lầu.

Chỉ chốc lát sau, liền từ trên lầu đi xuống một người đàn ông hơi béo thoát nhìn có chút thấp lùn. Người đàn ông chừng hơn ba mươi tuổi, bộ dáng bình thường, nhưng một đôi mắt lại lóe sự mưu mẹo, Thẩm Duyệt trong nội tâm rung mình, âm thầm thêm cẩn thận.

Nhìn thấy người đàn ông, Trần Thông vội khom lưng hành lễ

“Đại ca hảo!”

Người đàn ông kia gật gật đầu, sau đó nhìn Thẩm Duyệt,

“Chắc hẳn vị này chính là Thẩm Duyệt tiểu thư đi?”

“Vâng” Thẩm Duyệt lần này cũng không dám sợ ý, vội cười trả lời.

“Uh, “ Cao Tuấn Long gật đầu, sau đó ý bảo Thẩm Duyệt cùng Trần Thông ngồi xuống. Trần Thông không dám ngồi, Thẩm Duyệt ngược lại thoải mái ngồi xuống.

Cao Tuấn Long gặp Trần Thông không có ngồi, cũng không gì nói thêm, chỉ là nhìn xem Thẩm Duyệt nói

“Ta đổi chuyện tình Thẩm tiểu thư nói rất cảm thấy hứng thú, không biết Thẩm tiểu thư có thể hay không nói lại cận kề cho ta một chút.”

“Không thành vấn đề, “ Thẩm Duyệt trong nội tâm kích động, tâm tình bình phục, đem mình nghĩ kỹ và kế hoạch cùng Cao Tuấn Long nói một lần.

Cao Tuấn Long từ đầu tới đuôi đều nghe rất cẩn thận, gặp được vấn đề không hiểu đều tình tế hỏi thăm, Thẩm Duyệt cũng nhất nhất đáp lại.

“Thẩm tiểu thư xác định cha ngươi nhất định có thể trợ giúp ngươi sao? Vạn nhất cha ngươi động lòng trắc ẩn, đổi ý rồi sao? Đến lúc đó, chúng ta cũng không có thực lực chống đỡ công hội lính đánh thuê tìm tới a?” Cao Tuấn Long khuôn mặt trầm xuống.

“Cái này thỉnh Cao lão đại yên tâm,“ Thẩm Duyệt rất tự tin nói

“Cha ta cũng rất không thích Vân Khởi, hẳn cũng ước gì Vân Khởi chết đi để hắn có thể tiếp nhận toàn bộ công hội lính đánh thuê đâu!”

“Vậy nếu như sau khi Vân Khởi chết, tứ đại gia tộc bắt đầu truy xét đến, nên làm thế nào cho phải?” Vân Khởi là hội trưởng Long Châu binh đoàn đánh thuê cùng từ đại gia tộc quan hệ không sai, Cao lão đại vẫn là biết.

“Cái này thỉnh Cao lão đại yên tâm” Thẩm Duyệt nói đến đây trong mắt lộ ra khinh miệt

“Vân Khởi là người như thế nào, không có ai so với người chị gái như ta càng thêm rõ ràng, sau lưng cô ta nhất định có người ủng hộ, nếu không cô ta không có thể trở thành hội trưởng công hội lính đánh thuê a.”

“Chúng ta chỉ cần đem Vân Khởi giết chết, lại không phải là phá hủy toàn bộ công hội lính đánh thuê, Vân Khởi chỉ là một cai hình nhân, sau khi Vân Khởi chết, người sau lưng cô ta cùng lắm thì lại tìm một hình nhân khác thôi, không cần thiết vì một cái Vân Khởi, mà đem toàn bộ căn cứ huyền ảo người ngã ngựa đổ, như vậy liền mất nhiều hơn được.”

Cao Tuấn Long biết rõ ý tứ Thẩm Duyệt, cô ta bất quá là muốn thay thế Vân Khởi trở thành con rối mới được chọn thôi.

Bất quá chuyện này cũng không liên quan hắn, hắn chỉ để ý có thể theo sự kiện lần này được đến bao nhiêu lợi ích a?

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Chương 94: bắt đầu

“Vậy ta có thể được chỗ tốt gì?” Cao Tuấn Long hỏi ra vấn đề mà bản thân quan tâm nhất.

“A!” Thẩm Duyệt khẽ cười một tiếng, trong lòng nhưng có chút mất hứng, bọn họ còn chưa có thành công đâu, liền yêu cầu chỗ tốt rồi?

“Chỉ cần Cao lão đại có thể giúp ta, ta còn có thể bạc đãi ngài hay sao?” Thẩm Duyệt nặn ra vẻ tươi cười, vẻ mặt hào phóng nói.

Cao Tuấn Long con mắt híp lại, trong nội tâm khinh thường, Thẩm Duyệt này nói lời lẽ có qua có lại chưa nói, hẳn muốn cũng không phải là lời nói suông như vậy.

Thẩm Duyệt gặp Cao Tuấn Long không nói lời nào, cũng đã nhận ra Cao Tuấn Long không vui, trong nội tâm tức giận, nhưng vẫn nịnh nọt nhìn xem Cao Tuấn Long

“Kia Cao đại ca ngài nói phải làm sao a?”

Nghe được Thẩm Duyệt dò hỏi ý kiến của mình, Cao Tuấn Long sắc mặt nghiêm túc mới buông lỏng hai phần, lần này thể hiện bộ dáng không sao cả nói:

“Uh, ta muốn trở thành phó hội trưởng công hội lính đánh thuê, còn muốn một ngàn huynh đệ đều được làm hội viên cao cấp.” Nghe lời Cao Tuấn Long nói, Thẩm Duyệt thiếu chút nữa phun một búng máu phun ra.

Cô mặc dù nhìn không ra đẳng cấp dị năng của Cao Tuấn Long, nhưng cũng không sai biệt lắm có thể đoán được, ước chừng là dị năng giả cấp bốn. Bất quá chỉ là một cái dị năng giả cấp bốn, ở bên trong thành cũng có không ít, trở thành hội viên cao cấp của công hội cũng phải dị năng giả cấp năm trở lên.

Hắn ngược lại nghĩ tốt lắm, vừa mở miệng liền muốn trở thành phó hội trưởng công hội a!

Thật sự là thật lớn mặt, cũng không nhìn lại một chút phần lượng của mình, còn quá đáng chính là muốn những người bình thường dưới tay hắn trở thành hội viên cao cấp của công hội, hắn cũng không sợ chống đỡ không nổi sao.

Hội viên cao cấp là dễ làm như vậy sao? Đó là phải hoàn thành vô số nhiệm vụ nguy hiểm, làm ra nhiều cống hiến, mới có thể thành hội viên cao cấp.

Này thủ hạ của Cao Tuấn Long mặc dù có chút dị năng giả, nhưng dù sao cũng là số ít, những dị năng giả kia còn là dị năng giả cấp thấp, căn bản không còn hữu dụng, còn dư lại đều là người bình thường. Làm cho người bình thường trở thành hội viên cao cấp của công hội, đây quả thực là ý nghĩ quá kỳ lạ, căn bản không khả năng.

Thẩm Duyệt biết rõ, nếu như đáp ứng Cao Tuấn Long, đến lúc chính mình thật sự thay thế Văn Khởi trở thành hội trưởng mới, như vậy liền có một cỗ thế lực không lồ như vậy đe dọa, Cao Tuấn Long nhất định sẽ giết cô, chính mình trở thành hội trưởng.

Cao Tuấn Long liền cho rằng cô ngu như vậy sao?

Thẩm Duyệt sắc mặt cũng lãnh xuống

“Cao lão đại không khỏi cũng quá miễn cưỡng đi?”

Cao Tuấn Long không thèm để ý sắc mặt lạnh lùng của Thẩm Duyệt chút nào, ánh mắt khinh miệt nhìn xem Thẩm Duyệt

“Thẩm tiểu thư, ngài nên biết, bây giờ là ngài đang cầu xin ta.”

“Ngạch!” Thẩm Duyệt sững sờ, âm thầm cắn răng, đúng vậy, bây giờ là cô cầu xin Cao Tuấn Long, nhưng điều kiện như vậy quá phi lý, cô làm sao có thể đáp ứng chứ?

“Ha ha, Cao lão đại, “Thẩm Duyệt nịnh nọt nở nụ cười hai tiếng, gặp Cao lão đại đảo mắt, căn bản không có nhìn cô, Thẩm Duyệt sắc mặt cũng dần dần lạnh xuống

“Cao lão đại làm người nên biết điểm dừng, cũng không thể quá phận, yêu cầu của ngài thứ cho ta không cách nào đáp ứng.”

Hừ, “Cao lão đại hừ một tiếng đứng người lên, một đôi mắt hổ gắt gao nhìn chằm chằm Thẩm Duyệt

“Không đáp ứng? Thẩm tiểu thư, chuyện này không phải do ngài.”

Cao Tuấn Long tự nhiên biết mình ra cái điều kiện này phi lý, nhưng này chính là muốn hắn dùng tính mạng để hỗ trợ, không cần thận đối với hắn liền là có tính chất huỷ diệt tất cả.

Có hy sinh lớn như vậy, hắn đương nhiên liền hy vọng đạt được hồi báo tương ứng.

Thẩm Duyệt hít sâu một hơi, không khí trong lúc nhất thời có chút cứng ngắc, Trần Thông có chút luống cuống nhìn xem hai người, nịnh nọt nhìn Cao Tuấn Long nói

“Đại ca, chuyện này nhưng là...”

“Cút!” Không đợi Trần Thông nói xong, Cao Tuấn Long liền tức giận trừng mắt Trần Thông

“Người tính là cái gì, nơi này còn không có phần của người nói chuyện?”

Trần Thông lập tức bực mình, im lặng, cúi đầu, trong mắt lại tràn đầy không cam lòng, cái khác hẳn cũng có thể không quan tâm, nhưng Cao Tuấn Long thế nhưng ở trước mặt Thẩm Duyệt làm cho hắn khó xử như thế, đây là làm Trần Thông khó có thể tiếp nhận.

Thẩm Duyệt gặp bộ dáng của Trần Thông, trong mắt hiện lên vẻ khinh miệt, cô ta từ đầu đến cuối cũng không có để mắt đến Trần Thông.

“Cao lão đại, người cũng biết với cái điều kiện này, ta là không thể nào đáp ứng, dù sao sau lưng công hội nhưng vẫn là có tứ đại thế gia nhìn chăm chăm đây, “Thẩm Duyệt nhìn Cao Tuấn Long nói, nếu như Cao Tuấn Long còn không lùi bước, như vậy hiệp tác giữa bọn họ chỉ có thể hủy bỏ thôi, điều kiện hà khắc như vậy, quả thực là muốn chết.

Đối với Cao Tuấn Long bất quá chỉ là muốn tiền trao cháo múc thôi, hắn biết rõ cái điều kiện này quá phi lý, hắn nói ra cái điều kiện này, bất quá là thả con tép, bắt con tôm thôi. Cao Tuấn Long ánh mắt bí hiểm nhìn xem Thẩm Duyệt

“Được rồi, xem Thẩm tiểu thư có thành ý phân minh như thế, ta liền lui một bước.” Gặp Cao Tuấn Long nhượng bộ, Thẩm Duyệt trong nội tâm rất cực thờ phào nhẹ nhõm, nhưng trong lòng thầm mắng: Lão hồ ly.

Kế tiếp, Thẩm Duyệt cùng Cao Tuấn Long liền thảo luận hiệp tác giữa bọn họ và kế hoạch khai triển một loạt, trời gần tối, Thẩm Duyệt mới cáo từ Cao Tuấn Long trở lại trong thành.

Thẩm Duyệt cảm lấy thân phận giả Trần Thông cho cô, thuận lợi đi tới trong công hội.

Thẩm Hoa Vinh cùng Dương Mai mới vừa làm một phen vận động thân mật giữa vợ chồng, lúc này đúng là thời khắc ngọt ngào như mật. Dương Mai mặc dù tuổi lớn, hơn 40 tuổi, nhưng trước bảo dưỡng không sai, tư thái cũng rất tốt, Thẩm Hoa Vinh miễn cưỡng vẫn có thể tiếp nhận.

Không thể nghi ngờ, Thẩm Hoa Vinh là vừa hưng phấn vừa kích động, bởi vì hắn cảm thấy chính hắn lập tức liền trở thành chủ nhân công hội, toàn bộ công hội đều là của hắn, hắn sẽ không còn đói bụng. Nhìn thấy Thẩm Duyệt, Thẩm Hoa Vinh ba bước chạy bộ đến bên cạnh Thẩm Duyệt, nắm thật chặt bả vai Thẩm Duyệt, hai mắt đã tâm tràn trề

“Tiểu Duyệt như thế nào rồi hả? hả?”

Lực tay Thẩm Hoa Vinh rất lớn, làm cho Thẩm Duyệt có chút đau, Thẩm Duyệt trong ánh mắt không vui chột lóc lên, rồi sau đó làm bộ như trong lúc lơ đãng vươn ra hất bàn tay Thẩm Hoa Vinh ra

“Cha, người hãy yên tâm, về sau khẳng định ngài sẽ là chủ nhân của cả công hội Long Châu, toàn bộ công hội đều là của ngài.”

“Thật sự? Ha ha ha, tốt, tốt!” Thẩm Hoa Vinh hưng phấn xoa xoa tay.

Dương Mai thấy vậy liền vội vàng tiến lên

“Người a, người về sau cũng đừng quên hai mẹ con chúng ta đó.”

“Sẽ không, sẽ không, làm sao sẽ quên đây?” Thẩm Hoa Vinh liên tục bảo đảm.

Thẩm Duyệt nghe chẳng thêm ngó tới, người cha này của cô ta là hạng người gì, đã không có người nào so với cô ta rõ hơn, hắn phát đạt chỉ biết lấy chính hắn, ở đâu còn nhìn thấy hai mẹ con cô ta chứ.

Nhưng khi nhìn đến vẻ mặt Dương Mai hướng tới sắc mặt, Thẩm Duyệt lại không nói gì, người mẹ này của cô mặc dù có chút giả tạo, nhưng xác thực trong lòng là yêu Thẩm Hoa Vinh.

Trong công hội ngoại trừ một vài nhân viên cơ sở, trên cơ bản đều bị Vân Khởi an bài đi ra ngoài, nghe nói khuya hôm nay tang thi đoàn sẽ công kích căn cứ, nhìn xem căn cứ yên ắng tĩnh lặng, Thẩm Duyệt cười lạnh, nơi này rất nhanh đều là của cô ta rồi.

Mà Vân Khởi đã mang theo tất cả dị năng giả hệ tinh thần tập trung ở tòa nhà trung tâm căn cứ. Nơi này nơi trung tâm toàn bộ căn cứ, bọn họ muốn ở nơi này mở ra tinh thần lực tạo thành tầng rào chắn, hy vọng có thể phòng ngừa tang thi tập kích trên bầu trời.

Toàn bộ dị năng giả hệ tinh thần trong căn cứ chỉ chiếm đến hơn trăm người, là tất cả trong hệ này vốn rất ít người thức tỉnh, dị năng giả năng lực qua cấp năm người chỉ có năm người, Vân Khởi có chút bận tâm, chuyện này đối với sự tồn vong của căn cứ rất trọng yếu.

Cô cũng không chắc chắn bằng năng lực của bằng này người có thể bảo vệ tốt căn cứ được hay không, nhưng cô nhất định muốn dốc hết sức mình, bởi vì đã không có đường lui.

“Hội trưởng, những người kia đã vào trong thành” Dung Ly lặng lẽ đi đến bên cạnh Vân Khởi, hạ giọng nói.

“Ân.” Vân Khởi gật đầu

“Trời muốn đổ mưa nương phải gả người*, có người tìm tử, sẽ thành toàn cho bọn họ.”

“Được” Dung Ly cung kính gật đầu, rồi sau đó lại lặng yên không một tiếng động rời đi.

Bên này, Thẩm Duyệt rốt cục ở trong thấp thòem bất an nghênh đón đám người Cao Tuấn Long.

Cao Tuấn Long coi như là bá chủ một vùng ngoài thành, thủ hạ vẫn còn có chút người, vì hành động lần này, Cao Tuấn Long xem như động đến vốn liếng. Dưới tay hắn ngược lại có mấy ngàn người, nhưng đại đa số đều là người bình thường, không được việc, chỉ có không đến một trăm đệ tử giả.

Cao Tuấn Long lần này liền mang theo năm mươi tên đến, năm mươi tên đệ tử giả này đều xem như là thủ hạ thân thủ phi thường tốt nhất của hắn. Kém một chút, hắn cũng không có mang, coi như là chừa chút đường lui.

Cao Tuấn Long mang năm mươi người theo từng nhóm tiến vào trong thành, nếu không bọn họ nhiều người như vậy cùng nhau tiến vào trong thành, định sẽ khiến cho người khác chú ý.

Bất quá người ở trong thành phần lớn đều tập trung ở ngoài căn cứ chống lại tang thi, đối với bọn họ ngược lại không có nhiệm vụ kiểm tra như trước, thuận lợi cho bọn họ tiết kiệm không ít sức lực.

Nhìn thấy Cao Tuấn Long mang người đến, Thẩm Duyệt vội lên trước nghênh đón.

Thẩm Hoa Vinh cũng nghe Thẩm Duyệt nói qua Cao Tuấn Long, biết rõ Cao Tuấn Long là đồng bọn hợp tác cùng bọn họ. Thẩm Hoa Vinh đi theo bên cạnh Thẩm Duyệt, Thẩm Duyệt gấp rút đem Cao Tuấn Long giới thiệu cho Thẩm Hoa Vinh biết.

Thẩm Hoa Vinh những ngày này ở tại trong căn cứ, thu được quá nhiều người cung kính cùng ánh mắt hâm mộ, đem Cao Tuấn Long từ bên ngoài tới cũng không có làm cho hắn thấy quan trọng.

Cao Tuấn Long lần này tới vì không muốn làm cho người khác chú ý, cũng mặc quần áo vô cùng cũ rách, cùng những kẻ ăn xin ở ngoài thành không có khác biệt mấy.

Chứng kiến Cao Tuấn Long như vậy, Thẩm Hoa Vinh trong nội tâm càng thêm xem thường, đối với Cao Tuấn Long thần sắc thùy chung nhàn nhạt.

Cao Tuấn Long thật sâu nhìn thoáng qua Thẩm Hoa Vinh, rồi sau đó khoe miệng bắt đầu chứa một tia cười lạnh, sau đó cũng liền không để ý nữa Thẩm Hoa Vinh, một lòng cùng Thẩm Duyệt nói đến kế hoạch.

Cùng Thẩm Duyệt lại lần nữa bàn bạc về kế hoạch, Cao Tuấn Long lúc này mới hài lòng gật đầu, Thẩm Duyệt đối với Cao Tuấn Long chỉ đem năm mươi người đến, trong lòng có chút bất hứng, sợ bằng ấy không thể đánh chết Vân Khởi, nhưng hiện tại đã không có thời gian lại đi tìm đồng minh khác, cũng chỉ có thể chấp thuận thông qua.

“Thẩm tiểu thư, chúng ta đối với tình huống trong nội thành cùng Vân Khởi biết cũng không phải là rất rõ ràng, ta nghĩ phải vài người đi thăm dò một chút tình huống bên Vân Khởi, cũng tốt cho thực hiện kế hoạch của chúng ta.” Cao Tuấn Long thử đối với Thẩm Duyệt nói.

Thẩm Duyệt vừa nghe thấy thật cao hứng, nhưng đồng thời cũng có chút lo lắng

“Ở cuối thời khắc mấu chốt cùng này, ta cũng không hy vọng xuất hiện chuyện ngoài ý muốn.”

“Ha ha, Thẩm tiểu thư xin yên tâm, thủ hạ của ta đều là những tên thăm dò tin tức lão luyện, sẽ không xuất hiện chuyện ngoài ý muốn” Cao Tuấn Long vỗ bộ ngực, làm cam đoan.

Thẩm Duyệt vừa nghe nói cũng yên tâm, mặc dù bọn họ đã chế định phải hết sức cẩn thận thực hiện kế hoạch, nhưng hiểu rõ tình huống hơn một chút cũng tốt, bọn họ bây giờ là người cùng trên một cái thuyền, cô tin tưởng Cao Tuấn Long sẽ không tự chui đầu vào rọ.

Vì vậy Thẩm Duyệt liền gật đầu, đồng ý đề nghị của Cao Tuấn Long, Cao Tuấn Long thật cao hứng, đi đến thủ hạ bên cạnh mình, dặn dò rất nhiều lời, này mới khiến thủ hạ đi tìm hiểu tin tức.

Bên kia, Vân Khởi đang ở bên trong tòa nhà trung tâm nhận được một cái tin tức làm cho cô cảm thấy hứng thú hết sức, không nghĩ tới người nợ đầu óc phản ứng ngược lại rất mau lẹ a!

*Trời muốn đổ mưa nương phải gả người: dùng để ví von chuyện tất nhiên phải phát sinh, chuyện không cách nào ngăn cản.(Ka: a google nói thế)

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Chương 95: phòng ngự

“Gào ~” từng tiếng dã thú tiếng gào thét cắt đứt ý nghĩ Văn Khởi, sắc mặt trầm xuống, đối với Dung Ly chỉ đạo:

“Người đi an bài đi, hiện tại chủ yếu nhất chính là bảo trụ căn cứ, còn lại đều là thứ yếu.”

“Được “ Dung Ly sắc mặt ngưng trọng liền rời đi.

Sắc trời tối sầm, ngoài thành tang thi tựa như đánh như máu gà, hết sức hưng phấn hướng về phía căn cứ, không ngừng gầm rú lên, khiến cho người ta sợ hãi vô cùng. Mà căn cứ cũng chuẩn bị xong, phía trước ngoài căn cứ bán kính ngàn mét đặt không ít bom mìn, chỉ cần tang thi bắt đầu công kích căn cứ, sẽ bị nổ tung. Tang thi không có thể sống lại, số lượng cũng không thay đổi, nhưng kể từ sau khi động vật biến dị xuất hiện, số lượng tang thi trở nên quá mức khổng lồ, liếc nhìn lên bầu trời lại tối om om một mảnh.

“Chi ~” một tiếng kêu xuyên thấu lực mạnh mẽ dường như muốn phá trường không, thanh âm quá mức chói tai làm cho không ít người sắc mặt tái đi, bản năng che lỗ tai.

Tiếng thét dài này dường như tín hiệu hoặc là mệnh lệnh nào đó, những tang thi động vật kia vốn đang đứng tại nguyên chỗ gầm thét, chợt bắt đầu động.

Tang thi động vật càng thêm hung tàn, bản năng của động vật khiến cho bọn chúng bản năng muốn trở nên cường đại, vì vậy không ngừng thôn tính tang thi động vật bên cạnh, thực lực ở trong thời gian vài ngày ngắn ngủi không ngừng tăng trưởng.

Lúc này tiên phong là một đám tang thi động vật cấp bốn, đằng sau đi theo một vài tang thi cấp bốn.

Tang thi động vật cấp bốn động tác càng thêm mau lẹ, mang theo đặc thù đặc biệt của dã thú khí thế ngất trời.

“Oanh ~ “

“Oanh ~ “

Từng đợt tiếng nổ ở phía dưới truyền đến, như hủy thiên diệt địa, bom mìn ngầm dưới mặt đất nổ tung thành một hố to, đem tang thi ở xung quanh nổ tan tành, tang thi công kích vòng thứ nhất trong nháy mắt bị ngăn cản.

Nhưng là tang thi nhiều lắm, hơn nữa tang thi không có cảm xúc, căn bản không sợ hãi, bom mặc dù tiếp tục, nhưng tang thi vẫn là không có dừng lại tiếp tục hướng về phía căn cứ.

Trên tường thành căn cứ hỏa tiễn, pháo... phóng ra chớ vũ khí hạng nặng nhanh chóng phóng ra, trong lúc nhất thời tiếng pháo trời lên, tang thi chết rồi một mảnh, tứ chi hải cốt rơi đầy đất, nhưng tang thi ở đằng sau vẫn tiếp tục vọt lên.

Trong đó vẫn còn có tang thi không ngừng từ dưới đất nhật thi hải đồng bạn, nhét vào trong miệng không ngừng nghiền ngấm, có ăn được nhiều, thể nhưng ở trên chiến trường liên tăng lên thực lực. Tang thi như vậy quá mức đáng sợ, tang thi nhiều gấp con người mấy chục lần về số lượng không đáng sợ, đáng sợ chính là cái bản chất của tang thi không lùi bước không sợ hãi chết lặng. (Ka: đoạn này mấy a tt tham ăn ghê ^-^)

“Đánh! Đánh cho ta!” Trên tường thành quan quân, không ngừng chỉ huy binh sĩ trên tường thành

“Hung hăng đánh!”

Mà dị năng giả còn lại ánh mắt ngưng trọng đứng trên tường thành, thời khắc chú ý chiến cuộc phía dưới. Hỗn chiến như vậy, dị năng không tạo nên bao nhiêu tác dụng, bọn họ muốn làm chính là bảo tồn thực lực, ứng phó những tang thi cao cấp phía sau.

“Chít chít...”

Đột nhiên một đám tang thi chuột đen thui từ phía xa ùn ùn kéo tới, tang thi chuột ở phía dưới rõ ràng so với thời điểm mới vừa phát hiện lớn lên không ít, thể nhưng có thể lớn tương đương một con chó săn, trong miệng phát ra tiếng kêu chít chít, nhanh chóng hướng về căn cứ mà đến.

Nơi tang thi chuột đi qua, nguyên đồng thi thể tang thi rơi đầy đất, tất cả đều bị ăn sạch sẽ, mảnh giáp không lưu. Những tang thi chuột kia bụng dường như động không đầy, hàm răng sắc bén không ngừng cắn xé hết thấy cái gì có thể ăn, tiếng răng nhai nghiền ngấm kia, làm cho người ta nghe mà da đầu tê dại.

“Mau ném lòi hòa đạn.”

Lòi hòa đạn là được nhân viên khoa học mới khai phá ra, là một loại vũ khí kiểu mới chuyên môn nhằm vào tang thi. Loại lòi hòa đạn này ngoại hình mặc dù cùng bom bình thường không sai biệt lắm, nhưng uy lực lại gấp trăm lần bom bình thường, nhiên liệu bên trong nó cũng không phải là thuốc nổ mà là dùng tinh hạch tinh luyện mà thành.

Loại này lòi hòa đạn tiếp tục được ném mạnh, địa phương rơi xuống trong vòng trăm mét trong nháy mắt hóa thành biển lửa. So với lửa bình thường nhiệt độ cao hơn rất nhiều, có thể đem rất nhiều tang thi trực tiếp thiêu cháy. Chỉ là loại lòi hòa đạn uy lực khổng lồ này, lại cần rất nhiều tinh hạch mới có thể chế tạo ra một viên, cũng không thuộc về loại vũ khí được chế tác số lượng lớn.

Lôi hỏa đạn quả nhiên lợi hại, một cái lôi hỏa đạn rơi xuống, trong nháy mắt đem những tang thi chuột kia thiêu một cái sạch sẽ. Nghe tang thi chuột không ngừng kêu rên kêu thảm thiết, trên tường thành mọi người nhưng đều là lộ ra một nụ cười sáng khoái, tang thi chuột thật là đáng sợ, đáng sợ đương nhiên không phải là lực chiến đấu của bọn họ, mà là số lượng của chúng nó nhiều lắm.

Vài cái lôi hỏa đạn tiếp tục rơi xuống, công kích của tang thi chuột liền bị cắt đứt, chỉ còn lại một phần nhỏ tang thi chuột, bị đạn nổ tạc không sai biệt lắm chết sạch.

Nhưng tang thi có rất nhiều, hiện tại cũng chỉ tạm thời đánh lui vòng công kích thứ nhất, đằng sau tang thi còn có rất nhiều.

“Thủ trưởng, những tang thi này thật là con mẹ nó nhiều, “ phó quan bên cạnh Khung Chi oán hận mắng.

“Uh, “ Khung Chi mặt sắc mặt ngưng trọng, “Lúc này vừa mới bắt đầu, tang thi tiến công ở đằng sau, chỉ sợ có thể càng ngày càng điên cuồng.”

“Đúng vậy, “ phó quan cũng mặt lộ vẻ ngưng trọng “Tang thi nhiều lắm!”

“Bất được liên lạc với Phong nhi rồi sao?” Khung Chi quay đầu lại nhìn về phía phó quan.

Phó quan gấp rút đứng thẳng người, trên mặt rốt cục lộ ra một nụ cười

“Thủ trưởng yên tâm, đã cùng thiếu gia lấy được liên lạc, hẳn sẽ mau chóng trở về.”

“Vậy là tốt rồi.” Khung Chi thở dài

“Hy vọng hết thảy đều tới kịp.”

“Thủ trưởng yên tâm, chúng ta định có thể bảo vệ căn cứ, không để cho đám tang thi này tiến đến” phó quan nói nói năng có khí phách, trong giọng nói tràn đầy kiên định.

“Ân.”

“Hô! Hô! Hô!” Một trận tiếng rít từ trên bầu trời truyền đến, Vân Khởi hai tròng mắt đột nhiên nhìn về phía bầu trời, rồi sau đó lớn tiếng quát:

“Tang thi đoàn đột kích, mọi người mở ra lưới phòng hộ!” Vân Khởi nói dẫn đầu dùng tinh thần lực bên trong hình thành ra một lưới lớn trong suốt, bảo vệ toàn bộ căn cứ. Dĩ năng giả con lại ở thời điểm Vân Khởi phát ra cảnh cáo, đã kịp phản ứng, vội vàng đi theo bên người Vân Khởi, đem tinh thần lực của mình gia trì ở dây tinh thần lưới phòng hộ của Vân Khởi.

Trong lúc nhất thời một cái nửa vòng tròn trong suốt phòng hộ, bao toàn bộ phía trên căn cứ lại, đem căn cứ bảo hộ cực kỳ chặt chẽ. Lưới phòng hộ mới vừa hình thành, liền nhìn đến trên bầu trời một mảng đen che khuất bầu trời cứ như vậy hướng tới căn cứ đánh tới.

Lần lượt từng đợt mỏ bén nhọn cùng móng vuốt sắc bén tầng tầng rơi vào lưới phòng hộ, đụng phải lưới phòng hộ run lên, ngoại trừ Vân Khởi còn lại các dĩ năng giả tinh thần khác, sắc mặt tái đi, thiếu chút nữa phun ra một búng máu.

Những tang thi động vật nguyên một đám về mặt dữ tợn ở trên kia, ở đâu còn có đáng sợ đáng yêu như trước mặt thế, bộ xương lồ ra, trắng hếu một mảnh, hốc mắt đen ngòm, trên đầu còn treo móc một cái mao, chỉ có móng vuốt cùng miệng trở nên sắc bén như lưỡi đao, khí lực cũng thay đổi lớn.

Những thứ chim biển dị này cũng như bị thao túng, thể nhưng cũng hiểu được ưu thế của mình.

Những con chim biển dị này cùng nhau bay lên trời cao, rồi sau đó từ giữa không trung vọt mạnh vào lưới phòng hộ.

“Oanh!”

Lưới phòng hộ bị đánh mạnh một cái, có chút không yên giật giật, lần này dĩ năng giả cấp thấp rốt cục nhẹn không được phun phun ra một búng máu, nhưng vẫn còn có thể kiên trì.

Những dĩ năng giả cấp cao còn đỡ hơn một chút, mặc dù không có học máu, nhưng trên mặt lại tái đi, ánh mắt âm đạm, vừa nhìn cũng biết kiên trì không được bao lâu.

“Oanh!”

“Oanh!”

“Oanh!”

Trên bầu trời tang thi động vật không ngừng tấn công vào lưới phòng hộ, có tang thi bị đụng xương cốt bị đập tan, nhưng không có chút nào thoái ý, hung hăng đánh xuống, mượn sức lực tấn công, cái loại lực đánh vào đó đúng là làm cho người ta rất đau đầu.

“Oa!”

Rốt cục cũng có người có chút duy trì không được, sau khi phun ra một búng máu, liền hôn mê bất tỉnh. Người xung quanh gấp rút đem người bị thương đi lên tiếp tục trị thương. Từ từ dị năng giả bị thương càng ngày càng nhiều, tinh thần dị năng giả vốn là không phải là rất nhiều, nhưng bây giờ lưới phòng hộ tráo liền làm cho nhiều người như vậy bị thương, cũng không biết có thể chống đỡ thời gian bao lâu.

Vân Khởi nhìn thoáng qua mười mấy người đã bất tỉnh, lúc này mới qua nửa giờ, liền có mười mấy người ngất đi rồi, như vậy còn dư lại những người này có thể chống đỡ thời gian bao lâu a?

Ở ngoài căn cứ tang thi lại bắt đầu tiến công vòng thứ hai, vẫn là một chút tang thi cấp thấp đánh đầu, làm vật hi sinh, đằng sau đi theo không ít tang thi cao cấp.

Tang thi cao cấp tốc độ cùng lực lượng đều không phải là cùng tang thi cấp thấp có thể so sánh, có không ít tang thi cao cấp lướt qua tang thi cấp thấp trực tiếp vượt lên trước cửa căn cứ.

Bất quá bị dị năng giả trong căn cứ ngăn chặn đường đi, nếu như không phải là dị năng giả ra tay, những tang thi kia đã đi vào căn cứ. Lúc này đối chiến đều là dị năng giả cao cấp, dị năng giả cấp thấp chỉ là vài người hoặc là mười mấy người cùng nhau đối phó một tang thi cao cấp, dị năng giả so với người bình thường, số lượng còn thật là ít, mỗi một dị năng giả chết đi đều là tổn thất lớn của căn cứ.

Những dị năng giả cấp thấp mặc dù năng lực thấp, nhưng mười người hoặc là vài người cùng nhau ngược lại cũng có thể đối phó một hoặc hai con tang thi cao cấp.

Những tang thi cao cấp kia mặc dù nhiều, nhưng con người có trí lực hơn chúng nó, con người hiểu được phối hợp lẫn nhau là một vũ khí mạnh nhất, những tang thi cao cấp kia đều bị chặn ở ngoài cửa lớn căn cứ.

Trên bầu trời tang thi tựa hồ trở nên càng thêm điên cuồng cùng vội vàng, bắt đầu đánh thẳng vào lưới phòng hộ đến càng thêm không muốn sống, không gián đoạn lần lượt đánh vào lưới phòng hộ, lại có mười mấy người ngất đi.

Càng ngày càng nhiều tang thi đánh vào lưới phòng hộ, Vân Khởi ngược lại không có cảm thấy khó chịu, nhưng khi nhìn người xung quanh càng ngày càng ít đi, Vân Khởi cũng có chút lo lắng, nếu còn tiếp tục, không đến hai giờ, những dị năng giả xung quanh nàng cũng phải toàn bộ ngất đi a.

Vân Khởi còn muốn đến trên tường thành căn cứ phụ giúp chút ít dị năng giả kia, những dị năng giả kia chính diện đối mặt với tang thi, so sánh với dị năng sử dụng nhanh hơn, dị năng giả dị năng sau khi dùng hết, cũng liền tương tự với người bình thường, dị năng toàn bộ sau khi dùng hết phải dùng vài ngày mới có thể khôi phục.

Nếu như tang thi phía ngoài không hết, mà dị năng giả dị năng cũng đều dùng hết, kia đến lúc đó phải làm sao?

Vân Khởi nhớ tới ít tình hạch của chính mình trong không gian, trong lòng có chút do dự.

Trong không gian của nàng có rất nhiều tình hạch, những thứ tình hạch này có được chính do nàng sẵn giết tang thi đạt được, nhưng càng nhiều hơn là hội viên công hội ra ngoài làm nhiệm vụ đạt được tình hạch, nàng đều thu vào không gian.

Thiên hỏa của nàng là hỏa có thể tiêu trừ một chút lực lượng tàn bạo trong tình hạch cùng độc tang thi.

Tình hạch được tinh lọc, đối với thân thể con người có thể trực tiếp hấp thu, chẳng những có thể tăng cao dị năng giả, còn có thể nhanh chóng khôi phục dị năng.

Nếu như bình thường, chuyện như vậy, Vân Khởi là sẽ không nói ra hoặc để cho người khác biết rõ nàng có năng lực như thế, nhưng loại thời điểm này, Vân Khởi lại là có chút đành phải vậy.

Cô một nữ nhân thành lập một cái công hội lính đánh thuê, tập hợp không ít dị năng giả, âm thầm không biết có bao nhiêu con mắt nhìn chăm chăm cô.

Nếu như lại làm cho người ta biết rõ cô có thể tinh lọc tình hạch, tình cảnh của cô sẽ càng thêm nguy hiểm cùng gian nan, nhưng là tại loại thời điểm mấu chốt này, Vân Khởi chỉ có thể bất chấp thôi.

Bảo trụ căn cứ trước, chuyện khác nói sau đi!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Chương 96: Tinh hạch tinh khiết

“Dung Ly” Vân Khởi gọi Dung Ly đứng ở bên cạnh.

Cao Lô vài cái dị năng giả cao cấp đi ra ngoài cùng tứ đại thể gia ở trên tường thành giết tang thi, bên cạnh Vân Khởi chỉ có Dung Ly. Vân Khởi là linh hồn của công hội, không thể có chút tổn thất, Dung Ly chẳng những trợ giúp Vân Khởi xử lý một ít chuyện, còn muốn nhiệm vụ chiếu cố bảo vệ Vân Khởi.

Lúc này, Vân Khởi ở đem tinh thần lực của mình không ngừng rót vào trong lưới phòng hộ, mà Dung Ly an vị ở bên người Vân Khởi, cảnh giác nhìn xem xung quanh.

Nghe được Vân Khởi gọi hân, vội hỏi:

“Hội trưởng?”

“Nhận lấy” Vân Khởi lật tay ném cho Dung Ly một cái túi to ước chừng bằng trái bóng rổ.

Dung Ly không biết Vân Khởi đưa cho hân là cái gì, nhưng vẫn tiếp nhận, tiếp nhận đi chỉ nghe thấy một tiếng rầm vang lên, sau đó chính là trầm xuống.

“Đưa những thứ đó cho mọi người ăn đi” Vân Khởi nhàn nhạt phân phó.

“Được” Dung Ly cũng không hỏi liền đi, mọi người bị ngắt ở một bên được bác sĩ khám qua nói là sử dụng dị năng quá độ, không có gì đáng ngại, chỉ ở một bên nghỉ ngơi.

Dung Ly đi đến bên người những người kia, những bác sĩ kia tự nhiên biết những Dung Ly là nhân vật cấp cao của công hội. Nhìn thấy Dung Ly vội vàng đứng người lên, rất cung kính chào hỏi.

Dung Ly cũng hướng bọn họ khách khí gật đầu một cái, sau đó mở túi ra, nhìn thấy thứ ở trong túi liền ngăn người.

Những viên tinh thể trong suốt kia, Dung Ly lại quen thuộc không thể quen hơn, đó chính là tinh hạch tang thi. Nhưng tinh hạch trong túi cùng loại tinh hạch tang thi lại có chút không giống, tinh hạch trong túi càng thêm sáng ngời, bên trong dường như có chất lỏng gì đó đang lưu động, nhìn xem sáng chói, óng ánh trong suốt. Mà tinh hạch tang thi lúc trước hân nhìn thấy, mặc dù cũng sáng ngời, nhưng nhìn kỹ mà nói, cũng có thể thấy trong tinh hạch có một chút tạp chất màu đen.

Theo những khoa học giả kia nói, những thứ tạp chất màu đen kia là độc tang thi, dùng tinh hạch càng nhiều, lây độc tang thi tỷ lệ càng lớn. Nhưng những thứ tinh hạch này bên trong thể nhưng sạch sẽ, không có chút nào tạp chất. Dung Ly xuất ra một viên tinh hạch nhét vào trong miệng những người ngắt đi kia. Bác sĩ bên cạnh vốn là nghĩ muốn tiến lên tra xét, nhưng là không dám ngăn cản, bất quá nhìn thấy Dung Ly cấp cho những người kia ăn tinh hạch, ngược lại cũng không có ngăn cản.

Tinh hạch có thể nhanh chóng tăng lên dị năng trong người dị năng giả, nhưng tạp chất bên trong lại trở thành trở ngại cho con người hấp thu năng lượng bên trong tinh hạch.

Mà con người lại không thể thôn tính số lượng tinh hạch lớn, cho nên người bình thường coi như là thôn tính tinh hạch, cũng sẽ chỉ tăng thêm sức lực làm việc.

Những người kia sau khi nuốt những tinh hạch Dung Ly cấp cho, ngay lập tức từ từ mở mắt, sắc mặt tái nhợt cũng dần dần chuyển biến tốt lên, làm cho bác sĩ đứng bên cạnh kinh ngạc trừng lớn hai mắt.

Đây là ăn cái gì a? thần đan thần dược sao? Tất cả dị năng giả dị năng sử dụng dị năng quá độ cũng sẽ lâm vào hôn mê, cũng cần thời gian ba đến năm ngày để tỉnh lại a.

Nhưng trước mắt đây là có chuyện gì? Chỉ có ăn một viên tinh hạch cũng có thể tỉnh lại. Trước kia cũng không phải không từng thử qua tinh hạch, nhưng khi đó, những người ăn tinh hạch kia, coi như là tỉnh cũng ít nhất phải đợi một ngày a!

Nhưng những người trước mắt dĩ nhiên mới vừa ăn đi liền tỉnh, bọn họ thật sự là không thể tin được.

“Dung tiên sinh, người đây là?” Hai thầy thuốc tò mò hỏi.

Bọn họ là bác sĩ, có bệnh nghề nghiệp của mình thường ngày, tinh hạch trong tay Dung Ly đối với bọn họ mà nói, tựa như là một loại dược mới phát hiện, bọn họ là bác sĩ, đối những thứ kia tự nhiên cảm thấy hứng thú.

Dung Ly không nói gì, trên thực tế Dung Ly trong lòng cũng rất là kinh hãi, hội trưởng của bọn họ đến tột cùng là có bao nhiêu bí mật a?

Nàng có biết hay không những tinh hạch tinh khiết này sau khi để người bên ngoài biết tới sẽ tạo thành cái hậu quả như thế nào?

Những vật này để cho người khác biết rồi, nhất định sẽ dẫn tới tất cả mọi người tranh đoạt, mà nàng cũng sẽ trở thành cỗ thịt béo trong mắt mọi người.

Hân biết rõ Vân Khởi rất lợi hại, nhưng một người lợi hại hơn nữa, cũng chỉ là một người.

Bây giờ công hội mặc dù thực lực không tệ, nhưng những thể gia kia, trong tay bọn họ có mấy vạn quân nhân, bọn họ tính là gì?

Hơn nữa quân nhân độ trung thành rất cao, mà hội viên công hội của bọn họ, chỉ là bị ích lợi của công hội hấp dẫn, đối với hội trưởng bọn họ căn bản không có bao nhiêu độ trung thành.

Nhưng Dung Ly trong lòng cũng biết, Vân Khởi vì cái gì làm như vậy, nếu như đem những vật này đem ra ngoài, tỉ lệ chiến thắng của căn cứ liền sẽ tăng lên rất nhiều, nếu như Vân Khởi ích kỷ một chút không đem những vật này đem ra ngoài, như vậy căn cứ qua hôm nay còn có thể hay không tồn tại trên thế gian, chuyện như vậy cũng không ai biết chắc.

Dung Ly trong nội tâm cũng rất rối rắm, nhưng là hần đồng thời cũng bội phục Vân Khởi, Vân Khởi mặc dù nhỏ, nhưng là nòng cốt cũng là biết rõ chuyện này bị truyền đi nàng có rất nhiều hậu quả, nhưng nàng vẫn lấy ra rồi.

Dung Ly không do dự đưa một nắm tinh hạch đưa cho bác sĩ

“Đem những này tinh hạch cấp những người kia tiếp tục ăn.”

“Được, được”

Hai bác sĩ kích động nhìn tinh hạch trong tay, giống như là đồng dạng nâng một vật bảo bối gì đó, đưa ra ngay trước mắt đánh giá cẩn thận, bộ dáng kia thật sự là hận không thể đem tinh hạch mài nhỏ ra xem, xem một chút bên trong đến cùng có cái thành phần gì, làm sao sẽ trở nên thần kỳ như vậy?

Dung Ly lại cầm túi tinh hạch trong tay chia làm vài phần, thành viên công hội đơn độc một phần, ra lệnh cho người đưa đi cấp hội viên công hội, sau đó phần còn lại lại chia làm bốn, cấp quân doanh bạch hồ căn cứ tinh hạch so với ba cái căn cứ khác nhiều hơn một chút.

Những tinh hạch này rất nhanh liền bị đưa đến trước mấy nhân vật cầm quyền trong tay.

Khung Chi nhìn xem cái túi trong tay, đây là người trong công hội giao cho hần, nói là cái tiểu nha đầu Vân Khởi kia cấp hần. Khung Chi cũng thật tò mò, mở túi ra, chỉ thấy bên trong có một chút tinh hạch trong suốt, đúng là tinh hạch tang thi.

Tinh hạch trong suốt óng ánh, tản ra ánh sáng ôn nhu lộng lẫy, cùng với tinh hạch lúc trước hần nhìn thấy không có giống. Khung Chi có chút tò mò nhặt lên một viên, đưa tới ngay trước mắt đánh giá cẩn thận, sau đó trên mặt thần sắc mới từ từ ngưng trọng.

Tinh hạch trước mắt óng ánh trong suốt, bên trong không có chút tạp chất nào, dưới tay hần cũng có không thiếu khoa học gia, những khoa học gia kia đã từng muốn đem tạp chất bên trong tinh hạch loại bỏ, như vậy con người có thể sử dụng tinh hạch tang thi với số lượng lớn, không ngừng có thể tăng cao dị năng, còn có thể gia tăng dị năng giả.

Nhưng kia thật sự quá khó khăn, làm rất nhiều lần thí nghiệm, phế đi không ít tinh lực cùng vật tư, mặc dù cuối cùng có thể loại bỏ một chút tạp chất, nhưng chỉ có thể loại bỏ rất ít tạp chất, phần lớn tạp chất còn lại thì không cách nào loại bỏ.

Nhưng tinh hạch trước mắt hần bên trong thể nhưng không có chút tạp chất nào, tỉ lệ loại bỏ vì trăm phần trăm.

Đây quả thực khiến cho người ta không thể tin được!

Khung Chi mãnh mẽ siết chặt cái túi trong tay, trong mắt ánh mắt phức tạp, bất quá một nha đầu nhỏ, có thể thành lập một cái công hội lính đánh thuê đã làm cho người ta để mắt. Nếu như không phải là ngoài thành thời khắc tang thi uy hiếp an toàn căn cứ, cái tiểu nha đầu Vân Khởi kia sẽ không bình an như vậy, sớm đã có không ít người muốn đánh chú ý lên đầu tiểu nha đầu kia.

Cái nha đầu Vân Khởi kia mặc dù thành lập một cái công hội lính đánh thuê, có chút ít thực lực, nhưng chút thực lực kia hần đều không để vào mắt, chớ nói chi là người khác?

Nếu như lần này căn cứ có thể sinh tồn được, như vậy không được bao lâu, sẽ có người tìm phiền toái cho tiểu nha đầu kia.

Lúc này, nếu như lại khiến cho những người kia biết rõ trong tay nha đầu kia có phương pháp loại bỏ tạp chất tinh hạch, những người kia còn không đem tiểu nha đầu kia nuốt sống.

Bất quá Khung Chi cũng biết nha đầu Vân Khởi kia vì cái gì đem chuyện trọng yếu như vậy nói cho mọi người.

Hiện tại thời điểm đã đến sự tồn vong của căn cứ, nha đầu kia đem tin tức trọng yếu như vậy tuyên dương ra, đơn giản là vì căn cứ, có thể tăng lên căn cứ thực lực, khiến cho căn cứ có thể sinh tồn được.

“Thủ trưởng, thủ trưởng, “ Khung Chi phò quan về mặt kính hoảng từ đằng xa chạy tới, chạy đến bên người Khung Chi, bất chấp cấp Khung Chi cúi chào liền nói:

“Thủ trưởng, tang thi nhiều lắm, rất nhiều dị năng giả đều dùng hết dị năng, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?”

Khung Chi không nói gì, đi thẳng đến phương hướng dị năng giả mà đi.

Chỉ thấy ở góc chỗ tường thành, một vài dị năng giả về mặt tái nhợt dựa vào ở trên tường thành, vừa nhìn cũng biết là dị năng dùng hết rồi, chính đang nghỉ ngơi.

Cũng không có ít người bị thương, dị năng giả đối với bệnh độc tang thi sức chống cự cường một chút, chỉ cần không phải vết thương trí mệnh, có thể chịu đựng đi qua, sẽ không biến đổi thành tang thi.

Mà phía dưới tường thành tang thi còn nhiều như vậy, rậm rạp, đen kịt chằng chịt một mảnh. Nhìn không tới giới hạn, ánh mắt nơi đi qua đều bị tang thi chiếm hết.

Dị năng giả nhìn thấy Khung Chi, vội vàng cấp Khung Chi chào, Khung Chi gấp rút phát tay

“Mọi người không cần nhiều lễ nghĩa, ta còn muốn lần nữa tạ mọi người, vì bảo vệ căn cứ mà cống hiến lực lượng của mình, là các người vô tư bảo vệ toàn bộ căn cứ.”

Khung Chi nói liền cấp mọi người ở đây kính một cái lễ, làm cho rất nhiều người cảm động không thôi.

“Thủ trưởng, thật sự là rất xin lỗi, là ta không có bản lĩnh” một tiểu đội trưởng dị năng giả, có chút á náy cúi đầu xuống

“Đúng là ta không có bản lĩnh, dị năng dùng hết rồi, không thể tiếp tục chiến đấu.”

Rất nhiều người vừa nghe, sắc mặt đều là trầm xuống, bọn họ biết rõ hiện tại đã đến thời khắc mấu chốt ảnh hưởng tới sự tồn vong của căn cứ, bọn họ cũng muốn cống hiến một phần lực lượng, nghĩ phải bảo vệ tốt căn cứ, bảo vệ tốt dân chúng trong căn cứ. Nhưng bọn họ đã tận lực, dị năng trong thân thể bọn họ toàn bộ dùng hết, bọn họ coi như là ra chiến trường, chỉ biết cản trở mọi người.

Khung Chi thờ dài, không nói gì, mà dè dặt mở ra cái túi to Dung Ly cấp hấn, từ trong túi xuất ra một viên tinh hạch, sau đó đưa cho cái tiểu đội trưởng đang nói chuyện kia.

Tiểu đội trưởng nhìn thấy tinh hạch trong tay Khung Chi cũng sửng sò, lập tức không chút do dự nuốt vào.

Hắn chính là lính dưới tay Khung Chi, làm lính chính là muốn tuyệt đối phục tùng, Khung Chi là thủ trưởng của hắn, hắn phục tùng Khung Chi vô điều kiện, liền tính Khung Chi muốn hắn chết, hắn cũng không chút do dự.

Nhưng khiến cho hắn không nghĩ tới chính là ăn xong cái tinh hạch kia, hắn thể nhưng cảm giác được bên trong thân thể dị năng thể nhưng đang từ từ tăng lên, dị năng của hắn ở nhanh chóng khôi phục.

Tiểu đội trưởng kia vẻ mặt kinh ngạc, trong mắt tràn đầy khiếp sợ, trừng lớn hai mắt nhìn xem Khung Chi, nói chuyện đều có chút nói lắp

“Thủ trưởng, này? Đây là có chuyện gì? Dị năng của ta nhanh chóng tăng trưởng.”

Khung Chi mặc dù trước khiếp sợ trong tay Vân Khởi có phương pháp tinh luyện tinh hạch, nhưng nghe lời nói tiểu đội trưởng, đối với tác dụng tinh hạch kia thật không ngờ nhanh chóng cảm thấy khiếp sợ.

Khung Chi trong nội tâm mặc dù kinh hãi, nhưng trên mặt nhưng là không lộ, càng khiến cho người ta nhìn không thấu, thấy được chỗ tốt của tinh hạch, Khung Chi cũng không do dự nữa, đưa cho mỗi dị năng giả nằm xuống kia mỗi người một viên.

Đội đến sau khi dị năng giả ăn tinh hạch, rồi rút lộ ra vẻ khiếp sợ, tinh hạch này là tạo ra từ cái gì, quả thực cùng thần đan thần dược giống nhau?

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Chương 97 : hành động

Chỉ trong một khoảng thời gian ngắn, những dị năng giả đã dùng hết dị năng nằm trong góc dị năng hồi phục một cách nhanh chóng.

Bọn họ thật cao hứng, bọn họ có thể tiếp tục đi đánh giết tang thi, chỉ cần dị năng của bọn họ không ngừng khôi phục, tang thi ở phía ngoài tính là cái gì?

Tại thời khắc trong lòng bọn họ bàng hoàng cùng mờ mịt này, tâm đều trở nên kiên định vô cùng, ánh mắt bọn họ nóng bỏng nhìn qua cái túi trong tay Khung Chi, đó là hy vọng của bọn họ.

Đồng thời lúc ấy, Quyền gia gia chủ, Quyền gia lão gia tử cũng cùng một nhóm người mặc áo đen cũng cùng ở trên tường thành quan sát, trên mặt tràn đầy vẻ kiên nghị, cấp binh lính bên cạnh cùng với dị năng giả đang ở dưới thành chém giết tang thi tăng thêm không ít dũng khí.

Nhưng khi nhìn tang thi càng ngày càng nhiều, mà sắc mặt dị năng giả lại tái nhợt trở lại trên tường thành nghỉ ngơi, bọn họ đã tận lực, Quyền gia lão gia tử biết rõ, tiếp tục như vậy nữa, căn cứ tường thành sớm muộn cũng bị những tang thi kia công phá, đến lúc đó, toàn bộ căn cứ liền trở thành địa ngục.

Quyền gia lão gia tử trong nội tâm lo lắng, trên mặt lại trấn định vô cùng, đúng lúc này, phó tướng của hắn, đem một cái túi giao cho Quyền gia lão gia tử

“Thủ trưởng, đây là hội trưởng công hội Long Châu khiến người đưa ta đưa tới cho ngài.”

“A?” Quyền gia lão gia từ cảm thấy hứng thú tiếp nhận, trong nội tâm mơ hồ có chút mong đợi.

Đối với nha đầu Vân Khởi này, Quyền gia lão gia từ trong lòng rất phức tạp, hẳn một mặt là rất thương thức tiểu nha đầu này, bất quá mười mấy tuổi, có thể có thiên phú cao như vậy, chẳng những thực lực cao cường, còn có thể trước mắt từ đại thể gia vờn quanh thủ đô thành lập công hội lính đánh thuê của chính mình, thật sự là không dễ dàng.

Mà đối với Vân Khởi tài lực vô cùng vô tận kia, Quyền gia cũng là ngấp nghé, hướng chỉ nha đầu Vân Khởi kia cùng bọn họ đứng ở mặt đối lập, nếu như không phải là căn cứ đang ở thời điểm bấp bênh, vậy hẳn đã sớm đối với nha đầu kia động thủ.

Không riêng gì hắn, nghĩ đến các thế gia khác cũng đã sớm muốn động thủ.

Đối với cái này cái nha đầu kia có chút truyền kỳ, Quyền gia lão gia từ trong lòng phức tạp lợi hại, nhưng mà nha đầu Vân Khởi kia có thể tại loại thời khắc mấu chốt này đưa đồ muốn tặng cho hắn, nghĩ tới cùng có bao nhiêu phần tò mò. Quyền gia lão gia từ nhanh chóng lệnh phó tướng giao cho chiếc túi.

“Ào ào” từng tiếng trong trẻo tiếng vang theo trong túi truyền đến.

Quyền gia lão gia từ gấp rút đem túi to mở ra, một cỗ ánh sáng tự trong túi tán mát ra.

Quyền gia lão gia từ tò mò nhặt lên một viên, đưa đến ngay trước mắt cẩn thận quan sát, lập tức hít một hơi.

“Này? Này?” Ngay cả là người trấn định như Quyền gia lão gia từ cũng không nhịn được kích động sắc mặt đỏ lên

“Đây là tinh hạch tinh khiết?”

Tinh hạch tinh khiết?

Quyền gia lão gia từ kích động mà vội vàng cầm tinh hạch trong tay đưa cho một dị năng giả đã sử dụng hết dị năng, sắc mặt tái nhợt ngồi trong góc.

Dị năng giả kia không chút do dự nuốt vào, chỉ trong khoảng thời gian ngắn, dị năng giả sắc mặt tái nhợt kia sắc mặt dần trở lên hồng hào hẳn kích động đến mức toàn thân phát run

“Thủ trưởng, này, này dị năng trong cơ thể đang khôi phục, khôi phục.”

Không nói riêng hắn, chính Quyền gia lão gia từ cũng cảm thật chặt túi to tay, trên người cũng nhịn không được phát run, người bên cạnh lại là nhịn không được hoan hô lên.

Nhanh chóng phản ứng Quyền gia lão gia từ vội vã cầm túi tinh hạch trong tay, từng viên, từng viên giao cho những dị năng giả.

Dị năng giả cũng bận rộn nhắm mắt lại, ngồi xếp bằng xuống, khôi phục dị năng đã tiêu hao, Quyền gia lão gia từ nhìn chăm chăm nhìn chằm chằm những dị năng giả kia.

Cho đến sau khi những dị năng giả kia khôi phục dị năng nhảy lên tường thành bắt đầu tiếp tục đánh tang thi, Quyền gia lão gia từ mới xem như chính thức biết uy lực tinh hạch trong tay.

Loại vật này quá hữu dụng, quả thực chính là không cái gì không thắng khí lực, chỉ cần có trong tay có loại tinh hạch này, kia dị năng giả liền có thể dùng không hết dị năng, đây là lực lượng cường đại cỡ nào a.

Vân Khởi, Vân Khởi người đến cùng là ai?

Đáng tiếc a...

Mặt khác hai thế gia khác sau khi đạt được tinh hạch Vân Khởi đưa, mặc dù đều rất hưng phấn, nhưng tất cả đều là ôm thái độ thử đưa cho dị năng giả thủ hạ của chính họ sử dụng, nhưng không nghĩ tới hiệu quả là tốt đến như vậy?

Hai nhà tự nhiên là rất cao hứng, chỉ cần có tinh hạch như vậy, như vậy tang thi liên tục không ngừng cũng coi như không là cái gì. Chỉ là Vân Khởi kia tại sao lại có được tinh hạch tinh khiết như vậy? Trong tay nàng có phải có phương pháp tinh luyện tinh hạch tinh khiết, nếu như mình có thể có được hẳn là tốt!

Toàn bộ chiến trường bởi vì có tinh hạch của Vân Khởi trợ giúp, những dị năng giả hao tổn hết dị năng kia lại lần nữa khôi phục sức chiến đấu, toàn bộ trên chiến trường hình thức lại bắt đầu đã xảy ra nghịch chuyển.

Thẩm Duyệt bên này dẫn đám người Cao Tuấn Long đã tới cách tòa nhà trung tâm không xa.

“Cha người chuẩn bị xong chưa?” Thẩm Duyệt đối với Thẩm Hoa Vinh ở bên cạnh nói.

Thẩm Hoa Vinh ngăn chặn căng thẳng trong lòng, gật đầu liên tục

“Được, tốt lắm.”

Thẩm Duyệt gấp bộ dáng vô dụng Thẩm Hoa Vinh kia, trong nội tâm liền một trận khinh bỉ, trên mặt lại lộ ra nụ cười khích lệ

“Cha chớ khần trương, ngài chỉ cần nghĩ tới ngài sẽ ngay lập tức liền cầm trong tay là cả công hội lính đánh thuê, liền tốt a!”

“Chủ nhân công hội lính đánh thuê?” trong mắt Thẩm Hoa Vinh mạnh mẽ phát ra những tia sáng

“Đúng, đúng, ta là chủ nhân, chủ nhân a.”

Thẩm Duyệt đưa cho Thẩm Hoa Vinh một cái hộp đựng thức ăn, này trong hộp com Thẩm Duyệt theo từ Cao lão đại lấy ra một chút ít đồ ăn có cả thịt hộp, tại mặt thế này, ngay cả ăn được một cái bánh bao đều là vấn đề, lại đừng nói cái gì đồ thịt hộp rồi. Có thể ăn được thịt, không có ai mà không phải là đại lão một phương, người bình thường ngay cả ngửi mùi vị thịt cũng đã rất khó khăn, bất quá Thẩm Hoa Vinh ngược lại ở bên trong siêu thị công hội lính đánh thuê gặp qua rất nhiều đồ thịt hộp.

Nhưng là thịt hộp giá cả quá mắc, ngay cả dị năng giả cao cấp cũng không thể thường xuyên ăn, Vân Khởi ngược lại đã phân qua cho Thẩm Hoa Vinh một hộp, nhưng mà Thẩm Hoa Vinh ngay cả vị cũng không có nếm, liền ăn luôn rồi.

Hai hộp thịt hộp này, xem như Cao Tuấn Long ân giấu gì đó rồi, ngay cả Thẩm Duyệt thấy cũng nhin không được nước miếng chảy đầy đất.

Bất quá Thẩm Duyệt nghĩ đến thịt hộp bên trong có thêm gì đó, Thẩm Duyệt liền gấp rút đem cái hộp đưa cho Thẩm Hoa Vinh

“Cha đi thôi.”

Thẩm Hoa Vinh sau khi bị Thẩm Duyệt khích lệ, trong lòng lòng tin ngược lại cao lên không ít, cầm lấy hộp com Thẩm Duyệt đưa cho hắn, hùng dũng oai vệ đi vào tòa nhà trung tâm.

“Đứng lại!”

Thẩm Hoa Vinh vừa đi đến gần cửa chính liền bị người cản lại, hai dị năng giả cao cấp đứng ở cửa, ngăn trở bước chân Thẩm Hoa Vinh.

Thẩm Hoa Vinh theo bản năng khẽ cong eo, cười nịnh nọt nói:

“Các ngươi hảo! Ta là cha hội trưởng các ngươi, nàng chống lại tang thi khổ cực, nghĩ đến cũng đói bụng, ta đi đưa com cho nàng a.”

Hai dị năng giả cao cấp mang theo ánh mắt tìm tòi trừng mắt nhìn Thẩm Hoa Vinh.

Thẩm Hoa Vinh bị nhìn thấy có chút chột dạ, bất quá nghĩ đến chính mình vốn chính là cha của Vân Khởi, vì vậy Thẩm Hoa Vinh lại ưỡn thẳng lưng, thanh âm cao không ít

“Các ngươi mau cho ta vào đi, con gái của ta đói bụng, ta đi đưa com cho nàng.”

Thẩm Hoa Vinh nói liền mở hộp đựng thức ăn ra làm cho hai người nhìn, hai dị năng giả cao cấp nhìn đến bên trong dĩ nhiên là hai hộp thịt hộp, lập tức cảm thấy mình cũng có chút đói bụng.

Một người trong đó cẩn thận đánh giá Thẩm Hoa Vinh một lúc, sau đó bĩu môi

“Tốt lắm vào đi thôi!”

Thẩm Hoa Vinh rốt cục được cho phép đi vào, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, gấp rút đi vào.

Chờ Thẩm Hoa Vinh được phép đi vào, một người trong đó mới hỏi:

“Người nọ thật là cha của hội trưởng chúng ta?” Trong giọng nói có chút rõ ràng khinh thường cùng khinh bỉ.

Tên còn lại cười lạnh một tiếng nói: “Xác thực là cha của hội trưởng chúng ta, bất quá, cái người cha này nhưng là...”

Trong công hội có không ít người cũng biết, cha hội trưởng bọn họ là thiên vị như thế nào, đối với hội trưởng của bọn họ là như thế nào lạnh lùng, bọn họ đối với Thẩm Hoa Vinh đều không có hảo cảm.

Thẩm Hoa Vinh sau khi vào trong tòa nhà trung tâm, trong tòa nhà có không ít người bình thường đang ở bên cạnh dị năng giả cùng Vân Khởi phục vụ.

Vân Khởi bọn họ đã ba giờ chống lại tang thi, mọi người cũng đều đã đói bụng, thời điểm Thẩm Hoa Vinh tới, Vân Khởi vừa vịn hạ lệnh cho người ta đem đồ ăn đã chuẩn bị cấp cho dị năng giả.

Lần này thức ăn này là do Vân Khởi cố ý chuẩn bị, nếu đã tính hạch đã bị người biết rồi, Vân Khởi biết rõ, chờ sau khi việc này đi qua, kia chính là cuộc sống của chính mình bị phiền toái rồi, nếu như đã như vậy, nàng cũng liền không che giấu, nàng chính là làm cho người ta biết rõ, trong tay nàng có vô số vật tư.

Đa số mọi người chỉ thông qua Vân Khởi xuất ra vật tư, liền đoán ra Vân Khởi khả năng còn là một cái dị năng không gian.

Nhưng tất cả mọi người coi thường không gian của Vân Khởi.

Vân Khởi theo trong không gian lấy ra không ít thịt, có thịt heo thịt dê, thịt bò, còn có rất nhiều gạo cùng lương thực, cùng hương liệu. Người ở căn cứ có thể ăn được bánh bao cũng đã là cuộc sống tốt lắm rồi, gạo trên cơ bản sắp tuyệt tích rồi.

Coi như là có gạo, cũng bị tứ đại thế gia cầm giữ.

Người bình thường thật lâu đều chưa từng gặp qua gạo rồi.

Gạo cùng lương thực trong tay Vân Khởi, cũng có thể cung cấp nuôi dưỡng người ở căn cứ ăn đã nhiều năm rồi, hơn nữa trong không gian động vật, trái cây lượng tồn trữ cũng hết sức khách quan, hưởng chi, trong không gian lương thực chu kỳ sinh trưởng tương đối ngắn. Lúc này trong tòa nhà trung tâm một cỗ mùi thịt vị tràn ngập không gian, Thẩm Hoa Vinh đi vào liền nhìn không được.

Nhân viên trong tòa nhà cố ý tìm kiếm một vài đầu bếp. Những đầu bếp này ở trước mặt thế, nghệ thuật chủ yếu là tổ truyền, danh tiếng nấu ăn ở cả nước đều có tên tuổi vô cùng lớn, không có địa vị cũng đừng nghĩ có thể thường thức.

Nhưng sau khi mặt thế tiến đến, ăn cơm đều là vấn đề trọng yếu, ở đâu còn cần đầu bếp?

Lần này thật vất vả mới có đất dụng võ, đầu bếp đem toàn thân bản lĩnh đều lấy ra, bình thường một cái món ăn đều làm vô cùng đẹp mắt như tranh vẽ vậy, chớ đừng nói chỉ là hương vị rồi.

Nhân viên phục vụ đi qua lại làm việc mặc dù trông mà thêm, nhưng vẫn là biết rõ đúng mực, đem một phần thức ăn để vào trong một cái hộp đựng thật lớn, sau đó mang đến cho dị năng giả ăn.

Người còn chưa đi đến, mùi thơm đã truyền ra.

“Thơm quá a!”

“Ta nghe thấy được vị của thịt, “ có người mừng rỡ kêu lên.

“Này mặt thế ở đâu còn thịt a? Có thể ăn no liền không tệ.” Có người không tin nói.

Nhưng người nọ nói vừa dứt, nhân viên phục vụ liền đem nguyên một đám hộp cơm mở ra trước mặt những người kia. Tất cả mọi người hai mắt trừng lớn nhìn xem hộp cơm trước mặt kia, thời điểm mở ra đều dè dặt, giống như là không dám đánh vỡ một giác mộng vậy. Rốt cục có người mở ra hộp cơm

“A!” Lập tức kinh hi kêu ra tiếng.

Chỉ thấy trong hộp cơm thật chính tề một lượng cơm lớn, bên cạnh mặt còn chút ít canh thịt, một chút thịt ba chỉ hầm cách thủy cái trắng, mùi thơm kia quả thực làm cho người ta nhìn không được lệ rơi đầy mặt.

“A! Thật sự là thịt!”

“Trời ạ, ta thế nhưng còn có thể được ăn thịt!”

“A, ăn bữa tiệc này, cho dù chết cũng đáng!”

mọi người nhận được thức ăn, dè dặt ăn một miếng, ngay cả ăn miệng to đều không bỏ được, ăn một chút một, hy vọng có thể ăn lâu một chút.

Bạn đang đọc truyện *Mặt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Chương 98 : kế hoạch

Vân Khởi nhìn xem mọi người dè dặt nâng hộp cơm bộ dáng không nỡ ăn, nhìn không được nhếch khóe miệng lên.

“Hội trưởng, “ Dung Ly tự mình đưa cho Vân Khởi một hộp đựng thức ăn.

“Cám ơn, “ Vân Khởi tiếp nhận, mở ra, mùi thơm xông vào mũi

“Đầu bếp này tay nghề thật không sai.”

Dung Ly trong tay nhân viên phục vụ cũng nhận một hộp cơm cho mình, nhìn xem Vân Khởi bộ dáng muốn nói lại thôi

“Hội trưởng, chúng ta làm như vậy, chẳng phải là?”

Dung Ly còn chưa dứt lời, nhưng Vân Khởi biết rõ ý lời nói của hắn, thờ dãi

“Nếu bọn họ đã hoài nghi, như vậy ta dù che lấp thế nào cũng là vô dụng”

“Bất quá...” Vân Khởi hai mắt đột nhiên lộ ra tinh quang

“Bọn họ không có ý đồ với ta thì thôi, nếu như dám có ý đồ với ta, hừ, Vân Khởi ta cũng không phải là người mà bọn họ có thể tùy ý trêu chọc.”

Nhìn Vân Khởi đột nhiên bộc phát khí thế, Dung Ly nhin không được cười một tiếng

“Àn.”

Vì bảo vệ căn cứ, không chỉ dị năng giả bỏ ra sức lực, một chút nhân viên công hội bình thường cũng đều lấy ra khí lực, hết sức làm việc được tốt nhất.

Vân Khởi lần này rất hào phóng chẳng những cấp những dị năng giả làm tốt, ngay cả bình thường nhân viên làm việc cũng đều có thể được ăn cơm cùng thịt.

“Hội trưởng chúng ta thực sự quá tốt, trước nay ta cảm thấy được ta đời này cũng khó có khả năng ăn bữa cơm có nhiều thịt này nữa, thật không nghĩ tới còn có thể có một ngày được ăn thịt như hôm nay” một nữ nhân viên phục vụ của công hội, cảm động nhìn hộp cơm ở trong tay.

“Đúng vậy, hội trưởng của chúng ta mặc dù là nữ nhân, nhưng so với những nam nhân kia mạnh hơn, ta nhất định phải trở thành người như hội trưởng vậy, “ một người nữ phục vụ khác vẻ mặt sùng bái nói.

“Nghe nói, trong chốc lát còn có đồ uống đâu!” Một người nói.

“Đồ uống? Không thể nào?” Một nữ nhân viên phục vụ mắt lộ ra khát vọng.

Mặt thể tiến đến dừng nói đồ uống, coi như là nước kia đều là cực kỳ khan hiếm a!

“Ta lừa gạt người làm cái gì, là thật.”

Trước mặt thể Vân Khởi thu thập không ít đồ uống, hơn nữa trong tay nàng có không ít trái cây, đồ uống giải khát cái gì, đương nhiên nàng không thiếu rồi, Vân Khởi cũng dứt khoát, lại phân phó Dung Ly lệnh cho người ta tìm không ít đầu bếp, làm rất nhiều cơm cùng món ăn có thịt cấp tiền tuyến ở tường thành đưa đi.

Hôm nay vì bảo vệ căn cứ, vài đại thể gia cũng dốc toàn lực, bọn họ cũng đều chuẩn bị không ít thức ăn, có thịt hộp, còn có chút gạo, gạo đã ẩm ướt mốc meo, dù sao kể từ mặt thể tiến đến, thời tiết không có ngày nào trời quang mây tạnh. Ngay cả là gạo đã mốc, bọn họ cũng đã lâu chưa từng ăn rồi.

Mặt thể đã sắp đi qua một năm rồi, trong căn cứ vài nghìn vạn người, chỉ là mỗi ngày lương thực đều phải tiêu thụ, mặc dù tồn trữ không ít thức ăn, nhưng một năm trôi qua, nhiều thức ăn tới mấy cũng ăn không sai biệt lắm. Những thứ thịt hộp kia thì càng khan hiếm, phải có người trông coi cẩn thận.

Lần này vì bổ sung thể lực cho binh lính, tứ đại thể gia mới đích xác lấy ra để có thể để binh lính trong điều kiện tốt nhất chiến đấu. Những thức ăn này vốn là làm cho mọi người trông mà thèm, khiến ý trí chiến đấu được tăng vọt lên cao.

Nhưng sau khi nhìn hội trưởng công hội lính đánh thuê đưa tới thức ăn, bụng bọn họ lại một lần nữa phát ra tiếng kêu. Kia hương vị là thịt kho tàu hương vị a, còn có gạo thơm a, nhìn lại trong tay mình được phát có chút gạo, những binh sĩ kia nhìn không được đều nhìn sang.

Khung Chi sau khi nhìn đến thức ăn Vân Khởi đưa tới, cũng rất kinh ngạc, thịt kho tàu, hắn cũng đã thật lâu chưa ăn rồi. Khung Chi mặc dù là thủ trưởng, sau khi mặt thể tiến đến, vừa mới bắt đầu còn có thể ăn được thịt, nhưng là theo thời gian trôi qua, đừng nói thịt, liền là gạo sạch, đều ăn không được rồi.

Hiện tại đột nhiên nghe thấy được một cỗ mùi vị của thịt, Khung Chi cũng không nhịn được nuốt một ngụm nước bọt, chớ nói chi là những người khác rồi.

“Gào!”

Rất nhiều binh lính sau khi kịp phản ứng, đã gào khóc kêu lên, thật nhanh chạy đến bên người nhân viên công hội lính đánh thuê, luống cuống tay chân giúp đỡ đặt thực vật lên trên đất.

Khung Chi bị người vây quanh đi đến trước mặt nhân viên công hội.

“Các ngươi đây là?”

“Khung thủ trưởng hảo!” Nhân viên công hội tôn kính chào một cái, chỉ thức ăn trên mặt đất nói:

“Đây là hội trưởng của chúng ta cố ý đưa tới khao chúng binh sĩ.”

Nghe được là Vân Khôi đưa tới, Khung Chi thờ dài, trên mặt nhưng là cảm kích nói:

“Hảo, thay ta cảm ơn hội trưởng của các ngươi, thức ăn này ta liền không khách khí nhận lấy.”

Nhân viên công hội đưa xong đồ liền đi trở về, Khung Chi nhìn xem mọi người kia bộ dáng thèm thường, cười mắng một tiếng, sau đó phân phó người đem những vật này phân phát.

Lập tức đòi lấy một tiếng hoan hô của mọi người.

Gạo thơm, khoảng chừng một hộp cơm to cũng không có thiếu thịt kho tàu, làm cho mọi người ăn rất no. Có rất nhiều mọi người ăn quá no, đem tinh lực dư thừa tất cả đều phát tiết đến trên người tang thi.

Mà Thẩm Hoa Vinh đang nhìn đến người trong công hội thế nhưng ăn cơm gạo trắng cùng thịt kho tàu, lúc này liền nuốt một cái ngụm nước miếng. Thẩm Hoa Vinh vội vàng vàng đi đến địa phương phân phối thức ăn, sốt ruột khó nén kêu lên:

“Uy! Uy! Cho ta một chén, không, ba chén, ta cũng muốn ăn như vậy.”

Đầu bếp đứng phân phối thức ăn đột nhiên bị Thẩm Hoa Vinh cắt đứt, có chút không vui nhìn Thẩm Hoa Vinh một cái, thanh âm buồn bực nói:

“Xếp hàng đi!”

Trong công hội ngược lại có không ít người biết rõ Thẩm Hoa Vinh này là cha của hội trưởng bọn họ. Bất quá thanh danh của Thẩm Hoa Vinh không được tốt, bọn họ phần lớn đều vì hội trưởng của bọn họ mà bất bình, bây giờ nhìn thấy Thẩm Hoa Vinh dĩ nhiên là loại bộ dáng này, đồng thời bấm bụng bấm dạ, trong mắt lại tràn đầy khinh bỉ.

Thẩm Hoa Vinh lấy danh nghĩa là cha Vân Khôi để kiểm chế Vân Khôi, tự nhiên cũng không chịu xếp hàng, mà là trực tiếp lướt qua mọi người trực tiếp đi đến quầy phát thức ăn. Những người này đều là xếp hàng thời gian thật dài, Thẩm Hoa Vinh lại chen lên phía trước, mọi người tự nhiên là không hài lòng. Thẩm Hoa Vinh bị kia đầu bếp nói sắc mặt ửng đỏ, trong nội tâm tức giận, lớn tiếng hét lên:

“Ta chính là cha của hội trưởng các ngươi, ta cần gì phải xếp hàng với các ngươi cơ chứ, sao ta phải xếp hàng?”

Nhìn xem bộ dáng Thẩm Hoa Vinh lớn lối, đầu bếp kia hừ lạnh một tiếng, không nói gì, nhưng cũng không tiếp tục để ý Thẩm Hoa Vinh.

Đầu bếp lướt qua Thẩm Hoa Vinh trực tiếp cấp cho người tiếp theo lấy cơm, hương vị kia thơm nức, Thẩm Hoa Vinh thèm thường thiếu chút nữa đem nước miếng chảy ra.

“Ai, ai, ngươi người này chuyện gì xảy ra?” Thẩm Hoa Vinh chỉ kia đầu bếp

“Mau xối cơm cho ta, nếu không cẩn thận ta nói cho con gái ta biết, khiến cho nàng đuổi ngươi đi ra ngoài.”

Trong công hội người nào không biết hội trưởng bọn họ mặc dù cấp nam nhân trước mắt ăn uống, nhưng là tuyệt sẽ không nghe lời nói nam nhân trước mắt, bất quá hần chỉ là cái tôm tép nhai nhếp thôi.

Thẩm Hoa Vinh cho là mọi người biết phân phận hần là cha hội trưởng của bọn họ, nhất định có thể khiến cho tất cả mọi người nịnh bợ hần, nịnh nọt hần, huống chi, hần về sau còn có thể là chủ nhân toàn bộ công hội đâu!

Nhưng những người trước mắt này, cũng dám không đếm xỉa hần? Thật sự là tức chết hần.

Nhưng đối mặt với Thẩm Hoa Vinh không ngừng la hét âm ỉ, tất cả mọi người trầm mặc không để mắt đến hần.

Thẩm Hoa Vinh không cam lòng mắng vài câu, gặp người không để ý tới hần, chỉ có thể chạy đến đằng sau đi xếp hàng, hần hiện tại đã sớm đã quên bên ngoài còn có người đợi hần hoàn thành nhiệm vụ gian khổ đâu.

Thẩm Hoa Vinh đã một năm chưa từng ăn cơm gạo thơm cùng thịt kho tàu rồi, lúc này thấy có thể ăn được ăn ngon cơm canh ngọt như vậy, Thẩm Hoa Vinh lại chính đang đối diện khó chịu, trong lúc nhất thời chỉ muốn như thế nào có thể ăn được đồ ăn ngon.

Qua không sai biệt lắm nửa giờ, Thẩm Hoa Vinh rốt cục có thể ăn được ăn ngon cơm canh rồi. Thẩm Hoa Vinh lang thôn hồ yết ăn cơm canh trong chén, quá thơm, ăn quá ngon rồi!

Thẩm Hoa Vinh sau khi đem toàn bộ một hộp cơm lớn đều ăn hết sạch nhẩn mới hài lòng vỗ vỗ bụng. Rồi sau đó mới nhớ tới, hần hôm nay tới đây để

làm gì.

Nhưng khi nhìn tới hộp com trong tay, trước còn cảm thấy thịt hộp là xa xỉ, nhưng bây giờ ăn được hương hương thịt kho tàu, Thẩm Hoa Vinh cảm thấy Vân Khởi có thể không ăn a.

Như vậy nên làm cái gì bây giờ?

Thẩm Hoa Vinh cầm lấy hộp com trong tay mình, nghĩ tới chủ ý đi tìm Vân Khởi.

Mặc dù trong người công hội đối với Thẩm Hoa Vinh rất là khinh thường, nhưng Thẩm Hoa Vinh dù sao cũng là cha của Vân Khởi, hắn còn là ý vào tầng thân phận này gặp được Vân Khởi.

Vân Khởi đang dẫn phần đông dị năng giả ngăn cản tang thi trên đầu.

“Oanh!”

“Oanh!”

Trên đỉnh đầu tang thi không ngừng đánh vào lưới phòng hộ, Thẩm Hoa Vinh gặp đến đầu đỉnh một mảng toàn tang thi, lập tức bị hù dọa tới chân như mềm đi không bước nổi. Dè dặt tiến đến bên cạnh Vân Khởi

“Tiểu Khởi a, cha tới thăm ngươi, “ nói đưa ra hộp com trong tay

“Cha mang ăn ngon cho ngươi rồi, ngươi ăn chút đi, “ nói xong đem cái nắp hộp com mở ra.

“Không cần a” Vân Khởi con mắt cũng không có mở mắt nhìn tới, giọng nói có chút lạnh lùng, thấy Thẩm Hoa Vinh bấu môi một cái, lập tức lại nín nọt nói:

“Tiểu Khởi a, ngươi nhìn một cái đi.”

Tang thi động vật trên bầu trời không ngừng công kích, thậm chí tư thế càng ngày càng hung mãnh. Nhưng mà có tính hạch của Vân Khởi trợ giúp, dị năng giả chẳng những có dị năng liên tục không ngừng cung ứng, thậm chí còn mơ hồ sắp có đột phá, điều này làm cho tinh thần tất cả mọi người chấn động.

Vân Khởi rốt cục bức mình hơi mở mắt, nhìn thoáng qua Thẩm Hoa Vinh. Cái nhìn kia khiến cho Thẩm Hoa Vinh căng thẳng thiếu chút nữa cầm trong tay hộp com ném ra, Thẩm Hoa Vinh chợt dạ, sức lực không đủ, đem hộp com hướng tới Vân Khởi.

Thẩm Duyệt nha đầu kia nói với hắn, độc dược kia đặt ở bên trong đồ thịt hộp, một ngày sau mới có thể phát tác. Hắn bất kể thế nào nói đều là cha ruột của Vân Khởi, Vân Khởi sẽ không hoài nghi hắn, chắc chắn sẽ đem thức ăn hết. Người khác cũng sẽ không hoài nghi, bởi vì hắn là cha Vân Khởi!

Thẩm Hoa Vinh trước cũng nghĩ là như vậy, nhưng hắn thân cha là Vân Khởi, Vân Khởi tự nhiên sẽ không hoài nghi hắn, cho nên Thẩm Hoa Vinh rất tự tin.

Nhưng là bây giờ Thẩm Hoa Vinh nhưng có chút không xác định, chứng kiến Vân Khởi cặp mắt kia dường như có thể nhìn thấu lòng người, Thẩm Hoa Vinh trong lòng hoảng loạn như thế nào cũng không cách nào che lấp.

“Mang về đi, ta đã com nước xong rồi, “ Vân Khởi không mặn không nhạt nói.

“Ha ha, “ Thẩm Hoa Vinh hai cái khóe miệng hơi kéo lên, con mắt xoay động mới nói:

“Tiểu Khởi a, đây chính là cha trăm nghìn cay đắng tìm tới thức ăn cho ngươi, bên trong nhưng là có thịt hộp đâu, ngươi liền ăn một chút đi.” Thẩm Hoa Vinh nói liền mở hộp đựng thức ăn ra, lấy đồ thịt hộp từ bên trong ra.

Vân Khởi nhìn xem Thẩm Hoa Vinh trước mặt, nhưng trong lòng cười lạnh không thôi.

Nàng thật sự là không biết Thẩm Hoa Vinh trước mặt làm sao sẽ cảm thấy nàng nhất định sẽ ăn thức ăn hắn đưa tới?

Loại thủ đoạn vụng về này, cũng không biết là ai nghĩ ra được? Thật sự là quá khiêu chiến chỉ số thông minh của nàng rồi, chỉ cần là người có chút đầu óc, cũng sẽ không như vậy ăn đi, đây là muốn đem ai làm ngốc từ đây?

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 100: Chương 99: Đoạn tuyệt

Vân Khởi nhìn sang Thẩm Hoa Vinh, Thẩm Hoa Vinh tinh thần chấn động, vẻ mặt có chút mất tự nhiên.

Thẩm Hoa Vinh xem như là ở rể, tập đoàn Vân thị liên tục lớn mạnh là do một tay mẹ Vân Khởi chống đỡ. Thẩm Hoa Vinh tính cách có chút mềm yếu, ưa lời ngon ngọt, nếu như Thẩm Hoa Vinh thật là một người cường thế, Vân lão gia tử cũng sẽ không yên tâm gả con gái cho Thẩm Hoa Vinh.

Sau khi mẹ Vân Khởi qua đời, Thẩm Hoa Vinh chợt cảm thấy được giải thoát, chẳng những đem tình nhân cùng con ngoài giá thú đón ở phía ngoài trở về nhà, còn trong vòng nửa năm liền kết hôn. Coi như là Thẩm Hoa Vinh biết mình có bao nhiêu cân lượng, chuyện của công ty phần lớn giao cho nhân viên có chuyên môn cao, hẳn chỉ phải chịu trách nhiệm chi tiền thôi.

Mặt thế đến, cũng có Thẩm Duyệt ở phía trước bảo hộ, mặc dù thường xuyên lấy dáng vẻ đại gia lớn, nhưng trên thực tế Thẩm Duyệt căn bản không nghe lời của hắn.

Lúc này thấy Vân Khởi nhìn hắn, vốn là chột dạ, kia trông mắt lại không dám nhìn thẳng mắt Vân Khởi rồi, chỉ là hộp cơm cầm trong tay vẫn hướng Vân Khởi đưa tới.

Vân Khởi khoe miệng nhếch lên một cái cười lạnh, rất nhanh liền biến mất không thấy gì nữa.

Nếu đã hắn muốn chết như vậy, nàng sẽ thành toàn cho hắn.

Vân Khởi đưa tay cầm lấy hộp cơm cầm đi qua, xem đến bên trong thế nhưng thực sự có thịt hộp, chỉ là xem ngày giống như có lẽ đã quá hạn.

Bất quá coi như là đồ thịt hộp đã quá hạn, đó cũng là đồ quý trọng khiến người người tranh đoạt.

Thẩm Hoa Vinh gặp Vân Khởi đem kia hộp cơm cầm đi qua, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, trên mặt mang nụ cười nịnh nọt nhìn xem Vân Khởi.

Vân Khởi nhìn vẻ mặt nịnh nọt Thẩm Hoa Vinh, rũ mắt xuống.

Bên cạnh có không ít dị nghị giả đều chú ý Vân Khởi bên này. Trong công hội rất nhiều người cũng biết người cha của hội trưởng bọn họ đối với hội trưởng của bọn họ không tốt, bây giờ lại nhìn thấy người cha kia thế nhưng có thể đưa cơm cho hội trưởng của bọn họ, hơn nữa bên trong còn có đồ thịt hộp, đây thật là ly kỳ a, người cha kia không phải là thời gian qua chỉ biết hướng hội trưởng đòi hỏi thôi sao?

Vân Khởi đem thịt đồ hộp mở ra, lập tức một dòng hương vị không nói ra được tràn ra.

Giống như thói cũng không phải là thói, hương vị không dễ nghe, nếu như lúc trước không có cơm gạo trắng cùng thịt kho tàu, đồ thịt hộp này coi như là hiếm có, nhưng mà sau khi thường thức bữa ăn thịt kho tàu ngon lành kia, mọi người ngược lại cảm thấy thịt hộp trước mắt có chút chướng mắt.

Thẩm Hoa Vinh hai mắt không chớp nhìn chăm chăm tay Vân Khởi, nhìn xem Vân Khởi đem thịt hộp mở ra gấp một miếng cho vào trong miệng ăn.

Thẩm Hoa Vinh trông ngực đập thình thịch, trong nội tâm đè nén mừng như điên, cười nói:

“Đem Tiểu Khởi người bạn đi, ta liền đi, đi rồi.”

Thẩm Hoa Vinh mới vừa đứng ra, muốn đi.

“A!” Đột nhiên hét thảm một tiếng theo Thẩm Hoa Vinh sau lưng truyền đến, Thẩm Hoa Vinh sợ bắn lên chân, đột nhiên quay đầu lại liền nhìn đến một tia máu theo Vân Khởi khoe miệng chảy xuống.

“A? Có độc!”

Phản động dị nghị giả nhìn không được la hoảng lên, nhưng cũng không dám rời đi, bởi vì tang thi động vật ở phía trên không ngừng liên tục công kích, nhưng tình cảnh trước mặt hết thấy để cho bọn họ đỏ mắt.

Những bác sĩ xung quanh nhanh chóng đi lên bên người Vân Khởi, kiểm tra sức khỏe của nàng. Cũng có người phản ứng mau, đem Thẩm Hoa Vinh còn chưa kịp phản ứng một tay đè xuống đất, làm cho Thẩm Hoa Vinh không thể động đậy. Còn có đồ hộp cũng rơi đầy trên mặt đất cùng sớm đã bị người nhặt lên mạng đi kiểm tra.

“Ai, các người thả ta ra, làm cái gì vậy a?” Thẩm Hoa Vinh trong lòng luống cuống, giãy giụa lấy muốn làm cho người ta buông hắn ra.

Thẩm Hoa Vinh nhìn xem Vân Khởi làm như bị trúng độc, trong lòng hối hận thiếu chút nữa phun ra một búng máu.

Cái tiểu tiện nhân Thẩm Duyệt người, Thẩm Hoa Vinh trong nội tâm thầm mắng, Thẩm Duyệt nói cho hắn biết, kia độc được kia phải một ngày mới có thể phát tác, sẽ không có người hoài nghi hắn, nhưng đây là có chuyện gì xảy ra?

Vân Khởi bất quá là vừa mới ăn, liền phát độc rồi, đây là có chuyện gì?

Chẳng lẽ?

Thẩm Hoa Vinh nghĩ đến nếu như mình độc hại Vân Khởi chuyện này bị người phát hiện, như vậy hắn còn có thể sống được không?

Nếu như hắn đã chết, như vậy này toàn bộ công hội chẳng phải là đều rơi xuống trên đầu nha đầu Thẩm Duyệt kia?

Thì ra là như vậy, thì ra là như vậy.

Thẩm Hoa Vinh tự nhận là tìm được chân tướng rồi, nghĩ tới mình và Vân Khởi đều chết hết, như vậy người được lợi đúng là Thẩm Duyệt cái kia tiểu tiện nhân, Thẩm Hoa Vinh trong lòng liền hận không được.

“Chuyện không liên quan đến ta, chuyện không liên quan đến ta, “Thẩm Hoa Vinh nghĩ tới như thế nào cũng không thể tiện nghi cho Thẩm Duyệt, vì vậy bắt đầu lớn tiếng cãi cò

“Những vật này đều là người khác cho ta, không là của ta, không là của ta, không liên quan tới ta.”

Mà bên kia, người kiểm tra đồ hộp đã có kết quả đã đi ra, thịt đồ hộp bên trong đích xác là có độc, nhưng mà độc kia cần phải có một đoạn thời kỳ ủ bệnh, nhưng sao hội trưởng bọn họ làm sao sẽ lập tức liền phát tác đây?

Bất quá không liên quan như thế nào, dù sao đích xác bên trong đồ thịt hộp kia có chứa độc. Vân Khởi trúng độc, những bác sĩ kia muốn đem Vân Khởi khiêng đi chữa trị, nhưng là Vân Khởi không muốn.

“Không cần lo cho ta, bây giờ là thời khắc quan trọng nhất, ta không thể rời đi, ta không thể đem toàn bộ căn cứ đều gặp nguy hiểm” Vân Khởi gian nan mở miệng.

Vân Khởi lời vừa ra khỏi miệng, liền nhận được tâm của không ít người, có không ít người đều cảm động hai mắt đỏ bừng, nước mắt chảy xuống. Mà ánh mắt nhìn về phía Thẩm Hoa Vinh nếu có thể hóa thành đao cũng đục hòng ít lỗ trên người hắn, Thẩm Hoa Vinh thấy vậy cả người một trận run rẩy, thanh âm kêu oan càng lớn

“Thật sự không liên quan tới ta, ta chính là cha ruột của Vân Khởi, ta sẽ không hại nàng, ta không biết, ta thật sự không biết a!”

Nhưng mà đáng tiếc là lời nói của Thẩm Hoa Vinh không ai nghe tin nổi nữa rồi, dù sao Thẩm Hoa Vinh cùng bọn họ hội trưởng quan hệ cũng không tốt đẹp gì.

Vân Khởi sau khi uống thuốc làm giảm độc tính, sau đó tiếp tục vận chuyển tinh thần lực của mình.

Phản động mọi người cũng biết, nếu như không phải là có Vân Khởi chống đỡ, tang thi ở phía trên đỉnh đầu sớm vọt vào bên trong căn cứ.

Nếu như ở thời điểm trọng yếu như vậy, Vân Khởi đi rồi, như vậy nguy hiểm không chỉ riêng bọn họ mà còn nguy hiểm tới an nguy của cả căn cứ, có bạn bè, người thân của bọn họ.

“Nói, đến cùng là ai muốn hại hội trưởng, đồng thịt hộp này là do ai đưa cho người?” Cuối cùng cũng có nhân viên trong công hội bắt đầu thẩm vấn Thẩm Hoa Vinh.

“Ta?” Thẩm Hoa Vinh sợ hãi giật giật thân thể, nhìn xem ánh mắt hung hãn của tất cả mọi người nhìn về phía ả, trong lòng càng thêm chột dạ,

“Là Thẩm Duyệt cho ta, là Thẩm Duyệt cho ta, chẳng liên quan tới ta, chẳng liên quan tới ta.”

“Thẩm Duyệt?”

“Hình như là cái người con gái riêng của hắn?” Có người biết rõ hội trưởng có người chị cùng cha khác mẹ gọi Thẩm Duyệt.

“A?”

Tất cả mọi người là một bộ dáng bừng tỉnh đại ngộ.

“Nguyên lai là cái người con gái riêng kia a!”

“Thật sự là quá ác độc!”

“Đúng vậy, đoạt cha của hội trưởng chúng ta, còn muốn hại chết hội trưởng chúng ta?”

“Hừ, người đàn ông kia cũng không phải là đồ tốt.”

Mọi người lộ ra ánh mắt khinh bỉ hướng về phía Thẩm Hoa Vinh khinh thường, làm cho Thẩm Hoa Vinh không ngẩng đầu được lên. Thẩm Hoa Vinh biết rõ hôm nay giết không được Vân Khởi rồi.

“Nói, Thẩm Duyệt ở đâu?” Có người hỏi Thẩm Hoa Vinh.

Thẩm Hoa Vinh há mồm muốn nói, nhưng ánh mắt xoay động, nghĩ đến, kế hoạch hôm nay, nhưng hắn cũng tham dự, nếu để cho bọn họ bắt được Thẩm Duyệt, Thẩm Duyệt đem hắn vây bọc đi ra ngoài, kia nên làm cái gì bây giờ?

Nói cái gì cũng không thể khiến bọn họ biết rõ Thẩm Duyệt ở đâu?

“Ta không biết, không biết, “Thẩm Hoa Vinh vội vàng nói: “Nàng nói muốn tốt cho Tiểu Khôi rồi để cho ta đem thịt hộp đưa cho Tiểu Khôi, sau đó liền đi, ta cũng không biết nàng ở nơi nào.” Thẩm Hoa Vinh nói dối cũng không cần viết nháp, nói dối mở miệng sẽ tới.

Nhưng mọi người rõ ràng không tin.

“Nói mau, Thẩm Duyệt ở đâu?”

Thẩm Hoa Vinh nhìn xem mọi người vây quanh người hắn gây sự, trong lòng sợ hãi, sau đó về mặt ủy khuất nhìn về phía Vân Khôi

“Tiểu Khôi a, ta chính là cha ruột của ngươi, ta làm sao có thể hại ngươi đây?” Nhìn xem Vân Khôi nhắm hai mắt lại, không có bộ dáng phản ứng, Thẩm Hoa Vinh liếm liếm môi khô khốc, nói tiếp:

“Kia đều là do xú nha đầu Thẩm Duyệt kia hại ta, không có quan hệ gì với ta a!”

“Cha” Vân Khôi rốt cục mở mắt ra nói chuyện, nhưng là trong mắt kia về mặt bi thống, khiến cho mọi người nghe thấy được thật sự là thương tâm, cũng có người rơi lệ a!

“Cha, ta biết rõ ngươi liên tục không thích ta, nhưng là ngươi cũng không thể muốn mạng của ta a.” Nghe lời nói của Vân Khôi, Thẩm Hoa Vinh mặt đều tái rồi, bộ dáng về mặt táo bón.

Vân Khôi thấy trong nội tâm buồn cười, cảm thấy không khí như vậy ngột ngạt, có Thẩm Hoa Vinh loại người này cho nàng mang tới việc vui như vậy, không tồi.

Vì vậy Vân Khôi càng diễn càng thêm giống như thật, Vân Khôi sinh sinh ép buộc chính mình chảy ra một giọt nước mắt

“Cha a, ta biết rõ ngươi vẫn luôn rất thích chị ấy, ta cũng vậy không cầu cái gì, nhưng mà cha tại sao ngươi phải cùng chị ấy liên thủ hại ta đây?”

Thẩm Hoa Vinh gặp Vân Khôi như thế khiến cho hắn cảm thấy đúng là do hắn làm hại nàng, mặc dù sự thật xác thực là như thế, nhưng là loại tội này hắn cũng là không thể nhận thức được a!

Thẩm Hoa Vinh sắc mặt nhanh chóng đỏ lên, lại lại không biết nên nói cái gì.

“Cha, mặc dù ngài không thích ta, muốn mạng của ta, nhưng mà ta cũng là con gái của ngài, ta cũng là không thể để lấy mạng của ngài, ngài đi thôi” Vân Khôi về mặt đau đến không muốn sống

“Ngài đi thôi, chúng ta từ này ân đoạn nghĩa tuyệt, chúng ta không còn liên quan gì tới nhau nữa, ngài không còn là cha của ta, ta cũng vậy không còn là con gái của ngài, ngài về sau rút cuộc đừng tới tìm ta.” Vân Khôi về mặt thống khổ, khiến cho mọi người đau lòng không thôi.

“A?” Thẩm Hoa Vinh đã bị lời Vân Khôi nói cho sợ choáng váng, đoạn tuyệt quan hệ cha con?

Kia tại sao có thể đây?

Nếu như cùng đứa con gái Vân Khôi này đoạn tuyệt quan hệ, như vậy hắn về sau ở nơi nào? Ai cung cấp thức ăn cho hắn?

Mặc dù đứa con gái Vân Khôi này lớn lên có chút khiến cho người ta chán ghét, nhưng mà ít nhất nàng có thể cho hắn một chỗ ở, ăn cũng không cần lo lắng, chỉ cần ăn uống tiết kiệm, cũng là đủ ăn, coi như là hắn cái gì cũng đều không cần làm, cũng hoàn toàn không cần lo lắng sống không nổi, có đứa con gái này dưỡng lão đây!

Nhưng mà nếu như hắn cùng Vân Khôi đoạn tuyệt quan hệ, như vậy bọn họ liền không có quan hệ gì, Vân Khôi về sau như thế nào còn có thể quản sống chết của hắn?

“Không, không, Tiểu Khôi cha sai rồi, cha sai rồi, cha cũng không dám nữa, ngươi liền tha thứ cha lần này đi.” Thẩm Hoa Vinh bị hù dọa thoáng cái xui lơ trên mặt đất, hướng về phía Vân Khôi cầu xin tha thứ.

Nhưng tiếc là Vân Khôi thật vất vả lắm mới tìm được một cái cơ hội thoát khỏi Thẩm Hoa Vinh, làm sao sẽ đồng ý đây?

“Cha?” Vân Khôi về mặt nản lòng thoái chí “Ta biết rõ ngài chỉ thích chị Thẩm Duyệt, cùng mẹ kế, nghĩ các nàng cũng không đoạt ngươi, ngươi về sau liền cùng các nàng ở cùng một chỗ đi, chúc các ngươi hạnh phúc!”

Tất cả mọi người bị Vân Khôi đại nghĩa thâm minh cảm động, chỉ cảm thấy hội trường của bọn họ thật sự là quá thiện lương.

“Đứng lên “ Có người không thể nhìn Vân Khôi thống khổ như vậy nữa, một phen đem Thẩm Hoa Vinh trên mặt đất kéo lên.

“Đi, người rồi đi cho ta, công hội chúng ta không hoan nghênh ngươi” nói xong liền đem Thẩm Hoa Vinh xách lên, muốn đem Thẩm Hoa Vinh ném văng ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 101: Chương 100: Phản bội

“Không, ta không rời đi!” Thẩm Hoa Vinh liều mạng giãy giụa. Nhưng mà khí lực của Thẩm Hoa Vinh làm sao có thể cùng dị năng giả so sánh được. Rất nhanh, Thẩm Hoa Vinh liền bị người trong công hội đem ném đi ra ngoài.

Không có Thẩm Hoa Vinh ở đây đè nén, Vân Khởi cảm thấy bầu không khí xung quanh đều tựa hồ trở nên thuận mắt không ít. Nhưng tuy nhiên những người chung quanh về mặt lại lo lắng nhìn xem cô, Vân Khởi cảm động nói:

“Mọi người, không cần lo lắng, ta không sao, chúng ta tốt hơn hết là tập trung tinh thần vào lưới phòng hộ bảo vệ căn cứ trước đi.”

Tất cả mọi người thấy được Vân Khởi thâm minh đại nghĩa cảm giác trong lòng mềm đi.

Thẩm Hoa Vinh là cái người không đáng được đồng tình, lỗi cư xử hành động đòi trước của Thẩm Hoa Vinh đối với Vân Khởi như vậy, không có một chút bộ dáng là người làm cha.

Vân Khởi mặc dù chán ghét Thẩm Hoa Vinh, nhưng Thẩm Hoa Vinh dù sao cũng là cha ruột của khối thân thể này, nếu không có một cái lý do tốt, Vân Khởi vẫn là không thể thoát khỏi Thẩm Hoa Vinh hoàn toàn.

Hiện tại bay giờ đây là một cái rất cơ hội tốt, cần phải cảm ơn Thẩm Duyệt cùng Thẩm Hoa Vinh, như vậy Thẩm Hoa Vinh về sau như thế nào, cũng cùng cô đã không có một chút xíu quan hệ nào. Coi như là Thẩm Hoa Vinh muốn chết, cô cũng có thể không cần thiết phải đi quản, người khác thấy cũng sẽ không nói cô cái gì không tốt.

Dù sao cha ruột Thẩm Hoa Vinh này trước nghĩ muốn mạng của Vân Khởi cô a !

Sau khi Thẩm Hoa Vinh bị đuổi ra ngoài, lại muốn tiếp tục trở vào tìm Vân Khởi cầu tình, nhưng khi nhìn thù vạ cửa chính căn bản không muốn cho Thẩm Hoa Vinh lại vào trong công hội.

Mặc kệ Thẩm Hoa Vinh ở ngoài cửa công hội náo loạn nửa ngày, cũng không có cho hắn đi vào, còn có một số nhân viên trong công hội biết rõ sự tình, tốt tính cảnh cáo Thẩm Hoa Vinh nếu còn muốn đi vào bên trong, cẩn thận bị đánh.

Tin tức Thẩm Hoa Vinh hạ độc hại Vân Khởi rất nhanh liền truyền khắp toàn bộ công hội, mọi người trong công hội mới vừa ăn đồ ăn Vân Khởi cho, ấn tượng đối với Vân Khởi vô cùng tốt.

Thế nhưng có người dám độc hại hội trưởng của bọn họ, thực là muốn chết.

Hơn nữa, hội trưởng của bọn họ chính là đang trong thời khắc mấu chốt bảo vệ toàn bộ căn cứ, nếu như lúc này hội trưởng của bọn họ xảy ra chuyện gì mà nói, như vậy toàn bộ căn cứ nói không chừng đều bị phá hủy.

Vì vậy rất nhiều người cũng nhịn không được ở trước cửa công hội đối với Thẩm Hoa Vinh tức miệng chửi một trận ầm lên.

Thẩm Hoa Vinh bị chửi không mặt mũi, lại không thể đi vào tìm Vân Khởi, chỉ có thể oán hận bỏ đi.

Thẩm Duyệt bên này vẫn còn chờ tin tức của Thẩm Hoa Vinh đây!

Thời tiết lạnh lẽo, bọn người Thẩm Duyệt đứng đợi một tiếng đồng hồ bên ngoài thiếu chút nữa đông cứng rồi, đều đang chờ tin tức tốt của Thẩm Hoa Vinh.

Nhưng nào biết đâu bọn họ đợi đều nhanh muốn đông thành băng còn rồi, còn không thấy bóng dáng của Thẩm Hoa Vinh.

Thẩm Duyệt sắc mặt rất khó coi, hàm răng gắt gao cắn chặt vào môi, trong mắt tràn đầy hung quang.

Cao Tuấn Long nhìn xem Thẩm Duyệt ở bên, trong mắt tràn đầy lạnh lùng như băng, các huynh đệ ở phía sau hắn nếu như không phải là có Cao Tuấn Long ở đây, đã sớm không nhịn được tức miệng chửi ầm lên rồi.

“Rống!”

Phía ngoài tang thi cùng mọi người chiến đấu liên miên, tang thi điên cuồng tiếng gào thét, nghe gần như vậy, khiến cho người ta nhin không được muốn tìm một chỗ trốn đi.

Trên bầu trời tang thi đang không ngừng đánh, đánh không ngừng, khiến cho người ta có chút hoảng hốt, rất nhiều người nháy mắt cũng không dám nhảy nhìn chăm chăm trên đỉnh đầu.

Từng tiếng đập rung chuyển trên không, xen lẫn tiếng tang thi gào thét, khiến cho người ta thời khắc cảm thấy hồi hộp, chỉ sợ tang thi trên đỉnh đầu rơi xuống trong thành.

“Tiểu. . . Bảo bối a, cha ngươi, hửn?” Dương Mai toàn thân đông lạnh run cầm cập, nghĩ tới Thẩm Hoa Vinh đi thời gian đã lâu như vậy vẫn chưa về, có thể hay không đã xảy ra chuyện?

“Sẽ không” Thẩm Duyệt rất trấn định “Khuya hôm nay là thời cơ tốt để loại trừ tiểu tiện nhân Vân Khởi kia, cha không có việc gì.”

“Oh.” Dương Mai gặp Thẩm Duyệt bộ dáng không muốn nhiều lời, cũng liền không hỏi nhiều, trong lòng cô vẫn là có chút bận tâm Thẩm Hoa Vinh.

Chỉ là Dương Mai lo lắng Thẩm Hoa Vinh chiếm được toàn bộ công hội lính đánh thuê, sau đó liền quăng mẹ con bà ta a.

Thẩm Hoa Vinh ở bên ngoài gào thét ồn ào đều vô dụng, chỉ có thể há miệng mắng vài câu liền rời đi, nghĩ tới đợi đến ngày mai lại đến, nếu không đoạn tuyệt với Vân Khởi, hửn thật đúng là không có biện pháp sống sót a.

Gió rét khiến cho Thẩm Hoa Vinh lạnh toàn thân run dữ dội, giật mình một cái, đột nhiên liền nhớ tiểu tiện nhân kia, đứa con gái của hửn Thẩm Duyệt.

Hử, ta coi như là xúi quẩy, cũng không thể khiến ngươi sống tốt.

Thẩm Hoa Vinh nổi giận dùng dùng đi tìm Thẩm Duyệt.

Đang ở thời điểm Thẩm Duyệt đem tất cả kiên nhẫn đều dùng hết, vừa hay nhìn thấy một người từ đằng xa bước đi đến. Thẩm Duyệt vẻ mặt không vui nghênh đón

“Cha, ngươi thế nào lúc này mới vừa về?” Trong giọng nói tràn đầy oán giận

“Chúng ta đều muốn đông lạnh rồi, thành công không?”

Nụ cười Thẩm Duyệt mới treo ở trên mặt, liền bị Thẩm Hoa Vinh cho một bạt tai đánh tới sai lệch đầu.

“Bốp”

Một cái tát này, đem tất cả mọi người ngơ ngác rồi, đây là thế nào?

“Cha!”

Nhưng còn không đợi Thẩm Duyệt kịp phản ứng, Thẩm Hoa Vinh liền tiếp một cái tát khác vang lên.

“A!” Dương Mai đỏ mắt hướng về phía Thẩm Hoa Vinh xông tới

“Ngươi, ngươi lại dám đánh con gái của ta, ta liều mạng với ngươi.”

Dương Mai gương tay vươn tới trước mặt Thẩm Hoa Vinh muốn xé mặt hửn. Thẩm Hoa Vinh hung hăng đẩy Dương Mai một cái, Dương Mai không đề phòng liền bị Thẩm Hoa Vinh đẩy tới ngã trên mặt đất. Thẩm Duyệt lúc này rốt cục cũng phản ứng đến, hai mắt đỏ lên, trong mắt ngao tuyệt, hận không thể đem Thẩm Hoa Vinh ngũ mã phanh thây.

“Duyệt Nhi ngươi không sao chứ?” Trần Thông vẻ mặt đau lòng nhìn xem Thẩm Duyệt.

Vừa rồi Thẩm Hoa Vinh động thủ quá nhanh, cũng quá mức ngoài người dự liệu, Trần Thông chưa kịp tiến lên ngăn cản Thẩm Hoa Vinh đã động.

Chờ Trần Thông kịp phản ứng, nhưng mà Thẩm Hoa Vinh lại là cha ruột của tiểu Duyệt a, Trần Thông cũng không dám đối với Thẩm Hoa Vinh làm như thế nào, chỉ có thể an ủi Thẩm Duyệt.

“Bốp!”

Thẩm Duyệt đôi mắt trừng lớn nhất, đầy tia máu đỏ hồng, hai tay không ngừng tát vào hai má Trần Thông

“Ngươi là người đáng chết a?”

Trần Thông bị Thẩm Duyệt một cái tát như vậy một bàn tay vẽ ở trên mặt, động cũng không dám động, trong mắt từ từ chuyển thành âm đạm, cuối cùng trở nên có chút chết lặng

Thẩm Duyệt đem tức giận tất cả đều tiết ra ra ở trên người Trần Thông, đầu tóc tán loạn, giống như người đàn bà chanh chua.

Hai tay đánh sưng đỏ, đau rát, Thẩm Duyệt rút cục đánh đủ rồi, hừ lạnh một tiếng

“Cút!”

Trần Thông đỉnh đầu hơi nâng lên rút cục tiếp tục cúi thấp, yên lặng đứng ở đằng sau Thẩm Duyệt, không nói gì thêm.

“Cha ngươi tại sao lại đánh ta?” Thẩm Duyệt nổi giận đùng đùng hướng về phía Thẩm Hoa Vinh gào thét.

“Ngươi tiện nhân này!” Thẩm Hoa Vinh cũng không chút nào yếu thế, nếu như không phải là do đứa con gái trước mắt này, hẳn làm sao sẽ rơi vào hoàn cảnh như bây giờ?

“Ngươi này yêu tinh hại người, ngươi không là con gái của ta, ngươi không là con gái của ta, ngươi này yêu tinh hại người, ngươi cũng dám hãm hại ta, ngươi này yêu tinh hại người” Thẩm Hoa Vinh ánh mắt đỏ lên, một ngón tay chỉ Thẩm Duyệt, lớn tiếng mắng chửi.

“Ta như thế nào hại ngươi?” Thẩm Duyệt trong nội tâm cười lạnh, xem bộ dáng của Thẩm Hoa Vinh cũng biết hẳn thất bại, đồ vô dụng.

“Như thế nào hại ta?” Thẩm Hoa Vinh cười lạnh tiếp tục nói

“Ngươi này yêu tinh hại người, không phải nói độc dược kia phải một ngày sau mới độc phát sao? Vân Khởi kia vì cái gì lúc đó liền độc phát?”

Thẩm Hoa Vinh nói xong, hai mắt Thẩm Duyệt phút chốc sáng choang, hai mắt sáng quắc nhìn chăm chăm Thẩm Hoa Vinh

“Vân Khởi chết rồi?”

“Hừ!” Thẩm Hoa Vinh một ngụm nước miếng nhỏ ở trên mặt Thẩm Duyệt, Thẩm Duyệt sắc mặt càng trở nên âm trầm

“Chết rồi? Chết rồi ngược lại sống tốt a, cô ta mà chết, lão tử làm sao sẽ bị người ta đuổi ra ngoài, nha đầu kia mạng lớn, được người cứu.”

“Không thể nào.” Thẩm Duyệt thét chói tai, độc dược kia là lấy máu tang thi động vật tinh chế ra, ăn sau, không thể nào không chết” Lão tử cũng hy vọng cô ta có thể chết, nhưng chính là cô không có chết, ngươi nói lão tử phải làm sao bây giờ?” Nói đến cái này, Thẩm Hoa Vinh liền hận muốn bóp chết Thẩm Duyệt, nếu như không phải là hẳn lúc ấy cơ trí, nói không chừng, hẳn sẽ bị người giết chết.

Độc dược kia đích xác là lấy máu tang thi tinh chế mà thành, cũng không phải là Thẩm Duyệt nói với Thẩm Hoa Vinh một ngày sau đó mới độc phát, mà là lúc độc phát, cô ta đứng là dùng kế một hòn đá hạ hai con chim

Tất cả mọi người đều biết rõ Thẩm Hoa Vinh đối Vân Khởi không tốt, bây giờ còn đem độc thực đưa cho Vân Khởi ăn, Vân Khởi ăn độc phát mà chết, vì vậy người khác nhất định là cho rằng Thẩm Hoa Vinh muốn giết Vân Khởi.

Thẩm Hoa Vinh giết Vân Khởi, Thẩm Hoa Vinh còn có thể sống tiếp sao?

Đến lúc đó sau khi Thẩm Hoa Vinh cũng bị người giết chết, kia chính mình là người duy nhất cùng Vân Khởi có liên hệ máu mủ thân nhân, dĩ nhiên là người thừa kế duy nhất. Toàn bộ công hội linh đánh thuê to như vậy cô ta chính là chủ nhân a.

Nhưng mà cô ta không nghĩ tới, tiện nhân kia ngược lại đem độc dược ăn nhưng lại không chết, cô ta làm sao sẽ xui xẻo như vậy chứ, đều là do Thẩm Hoa Vinh kia vô dụng, làm việc bất lợi.

“Hừ, ngươi vu oan ta a” Thẩm Duyệt có chút chột dạ, nhưng trên mặt vẫn là một vẻ mặt cây ngay không sợ chết đứng

“Đều là ngươi vô dụng, chút chuyện nhỏ này đều làm không xong, như thế nào còn ở đây nghỉ ngơi ta?”

“Thẩm Duyệt, ngươi đừng tưởng rằng ta không biết tính cái chủ ý gì” Thẩm Hoa Vinh hừ lạnh “Ngươi không xứng làm con gái của ta, con gái của ta chỉ có Vân Khởi, từ nay chúng ta cha con ân đoạn nghĩa tuyệt.”

“Ha ha. . .” Thẩm Duyệt nhìn xem Thẩm Hoa Vinh cười, cười chính là tùy ý như vậy, chẳng thèm ngó tới

“Con gái của ngươi chỉ có Vân Khởi? Ha ha ha. . .” Thẩm Duyệt cười nước mắt đều chảy ra, phảng phất thật sự nghe được cái gì thật buồn cười.

“Ngươi vừa đem độc thực đưa cho tiện nhân kia ăn, tiện nhân kia không có giết ngươi, ngươi đã tính là gặp vận may, ngươi thế nhưng còn nói cô là con gái của ngươi? Ha ha ha...”

Thẩm Duyệt đối với Thẩm Hoa Vinh da mặt dày cũng là cảm thấy bội phục, Thẩm Hoa Vinh dựa vào cái gì cho rằng, sau khi hẳn ở hại Vân Khởi không thành, Vân Khởi còn có thể nhận thức hẳn?

Thẩm Hoa Vinh gặp Thẩm Duyệt cũng dám chê cười chính mình, sắc mặt lập tức nóng lên, có chút phiền muộn cũng biến thành giận

“Ta là cha ruột của Vân Khởi cha, thân là cha cô ta, cô ta đương nhiên phải nhận thức ta.”

“Hơn nữa, những chất độc kia là do người chuẩn bị, không có quan hệ gì với ta, đều là người muốn giết Vân Khởi, đều là người, không có quan hệ gì với ta, “Thẩm Hoa Vinh đem chuyện này được đẩy không còn một mảnh.

“Ha ha, không quan hệ?” Thẩm Duyệt cười lạnh, nếu là Vân Khởi lúc trước nhu nhược, lời Thẩm Hoa Vinh hôm nay nói, có lẽ thật có thể thành, nhưng Vân Khởi bây giờ?

Thẩm Duyệt mặc dù không biết Vân Khởi tại sao lại thay đổi, nhưng mà cô ta biết rõ, Vân Khởi bây giờ không dễ chọc.

“Thẩm Hoa Vinh người cái đồ tiện nhân, tiểu Duyệt cũng là con gái của người thân, người thế nhưng đối với mẹ con chúng ta như vậy?” Dương Mai hai tay nắm chặt cổ áo Thẩm Hoa Vinh, không ngừng lay động.

“Cút!” Thẩm Hoa Vinh đẩy Dương Mai ra, chán ghét nhìn thoáng qua Dương Mai

“Thẩm Duyệt căn bản không phải con gái của ta, con gái của ta chỉ có Vân Khởi, chỉ có mẹ của Vân Khởi mới là vợ hợp pháp của ta, người chính là loại tiểu tam không biết liêm sỉ phải hoại hạnh phúc gia đình ta.”

“Tiểu . . . Tiểu tam?” Dương Mai sững sờ, ngẩng đầu kinh ngạc nhìn xem Thẩm Hoa Vinh, giống như là không tin, Thẩm Hoa Vinh có thể nói ra cái loại lời nói đó.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 102: Chương 101

Thẩm Hoa Vinh lại một ánh mắt khinh miệt nhìn Dương Mai

“Lúc trước nếu không phải là người quyền rũ ta, ta làm sao có thể cưới người vào cửa, “nói đến đây còn một bộ dáng áy náy nói

“Chuyện này còn có lỗi với mẹ Vân Khởi.”

“A!” Dương Mai điên cuồng đứng lên, duỗi ra móng tay muốn hướng về phía mặt Thẩm Hoa Vinh bắt lấy

“Cãi loài súc sinh như người cũng dám nói lời này, ta quyền rũ người, ha ha, “Dương Mai trừng mắt nhìn Thẩm Hoa Vinh, cười lạnh nói

“Ban đầu không phải là ta quyền rũ người, người lòng dạ đen tối, chính là do người dụ dỗ ta a.”

“Hừ, “Thẩm Hoa Vinh vừa nghiêng đầu, không có nhìn vào mặt Dương Mai nói,

“Tóm lại, mẹ con các người cùng ta không có quan hệ gì, cũng đừng có muốn tới tìm ta nữa.” Thẩm Hoa Vinh nói xong, liền muốn bước đi, Dương Mai muốn đuổi theo, lại bị Thẩm Duyệt bắt lấy cánh tay

“Mẹ, loại người này không xứng với người, “lại càng không xứng làm cha Thẩm Duyệt cô.

“Ô ô. . .” Dương Mai khóc rất thương tâm, bà ta lúc trước mặc dù là vì tiền mới hướng về phía Thẩm Hoa Vinh làm tình nhân của hắn, nhưng mà sau khi có Thẩm Duyệt, bà ta cũng chỉ có một người nam nhân là hắn. (kẻ đáng ghét cũng có chỗ đáng thương)

Chớ nói chi là sau khi lấy hắn, trong lòng bà ta vẫn chỉ có hắn, nhưng mà hắn đây?

“Thẩm tiểu thư?” Cao Tuấn Long vẻ mặt vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười đi đến trước mặt Thẩm Duyệt

“Thẩm tiểu thư, kế hoạch lần này mặc dù không thành, nhưng thù hạ của ta huynh đệ của ta cũng đã ra không ít sức lực, người xem này phải làm sao?”

Thẩm Duyệt nghe được tiếng nói của Cao Tuấn Long, toàn thân đều cứng ngắc lại, cô ta như thế nào đã quên còn có một người như thế. Lần kế hoạch này còn không có thực hiện được, chết liền chết từ trong trứng nước rồi.

Bọn họ ai cũng không có chiếm được chút tiện nghi, Thẩm Duyệt trong lòng hết hoảng, không biết nên như thế nào đối mặt với Cao Tuấn Long.

Nếu như trước kia cô ta sợ dĩ có thể thẳng thắn đối mặt với Cao Tuấn Long, còn có thể cùng Cao Tuấn Long cò kè mặc cả, là vì cô ta cảm thấy cô ta có hy vọng rất lớn có thể chiếm được công hội lính đánh thuê.

Nhưng là bây giờ cái mơ ước tốt đẹp kia mất đi rồi, cô ta vẫn là Thẩm Duyệt, không là chủ nhân công hội lính đánh thuê.

“Ha ha, “Thẩm Duyệt trên mặt lộ ra nụ cười nịnh nọt

“Cao lão đại, người xem, điều này cũng không có thể trách ta a, ta cũng hy vọng kế hoạch có thể thành công a.”

Cao Tuấn Long cười lạnh hai tiếng

“Ta mặc kệ, Thẩm tiểu thư, huynh đệ chúng ta đi ra một chuyến không dễ dàng, cũng không thể tay không mà về a!”

Thẩm Duyệt trong nội tâm đem Cao Tuấn Long mắng phải chết bao nhiêu lần, biết rõ Cao Tuấn Long là muốn hưởng về cô ta chiếm chỗ tốt, nhưng mà cô ta có thể ăn no liền không tệ lắm rồi, trong tay ở đâu có vật gì tốt.

“Thẩm tiểu thư, lão Cao ta nhưng vẫn là cho người mượn hai hộp đồ hộp, hai hộp đồ hộp kia là vật rất trân quý ở trong tay ta rồi, người nếu đã mượn đi, cũng không thể không trả lại a!”

Thẩm Duyệt nhếch khóe miệng cười cười, cô ta không có gì cả, lấy cái gì để trả?

Nếu như cô ta có thể được toàn bộ công hội lính đánh thuê, đồ thật hộp tính cái gì, nhưng bây giờ cô ta cái gì đều không có.

“Cao lão đại, ngài yên tâm, ta nhất định sẽ đem nợ ngài trả lại cho ngài, nhưng là bây giờ còn chưa được, ngài có thể hay không thư thả ta một chút ngày giờ” Thẩm Duyệt nịnh nọt nói.

“Đúng vậy lão đại, ngài yên tâm, ta nhất định trả đồ cho ngài, ngài liền thư thả một chút ngày giờ đi.” Trần Thông cũng giúp Thẩm Duyệt nói chuyện.

Cao Tuấn Long nhắc chân hung hăng đá vào ngực trái Trần Thông một cái, Trần Thông lập tức bị đá văng ra xa vài mét, hung hăng ngã trên mặt đất, phun ra một búng máu.

Thẩm Duyệt thấy có chút oán hận trừng Trần Thông một cái, hừ, không có bản lĩnh, còn cậy mạnh cái gì? Đồ vô dụng.

“Hừ, người tính là cái gì mà đòi nói chuyện với ta?” Cao Tuấn Long đối với Trần Thông hừ lạnh một tiếng.

“Cao lão đại, ngài yên tâm, ta thật sự sẽ không để nợ ngài lâu, ta nhất định sẽ đền bù tổn thất ngài” Thẩm Duyệt tiếp tục cầu tình.

“Này?” Cao Tuấn Long có chút do dự nhìn Thẩm Duyệt một cái, trong mắt ý tứ lơ đãng, Thẩm Duyệt nào có không hiểu.

Thẩm Duyệt có chút phiền ghét, Cao Tuấn Long thế nhưng muốn cô ta?

Cũng không nhìn một chút mình là cái đức hạnh gì, cũng dám có ý đồ với cô.

Nhưng mà Thẩm Duyệt cũng biết mình hiện tại cái gì cũng không có, đúng là không phải là đối thủ của Cao Tuấn Long, Cao Tuấn Long muốn đối với cô ta dùng sức mạnh, thật sự của cô ta cũng không có biện pháp gì.

“Cao lão đại thật sự là nói đùa, “Thẩm Duyệt tròn mắt xoay chuyển một vòng

“Cao lão đại ngài chỉ cần cho ta thời gian một tuần lễ, ta liền đem nợ ngài trả lại cho ngài gấp mười lần như thế nào?” Cao Tuấn Long gấp Thẩm Duyệt nói chắc chắn, trong nội tâm liền do dự, chẳng lẽ nữ nhân trước mắt còn có cái hậu chiêu gì hay sao?

Trả lại gấp mười lần? Hừ, nữ nhân này nói thật dễ nghe, Cao Tuấn Long hần ngược lại muốn nhìn một chút, nữ nhân này có bản lĩnh gì, có thể trả lại cho hần gấp mười lần?

Cao Tuấn Long trên mặt vẻ mặt không tin, Thẩm Duyệt biết rõ, nếu như hôm nay cô ta không thể nói thuyết phục Cao Tuấn Long, như vậy kết quả của cô ta nhất định rất thảm.

Dương Mai ở bên cạnh quỳ ngồi dưới đất, vẻ mặt thương tâm gần chết, căn bản đã quên Thẩm Duyệt ở bên cạnh.

Trần Thông lại là có chút thống khổ nằm trên mặt đất, khí lực đứng lên cũng không có.

Không có một người hữu dụng, Thẩm Duyệt chỉ có thể dựa vào chính mình

“Cao lão đại, Thẩm Duyệt ta còn muốn mời thủ hạ của ngài ăn cơm, ta tự nhiên không dám lừa gạt ngài, ta nói là làm, nhất định sẽ làm được.”

Cao Tuấn Long hí hí mắt, nghĩ đến người kia cũng nói, không thể lấy mạng nữ nhân trước mắt, nếu đã như vậy, hần liền làm một người biết thời biết thế, còn có thể được lợi một chút ít thức ăn, cơ sao mà không làm? Vì vậy Cao Tuấn Long rốt cục gật đầu nhẹ

“Được rồi, nhớ kỹ lời người mới nói.”

“Vâng, vâng, ta tự nhiên nhớ rõ,” Thẩm Duyệt không nghĩ tới Cao Tuấn Long thật sự đáp ứng, vội vàng gật đầu bày tỏ mình nhất định sẽ giữ lời.

Cao Tuấn Long rốt cục mang người đi rồi, Thẩm Duyệt rất là thờ phào nhẹ nhõm, sau đó mới đỡ Dương Mai ngồi dưới đất dậy.

“Mẹ, người liền đã quên cái người không có lương tâm kia đi a.” Thẩm Duyệt có chút mất hứng nói

“Cái người không có lương tâm kia căn bản không đáng giá để người thương tâm a”

“Người đứa nhỏ này,” Dương Mai đem tay ở Thẩm Duyệt sau lưng vỗ nhẹ nhẹ

“Cái người không có lương tâm kia, đó là cha người a.”

“Cha?” Thẩm Duyệt giọng nói đầy trào phúng “Loại người như vậy mà là cha ta, ta thật sự vì chính mình cảm thấy bị ai a.”

Dương Mai thở dài, trong lòng cô cũng có chút hận Thẩm Hoa Vinh vô tình, nhưng là nhiều năm vợ chồng như vậy, tình cảm đương nhiên là cũng có.

Thẩm Duyệt đỡ Dương Mai liền muốn rời khỏi, Dương Mai lại thấy được Trần Thông nằm trên mặt đất, vội vàng kéo Thẩm Duyệt, chỉ chỉ Trần Thông trên mặt đất.

Thẩm Duyệt bữu môi dường như không nghĩ quản, Dương Mai thấp giọng ở Thẩm Duyệt bên tai nói gì đó, Thẩm Duyệt lúc này mới xoay người, đi đến bên người Trần Thông, đầu tiên là dùng chân đá đá Trần Thông trên mặt đất

“Uy! Người thế nào rồi?”

Trần Thông gian nan mở mắt ra, liền nhìn thấy Thẩm Duyệt, muốn lộ ra vẻ tươi cười, nhưng lại bị một cổ đau đớn truyền đến ngược lại hít một hơi.

Cao Tuấn Long là dị năng giả, một cước này căn bản không có lưu tình, Trần Thông chỉ cảm thấy toàn thân đều đau dữ dội.

Thẩm Duyệt nhìn thấy Trần Thông dạng này, trong nội tâm càng thêm ý nghĩ không muốn quản, nhưng nghĩ đến lời mẹ nói, Thẩm Duyệt lại ngồi xổm xuống hỏi:

“Có thể đứng lên sao?”

Trần Thông gặp Thẩm Duyệt còn quan tâm hắn, trong lòng thật cao hứng, gật gật đầu, sau đó gian nan lật người, một cái tay chống trên mặt đất, từ từ, từ từ bò dậy.

Thẩm Duyệt gặp Trần Thông chậm chạp, có chút không vui, đi đến bên cạnh Dương Mai, cùng Dương Mai đi ở phía trước, Trần Thông ở đằng sau rốt cục có thể đứng lên, lao đảo đi theo phía sau hai người.

Nhưng Thẩm Duyệt cùng Dương Mai đi quá nhanh, Trần Thông chịu đựng toàn thân đau đớn đuổi theo, nhưng vẫn bị bỏ ra xa một đoạn lớn.

Ba người còn trở về cái gian phòng nhỏ dơ bẩn kia.

Có người trong nhà nhìn thấy mẹ con hai người, trong mắt đều thoáng lộ ra ánh mắt tham lam.

Sau khi mặt thế tiến đến, bọn họ đã bao lâu không có chạm vào nữ nhân?

Trước còn có kị Trần Thông, nhưng bây giờ người nào không biết, Trần Thông bị Cao lão đại đã thương, Cao lão đại hiện tại đã chán ghét Trần Thông.

Trước kia Trần Thông vào cùng Cao lão đại quan hệ, bọn họ không dám động đến hắn, nhưng là bây giờ Cao lão đại chán ghét Trần Thông, vậy bọn họ cũng không cần có kị hắn.

Hai cái mẹ con không có chú ý tới ánh mắt của mọi người trong phòng, bọn họ có chút chán ghét đem một góc trong phòng thu thập xong, sau đó liền thoải mái ngồi xuống, đi đường thời gian dài như vậy, bọn họ thật sự mệt chết đi.

Hai người ngồi xuống nghỉ ngơi thời gian rất lâu, Trần Thông mới từng bước từng bước dời đến bên trong cái phòng nhỏ, trên người dính đầy vết máu, khóe miệng còn có tia máu lau không sạch sẽ.

Mọi người trong phòng nhìn thấy đều lạnh lùng quay đầu đi. Bọn họ ở nơi này đều dựa vào Cao lão đại sinh tồn, hiện tại Trần Thông đắc tội với Cao lão đại, bọn họ bất quá là tiểu nhân vật, đâu dám cùng Trần Thông nói chuyện liên lạc với nhau.

Trong phòng đã không còn chỗ trống, hai mẹ con nhìn thấy Trần Thông, cũng không có chút ý tứ nào muốn nhường, chỉ là nhắm mắt lại nghỉ ngơi, không có nói một câu.

Trần Thông dù sao lẫn lộn thời gian dài như vậy, biết rõ trong phòng mọi người vì cái gì không cùng hắn nói chuyện, nếu như hôm nay đổi thành người khác, Trần Thông tin tưởng, hắn cũng sẽ lạnh lùng đứng ngoài quan sát.

Trần Thông nhìn thoáng qua Thẩm Duyệt, Thẩm Duyệt chính nhắm mắt lại nghỉ ngơi, nhưng Trần Thông biết rõ Thẩm Duyệt còn tỉnh, tâm của hắn có chút đau.

Trần Thông không có cách nào, chỉ có thể cẩn thận đỡ vách tường, ngồi ở cửa.

Cửa không có cánh cửa, gió lạnh thổi vào, cửa quá lạnh, không có ai hội ngời ở cửa, nhưng Trần Thông không có chỗ có thể ngồi xuống nghỉ ngơi, chỉ có thể ngồi ở cửa, tùy ý để gió lạnh giống như đỉnh thép kia xuyên thấu qua quần áo, thổi vào trên da thịt của hắn.

Trần Thông toàn thân run rẩy, thân thể co rút thành một cục, đôi môi tím bầm biến thành màu đen, thân thể nóng màu đỏ bừng.

Ngày hôm sau, Thẩm Duyệt sáng sớm liền tỉnh, liếc mắt liền thấy được Trần Thông co rúc ở cửa, không biết ngủ mất hay là đã hôn mê. Thẩm Duyệt cũng không có quản, mà là đối với Dương Mai nói:

“Mẹ, người hôm nay trước hết ở chỗ này nghỉ ngơi một chút đi, ta đi ra ngoài tìm một ít thức ăn.”

“Tốt, “ Dương Mai cười vẻ mặt ôn nhu, hiện tại bà ta chỉ có thể dựa vào đứa con gái duy nhất này rồi, đàn ông là không đáng tin cậy.

Hiện tại Thẩm Duyệt là người thân duy nhất của bà ta, là điểm tựa để bà ta dựa vào.

Thẩm Duyệt dặn dò Dương Mai nghỉ ngơi thật tốt, sau đó liền đi ra ngoài, cô ta hiện tại rất đói bụng, nhất định phải tìm đồ ăn.

Tối ngày hôm qua, phía ngoài tang thi cùng tang thi trên bầu trời gào thét cả đêm, cô ta cũng không có được nghỉ ngơi tốt. Kỳ thật nơi này rất nhiều người đều đi ra ngoài tìm việc để sống, bởi vì muốn chống lại tang thi, tứ đại thế gia thuê rất nhiều người, đi hỗ trợ, rất nhiều người vì một miếng ăn, đều đi hỗ trợ chống lại tang thi rồi.

Thật vất vả đến ban ngày, bên ngoài tang thi công kích vẫn dừng mãnh như trước, chúng nó là tang thi, căn bản không hiểu được cái gì gọi là mệt mỏi?

Chúng nó có lực lượng vô cùng tận, nhưng mà lại có không ít chiến sĩ đều bận rộn cả đêm, hơi mệt chút, cần nghỉ ngơi một tý.

Thẩm Duyệt vượt qua Trần Thông trên mặt đất, nhìn cũng không có liếc mắt nhìn, liền ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Người bí ẩn

Chương 102: Người bí ẩn

Phía ngoài trên đường phố vắng tanh, rất nhiều người đều đi tìm việc làm, vì một miếng ăn.

“Rống! Rống! Rống!”

Phía ngoài tang thi không ngừng gào thét, còn đang công kích căn cứ.

“Oanh! Oanh! Oanh!”

Ngẩng đầu nhìn xem trên trời, chỉ có thể nhìn thấy đen nhánh một mảnh tang thi như đạn pháo hết sức đánh thẳng vào lưới phòng hộ, mỗi lần đánh phát ra tiếng đỉnh tai nhức óc.

“Răng rắc, răng rắc!”

Thẩm Duyệt nghe loại thanh âm này, chỉ cảm thấy da đầu tê dại, thời điểm những tang thi này đánh vào lưới phòng hộ, thanh âm xương cốt nổ nát vụn.

Thẩm Duyệt nghe nói chính Vân Khởi dẫn theo người ở chống cự tang thi, nghe nói lưới phòng hộ này chính là do Vân Khởi tiện nhân kia chế tạo.

Hừ!

Thẩm Duyệt mới không tin, tiện nhân kia tại sao có thể có cái loại bản lãnh đó, nghĩ đến kia hẳn là người ở phía sau đang giúp cô ta đi. Thẩm Duyệt ghen tị muốn nổi điên, chuyện tốt như vậy, như thế nào cô ta lại không gặp được đây?

Trên đường người không nhiều lắm, Thẩm Duyệt căn bản không biết nên đi nơi nào kiếm lấy thức ăn.

“Đến! Đến! Đến!” Đột nhiên một cổ thanh âm phảng phất ở chỗ sâu từ đầu óc trong phát ra, ở bên tai Thẩm Duyệt vang lên.

Thẩm Duyệt hai mắt khôn khéo từ từ trở nên mờ mịt, sững sờ đứng ở đó, rồi sau đó thân hình từ từ hoạt động, thân thể cứng ngắc, giống như người máy di chuyển.

Thẩm Duyệt nghe theo thanh âm trong đầu, từ từ đi đến trong một cái hẻm nhỏ bí mật.

Chỉ thấy trong hẻm nhỏ trụi lủi, âm u khiến cho người ta chỉ cảm thấy rét lạnh.

“Hô!” Đột nhiên trong hẻm nhỏ yên tĩnh dậy lên một cổ gió rét, một người mặc áo choàng màu đen đột nhiên xuất hiện ở trong hẻm nhỏ.

Người nọ cả người đều được áo choàng che lấp, thấy không rõ khuôn mặt, cũng không biết nam nữ, không biết già hay trẻ, chỉ có một đôi mắt màu đỏ phảng phất như một loài dã thú khiến cho người ta không dám nhìn thẳng.

Chỉ thấy người nọ tay vung lên, Thẩm Duyệt liền thanh tỉnh. Gặp đến có người ở trước mặt, Thẩm Duyệt theo bản năng liền muốn thét chói tai.

“Không được kêu!” Thanh âm lạnh như băng, khàn khàn, cộng thêm cặp mắt màu đỏ như dã thú kia, Thẩm Duyệt cả người đều bị hù dọa tới mức không dám nói chuyện.

“Bản tôn hôm nay tìm ngươi, là muốn cùng ngươi làm một cái giao dịch, “ người nọ không nhanh không chậm nói.

“Giao... Giao dịch?” Thẩm Duyệt bị hù dọa đến mấy hồn rồi, chỉ mong giữ được mạng sống như thế nào thôi.

“Chỉ cần ngươi đem những vật này cấp cho người trong công hội lính đánh thuê ăn, đây sẽ là thù lao của ngươi” người nọ ném ra một cái bình thủy tinh cho Thẩm Duyệt.

Chỉ thấy bên trong nằm lẳng lẳng vài cái tinh hạch xinh đẹp, tinh hạch ánh sáng màu, lớn nhỏ, hai mắt Thẩm Duyệt muốn phát sáng hai tay nắm chặt lấy, đây là tinh hạch tang thi cấp năm, ít nhất có thể đổi lấy mấy trăm cân lương thực rồi.

Bên trong mặc dù chỉ có ba viên, nhưng mà ba viên tinh hạch này ít nhất có thể khiến cho Thẩm Duyệt ở trong vòng mấy tháng đều không cần lo lắng về vấn đề lương thực.

Nhìn lại một chút cái bình thủy tinh trôi lơ lửng ngay trước mắt kia bên trong đựng chất lỏng xanh mơn mơn, Thẩm Duyệt biết rõ đồ vật bên trong nhất định là có vấn đề.

Nhưng Thẩm Duyệt thật sự là sắp đến đường cùng rồi, chẳng những đối đến khó chịu, còn có một Cao Tuấn Long ở bên cạnh nhìn chòng chọc cô ta nữa. Hơn nữa, là cho người công hội những lính đánh thuê kia ăn, vậy cũng là kẻ địch của Vân Khởi, ha ha, kẻ địch của Vân Khởi liền là bằng hữu của cô.

“Ngươi không có lựa chọn nào khác, nếu không ta hiện tại liền giết ngươi, “ người nọ giọng nói âm trầm, khiến cho Thẩm Duyệt nhìn không được thân thể run lên.

“Nếu như ngươi có thể làm tốt chuyện này, những vật này sẽ là của ngươi, “ chỉ thấy trong tay người kia cầm thêm một cái bình, bên trong bình là tinh hạch tang thi, dĩ nhiên là vài cái tinh hạch tang thi cấp sáu.

Thẩm Duyệt hai mắt đã chăm chú vào kia bình thủy tinh kia, nếu như cô có thể được đến mấy viên tinh hạch tang thi cấp sáu kia, vậy thì có mấy ngàn cân lương thực a.

Như vậy cô chẳng những có thể mua được một cái phòng ở tốt, còn không cần lo lắng đói bụng, tốt, thật sự là rất tốt!

“Được, ta đáp ứng, “ Thẩm Duyệt sáng khoái đáp ứng, bởi vì cô đã sắp cùng đường rồi, mặc dù phía trước là vách núi, cô cũng nhảy. Hơn nữa, nói không chừng, đây là cơ hội của cô, người trước mặt cũng không biết là ai?

Thẩm Duyệt tròn mắt xoay chuyển, hy vọng có thể xuyên thấu qua áo choàng trông thấy khuôn mặt người bên trong áo choàng kia.

“Hừ, “ kia áo choàng trong lòng người hừ lạnh một tiếng, một cái xoay người liền biến mất ở trước mặt Thẩm Duyệt.

Thẩm Duyệt đem tinh hạch tang thi cấp năm cẩn thận cất vào trong ngực, trong tay nắm thật chặt cái bình chất lỏng màu xanh biếc kia, nghĩ tới như thế nào mới có thể đem những vật này thả vào trong phòng bếp công hội lính đánh thuê.

Thẩm Duyệt nghĩ tới nghĩ lui, chỉ muốn tìm đến một người có thể trợ giúp chính mình, đó chính là cha ruột của cô ta, Thẩm Hoa Vinh.

Mà đang ở trong gian lều rách bị đối Dương Mai sớm đã bị Thẩm Duyệt quên đến sau đầu. Thẩm Hoa Vinh ở trong một cái hẻm nhỏ hẻo lánh chịu lạnh một đêm, ngày hôm sau, sau khi tỉnh lại, liền đi thẳng đến công hội lính đánh thuê.

Hắn rất nhanh liền muốn chết đối rồi, tiểu tiện nhân Vân Khởi kia nói muốn cùng hắn ăn đoạn nghĩa tuyệt, những chó săn kia sau khi biết chuyện này, ngay cả cửa chính khu dân cư đều không cho hắn vào.

Ở quen với tòa nhà ấm áp như xuân kia, giờ lại phải chịu lạnh ở đầu đường xó chợ, Thẩm Hoa Vinh thật sự là hối hận muốn chết rồi. Nhưng bây giờ cũng không có pháp luật xử lý, hắn nghĩ muốn trở lại ở trong tòa nhà ấm áp kia chỉ có thể đi cầu Vân Khởi.

Hy vọng tiểu tiện nhân kia chỉ là nói đùa, nếu không hắn thật đúng là không biết nên làm gì bây giờ.

Thẩm Hoa Vinh chịu đựng tiếng kêu đói bụng từ trong bụng truyền đến, liền chạy tới cửa lớn công hội lính đánh thuê. Bên trong công hội mọi người đều rất khản trương, mặc dù có tinh hạch của Vân Khởi bổ sung dị năng, nhưng đã chống đỡ cả đêm không ngừng phóng thích dị năng, mọi người đều đã sắp không chịu nổi, những dị năng giả sắc mặt đã có chút tái nhợt, nhưng vẫn còn đang kiên trì chống lại tang thi.

Loại nghị lực này, khiến cho nhân viên bình thường làm việc trong công hội đều rất bội phục, đôi mắt tràn đầy chờ đợi nhìn chăm chăm những dị năng giả kia chống đỡ tang thi.

Trong công hội nhân viên nói chuyện đều rất nhỏ nhẹ, chỉ sợ quấy rầy những dị năng giả kia đang kiên cường chống lại tang thi.

Thời điểm Thẩm Hoa Vinh tới, hộ vệ giữ cửa căn bản không cho Thẩm Hoa Vinh tiến vào.

“Dựa vào cái gì không cho ta vào a?” Thẩm Hoa Vinh không phục ồn ào kêu

“Ta là cha ruột của hội trưởng các ngươi.”

Hai người hộ vệ bữu mỗi một cái, hướng tới Thẩm Hoa Vinh tròn trĩnh cả mắt, cho tới bây giờ chưa thấy qua người có da mặt đầy như vậy. Hôm qua mới đầu độc hội trưởng mà bọn họ tôn kính, nếu như không là hội trưởng của bọn họ mạng lớn, mạng hội trưởng của bọn họ đều không có biết sẽ như thế nào đâu.

Nếu như người trước mắt không là cha ruột của hội trưởng bọn họ, bọn họ nhất định giết hẳn rồi. Có thể bảo trụ một cái mạng đã rất không dễ dàng, thế nhưng còn dám nghĩ tới vinh hoa phú quý, nghĩ hay lắm.

Hai người hộ vệ căn bản không phản ứng trước Thẩm Hoa Vinh.

Thẩm Hoa Vinh không cam lòng ưỡn lồng ngực, muốn xông vào, nhưng hẳn chỉ là một người bình thường, làm sao có thể là đối thủ của hai cái dị năng giả?

“Các ngươi cho ta vào đi, cho ta vào đi, “Thẩm Hoa Vinh lại muốn xông vào.

“Cút!” Một dị năng giả hung hăng vừa dùng lực liền đem Thẩm Hoa Vinh đẩy một cái té ngã.

“Ai u! Ai u!” Thẩm Hoa Vinh dù sao đã lớn tuổi, té lăn trên đất, eo có chút đau.

“Các ngươi, các ngươi?” Thẩm Hoa Vinh trừng mắt nhìn hai cái dị năng giả

“Các ngươi chờ đó cho ta, ta là cha của hội trưởng các ngươi, các ngươi dám đối với ta như vậy, ta nhất định khiến con gái của ta đem các ngươi giết chết, giết chết các ngươi, các ngươi hai người này chó cạy gần nhà, gà cạy gần chuồng, mắt chó nhìn người thấp.”

“Lão già này, ngươi tốt nhất đi nhanh lên, nếu không cẩn thận ta đánh ngươi,”

“Đúng đấy, thiếu chút nữa hại chết hội trưởng của chúng ta, còn có mặt mũi làm cha của hội trưởng chúng ta, da mặt của ngươi cũng thật là dày a.”

“Hừ, các ngươi biết cái gì, ta làm sao có thể độc hại Vân Khởi con gái của ta được, là do Thẩm Duyệt nữ nhân kia dạ thuốc, chẳng liên quan tới ta, các ngươi phải tin tưởng ta” Thẩm Hoa Vinh hiện tại rất sợ người khác nhắc tới chuyện này. Chuyện này đến cùng hẳn có quan hệ hay không, chỉ có chính hắn rõ ràng nhất.

“Hừ, không biết xấu hổ, dám làm không dám chịu lão già khốn kiếp.”

“Các ngươi mắng ta, chính là mắng hội trưởng các ngươi, ta sẽ nói cho con gái của ta, các ngươi hãy chờ bị con gái của ta đánh chết đi” Thẩm Hoa Vinh nhảy lên chửi mắng không khác gì người đàn bà chanh chua ở ngoài chợ. Nhưng mà khổ nỗi hai người thủ vệ kia đem đầu lắc lắc một cái, căn bản không phản ứng với Thẩm Hoa Vinh. Thẩm Hoa Vinh biết rõ đạo lý tiểu quý khó dây dưa, vì vậy hắn biến đổi chiến lược khác.

“Hai vị huynh đệ a, vừa rồi là ta không đúng, ta khốn kiếp, ta khốn kiếp, “Thẩm Hoa Vinh cười vẻ mặt nịnh nọt nhìn xem hai người thủ vệ.

Hai người thủ vệ liếc mắt nhìn nhau, khinh bỉ trong mắt càng sâu.

Gặp hai người thủ vệ vẫn không để ý đến hắn, Thẩm Hoa Vinh trong nội tâm thầm mắng. Nhưng trên mặt vẫn là một bộ nịnh nọt

“Hai vị huynh đệ a, mặc kệ ta làm cái gì, hội trưởng các ngươi thủy chung vẫn là con gái của ta, thân nhân có nơi nào mạng thù nhau a!”

Thẩm Hoa Vinh nói tiếp

“Chúng ta là cha con ruột thịt, nếu như không phải là có ta, nơi nào có đến hội trưởng các ngươi, cha con chúng ta nhất định sẽ hòa hảo, các ngươi nói có đúng hay không?”

Hai người thủ vệ nhìn thoáng qua Thẩm Hoa Vinh, im lặng, không nói lời nào.

Thẩm Hoa Vinh cho rằng hai người kia nghĩ mình nói có đạo lý, vì vậy nói càng thêm hưng khởi

“Hội trưởng các người từ trước đến nay đều là một đứa con hiếu thuận, lần này bất quá là hiếu lắm, chỉ cần đem hiếu làm giải trừ, cha con chúng ta cũng sẽ trở nên tốt đẹp a.”

Thẩm Hoa Vinh càng nói càng cảm giác mình nói đúng

“Chỉ cần cha con chúng ta hòa hảo, ta nhất định sẽ ở trước mặt con gái của ta nói hai vị huynh đệ lời hữu ích, nhất định các người sẽ được lên chức, như thế nào?”

Thẩm Hoa Vinh cảm thấy chỉ cần là người có đầu óc cũng sẽ đáp ứng điều kiện của mình. Nhưng mà hai người thủ vệ hết lần này tới lần khác không đoái hoài

“Chúng ta mặc kệ về sau, chúng ta chỉ biết là, hội trưởng hiện tại không cho phép người tiến vào công hội.”

“Các người?” Thẩm Hoa Vinh không nghĩ tới tự mình nói nhiều như vậy, hai tên khốn kiếp kia lại không cho phép chính mình tiến vào công hội, thật sự là tức chết hẳn.

Thẩm Hoa Vinh không còn cách nào, chỉ có thể ngồi xỏm ở trước công hội nghỉ một chút, hẳn thật đói, toàn thân đều không có khí lực, trong khi giấy chết, hẳn lạnh quá.

Hai người hộ vệ gặp Thẩm Hoa Vinh ngồi xỏm ở cửa, ngược lại cũng không có lại đuổi. Trong lòng bọn hắn kỳ thật đã ở đánh trống, dù sao Thẩm Hoa Vinh là cha của hội trưởng bọn họ, chuyện này là không ai có thể phủ nhận. Nghe nói hội trưởng của bọn họ thật sự rất hiếu thuận, nếu như hội trưởng của bọn họ thật sự tha thứ lão già khốn kiếp ở trước mắt, bọn họ không biết đã mắng lão già khốn kiếp kia bao nhiêu lời thô tục, còn không biết lão già khốn kiếp kia muốn như thế nào trả thù bọn họ đâu?

Thẩm Hoa Vinh ngồi xỏm tránh gió trong góc, trông mắt loạn chuyển, hy vọng có thể nghĩ một biện pháp tốt, làm cho mình trà trộn vào cũng rồi đi tốt, chỉ cần có thể nhìn thấy Vân Khởi, vậy là tốt rồi.

Thẩm Hoa Vinh âm thầm nghĩ tới biện pháp, bất kể thế nào mà nói, Vân Khởi đều là con gái của hắn, hắn chẳng lẽ quỳ xuống cầu xin cô ta, cô ta còn có thể không tha thứ cho hắn?

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Liên kết

Chương 103: Liên kết

Thẩm Hoa Vinh nghĩ tới mộng đẹp, cảm giác mình chỉ cần kiên trì một chút nữa, nhất định có thể khiến cho Vân Khởi tha thứ cho hắn, hắn về sau vẫn có thể tiếp tục ở trong căn phòng ấm áp kia.

Thẩm Hoa Vinh ôm trong lòng mộng đẹp, nghĩ tới nghĩ ngoi một chút, tiếp tục đầu độc hai hộ vệ ngoài cửa chính kia, nhất định phải đi vào được.

Thẩm Hoa Vinh cẩn thận trừng mắt nhìn hai người thủ vệ kia, trong mắt tràn đầy khinh bỉ, hừ, bất quá chỉ là kẻ bị con gái hắn giao cho đi coi cửa chính, thật không ngờ lớn lối, thật sự là không biết sống chết.

Thẩm Hoa Vinh đang suy nghĩ, đột nhiên một tiếng nói thật nhỏ truyền vào bên trong tai của hắn.

“Cha, cha?”

Cha? Chẳng lẽ là Vân Khởi?

Thẩm Hoa Vinh lập tức kích động, vội vàng hướng về nơi tiếng nói truyền đến, vừa nhìn đến sắc mặt hắn lập tức trầm xuống, dĩ nhiên là Thẩm Duyệt kẻ không có lương tâm kia.

Thẩm Hoa Vinh vốn là không nghĩ sẽ để ý tới Thẩm Duyệt, hắn đã cùng cô ta ân đoạn nghĩa tuyệt, cô ta đã không phải là con gái của hắn nữa rồi, hắn không cần thiết phải để ý tới cô ta.

Nhưng khi nhìn đến thứ trong tay Thẩm Duyệt cầm, Thẩm Hoa Vinh con mắt lập tức trừng trợn tròn, kia là cái gì?

Thẩm Hoa Vinh kích động đứng lên, thẳng hướng tới Thẩm Duyệt đi tới.

Thẩm Hoa Vinh đi đến phía sau người Thẩm Duyệt, hai bàn tay ra liền muốn theo trong tay Thẩm Duyệt đem bảo bối kia cầm đến trong tay.

Nhưng thật không ngờ Thẩm Duyệt phản ứng nhanh, Thẩm Hoa Vinh liền vồ hụt, Thẩm Hoa Vinh tức giận trừng nhìn Thẩm Duyệt một cái

“Ngươi tới làm gì? Chúng ta đã không còn có quan hệ gì.”

Thẩm Duyệt trong nội tâm hận không thể tự tay bóp chết lão già vô dụng Thẩm Hoa Vinh này, nhưng trên mặt lại lộ ra một bộ dáng ủy khuất sám hối.

“Cha, ta chính là con gái ruột của ngươi, ngươi thật sự muốn cùng ta ân đoạn nghĩa tuyệt sao?”

Thẩm Hoa Vinh nhìn Thẩm Duyệt khóc vô cùng đáng thương, trong nội tâm lạnh như băng, nếu như trước không có nhìn thấy thứ kia trong tay Thẩm Duyệt, hẳn nhất định kiên quyết sẽ cùng Thẩm Duyệt phân rõ giới hạn, nhưng là hiện tại?

“Ài!” Thẩm Hoa Vinh thở dài, một bộ muốn nói điều gì, lại không thể nói ra.

Thẩm Duyệt chứng kiến bộ dáng giả vờ giả vịt của Thẩm Hoa Vinh, trong nội tâm thâm khinh thường, khóe miệng nhếch lên, lập tức càng thêm ủy khuất nói:

“Cha, ta thật sự sai rồi, ngươi đánh ta đi, đánh ta đi, là ta không tốt, là ta không tốt.”

Thẩm Hoa Vinh đưa tay muốn vuốt ve đầu Thẩm Duyệt, nhưng lại buông xuống, một bộ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Nhìn thấy bộ dáng này của Thẩm Hoa Vinh, Thẩm Duyệt tự nhiên hiểu rõ, một phen đụng ngã trong lòng Thẩm Hoa Vinh, lớn tiếng khóc

“Cha, cha.”

Thẩm Hoa Vinh cuối cùng đem Thẩm Duyệt ôm vào trong ngực, khóe mắt cũng liều liều rơi ra hai giọt nước mắt.

“Tiểu Duyệt a, Tiểu Duyệt của ta a!” Thẩm Hoa Vinh đem Thẩm Duyệt sát sao ôm vào trong ngực.

Hai cha con khóc một hồi lâu, mới xem như yên tĩnh.

Thẩm Duyệt thút thút rúc ở trong lòng Thẩm Hoa Vinh.

Thẩm Hoa Vinh đã nhịn không được hỏi:

“Tiểu Duyệt a, tình hạch ở trong tay ngươi là từ đâu mà lấy được?”

Thẩm Hoa Vinh mặc dù không phải là dị năng giả, nhưng tình hạch tang thi rất trọng yếu, hẳn vẫn còn biết.

Lấy nhãn lực của hắn, liếc qua liền thấy vừa rồi Thẩm Duyệt xuất ra tình hạch, ít nhất cũng phải là tình hạch tang thi cấp năm.

Tình hạch tang thi cấp năm a! Vậy có thể đổi thành rất nhiều lương thực a!

Thẩm Duyệt trong nội tâm cười lạnh, cũng biết Thẩm Hoa Vinh nhất định sẽ hỏi vấn đề này.

Hiện tại hai cha con tình cảm lại tốt lắm, ân đoạn nghĩa tuyệt không đến một ngày sau, hai người lại qua lại bình thường!

Thẩm Duyệt một bộ dáng thần bí b, hạ thấp giọng đối với Thẩm Hoa Vinh nói:

“Cha đây là có người cho ta.”

Quả nhiên là như vậy, lấy bản lĩnh của Thẩm Duyệt, cô ta sao có thể được đến tình hạch tang thi cấp năm?

Thẩm Hoa Vinh hiểu rõ Thẩm Duyệt, mặc dù có chút bản lĩnh, nhưng mà tình hạch tang thi cấp năm, ngay cả là giết chết Thẩm Duyệt, cũng sẽ chắc gì lấy được một viên.

“Ai đưa cho ngươi?” Thẩm Hoa Vinh hai mắt sáng lên, chẳng lẽ Thẩm Duyệt cái xú nha đầu này cũng bợ đỡ được một cái nam nhân cường đại?

Nếu như nói như vậy, vậy thì thật sự là quá tốt

Vân Khởi kia hiện tại trở lên mạnh mẽ như vậy, còn không phải là bợ đỡ được một người cường đại đứng sau chống lưng sao, Thẩm Hoa Vinh suy đoán người sau lưng Vân Khởi, nhất định là người đàn ông.

Đứa con gái này những thứ khác không nói, tướng mạo kia vẫn là hết sức xinh đẹp, nếu như không là nam nhân, ai sẽ như vậy sùng ái cô ta như vậy?

Thẩm Duyệt này mặc dù lớn lên không bằng Vân Khởi, nhưng mà cũng không kém, nếu quả có thể tìm được một người nam nhân cường đại làm hậu thuẫn, kia thật sự tốt quá, những ngày an nhàn của hắn cũng đã tới rồi.

Nhìn dáng vẻ của Thẩm Hoa Vinh, Thẩm Duyệt cũng biết Thẩm Hoa Vinh đang nghĩ sai cái gì, nhưng Thẩm Duyệt cũng không có ý định biện bạch sửa lại, mà thuận thế cúi đầu xuống xấu hổ đỏ mặt.

“Cha?” Thẩm Duyệt giọng nói thẹn thùng.

“Ha ha...” Thẩm Hoa Vinh nhìn không được cười ha ha, trong lòng không khỏi được trợn sáng khoái.

“Tiểu Duyệt a, mau nói, nam nhân kia là ai a?” Thẩm Hoa Vinh không thể chờ đợi được hỏi:

“Chẳng lẽ là người tứ đại thế gia, là người cầm quyền của thế gia hoặc là thiếu gia nhà họ?”

Tứ đại thế gia? Người tôn quý như vậy, Thẩm Duyệt ngay cả gặp đều không có tư cách gặp, ở đâu có thể thông đồng với bọn họ.

Thẩm Duyệt nhìn xuống sự không cam lòng trong lòng, đối Thẩm Hoa Vinh nói:

“Cha, đây là cho ngài, ngài sinh ta nuôi ta lớn, trước là ta không đúng, đây là lễ vật cho ngài, hy vọng ngài không cần lại giận ta rồi.”

Thẩm Duyệt nhanh tay liền nhận lấy một viên tinh hạch tang thi cấp năm.

Chứng kiến viên tinh hạch tang thi cấp năm đang ở trong lòng bàn tay mình, Thẩm Hoa Vinh kích động cả người run rẩy, một phen gất gao nắm thật chặt ở trong tay.

“Ha ha ha, được, không tức giận, không tức giận.” Chỉ cần có loại bảo bối này, còn tức giận cái gì a?

Nhìn thấy bộ dáng si mê kia của Thẩm Hoa Vinh, Thẩm Duyệt cười lạnh một tiếng, nói tiếp:

“Người nọ còn đáp ứng ta, chỉ cần ta làm tốt một sự kiện, liền cho ta mấy viên tinh hạch tang thi cấp sáu.”

“Cái gì?” Thẩm Hoa Vinh giọng cất cao, có chút không dám tin.

“Đúng, cha, người nọ chính miệng đáp ứng ta.” Thẩm Duyệt nói nghiêm túc.

“Chuyện gì a?” Thẩm Hoa Vinh không thể chờ đợi được hỏi, tinh hạch tang thi cấp sáu a, cái loại bảo bối đó có thể đổi tới mấy trăm cân lương thực a.

Thẩm Hoa Vinh hai con mắt đều đỏ, mắt không chớp nhìn chăm chăm vào Thẩm Duyệt.

Vì vậy Thẩm Duyệt liền hạ thấp giọng đem chuyện người bí ẩn kia nói với cô ta, cùng nói cho Thẩm Hoa Vinh nghe.

“Này không được, đây tuyệt đối không được, “ Thẩm Hoa Vinh không chút nghi ngờ cự tuyệt.

Lúc trước hắn đem độc vào thức ăn đưa cho Vân Khởi, làm hại Vân Khởi cùng hắn ân đoạn nghĩa tuyệt, tối ngày hôm qua, còn bị đông lạnh cả đêm, bây giờ còn phải chịu đói. Những chuyện này đều là Thẩm Duyệt làm hại, hiện tại Thẩm Duyệt thế nhưng muốn hại tất cả mọi người trong công hội, lần trước hắn mạng lớn không chết, nếu như lần này lại bị người phát hiện, Thẩm Hoa Vinh không chút nghi ngờ, hắn nhất định sẽ bị người giết chết.

Tinh hạch mặc dù rất động tâm, nhưng mà mạng quan trọng hơn.

Thẩm Duyệt gặp Thẩm Hoa Vinh cự tuyệt, trong lòng có chút xem thường.

“Cha, “ Thẩm Duyệt hô một tiếng, rồi sau đó khuyên nhủ:

“Ngài lần trước muốn hại Vân Khởi, đã bị tiện nhân kia biết rồi, tiện nhân kia sẽ không lại nhận thức ngài nữa a.”

“Cái gì ta muốn hại nó, rõ ràng là người muốn hại nó” Thẩm Hoa Vinh nhìn không được lớn tiếng phản bác, trong lòng hắn nếu như không phải là do Thẩm Duyệt, hắn bây giờ còn có thể ở trong căn phòng ấm áp ngủ ngon đây.

Thẩm Duyệt tự nhiên nghe được oán khí nồng đậm trong giọng nói của Thẩm Hoa Vinh, trong nội tâm càng thêm xem thường Thẩm Hoa Vinh, rõ ràng chính hắn cũng muốn mạng của tiện nhân Vân Khởi kia, nhưng hết lần này tới lần khác còn không chịu thừa nhận.

“Cha, bất kể thế nào mà nói, Vân Khởi kia chắc chắn sẽ không tiếp tục nhận thức ngài, ngài liền không nghĩ tới ngài về sau như thế nào để sống qua ngày?”

Cuộc sống sau này?

Thẩm Hoa Vinh nhìn không được theo ý nghĩ Thẩm Duyệt nghĩ tiếp.

Lúc mặt trời tiến đến, Thẩm Hoa Vinh không dám ra đi giết tang thi, là dựa vào Thẩm Duyệt mà còn sống tới tận bây giờ. Về sau sau khi tìm được Vân Khởi, liền ở lại trong phòng ở ấm áp, còn có ăn ngon, cũng không cần phải lo lắng về vấn đề ăn uống. Hắn còn muốn khiến cho Vân Khởi chu cấp cho hắn để dưỡng lão về sau. Nhưng bây giờ Vân Khởi không nhận thức hắn, mặc kệ hắn, như vậy hắn phải làm sao?

“Sẽ không, sẽ không, Vân Khởi thiện lương như vậy, ta lại chính là cha ruột của nó, nó sẽ không thể không nhận ta, sẽ không” Thẩm Hoa Vinh rất sợ hãi.

“Sẽ không?” Thẩm Duyệt không chút lưu tình phá nát ảo tưởng của Thẩm Hoa Vinh

“Cô ta vì cái gì sẽ không, cha người nên biết, cô ta hiện tại cũng không phải là Vân Khởi trước kia ôn nhu thiện lương nữa rồi, cô ta đã thay đổi.”

Đúng vậy, cô ta đã thay đổi, Thẩm Hoa Vinh rất cực nhớ tới, bây giờ Vân Khởi đã thay đổi.

“Nhưng mà, coi như là tính cách cô ta thay đổi, ta vẫn là cha của cô ta, chúng ta có liên hệ máu mủ, không có ta, sẽ không có cô ta, cô ta nợ ta, nên nuôi ta, “Thẩm Hoa Vinh đã có chút hoang mang nói loạn.

“Cha người tỉnh tỉnh lại đi, cô ta sẽ không lại nhận thức người” Thẩm Duyệt bắt lấy bả vai Thẩm Hoa Vinh, không ngừng lay động, giống như là phải đem Thẩm Hoa Vinh lắc tỉnh đây.

Thẩm Hoa Vinh trong lòng triệt để bộc phát sợ hãi, mắt đỏ hồng, hướng về phía Thẩm Duyệt hét lớn:

“Đều là tại người, đều là do người, đều là người làm hại ta.”

Thẩm Duyệt cũng không phản bác, chỉ là ở bên tai Thẩm Hoa Vinh trầm giọng nói:

“Cha, chỉ cần cha con chúng ta đồng tâm hiệp lực, coi như là không dựa vào Vân Khởi, chúng ta cũng có thể trải qua những ngày tốt lành.”

Thẩm Hoa Vinh tự nhiên biết rõ Thẩm Duyệt nói là có ý gì, chỉ là cô ta đã lừa gạt hấn một phen, hấn có chút không dám tin tưởng Thẩm Duyệt.

Thẩm Duyệt tựa hồ cũng nhìn ra Thẩm Hoa Vinh lại lo lắng cái gì, vì vậy liền chỉ lên trời thề thốt nói:

“Cha, ngài phải tin tưởng ta, ta lần trước thật sự là oan uổng, lần này ta cùng đi với ngài, như vậy, ngài cũng nên yên tâm đi.”

Thẩm Hoa Vinh trông mắt đạo qua một vòng, rốt cực gật đầu đáp ứng.

Nếu như lần này còn là một mình hấn đi, Thẩm Hoa Vinh nói cái gì cũng không biết, nhưng mà chỉ cần Thẩm Duyệt cùng hấn một chỗ đi, hấn cũng không tin, Thẩm Duyệt sao có thể đặt mình vào nguy hiểm.

“Nhưng người muốn đi vào như thế nào?” Thẩm Hoa Vinh hỏi.

Thẩm Hoa Vinh hiện tại chính mình cũng không vào được, chứ nói gừ tới Thẩm Duyệt.

“Cha người yên tâm, ta sẽ có biện pháp, “Thẩm Duyệt cũng biết Thẩm Hoa Vinh nhất định sẽ đáp ứng cô ta.

Thẩm Hoa Vinh có cái đức hạnh gì, không có ai có thể so với Thẩm Duyệt càng thêm rõ ràng.

Bất quá, Thẩm Duyệt xuất ra kia cái bình có chất lỏng màu xanh, thứ này đến cùng là cái gì, cô ta nhất định phải trước phải biết rõ ràng, nếu không Thẩm Duyệt trong lòng hoang mang. Muốn biết chất lỏng là cái gì, chỉ cần có người uống chất lỏng này liền có thể biết bên trong là vật gì rồi.

Nhưng mà vật thí nghiệm khó tìm a?

Đột nhiên, một cái bóng dáng xuất hiện ở trong đầu Thẩm Duyệt, người kia liên tục nói thích cô, như vậy cô để cho hấn làm một chút chuyện, không quá phận đi.

Thẩm Duyệt nghĩ tới đây, liền hận không thể mau để cho người nợ đem chất lỏng màu xanh này uống đi, chất lỏng màu xanh này đến cùng là cái gì.

“Cha, ngài có muốn hay không cùng đi với ta đến chỗ của mẹ?” Thẩm Duyệt biết rõ Thẩm Hoa Vinh hiện tại không có chỗ để đi. Hiện tại cô còn có thể dùng được Thẩm Hoa Vinh, không ngại mang theo Thẩm Hoa Vinh.

Thẩm Hoa Vinh mặc dù không muốn đi đến khu dân nghèo, nhưng là hấn càng không muốn ngầy ngốc ở bên ngoài chịu lạnh, vì vậy cũng đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Vô sỉ

Thẩm Hoa Vinh chưa từng có đi qua khu dân nghèo, khu dân nghèo đối với Thẩm Hoa Vinh mà nói, đều là phi thường lạ lẫm và đầy khinh bỉ chán ghét.

Chứng kiến ngõ hẻm nhỏ bé ẩm ướt, Thẩm Hoa Vinh vẻ mặt ghét bỏ đi đường đều dè dặt, dường như là sợ rác rưởi bắn thủ trên mặt đất dính vào làm bẩn quần áo của hắn vậy.

“Như thế nào còn chưa tới a?”

“Nơi này như thế nào bản như vậy a?”

Trước kia Thẩm Hoa Vinh cảm giác mình ở tại trong loại phòng nhỏ trước kia đã đủ khổ rồi, nhưng không nghĩ tới hôm nay, thế nhưng sẽ có loại địa phương mùi thối ngút trời, chật hẹp phảng phất chuồng heo vậy.

Thẩm Duyệt chứng kiến vẻ mặt ghét bỏ của Thẩm Hoa Vinh, sắc mặt lạnh như băng, không nói gì thêm.

Thẩm Duyệt trong nội tâm làm sao lại nguyện ý ở loại địa phương này, nhưng nếu như không ở nơi này, cô có thể ở nơi nào? Trong thành cô căn bản ở không được, chỉ cần vừa lộ mặt, cũng sẽ bị người đánh đuổi ra, đây đều là do lỗi của con tiện nhân Văn Khởi kia.

Thẩm Hoa Vinh thập phần không muốn bước vào phòng nhỏ.

“Ai u!”

Nhưng là vừa đi đến cửa phòng, Thẩm Hoa Vinh liền bị vấp một cái chân vào Trần Thông, thiếu chút nữa ngã xuống.

Hiện tại Trần Thông đã đã hôn mê rồi, Thẩm Hoa Vinh nhìn thấy vật cản thân khiến mình té ngã là một con người, vì vậy oán hận đá một cước vào Trần Thông.

“Ai u, người lão già chết tiệt này, người sao lại ở đây?” Dương Mai không nghĩ tới còn có thể nhìn thấy Thẩm Hoa Vinh, hắn không phải là nhìn mẹ con cô churong mắt sao? không phải là không cần mẹ con bà ta sao?

Thẩm Hoa Vinh lần nữa nhìn thấy Dương Mai, trên mặt một chút thẹn cũng không có, chẳng qua là cảm thấy Dương Mai đầu tóc rối bù có chút giống người đàn bà điên.

Dương Mai mặc dù trong miệng hùng hùng hổ hổ, nhưng trong lòng đến cùng vẫn là nhớ Thẩm Hoa Vinh.

Có người trong nhà nhìn thấy lại tới một cái người, lại nghe đến Dương Mai lời nói, liền đoán đến nam nhân ở trước mắt nhất định là chồng của Dương Mai.

“Biến! nơi này là địa phương nào, ai cho người đi vào?” Có người mở miệng.

“Đúng vậy, nghĩ mình là ai cơ chứ?”

Thẩm Duyệt mới vừa vào cửa nghe được lời này, sắc mặt lập tức đỏ bừng, biết rõ đây là đang nói bản thân!

“Cát!” Thẩm Hoa Vinh ngược lại giọng nói cứng rắn đầy khinh bỉ nói

“Người làm sao nghĩ lão tử nguyện ý tại đây a? Địa phương quỷ quái này, lão tử đều khinh thường đến.”

Lời nói của Thẩm Hoa Vinh lập tức xúc phạm vào nhiều người tức giận rồi. Chỉ thấy mọi người trong phòng trước còn không lên tiếng rồi rít đứng dậy, hai mắt hung ác trừng mắt nhìn Thẩm Hoa Vinh.

Thẩm Hoa Vinh thấy vậy lập tức hù dọa núp ở sau lưng Thẩm Duyệt, cái đầu co lại liếc trộm.

Thẩm Duyệt bị Thẩm Hoa Vinh làm cho tức giận thiếu chút nữa phun ra một búng máu, nhìn xem người chung quanh một bộ dáng muốn chém chết bọn họ, Thẩm Duyệt nhin không được lộ ra giọng nói nịnh nọt cười nói

“Các vị, các vị đây là cha ta, hắn không phải là cố ý nói như thế, kính xin các vị không nên tức giận, không nên tức giận.”

“Hừ, chúng ta chỗ này tiểu, không chứa nổi tôn đại phật này”, bọn họ đã sớm nhìn Thẩm Duyệt không vừa mắt rồi, hai kẻ bạch nhãn lang mà thôi.

Thẩm Duyệt không có cách nào, đành phải từ trong lòng ngực xuất ra một chút bánh bao mới vừa mới lấy. Những bánh bao này là dùng một cái tinh hạch tang thi cấp năm đổi lấy, còn lại là đổi thành thẻ điểm.

Có người trong nhà nhìn thấy Thẩm Duyệt xuất ra bánh bao, trên mặt lập tức toả sáng ra hào quang, trong phòng có mấy người đi ra ngoài tìm việc làm, chống lại tang thi nên trong phòng cũng không phải chen lấn, nhưng mà hương vị vẫn rất khó ngửi.

Mấy người trong phòng cầm bánh bao của Thẩm Duyệt cùng không nói thêm gì nữa.

Thẩm Hoa Vinh cũng không dám nói nữa cái gì, Dương Mai nhìn thấy bánh bao, liền mãnh nhào tới, nắm lấy một cái bánh bao liền nhét vào trong miệng, miệng bị nhét đến phình ra, ngay cả nhai cũng không nhai liền nuốt xuống.

“Khụ khụ...” Dương Mai bị nghẹn lợi hại, thời khắc mấu chốt may được Thẩm Duyệt cho cô uống một hớp nước, mới xem như sống lại. Chờ Dương Mai rốt cục ăn no, Dương Mai lúc này mới nhìn về phía Thẩm Hoa Vinh ở bên cạnh

“Nói đi, sao ngươi lại tới đây?”

Dương Mai bắt mắt trừng mắt Thẩm Hoa Vinh, trong nội tâm vẫn có chút oán giận Thẩm Hoa Vinh vô tình.

Thẩm Hoa Vinh nhìn thoáng qua Thẩm Duyệt, Thẩm Duyệt chủ động kéo tay lại Dương Mai, thấp giọng ở lỗ tai Dương Mai, nói sự tình từ đầu đến cuối.

“Thật vậy chẳng? Thật tốt quá, “ Dương Mai nhìn không được cao giọng kêu lên, lại bị Thẩm Duyệt một phen bịt miệng, Dương Mai hắc hắc cười hai tiếng, mấy ngàn cân lương thực a, thật sự là quá tốt!

Lương thực mặc dù tốt, nhưng mà chuyện trước mắt vẫn là mấu chốt nhất nhưng mà... Thẩm Duyệt đưa ánh mắt nhìn vào hướng Trần Thông nằm co rút thành một trên mặt đất không biết sống hay chết. Thẩm Duyệt đưa cho Thẩm Hoa Vinh một cái ánh mắt, hai người đồng thời gật đầu, sau đó đứng dậy đi tới trước mặt Trần Thông.

Thẩm Duyệt ngồi xổm bên người Trần Thông, đem tay đặt ở cánh mũi Trần Thông, hô hấp dồn dập, toàn thân nóng hổi, bất quá cuối cùng còn chưa chết.

Thẩm Duyệt thật cao hứng, nếu như Trần Thông chết rồi, cô thật đúng là không biết đi nơi nào tìm một vật thí nghiệm a.

Thẩm Hoa Vinh cũng thật cao hứng, sau đó hai người liền đem Trần Thông đỡ đến góc tường.

Có Thẩm Hoa Vinh cản trở ánh mắt của mọi người, Thẩm Duyệt là nhanh tay đem chất lỏng đỏ vào trong miệng Trần Thông.

Đương nhiên chất lỏng vốn cũng không phải là rất nhiều, Thẩm Duyệt coi như là muốn cấp Trần Thông uống nhiều một chút, cũng không có bao nhiêu, vì vậy Thẩm Duyệt đành phải để Trần Thông uống một giọt nhỏ.

Sau khi Trần Thông uống chất lỏng kia, vừa mới bắt đầu còn không có phản ứng gì, Thẩm Hoa Vinh cùng Thẩm Duyệt ánh mắt nhìn chăm chăm Trần Thông, xem phản ứng của Trần Thông.

Một lát sau, Trần Thông vẫn không có phản ứng gì.

“Tiểu Duyệt a, ngươi xem vậy làm sao không có động tĩnh a?” Thẩm Hoa Vinh có chút lo lắng xem Thẩm Duyệt.

Thẩm Duyệt trong lòng cũng phiền muộn không nói ra được, cô so với Thẩm Hoa Vinh gấp hơn.

Đột nhiên, Trần Thông ở trên mặt đất động.

“A... Ngạch... Hí...”

Trần Thông nằm trên mặt đất trong miệng không ngừng phát ra một loại gào thét của dã thú, toàn thân đều đang run rẩy, từng cái từng cái gân xanh hiện lên trên da, toàn thân đỏ bừng phảng phất giống như lửa, cơ tay căng cứng, bàn tay gắt gao cào trên mặt đất, trên mặt đất nguội lạnh, tạo ra những vết cào thật sâu.

“A?” phản ứng của Trần Thông đem ba người Thẩm Hoa Vinh sợ hết hồn.

“A...” Trần Thông lại gào thét một tiếng, trong hốc mắt tròng mắt biến thành màu đỏ tươi, lòi ra ngoài dường như muốn rơi xuống vậy.

“Tiểu Duyệt, tiểu Duyệt, này?” Dương Mai có chút sợ hãi cầm lấy hai tay Thẩm Duyệt.

“Đúng vậy, tiểu Duyệt làm sao bây giờ?” Thẩm Hoa Vinh cũng gấp.

“Rống!” Trần Thông lúc này lại phát ra một tiếng gào thét, làm như rất thống khổ, thân thể phát ra tiếng cạch cạch, giống như là tiếng xương cốt vỡ nát vậy.

“Đi, đi, “ Thẩm Duyệt cũng sợ, cô mặc dù còn không xác định, chất lỏng kia là cái gì, nhưng là cô biết rõ, này tuyệt không là vật gì tốt.

Như vậy cũng tốt, như vậy cũng tốt, chỉ cần không phải thứ đồ tốt, là tốt rồi.

Có người trong nhà cũng bị hành động khác thường của Trần Thông hấp dẫn ánh mắt, bọn họ nghi hoặc nhìn đám người Thẩm Duyệt. Thẩm Duyệt cũng không để ý những điều này, kéo Dương Mai cùng Thẩm Hoa Vinh liền muốn rời khỏi, cô có một loại dự cảm, lại ở tại chỗ này, cô nhất định sẽ không có cái kết cục tốt gì.

“A?” Thẩm Duyệt vừa đi hai bước, mắt cá chân liền bị người bắt lấy.

Đúng là Trần Thông, chỉ thấy Trần Thông thống khổ tròn to hai mắt, cặp kia máu đỏ trông mắt, gắt gao nhìn chăm chăm Thẩm Duyệt, đôi môi hơi mở ra, gian nan phun ra mấy chữ

“Tiểu Duyệt..... Cứu ta, cứu ta.”

Thẩm Duyệt bị bộ dáng của Trần Thông hù dọa toàn thân đều nổi da gà, Thẩm Duyệt không chút nghĩ ngợi dùng chân gắt gao đá đánh cái tay kia của Trần Thông.

“Thả ta ra, thả ta ra, cắt ngay, cắt ngay” Thẩm Duyệt một chút cũng không có lưu tình, dùng chân hung hăng đạp đánh tay Trần Thông.

Trần Thông tay rốt cục bị Thẩm Duyệt đạp rớt rồi, Thẩm Duyệt liên tục không ngừng kéo Dương Mai cùng Thẩm Hoa Vinh ra phòng.

“A...” Thẩm Duyệt mới vừa ra khỏi phòng, trong phòng liền truyền ra từng đợt tiếng thống khổ gào thét

“Ha ha, thật tốt quá, thật tốt quá.” Rời khỏi phòng Thẩm Duyệt hai tay gắt gao nắm chặt cái bình thủy tinh kia, chỉ cần có thể đem những vật này khiến cho Vân Khởi ăn đi... Ha ha...

Thẩm Duyệt nghĩ đến Vân Khởi đem sẽ biến thành bộ dáng khủng bố giống Trần Thông, Thẩm Duyệt liền nhịn không được bật cười.

Vì Dương Mai cùng Thẩm Hoa Vinh bộ dáng lo lắng hãi hùng, khiến cho Thẩm Duyệt ở bên cạnh nhìn khinh thường.

“Tiểu Duyệt a?” Thẩm Hoa Vinh sắc mặt lo lắng đi đến trước mặt Thẩm Duyệt

“Chúng ta hay là thôi đi, nếu để cho người đã nhận ra, chúng ta nhưng là...”

Thẩm Duyệt tròn trĩnh cả mắt, cô cũng biết Thẩm Hoa Vinh là cái tiểu nhân thay đổi thất thường.

Thẩm Hoa Vinh thật sự là bị bộ dáng vừa rồi của Trần Thông làm cho sợ hãi, lần trước hạ độ Vân Khởi, những người kia đã thiếu chút nữa giết hấn rồi, nếu như lần này lại bị người phát hiện ra, như vậy hấn liền thật sự không sống nổi.

Hơn nữa, hấn là cha ruột của Vân Khởi, chỉ cần một lòng cầu xin, chắc chắn Vân Khởi sẽ tha thứ hấn a?

Đối với hạ độ tính nguy hiểm, Thẩm Hoa Vinh cảm thấy đi cầu Vân Khởi khả năng gặp nguy hiểm thấp hơn rất nhiều.

Thẩm Duyệt tự nhiên nhìn ra Thẩm Hoa Vinh do dự, hừ, biết bí mật của cô rồi, còn muốn chạy trốn, nghĩ hay lắm.

“Cha, Vân Khởi chắc chắn sẽ không tha thứ ngươi, “ Thẩm Duyệt nói rất khẳng định

“Chỉ cần ngài trợ giúp cho ta, chúng ta liền cả đời không lo ăn lo uống rồi, ngươi không cần phải đi nịnh nọt tiểu tiện nhân kia.”

“Này? Ta?” Thẩm Hoa Vinh vẫn còn do dự, nhưng khi nhìn ánh mắt Thẩm Duyệt dần trở nên lạnh lùng, Thẩm Hoa Vinh vội nói:

“Đúng, đúng, tiểu Duyệt nói đúng, tiểu Duyệt nói đúng”

Thẩm Duyệt thấy mình chỉ cần một cái ánh mắt, một bộ mặt lạnh lùng liền có thể làm cho Thẩm Hoa Vinh chuyển biến chú ý, trong nội tâm liền càng thêm xem thường người cha này.

Dương Mai trong mắt hoảng sợ còn chưa có tiêu tan đi, nhìn xem Thẩm Duyệt, có chút lo lắng nói:

“Tiểu Duyệt a, mẹ cảm thấy chuyện này quá nguy hiểm, ngươi thì không nên đi, mẹ đi thay ngươi.”

Dương Mai lại ích kỷ, Thẩm Duyệt dù sao cũng là con gái ruột của bà ta, hiện tại Thẩm Duyệt muốn đi làm chuyện nguy hiểm, Dương Mai trong lòng lo lắng, nói ra lời như vậy cũng bình thường.

Thẩm Duyệt trong nội tâm mặc dù cho rằng Dương Mai chỉ làm liên lụy chính mình, nhưng tại loại này thời khắc mấu chốt, Dương Mai có thể thay cô ta suy tính, Thẩm Duyệt trong nội tâm cũng không nhịn được cảm động.

“Không cần mẹ, vẫn là để ta đi thôi, “ Thẩm Duyệt cảm giác mình đi nếu không đều không nhất định thành công, cô ta chỉ có thể lại đánh cược.

Thẩm Duyệt biết rõ Dương Mai có mấy phần mấy lượng, vì có thể thành công, cô ta vẫn là một lòng cự tuyệt.

“Ta không muốn đi, ngươi thay ta đi thôi, thay ta đi thôi” Thẩm Hoa Vinh ánh mắt nóng bỏng nhìn xem Dương Mai.

Chuyện nguy hiểm như vậy, Thẩm Hoa Vinh tự nhiên là có thể trốn liền trốn, nghe được Dương Mai nguyện ý thay thế Thẩm Duyệt đi làm chuyện nguy hiểm, Thẩm Duyệt ngốc nghếch không chấp nhận. Nhưng hấn cũng là chồng của Dương Mai, Dương Mai thay hấn đi cũng tốt a, đến lúc đó vạn nhất sự tình thất bại, phải chết cũng chết Dương Mai, liên quan gì tới Thẩm Hoa Vinh hấn gì đâu?

“Ngươi? Ngươi cái lão già không có lương tâm này” Dương Mai gào một tiếng liền nhào tới đánh Thẩm Hoa Vinh.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 106: Trà trộn vào

Chương 105: Trà trộn vào

Dương Mai đã sớm biết Thẩm Hoa Vinh là hạng người gì, nhưng mà cô mỗi lúc cũng nhịn không được đối với người đàn ông của mình ôm hi vọng, dù sao cũng đã vài chục năm làm vợ chồng.

Dương Mai đuổi ra móng tay thật lâu cũng không có cắt tỉa rửa qua không chút lưu tình một chút nào chộp vào Thẩm Hoa Vinh trên người.

Thẩm Hoa Vinh có chút phiền chán lấy tay muốn hất bàn tay bẩn của Dương Mai ra, nếu như không phải là có Thẩm Duyệt ở trước mặt, Thẩm Hoa Vinh nhất định không chút lưu tình đem Dương Mai đẩy ngã xuống đất, nói không chừng còn có thể hung hăng bồi thêm hai ba cái đạp chân.

Nhưng mà có Thẩm Duyệt ở trước mặt, Thẩm Hoa Vinh cũng không dám làm quá phận. Quần áo trên người Thẩm Hoa Vinh hoàn hảo, nhưng trên mặt lại xuất hiện hai vết cào ứa máu.

Thẩm Hoa Vinh không dám quá phận, chỉ có thể đẩy Dương Mai ra, nhưng Dương Mai một chút cũng không có khách khí, cho đến khi mệt đến mức thở hồng hộc mới chịu buông tha.

“Tốt lắm, mẹ, chúng ta hiện tại còn việc quan trọng phải thực hiện, phải như thế nào đem thứ này thả vào trong đồ ăn của tiện nhân Vân Khởi kia.” Thẩm Duyệt hít sâu cảm chiếc bình màu xanh trong tay nói khiến cho người nghe cảm thấy rợn cả tóc gáy.

Thẩm Hoa Vinh cũng biết mình hiện tại đã không có đường lui, chỉ có thể đi theo Thẩm Duyệt vào trong thành.

Ba người không có chỗ để đi lại sợ bị người phát hiện.

Thẩm Duyệt là tuyệt đối không thể lộ diện, Thẩm Hoa Vinh chỉ có thể tự mình nghĩ biện pháp. Thẩm Hoa Vinh hôm nay mang theo Thẩm Duyệt dùng thẻ điểm mua hai gói mì ăn liền, đi tới cửa lớn công hội.

hai người thủ vệ ở cửa lớn chứng kiến Thẩm Hoa Vinh lại đến đây, trong mắt có như thế nào cũng không che dấu được phiền chán.

Thẩm Hoa Vinh làm như không thấy, đi đến trước mặt hai người liền cười nói:

“Hai vị huynh đệ tốt, “Thẩm Hoa Vinh cười tươi như hoa.

Hai người thủ vệ chỉ nhìn thoáng qua Thẩm Hoa Vinh, liền đứng thẳng người, không hề phản ứng trước Thẩm Hoa Vinh.

Thái độ hai người thủ vệ, làm cho Thẩm Hoa Vinh có chút khó xử, nhưng trên mặt không biểu hiện gì

“Hai vị huynh đệ, thương lượng một chút đi, hội trưởng của các ngươi là con gái ruột thịt của ta, ta tiến vào, cô nhất định sẽ tha thứ cho ta.”

“Chỉ cần cha con chúng ta giải trừ được hiểu lầm, ta nhất định sẽ vì hai vị huynh đệ nói chuyện, để cho hai vị huynh đệ thành vì hội viên cao cấp như thế nào?” Thẩm Hoa Vinh tiếp tục mê hoặc.

Hai người hộ vệ này cũng là dị năng giả, chẳng qua là dị năng giả cấp bốn, muốn trở thành dị năng giả cao cấp còn có một đoạn đường rất dài đi.

Thành dị năng giả cao cấp có sức mê hoặc quá lớn, hai người hộ vệ rốt cục nhịn không được động tâm. Sắc mặt hơi dần ra, làm cho Thẩm Hoa Vinh nắm bắt được khe hở, tiếp tục mê hoặc hai người hộ vệ.

Hai người hộ vệ suy nghĩ một chút, cảm thấy Thẩm Hoa Vinh dù sao cũng là cha ruột của hội trưởng, lần trước nói không chừng thật sự là hiểu lầm, nơi nào có cha muốn giết chết con gái?

Thẩm Hoa Vinh tức thời đem hai gói mì ăn liền kín đáo đưa cho hai người hộ vệ, hai người hộ vệ thấy mì ăn liền, trên mặt nhịn không được lộ ra sắc mặt động tâm.

Mì ăn liền bọn họ bình thường cũng ném qua, nhưng đây chẳng qua là sau khi hoàn thành nhiệm vụ, mới có thể quyết tâm mua một bao, bình thường cũng không được ăn.

Gặp hai người thu lượm, Thẩm Hoa Vinh cười càng thêm sáng lạn, tự mình đem mì túi to ăn liền mở ra, sau đó đưa cho hai người ăn.

Hai người hộ vệ mới vừa ăn hai cái, liền hôn mê bất tỉnh.

Bởi vì phải chống chọi tang thi ngoài thành, dị năng giả trong công hội đều ở cửa thành chống cự tang thi, trong công hội cũng để lại không bao nhiêu người.

Sau khi hai người ngã xuống, Thẩm Duyệt liền đắc ý theo một cái khúc quanh đi ra, đá đá hai người trên mặt đất, sau đó cùng Thẩm Hoa Vinh cùng nhau đem hai người trên mặt đất chuyển vào trong góc kín đáo.

Để hai người xuống, Thẩm Hoa Vinh muốn đi, lại nhìn thấy Thẩm Duyệt từ trong lòng ngực móc ra một cây chủy thủ sắc bén.

Thẩm Duyệt ánh mắt âm trầm nhìn chăm chăm hai người trên mặt đất, mắt chó nhìn người thấp, đi chết đi.

Chỉ thấy Thẩm Duyệt không chút do dự cắt cổ hai người hộ vệ, Thẩm Hoa Vinh lập tức cảm thấy cổ của mình cũng chợt lạnh

“Duyệt Nhi, ngươi đây là?”

Thẩm Hoa Vinh mặc dù cũng hận hai người kia, trong nội tâm tuy hận nhưng muốn giết chết hai người kia cũng phải chính hắn động thủ, Thẩm Hoa Vinh còn chưa có hạ thủ.

Thẩm Hoa Vinh hoảng sợ nhìn xem Thẩm Duyệt, chỉ sợ Thẩm Duyệt tại thời điểm chính mình không chú ý cũng cắt cổ mình.

Thẩm Duyệt trêu tức nhìn thoáng qua Thẩm Hoa Vinh, cười nói:

“Cha không phải sợ, ta chính là con gái ruột của ngươi, ta sẽ không làm điều có hại tới cha.”

“Vậy là tốt rồi, vậy là tốt rồi, “ Thẩm Hoa Vinh giật giật khoe miệng, nghiêng đầu không dám nhìn vào ánh mắt Thẩm Duyệt.

Dương Mai bị Thẩm Duyệt an bài ở bên ngoài công hội, mà cô ta cùng Thẩm Hoa Vinh cẩn thận vào bên trong công hội. Trong công hội so với ngày bình thường yên tĩnh vắng lạnh hơn rất nhiều, người trong công hội phần lớn đều đi chống cự tang thi rồi, mà người còn lại ở trong công hội, đã cùng cầm cự qua một ngày nên ai cũng thấm mệt, rất nhiều người mệt mỏi đã ngủ gục ở trong góc, chỉ để lại không nhiều người ở trong công hội bận rộn làm việc.

Thẩm Hoa Vinh cùng Thẩm Duyệt cẩn thận một chút tránh thoát đội tuần tra cùng những người chạy việc, đi tìm phòng bếp.

Trong phòng bếp của công hội Thẩm Hoa Vinh không xa lạ gì, trước hắn còn ở nơi này ném qua cơm thịt kho tàu. Hiện tại, người trong phòng bếp cũng không ít, đều đang rất bận, nấu cơm thơm nức, mùi vị thịt mỡ người, chẳng những khiến cho Thẩm Hoa Vinh chảy nước miếng đầy đất, mà chính Thẩm Duyệt cũng thêm thường vô cùng, hô hấp đều thô trọng không ít.

Thẩm Duyệt con mắt sáng lên nhìn xem cái nồi to dùng khói tản ra đẹp mắt lại tản ra mùi thơm của cơm, cô đã bao lâu không có ăn cơm rồi?

Còn có những miếng thịt kho tàu béo ngậy đỏ rực kia, trời ạ, tiện nhân Vân Khởi này, thế nhưng có thể ăn được thịt kho tàu.

Hiện tại một lon thịt hộp đều là vật hiếm rồi, huống chi là thịt heo mới mẻ vậy, chuyện này đơn giản liền giống như trong mộng ảo tưởng vậy a!

Nhưng là, nhưng tiểu tiện nhân Vân Khởi kia có thể ăn được, hừ, còn không phải là dính hào quang của công hội sao, nếu như mình có thể có được toàn bộ công hội, như vậy, như vậy, mình không phải là cũng có thể mỗi ngày đều ăn được cơm, thịt kho tàu sao.

Nghe nói trong công hội những người bình thường cũng có thể được ăn cơm tẻ thịt kho tàu, Vân Khởi cái tiện nhân phá gia chi tử kia, những người bình thường kia cần bản một chút tác dụng cũng không có, để cho bọn họ ăn, quả thực chính là lãng phí, đúng là đồ phá gia chi tử a!

Ngoài thành tang thi công kích lực đã chậm không ít, ngoài thành thi thể tang thi chất chưa gần thành một ngọn núi nhỏ.

Tang thi bị chết rất nhiều, con người cũng tử cũng không ít, mặc dù có tinh hạch của Vân Khởi trợ giúp, nhưng rất nhiều người trên tinh thần đều rất mệt mỏi mà tinh hạch không có cách nào bù vào được.

Nhưng mà tang thi sẽ không mệt mỏi, sẽ không sợ hãi vẫn công kích vào tường thành.

Nhưng các chiến sĩ dừng cảm lại dùng tinh thần hung hãn không sợ chết của bọn họ gạt gao chống cự tang thi ở ngoài cửa thành.

Vân Khởi mang theo mọi người chế tạo lưới phòng hộ cũng mệt mỏi cực kỳ.

Trên bầu trời tang thi không ngừng công kích vào lưới phòng hộ, muốn từ phía trên xâm nhập vào căn cứ, mỗi một lần đánh cũng sẽ có vô số tang thi thịt nát xương tan.

Nhưng mà tang thi không sợ hãi, vẫn là một lần lại một lần đánh vào lưới phòng hộ.

Có không ít dị năng giả người cũng đã hôn mê bất tỉnh, bị người khiêng đi đi nghỉ ngơi, sau khi tỉnh lại, ăn một bữa no đủ, tiếp tục thi triển dị năng, phòng

hộ chống tang thi.

Rất nhiều người sắc mặt tái nhợt, chỉ là gắt gao cắn răng, chống cự thôi.

Vân Khởi có dị năng giả trợ giúp, hoàn hảo, còn có thể chống đỡ, nếu như cô không có đem tinh hạch lấy ra, như vậy dị năng giả đã sớm không chịu nổi, chỉ để lại một người là cô, Vân Khởi cũng không cách nào tuyệt đối đảm bảo, mình có thể chống đỡ tang thi tiến công nhiều lần như vậy.

Đầu bếp đem thức ăn làm xong để trong hộp com, hiện tại dị năng giả tiêu hao sức lực lớn, ăn cũng rất nhiều.

Trong công hội người bình thường, lúc ăn com, đều rất tự giác không ăn nhiều lắm, chỉ sợ mang phần ăn của chính mình ăn sạch, để cho dị năng giả không bị đói bụng.

“Ha ha, tất cả mọi người đang bận a?” Thẩm Hoa Vinh cười vẻ mặt sáng lạn nhìn xem mọi người trong phòng bếp.

Phòng bếp mọi người sau khi thấy rõ là Thẩm Hoa Vinh tới, lập tức giận dữ nói

“Ngươi vào bằng cách nào?”

“Ngươi... người như ngươi như thế nào còn có mặt mũi lại đến đây?”

“Biến, rút ra ngoài!”

Nhìn xem mọi người hận không thể giết mình, Thẩm Hoa Vinh có chút chột dạ, bắt quá đao mắt liền đứng thẳng người

“Các ngươi làm cái gì? Ta chính là cha của hội trưởng các ngươi.”

“Cha? Chuyện cười, loại người như ngươi cũng xứng làm cha của hội trưởng chúng ta?”

“Đúng vậy, nào có người cha ruột nào, hại con gái của mình?”

“Đúng, nếu như không phải là hội trưởng nhân từ, chúng ta đã sớm liền muốn giết chết ngươi”

Vân Khởi cường đại cùng kiên cường, thông qua lần chống cự tang thi này rõ ràng đều động tâm đến trong lòng của mỗi người.

Người trong công hội đối Vân Khởi sùng bái đã đạt đến đỉnh điểm, chịu không được người khác nói Vân Khởi nửa điểm không tốt, càng đừng nói là Thẩm Hoa Vinh thế nhưng còn hạ thuốc độc muốn giết Vân Khởi, quả thực chính là kẻ địch của tất cả mọi người, nếu như không phải là hội trưởng của bọn họ, căn cứ nói không chừng đã sớm lâm vào nguy cơ, bọn họ cũng đã sớm biến thành tang thi cái xác không hồn rồi.

“Hiểu lắm a, hiểu lắm a!” Thẩm Hoa Vinh liều mạng kêu

“Đây đều là hiểu lắm a, Vân Khởi là con gái ruột thịt của ta, ta làm sao sẽ hại con bé đây?”

“Rõ ràng chính là ngươi đem độc vào thức ăn năm lần bảy lượt hỏi hội trưởng chúng ta ăn, không phải là ngươi là ai?”

“Đúng a, thật sự là ác độc!”

“Thật sự là hiểu lắm, ta cũng là mắc mưu người khác a” Thẩm Hoa Vinh vẻ mặt đau khổ

“Tiểu Khởi thừa nhỏ, mẹ con bé sẽ không có, là ta gà trống nuôi con, nuôi con bé đến trưởng thành, ta thương con bé còn không kịp, ta làm sao sẽ hại con bé cơ chứ, ta tình nguyện chết, cũng không muốn con bé gặp chuyện không may a!”

“Ô ô ô...” Thẩm Hoa Vinh khóc một phen mặt mũi đầy nước mắt, dùng tay véo mạnh ở trên bắp đùi đau tới phát khóc, động tác này là do trước kia Dương Mai chuyên môn dùng, hiện tại lại được Thẩm Hoa Vinh mượn đến.

“Đây chính là con gái ruột thịt của ta a, ta làm sao sẽ hại con bé a, ta sẽ không hại, thật sự là oan uổng ta mà” Thẩm Hoa Vinh nhắm hai mắt lại lớn tiếng gào lên, nước mắt chảy đầy trên mặt.

Khiến cho người trong phòng bếp bắt đầu có chút hoài nghi, thật chẳng lẽ là oan uổng?

“Nhưng mà chúng ta nghe nói, ngươi trước kia đối với hội trưởng chúng ta cũng không hay a?”

Có người nói ra nghi vấn.

Thẩm Hoa Vinh thanh âm ngừng lại, tiếp theo khóc lớn tiếng hơn

“Mẹ Tiểu Khởi từ nhỏ liền đi, đều là ta chiếu cố, Tiểu Khởi là mệnh căn của ta, ta sao có thể đối với con bé không tốt?”

Thẩm Hoa Vinh khóc gọi hấp dẫn sự chú ý tất cả mọi người trong phòng bếp, Thẩm Duyệt liền nhân cơ hội, đem chất lỏng trong bình xanh kia, rót vào

một cái hộp thức ăn đặc biệt xinh đẹp. Vì phải hết sức cẩn thận, Thẩm Duyệt còn nhân cơ hội nhỏ mỗi hộp thức ăn khác một giọt nhỏ.

Nhìn xem chất lỏng trộn vào trong hộp com, Thẩm Duyệt sung sướng nở nụ cười, Vân Khởi người cũng chớ có trách ta!

Thẩm Duyệt chỉ cần nghĩ tới thảm trạng của Vân Khởi, cô ta trong lòng sung sướng như thế nào cũng không cách nào che dấu.

Người trong phòng bếp đối với lời nói của Thẩm Hoa Vinh đến cùng là không thể nào tin được, chủ yếu là vì danh tiếng của Thẩm Hoa Vinh quá kém.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Trần Thông

Chương 106: Trần Thông

Trong phòng bếp mọi người đối với Thẩm Hoa Vinh đến cùng trong lòng vẫn có cảnh giác, Thẩm Hoa Vinh không có giống lần trước đến xin được một chén com, mà người bị phòng bếp đuổi ra khỏi phòng bếp.

Thẩm Hoa Vinh Thẩm Hoa Vinh ánh mắt lưu luyến nhìn xem com trắng cùng thịt thơm ngon trong phòng bếp, trong miệng hùng hổ không cam lòng kêu lên.

Thẩm Hoa Vinh đi rồi, sau nhìn thấy Thẩm Duyệt, liền không thể chờ đợi được hỏi

“Như thế nào? Như thế nào?”

Thẩm Duyệt một bộ dáng một lòng tin tưởng khiến cho Thẩm Hoa Vinh hoàn toàn yên tâm.

“Chết tiệt, đám người kia cũng dám đuổi ta đi ra, hừ, “ Thẩm Hoa Vinh liên tục mặc niệm không thôi những thứ com trắng thịt kho tàu kia.

Nghe lời nói của Thẩm Hoa Vinh, Thẩm Duyệt nước miếng cũng không nhịn được chảy xuống.

“Chúng ta đi, “ nếu đã làm xong chuyện rồi, như vậy Thẩm Duyệt cũng cũng không dám ở tại chỗ này lâu, nếu như bị người phát hiện rồi, liền gặp nguy.

Trong phòng bếp sau khi làm xong người đem thức ăn chuẩn bị để cho người ta mang đi qua bên chỗ Vân Khởi.

Vân Khởi sắc mặt hoàn hảo, nhưng mà những dị năng giả bên người cô đều có vẻ mặt xanh xao, mặc dù còn có thể dựa vào tính hạp kiên trì, nhưng nhìn bộ dáng kiên trì cũng không được bao lâu.

Đỉnh đầu không ngừng truyền đến tiếng va chạm rầm rầm, như đánh mạnh ở lòng người, khiến cho người ta không khỏi phiền não, rất nhiều người đối với tang thi trên đỉnh đầu kia không ngừng chú視.

Người phòng bếp đầu tiên đi đến trước người Vân Khởi, ánh mắt nhìn về phía Vân Khởi đều là sùng bái.

Vân Khởi tiếp nhận hộp com đầu bếp đưa tới, sau khi đối đầu bếp nói cảm ơn, liền mở hộp com ra.

Vân Khởi hộp com đích xác là cùng người khác không giống nhau, mặc dù bên trong thức ăn cũng không có khác biệt, nhưng com tẻ cùng thịt kho tàu bên trong so với người khác đều nhiều hơn không ít.

Vân Khởi biết rõ điều này là người ta thông qua loại phương thức này biểu đạt ý sùng kính đối với mình, Vân Khởi cũng không có cự tuyệt.

“Ân? Đã có chuyện gì xảy ra?” Vân Khởi hơi nhíu mày đầu, cúi đầu xuống hộp thức ăn cẩn thận ngửi một cái, sắc mặt lập tức đại biến, quát lớn:

“Dừng lại, “ rồi sau đó lại cầm hộp com trong tay quăng mạnh xuống đất, thức ăn trong hộp com, rơi là tả đầy đất.

Mọi người ở chỗ này không biết chuyện gì xảy ra, tất cả đều sửng sốt tại chỗ, ngơ ngác nhìn Vân Khởi, không biết nên làm sao bây giờ?

“Trong com có độc, “ Vân Khởi sắc mặt âm trầm, giọng nói lạnh như băng làm cho người ta kinh sợ.

“Cái gì có độc?”

Những người đưa com tới cùng những người đầu bếp kia chân lập tức mềm nhũn, liền xụi lơ trên mặt đất,

“Cái này không có khả năng, điều này sao có thể?” Đầu bếp biết rõ nếu như bên trong com này thật sự bị tra ra có chất độc, như vậy hậu quả không là

bọn họ có thể thừa nhận.

“Sẽ không, chúng ta nhìn tận mắt, tại sao có thể có độc?”

“Đúng vậy, hội trưởng, chúng ta sẽ không,”

“Hội trưởng, thật sự là oan uổng a!”

“...”

Xung quanh dị năng giả sắc mặt cũng đại biến, hiện tại đúng là thời khắc mấu chốt, nếu như lúc này xảy ra điều gì bất trắc, kia...

Mọi người nhìn không được ngẩng đầu nhìn trên đỉnh đầu tang thi động vật hung hãn không sợ chết, sắc mặt trắng bệch.

Vân Khởi nhìn lướt qua những đầu bếp kia, hỏi:

“Phòng bếp có thể có người xa lạ đi qua?”

Đầu bếp đã sợ hãi, nghe Vân Khởi lời nói, sững sờ, lập tức có người hô:

“Hội trưởng có, có cha ngài đi qua a.”

Thẩm Hoa Vinh? Vân Khởi cũng không nhìn được sững sờ, người nọ làm như thế nào tiến vào nơi này?

Vân Khởi sắc mặt âm trầm

“Ta không phải là đã hạ lệnh không cho hấn vào nơi này sao? Ai phóng hấn tiến vào nơi này?”

Nghe lời nói Vân Khởi, mọi người mới bừng tỉnh đại ngộ, mặc dù trước biết rõ cha hội trưởng muốn độc chết hội trưởng, nhưng là đáy lòng dù sao cũng là có một chút hoài nghi.

Bất quá lần này, mọi người nhưng là rất khẳng định, cha hội trưởng thật sự là muốn độc chết hội trưởng rồi.

Một lần còn có thể oan uổng, hai lần đó đâu?

Đã có dị năng giả đi ra ngoài điều tra chuyện từ đầu đến cuối rồi, lúc này vừa vặn trả lời:

“Hội trưởng, hai dị năng giả gác cổng đã chết rồi.”

Ồn ào!

Nghe lời dị năng giả kia nói, Vân Khởi hít sâu một hơi,

“Lại đi làm lại một chút com canh, hết thấy chờ tang thi thối lui sau lại suy xét.”

Vân Khởi mặc dù vững vàng, nhưng mà ai cũng nhìn ra được hội trưởng bọn họ thật sự rất giận. Phía ngoài tang thi còn đang liên tục tấn công căn cứ, dị năng giả chống cự tang thi nếu như không có Vân Khởi cung cấp tình hạch, đã sớm một chết đi mấy lần, lúc này nơi nào có người rảnh rỗi đi đuổi bắt Thẩm Hoa Vinh?

Chờ đánh lui tang thi, ngày tốt lành của Thẩm Hoa Vinh liền kết thúc, coi như là Vân Khởi muốn giết Thẩm Hoa Vinh, cũng sẽ không có người nói Vân Khởi cái gì không đúng, chỉ biết vỗ tay bảo hay.

Nếu như lần này kế hoạch của Thẩm Hoa Vinh thực hiện được, như vậy những dị năng giả ăn vào cũng sẽ chết đi, đến lúc đó, tang thi sẽ đánh vào căn cứ, khi đó, mọi người trong căn cứ sẽ chết, lúc này, tất cả mọi người hận không thể tự tay giết Thẩm Hoa Vinh.

Những đầu bếp kia gặp Vân Khởi cũng không có làm khó bọn họ, trong nội tâm vàng thêm áy náy sợ hãi, dè dặt cẩn thận hơn.

Những thứ này đầu bếp này thật vất vả có một cái công việc tốt, có nguồn thu nhập nuôi sống mình cùng gia đình, vốn là dè dặt cẩn thận, không nghĩ tới thế nhưng sẽ phát sinh loại chuyện như vậy, mấy vị đầu bếp trong nội tâm sợ hãi cực kỳ khủng hoảng, nhưng mà thật không nghĩ tới hội trưởng còn sẽ tin nhiệm bọn họ, mấy vị đầu bếp trong nội tâm âm thầm thở, lần này định không thể lại để xảy ra sai sót gì rồi.

Ở thời điểm đầu bếp nói Thẩm Hoa Vinh đi qua phòng bếp, người ở chỗ này cũng đã biết chuyện từ đầu đến cuối, trước bọn họ còn đang hoài nghi, nào có cha ruột nào lại muốn độc chết con gái ruột của mình?

Nhưng mà sau chuyện lần này, mọi người cũng đã tin tưởng không thể nghi ngờ, Thẩm Hoa Vinh kia chính là người có bệnh thần kinh, có người con gái tốt như hội trưởng bọn họ như vậy, thế nhưng không có hảo hảo quý trọng, còn muốn độc chết, thật sự là chán sống đây mà.

Đầu bếp dùng thời gian nhanh nhất, đã làm xong thức ăn, Vân Khởi mang theo mọi người com nước xong, lại tiếp theo chống lại tang thi.

Vân Khởi lạnh lùng nhìn thoáng qua tang thi đỉnh đầu kia đúng là âm hồn bất tán, tang thi lực công kích độ đã muốn giảm rồi, nghĩ đến qua không được bao lâu, tang thi cũng sắp muốn tàn đi.

Bất quá, đợi đến khi đó, có lẽ cô...

Từ đại thế gia đang ở trên tường thành nhìn xem tang thi ngoài thành đang yếu dần, rốt cục xem như thờ phào nhẹ nhõm, tang thi công kích rốt cục yếu đi.

Nhưng, đột nhiên, một trận sét chói tai đến cực điểm giống như theo từ chân trời xa xôi mà đến, khiến cho vô số người cảm thấy màng nhĩ muốn phình ra, nhìn không được lớn tiếng kêu lên.

Theo sau tiếng vang lên kì lạ kia, tang thi ở bên ngoài căn cứ lại bắt đầu điên cuồng công kích vào tường thành.

“Nguy rồi, tang thi dường như muốn nổi điên” tang thi xác thực lực đánh đã yếu đi, nhưng tang thi sau lưng rõ ràng cho thấy hắn không cam lòng, nghĩ muốn giết giữa một đợt cuối cùng.

Chỉ cần bây giờ có thể chống cự, như vậy tang thi sẽ tàn đi.

Trong căn cứ người tất cả đều giữ vững tinh thần, muốn cùng với tang thi tiến hành một trận đánh quyết tử.

Tang thi ở một lần cuối cùng công kích trở nên điên cuồng vô cùng, mãnh liệt như thủy triều vọt tới.

“Ngăn trở, ngăn trở.”

“Đây là một lần công kích cuối cùng của tang thi, mọi người nhất định phải ngăn trở!”

“Tang thi sắp không được rồi, vì căn cứ, vì người thân, mọi người nhất định phải ngăn trở.”

Từ đại gia tộc đều xuất hiện, tất cả mọi người biết rõ thời khắc quyết định sinh tử đã đến, lúc này, tất cả mọi người ánh mắt kiên định nhìn xem tang thi điên cuồng, chỉ có giết con tang thi này, bọn họ mới có thể sống, người thân của bọn họ mới có thể sống, nếu không phải là người chết chính là ta vong!

Thẩm Hoa Vinh cùng Thẩm Duyệt theo từ trong công hội đi ra cũng không có rời đi, mà là núp vào một góc khuất theo dõi.

“Tiểu Duyệt a, người nói Vân Khởi kia thật có thể bị độc chết sao?” Thẩm Hoa Vinh có chút không yên lòng hỏi.

Thẩm Duyệt trong nội tâm cũng lo lắng rất, cô đương nhiên hy vọng có thể thành công, nhưng nghe Thẩm Hoa Vinh hỏi có chút bức mình nói

“Sẽ thành công, yên tâm đi.”

Giống như là đang nói với Thẩm Hoa Vinh, lại càng giống là đang tự cho mình lòng tin vậy.

Nhưng mà một lúc sau hai người lại phát hiện, phía bên trong công hội thật yên tĩnh, không có chút rối loạn nào, hai người liếc mắt nhìn nhau, một loại dự cảm xấu tràn ngập ở trong lòng hai người.

Thẩm Hoa Vinh bây giờ thật sự rất hối hận, nếu như bọn họ thành công, hiện tại công hội nhất định sẽ phát sinh hoảng loạn, nhưng khi nhìn về phía bên trong công hội yên tĩnh thế kia, nhìn lại lưới phòng hộ trên đỉnh đầu, Thẩm Hoa Vinh biết rõ là đã thất bại.

Sớm biết rằng sẽ thất bại, hắn liền không cùng Thẩm Duyệt làm những chuyện điên khùng này rồi, lúc trước Vân Khởi mặc dù hoài nghi hắn, nhưng cũng không có chứng cứ xác thực, nhưng mà bây giờ coi như là xong rồi.

Thẩm Hoa Vinh nhìn về phía Thẩm Duyệt trong ánh mắt mang theo tia oán hận, nhưng lại không dám biểu hiện ra ngoài.

Hiện tại Vân Khởi nhất định hận không thể giết hắn rồi, vậy hắn hiện tại chỉ có thể đi theo sát sau lưng Thẩm Duyệt, dù sao cô ta ít nhất còn là một dị năng giả.

Nếu không chỉ bằng hắn, Vân Khởi nhất định sẽ giết hắn một cách dễ dàng.

Thẩm Duyệt hít sâu một hơi, mới có thể kiềm chế lửa giận trong lòng mình, vì cái gì? Vì cái gì?

Cô đâu có để lộ cái sơ hở gì, vì cái gì Vân Khởi lại phát hiện?

Hơn nữa rõ ràng độc kia không có hương vị, người bình thường nhất định là không thấy được, tiểu tiện nhân Vân Khởi kia như thế nào phát hiện ra?

“Đi, chúng ta nhanh chóng rời đi.” Thẩm Duyệt nhìn thoáng qua Thẩm Hoa Vinh, nhắc chân liền hướng ngoài thành đi.

Thẩm Hoa Vinh vội vàng đuổi theo

“Tiểu Duyệt a, chúng ta sẽ không có chuyện gì đi?”

“Hừ, “Thẩm Duyệt hừ lạnh một tiếng

“Có việc? Chúng ta đương nhiên sẽ có việc, nghĩ đến tiểu tiện nhân Vân Khởi kia chắc chắn đã hạ lệnh đuổi theo giết chúng ta xuống rồi đi.”

“Cái gì?” Thẩm Hoa Vinh vẻ mặt đưa đám, trong lòng hồi hận đến đứt ruột đứt gan rồi, hần không nên có lòng tham

Chứng kiến bộ dáng này của Thẩm Hoa Vinh, Thẩm Duyệt lại nhìn hần chường mắt, lạnh lùng mở miệng nói

“Ngươi nếu là cảm thấy đi theo ta nguy hiểm, ngươi có thể tự động rời đi a!”

Thẩm Hoa Vinh nghe lời Thẩm Duyệt nói, sợ thiếu chút nữa không đứng được, rời đi?

Hần ngược lại nghĩ a, hần mà rời khỏi cô ta chỉ biết sẽ bị chết nhanh hơn.

Thẩm Duyệt chứng kiến bộ dáng Thẩm Hoa Vinh giận mà không dám nói gì, cũng biết Thẩm Hoa Vinh chỉ là một kẻ bất lực.

Thẩm Hoa Vinh không dám nói gì, chỉ là hít vào thở ra phía sau lưng Thẩm Duyệt.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên một trận gió thổi qua, Thẩm Duyệt nhin không được nhắm mắt lại, lập tức một loại hơi thở băng hàn lạnh lẽo thấu xương đánh tới.

Thẩm Duyệt biến sắc, liền nhìn thấy người mặc áo đen xuất hiện ngay trước mặt, chính hần là người đưa cho cô chất độc.

Lần nữa gặp phải người áo đen, Thẩm Duyệt lần này rất là căng thẳng, cô muốn người áo đen cho cô chỗ tốt, nhưng lại không có hoàn thành nhiệm vụ mà người áo đen giao cho cô.

Thẩm Duyệt bản có thể biết rõ người áo đen trước mặt không dễ chọc, cho nên lần nữa nhìn thấy người áo đen, Thẩm Duyệt chợt dạ không dám nhìn vào con mắt của hần, trong nội tâm rất căng thẳng, thậm chí còn có một giọt mồ hôi lạnh theo đầu lông mày chảy xuống.

“Hừ, “ người áo đen phát ra hừ lạnh một tiếng, này tiếng hừ lạnh này nhìn như thanh âm phát ra không lớn, nhưng lại ở bên tai Thẩm Duyệt nổ vang, chấn động đến mức khiến màng nhĩ Thẩm Duyệt đau từng trận, thiếu chút nữa hộc máu, lui về phía sau một bước, ngã ngồi dưới đất.

“Phé vật vô năng.” Người áo đen rất tức giận.

Thẩm Hoa Vinh vốn là thấy một người áo đen đột nhiên xuất hiện ở trước mặt, cho là người Vân Khởi phái đến bắt hần, xoay người liền muốn chạy.

Nhưng khi nhìn đến Thẩm Duyệt lẳng lặng đứng ở nơi đó, trên mặt vẻ mặt dường như là biết người áo đen kia, Thẩm Hoa Vinh trong nội tâm hiếu kỳ, ngược lại nhất thời đứng ở bên cạnh. Thẩm Hoa Vinh không có nghe được người áo đen nói cái gì, chỉ nhìn thấy Thẩm Duyệt xụi lơ trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch.

Đây là kẻ địch?

Thẩm Hoa Vinh nghiêng đầu liền muốn chạy, nhưng mà Thẩm Hoa Vinh phát hiện, vô luận hần cố gắng như thế nào cũng không cất bước được, tựa hồ dậm chân tại chỗ, Thẩm Hoa Vinh mất lộ ra kinh hãi, hô hấp cố gắng nhẹ nhàng, động cũng không dám động.

“Đại nhân, oan uổng, không phải là ta không tận tâm, thật sự là Vân Khởi kia quá mức giáo hoạt, “Thẩm Duyệt không biết người trước mắt là ai, nhưng vì mình mệnh, cô ta khi nói chuyện với người áo đen đều rất nịnh nọt.

“Hừ, miệng lưỡi trơn tru, thất bại chính là thất bại, vô năng còn muốn người có ích lợi gì?” Người áo đen nói, cánh tay vung lên, làm như muốn giết Thẩm Duyệt.

“Không cần a” Thẩm Duyệt thê lương gọi một tiếng, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Đột nhiên, một đạo hắc ảnh xuất hiện ở trước mặt Thẩm Duyệt, thay cho cô ta đỡ được đạo lệ phong giết người kia.

Thẩm Duyệt cúi thấp đầu, thân thể cũng không có truyền đến kịch liệt đau nhức, Thẩm Duyệt ngẩng mạnh lên đầu một cái, liền vừa hay nhìn thấy một vóc người dị thường cao lớn, hai mắt đỏ bừng ngăn cản ở trước mặt cô.

Người đàn ông ở trước mắt lưng hùm vai gấu, trên mặt gân xanh nổi lên, khuôn mặt dữ tợn, nhưng ở trong mắt Thẩm Duyệt là vô cùng vui mừng.

Cô ta không biết người trước mắt là ai, nhưng mà cô ta biết rõ, cô ta tựa hồ sẽ không phải chết.

Nhưng mà xem người đàn ông ở trước mặt, Thẩm Duyệt lại phát hiện người đàn ông ở trước mặt tựa hồ có chút quen mắt, cẩn thận nhìn một cái, Thẩm Duyệt lập tức trừng lớn hai mắt, không thể tin kinh kêu ra tiếng

“Trần Thông?”

Người đàn ông ở trước mắt cứu cô ta không là ai khác đúng mà đúng là Trần Thông bị cô hạ chất độc kia.

Thẩm Duyệt như thế nào cũng không nghĩ ra, tại thời khắc sinh tử như vậy, người cứu cô ta, dĩ nhiên là kẻ mà cô ta vẫn xem thường, thậm chí còn hạ chất độc muốn giết chết, Trần Thông.

Thẩm Duyệt về mặt mê mang, người đàn ông kia sau khi nghe được Thẩm Duyệt kêu lên Trần Thông, mắt lộ mê mang, tựa hồ không biết là có ý gì.

Trước mắt Trần Thông trong miệng phát ra một loại tiếng gào thét của dã thú, hắn không biết hắn là ai, hắn chẳng qua là cảm thấy nữ nhân trước mắt, làm cho hắn nhìn không được thân cận.

Người áo đen kia không nghĩ tới ở lúc hắn giết người, thế nhưng có người ngăn cản, người áo đen cẩn thận đánh giá Trần Thông một chút, khoe miệng đột nhiên lộ ra một tia thích thú vui vẻ.

“Hào, ha ha, thật là không có nghĩ đến a!” Người áo đen cười quan sát Trần Thông, Trần Thông tựa hồ cũng phát giác được trước mắt người áo đen rất cường đại, mặc dù chần ở trước mặt Thẩm Duyệt, nhưng mà lại không có chủ động tiến công.

“Được rồi, nê mặt nguoi, hôm nay ta liền tha cho nữ nhân này” người áo đen nói xong, thân hình chuyển một cái, liền biến mất tại chỗ.

Thẩm Duyệt nhìn thấy người áo đen bỏ đi, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm, vỗ vỗ ngực, một bộ dáng sợ hãi không nói thành lời.

Thẩm Hoa Vinh thấy người áo đen kia đi rồi, hai chân mềm nhũn xụi lơ ở trên mặt đất, vội vã thở phào nhẹ nhõm, hắn không biết người nọ là ai, nhưng là hắn biết rõ người nọ rất nguy hiểm, hiện tại tốt lắm, hắn tựa hồ được cứu rồi.

Thẩm Hoa Vinh biết mình sau khi bảo vệ được một cái mạng, mới từ từ nhìn xem Thẩm Duyệt, ánh mắt lộ ra phẫn hận, đều là do tiện nhân này, đều là do cô ta không biết đắc tội với ai, mới làm liên lụy tới hắn, thật là đáng chết.

Thẩm Duyệt lại cũng không thèm nhìn tới Thẩm Hoa Vinh, mà đứng lên, nhìn người đàn ông bên cạnh, người đàn ông này con nguoi đỏ bừng, tia máu tràn ngập.

“Trần Thông?” Thẩm Duyệt thử thăm dò gọi một tiếng.

Trần Thông đã không biết nói chuyện, chỉ sững sờ nhìn xem Thẩm Duyệt, trong mắt thậm chí có chút nghi hoặc.

Thẩm Duyệt chợt dạ lợi hại, cô ta tự tay đem chất độc đút cho Trần Thông, cô ta sợ hãi, cô ta sợ Trần Thông là tìm cô ta báo thù. Thẩm Duyệt không dám động, cô ta sợ, cô ta vừa động, Trần Thông liền sẽ giết cô ta.

Còn là Thẩm Hoa Vinh cẩn thận đi đến bên cạnh Trần Thông, đối với Trần Thông lộ ra nụ cười nịnh nọt,

“Thật sự là rất cảm tạ ngài, cảm ơn ngài...”

Đối mặt với Thẩm Hoa Vinh cảm tạ, Trần Thông chỉ mê mang nhìn xem Thẩm Hoa Vinh, cũng không nói chuyện, cũng không động.

Thẩm Hoa Vinh có chút lúng túng, trong lòng hắn không thoải mái, nhưng mà đối mặt là Trần Thông, Thẩm Hoa Vinh lại một ít cũng không dám đem bất mãn ta của mình biểu đạt ra ngoài.

Thẩm Hoa Vinh nhìn xem Thẩm Duyệt đứng ở một bên ngây ngốc, nhìn không được đẩy Thẩm Duyệt một cái

“Đều là nguoi, “ trong giọng nói tràn đầy oán hận.

Nhưng mà còn không đợi Thẩm Hoa Vinh đẩy cái thứ hai, liền cảm thấy sau lưng giống như là bị người hung hăng đập một búa, chờ thời điểm hắn kịp phản ứng, thân thể đã bị đập mạnh vào tường.

“Phốc!” Thẩm Hoa Vinh phun ra một ngụm máu tươi, hai mắt đều ảm đạm đi không ít.

Trần Thông cũng đã chần ở trước mặt Thẩm Duyệt, lạnh lùng nhìn xem Thẩm Hoa Vinh.

Ánh mắt kia lạnh như băng, hù dọa Thẩm Hoa Vinh tâm sợ run lên, cổ họng cũng không dám thốt ra.

Mà Thẩm Duyệt ở một bên mắt sáng rực lên, ánh mắt tỏa sáng nhìn xem Trần Thông.

Toàn thân kích động như phát run, ngay cả giọng nói đều có chút run rẩy

“Nguoi... Nguoi...” Thẩm Duyệt chỉ Thẩm Hoa Vinh nằm trên mặt đất cách đó không xa nói:

“Đi, đánh hắn!”

Thẩm Duyệt nói đơn giản, hai mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Trần Thông.

Trần Thông nghe Thẩm Duyệt lời nói, ngay cả do dự cũng không có, vèo một cái, liền đứng ở trước mặt Thẩm Hoa Vinh, ở trong ánh mắt hoảng sợ của Thẩm Hoa Vinh, Trần Thông không chút lưu tình, một quyền đập vào trên mặt Thẩm Hoa Vinh.

“Răng rắc!” Thẩm Hoa Vinh ngay cả tiếng kêu thảm thiết cũng không có truyền ra, cái cằm liền bị đánh rớt.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Gặp mặt

Chương 107: Gặp mặt

Một màn này, khiến cho hai mắt Thẩm Duyệt trừng lớn, cô nhìn thoáng qua Thẩm Hoa Vinh nằm trên mặt đất học máu, trong mắt không có chút nào thương cảm nào, chỉ có hưng phấn. Trong miệng lại không nhịn được lẩm bẩm

“Hảo, hảo, ha ha...”

Trần Thông nhìn xem Thẩm Hoa Vinh bị hấn đánh cho học máu, lại không có chút cảm giác nào, đi đến gần, đá lên thêm một cước.

“Tốt lắm, dừng tay.” Thẩm Duyệt khước miệng hơi vênh, từ từ nói ra.

Trần Thông nghe lời Thẩm Duyệt nói, quả nhiên là dừng tay. Mà Thẩm Hoa Vinh nằm trên mặt đất vốn cho là mình chết chắc rồi, không nghĩ tới còn có thể giữ được mạng sống, nhìn Thẩm Duyệt ở trước mắt vênh vào tự đắc, trong nội tâm phức tạp. Muốn mở miệng nói nhưng không biết phải nói gì?

Thẩm Duyệt tự nhiên cũng không thềm để ý tới phản ứng của Thẩm Hoa Vinh, hai mắt sáng lên nhìn xem Trần Thông hiện tại.

Ngay cả Thẩm Duyệt cũng không nghĩ tới, cô ta vốn là muốn giết Trần Thông, nhưng mà làm cho cô ta không nghĩ tới chính là Trần Thông lại mạng lớn không chết, ngược lại đã lấy được thực lực mạnh như thế, thật khiến cho người ta khó có thể tưởng tượng được. Thẩm Duyệt thật muốn ngửa mặt lên trời cười to, trời cao đãi ngộ với cô ta đến cùng cũng không tệ, tốt, thật sự là tốt!

Thẩm Duyệt đắc ý, ngẩng đầu nhìn một cái lưới phòng hộ, bên ngoài tang thi lực công kích độ đã giảm bớt, nghĩ đến không bao lâu nữa, những tang thi kia sẽ thối lui.

Mà tiểu tiện nhân Vân Khởi kia tại lần này bỏ toàn lực chống cự tang thi tiến công, bỏ ra không ít công sức cùng tài lực là chuyện không có cách nào xóa bỏ, đến lúc đó, chờ tiểu tiện nhân kia ra tay, nghĩ đến chính mình liền gặp nguy hiểm đi?

Thẩm Duyệt nhìn thoáng qua Trần Thông ở bên cạnh, mặc dù Trần Thông hiện tại thay đổi rồi, nhưng mà bên cạnh Vân Khởi còn có nhiều dị năng giả như vậy, cô ta khẳng định không phải là đối thủ của Vân Khởi, cho nên, cô ta phải nhanh chóng rời đi thôi.

Chỉ là mẹ phải làm sao bây giờ?

Thẩm Duyệt trầm mặt, hướng tới phía ngoài thành mà đi, Trần Thông sít sao đi sau lưng Thẩm Duyệt, mà Thẩm Hoa Vinh đang nằm trên mặt đất, hơi há miệng nghĩ muốn lên tiếng, nhưng chỉ phun ra một búng máu liền hôn mê bất tỉnh.

Thẩm Duyệt mang theo Trần Thông trở về phòng nhỏ âm u kia.

Vân Khởi đã chống đỡ vài ngày này, sắc mặt cũng có chút tái nhợt, bất quá nhìn xem lực công kích của tang thi ở ngoài lưới phòng hộ, khước miệng nhếch lên một tia cười lạnh, cần phải nhanh đi?

Ở phía ngoài tường thành, tứ đại gia tộc nhìn xem tang thi đã có vẻ suy yếu, biết rõ thắng lợi trong tầm mắt rồi!

“Oanh!”

Đột nhiên một tiếng kêu động trời, ở phía sau tang thi vang lên, mọi người đều là cả kinh, không biết chuyện gì xảy ra?

“Hô!”

Chỉ thấy một bóng dáng bay trên trời mà đến, sau đó lại thấy một người bóng dáng khác lập tức đuổi kịp, hai người ở giữa không trung không ngừng đánh nhau, mỗi lần đánh nhau, sinh ra ảnh hưởng đánh thẳng ra xung quanh khiến cho tang thi ở bốn phía tan xương nát thịt.

“A!!!”

Chúng kiến loại tình cảnh này, trên tường thành tất cả mọi người nhin không được phát ra một tiếng kinh hãi!

Nhưng khi thời điểm nhìn rõ hai người kia, mọi người nhin không được phát sinh một tiếng hoan hô, nguyên lai một trong hai người đó lại là con người, một người khác hai mắt đỏ bừng, toàn thân tản ra sát khí, đúng là tang thi.

“Là thiếu gia!”

Cảnh vệ viên đứng bên cạnh Khung Chi, thấy rõ bóng dáng trên không trung, nhin không được sắc mặt đỏ lên, kích động hướng về phía Khung Chi kêu lên:

“Là thiếu gia a!”

Khung Chi đã sớm thấy rõ một trong hai bóng dáng đó là con trai của mình, chứng kiến con trai cùng tang thi đánh khó phân thắng bại, hung ác dị thường, trong nội tâm lo lắng đồng thời lại có chút tự hào!

Mà người trong tứ đại gia tộc, có rất nhiều người biết Khung Phong, sau khi nhìn thấy một trong hai bóng dáng đó là Khung Phong mừng rỡ đồng thời trong nội tâm lại có chút phức tạp, không nghĩ tới chỉ một đoạn thời gian không gặp, tiểu tử Khung gia lại mạnh hơn rồi.

“Xuy” Một tiếng vang thật lớn, một mảnh khói độc tràn ngập không trung, giống như bao phủ toàn bộ bầu trời, lại như một cái lưới lớn, đem Khung Phong сіt sao khóa trụ.

Mọi người nhin không được vì Khung Phong lo lắng, hiện giờ bọn họ không quản cái gì mà phân chia quyền lực gì gì đó, bọn họ hiện tại cũng hy vọng Khung Phong có thể thắng lợi, dù sao cuộc chiến này bọn họ đã tiêu hao quá nhiều và cũng mất đi quá nhiều.

“Oanh!”

Đột nhiên, một đạo bóng dáng theo từ bên trong làn khói độc lao ra, là Khung Phong, sau khi Khung Phong lao ra, lại đột nhiên xoay người, một chương đánh vào trên người tang thi chạy phía sau, tang thi bị đánh thân thể chấn động, lập tức một cánh tay bị đánh nổ tung.

Tang thi ánh mắt âm độc nhìn xem Khung Phong, âm lãnh cười cười, rồi lập tức xoay người chạy trốn.

Khung Phong nhìn xem tang thi chạy trốn cũng không có đuổi theo, hẳn hiện tại mặc dù không sợ tang thi kia, nhưng muốn giết nó, nhưng vẫn là không đủ.

Tang thi vương chạy trốn, tang thi cũng bắt đầu hoảng loạn lên, đội hình bắt đầu hoảng loạn.

Mà mọi người trên tường thành phát ra từng đợt tiếng hoan hô, bọn họ biết rõ trận này bọn họ đã thắng lợi.

Lập tức bọn họ có ý trí chiến đấu cao hơn công kích tang thi mạnh yếu, đem tất cả lực lượng toàn bộ đều phóng thích đi ra.

Tang thi rút cục... Lui!

Mặc dù cũng không có không ít tang thi cấp thấp ở ngoài thành, nhưng mà chúng đã đối với căn cứ không tạo được cái thương tổn gì.

Tất cả mọi người đều hoan hô ăn mừng...

Lưới phòng hộ ở phía trên căn cứ cũng được thu lại, tang thi ở trên bầu trời đã không có còn dư lại bao nhiêu, Vân Khởi thở phào nhẹ nhõm, đứng lên.

“Hội trưởng, chúng ta đã thành công!”

“Thật sự là quá tốt!”

“Hội trưởng...”

Trong công hội mọi người ôm chầm lẫn nhau, cảm giác sống sót thật sự là quá tốt, hai ngày nay bọn họ lo lắng hãi hùng từng giây từng phút, hiện giờ bọn họ càng thêm quý trọng cuộc sống bây giờ.

Trên tường thành, Khung Chi nhìn xem con trai càng lớn càng thành thực chừng mực, trong mắt từ từ đều hiện lên vẻ kiêu ngạo, nhin không được tiến lên, lấy tay nện vào bả vai Khung Phong, cười nói:

“Tiểu tử thú, làm tốt lắm!”

“Ha ha!” Đối mặt được cha khen ngợi, Khung Phong cũng nhin không được bật cười.

Lần này tang thi đoàn mặc dù tản đi rồi, nhưng mà tổn thất của bọn họ cũng không ít. Bất quá tứ đại gia tộc sau khi chứng kiến thực lực Phong nhi, nghĩ đến sẽ phải kiêng kỵ vài phần.

Khung Chi cao hứng kéo Khung Phong trở về trong thành, hai ngày nay mệt mỏi chết rồi, sau khi trở về, định phải nghỉ ngơi cho thật khỏe!

Trên tường thành mọi người rồi rít cười đùa cùng bằng hữu, kéo nhau đi ăn mừng, gánh nặng áp chế trong lòng tan đi, tất cả mọi người trong nội tâm đều buông lỏng.

Ngày này căn cứ tràn đầy vui vẻ, tràn đầy tiếng cười nói, tất cả mọi người đều đi trên đường lớn, trong căn cứ tứ đại gia tộc để ăn mừng thắng lợi này, thế nhưng hào phóng xuất ra lương thực cùng một chút rau dưa, miễn phí cho tất cả mọi người trong căn cứ vào ăn.

Mặc dù lương thực có đã có chút mốc meo, rau dưa cũng có chút nát, nhưng là đối với người trong căn cứ lúc mặt thể kéo tới cơm không đủ no mà nói thì đây không thể nghi ngờ là chuyện đáng giá để ăn mừng.

Mà có vài người lại không bỏ được nghi ngại, căn cứ vì kích thích mọi người giết tang thi, một lần nữa ra nhiệm vụ, giết 100 tang thi cấp một liền ban thưởng một cân lương thực.

Tang thi cấp một đã không nhiều lắm, nhưng tang thi động vật cấp một lại có rất nhiều, mặc dù 100 con tang thi mới được một cân lương thực, nhưng chuyện này ít nhất cấp thêm hy vọng cho rất nhiều người, dù sao tang thi cấp một vẫn tương đối dễ dàng giết chết.

Coi như là người bình thường cũng có thể giết chết, cho nên rất nhiều người bình thường, sau khi biết rõ tin tức này, thậm chí ngay cả nghi ngại đều không bỏ được, trực tiếp ra khỏi cửa thành, phải cố gắng giết nhiều tang thi một chút.

Tang thi đã tan đi, nhưng mà rất nhiều tang thi động vật cấp thấp không có trí lực, còn rất nhiều đều ở bên ngoài căn cứ, cấp rất nhiều cơ hội cho mọi người, mặc dù trong đó tránh có thể chết, nhưng mà rất nhiều người trên mặt càng nhiều hy vọng hơn.

Trước kia rất nhiều người cho rằng mặt thể là thiên hạ của dị năng giả, chỉ có dị năng giả mới có thể sinh tồn được, rất nhiều người bình thường đều bị chết đói, nếu không chết, cũng là tầng lớp nghèo đói nhất trong xã hội, lúc nào cũng ăn không đủ no mặc không đủ ấm.

Ở thời điểm tất cả mọi người đang ăn mừng, Vân Khởi ra lệnh cho người đi bắt mẹ con Thẩm Duyệt cùng Thẩm Hoa Vinh, lần này cô tuyệt sẽ không ở ruộng chiều ba người này, nhất định phải khiến ba người bọn họ vì hành vi ngu xuẩn phải trả giá cao bằng sinh mạng.

Về phương diện khác, Vân Khởi đem nhân vật cấp cao tâm phúc trong công hội triệu tập lại, mặc dù nguy cơ tang thi giải trừ, nhưng mà cũng cô bại lộ không ít bí mật. Vì phòng ngừa những người kia giết người cướp của, Vân Khởi lệnh cho tất cả mọi người tăng cao cảnh giác, dưới tình huống vạn bất đắc dĩ, có thể buông tha cho công hội.

Người do Vân Khởi phái đi ra bắt mấy người Thẩm Duyệt đã trở lại, nhưng lại không có phát hiện mẹ con Thẩm Duyệt, chỉ phát hiện Thẩm Hoa Vinh nằm ở trên đường ăn xin.

Lúc này Thẩm Hoa Vinh, cơ hồ là toàn thân tê liệt, mắt miệng méo nghiêng, toàn thân phát ra mùi thối.

Thẩm Hoa Vinh vốn cho là hán liền chết đi như vậy, không nghĩ tới trước khi chết còn có thể nhìn thấy Vân Khởi, giây giụa lấy giờ tay lên, run rẩy chỉ Vân Khởi, trong miệng phát ra thanh âm mơ hồ

“Tiểu Khởi a... Xem ở ta là cha của ngươi, cứu ta... Cứu ta.”

Lúc này trong phòng chỉ có Vân Khởi, Vân Khởi cười lạnh một tiếng, trước cô dung túng Thẩm Hoa Vinh, còn không phải là vì ngày hôm nay sao?

Vì có thể danh chính ngôn thuận giết Thẩm Hoa Vinh, cô đối Thẩm Hoa Vinh nhưng là vô cùng dung túng đấy a!

Cô vốn cũng không phải là Vân Khởi chân chính, nếu như Thẩm Hoa Vinh thức thời, cô có lẽ sẽ xem xét hán là cha Vân Khởi, trừng phạt hán một phen, lưu lại cho hán một cái mạng.

Nhưng mà Thẩm Hoa Vinh tự mình tìm đường chết, ở đâu có thể oán được cô đâu!

Thẩm Hoa Vinh biết rõ hán đã đắc tội chết với đứa con gái này rồi, nhưng mà hán là biết rõ tính tình của đứa con gái này, ôm một tia hi vọng cuối cùng, hy vọng Vân Khởi giống như trước đây có thể buông tha hán.

“Tiểu Khởi a...” Thẩm Hoa Vinh nước mắt giàn giụa

“Đều là do Thẩm Duyệt làm hại ta a, ngươi không nên trách cha được hay không, trước kia đều là cha không tốt, cha sẽ sửa, sẽ sửa, ngươi liền tha thứ cha đi?”

Cha? Vân Khởi cười lạnh, người đàn ông ở trước mắt cô cũng xứng làm ba của cô? Ba của cô chưa bao giờ là hán.

Vân Khởi ngồi xổm xuống, nhìn xem Thẩm Hoa Vinh

“Tha thứ cho ngươi?”

Thẩm Hoa Vinh gật đầu mạnh

“Tiểu Khởi, ta là của ngươi cha a, cha ruột a, tha thứ cho ta đi.”

“Cha?” Vân Khởi cười lạnh

“Ngươi cũng xứng?”

Nghe Vân Khởi nói như thế, Thẩm Hoa Vinh nhin không được gào khóc

“Đều là cha có lỗi, đều là do cha có lỗi, ngươi giết ta đi, giết ta đi.”

Vân Khởi biết rõ Thẩm Hoa Vinh đây là lấy lui làm tiến, chẳng lẽ hấn cho rằng cô thật sự không dám giết hấn?

“Tốt, ngươi đã tự mình tìm chết, ta làm con gái này, tự nhiên muốn thỏa mãn nguyện vọng của ngươi!”

“A?” Thẩm Hoa Vinh sững sờ.

Hấn chỉ là đang muốn nhắc nhở Vân Khởi, hấn là cha ruột của cô, hấn không tin Vân Khởi thật sự dám giết hấn.

Nhưng mà hấn thật sự không nghĩ tới Vân Khởi có thể nói như thế, thế nhưng nói muốn thành toàn cho hấn, muốn giết hấn.

Không, không, hấn không muốn chết, không muốn!

Nhìn xem Thẩm Hoa Vinh trong mắt sợ hãi cùng không thể tin, Vân Khởi cũng biết, Thẩm Hoa Vinh như thế nào cam lòng chết dễ dàng thế đâu?

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109: Rời đi!

Chương 108: Rời đi!

Vân Khởi tay vung lên, một trận kinh phong quét qua, Thẩm Hoa Vinh ở trên mặt đất ngay cả kêu thảm thiết cũng không có kịp phát ra một tiếng, liền tắt thở, ngược lại được ra đi thanh thản.

Vân Khởi ra lệnh cho người ở phía bên ngoài tiến vào đem Thẩm Hoa Vinh mang đi

“An táng thật tốt!”

Thủ vệ nghiêm túc gật đầu, bọn họ đều là có thể hiểu được, hội trưởng đại nhân bây giờ nhất định rất khó chịu.

Ở nơi mặt thế này, người bình thường sau khi chết, vì phòng ngừa ôn dịch, hoặc là vì khuẩn bệnh độc, thi thể cũng là ở trong vòng hai giờ liền hỏa táng.

Sau khi hỏa táng, tro cốt cũng bị đổ bừa bãi vào một góc. Mà chỉ có một vài người có thân phận đặc thù mới có thể lấy được một ngôi mộ, mà Vân Khởi không thể nghi ngờ là người trong đám người có đãi ngộ đặc thù ấy.

Thẩm Hoa Vinh tự nhiên là dính một chút phúc lợi của Vân Khởi, mới có thể sau khi hỏa táng, liền có một ngôi mộ nhỏ.

Chờ sau khi toàn bộ căn cứ an tĩnh lại, đã là một ngày sau đó rồi.

Vân Khởi đứng trên tầng thượng công hội, nhìn xem đêm đen nhánh vô cùng, đột nhiên, Vân Khởi lỗ tai vừa động, Vân Khởi cười lạnh:

“Nếu đã đến đây, liền đi ra đi!”

“Vèo! Vèo! Vèo!”

Một đám người mặc đồ đen trong nháy mắt xuất hiện, đem Vân Khởi bao vây vào giữa.

Vân Khởi có thể cảm nhận được, những người mặc đồ đen này ít nhất cũng là dị năng giả cấp sáu, thật sự là quá dễ mất tới cô a.

Những người mặc đồ đen này thật sự là một câu nói nhảm cũng không có, đi lên liền trực tiếp động thủ, Vân Khởi phóng thích tinh thần lực, người mặc đồ đen ở xung quanh động tác trong nháy mắt chậm lại, bị Vân Khởi kiềm chế.

Vân Khởi một quyền đánh ra, hai người mặc đồ đen trong nháy mắt liền chết, người mặc đồ đen ở xung quanh liếc mắt nhìn nhau, mặc dù biết lợi hại Vân Khởi, nhưng là không nghĩ tới Vân Khởi khó có thể đối phó như thế này.

Bất quá Vân Khởi bất quá là một người, bọn họ nhiều người như vậy, chẳng lẽ còn không đối phó được một mình Vân Khởi sao?

Vân Khởi mặc dù chiếm thượng phong, nhưng người mặc đồ đen càng đến càng nhiều, Vân Khởi bắt đầu muốn bắt ngờ chạy trốn, người mặc đồ đen động tác tăng nhanh, Vân Khởi hôm nay phải chết.

Nhưng mà Vân Khởi quá mức lợi hại, có thể từ trong vòng vây Vân Khởi chạy thoát.

Người trong công hội, sớm đã bị vài người trong đại thế gia âm thầm mua chuộc, Vân Khởi đi thẳng đến trên đường cái.

Người trên đường cái thấy đột nhiên xuất hiện Vân Khởi cùng đám người mặc đồ đen kia sợ hết hồn.

Người mặc đồ đen trong nội tâm âm thầm kêu. Biết rõ hôm nay là không thể nào giết Vân Khởi được rồi, vừa định muốn rút lui.

Lại không nghĩ tới Vân Khởi thể nhưng lớn tiếng kêu lên:

“Quyền gia, Tiết gia, Ngô gia bọn người các ngươi ngụy quân tử, tiểu nhân, lúc tang thi đột kích, nếu không phải do ta xuất ra tinh thạch, lúc này ở đâu còn có căn cứ? Không nghĩ tới căn cứ vừa mới bảo tồn, các ngươi liền nghĩ muốn giết ta?”

Vân Khởi vẻ mặt phẫn hận

“Các ngươi đã ác độc như thế, vậy cũng đừng trách ta Vân Khởi lòng dạ độc ác!”

Trên đường cái người lại đột nhiên thoáng cái sững sốt, bọn họ không nghĩ tới thể nhưng có thể nghe chuyện động trời đó!

Người mặc đồ đen biết rõ nguy rồi, không có nghĩ đến Vân Khởi làm ra chuyện như thế này, dĩ nhiên cũng rất tùy tiện đem chuyện nói ra, thật sự là ngoài dự liệu của bọn họ.

Tình huống trước mắt, người mặc đồ đen biết mình xử lý không được, chỉ có thể vung tay lên, mang theo thuộc hạ rút lui.

Vân Khởi gặp người mặc đồ đen rút lui, trong nội tâm cười lạnh, đối với đám người trên đường cái giống như còn chưa kịp phản ứng nói:

“Các vị, ta Vân Khởi tự giác chưa từng làm qua chuyện có lỗi với căn cứ, ngược lại ở lúc tang thi đột kích, vì căn cứ an toàn anh dũng chống cự, không nghĩ tới căn cứ vừa mới không việc gì, bọn họ liền chịu không được Vân Khởi ta, Vân Khởi ta hôm nay liền dẫn đầu công hội lính đánh thuê rồi đi căn cứ, ở thành phố Z một lần nữa thành lập trụ sở thuộc về ta, các vị cáo từ!”

Vân Khởi nói xong, cũng không để ý tới đám người xung quanh hỗn loạn, trực tiếp biến mất ở không trung.

Hôm nay hết thảy, Vân Khởi sớm đã dự liệu, biết rõ kia vài đại thế gia là sẽ không bỏ qua cho mình, đáng hận là lực lượng của cô bây giờ còn yếu. Nếu cùng tứ đại thế gia liều mạng một cái người chết ta sống, nhưng đến cuối cùng đạt được lớn nhất ích lợi chính là tang thi, đem tang thi tiêu diệt hết điều kiện tiên quyết, những thứ ngụy quân tử kia vẫn có một chút tác dụng, tạm thời lưu họ tên bọn họ.

Mà đám người Cao Lô, Dung Ly đã sớm ở Vân Khởi hạ ám hiệu, mang theo nhân viên trung thành với công hội ly khai khỏi căn cứ, đi thành phố Z.

Vì bọn họ sắp kiến tạo căn cứ đánh hạ trụ cột của chính mình. Thành phố Z là trung tâm toàn nước, rời xa biển cả, không có tang thi ở biển cả công kích, nhưng mà trong căn cứ có vài thể lực lớn chiếm giữ, muốn thanh trừ vài thể lực lớn cũng không phải là dễ.

Thành phố Z mặc dù không bằng căn cứ thủ đô, nhưng là theo điều tra, trong căn cứ thành phố Z có ít nhất cũng 1 triệu người là nhân loại còn sống.

Vân Khởi tiêu sái rồi đi, nhưng mà vài đại thế gia lại gặp họa, Vân Khởi một thân một mình quật khởi cũng rất truyền kỳ, danh vọng ở trong căn cứ rất cao, chớ đừng nói chi là lần này chống lại tang thi, Vân Khởi làm ra cống hiến, đó là quá rõ ràng.

Danh vọng của Vân Khởi càng tăng lên, trong căn cứ không biết có bao nhiêu người sùng bái Vân Khởi. Nhưng mà khiến cho tất cả mọi người cũng không nghĩ tới, trong căn cứ đối với đại công thần này chẳng những không có ngợi khen, ngược lại muốn phái người sát hại Vân Khởi.

Lúc ấy trên đường cái nhiều người mặc đồ đen như vậy vây công một mình Vân Khởi, không biết bị bao nhiêu người chứng kiến, chuyện này muốn giấu giếm căn bản là không thể nào.

Hơn nữa, lúc ấy Vân Khởi mình cũng nói là vài đại thế gia muốn giết cô, lại khơi dậy sự phẫn nộ của dân chúng. Điều này cũng tạo thành uy tín vài đại thế gia ở trong căn cứ giảm xuống mạnh, tạo thành về sau trong căn cứ rất nhiều người rời khỏi căn cứ, tới hướng trụ sở mới của Long Châu công hội sinh sống.

Vân Khởi duy nhất không có nói Khung gia đối với cô động thủ, trong căn cứ người đối Khung gia ngược lại rất bội phục, uy tín của Khung gia trong lúc nhất thời thể nhưng áp chế qua cả Quyền gia, chớ đừng nói chi là trong Khung gia còn có một thiếu niên anh hùng!

Khung gia cùng Vân Khởi quan hệ luôn luôn là thật tốt, lần này Vân Khởi trốn đi, tự nhiên là cùng với Khung Chi liên lạc qua.

Tam đại thế gia âm thầm đi tìm Khung Chi, muốn Khung Chi cùng ra tay, giết chết Vân Khởi, đến lúc đó bảo bối trong tay Vân Khởi, tự nhiên sẽ là do

tứ đại thế gia cùng hưởng.

Mặt thế ai cũng không phải là người ngu, dựa vào Vân Khởi tùy tiện lấy vật gì đó, bọn họ đã sớm đoán được Vân Khởi trong tay có bảo bối khó lường.

Bảo bối như vậy, sao lại không có ai không động tâm, chỉ cần có thể đạt được kiện bảo bối kia, như vậy trở thành đứng đầu thiên hạ, cũng không phải là không thể được.

Căn cứ Thành phố Z cách thành phố B có ba ngày lộ trình, nếu như ở trước mặt thế, lái xe nhanh nhất mà nói, một ngày cũng đã đến, nhưng mà sau mặt thế, lộ trình thỉnh thoảng gặp một chút tang thi ngăn cản con đường, hành tẩu tự nhiên không thông thuận như vậy.

Đám người Cao Lôi cùng Dung Ly toàn bộ tốn gần một tuần lễ mới đi đến thành phố Z.

Lần này người đi theo Vân Khởi tới đây không đơn giản chỉ có nhân vật cao cấp trong công hội, còn có người đối với Vân Khởi dị thường chân thành hâm mộ, nhân số ước chừng có một ngàn người. Trong tay Vân Khởi có không gian vật tư phong phú, ăn lại là nhiều không kể xiết, nhiều người cô cũng nuôi nổi.

Ở cửa căn cứ thành phố Z có rất nhiều người lui tới, đều là mấy người một đội, có một thân một mối, sau lưng đeo túi xách, vào căn cứ, nghĩ đến chắc là người ở bên ngoài hoàn thành nhiệm vụ trở lại căn cứ.

Còn có người tinh thần vô cùng phấn chấn theo từ bên trong căn cứ đi ra ngoài chấp hành nhiệm vụ.

Cửa có người gác, trong tay cầm súng máy, mặc dù súng máy đối với dị năng giả không có bao nhiêu tác dụng, nhưng là dùng để uy hiếp người bình thường vẫn rất có hiệu quả.

Người gác cửa rất lớn lối, mọi người tiến vào căn cứ đều bị bọn họ hung hăng vơ vét, dị năng giả thì hoàn hảo không sao, nếu như là người bình thường, vậy bọn họ thái độ ngạo mạn, thật là khiến cho trong lòng mọi người muốn giết bọn họ bao nhiêu lần rồi.

Vẫn còn có người gác cửa coi như là có chút ánh mắt, nhìn thấy đội ngũ Vân Khởi có hơn một ngàn người, vội lên trước hỏi thăm, thái độ cũng thân thiện rất nhiều.

“Xin hỏi chư vị là muốn vào thành?”

Dung Ly nhìn thủ vệ kia một cái, không lưu dấu vết nhìn qua Vân Khởi thấy gât đầu, liền tiến lên phía trước nói:

“Đúng vậy, không biết muốn chúng ta nộp bao nhiêu lương thực?”

Thủ vệ kia có thể cảm giác được đám người kia tuyệt đối không đơn giản, ít nhất không phải là cái tiểu thụ vệ gác cổng như hắn có thể đắc tội được, vội nói:

“Dị năng giả không cần nộp bất kỳ vật tư gì, nhưng mà người bình thường muốn nộp ít nhất phải một cân lương thực vật tư.”

Một cân lương thực?

Đối với dị năng giả thường xuyên làm nhiệm vụ ngược lại không coi vào đâu, nhưng là đối với người bình thường mà nói, cũng đã là không thấp.

Dung Ly nghe thủ vệ kia nói xong, liền cười nói:

“Vậy thì thật là thật trùng hợp, đoàn người chúng ta đều là dị năng giả ngược lại giảm đi không ít vật tư đâu!”

Thủ vệ kia nghe xong liền biến sắc, không đợi hắn phân phó cái gì, bên cạnh đã có người thật nhanh chạy ra xa, cũng không biết đem tin tức này thông báo cho thể lực tứ phương trong căn cứ đó chứ.

Trước kia cũng là chưa từng xảy ra chuyện như vậy, căn cứ có hai thế lực lớn, Cát lão đại, thủ hạ có ba trăm dị năng giả, trong đó có hai trăm đều là đi theo Cát lão đại cùng đi thành phố Z giành chính quyền.

Nhưng mà ngay cả lão đại thành phố Z được xưng ngân hồ lão hồ ly Từ lão đại thủ hạ cũng bất quá mới sáu trăm dị năng giả, nhưng mà đội ngũ trước mặt này nói ít cũng có gần ngàn người, nếu như một cỗ thể lực lớn như thế này vào căn cứ, đây chính là đảo mắt liền áp chế qua Từ lão đại, trở thành chủ nhân căn cứ a!

Thủ vệ há to miệng, không nói gì thêm, thân thể hơi có chút run rẩy, chắn trước mặt Dung Ly, rõ ràng muốn tránh ra thân thể, nhưng là nghĩ đến cái gì, lại chỉ có thể ngăn cản trước mặt Dung Ly, không để cho đoàn người bọn họ tiến vào.

Vân Khởi biết rõ, một cỗ thể lực này bọn họ, đã khiến cho tất cả thể lực của toàn bộ thành phố Z chú ý, bọn họ không nghĩ đến sẽ tiến vào căn cứ.

Bất quá, Vân Khởi cô nếu đã đến đây, liền không có tính toán cứ như vậy đi, bằng thực lực của cô, hơn nữa những người ở dưới tay cô này, nghĩ đến trong căn cứ không ai có thể ngăn trở bọn họ.

Cát lão đại là một người đàn ông đầu tóc hơn ba mươi tuổi, vóc người hơi mập, trước mặt thế là một chủ lò giết mổ. Bình thường làm người coi như là

trượng nghĩa, trong tay lại có tiền, lại thích kết kết giao bằng hữu, cả ngày uống rượu đánh bài, trong tay ngược lại cũng tập kết không ít người.

Mặt thể tiến đến, thức tỉnh dị năng hệ kim, mang theo trợ thủ, đi tới nơi thành phố Z này, xem như cầm rỗi rồi, trở thành thể lực lớn thứ hai của căn cứ.

Cát lão đại làm người rất háo sắc, ngày hôm nay, đang lúc hân hoan đùa với người vợ thứ 19 mới thu vào, liền bị người quấy rầy làm mất hào hứng.

Cát lão đại rất mất hứng thăm mắng một tiếng, ngoài cửa tiểu đệ tự nhiên biết rõ lão đại mất hứng, nhưng mà mới vừa đạt được tin tức kia, hân cũng chỉ có thể nhận mệnh gõ cửa.

Cát lão đại mất hứng đẩy ra mỹ nhân trong ngực tròn bóng, lại hung hăng sờ bóp, lúc này mới hùng hùng hổ hổ mặc quần áo vào, mở cửa.

Nhìn đến ngoài cửa tiểu đệ, mất hứng hỏi:

“Xảy ra chuyện gì? Gấp gấp như vậy, không biết lão tử có chuyện quan trọng còn phải làm sao?”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 110: Địa phương mới!

Chứng kiến bộ dáng mất hứng của Cát lão đại, tiểu đệ gõ cửa kia gấp rút làm ra vẻ mặt nịnh nọt cười nói:

“Lão đại thứ tội a, không có chuyện trọng yếu, ai dám quấy rầy ngài hào hứng a?”

Cát lão đại tự nhiên biết rõ tiểu đệ nói là thật, nhưng là trong lòng hân chính là không thoải mái, nghe được lời nói của tiểu đệ, mới thông thả ung dung hỏi:

“Rốt cuộc xảy ra chuyện trọng yếu gì, khiến người gấp rút như vậy?”

Tiểu đệ nhìn bộ dáng Cát lão đại thoải mái tự tại như vậy, trong lòng liền không nhận được oán thâm, trên mặt lại làm ra vẻ mặt ngưng trọng

“Lão đại, theo người của chúng ta đến báo, nói là ngoài trụ sở một cỗ thể lực khổng lồ đến đây, số lượng dị năng giả khoảng chừng một ngàn người!”

“Cái gì?” Cát lão đại chính đang đeo caravat, được nghe lời ấy, căng thẳng, kéo cả vạt hết sức, thiếu chút nữa tự siết chết hân.

“Khụ khụ khụ. . .”

Cát lão đại một bên buông cà vạt, vừa nói:

“Bao nhiêu người tới?”

Xem con mắt Cát lão đại kia trùng so với nhãn bồ còn lớn hơn, vậy tiểu đệ vội nói:

“Một ngàn người!”

“Một ngàn người!” Cát lão đại hít một hơi khí lạnh, Từ lão hồ ly chỗ đó cũng bắt quá mới có sáu trăm dị năng giả, có thể ở căn cứ xưng vương xưng bá, nếu một cỗ thể lực như này vào căn cứ, kia đến lúc đó ai xưng vương còn không nhất định đâu?

Cát lão đại có thể ngồi ở vị trí người đứng đầu, tự nhiên cũng không phải là một người đơn giản.

“Kia. . . Những người kia hiện tại ở đâu?”

“Liên ở ngoài thành!”

“Đi!” Cát lão đại híp híp mắt, nhắc chân đi ra ngoài

“Kêu thêm người.”

“Vâng!”

Từ lão hồ ly, nói lão cũng coi như cũng lão, bất quá năm nay mới năm mươi tuổi, trước mặt thể cũng chỉ là một ông lão bình thường, nhưng mà sau mặt thể tiến đến, Từ lão hồ ly thức tỉnh dị năng, thân thể ngược lại trở nên cường tráng hơn so với người trẻ tuổi, cộng thêm đầu óc linh hoạt tính kế chồng chất, trở thành chủ một thể lực đầu tiên ở thành phố Z cầm rỗi.

Từ lão hồ ly không có yêu thích khác lạ, chỉ thích uống trà, trước mặt thể là một lão tổng giám đốc công ty lớn, trong tay không thiếu tiền, sau mặt thể, thủ hạ lại có nhiều người như vậy, nhưng mà theo mặt thể tiến đến, trà cũng càng ngày khan hiếm. Trước kia xem thường từng vụn trà, hiện tại muốn có một ấm cũng đều rất không dễ dàng.

Từ lão hồ ly đang ở nhà uống trà, trà này là do thủ hạ thật vất vả lắm mới đổi lấy được một chút bột trà Long Tĩnh, trước mặt thể một hộp bất quá cũng chỉ bảy tám chục tệ, nhưng mà bây giờ thật là đào kim đáy bể.

Từ lão hồ ly khuôn mặt thanh tú, đầu tóc đen nhánh, thân thể mặc dù nhỏ gầy, thể nhưng gầy gò thân thể lại che dấu được tuổi thật của hắn, nếu như chính hắn không nói, người khác thấy nhiều lắm là nói hắn chỉ mới có sắp ba mươi tuổi, không có ai tin tưởng đây đã là lão nhân trên năm mươi tuổi rồi.

Từ lão hồ ly đúng là dị năng giả hệ tinh thần, cho nên không người nào dám xem nhẹ hắn.

Từ lão hồ ly chậm chạp đem nước nóng rót vào trong chén trà, nghe trà cổ mùi thơm ngát, nhin không được vẻ mặt hưởng thụ nhắm mắt lại.

“Cốc! Cốc! Cốc!”

Từ lão hồ ly hai con mắt đang nhắm lại, nghe được tiếng đập cửa, nhin không được nhíu lông mày.

Bình thường những người này cũng biết hiện giờ là thời gian trà chiều của hắn, sẽ không có ai đang lúc này đi quấy rầy hắn, lúc này sẽ là ai tìm đến hắn?

Hơn nữa, căn cứ ở phía ngoài tang thi đoàn tấn công đến mới là chuyện đại sự quan trọng, chứ bình thường đều là một chút chuyện lông gà vò tỏi, nghĩ đến cũng không có gì lớn chuyện.

Từ lão hồ ly chậm chạp mở miệng

“Vào đi!”

Đi vào là thủ hạ tín nhiệm nhất của Từ lão hồ ly Lý Tam Thuận.

“Chuyện gì a?” Từ lão hồ ly nhìn thoáng qua Lý Tam Thuận, hai mắt lại nhắm nghiền

“Có chuyện gì đáng giá khiến người tự thân xuất mã a?”

Lý Tam Thuận nhìn xem bộ dáng định thần nhàn hạ kia của Từ lão hồ ly, liền không nhin được sốt ruột nói:

“Đại ca, người mau dậy đi, ngoài thành đến đây một nhóm người, khoảng chừng một ngàn dị năng giả!”

“Cái gì?” Từ lão hồ ly thoáng cái giật mình đứng dậy, nhìn Lý Tam Thuận hỏi

“Một ngàn dị năng giả? Ngoài thành?”

Đối mặt với ánh mắt không thể tin kia của Từ lão hồ ly, Lý Tam Thuận khẳng định gật đầu

“Đúng vậy, lão đại, cho nên ngài mau đi ra xem một chút đi.”

“Một ngàn dị năng giả? Thật sự là một cỡ thể lực không nhỏ a! Là ai đây?” Từ lão hồ ly nghĩ tới phụ cận có kia một cỡ thể lực thể nhưng nào có thể có một ngàn dị năng giả?

Nhưng mà nghĩ tới nghĩ lui, cũng không nghĩ ra một cái thể lực nào nhiều dị năng giả như thế.

Như vậy cỡ thể lực này, từ lão hồ ly tự nhiên rất coi trọng, dù sao một cỡ thể lực lớn như vậy, có thể vượt qua thực lực của hắn, hắn ở căn cứ này chiếm giữ lâu như vậy, đã sớm cho mình là chủ nhân của căn cứ này, ở đâu cho phép người khác tới tranh đoạt vị trí với hắn?

Từ lão hồ ly ánh mắt có chút khẽ nheo lại, sau đó mới nói:

“Tam thuận kêu lên các huynh đệ đi theo ta,“ nói liền đứng lên

“Ta lại muốn nhìn một chút người kia là thần thánh phương nào muốn đến căn cứ của chúng ta nơi này cảm ể.”

“Xem một chút, đến cùng này là cường long qua đường hay là cường hào ác bá!”

Vân Khởi nhìn xem ở cửa thủ vệ vậy tới càng ngày càng nhiều, mặc dù những thủ vệ này phần lớn đều là người bình thường, nhưng mà Vân Khởi vẫn còn đứng tại nguyên chỗ không hề động, nòng phải đợi chính là những người sau lưng mấy người thủ vệ này.

Không đầy một lát, Cát lão đại dẫn đầu đi ra ngoài cửa thành.

Cát lão đại liếc mắt liền thấy được Vân Khởi đứng ở giữa đoàn người ngoài cửa thành.

Con mắt của Cát lão đại liền ngóc ra, thời điểm liếc mắt thấy được Vân Khởi đứng ở trong đám người, Cát lão đại con mắt trong phút chốc sáng ngời, gắt gao nhìn chăm chăm Vân Khởi.

Vân Khởi đột nhiên cảm giác được một cỗ ánh mắt nóng bỏng, nhìn lại, vừa hay chạm vào cặp mắt háo sắc của Cát lão đại kia. Vân Khởi nhin không được nhử mảy, sau khi chứng kiến bộ dáng kia của Cát lão đại, Vân Khởi xác định này là chủ thể lực lớn thứ hai thành phố Z Cát lão đại trong tư liệu rồi, nghe nói Cát lão đại này rất háo sắc, xem đến nói cũng không phải không có lý. Cát lão đại chậm rãi đi tới, nhìn xem rất là có khí thế, đi đến trước mặt Dung Ly, ánh mắt lại chớp cũng không chớp nhìn chăm chăm Vân Khởi.

“Vị huynh đệ này, mang theo nhiều người như vậy đi tới căn cứ này, là có chuyện quan trọng gì muốn làm a?” Cát lão đại cười tùm tùm nhìn xem Dung Ly

“Nếu như cần Cát lão đại ta hỗ trợ, ta nỗ lực trợ giúp.”

Ý trong lời nói của Cát lão đại nói, Dung Ly tự nhiên là nghe ra được, đó chính là

'Làm xong chuyện tình thì nhanh cút đi, chúng ta nơi này không hoan nghênh người!'

Dung Ly cười cười, đối Cát lão đại gật gật đầu, cười nói:

“Đây không nên phiền toái vị đại ca, chúng ta chỉ là đi qua nhìn xem căn cứ thành phố Z không sai, nghĩ lại lần nữa muốn an cư thôi, không có ý tứ gì khác.”

Nghe lời nói của Dung Ly nói, khiến cho Cát lão đại trong nội tâm trầm xuống, xem ra, đám người này thật muốn cắm rễ ở căn cứ.

Cát lão đại sắc mặt tuy không thay đổi, nhưng trong mắt không đếm xỉa tới, cũng nhiều vài phần thận trọng

“Huynh đệ, này toàn bộ trong nước căn cứ nhiều như vậy, như thế nào liền chọn trúng thành phố Z đâu?”

Dung Ly nhìn xem Cát lão đại kia mang theo khuôn mặt sương lạnh tươi cười, trong lòng tự nhiên không sợ, trấn định như xưa tự nhiên nói

“Chẳng qua là cảm thấy thành phố Z không sai thôi.”

“Vậy ta nếu là không đồng ý đâu?” Cát lão đại sắc mặt rốt cục thay đổi.

Dung Ly nghe lời Cát lão đại nói, khuôn mặt tươi cười cũng thoáng cái lạnh xuống, chính là đang muốn nói chuyện tiếp, liền nghe thấy một trận tiếng cười sáng khoái đến

“Ha ha ha... Nơi này thật náo nhiệt a!”

Người nói là một người đàn ông tương đối gầy khoảng ba mươi tuổi dẫn đầu một đoàn ngoài từ trong căn cứ đi ra.

Nhìn thấy người này, Vân Khởi liền lập tức cảnh giác, người này nghĩ đến trước mắt chính là thể lực lớn nhất ở thành phố Z này Từ lão hồ ly.

Trải qua tư liệu Khung Chi cung cấp cho nàng, Vân Khởi biết rõ Từ lão hồ ly trước mắt này thật không phải là một nhân vật đơn giản, xem đến nàng phải giữ vững tinh thần rồi.

Nhìn thấy người đến là ai, sắc mặt Cát lão đại cũng biến đổi, lập tức trên mặt trở nên trầm xuống, quay mặt đi, lại là một bộ dáng xem thường.

Vân Khởi con mắt nheo lại, theo trong tài liệu nàng biết rõ, Từ lão hồ ly này cùng Cát lão đại tựa hồ bất hòa, trước mắt xem ra, hai người này tựa hồ thật đúng là có cái mâu thuẫn gì đó rồi.

Từ lão hồ ly đi đến bên người Cát lão đại, giống như cười mà như không nhìn xem Cát lão đại

“Không nghĩ tới ở đâu cũng có thể gặp được người Cát con lừa ngốc?”

“Người?” Cát lão đại nghe Từ lão hồ ly ở trước mặt mọi người gọi hắn là Cát con lừa ngốc lập tức sắc mặt đại biến, lúc này mắng:

“Từ lão hồ ly người khác sợ người nhưng ta không sợ, người lại dám chê cười ta, cẩn thận ta đánh người!” Cát lão đại nói liền hướng từ lão hồ ly dựng lên một quả đấm

“A? Ta mắng người cái gì?” Từ lão hồ ly cũng không sợ hãi, không nhanh không chậm trêu chọc Cát lão đại.

“Người?” Cát lão đại đầu óc tự nhiên không có xoay chuyển mau như Từ lão hồ ly, sắc mặt đến mức đỏ bừng, cũng không có nói ra.

“Ha ha ha...”

Từ lão hồ ly trên mặt mang theo nụ cười đắc ý đi qua trước mặt Cát lão đại, dẫn tới tiểu đệ sau lưng Cát lão đại trên mặt cũng trở lên sương lạnh trừng mắt nhìn Từ lão hồ ly.

Người Từ lão hồ ly mang theo tự nhiên cũng không cam chịu yếu thế liền trừng trở về, nhân mã hai phe không ai phục ai.

“Ha ha ha, làm cho chư vị chê cười, “ Từ lão hồ ly cười đối bói Dung Ly nói:

“Không biết huynh đệ xưng hô như thế nào?”

“Dung Ly!”

“Người khác đều gọi ta là Từ lão hồ ly, huynh đệ nếu coi trọng ta gọi ta một tiếng Từ đại ca!” Từ lão hồ ly vươn tay cùng Dung Ly nắm chặt lại.

“Từ đại ca!” Dung Ly cũng cười hô một tiếng.

“Ha ha. . . Hào! Hào!” Từ lão hồ ly nhìn xem thật cao hứng.

“Huynh đệ từ đâu tới đây a?” Từ lão hồ ly nhìn xem Dung Ly, không lưu dấu vết bắt đầu thăm dò đến.

“Chúng ta là theo căn cứ thành phố B mà đến!” Dung Ly cười nói, cũng không có giấu giếm cái gì, nên biết sẽ cho biết.

Từ lão hồ ly nghe thấy điều này, trong lòng chính là động, sau đó đối với Dung Ly nói:

“Bên ngoài không phải là địa phương nói chuyện, huynh đệ nếu là không chê, liền tiến vào, hai anh em chúng ta nói chuyện thật tốt một chút.”

Từ lão hồ ly nói liền mời mọc đám người Dung Ly vào thành.

“Này?” Dung Ly có chút chần chờ.

“Huynh đệ đường xa mà đến, nghĩ đến chúng huynh đệ đã mệt mỏi, sao không ở nơi của Chương ca ca này nghỉ ngơi một chút cũng tốt a!”

Từ lão hồ ly về mặt thành khẩn, Dung Ly đành phải đáp ứng, lập tức đoàn người đi theo Từ lão hồ ly vào thành.

Cát lão đại ở bên cạnh oán hận nhìn xem, trong mắt lóe sáng.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Loạn!

Vào căn cứ, căn cứ thành phố Z diện tích rất lớn cùng những công trình được xây dựng rất đồ sộ, bán kính xung quanh rộng ít nhất mười mấy hai chục dặm, bên trong những con đường có chút dơ dáy bẩn thỉu nếu đề cùng căn cứ thành phố B so sánh thì chắc chắn không có biện pháp so với.

Bên trong căn cứ người bình thường sắc mặt vàng như nền, cảnh tượng đi lại vội vã, sóng lưng còng xuống, ánh mắt chết lạng, một dáng vẻ đau khổ tuyệt vọng.

Từ lão hồ ly là lão đại lớn nhất của căn cứ, chỗ ở tự nhiên là trung tâm của căn cứ. Nơi ở của Từ lão hồ ly là một tòa biệt thự diện tích mấy ngàn mét vuông, xung quanh trồng không ít trái cây rau dưa.

Vân Khởi nhìn thoáng qua cũng biết Từ lão hồ ly này cuộc sống trôi qua tương đối thoải mái.

Từ lão hồ ly cũng đang âm thầm quan sát đoàn người Vân Khởi. Vân Khởi mang theo những người này là những nhân vật cấp cao trong công hội, thân thủ tự nhiên đều rất tốt, tùy tiện đem ra ngoài cũng đều được coi là cao thủ.

Từ lão hồ ly âm thầm tính toán, ra được kết luận chính là đoàn người này không dễ chọc, muốn để đám người đi ra ngoài được, xem ra phải có một mưu kế hoàn hảo mới được!

Bất quá hần ngược lại nghe nói được, căn cứ kinh đô bên kia, Long Châu binh đoàn đánh thuê giống như ly khai khỏi căn cứ kinh đô, dường như hội trưởng công hội kia có một cái bảo bối khó lường. Bảo bối kia đến cùng cũng không biết là cái gì, có thể khiến mấy thế gia kia tranh đoạt lẫn nhau?

Những người kia không phải là nhóm người trước mắt này đi?

Nếu như là vậy? Vậy hần đã có thể. . . ?

Từ lão hồ ly dè xuống lửa giận trong lòng, bắt đầu tính kế. Từ lão hồ ly để cho thủ hạ dẫn đoàn người ngồi ở phía bên ngoài, đưa cho mỗi người một ly nước trong, cùng một chút bánh bao. Còn Dung Ly bị Từ lão hồ ly mời đến bên trong biệt thự nói chuyện.

“Xem bộ dáng các huynh đệ là muốn đặt chân ở lại căn cứ?” Từ lão hồ ly thử hỏi.

“Đúng vậy!” Dung Ly làm ra một bộ dáng phiến muộn nói

“Mặt thế sinh sống gian nan, các huynh đệ còn có nhiều người như vậy phải nuôi sống, nhìn xem căn cứ thành phố Z cũng không sai, ngược lại muốn ở nơi này an cư lập nghiệp, tìm nguồn sống a.”

Từ lão hồ ly gật gật đầu, sau đó cười nói:

“Lão Từ ta, bản lĩnh khác không có, nhưng tại trong căn cứ này lời nói coi như là có thể nói, huynh đệ nếu là có cái gì cần giúp đỡ, cứ việc nói.”

Từ lão hồ ly nói như thế, Dung Ly tự nhiên sẽ không khách khí với hắn, vội nói cảm ơn. Sau đó về mặt khó xử nói:

“Không dối gạt Từ lão ca, huynh đệ lúc này quả thật có một chút chuyện khó giải quyết muốn Từ lão ca hỗ trợ.”

Từ lão hồ ly sững sốt một chút, hắn vừa rồi chỉ là khách khí một chút, cũng không có nghĩ đến người trẻ tuổi này, nhanh như vậy liền muốn hắn hỗ trợ. Bất quá Từ lão hồ ly hắn là ai, trong nội tâm mắng một trận, nhưng trên mặt không chút biến sắc hỏi:

“Huynh đệ cứ việc nói, chỉ cần lão ca ta có thể làm được, ta tự nhiên sẽ làm hết sức.”

“Tốt lắm, “ Dung Ly về mặt cao hứng

“Từ lão ca cũng biết, ta lần này mang theo nhiều người tới đây như vậy, Từ lão ca đối với căn cứ tương đối quen thuộc, hy vọng Từ lão ca có thể giúp ta nhanh chóng tìm được một chỗ rộng rãi một chút, để ta có thể an bài chỗ ở cho các huynh đệ của ta.”

Từ lão hồ ly nghe lời này, gật đầu nói

“Chuyện này cũng không khó, chỉ là. . .”

“Chỉ là cái gì?” Dung Ly vội tiếp miệng hỏi.

“Chỉ là, huynh đệ ngươi cũng biết, căn cứ này mặc dù không nhỏ, nhưng người ở cũng là rất nhiều a, này giá đất?”

“Oh.” Dung Ly gật đầu hiểu rõ

“Huynh đệ hiểu, tự nhiên sẽ không làm khó đại ca.”

Từ lão hồ ly gặp Dung Ly dễ nói chuyện như thế, vui vẻ trên mặt sâu hơn, nhưng trong lòng thì càng thêm thận trọng, nhìn người tuổi trẻ trước mắt một bộ dáng đã tính trước, xem ra trong tay nắm giữ không ít đồ a!

Mấy người Vân Khởi ở bên ngoài đợi một tiếng đồng hồ, chỉ thấy Từ lão hồ ly cười về mặt hòa ái, tự mình tiễn Dung Ly ra khỏi cửa, thậm chí còn nhiệt tình mời Dung Ly ở lại ăn cơm, khiến cho Dung Ly không ngừng cự tuyệt mới thôi.

Sau đó, Từ lão hồ ly thật sự phái người mang theo đám người Vân Khởi đi tới địa phương được bố trí. Mọi người sau khi đi tới nơi được bố trí, cũng nhìn không được ngạc nhiên, địa phương này thật sự không nhỏ a, chỉ là không khỏi quá mức đơn sơ một chút.

Nói đơn sơ thật đúng là có chút cất nhắc rồi, phòng ở trước mắt nơi đó là đơn sơ a, đây là chuồng heo đi?

Chỉ thấy một mảnh đất trống ở phía trước, địa phương khoáng đạt, ít nhất cũng có hơn vạn mét vuông, địa phương này thật cũng không nhỏ, chỉ là nơi này tường rào rách rưới, giống như là bị tạc đạn nổ qua vậy. Trên mặt đất cũng lầy lội không chịu nổi, bên trong chỉ có mấy gian phòng dùng gỗ xây dựng thành lều trại đơn giản, còn bị rỉ nước, còn lại không có gì cả.

Người được phái tới đưa đám người Vân Khởi tới tựa hồ là cảm giác ngại ngùng, cười cười vài tiếng liền như một làn khói chạy mất.

Xem ra bọn họ thật đúng là không được hoan nghênh đâu!

Bất quá, đây cũng là cũng không làm khó được Vân Khởi.

“Mọi người không cần lo lắng!” Vân Khởi mở miệng.

Tất cả mọi người nhìn về phía Vân Khởi, trong mắt đều là tín nhiệm, bọn họ tin tưởng, mặc kệ gặp cái dạng khó khăn gì, hội trưởng của bọn họ, đều có thể giải quyết!

Vân Khởi phát tay, trên mặt đất lập tức xuất hiện một đồng chất đầy lều thượng hạng, các dây lều đều là dùng da trâu tỉ mỉ chế tác chắc chắn, dùng có thể coi là được thư thái. Loại lều này ở mặt thế đã trở thành vật quý hiếm, không nghĩ tới trong tay hội trưởng bọn họ còn có nhiều như vậy.

Kỳ thật đây chỉ là một phần nhỏ lều trong tay Vân Khởi, trăm triệu vạn tệ, mua sắm đều chính là tính toán kĩ càng.

“Mọi người trước tạm thời ở tại nơi này, ngày mai, chúng ta ở chỗ này thành lập trụ sở căn cứ điểm của chúng ta.”

“Vâng!” Mọi người hào hứng tăng lên.

Đám người Vân Khởi nhất cử nhất động, đều bị thế lực trong căn cứ chú ý, nhìn thấy đám người Vân Khởi có thể dễ dàng liên lấy ra nhiều lều thượng hạng như vậy, trong lòng bọn họ lại rung động.

“Lão đại, người nói bọn họ có thể là Long Châu binh đoàn đánh thuê?” Lý Tam Thuận trừng to mắt nhìn Từ lão hồ ly, vẻ mặt không dám tin.

Người bình thường có lẽ không biết, dù sao đây cũng không phải là chuyện trước mặt thế, khoa học kỹ thuật phát triển như vậy, tin tức truyền qua nhanh chóng, sau khi mặt thế tiến đến, phương thức tuyên tin đều bị cô lập, mặc dù không ít người biết rõ chuyện một quãng thời gian trước căn cứ thành phố B bị tang thi vây công, nhưng mà có rất ít người biết, Long Châu lính đánh thuê công hội ở trong thời điểm đó bắt đầu bày ra thực lực.

“Ngay cả tứ đại thế gia đều phải kiêng kỵ lính đánh thuê công hội, như thế nào sẽ là đám người kia a?”

“Uh, “từ lão hồ ly trên mặt lúc này cũng mất cột nả như ban ngày, trở nên ngưng trọng rất nhiều,

“Phải là bọn họ.”

Ngoại trừ cái kia lính đánh thuê công hội, còn có người nào lực lượng cường đại như vậy, có thể tụ tập hơn một ngàn dị năng giả. Nghĩ tới đây Từ lão hồ ly lại có chút nhức đầu, tựa hồ lính đánh thuê công hội cũng không chỉ có một ngàn dị năng giả, ít nhất hơn vạn, bất quá này một ngàn dị năng giả, hẳn là những người trung thành với công hội.

“Kia lão đại, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Lý Tam Thuận có chút ừ ừ “Chẳng lẽ muốn đem chúng ta giang sơn vất vả giành được, chấp tay nhường cho người ta?”

“Chấp tay nhường người ta?” Từ lão hồ ly cười lạnh “Đồ đặc của ta ai cũng được động vào.”

“Đi, phải người liên lạc với tứ đại thế gia căn cứ thành phố B, nghĩ đến, những người kia có thể đối với những người này cảm thấy hứng thú,” Từ lão hồ ly tính toán.

Đến lúc đó chờ những thế gia kia phái người tới giết những người kia, địa bàn này vẫn như cũ là của hắn, nhưng mà nếu đã ở địa bàn của hắn bắt người, chỗ tốt như vậy tự nhiên hắn cũng có một phần.

Mặc dù hắn không rõ ràng lắm, trong tay mấy người kia có bảo vật gì, nhưng là hắn tin tưởng, tuyệt đối có thể khiến cho mọi người ngạc nhiên mừng rỡ một phen.

Ngày hôm sau, Vân Khởi mang theo Cao Lô cùng Đồng Hạo đi trong căn cứ tra xét tình huống, lưu lại Dung Ly cùng đám người xây dựng căn cứ điểm.

Bọn họ phái người đi phát truyền đơn tuyên truyền, sau đó thành lập căn cứ điểm.

Trước mặt thế, Vân Khởi từng nghĩ tới sẽ phải xây tòa nhà lớn, cho nên một chút công cụ, tài liệu sử dụng để xây Vân Khởi đều mua không ít. Tất cả mọi thứ trong tay Vân Khởi, có thể xây tới trên trăm cái cứ điểm đều không có vấn đề.

Truyền đơn phát, liền hấp dẫn vô số người, bởi vì điều kiện thật sự là quá hậu đãi.

Trước đây công nhân nộp đơn, chẳng những một ngày tam được bao ăn, còn một ngày cấp cho một cân lương thực, một ngày một cân lương thực, coi như là dị năng giả cũng không nhất định có thể có thu hoạch như vậy.

Căn cứ phần lớn đều là người bình thường, bình thường khuôn gạch xây căn cứ mỗi ngày ăn cũng không đủ no, còn muốn không ngủ không nghỉ làm việc, nhưng mà nơi này chỉ cần ban ngày làm việc, khi trời tối liền nghỉ ngơi, điều kiện tốt như vậy, đi nơi nào tìm.

Trong lúc nhất thời, vốn là địa phương trống trải, chật kín cả người.

“Cố dùng ta đi, ta là kiến trúc sư, tốt nghiệp trên tiến sĩ a!”

“Cố dùng ta đi, nhà chúng ta mấy đời đều là thợ đúc tượng!”

“Cố dùng ta đi, ta...”

Vân Khởi thậm chí còn có thể nhìn thấy ngay cả mấy đứa nhỏ trên lần lên phía trước, muốn nộp đơn, bất quá bọn họ cũng biết bọn họ không có kỹ thuật gì, bất quá bọn họ chỉ cần ăn cơm no là được, không cần lương thực.

Dung Ly quản lý hết thảy mọi chuyện, Vân Khởi để cho Dung Ly chọn lựa một chút vài đứa nhỏ có tư chất tốt, muốn bồi dưỡng làm tử trung cho công hội.

Công hội muốn phát triển, không có người trung thành sao được?

Những hài tử này, nếu như thời gian dài ăn không đủ no, rất nhanh sẽ chết đói, thậm chí phải làm việc nặng tới mệt chết, lúc này, công hội thu dưỡng bọn họ, để cho bọn họ cơ hội có thể trở thành người trên mọi người, nghĩ đến bọn họ sẽ đối với công hội mang lòng cảm kích.

Vân Khởi đi trên ngã tư đường, nhìn xem người ta từng đoàn lui tới, đột nhiên một tiếng thê lương thấm thiết ở chỗ không xa vang lên.

“Ăn cướp a! Ăn cướp a!” Chỉ thấy một người phụ nữ trung niên đầu tóc mặt mũi dơ bẩn, chính đuổi theo một người đàn ông ở phía trước cách đó không xa.

Người đàn ông kia vừa nhìn cũng biết là kẻ chuyên đi ăn cướp, chạy cũng thật nhanh, ở đầu mà người phụ nữ trung niên kia có thể đuổi theo kịp, mà người chung quanh nhìn thấy lại là không có một ai đi lên muốn ngăn cản.

Người phụ nữ kia vẫn không muốn buông tha cho người đàn ông đã đoạt của mình cũng bất quá chỉ là nửa cái bánh bao, nhưng mà kia là khẩu phần lương thực của con cô, cô đói bụng cũng không sao, nhưng con của cô vẫn còn nhỏ a.

Mất thấy người đàn ông kia chạy trốn, Cao Lôi nhìn Vân Khởi một cái, trong nháy mắt chạy đến bên cạnh người đàn ông kia, một cước đạp vào người người đàn ông kia, đem kia nửa cái bánh bao trả lại cho người phụ nữ trung niên kia. Loại chuyện như vậy Vân Khởi cũng cả kinh nhưng mà thấy cũng không thể trách rồi.

Người chung quanh đã chết lặng, nhìn thấy cướp bóc giống như là không nhìn thấy, vẫn làm chuyện của mình. Người phụ nữ kia gắt gao siết chặt bánh bao trong tay mình, nước mắt nước mũi tràn đầy, không ngừng đối với Cao Lôi nói lời cảm tạ, sau đó mới về mặt cảm kích rồi đi.

Cao Lôi về mặt mắt hứng

“Tiểu Khởi, cái căn cứ này trị an thật sự là quá rối loạn.”

Vân Khởi gật đầu, cô đã thấy được, thời điểm ở căn cứ thành phố B, bởi vì có tứ đại thế gia duy trì trật tự, phía ngoài căn cứ trị an cũng so với nơi này trị an tốt hơn rất nhiều, chớ đừng nói chi là ở bên trong thành.

Nhưng mà ở chỗ này cướp bóc đã trở thành chuyện thường ngày, thấy nhưng không thể trách rồi, nhưng mà cái căn cứ này đến cùng là có rất loạn.

“Chị, bọn họ thật đáng thương!”

Đồng Hạo nhìn xem những đứa trẻ ở ven bên đường ánh mắt đại ra, nếu như không phải là gặp được Chị Vân Khởi, nghĩ đến hắn cũng không khác với bọn họ là bao nhiêu.

Vân Khởi sờ sờ đầu Đồng Hạo, đứa nhỏ này đi theo bên cạnh cô, tuổi mặc dù nhỏ, nhưng đã bắt đầu có thể một mình đảm đương một phía

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Ước chiến

Căn cứ thành phố Z thật là so với căn cứ thành phố B diện tích nhỏ hơn rất nhiều, ở rất nhiều phương tiện cũng kém, tường thành mặc dù liên tục gia công thêm cao và dày, nhưng mà cùng căn cứ thành phố B vẫn là kém hơn rất nhiều.

“Hội trưởng. . . Hội trưởng. . .”

Chỉ thấy một thành viên công hội bước nhanh đi đến, trên mặt tràn đầy lo lắng.

“Xảy ra chuyện gì?”

Nhân viên công hội đi đến bên cạnh Vân Khởi, tức giận nói:

“Hội trưởng, cái Cát lão đại kia dẫn người tìm đến đòi tra xét, người của chúng ta đã ngừng xây dựng công trình, đang đợi ngài trở về quyết định.”

Vân Khởi không nghĩ tới Cát lão đại này lại mau tìm đến cửa tới quấy rối như thế.

“Hừ, thật sự là chán sống.” Cao Lôi hừ lạnh một tiếng, trải qua mặt thế tôi luyện mặc dù giúp cho hắn trở nên thêm trầm ổn, nhưng mà cũng càng ngày càng cường đại.

“Trở về!”

Vân Khởi lúc trở lại căn cứ, chỉ thấy bên trong căn cứ vây quanh một vòng một vòng người xem náo nhiệt. Rất nhiều người cũng biết căn cứ hôm qua có một nhóm người khó lường tới, hôm nay liền nhìn đến Cát lão đại tìm đến rồi, rất nhiều người trong nội tâm đương nhiên muốn nhìn xem Cát lão đại lợi hại đâu? Còn có một nhóm người lợi hại mới tới này?

Cách xa liền có thể nghe đến một người ác thanh ác khí hô:

“Không có Cát lão đại chúng ta cho phép, các ngươi liền không thể ở chỗ này xây dựng phòng ở.”

Người nọ giọng nói ra được sự lớn lối.

“Đúng thế, không có được lão đại của chúng ta cho phép không được phép xây nhà. . .”

“Cũng không hỏi thăm một chút lão đại nhà chúng ta là ai?”

Cát lão đại nghiêng cái đầu, khoe miệng hiện ra nụ cười đắc ý, nhìn xem thủ hạ của mình không ngừng khiêu khích.

Vân Khởi nhìn xem Cát lão đại ở giữa trung tâm, trong nội tâm nghi hoặc, ngày hôm qua cô là gặp qua Cát lão đại, trực giác của cô cho thấy Cát lão đại không phải là một người lớn gan như vậy, không nghĩ tới lúc này mới không đến một ngày, có thể biết được chính mình thực lực không đủ, nhưng còn dám khiêu khích người của cô, đây là kẻ của ai thế? (Đoạn này nguyên bản, có thể ka ngôn ko hiểu, thực sự ko hiểu tỷ ấy đang nghĩ cái gì)

Thời điểm Cát lão đại vừa tới, Dung Ly còn xuất ngôn khuyên vài câu, coi như là cấp cho Cát lão đại một chút mặt mũi. Bọn họ trước mắt chuyện quan trọng nhất là gây dựng sự nghiệp một cách vững chắc, sau đó mới có thể tìm người tính toán.

Nhưng mà. . . Dung Ly nhìn thoáng qua ánh mắt lộ ra khiêu khích nhìn xem hán của Cát lão đại, thần sắc không động, nhưng trong lòng hiếu kỳ, Cát lão đại này nếu quả như thật có đầu óc, liền không nên dây vào bọn hán(Đám người VK), người có thực lực cùng thể lực mạnh hơn hán(Cao lão đại) rất nhiều. Nhưng mà chuyện vốn không nên đã xảy ra, nhưng bây giờ đã đã xảy ra, Cát lão đại này đến cùng đang suy nghĩ gì?

“Gọi hội trưởng của các ngươi ra?”

“Đúng, mau đi ra!”

Vân Khởi dưới chân dùng sức, trực tiếp bay lên không trung, rất nhiều hội viên nhìn thấy Vân Khởi vội vàng đứng nghiêm, cung kính nhìn xem Vân Khởi.

Mà Cát lão đại một khắc nhìn đến Vân Khởi kia, tâm liền không nhịn được hung hăng rung động, đồng tử co rút lại, trong nội tâm thận trọng, trên mặt lại vẫn là mang theo cái dáng vẻ không đếm xỉa tới khinh miệt cười, nhìn xem Vân Khởi.

“Không biết, Cát lão đại hôm nay tới có chuyện gì a?”

Cát lão đại mắt lộ ra tham lam nhìn chằm chằm Vân Khởi, ánh mắt tùy ý mà vô lễ

“Không nghĩ tới hội trưởng xinh đẹp quá, không biết có hay không. . .” Cát lão đại nói, ánh mắt lộ ra thèm thuồng.

Nghe lời nói Cát lão đại, hội viên công hội ánh mắt trong nháy mắt đều lạnh.

“Hừ, “ Vân Khởi hừ nhẹ một tiếng

“Cát lão đại đây là đang khiêu khích ta sao?” Vân Khởi không nhanh không chậm nhìn chằm chằm Cát lão đại.

“Ha ha. . .” Cát lão đại khô khốc nở nụ cười hai tiếng

“Mỹ nữ không nên tức giận a” nói tay muốn khoác lên trên bờ vai Vân Khởi.

Vân Khởi bên cạnh nhanh chóng tránh thoát.

“Mẹ kiếp!” Cát lão đại gặp Vân Khởi tránh thoát tay của mình, trong nháy mắt bộc phát, hướng về phía Vân Khởi la mắng:

“Tiện nhân, ngươi dám né lão tử. . .”

Còn không đợi Cát lão đại nói xong, Vân Khởi cũng đã nhanh chóng ra tay, một cái tay hung hăng được kết trụ cái cổ Cát lão đại.

Cát lão đại con ngươi trừng lớn cực đại, hai tay muốn đẩy tay Vân Khởi ra, nhưng mà cánh tay kia có thể tay không giết chết tang thi, lại không thể cấp Vân Khởi mang một ít tổn thương.

Thủ hạ Cát lão đại gặp lão đại bị Vân Khởi chế trụ ở cái cổ, kinh hoàng vội vã muốn tiến lên, muốn cứu lão đại nhà mình ra. Nhưng mà thủ hạ Cát lão đại vừa động, hội viên công hội liền tiến lên gấp rút ngăn cản xung quanh Vân Khởi, không để cho những người kia đến gần Vân Khởi. Song phương trong lúc đó mắt thấy liền muốn đánh nhau rồi.

“Đây là thế nào?” Một tiếng mang theo tức giận quát ở bầu trời nổ vang, phảng phất sấm sét bình thường, đánh thức mọi người.

Vân Khởi quay đầu, là Từ lão hồ ly.

Từ lão hồ ly mang theo thủ hạ, chính đứng bên ngoài vòng vây, nhúu lại lông mày, nhìn xem đám người.

“Đây là thế nào?” Từ lão hồ ly dưới sự hộ vệ của thủ hạ, dần dần đến gần.

Đi đến bên cạnh Vân Khởi, chứng kiến Cát lão đại bị Vân Khởi bóp cổ, đã sắc mặt đỏ lên, nhin không được nhìn có chút hả hê nói:

“Là Cát đầu trọc a, người làm sao? Là như thế nào đắc tội với Vân hội trưởng rồi?”

Cát lão đại trong cổ họng, phát ra, Thanh âm, nhìn xem Vân Khởi ánh mắt hung ác mà tàn bạo.

Từ lão hồ ly làm như xem đủ rồi diễn, mới quay sang Vân Khởi nói:

“Vân hội trưởng, hạ thủ lưu tình a.”

Vân Khởi nhìn xem Từ lão hồ ly không nói gì, Từ lão hồ ly đón ánh mắt Vân Khởi, thờ dài, nói:

“Vân hội trưởng, Cát đầu trọc này mặc dù ở trong mắt ngài không coi vào đâu, nhưng mà tại đây căn cứ vẫn có vài phần thực lực, Vân hội trưởng, lúc này giết hẳn rồi, đối với ngài lại đại đại bất lợi a!” Vân Khởi nhìn thoáng qua Từ lão hồ ly, nhìn xem trên mặt Từ lão hồ ly cái dáng vẻ “Ta là đang lo lắng cho người a” nhẹ nhàng cười một tiếng, sau đó một phen cầm Cát lão đại trong tay giống như là rác rưởi mà ném qua một bên, đem Cát lão đại ném cho thủ hạ của hắn, thủ hạ Cát lão đại vội vã đem Cát lão đại tiếp nhận.

“Khụ khụ. . .” Cát lão đại rốt cục có thể hô hấp không khí, một tay che lấy cái cổ, ánh mắt lại gắt gao nhìn chăm chăm Vân Khởi, tứ thanh khăn khăn nói:

“Chuyện này, ta sẽ không từ bỏ ý đồ !”

Từ lão hồ ly mắt lộ ra khó xử nhìn thoáng qua Vân Khởi, gấp Vân Khởi cũng lạnh lùng nhìn chăm chăm Cát lão đại, liền thờ dài một tiếng nói:

“Nếu đã như vậy, hai vị không ngại nghe ta một lời, như vậy đi, nếu như hai vị cũng không muốn từ bỏ ý đồ, như vậy hai vị liền chọn ngày đánh thôi!”

“Đánh?”

“Đánh nhau?”

Hai người đồng thời tò mò nhìn về phía Từ lão hồ ly.

Từ lão hồ ly đón ánh mắt tò mò của hai người, chậm rãi nói:

“Nếu như hai vị nguyện ý có thể hẹn một đoạn thời gian, hai người đơn độc đả đấu, người thua phải nghe theo người thắng, như thế nào?”

Từ lão hồ ly sau khi nói xong, liền nhìn xem Vân Khởi cùng Cát lão đại.

Vân Khởi tin thực lực của mình có thể đánh bại Cát lão đại, Từ lão hồ ly sao lại không biết?

Dù sao ở bên trong căn cứ nàng điều tra qua, Cát lão đại này chính là một gã đàn ông gốc gác lố mắng a. Mà Từ lão hồ ly là một người tâm cơ sâu không lường được, người như vậy sẽ không trước thu thập tư liệu của mình sao?

Nếu như mình cùng Cát lão đại đơn độc đả đấu nhất định chính mình sẽ thắng, phải nói từ lão hồ ly có ý hướng về mình, Vân Khởi cũng không tin, lão hồ ly này là người có tính thần trọng nghĩa như vậy.

Như vậy trong hồ lô của Từ lão hồ ly đến cùng là lại bán thuốc gì?

Chẳng lẽ là muốn mượn tay của mình ngoại trừ Cát lão đại.

Cát lão đại mắt lộ ra chân chờ, giống như không cách nào quyết định.

“Nếu như Cát lão đại sợ hãi, vậy liền quên đi, chỉ cần có thể cấp Vân hội trưởng nói một lời xin lỗi là tốt rồi, “ nói về mặt liền khinh bỉ nhìn xem Cát lão đại.

Cát lão đại lập tức nổi giận, giọng nói dương cao nói:

“Có cái gì không dám?” Mắt lộ ra khiêu khích nhìn xem Vân Khởi

“Sợ chính là tiểu tiện nhân này đi, đến lúc đó ta nhất định muốn hung hăng giáo huấn người.”

Vân Khởi nhìn xem Cát lão đại nhảy nhót lung tung, không nói gì.

“Ở nơi nào tỷ thi?” Cát lão đại bức mình hỏi.

“Nếu như hai vị nguyên ý, liền Từ ta đến an bài đi.” Từ lão hồ ly tức thời đề nghị.

Cát lão đại không có phản đối, chỉ hừ lạnh một tiếng, gật đầu nhẹ, rồi sau đó hung hăng trừng mắt Vân Khởi, một ngón tay dựng thẳng lên, từ xa điểm điểm Vân Khởi.

Vân Khởi không nói gì, thời điểm nhìn qua Từ lão hồ ly, khóe miệng lại hơi nhếch lên lên thoáng cười cảm kích nói

“Thật sự là cảm kích ngài, hôm nay nếu như không phải là ngài, ta sẽ có thể sẽ phải cùng Cát lão đại sử dụng vũ lực a.”

Từ lão hồ ly cũng cười về mặt từ ái nói

“Vân hội trưởng không nên khách khí, “rồi sau đó cười về mặt chân thành nói:

“Mặc dù chúng ta hôm qua mới gặp mặt, nhưng mà ta đối Vân hội trưởng cảm giác như mới quen đã thân từ lâu rồi a.”

“Vân hội trưởng chỉ cần không trách ta thì tốt rồi” Từ lão hồ ly nhìn xem Vân Khởi.

“Không, ta làm sao sẽ trách ngài đâu?” Vân Khởi về mặt cảm kích

“Ta biết rõ ngài là vì tốt cho ta, gặp ta mới đến căn cứ, không có trụ cột, để cùng Cát lão đại phát sinh xung đột, ngài là vì muốn tốt cho ta, ta vẫn là biết.”

Từ lão hồ ly hài lòng nhìn xem Vân Khởi

“Người biết là tốt rồi, ta chính là xem Vân hội trưởng vừa tới nơi này, thật sự là không tốt cùng Cát lão đại xung đột.”

Vân Khởi về mặt cảm kích gật đầu, một mực không ngừng cảm kích Từ lão hồ ly, Từ lão hồ ly rất cục hài lòng rồi đi.

Trụ sở tiếp theo tiến trình khôi phục, Dung Ly đi đến bên cạnh Vân Khởi, nghi ngờ nói:

“Hội trưởng, lão hồ ly này không đáng tin nhiệm, không biết hắn đang đánh cái chú ý gì?”

Vân Khởi gật đầu

“Ta biết rõ, mặc kệ hắn đánh cái chú ý gì, đều vô dụng, không có bất kỳ người nào có thể ngăn cản chúng ta quét khỏi.”

Buổi tối, Vân Khởi cùng Cát lão đại liền nhận được tin tức từ Từ lão hồ ly, nói rõ thời gian địa điểm trận đấu đã quyết định, ngay tại ba ngày sau, địa điểm ở trụ sở huấn luyện.

Vân Khởi cùng Cát lão đại cũng không có ý kiến, vì vậy thời gian địa điểm, liền định xuống!

Bởi vì công hội cho điều kiện rất ưu việt, người đến xin xây dựng cũng rất nhiều, căn cứ bắt quá ba ngày, cũng đã rất không giống với trước.

Ngày mai sẽ tới thời điểm cùng Cát lão đại đấu, ở trong lầu của Vân Khởi, nhân viên cấp cao đều tụ tập ở bên trong.

“Hội trưởng, ngày mai ta đi cùng với ngài?” Cao Lôi tính toán trước khi nói ra.

“Đúng vậy, Chị, ta cũng muốn đi cùng” Đồng Hạo cũng kiên định nhìn xem Vân Khởi.

“Đúng vậy, hội trưởng, ta cảm giác, cảm thấy Từ lão hồ ly một bụng ý nghĩ xấu xa, ngài vẫn là mang theo nhiều thêm vài người đi thôi” Dung Ly cùng một số hội viên đề nghị.

Vân Khởi mỉm cười nhìn mọi người

“Yên tâm đi, ta chỉ mang theo Cao Lôi cùng Đồng Hạo đi.”

“Hội trưởng, có phải hay không mang thêm hai người đi cùng a?”

“Đúng vậy, mang ít người quá.”

“Mang quá nhiều người, liền nhìn không ra lão hồ ly kia đánh lại cái gì chú ý, đến lúc đó cứ như vậy. . .” Vân Khởi chậm rãi nói ra kế hoạch của mình!

Nàng đương nhiên biết rõ Từ lão hồ ly lần này sở dĩ tích cực như vậy, nhất định là đánh cái chủ ý xấu xa gì đó, bắt quá mặc kệ Từ lão hồ ly đánh lại cái chú ý gì, nàng đều nhất định khiến cho hắn lòi ra cái đuôi cáo, sau đó hung hăng chém xuống, cấp cho lão hồ ly kia lưu một cái dạy dỗ đến cả đời đều

không quên được!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Dự liệu

“Hội trưởng, bên ngoài có người muốn gặp ngài!” một hội viên nhanh chóng chạy đến trước mặt Vân Khởi đang bị người vây vào giữa.

Vân Khởi còn sững sờ, Dung Ly đã nhanh chóng mở miệng hỏi:

“Người nọ hình dạng thế nào?”

Vân Khởi ngược lại không nghĩ tới sẽ còn có người tới tìm mình.

Hội viên công hội gãi gãi đầu, nói:

“Àn. . . Lớn lên cao ráo sáng sủa, um. . .m rất anh tuấn.”

Đây là trả lời cái gì chứ?

“Ta đi xem một chút,” Vân Khởi cũng nhớ không nổi, lúc này, sẽ là ai muốn tìm mình?

Chẳng lẽ là hội viên công hội trước kia? Cũng không đúng a, nếu là hội viên công hội lúc trước, trong công hội cũng có người biết a

“Là người?” Vân Khởi sau khi nhìn thấy người đến là ai, nhin không được kinh ngạc lên tiếng.

“Là ta!” Khung Phong ít có khi chứng kiến Vân Khởi sẽ lộ ra bộ dáng kinh ngạc như thế, nhin không được đối với Vân Khởi nở ra một nụ cười đến.

“Người tìm ta có chuyện gì?” Vân Khởi nhìn xem Khung Phong.

“Ha ha. . .” Khung Phong đi đến trước mặt Vân Khởi, cười nói:

“Chúng ta từng cùng một chỗ, chung hoạn nạn qua, ít nhất cũng là bằng hữu đi?”

“Uh, “ Vân Khởi gật đầu, trải qua tiếp xúc, Khung Phong này cũng là người không sai, cô mặc dù tính tình lạnh nhạt, nhưng cũng không phải là dạng người thanh cao gì cả, nếu Khung Phong đã nghĩ giao hữu với cô này chính là người bằng hữu của cô, cô tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

“Nếu là bằng hữu, người hiện tại đúng là đang thời khắc khó khăn, thân là bằng hữu, tự nhiên muốn đến hỗ trợ người,” Khung Phong cười vẻ mặt sáng lạn nói.

“Không cần a” Vân Khởi nhàn nhạt mở miệng

“Cảm ơn người!”

Mặc dù cô thừa nhận Khung Phong là bằng hữu, nhưng mà giữa bọn họ tựa hồ cũng không có tình cảm sâu sắc như vậy đi? Nếu đã như vậy, Vân Khởi cũng không nên phiền toái người ta.

Bất quá, người ta từ xa như vậy đến, muốn giúp cô, Vân Khởi trong lòng vẫn là cảm kích .

“Đừng khách khí a!”

Khung Phong không thêm đề ý khoát khoát tay

“Trợ giúp bằng hữu là cần phải vậy.” Nói xong cũng cùng Cao Lô và Đồng Hạo ở một bên chào hỏi liên lạc tình cảm.

Nhìn xem bóng lưng Khung Phong, Vân Khởi không có cái gì để nói nữa.

Phòng ở của trụ sở còn chưa có xây xong, Vân Khởi xuất ra một cái lều cấp cho Khung Phong.

Ngày hôm sau, Vân Khởi mang theo Cao Lô cùng Đồng Hạo đi tới địa bàn của Từ lão hồ ly.

“Ai, chờ ta một chút, “ Khung Phong thân hình vừa động, trong nháy mắt đi vào bên cạnh xe, chống lại ánh mắt kinh ngạc của Vân Khởi, cười nói:

“Ta và các người cùng đi.”

“Không cần rồi a” Vân Khởi mở miệng cự tuyệt, ngay cả cô cũng không thể xác định từ lão hồ ly đến cùng có âm mưu gì, cô không muốn làm cho Khung Phong lâm vào nguy hiểm.

“Ta thân thủ không tệ, có thể bảo vệ người, “ Khung Phong nói, đã mở cửa xe ra.

“Đúng vậy, chị Vân Khởi, để cho anh Phong đi cùng đi, anh Phong rất lợi hại a “ Đồng Hạo cũng nói theo.

“Đúng vậy, “ Cao Lôi ngồi ở trên ghế lái, quay đầu hướng Vân Khởi nói.

Vân Khởi ngồi ở phía ghế sau, ghế lái phụ Đồng Hạo đã ngồi, Khung Phong chỉ có thể cùng Vân Khởi cùng nhau ngồi ở phía ghế sau.

Vân Khởi gặp Khung Phong đã lên xe, cũng không nên lại đuổi hấn, hơn nữa Khung Phong thân thủ tựa hồ cũng không kém cô, nghĩ đến sẽ không có việc gì.

Đồng Hạo cười cùng với nhân viên công hội ở xung quanh khoát tay, xe rất nhanh đi vào địa bàn của Từ lão hồ ly.

Từ lão hồ ly là thế lực lớn nhất trong căn cứ, địa bàn chiếm lĩnh tự nhiên cũng nhiều nhất.

Bốn người rất nhanh đã đến địa bàn Từ lão hồ ly, đây là một cái trụ sở huấn luyện rất lớn, bên trong có rất nhiều thiết bị huấn luyện cùng thể hình có từ trước mặt thể, bất quá bây giờ dị năng giả được nâng cao thể lực khi bộc phát dị năng, những vật này đối với dị năng giúp tăng lên không nhiều tác dụng lắm, bất quá lúc bình thường dùng để tiêu khiển cũng tốt.

Xe mới vừa dừng lại, thủ hạ của Từ lão hồ ly, cũng đã cười đứng ở trước xe, chủ động vì đám người Vân Khởi mở cửa xe.

Đám người Vân Khởi cũng cười đáp lại, dùng tinh thần lực dò xét tra một chút. . . Thật nhiều người a!

Từ lão hồ ly biết rõ Vân Khởi đến đây, ngay cả cửa cũng không ra, chờ Vân Khởi vào cửa, mới cười nghênh đón, rất nhiệt tình.

Từ lão hồ ly cười vẻ mặt hòa ái, nhưng Vân Khởi lại có thể cảm nhận được Từ lão hồ ly kia đang ẩn giấu ở dưới mặt nạ từ ái kia là khuôn mặt lạnh như băng xen lẫn cùng hưng phấn.

Xem ra đây thật sự là một cái Hồng Môn yến!

“Hô!”

Vài cỗ xe chạy như bay xe từ xa đến gần, trong nháy mắt đến trước mắt mọi người.

“Ha ha ha. . .” Cát lão đại vẻ mặt lớn lối từ trên xe bước xuống.

Cát lão đại sau khi nhìn thấy Vân Khởi, cười càng thêm lớn lối

“Con quỷ nhỏ tới sớm như vậy, không phải là muốn yêu cầu gia tha người đi? A? Ha ha ha...”

Thủ hạ Cát lão đại vì đón ý nói đùa hấn cũng đều cười dị thường lớn lối.

“Miệng sạch sẽ chút, “ Cao Lôi trong nháy mắt xù lông, sắc mặt đỏ lên, hai tay thành quyền, hung hăng nhìn xem Cát lão đại

“Tiểu tử, người nếu là chán sống, lão tử không ngại nói trước đưa người đi xuống địa ngục.”

Song phương giương cung bạt kiếm, mắt thấy liền muốn đánh nhau, Từ lão hồ ly rốt cục cười chen vào, trên mặt mặc dù cười, nhưng ánh mắt sắc bén lại như đao đâm vào trên mặt song phương.

“Kính xin mọi người cho ta một cái mặt mũi, muốn đánh nhau phải không, trong chốc lát có chính là cơ hội” Từ lão hồ ly giọng nói mặc dù khách khí, trên mặt lại kiêu ngạo vô cùng, Vân Khởi hướng tới Cao Lôi gật đầu nhẹ, Cao Lôi hừ lạnh một tiếng, thối lui đến sau lưng Vân Khởi.

Thủ hạ Cát lão đại cũng rồi rít thối lui đến phía sau Cát lão đại, Cát lão đại là một bộ dáng kiêu ngạo nhìn trời, phảng phất như đã ăn chắc nhất định sẽ thất bại Vân Khởi vậy.

“Chuyện có cái gì không đúng” Khung Phong xem trong chốc lát, lặng lẽ tiến đến bên tai Vân Khởi, thấp giọng nói:

“Cát lão đại tựa hồ cũng không phải là một cái người lớn gan gì.

“

Khung Phong trước khi đến cũng đã điều tra không ít tin tức về căn cứ thành phố Z, Cát lão đại cùng Từ lão hồ ly tự nhiên sẽ không bỏ qua, nhưng mà

thông tin mà Khung Phong đạt được cùng tính cách hôm nay của Cát lão đại lại khác nhau quá nhiều, ngược lại làm cho người ta sinh lòng nghi ngờ.

Vân Khởi không thể thừa nhận gậy đầu một cái, kỳ thật trong lòng của cô cũng vì hành vi của Cát lão đại nhìn như không hề sợ hãi cũng đã sớm hoài nghi.

Từ lão hồ ly dẫn mọi người đi tới một cái sân huấn luyện rộng rãi. Trên mặt đất gồ ghề, còn có thể ngửi thấy được một mùi khét do cháy mang lại, nghĩ trước khi đến không ít người của Từ lão hồ ly ở chỗ này luận bàn.

Từ lão hồ ly cười đối Vân Khởi cùng Cát lão đại nói:

“Hai vị nếu đã để cho lão Từ ta chủ trì trận đấu lần này, như vậy ta liền nói một chút quy tắc so tài.”

Vân Khởi cùng Cát lão đại gật gậy đầu, bày tỏ không có ý kiến.

“Hai vị nếu đã không có ý kiến, như vậy chúng ta liền đấu ba ván thắng hai ván liền thắng, tốt lắm!”

Ba ván thắng hai?

Hừ, từ lão hồ ly trước cũng không có nói với bọn họ phải đấu ba ván, mọi người ở phía sau lưng Vân Khởi lập tức khí muốn tìm Từ lão hồ ly tính sổ, Vân Khởi lại đưa tay ngăn trở bọn họ.

Vân Khởi ở trong lòng những người này địa vị rất cao, mọi cử động của Vân Khởi đều ảnh hưởng tới bọn họ.

Cát lão đại mặt mũi tràn đầy vui mừng, dường như đã sớm biết trước.

Vân Khởi khoe miệng nổi lên cười lạnh, quả nhiên, hai người này đã sớm thông đồng ở cùng một chỗ, Từ lão hồ ly nhìn xem Vân Khởi bình tĩnh nhìn hấn, không có hồng hách cũng không có oán hận bất mãn, điều này làm cho từ lão hồ ly trong lòng có chút bất an.

Từ lão hồ ly trông mặt hơi híp, hừ, mặc kệ ngươi có thủ đoạn gì, hôm nay ngươi phải chết!

“Hai vị nếu đã không có ý kiến, như vậy chúng ta liền bắt đầu đi!”

Từ lão hồ ly nói xong đối với Cát lão đại đứng một bên gật gậy đầu, Cát lão đại lúc này đối mặt với Từ lão hồ ly không có lớn lối như trước, trên mặt cũng không chút nào che giấu.

“Nếu mọi người đã không có ý kiến, như vậy trận đấu liền bắt đầu đi, “ Từ lão hồ ly nói liền ngẩng đầu hướng đi về một bên sớm đã đặt sẵn một chiếc bàn. Cát lão đại âm trầm nhìn Vân Khởi, hỏi:

“Trận đấu, các ngươi muốn ai ra sân?”

“Hội trưởng ta đi!”

“Để cho ta đi!”

Vân Khởi phát tay cắt đứt lời nói của thù hạ, đối với Khung Phong nói:

“Lần này nói không chừng thật sự cần ngươi hỗ trợ.”

Từ lão hồ ly cùng Cát lão đại nếu đã có thể nghĩ ra biện pháp như vậy, nhất định là có hậu chiêu chờ cô, như vậy lai lịch của cô nghĩ đến những người này cũng đã rất rõ ràng.

Vân Khởi tin tưởng lấy thế lực của Cát lão đại cùng Từ lão hồ ly sao không có cách nào có thể điều tra cô, nghĩ đến tam đại thế gia ở trong đó cũng tham dự không ít đây. Bọn họ ở căn cứ thành phố B có thế lực cường đại, nhưng là ở thành phố Z thế lực của bọn họ căn bản chen vào không lọt đến, chỉ có thể nâng đỡ người khác, nghĩ đến Từ lão hồ ly này chính là thế lực mà bọn họ muốn nâng đỡ.

“Yên tâm đi, ta biết rõ, trận thứ hai ta ra!” Khung Phong nhin xuống kích động trong lòng, giống như vô tình vỗ vỗ bàn tay nhỏ bé non mịn trắng nõn của Vân Khởi. Vân Khởi cũng không có để ý, kiên định bước ra một bước, Từ lão hồ ly cùng Cát lão đại chứng kiến người tham chiến đầu là Vân Khởi, trên mặt không có chút nào kinh ngạc, phảng phất đã đoán được.

Mà Cát lão đại bên kia tùy tiện ra một cái dị năng giả cấp bốn. Dị năng giả cấp bốn này Vân Khởi coi như là đứng không động, cũng có thể làm cho hấn trong nháy mắt tử vong, nghĩ đến đối phương cũng biết, nguyên lai là muốn dùng năng lực dị năng giả cấp thấp đối phó cô, tránh đi năng lực của cô.

Cái người dị năng giả cấp bốn kia cũng biết mình không phải là đối thủ của Vân Khởi, chờ Vân Khởi mới vừa lên tràng, liền nhảy nhót lung tung bắt đầu kêu

“Buông tha cho ta, ta nhận thua!”

Mấy người Cát lão đại bên kia đều nở nụ cười ha ha, không có chút nào để ý, Từ lão hồ ly cũng mỉm cười nhìn Vân Khởi

“Vân hội trưởng a, người xem uy danh của người thật sự là làm cho người ta nhìn mà sợ a! Ha ha ha...”

Vân Khởi không nói gì, Từ lão hồ ly cũng không thèm để ý, cười tuyên bố

“Vân hội trưởng thắng!”

“Không biết, Vân hội trưởng trận thứ hai muốn cho ai ra sân a?” Từ lão hồ ly cười ha hả hỏi.

Căn bản bên kia cho tin tức, trong công hội chỉ có Vân Khởi uy hiếp, những người khác có thể nắm chắc đánh bại!

Khung Phong khẽ cười một tiếng, đi đến trong sân, đứng ở bên cạnh Vân Khởi, ánh mắt như đao nhọn hướng về phía Từ lão hồ ly

“Trận thứ hai ta lên!”

“Người?” Từ lão hồ ly nghi hoặc quan sát Khung Phong, từ lão hồ ly nhú nhú mày, người trẻ tuổi này là ai?

Bên kia cấp tư liệu bên trong, cũng không có người trẻ tuổi này trong tư liệu a.

Từ lão hồ ly sắc mặt có chút không tốt, nhưng là nghĩ đến hai cái siêu cấp cao thủ kia, Từ lão hồ ly lại có một chút lòng tin, người này còn trẻ như vậy, nơi nào sẽ là đối thủ của hai người kia?

“Người của các người đâu?” Khung Phong cười hỏi từ lão hồ ly.

“Là ta!” Một cái thoáng thanh âm già nua vang lên bên tai mọi người, đây là một cái cao thủ tinh thần dị năng già, ít nhất đã cấp bảy dị năng!

Trong sân bóng người chợt lóe, cũng chỉ gặp một lão nhân mặc áo Tôn Trung Sơn đứng ở giữa sân.

“Là người!” Khung Phong cùng Vân Khởi trong mắt hiện lên kinh ngạc, lão nhân này bọn họ biết, đúng là người trong tứ đại gia tộc Quyền gia đệ nhất cao thủ quyền quý!

Lão nhân kia ha ha cười cười, ánh mắt lại lạnh lợi nhìn xem Khung Phong

“Ta cũng không nghĩ đến Khung gia thiếu gia cũng ở nơi đây!”

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 114: Quyền lợi!

“Ha ha!” Khung Phong cười khẽ vài tiếng

“Ta là bằng hữu của Vân hội trưởng, ta ở chỗ này tự nhiên không kỳ quái, kỳ quái là ngài tại sao phải ở chỗ này đi?”

Quyền Quý hừ nhẹ một tiếng

“Quyền gia chúng ta làm việc, người tên tiểu bối này có tư cách gì nói chuyện!”

Trong giọng nói từng từ đều là ngạo mạn.

“Ta chỉ là kỳ quái, Vân hội trưởng rõ ràng cứu tất cả mọi người, vì cái gì Quyền gia các người lại lấy oán trả ơn đâu?” Khung Phong không khách khí chút nào, xé ra cái gọi là đen tối của đại thế gia!

“Người?” Quyền Quý khí hai mắt đỏ bừng, quát to: “Nếu như Vân Khởi có thể sớm một chút xuất ra bảo bối, chúng ta há có thể hy sinh nhiều người như vậy sao, đều là cô ta sai, cô ta không xứng có được bảo bối như vậy!”

Thật sự là không biết xấu hổ!

Mấy người bên này tất cả lên tiếng nói, nếu như Vân Khởi thật sự lãnh khốc vô tình, kiên quyết đến cùng không tính hạch tính khiết giúp tăng dị năng 100% kia xuất ra, như vậy bọn họ tất cả mọi người sẽ chết.

Rõ ràng là Vân Khởi cứu bọn họ, nhưng bọn họ lại oán hận Vân Khởi vì cái gì không sớm một chút lấy ra, thật sự là đầu gạo ân bay lên mét thù!(nguyên văn)

Khung Phong đối mặt với Quyền gia như vậy đã không muốn nói thêm cái gì.

“Bớt sàm ngôn đi, “ Khung Phong bình tĩnh nhìn Quyền Quý.

“Hừ, “ Quyền Quý hừ lạnh một tiếng, hần ngược lại nghe nói thiếu gia Khung gia Khung Phong rất mạnh, hơn nữa lần trước trong đợt phòng ngự tang thi cuối cùng đánh một trận cũng xác thực rung động không ít người, có thể đem những tang thi kia đánh lui, không thể không nói bên trong sự kiện này thiếu gia Khung gia này cũng có một phần công lao, nhưng là vậy thì thế nào?

Nếu là lúc trước hẳn có lẽ còn có thể kiêng kỵ, nhưng là hiện tại? Hừ!

Quyền Quý nhanh chóng xuất thủ trước, chỉ thấy bóng dáng hần chợt lóe, như một đạo quỷ mị, trong nháy mắt đã đến sau lưng Khung Phong, Khung Phong mặt sắc mặt ngưng trọng, hẳn cũng không dám xem thường đối thủ của mình!

Khung Phong hai tay thành quyền, mãnh xoay người vừa vặn ngăn cản Quyền Quý đánh lên.

“Oanh!”

Một đạo khí lăng theo giữa hai người khuếch tán ra xung quanh, một bên dị năng ngấm ngưng tụ trong nháy mắt ra ngoài đánh mạnh vào người, kêu thảm té lăn trên đất.

Quyền Quý trong mắt hiện lên một tia kinh ngạc, thiếu gia Khung gia này quả nhiên không đơn giản, thế nhưng có thể đón lấy một chương của mình, hơn nữa nhìn bộ dáng còn vô cùng thoải mái. Quyền Quý trong nghiêm túc hơn rất nhiều, hai mắt nhú lại, Khung Phong chỉ cảm thấy một trận choáng váng, trong nháy mắt liền phản ứng kịp, không có nghĩ đến cái tên Quyền Quý này lại còn là một tinh thần dị năng giả.

Chuyện Quyền Quý là tinh thần dị năng Quyền gia vẫn luôn giấu giếm, người biết rõ hẳn là tinh thần dị năng toàn bộ đều bị xuất kỳ bất ý giết chết.

Lần này Quyền Quý sở dĩ có lòng tin đối phó Vân Khôi như vậy, dựa vào chính là điều này, nhưng mà làm cho hẳn không nghĩ tới chính là cái tên thiếu gia Khung gia này cũng chỉ là trong nháy mắt choáng váng, rất nhanh liền thanh tỉnh?

Quyền Quý đột nhiên có chút dự cảm xấu, ngược lại không dám khinh thường nữa.

Kế tiếp Quyền Quý thu hồi cái tư thái cao ngạo lúc trước, khuôn mặt trở nên nghiêm túc giữa hàng lông mày nhăn thành một đoàn!

Quyền Quý một mặt phóng thích dị năng tinh thần của mình, hy vọng có thể ảnh hưởng Khung Phong, một bên chương phong bén nhọn, cùng Khung Phong đánh khó phân thắng bại.

Khung Phong chỉ thủ chờ không tấn công, hẳn chỉ nghe nói này Quyền Quý là đệ nhất cao thủ của Quyền gia, nhưng cũng không có gặp qua Quyền Quý, Quyền gia đối với Khung gia thời gian qua rất phòng bị, ở đâu chịu để cho Khung gia biết rõ tài nguyên của Quyền gia?

Bất quá, lần này thử dò xét cũng không xê xích gì nhiều...

“Từ lão ngươi xem người Quyền gia có thể thắng sao?” Cát lão đại nhìn xem bên trong sân hai người đánh khó phân thắng bại, có chút lo lắng.

Quyền Quý liên tục tiến công sắc bén, người thanh niên kia còn lại là phòng thủ, nhưng khi nhìn bộ dáng người trẻ tuổi kia dễ dàng né tránh phòng bị, nghĩ đến người Quyền gia cũng không có chiếm tiện nghi, nếu như Quyền gia người thật sự thua, vậy hẳn phải làm sao bây giờ a?

Cát lão đại ở đâu cam lòng cho thành phố Z? Thật vất vả ở nơi này đứng vững vàng đi đứng, ở đâu chịu rồi đi.

Từ lão hồ ly nhìn thoáng qua Cát lão đại nôn nóng bất an, trong nội tâm bực mình, ngoài miệng lại nói:

“Đừng lo lắng, đây chính là Quyền gia, sẽ không để cho ngươi thua thiệt.”

“Là, là, “ nghe ra từ lão hồ ly đã không nhận được, Cát lão đại nhưng mà hẳn từng được chứng kiến qua bản lĩnh của Từ lão đại, hẳn cũng không dám đắc tội với tên sát tinh này, Cát lão đại tâm tình thấp thỏm nhìn xem trận đấu bên trong sân, vô cùng hy vọng người Quyền gia có thể cho lực điểm, thắng trận đấu.

Nhưng này là mặt thế, các vị thần thánh đều không có nghe được cầu nguyện trong lòng Cát lão đại, Khung Phong thay đổi trước phòng thủ, bắt đầu chủ động tiến công.

Quyền Quý tinh thần lực bất quá là cấp bảy, nhưng là Khung Phong đã đạt tới tinh thần lực cấp tám, dùng tinh thần lực phong tỏa hành động của Quyền Quý, khiến cho Quyền Quý tay chân đại loạn.

Khung Phong thừa dịp thời khắc Quyền Quý luống cuống tay chân, một chương đánh vào phía ngực trái của Quyền Quý.

“Phốc!”

Quyền Quý phun ra một ngụm máu tươi, bay rớt ra ngoài.

Khung Phong hóa chương, đang muốn phê đi Quyền Quý, lại nghe một tiếng gầm lên:

“Tiểu tử nguoi dám?”

“Hò!”

Khung Phong chỉ nghe sau lưng truyền đến một trận cuồng liệt kinh phong, gấp rút lách mình tránh né, chỉ thấy một lão nhân từ đằng xa bay tới, mạnh mẽ đánh ra chương phong, nhưng mà chủ yếu là bảo vệ cho Quyền Quý nhiều hơn.

Vân Khởi gấp rút đi đến bên cạnh Khung Phong, nhìn xem cái lão nhân mới xuất hiện này.

Quyền Quý nhanh chóng lợi dụng lúc Khung Phong tránh né đào thoát, trong nội tâm may mắn đồng thời đối với Khung Phong lại nhiều hơn một phần oán hận.

“Tộc thúc!” Quyền Quý là một người trên năm mươi tuổi thể nhưng cung kính với lão nhân đứng ở phía sau, khom lưng thi lễ, lại còn là vãn bối lễ.

Mặc dù trước hay sau mặt thể, xã hội bây giờ đã rất ít người thi lễ như vậy, nhưng là một thể gia cổ xưa thủy chung vẫn duy trì một phần thần bí cùng xưa cũ!

Lão đầu từ kia vượt ve râu ria trắng bóng, lạnh lùng nhìn xem Khung Phong cùng Vân Khởi “Tiểu tử nguoi thật to gan, liền coi như nguoi là người Khung gia cũng không thể phê người Quyền gia ta.”

Lão đầu từ này khẩu khí thật lớn, cũng không biết cái lão nhân này là ai?

Khung Phong nhìn xem lão nhân, đột nhiên con mắt tròn to, hỏi:

“Nguoi là Quyền gia gia chủ nhị thúc, Quyền Lợi?”

“Ha ha ha...” Lão nhân nghe được Khung Phong thể nhưng có thể nói ra tên của mình, rất là cao hứng cười to

“Không sai, ta chính là Quyền Lợi!”

Quyền lợi năm nay đã 75 tuổi, là anh em của Quyền gia lão gia tử nhị thúc, hai người tuổi không kém nhiều, Quyền gia lão gia tử thời thơ ấu chính là cùng với vị lão nhân đằng sau này lớn lên.

Nghe nói lão gia tử này lúc tuổi còn trẻ, liền si mê võ thuật, là một cao thủ, sau mặt thể ngược lại không có đang nghe qua tin tức của lão gia tử này, không nghĩ tới lão gia tử này bây giờ lại lợi hại như vậy!

Nghĩ đến lão gia tử này cũng là nội tình của Quyền gia rồi.

“Ha ha...” Khung Phong cười cười, thể nhưng biết rõ đối phương là người nào, kia hẳn biết làm như thế nào ứng đối rồi

“Lão gia tử chúng ta đã thắng hai trường rồi, vậy lần trận đấu này là chúng ta thắng!”

Quyền Lợi giống như cười mà như không nhìn Khung Phong, Vân Khởi hai người một cái,

“Không sai, thật sự là các nguoi thắng!”

Không đợi nhân viên công hội hoan hô, Quyền Lợi lại nói:

“Bất quá...” Quyền lợi tay phóng ở sau lưng

“Bất quá, tiểu tử nguoi cũng dám đả thương người Quyền gia ta, ta lại là không thể bỏ qua nguoi.”

Quyền Lợi nói xong, liền quỷ mỵ hướng hai người Vân Khởi mà đến, chương sấm gió động, giống như lưỡi dao sắc bén hướng vào trong làn da của hai người.

Vân Khởi hai tay vừa động, một đoàn thiên hỏa liền bao trùm toàn thân, Khung Phong cũng thân hình vừa động, nhưng là ngăn cản ở trước người Vân Khởi, cùng Quyền Lợi hai đám đối cùng một chỗ.

“Oanh!”

Hai người đồng thời lùi lại vài bước.

“Hảo tiểu tử, “ Quyền Lợi hai tròng mắt như ung, chăm chú nhìn chăm chăm Khung Phong, giống như nhìn chăm chăm con mồi vậy, nhưng trong lòng thì càng thêm cẩn thận, không có nghĩ đến tiểu tử khung gia này ngược lại lợi hại như vậy. Nếu như Quyền gia bọn họ có thể có người thừa kế như Khung Phong, hẳn lão nhân cần gì phải đi ra ngoài liều mạng đâu?

Quyền Lợi hét lớn một tiếng, một đạo trắng kiện như tia chớp từ trên trời giáng xuống, trực tiếp đánh ở trên người Khung Phong.

Khung Phong như gió tránh né, dừng lại ở địa phương phía trước, chỗ vừa đứng nổ tung một cái hố to sâu vài mét.

Quyền Lợi dị năng dĩ nhiên là hệ lỗi.

Quyền Lợi trên người ầm ầm vang lên, trong ánh mắt thường có thể thấy được từng đạo ánh chớp, không ngừng lóe lên, Quyền Lợi tụ dị năng, như tia chớp như những con rắn uốn quanh hướng tới Khung Phong mà đến.

Khung Phong tốc độ như gió, lần nữa tránh né, nhưng quanh thân hẳn lại thành lõi hải, không ngừng nổ, Khung Phong nhảy vào không trung, không ngừng vung ra đao gió, từng đạo đao gió hóa thành hình thực, không ngừng hướng tới Quyền Lợi mà đi.

Quyền lợi hừ lạnh một tiếng, trên người tia chớp giống như lưới phòng hộ vòn quanh ở bên người, đao gió chém vào sấm sét phòng hộ, phát ra tiếng như kim loại va vào nhau sang sáng vậy, từng đợt tia lửa không ngừng thoáng hiện, mà phòng hộ sấm sét của Quyền Lợi lại hoàn hảo vô thương!

“AAAA!”

Quyền lợi hét lớn một tiếng, áo choàng tóc trắng cuồng loạn bay loạn nhảy múa,

“Soẹt soẹt....”

Không ngừng có tia chớp từ không trung đánh xuống, Khung Phong không ngừng tránh né, tia chớp trên mặt đất nổ tung, truyền ra từng đợt mùi khét lẹt.

Quyền Lợi trên người chột lóe, tốc độ thế nhưng không thể so với Khung Phong, nguyên lai là mượn lực lượng của tia chớp, không ngừng đuổi theo Khung Phong trên không trung.

Khung Phong tốc độ bay rất nhanh, lại dùng tinh thần lực quấy nhiễu Quyền Lợi, Quyền Lợi tốc độ mặc dù cũng mau, nhưng mà ở dưới sự quấy nhiễu của tinh thần lực mà Khung Phong phát ra, thủy chung không biết làm thế nào bắt được Khung Phong.

Quyền lợi lần này sở dĩ xuất hiện ở thành phố Z chính là tiếp nhận lời khẩn cầu của Quyền gia gia chủ, vì Quyền gia phát triển, Quyền gia tất phải đến lấy bảo vật trên người Vân Khởi.

Quyền gia gia chủ có dự cảm, chỉ cần có thể đạt được bảo vật trên người Vân Khởi, như vậy Quyền gia sau này nhất định sẽ trở thành vương mạt thế!

Quyền Lợi mặc dù một lòng ở võ thuật, nhưng sau mạt thế tiến đến, đạt được dị năng hệ lỗi cường đại nhất, đối với dị năng có mãnh liệt muốn nghiên cứu.

Quyền Lợi là một lá bài tẩy của Quyền Gia, nếu như không phải là gặp được nguy hiểm hủy diệt gia tộc, Quyền gia chắc là sẽ không vận dụng Quyền Lợi.

Lần trước tang thi tấn công căn cứ, nếu như Vân Khởi không ra tay, Quyền gia vì gia tộc có thể kéo dài tiếp tục, nhất định sẽ khiến cho Quyền Lợi ra tay.

Nhưng là Vân Khởi vì muốn giảm bớt thương vong, không đành lòng tang thi thật sự công tiến căn cứ, đem những viên tinh hạch kia lấy ra, lại chọc cho thể lực khắp nơi chú ý, không thể không chạy trốn tới thành phố Z, nhưng mà Quyền gia ở đâu chịu cam tâm.

Nếu như có thể đạt được bảo vật trong tay Vân Khởi, như vậy Quyền gia bọn họ có thể không hạn chế chế tạo dị năng giả cao cấp, ở đâu còn sợ tang thi?

Cho nên bảo vật trong tay Vân Khởi, Quyền gia là nhất định phải đoạt được, vì vậy Quyền gia mới cầu khẩn Quyền Lợi ra tay.

Quyền Lợi vốn là không nghĩ tới, dù sao ở Quyền gia không người nào có thể sai khiến, coi như là Quyền gia gia chủ cũng không thể sai khiến, hết thảy phải xem hẳn có nguyện ý hay không xuất thủ. Quyền gia gia chủ tự nhiên là biết rõ tính tình Quyền Lợi, vì nâng lên hứng thú của Quyền Lợi, liền đem bí mật bảo vật trong tay Vân Khởi nói ra.

Quyền Lợi mặc dù gọi là Quyền Lợi nhưng lại không có chút tâm tình nào với quyền lực, một lòng đều hướng vào võ thuật, hiện tại toàn bộ tâm tư lại là ở dị năng, bây giờ nghe Quyền gia gia chủ nói, có một loại bảo vật có thể tăng lên dị năng.

Quyền lợi tự nhiên là hứng thú nổi lên, ăn Quyền gia gia chủ tinh hạch lưu lại, quyền lợi phát hiện quả nhiên có thể tăng lên dị năng, đối với bảo vật huyền bí kia càng thêm cảm thấy hứng thú, vì vậy liền đáp ứng Quyền gia gia chủ đem bảo vật theo từ trong tay Vân Khởi cướp đi.

Nhưng mà làm cho hẳn không nghĩ tới chính là không đợi hẳn ra tay với Vân Khởi, liền gặp được cái tiểu tử Khung gia này nửa đường Trình Giáo Kim, thật là làm cho hẳn rất là tức giận!

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115: Từ lão hồ Ly tử!

Từ lão hồ ly quan sát thấy Quyền Lợi là lão tổ tông của Quyền gia thế nhưng cũng không có chiếm được bao nhiêu tiện nghi, trong nội tâm không khỏi sốt ruột.

Nếu như lần này không thể giết chết đoàn người Vân Khởi, như vậy chết nhất định là bọn họ.

Bọn họ đã cùng đoàn người Vân Khởi đập vỡ mặt nạ rồi, không có khả năng hoà giải.

Hắn dám thử sức chính là do có người Quyền gia hỗ trợ hắn, nhưng khi nhìn đến tình hình hiện tại, người Quyền gia tựa hồ đối với Vân Khởi cũng không có cách nào chống đỡ.

Nếu như người Quyền gia thật sự thua, bọn họ có thể ra đi, như vậy đến lúc đó, lửa giận của Vân Khởi nên làm cái gì bây giờ, chẳng phải là muốn bọn họ gánh chịu?

Cho nên Vân Khởi nhất định không thể sống, nhất định phải chết.

Từ lão hồ ly trong nội tâm lo lắng, con mắt nguy hiểm híp híp, ngoắc Cát lão đại chờ đem lỗ tai đến gần, mới hạ giọng nói:

“Làm cho các huynh đệ chuẩn bị, chúng ta muốn xuất thủ.”

“Này?” Cát lão đại nhìn xem người Quyền gia ở trong sân, có chút chần chờ.

“Hừ, “ Từ lão hồ ly hừ lạnh một tiếng,

“Còn không mau đi, trông cậy vào người ngoài vẫn là công dã tràng, chúng ta chỉ có thể tự dựa vào chính chúng ta.”

“Là, là, “ Cát lão đại vội cúi đầu, không dám lại chần chờ, gấp rút đi cùng thủ hạ chuẩn bị, chờ Từ lão hồ ly ra lệnh một tiếng.

Quyền Lợi cùng Khung Phong đánh khó phân thắng bại, hai người trải qua sau khi thử dò xét sơ bộ, liền bắt đầu buông tay buông chân, một quyền đánh ra, liền có một cái hô to vài mét, một chưởng đánh ra, có thể ném người chung quanh đi xa.

“Đi đi...” Một trận tiếng bước chân đột ngột vang lên, chỉ thấy bên trong sân đột nhiên xuất hiện vô số dị năng giả tay lấy vũ khí. Có nhóm vũ khí ống phóng róc-kết, mặc dù Vân Khởi là dị năng giả, một loại vũ khí xuất ra dị năng tuy có thể không chế được, nhưng dị năng giả bình thường vẫn không thể đối phó với loại vũ khí như ống phóng róc-kết vậy.

Vân Khởi nhìn lướt qua ước chừng có ngàn dị năng giả, xem đến Từ lão hồ ly đã muốn dốc hết vốn liếng rồi.

Quyền Lợi rất ít có thể gặp được đối thủ đánh ngang nhau, lần này cùng Khung Phong đánh thật sự thống khoái, nhưng khi nhìn đến đột nhiên xuất hiện nhiều người, Quyền Lợi lập tức giận dữ nhìn về phía từ lão hồ ly, hắn không nghĩ tới người này cũng dám lướt qua hắn, tự tiện hành động.

Từ lão hồ ly chạm vào ánh mắt âm ngoan của Quyền Lợi, nhin không được cúi đầu xuống, không dám đối mặt.

“Cái kẻ ngu xuẩn này!” Quyền Lợi trong nội tâm tức giận, nhưng bây giờ đã xuất thủ, liền không thể lại rút lui, hừ lạnh một tiếng sẽ không có nói cái gì nữa.

Từ lão hồ ly gặp Quyền Lợi không nói gì, trong nội tâm vui vẻ, hét lớn một tiếng:

“Các huynh đệ, lên cho ta, giết chết cái tiểu tiện nhân Vân Khởi này, dám cùng huynh đệ chúng ta tranh đoạt căn cứ, thực là muốn chết!”

“Muốn chết! Muốn chết! Muốn chết!”

“Giết! Giết! Giết!”

“...!”

Ngàn người đồng loạt xông lên, trước dùng súng máy bắn nhanh, mấy người tới cùng Vân Khởi phần lớn dị năng cấp cao, trái tránh phải né, cũng không phải sợ những thứ súng máy này.

Liền ngay cả hoà tiễn, cũng bị Vân Khởi dùng dị năng hủy diệt.

Nhưng mà người của Từ lão hồ ly quá nhiều, căn bản giết đều giết không xong.

“Vân Khởi, đi chết đi!” Từ lão hồ ly một chưởng đánh ra, từ phía sau đánh lên Vân Khởi.

Vân Khởi là tinh thần dị năng giả, làm sao có thể không có phát giác Từ lão hồ ly muốn đánh lén cô cơ chứ?

Vân Khởi âm thầm cười lạnh, một đoàn thiên hỏa bỗng nhiên ngưng tụ ở hai tay, cùng Từ lão hồ ly hai tay đụng phải nhau.

“A!”

Nhiệt độ thiên hỏa nóng bỏng, khiến cho Từ lão hồ ly nhin không được phát ra tiếng gào thét thống khổ. Chờ thiên hỏa bị dập tắt, Từ lão hồ ly hai tay đã sắp bị đốt thành than rồi.

“Giết...giết cô ta, giết cô ta cho ta!”

Từ lão hồ ly hỗn hển hướng thủ hạ kêu to.

Vân Khởi ở trong ngàn người như cá gặp nước, một quyền một chưởng cũng có thể đã thương một người, chung quanh cô đã bị đánh ra thành một khoảng trống.

Quyền Quý gặp Vân Khởi lợi hại như thế, nhin không được phi thân đi tới bên cạnh Vân Khởi, cùng Vân Khởi đánh. Vân Khởi mặc dù mang không nhiều người lắm, mặc dù dị năng so với đám người Từ lão hồ ly cao hơn không ít, nhưng mà không chịu nổi người của Từ lão hồ ly quá nhiều.

Đám người Cao Lô bị người Từ lão hồ ly vây quanh, từng khúc lùi lại, Từ lão hồ ly mắt thấy người của mình chiếm thế thượng phong, rất là đắc ý, hôm nay điểm khổ này tính cái gì, chỉ cần hôm nay có thể giết Vân Khởi, kia cũng đáng!

Ngay tại thời điểm Từ lão hồ ly đắc ý, đột nhiên nghe được có người kêu to:

“Đại ca, đại ca, các huynh đệ không chống nổi,”

Chỉ thấy một người đàn ông trung niên, toàn thân máu tươi, lao đảo từ bên ngoài xông tới, ở phía sau hắn, chỉ thấy một đám người đuổi sát theo, đúng là hội viên công hội.

Những người này được bố trí xung quanh, quan sát thấy người Từ lão hồ ly có dị thường, liền giết tiến vào.

Đám người Vân Khởi nhìn thấy người tới là phe mình, lập tức sĩ khí đại chấn, khi ra tay càng thêm hung ác, mà người Từ lão hồ ly lại là mất đi sĩ khí lúc trước, trở nên sợ hãi rụt rè.

Vân Khởi người dẫn đầu, khí thế rất mạnh, liên tục đem Quyền Quý gạt gao đè nặng, mắt thấy Quyền Quý tiếp qua không lâu sẽ phải thua.

Mà Từ lão hồ ly đang dẫn đầu này, lại là bị Vân Khởi dọa sợ, đứng ở phía sau lưng mọi người chỉ huy, chỉ là thủ hạ của hắn bị nhân viên công hội đã kích liên tiếp bại lui!

Ngay cả Cát lão đại cũng bị Từ lão hồ ly đá đi ra ngoài, bị Vân Khởi một chưởng đánh cho học máu, liền co lại ở sau lưng, không dám xuống đánh lần nữa.

Vân Khởi đám người càng đánh càng hăng, Quyền Quý rút cục ngăn cản không nổi, bị Vân Khởi đánh cho một quyền, đánh học máu ngã xuống đất không dậy nổi.

Quyền Lợi nhin không được phân tâm nhìn thoáng qua Quyền Quý ngã xuống đất không dậy nổi, bị Khung Phong nắm lấy cơ hội, một chưởng đem Quyền Qoi đánh lùi lại vài bước, sắc mặt đỏ lên, phun ra một ngụm máu tươi.

Quyền Lợi đến cùng cũng đã lớn tuổi, lệnh cho người Quyền gia đỡ Quyền Quý dậy, liền lui.

Từ lão hồ ly không nghĩ tới người Quyền gia lại như vậy, dĩ nhiên cũng làm như vậy liền lui, người Quyền gia đi rồi, vậy hắn phải làm sao bây giờ a?

Nhìn xem thủ hạ của mình bị đám người Vân Khởi đánh ngã xuống đất không dậy nổi, Từ lão hồ ly luống cuống, nhin không được hét lớn một tiếng

“Ngừng! Không cần đánh! Không cần đánh!”

Người Từ lão hồ ly rồi rít dừng tay, nghi hoặc nhìn lão đại của mình.

Thủ hạ Vân Khởi cũng không nhin được nhìn thoáng qua Vân Khởi, Vân Khởi ý bảo mọi người tạm dừng, nàng ngược lại muốn nhìn một chút xem Từ lão hồ ly này muốn nói gì?

Từ lão hồ ly nhìn xem Vân Khởi, miễn cưỡng thay thành một bộ khuôn mặt tươi cười

“Vân hội trưởng, chúng ta này là hiểu lầm a, đều là hiểu lầm.”

“Hiểu lầm?” Vân Khởi giễu cợt, Từ lão hồ ly này chẳng lẽ coi Vân Khởi cô là cái kẻ ngu hay sao?

“Đúng vậy, chúng ta trước đều là hiểu lầm, trước kia đều là người Quyền gia lệnh cho ta làm” Từ lão hồ ly một bộ dáng ủy khuất bất đắc dĩ

“Người Quyền gia lợi hại như vậy, ta cũng là không có cách nào a!”

Nhìn xem dáng vẻ chúng ta vô tội của Từ lão hồ ly, Vân Khởi tức giận nói:

“Cát lão đại căn bản là người của ngươì, người lợi dụng Cát lão đại dẫn ta tới nơi này, không phải là muốn cầu kết với người Quyền gia giết ta, hiện tại người Quyền gia đi rồi, người như thế nào lại nói những chuyện này đều là hiểu lầm, người chẳng lẽ đầu óc hồ đồ đi?”

Từ lão hồ ly bị Vân Khởi nói sắc mặt đỏ lên, hận không thể giết chết Vân Khởi, nhưng vì tương lai của mình, đơn giản chỉ cần chịu đựng giận dữ nói:

“Kia đều là hiểu lầm, ta cho phép công hội tiến vào thành phố Z, còn có thể đem thành nam cấp cho công hội, hy vọng Vân hội trưởng, chuyện này cứ định như vậy đi.”

Từ lão hồ ly ngược lại tính toán tốt lắm, hôm nay chỉ cần Vân Khởi thắng, giết hắn cùng Cát lão đại, như vậy toàn bộ căn cứ đều là của Vân Khởi, ở đâu còn cần Từ lão hồ ly hấn đồng ý.

Còn có thành nam là khu dân nghèo của căn cứ, phòng thủ cũng là yếu nhất, đem thành nam cấp cho công hội, Từ lão hồ ly thật sự là có cảm tưởng a.

“Ngươi cho là ta sẽ đồng ý sao?” Vân Khởi bình tĩnh nhìn từ lão hồ ly

“Ta muốn là cả căn cứ, căn cứ có ta sẽ không có ngươi!”

Vân Khởi nói chém đinh chặt sắt, không có chút nào thương lượng.

Từ lão hồ ly nghe xong, trong nội tâm lập tức kinh hãi, hồn hển đối với thủ hạ nói:

“Lên, giết cho ta!”

Từ lão hồ ly nhìn ra được, Vân Khởi quyết tâm muốn giết hắn, muốn đoạt căn cứ của hắn. Nếu đã là như vậy, vậy thì chiến đi, không phải là ngươi chết thì chính là ta vong!

Nhân viên công hội đều là từ trung đối với Vân Khởi, mặc kệ Vân Khởi nói cái gì cũng đều tìm được sự ủng hộ, hơn nữa mọi người đi theo đến đây chủ yếu là cao cấp dị năng giả.

Mà Từ lão hồ ly cùng Cát lão đại bên này mặc dù người so với Vân Khởi nhiều hơn, nhưng mà bọn họ cao thấp không đều, dị năng giả cao cấp cũng không có bao nhiêu.

Mặc dù nhiều người, nhưng vẫn bị người Vân Khởi đánh tề ra quân!

Từ lão hồ ly gặp người mình càng ngày càng ít đi, biết mình xong rồi.

Từ lão hồ ly nhìn xem Cát lão đại nằm ở một bên giả chết, bĩu môi khinh thường, bước chân lại ở lạng lẽ lui về phía sau.

Chỉ cần hắn không chết, hết thấy liền còn có thể.

Nếu đã Vân Khởi chiếm lĩnh thành phố Z, như vậy hắn liền tìm một chỗ khác làm lại, chỉ cần hắn vẫn còn sống, còn có thể lại bắt đầu lại từ đầu!

Từ lão đại thừa dịp không có người chú ý hắn, thật nhanh chạy đến một cái ga ra, từ bên trong mở ra một chiếc xe việt dã cải trang tốt, liền muốn chạy trốn.

Vân Khởi liên tục dùng tinh thần lực quan sát Từ lão đại, gặp Từ lão đại thể nhưng bỏ qua thủ hạ của mình, muốn chạy trốn.

Vân Khởi rất xem thường loại người như vậy, nếu như Từ lão đại có thể cùng thủ hạ của mình đồng sinh cộng tử, liền tính cuối cùng thua, vậy hắn cũng đáng giá được người tôn kính.

Nhưng mà bây giờ từ lão hồ ly lại bỏ lại thủ hạ của mình, tùy ý thủ hạ chết đi, chính mình mau chóng muốn chạy trốn, cái này làm cho Vân Khởi khinh thường.

Vân Khởi một chương đánh bay người ngăn trở ở trước mặt mình, tung người nhảy lên, liền bay đến trên mặt xe việt dã.

Từ lão hồ ly đang lái xe chạy trốn, đột nhiên nghe đến trên mũi xe một trận vang lên, sắc mặt lập tức đại biến, không chút lựa chọn một chương liền đánh đi lên.

Vân Khởi thân thể bay lên không trung, một đoàn thiên hỏa hung hăng hướng tới xe đánh xuống.

“Oanh!”

Xe ở thời điểm thiên hòa tiếp xúc trong chớp mắt kia, liền nổ tung, mà Từ lão hồ ly ở bên trong xe ngay cả thời gian phản ứng cũng không có, liền bị tạc đến cận bã đều không thừa.

“Dừng lại! Tất cả dừng lại!” Vân Khởi đứng ở giữa không trung, hướng người trên mặt đất hét lớn hai tiếng.

Tất cả mọi người nhìn xem Vân Khởi ở giữa không trung, Từ lão hồ ly trước muốn chạy trốn, cũng không phải là không có người chú ý tới, đôi lấy là thương tâm cùng tuyệt vọng của mọi người.

“Từ lão hồ ly đã chết rồi!” Vân Khởi nói thẳng:

“Các ngươi là thù hạ của hắn, vì hắn vào sinh ra tử, nhưng hắn lại muốn bỏ lại các ngươi chạy trốn.”

Vân Khởi trắng ra, làm cho thù hạ của Từ lão hồ ly nhìn không được cúi đầu xuống, trên mặt bị thương khiến cho người ta nhìn mà thấy khó chịu.

“Nếu Từ lão hồ ly đã chết rồi, các ngươi đi thôi, ta sẽ không làm khó các ngươi, nếu như các ngươi muốn đến báo thù, ta cũng không sợ, ta chỉ cho các ngươi một cơ hội này,“ Từ lão hồ ly chết rồi, người đáng chết cũng đã chết, những người này không liên hệ. Vân Khởi muốn là cả căn cứ, không có Từ lão hồ ly, những người này chính là ruồi bọ, đối với nàng không có uy hiếp.

Lại nói Từ lão hồ ly dựng thân bất chính, bỏ trốn bỏ lại những thù hạ này, nghĩ đến cũng đã thương tâm của những người này, chắc hẳn, những người này cũng không sẽ vì từ lão hồ ly mà đi báo thù.

Quả nhiên, Vân Khởi nói vừa dứt, liền có không ít người xoay người bỏ đi, có người lại mờ mịt nhìn xung quanh một chút.

Sau khi mặt thể tiến đến bọn họ liền đi theo Từ lão hồ ly, hiện tại Từ lão hồ ly chết rồi, như vậy bọn họ nên đi đâu về đâu?

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Khởi đầu mới!

Từ lão hồ ly chết rồi, Cát lão đại nằm trên mặt đất già chết, gặp Vân Khởi không so đo, cũng muốn vụng trộm đứng lên chạy trốn, lại bị Vân Khởi bắt được.

“Vân hội trưởng, Vân hội trưởng, không thể trách ta a, đừng trách ta a, kia đều là do chủ ý của Từ lão hồ ly, không quan hệ với ta a” Cát lão đại khom người, vẻ mặt đưa đám, cầu xin Vân Khởi tha thứ.

“Ngươi không cần sợ hãi như vậy, ta sẽ không giết ngươi, “ Vân Khởi nhìn thoáng qua Cát lão đại, thấy toàn thân Cát lão đại đều nổi lên một tầng vương mặc, Cát lão đại nuốt từng ngụm nước bọt, nói:

“Ngài muốn ta làm cái gì? Chỉ cần ta có thể làm được, Cát đầu trọc ta nhất định sẽ không chối từ!”

“Là chuyện tốt, “ Vân Khởi nói liền đề cho Dung Ly đem chủ ý của cô nói cho Cát lão đại nghe.

Chờ lúc Cát lão đại rời đi, bên cạnh hắn đã đi theo thêm một hội viên cao cấp của công hội.

Cát lão đại như thế nào cũng không nghĩ đến, Vân Khởi đề cho mình đem thù hạ của Từ lão hồ ly đều thu tập dưới trướng của mình, bắt quá nhìn người bên cạnh, Cát lão đại hiểu rõ, chính mình chỉ là một con cò mà thôi.

Vân Khởi vừa tới thành phố Z, lại giết Từ lão hồ ly, người Từ lão hồ ly tự nhiên sẽ không phục Vân Khởi, nhưng mình là đồng minh của Từ lão hồ ly, lại là thế lực lớn thứ hai trong căn cứ, chỉ cần mình chịu mời chào, những người kia chắc chắn nhảy vào dựa vào mình. Mà hội viên công hội bên cạnh cái này sẽ từ từ thay thế vị trí của mình, đến lúc đó chính mình...?

Không muốn, Cát lão đại chỉ biết là hắn hiện tại bảo vệ tính mạng, nếu như hắn dám phản kháng, hiện tại cũng sẽ bị Vân Khởi không chút lựa chọn giết chết!

Thành phố Z trong một ngày liền đổi chủ, Vân Khởi vì trấn an dân chúng trong căn cứ bất an, ra không ít chính sách trấn an lòng người!

Tỷ như: Dân nghèo xây dựng tường thành, chỉ phải công tác sáu tiếng trên ngày, có thể đạt được 40 điểm lương thực, Vân Khởi theo trong không gian xuất ra một lượng gạo lớn, muối ăn, đồ dùng hàng ngày.

Mà một cân gạo tương đương hai điểm lương thực, 5 điểm có thể mua được một bình nước sạch.

Chính sách ưu đãi như vậy làm cho dân chúng trong căn cứ mừng rỡ như điên, rất nhanh liền quên nguyên nhân gì đó Từ lão hồ ly chết mà Cát lão đại

lưu truyền.

Căn cứ người rất nhiều, Vân Khởi còn phát động rất nhiều người mới xây dãy nhà trọ.

Nhà trọ mới xây xong, bên trong gọn gàng sạch sẽ, có hệ thống sưởi, người căn cứ chỉ cần trả 1000 điểm liền có thể mua được một căn phòng nhỏ.

Căn phòng có hai phòng ở một phòng khách cùng một phòng ngủ chỉ mất 6000 điểm, người một nhà cố gắng làm việc, làm tăng ca, không đến hai tháng có thể mua được một căn phòng ở, chuyện tốt như vậy, thật giống như bánh bao từ trời rơi xuống a!

Phòng ở chỉ với 100 điểm 1m², thật sự là rẻ vô cùng, dân chúng chính là chỉ cần như vậy, chỉ cần có thể để cho bọn họ sống tốt, coi như là một mồi một chút, khổ một chút, có thể chống đỡ cuộc sống khó khăn này, bọn họ sẽ an phận thủ thường.

Vân Khởi phát động người ở trong căn cứ, ở gần ngủi trong vòng một tháng, ở các nơi trong căn cứ thành lập vài chục siêu thị kiểu thu nhỏ.

Những kiểu siêu thị này mặc dù không bằng trước mặt thể nhưng mặt hàng đều đầy đủ, nhưng đồ sinh hoạt hằng ngày của con người cơ bản đều có.

Vân Khởi còn xây dựng không ít nhà xưởng, đem một chút thiết bị trong không gian đều lấy ra, giải quyết không ít vấn đề. Còn làm cho nhân viên công hội xây dựng đồn cảnh sát, mỗi ngày ở căn cứ tuần tra, chế định tân theo luật pháp, trong lúc nhất thời căn cứ trị an tốt hơn nhiều, tỉ lệ phạm tội cũng giảm xuống rất nhiều.

***** Sáu tháng sau*****

;

Hiện tại căn cứ thành phố Z so sánh với quá khứ giống như sống lại vậy, mỗi người đều có công việc của mình, mỗi người đều có một phòng ở mới.

Sau mặt thể tiến đến liên tục lâm vào nguy hiểm, con người trật vật dây dưa với sự sống và cái chết, các khoa học gia, học giả cũng tìm được công việc vừa lòng. Căn cứ gọn gàng sạch sẽ, trị an tốt, thành phố Z cũng đồng dạng hấp dẫn ánh mắt của toàn bộ thế giới, không có căn cứ nào có thể như căn cứ thành phố Z, bình thường có như thế nào cũng ăn không hết thức ăn.

Liên tục không ngừng có người theo từ các căn cứ khác hội tụ đến thành phố Z, thành phố Z đã so với nửa năm trước làm lớn ra gấp đôi.

Thành phố Z nửa năm trước địa phương chỉ chủ yếu trong thành, ở bên trong thành tường thành trên cơ sở lại xây dựng thêm, giờ lại bắt đầu xây dựng thêm ở bên ngoài thành từng vòng tường thành.

Có thể nói bây giờ căn cứ thành phố Z so với căn cứ kinh đô càng thêm đồ sộ.

Hội viên công hội Long Châu lính đánh thuê đã gia tăng đến mười vạn.

Đây là số lượng hội viên chính thức của công hội, lòng trung thành họ sẽ có tương đối mạnh, về phần hội viên tự do bên ngoài chính là đếm không xuể.

Nhưng mà hấp dẫn những người này nhất chính là tình hạch kia của Vân Khởi không có chút nào tác dụng phụ, tình hạch loại này chẳng những có thể làm cho người bình thường trở thành dị năng giả tỷ lệ gia tăng dị năng giả thật lớn, còn có thể tăng lên dị năng, mặc kệ đối với dị năng giả hay là người bình thường đều có lực hấp dẫn thật lớn.

Căn cứ ở từng bước một trở nên cường đại.

Giữa trời đất bao la, một đám trẻ con không ngừng nô đùa đuổi bắt trên đường phố sạch sẽ.

“Hi hi... Không được nhúc nhích, người tên tang thi này, đại bại hoại” một đám chỉ một đứa nhỏ sắm vai tang thi. vai tang thi kia cũng nhanh chóng giả bộ ngã trên mặt đất để thể hiện mình đã bị đánh bại. Nhìn thấy kẻ địch bị đánh bại, đám con nít rất là vui vẻ.

Bọn nhỏ nô đùa một hồi, có chút đói bụng, có đứa nhỏ nhìn không được chạy về nhà cầm cái bánh bao vừa ăn vừa nô đùa với tiểu đồng bọn.

Cuộc sống tốt đẹp như vậy ở mặt thể trước rất thường gặp, nhưng kể từ sau khi mặt thể tiến đến, loại tình cảnh này cũng chỉ có thể ở trong mộng mới có.

Nhưng kể từ lúc Vân hội trưởng phụ trách quản lý căn cứ, cuộc sống của bọn họ thật sự là càng ngày càng tốt, không ngừng ở lại trong gian phòng ở ẩm áp, có quần áo ấm, còn có thể ăn no, trong nhà cũng có lương thực dự trữ... Không có trải qua mặt thể tuyệt vọng thì con người không cách nào cảm giác được cuộc sống như bây giờ là cỡ nào khó có được!

Cổng căn cứ Thành phố Z

Nhìn xem liên tục không ngừng có người quần áo rách nát tiến vào, về mặt mệt mỏi dường như dùng hết hơi sức để tiến đến căn cứ thành phố Z, người hộ vệ cổng căn cứ chẳng những không thu phí, ngược lại đem những người này đi ăn đồ đạc cách ly, trong lúc cách ly có thể được một bộ quần áo sạch, còn có thể ăn no.

Thành phố Z như một loại thiên đường cuộc sống, hấp dẫn thế gia căn cứ các nơi, chẳng những có người da vàng, còn có người da trắng, da đen...

Mà chính người thành phố Z còn lại tinh thần sung mãn, quần áo sạch sẽ, trong mắt tràn đầy hy vọng.

Thành phố B,

Đám người không ngừng hướng tới cổng căn cứ, ở cửa lớn căn cứ, có quân đội đóng quân, họng súng không khách khí hướng vào đám người.

“Lui về phía sau, lui về phía sau, không cho phép đi ra ngoài, không cho phép đi ra ngoài!” Quyền gia lão gia từ nhìn xem đám người ở cổng lớn căn cứ, sắc mặt âm trầm.

Căn cứ Thành phố Z tung ra điều kiện ưu việt bị người truyền tai nhau, vừa mới bắt đầu không có ai tin tưởng, nhưng vài người nghèo khổ sắp không qua được nhin không được đi thử một chuyến, không nghĩ tới điều kiện căn cứ thành phố Z so với bọn họ biết còn tốt hơn. Vì vậy sau khi tin tức những người này có được cuộc sống hạnh phúc ở căn cứ Z truyền tới căn cứ thành phố B, trong căn cứ người tầng lớp dưới bắt đầu tụ tập thành đại quy mô hướng tới thành phố Z di cư. Trong đó tự nhiên không thiếu người bị tang thi giết, nhưng số người chiếm được cuộc sống tốt đẹp nhiều hơn.

Vừa mới bắt đầu người của vài đại thế gia cũng không có chú ý nhiều, những thứ người tầng lớp dưới này vốn chính là gánh nặng của căn cứ, đi cũng tốt.

Nhưng mà theo dân chúng tầng lớp dưới di cư, từ từ thế nhưng cũng có dị năng giả cũng bắt đầu di cư. Dị năng giả chính là căn bản của căn cứ, nếu như trong căn cứ không có dị năng giả, như vậy căn cứ còn có thể bảo trụ sao?

Vì vậy thành phố B gấp rút xuất ra không ít chính sách ưu đãi hy vọng có thể lưu lại dị năng giả. Nhưng mà chính sách ưu đãi của bọn họ như thế nào có thể vượt qua Vân Khởi?

Vân Khởi đã bắt đầu đem đất đai trong không gian di dời ra bên ngoài, thí nghiệm sơ bộ đã thành công. Chỉ cần có thể vì dân chúng căn cứ thành phố Z, như vậy liền có thể miễn phí nhận được một mẫu đất trồng.

Con người vốn đối với trồng trọt duy trì sự sống dài mấy ngàn năm, hơn nữa ở mặt thế còn có thể được một khối đất trồng, liền đại biểu cho cuộc sống no ấm, rất hấp dẫn trí mạng như vậy. Thời tiết mặc dù lạnh, nhưng Vân Khởi vẫn miễn phí cho người ta cung cấp thủy tinh, phân phối đất trồng này ngay tại trong nhà thủy tinh. (Câu cuối có chút khó hiểu) Sau mặt thế, mọi người không còn thấy được thực vật tươi xanh nữa rồi, toàn bộ thế giới bị loại không khí hôi thối làm cho người ta lâm vào tuyệt vọng.

Vì vậy mấy đại thế gia căn cứ thành phố B không thể không dùng thủ đoạn cứng rắn, ngăn cản người muốn di cư tới căn cứ thành phố Z.

nhưng như thế này chỉ là phương pháp cường ngạnh nhất thời hữu dụng, công chính căn cứ thành phố B cũng không thể liên tục giam giữ người đi?

“Vân Khởi nguoi được lắm!”

Quyền gia lão gia từ là một cái kiêu hùng, đối với chuyện tình trước bức Vân Khởi rời đi không có một tia hối hận, nếu muốn Quyền gia có thể liên tục đứng ở đỉnh cao, tâm phải thật ngoan!

Hắn biết rõ nếu để cho Vân Khởi đào tẩu, tương lai nhất định sẽ rất phiền toái, nhưng mà khiến cho hắn vạn lần không ngờ chính là chuyện này lại khó giải quyết như vậy.

“Xem ra đã đến thời điểm liên hợp lại rồi, Vân Khởi này tuyệt đối không thể lưu lại, về phần bảo bối kia... Đến lúc đó khi khác nói!”

Trước cổng lớn căn cứ Thành phố Z.

Một cái xe việt dã đã được cải trang qua từ từ xuất hiện ở tầm mắt.

“Tiểu Duyệt a, chúng ta tới đây, thật sự sẽ không bị cái tiểu tiện nhân kia phát hiện sao?” Dương Mai lo lắng nhìn về phía con gái Thẩm Duyệt ở bên.

Thẩm Duyệt mấy tháng này sống rất thoải mái, Trần Thông này là một con quái vật chỉ biết nghe lời của nàng, nàng lệnh cho hắn làm cái gì, hắn liền làm cái đó, liền ngay cả một dị năng giả cấp sáu cấp bảy đều không phải là đối thủ của Trần Thông.

Dọc theo con đường này, Thẩm Duyệt không biết đánh cướp của bao nhiêu người, cũng không biết mình giết bao nhiêu người, nàng chỉ biết là mấy tháng này nàng sống rất tự tại, rất lớn lối.

Thẩm Duyệt bởi vì mấy tháng này xuôi gió xuôi nước, tự tin một lần nữa trở về đến trên mặt. Thẩm Duyệt không kiên nhẫn nhìn Dương Mai, nói

“Mẹ, nguoi yên tâm đi, nàng không sẽ phát hiện, chúng ta lúc đến đây, chính là để báo thù, tiểu tiện nhân kia làm hại chúng ta lắm như vậy, ta làm sao có thể buông tha nàng?” Thẩm Duyệt nói, trên mặt vẻ mặt cũng trở nên hung ác.

Dương Mai nhìn thấy Thẩm Duyệt cái dạng này, trong mắt hiện lên một tia vẻ sợ hãi, gật đầu lung tung.

Cái gì báo thù các loại, Dương Mai đã không dám nghĩ, bắt quá bây giờ tiểu tiện nhân Vân Khởi kia đến cỡ nào cường đại, lại nói bọn họ hiện tại ba người làm sao có thể là đối thủ của tiểu tiện nhân kia?

Dương Mai không muốn khiến cho chính mình thật vất vả bảo trụ được tính mạng lại phải chết ở trong tay tiểu tiện nhân Vân Khởi kia. Hơn nữa... Dương Mai nhìn nhìn bên cạnh Thẩm Duyệt, bà ta cảm giác cảm thấy, con gái của mình thay đổi thật nhiều, dọc theo con đường này, nhìn xem Thẩm Duyệt giết người không chút lưu tình, liền ngay cả trẻ con cũng tuyệt không buông tha, Dương Mai trong lòng từng đợt rét run, nàng không nghĩ tới con gái của bà ta sao lại có thể biến thành một sát nhân cuồng sát như vậy.

Dương Mai lòng dạ ác độc xấu xa, nhưng bảo bà ta giết người, giết thật nhiều người, Dương Mai cũng sợ, giết người giết nhiều rồi, tâm sẽ trở nên lạnh lùng. Sự lạnh lùng ấy làm cho Dương Mai bắt đầu sợ hãi, sợ hãi Thẩm Duyệt có một ngày cũng sẽ giết bà ta, không nhận thức bà ta.

Dương Mai lại liếc mắt nhìn Trần Thông ở bên cạnh mặt không chút thay đổi, trong nội tâm lại bắt đầu dắc ý.

Lúc trước cùng con gái đem chất độc rót vào trong miệng Trần Thông thật sự là việc làm chính xác, nếu không Trần Thông làm sao sẽ trở nên lợi hại như vậy.

Dọc theo con đường này, nếu như không phải là có Trần Thông, mẹ con các nàng là như thế nào có thể tới được căn cứ thành phố Z.

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Kết đồng minh!

Nhìn xem tường thành cao lớn, tinh thần binh lính sung mãn, đám người không ngừng hướng căn cứ đi tới, mẹ con Thẩm Duyệt trong nội tâm lại bắt đầu cảm thấy không công bằng rồi.

Tiểu tiện nhân kia có tài đức gì, tại sao có thể có nhiều người nghe lời của cô ta như vậy? Một cái căn cứ lớn như vậy đều là của tiểu tiện nhân kia?

Trần Thông hiện tại cũng không rõ là tang thi hay là nhân loại, trong mắt Trần Thông chỉ có Thẩm Duyệt, cũng chỉ nghe theo lời Thẩm Duyệt nói. Trần Thông khuôn mặt mặc dù còn nhìn có thể ra bóng dáng của con người, nhưng mà trông mắt lồi ra, da mặt trắng không có độ ẩm, thấy thế nào đều không giống như là người bình thường.

Càng làm cho người ta kỳ quái hơn, tang thi tựa hồ như đem Trần Thông nhận thức thành đồng loại rồi, dọc theo đường đi, thế nhưng không có tang thi công kích bọn họ, coi như là đụng phải tang thi, tang thi cũng né tránh rất xa.

Nếu không ba người làm sao có thể sống thoải mái như vậy. Thẩm Duyệt sợ Trần Thông bị người căn cứ tra ra cái gì, liền để cho Trần Thông ở lại bên ngoài căn cứ, mà cô cùng Dương Mai tiến vào bên trong căn cứ.

Cô ta lần này tới, chính là vì muốn giết chết Vân Khởi, nếu như có thể, còn muốn nhân cơ hội phá hủy cái căn cứ này.

Hai mẹ con dưới thái độ nhiệt tình của nhân viên, sau khi kiểm tra hết thân thể, được dẫn tới một gian mười mấy m², cách ly vài ngày, mới có thể được thể căn cước tiến vào thành phố Z, ở trong căn cứ sinh sống.

Gian phòng có hai cái giường sạch sẽ có sẵn đệm chăn, gian phòng rất ấm áp, khiến cho hai người thường xuyên phải ở trong xe rất cao hứng, rốt cục có thể ở trên giường ngủ rồi.

Một ngày ba bữa, cơm canh rất tốt, có một chén canh, còn có một bánh bao, một xấp dưa muối. Hai mẹ con mấy tháng này mặc dù ăn uống không lo, nhưng không có nếm qua cơm nóng, căn cứ thành phố Z quả nhiên giàu có.

Hai mẹ con trong nội tâm không nhận được ghen tị, nếu như cái căn cứ này là của bọn họ thì tốt rồi. Bọn họ cũng biết đây chỉ là vọng tưởng, dù sao mẹ con bọn họ cùng Vân Khởi ân oán, toàn bộ thế giới cũng biết.

Bọn họ hận không thể giết Vân Khởi, mà Vân Khởi lại sao có thể không muốn giết bọn họ.

Hai mẹ con ở gian phòng cách ly của căn cứ trụ vài ngày, nhân viên căn cứ mỗi ngày đều đến vì bọn họ kiểm tra, thái độ cũng rất tốt. Vài ngày sau, liền để cho hai mẹ con họ ly khai, có thể ở trong căn cứ sinh hoạt.

Trong mấy tháng này, Thẩm Duyệt dựa vào Trần Thông giết không ít tang thi, chiếm được không ít tinh hạch tang thi. Tinh hạch tang thi mặc kệ ở cái căn cứ nào đều là thứ có giá trị nhất, căn cứ thành phố Z tự nhiên cũng sẽ không ngoại lệ.

Hai mẹ con Thẩm Duyệt đầu tiên là thuê một người dẫn đường dẫn bọn họ ở căn cứ đi lòng vòng, biết một chút về căn cứ, mới dự định ở trong khu nhà giàu của căn cứ mua một phòng ở.

Mặc kệ lúc nào cũng đều có đặc quyền, mặt thế lại là bình thường, căn cứ thành phố Z đã tính thật là tốt rồi, dù sao nơi này mỗi người đều có công việc để làm, đều có phòng để ở, không cần lo lắng sẽ đói bụng.

Những dị năng giả cao cấp, giết chết nhiều tang thi hơn, nhận những nhiệm vụ nguy hiểm hệ số cao, đạt được hồi báo tự nhiên vật tư sẽ càng thêm phong phú, này là không gì đáng trách.

Thẩm Duyệt dùng năm cái tinh hạch tang thi cấp bảy, đổi đến một biệt thự 200 m². Bên trong biệt thự trang hoàng mặc dù không cách nào cùng trước mặt thế so sánh với, nhưng mà đem so với phòng ở lúc trước của bọn họ, nơi này quả thực chính là thiên đường. Chẳng những có buồng vệ sinh, phòng bếp, gian phòng lại là ấm áp như mùa xuân.

Càng làm cho hai mẹ con ngạc nhiên chính là trong căn cứ lại có rất nhiều siêu thị mini. Bên trong có rất nhiều đồ ăn như gạo, muối, còn có rất nhiều thứ sau khi mặt thế tiến đến phi thường khó có thể nhìn thấy - đồ trang điểm, đồ dùng rửa mặt, đương nhiên đây là thuộc về sản phẩm xa xỉ, có rất ít người mua được.

Nhưng mà Thẩm Duyệt lại không thiếu tiền.

Thẩm Duyệt dùng tinh hạch có ở trong tay đổi không ít điểm thông dụng trong căn cứ, ngay tại chứng minh thư của bọn cũng chứa đựng.

Thẩm Duyệt cùng Dương Mai rất là hào khí mua không thiếu này nọ, có rất nhiều quần áo đẹp, đồ trang điểm, cùng một chút thịt. Căn cứ đã đi vào quỹ đạo, mỗi ngày đều vận chuyển, đám người Vân Khởi cố gắng không có uống phí, dị năng giả ăn cứ vì bảo vệ căn cứ, một đám người coi đây là điểm cuối cùng dùng chân sinh sống, mỗi ngày đều có một lượng lớn dị năng giả đi ra bên ngoài đánh giết tang thi.

Đương nhiên điều kiện vật tư phong phú khiến cho bọn họ có thêm động lực đánh giết đuổi theo tang thi, không thể phủ nhận, tang thi đích xác là càng ngày càng ít đi. Mặt thế tới đột nhiên, rất nhiều người vội vàng không kịp chuẩn bị, con người từ vài tỷ thoáng cái giảm bớt hơn phân nửa, thậm chí mỗi ngày cũng có rất nhiều người chết đi. Đương nhiên tang thi không có thể sống lại, giết một người thiếu một cái. Coi như là động vật biến thành tang thi, chúng cũng đồng dạng mất đi chức năng sinh dục, tang thi động vật lúc nhất thời sẽ không gia tăng.

Hơn nữa động vật biến thành tang thi, số lượng mặc dù nhiều, nhưng có thể trở thành tang thi cao cấp lại càng ít đi, động vật coi như là biến thành tang thi, trí tuệ của bọn cũng so với nhân loại thấp hơn rất nhiều. Nhân loại bởi vì có khả năng sinh đường sinh lợi từ đất (kiểu như ông bà ta xưa nói trời sinh voi sinh cỏ, không lo bị đói áy), cũng không hề trở nên tuyệt vọng.

Thẩm Duyệt đi trên đường lớn căn cứ, nhìn xem người ta lui tới không có chút nào giống những căn cứ khác vẻ mặt mờ mịt tuyệt vọng vậy, trên mặt của mỗi người đều mang theo khuôn mặt tươi cười, phảng phất tương lai tràn đầy hy vọng vô hạn.

Đối với tình cảnh như thế, đi vào căn cứ mọi nơi mọi người đều phát ra tán thưởng tự đáy lòng. Những điều này đối với Thẩm Duyệt mà nói đúng là dị thường chóng mặt. Cô ta không thể chịu được Vân Khởi mạnh hơn cô ta.

Trước cô bởi vì Vân Khởi trở thành một con chuột mọi người chỉ nhìn thấy liền chạy theo đòi đánh giết, thật vất vả lắm mới tránh thoát được một kiếp, nhân cơ hội tìm đến Vân Khởi báo thù, nhưng khi nhìn đến tất cả mọi người coi Vân Khởi như chúa cứu thế một loại thờ phụng cũng bái, Thẩm Duyệt như thế nào có thể không tức giận?

Chúa cứu thế? Danh xưng cũng thật vĩ đại a.

Nhưng mà Vân Khởi đúng là cũng khá, vì căn cứ là dựa vào Vân Khởi mà có thể trở lên phồn vinh như hiện thời vậy, rất nhiều trước chỉ có thể ở trên đường cái, ăn không đủ no mặc không đủ ấm, người sắp chết đói là vì được Vân Khởi chắc chắn cấp cho phòng ở ấm áp, ăn được cơm canh nóng hổi, có công việc ổn định, đây đều là Vân Khởi cho bọn họ.

Dân chúng kỳ thật rất chất phác, chỉ cần có thể cho bọn họ một cái ổn định, bọn họ có thể nhớ kỹ người tốt. Bọn họ không quản được nhiều như vậy, cũng không để ý tới những nhân vật tầng lớp cao kia đánh cò, bọn họ chỉ biết là Vân Khởi để cho bọn họ ăn no, để cho bọn họ có hồi sinh được từ trong thất vọng đi lên, như vậy Vân Khởi đối với bọn họ mà nói chính là chúa cứu thế.

Thẩm Duyệt nghe được có người đem Vân Khởi miêu tả thành chúa cứu thế, trong nội tâm liền một trận phiền não, chúa cứu thế? Hừ!

Z là tòa nhà lớn nhất trong căn cứ.

Đây là trụ sở của công hội binh đoàn đánh thuê Long Châu, cũng là tòa nhà có kiến trúc đồ sộ nhất trong căn cứ.

“Hội trưởng, gần nhất căn cứ tràn vào một số lượng lớn người, chúng ta phát hiện ở trong đó có không ít người tam đại thế gia căn cứ thành phố B”
Dung Ly đứng cạnh cửa sổ đối diện Vân Khởi báo cáo.

Vân Khởi hừ lạnh một tiếng

“Xem đến sự tình lần trước, bọn họ còn không có hấp thu đến dạy dỗ, như vậy lần này chúng ta sẽ dùng biện pháp dự phòng” Vân Khởi xoay người, đối với Dung Ly nói:

“Khởi động kế hoạch!”

Dung Ly sắc mặt chấn động, trong mắt mờ hồ có chút hưng phấn

“Tuân lệnh!”

Chính sự nói xong, Dung Ly trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, chân thành đối với Vân Khởi nói:

“Hội trường chúc mừng người!”

Vân Khởi nghe thấy tiếng chúc mừng, sắc mặt ửng hồng, nhưng vẫn cười nói cảm ơn:

“Cảm ơn người!”

“Hy vọng hội trường hạnh phúc!”

Một tháng sau chính là lễ cưới của Vân Khởi cùng Khung Phong. Khung Phong ở thời điểm Vân Khởi khó khăn, mãi không chịu rời, trợ giúp Vân Khởi từng bước một thành lập căn cứ, đã sớm thắng được thủ hạ Vân Khởi ngầm đồng ý, đem hội trường giao cho một người nam nhân, như vậy bọn họ đều yên tâm.

Vân Khởi đối Khung Phong cũng không phải là không có cảm giác, Vân Khởi mặc dù là người lạnh lùng, nhưng cũng không phải một người vô tâm, Khung Phong đối với cô tốt, cô như thế nào lại không biết?

Ở căn cứ mới thành lập, không gian của Vân Khởi mặc dù có không ít vật tư, nhưng những người đồ mắt cũng không phải là một hai, những người này đều bị Khung Phong âm thầm giải quyết, yên lặng bảo vệ cô.

Trong đó, có một lần thậm chí thiếu chút nữa vì Vân Khởi chết đi, Vân Khởi bị Khung Phong làm cho rung động, lúc này mới đáp ứng lấy hấn. Căn cứ đang từ từ quật khởi, không biết đưa tới bao nhiêu tang thi cao cấp chú ý, có rất nhiều tang thi quanh quẩn ở trước căn cứ, muốn một lần hành động phá hủy căn cứ, trong đó có một tên tang thi đã muốn trở thành cấp bậc bá vương, Vân Khởi có lần vô ý thiếu chút nữa bị tang thi kia bẻ gãy cổ họng, là Khung Phong vì Vân Khởi cản lại. Nhưng phía sau lưng Khung Phong lại bị tang thi kia bắt được cào vãi thật sâu, sâu gần như thấy tận xương.

Tang thi độc tính rất mạnh, nếu như không phải là Vân Khởi vận dụng đan dược trong không gian cho cô để bảo vệ tính mạng, Khung Phong lúc này ở đâu có thể ôm được mỹ nhân về?

Thời điểm Khung Phong thân thể có thể nhúc nhích, liền vội vã đi thành phố B, muốn đem toàn bộ người Khung gia mời đến, hấn đã đợi không kịp muốn cùng với Vân Khởi cử hành hôn lễ rồi!

Vân Khởi thành hôn, này là sự kiện lớn của căn cứ, Dung Ly thậm chí đơn độc làm cho người ta chuẩn bị.

Tin tức Vân Khởi cùng Khung Phong thành hôn rất nhanh liền truyền đến căn cứ thành phố B, Khung Chi tự nhiên thật cao hứng, coi như là vì Vân Khởi đắc tội với ba đại thế gia kia cũng tuyệt đối là đáng giá.

Vân Khởi mấy tháng này ở căn cứ thành phố Z không ngừng xây dựng, Khung Chi tự nhiên cũng thời khắc chú ý. Khung Chi biết rõ Vân Khởi trong tay nắm chắc một lá bài tẩy, nhưng mà hấn không nghĩ tới lá bài tẩy này của Vân Khởi nghịch thiên như thế, cũng không trách được kia tam đại gia thế thêm thường. Khung Chi trời sinh tính hào sảng, mặc dù hăm mộ Vân Khởi trong tay bảo bối, nhưng tâm tư không có tâm tư muốn tranh đoạt, chớ nói chi là Vân Khởi đã giúp hấn, nếu hấn âm thầm ra tay đối phó Vân Khởi, Khung Chi thật đúng là làm không được.

Lại không nói đến, hiện tại Vân Khởi đã muốn trở thành con dâu nhà mình rồi, về sau bảo bối không đều là của cháu nội nhà mình sao, vừa nghĩ như thế, Khung Chi trong nội tâm càng thêm sung sướng.

Khung Chi cười ha ha vỗ bả vai Khung Phong

“Tiểu tử thú, làm tốt lắm, tìm được một cô dâu tốt a!”

Khung Phong nghe lời này, nhin không được ha ha nở nụ cười.

Khung Chi nhìn xem con trai bình thường khôn khéo như hồ, lúc này cười rất giống một kẻ ngu, cũng biết con trai là thật thích Vân Khởi.

Nếu đã con trai muốn kết hôn, hấn cái lão già này tự nhiên là muốn ủng hộ, sinh lễ không thể thiếu được, được trở về cùng vợ thương lượng thật tốt một chút, sinh lễ không thể nhẹ.

Về phần động tác Tam gia tộc kia, hừ, đến lúc đó ai từ còn không nhất định đâu?

Quyền gia, Tiết gia, Ngô gia Tam gia biết được Vân Khởi lại muốn gả cho Khung Phong, trong nội tâm vừa sợ vừa giận, vừa đố kỵ vừa ghen ghét.

Theo bọn họ Vân Khởi gả cho Khung Phong, kia bảo bối của cô ta còn không phải là của Khung gia rồi?

Bất quá Vân Khởi cùng Khung gia kết đồng minh, vậy đối với kế hoạch của bọn họ lại càng khó khăn.

Không thể để cho hai nhà bọn họ kết đồng minh, nếu không bọn họ lại nên như thế nào?

Vân Khởi phải chết, nhất định phải không tiếc giá cao giết chết Vân Khởi!

Quyền gia lão già từ vợ vàng triệu tập người của hai đại thế gia còn lại, nhất định phải ngăn cản Vân Khởi gả vào Khung gia. Khung Chi cái tiểu tử thú

kia không phải là cái loại đơn giản, con trai của hần càng không phải là cái bớt lo, nếu như lại thêm vào Vân Khởi, vậy Quyền gia hần còn có thể bảo trì địa vị đệ nhất thế gia sao?

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 118: Kết thúc

Thẩm Duyệt cùng Dương Mai ở căn cứ quả nhiên là trôi qua hết sức tự tại, Dương Mai hiện tại bởi vì Thẩm Duyệt có rất nhiều tình hạch tang thi, lại lần nữa biến thành người có tiền. Dương Mai trước bởi vì nghèo khó mà lộ ra vẻ tự ti rất nhanh liền bị cảm giác ưu việt thay thế.

Hiện tại Dương Mai vui vẻ lớn nhất là đang ngồi trước xe kéo đặc biệt của căn cứ, trong tay cầm xiên thịt dày đặc ăn, cao cao tại thượng ở trong căn cứ đi loanh quanh.

Mỗi lần thấy có người dùng ánh mắt ghen tỵ hâm mộ nhìn xem bà ta, Dương Mai đều cảm thấy vô cùng thỏa mãn. Dương Mai này mặc dù lòng dạ độc ác, nhưng mà rất thức thời, trước nàng mặc dù với Vân Khởi nổi lên lòng tham, nhưng mà sau khi bị Vân Khởi chèn ép, Dương Mai thật sự rất sợ hãi. Bà ta học thức thấp, lại là từ trong nông thôn đi ra, nếu như không phải là ở trong thành phố lớn sinh sống qua vài năm, về sau lại gả cho ba của Vân Khởi, Dương Mai bản chất chính là ánh mắt thiên cặn.

Hơn nữa đi theo Thẩm Duyệt mấy tháng ăn uống gian khổ, hiện tại sống tốt được ít ngày liền dễ dàng an định lại, bà ta liền muốn trải qua cuộc sống không tòi như vậy.

Thẩm Duyệt thường xuyên đi ra ngoài không về nhà, Dương Mai biết con gái mình có bản lĩnh, cũng không lo lắng nàng, thậm chí còn mơ hồ may mắn, mấy tháng nay biến hóa của con gái bà ta đều nhìn rõ ở trong mắt, bà ta có chút sợ đứa con gái này, có thể không ở cùng đứa con gái này ở chung, Dương Mai trong lòng lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm.

Thẩm Duyệt đi ở trên đường cái, chứng kiến khắp nơi có người giăng đèn kết hoa, liền biết tin tức tiện nhân Vân Khởi kia sắp lập gia đình, trong nội tâm càng ghen tị nổi lên sự không công bằng.

Dựa vào cái gì cô ta tựa như là một con chuột qua đường bình thường?

Thẩm Duyệt trong nội tâm âm thầm nhớ kỹ đường đi trong căn cứ, hy vọng có thể tìm ra được sơ hở!

Nghĩ đến người áo đen kia phân phó, Thẩm Duyệt trong nội tâm lạnh lẽo, nàng không biết người áo đen kia là ai? Nhưng mà người áo đen kia thủ đoạn lại làm cho cô ta theo từ trong đáy lòng cảm thấy sợ hãi.

Người áo đen kia cho cô ta vào căn cứ tìm kiếm nhược điểm của căn cứ, cô ta không biết người áo đen này muốn làm gì, nhưng là... Thẩm Duyệt có chút hưng phấn, khẳng định không là chuyện tốt lành gì.

Thẩm Duyệt biết rõ có lẽ cô ta cả đời này đều không thể giết được con tiện nhân kia, nhưng mà nếu như có sự hỗ trợ của người áo đen kia, Thẩm Duyệt có lòng tin, thủ đoạn của người áo đen cô ta cũng đã thấy qua rồi, khẳng định so với con tiện nhân kia cường đại hơn!

Rất nhanh, liền gần tới ngày cưới của Vân Khởi!

Căn cứ thành phố Z cũng thay đổi rất náo nhiệt lên, vô số người đi trên đường theo bốn phương tám hướng hướng căn cứ tụ tập, trong căn cứ khắp nơi giăng đèn kết hoa.

Khung Chi mang theo người Khung gia tiến đến, còn tam đại thế gia cũng phái người đến, về phần có phải là thật tâm chúc mừng hay không, vậy thì... Ha ha...

Khung Chi nhìn xem tam đại thế gia mặt có chút vụn vặt như vậy, cười càng thêm vui vẻ, hần đương nhiên cao hứng, hôm nay nhưng là ngày con trai hần thành hôn.

Mẹ của Khung Phong là một người phụ nữ dịu dàng đoan trang, trên mặt thủy chung mang theo tươi cười, đứng ở bên cạnh Khung Chi, nhìn xem rất khiến cho người ta hâm mộ.

Trong tòa nhà căn cứ thành phố Z, Vân Khởi trên người mặc áo cưới màu trắng tinh, xinh đẹp làm người ta hoa mắt.

“Hội trường, đã bố trí xong!”

Dung Ly hôm nay người mặc tây trang màu trắng, ôn tồn tao nhã đứng ở sau lưng Vân Khởi, hạ thấp giọng nói chuyện về tiến triển của kế hoạch.

“Tốt, người vắt vãi!” Vân Khởi mang trên mặt nụ cười nhẹ nhàng.

Hôm nay dù sao cũng là ngày thành hôn của cô, Vân Khởi cũng không nhịn được mang trên mặt nụ cười tươi.

Đám người Cao Lô đi theo Vân Khởi sớm nhất, Vân Khởi thế giới này không có người thân, bọn họ liền tương đương là người nhà của Vân Khởi, đem mọi chuyện quản lý ngay ngắn rõ ràng!

Theo đón dâu thời gian tới gần, chỉ thấy trước cổng căn cứ một đường dài xếp đầy xe việt dã tạo thành đoàn xe đón dâu, chậm rãi tới gần.

Hai bên đường phố đầy áp người, đám người đi theo đoàn xe từ từ đi tới, tiếng pháo nổ rung trời vang lên, còn có người thỉnh thoảng hướng hai bên đường phố ném bánh kẹo, dẫn tới hai bên đường phố trẻ con như nguyên một đám tiểu chuột đồng vậy không ngừng ở đám người chui tới chui lui..

Khung Phong thân là chủ rể, lúc này chính bản thân mặc đồ âu phục màu trắng, so với bình thường nhiều hơn một phần nho nhã.

Đến cổng căn cứ, người trong công hội đã sớm ngăn ở đón trước cửa công hội, nếu không cho chỗ tốt liền không cho vào cửa. Thật may là Khung gia sớm có chuẩn bị, đem bao lì xì đã chuẩn bị tốt phân phát cho mọi người. Khung Phong lại được đệ tử Khung gia che chở tốt, một đường đi vào trong công hội.

Thật vất vả cuối cùng đem tân nương tử ôm vào trong xe, đoàn xe chậm rãi rời đi. . .

Đột nhiên, có một thủ vệ ở tường thành toàn thân đầm máu hướng tới thông báo, đi tới trước đoàn xe, hô lớn:

“Phát hiện tang thi công thành!”

“Cái gì?”

“Làm sao sẽ?”

“Không thể nào đâu?”

Đám người lọt vào trong hỗn loạn, người bình thường bắt đầu chạy trốn tứ phía. . .

“Oanh!”

“Oanh!”

Chỉ thấy ở giữa đội xe đột nhiên phát ra tiếng vang lớn, chiếc một xe việt dã bị nổ thành phần vụn.

“Hội trưởng?”

“Thiếu gia?”

Vân Khởi cùng Khung Phong ở trên chiếc xe trong khu bị nổ tung kia, chờ sương mù tản đi, tại chỗ đó chỉ còn lại một cái hố sâu tới mười mấy thước, chiếc xe lộng lẫy đã sớm bốc hơi mất.

“Hội trưởng chết rồi!”

Không biết ai hô một câu, đám người càng thêm hỗn loạn..

“Àm~ “

Chỉ thấy hai đạo bóng dáng theo đám người bay ra, dừng ở chỗ trống.

“A!”

“Thiếu gia?”

Vân Khởi cùng Khung Phong lúc này lễ phục trên người đã không thấy, một thân vũ phục, làm cho hai người thoát nhìn uy phong凛凛.

“Mọi người không cần hoảng loạn, công hội khẩn cấp sơ tán đám người, tang thi chắc chắn bị chúng ta ngăn tại dưới tường thành, mong rằng mọi người lúc này về đến trong nhà, không cần đi ra!”

Cao Lô lệnh cho nhân viên cao tầng của công hội, không ngừng thông báo, muốn để cho người ta tỉnh táo lại, không cần mất đi lý trí, nếu không rất nhiều người như vậy định sẽ xuất hiện sự kiện nghiêm trọng giẫm đạp lên nhau!

“Muốn tính mạng Vân Khởi ta đi ra đi!” Vì lại để đưa tới những người âm thầm tiến vào căn cứ đi ra, Vân Khởi không tiếc hạ vốn gốc.

Nếu như không có dân chúng tham dự, những người kia còn không biết khi nào thì mới có thể phát động kế hoạch, đến lúc đó không biết phải chết bao nhiêu người, hiện tại mặc dù đem những người này dẫn đi ra, nhưng Vân Khởi lại sớm đã an bài nhân viên công hội ra mặt sơ tán mọi người, bảo vệ dân

chúng an toàn.

Có Vân Khởi trấn giữ, dân chúng phía dưới từ từ có người có tâm, bắt đầu cùng với nhân viên công hội hướng dẫn từ từ sơ tán.

Bắt quá tang thi công thành?

Vân Khởi từng phát giác được tang thi cao cấp đang từ từ tụ tập, mặc dù suy đoán tang thi khả năng muốn vây thành, nhưng lại không nghĩ tới vây công căn cứ dĩ nhiên là những tang thi cao cấp kia.

Tang thi cao cấp mặc dù lợi hại, nhưng mà số lượng có hạn, muốn công tiến căn cứ cơ hồ không có khả năng.

Nhưng mà khiến cho Vân Khởi không nghĩ tới chính là, tang thi thế nhưng sẽ cùng tam đại thế gia đồng thời phát động. Còn lại tam đại thế gia vì bảo bối trong tay Vân Khởi, đã sớm mặt cùng lòng cách, phát động trước tự nhiên không sẽ thông báo cho Khung gia.

Cơ hồ Vân vừa dứt lời, chỉ thấy mấy đạo bóng dáng từ dưới đất bay ra, đem hai người Vân Khởi sát sao vây quanh ở xung quanh.

Vân Khởi vừa nhìn, tốt, người tam đại thế gia trên cơ bản đều đến đây.

Cừu nhân gặp nhau hết sức đỏ mắt, tam đại thế gia hại Vân Khởi không thành, ngược lại bị Vân Khởi giết không ít con em ưu tú của nhà mình, cái thù này tự nhiên muốn báo.

Những người kia muốn động thủ trước, bóng dáng chợt lóe, đã đến trước mặt hai người, ra tay rất tàn nhẫn, vừa nhìn cũng biết muốn tính mạng hai người!

Những người này toàn bộ đều là tinh anh của tam đại thế gia, thân thủ rất được, dị năng đều là ở trên cấp bảy, Vân Khởi thậm chí phát hiện hai dị năng giả cấp tám.

Vì muốn tính mạng của cô, những người này thật đúng là nhọc lòng.

Song phương người tới ta đi, đánh khó phân thắng bại, Khung Phong một người dùng lực năm người, đem Vân Khởi bảo hộ vững vàng.

Chứng kiến Khung Phong liều mạng bảo vệ cô như vậy, Vân Khởi không phải là không cảm động. Vân Khởi cùng Khung Phong hai người tinh thần lực cường đại, mặc dù người đang ở hiểm cảnh, tinh thần vẫn thoải mái.

Ngoài thành tang thi cao cấp liều mạng muốn đi vào căn cứ, những tang thi này so với cái tang thi cấp thấp chỉ biết công tường thành cao hơn cấp nhiều rồi, không cần thận liên bị bọn họ lướt qua tường thành.

Mấy tháng này trong công hội có ý thiết lập đội bảo vệ tường thành, lần này thủ vệ tường thành đều là dị năng giả cao cấp, tang thi nhất thời công không vào đến.

Người tam đại thế gia tự nhiên mừng rỡ không thôi, trước bọn họ liên hợp chống chọi với Vân Khởi cùng Long Châu lính đánh thuê công hội, còn có Khung gia, trong lòng có chút không nắm chắc, hiện lại thêm vào những con tang thi này, bọn họ tin tưởng, Vân Khởi nhất định lo không xong.

Trong thành người tam đại thế gia cùng nhau phát động, nhưng mà người tam đại thế gia sớm đã bị người công hội giám thị, không đợi bọn họ phát động liền bị nhân viên công hội một lưới bắt hết.

Thẩm Duyệt chứng kiến trên không trung kia tam đại thế gia nhiều người như vậy thế nhưng còn không thể giết được Vân Khởi, nhin không được oán hận mắng:

“Phế vật!”

“Đi, giết Vân Khởi con tiện nhân kia!” Thẩm Duyệt đối với Trần Thông bên cạnh mặc áo choàng, thân thể đều ẩn núp trong bóng đêm ra lệnh.

Trần Thông đã thừa dịp thời điểm tang thi công kích căn cứ tiến vào bên trong căn cứ, Thẩm Duyệt gặp Vân Khởi còn chưa chết, có chút nóng nảy, liền không nhin được ra lệnh cho Trần Thông đi giết Vân Khởi.

Trần Thông kể từ khi đi theo Thẩm Duyệt bên cạnh, càng giống như là hình nhân của Thẩm Duyệt, đối với lệnh Thẩm Duyệt phân phó, không chút do dự nào, thân hình chợt lóe, đi đến không trung, hai bàn tay ra, hiện ra móng vuốt màu xanh xám giống như nọc độc, chừng mười mấy cm, trong nháy mắt xuất hiện sau lưng Vân Khởi.

Móng vuốt kia muốn tiến vào trong cơ thể Vân Khởi, muốn bóp vỡ quả tim của Vân Khởi.

Vân Khởi lại cũng bất chấp thực lực ẩn dấu, mãnh mẽ bộc phát, chỉ thấy một loại lực lượng vô hình, theo trong cơ thể Vân Khởi bộc phát, trong nháy mắt tràn ngập ở bầu trời.

Móng vuốt thật dài kia của Trần Thông lại dùng cách thân thể Vân Khởi vài cm, như là bị người người ta điểm huyết đứng im vậy. Ngay cả mấy người tam đại thế gia bị dính chặt tại không trung.

“Phốc!”

“Phốc!”

Từng người từng người như vòi máu không ngừng bạo bắt đầu phun ra, những người bị đánh tại không trung kia, trong nháy mắt liền biến thành huyết nhân, hai mắt đã trống rỗng, đã sớm chết đi.

Liền ngay cả Trần Thông thân thể cũng đại đóa vòi máu tuôn ra, thân thể rơi xuống trên mặt đất, vừa vặn rớt tại trước người Thẩm Duyệt.

Trần Thông hai mắt chết lặng, vào lúc này lại trở nên mát lạnh, nhìn xem ánh mắt Thẩm Duyệt, tràn đầy mâu thuẫn, có nhìn qua, có thương tâm, có không thể làm gì hơn. . . Thẩm Duyệt sớm đã hù dọa mất hồn, gặp Trần Thông rớt ở trước mặt mình, toàn thân là máu, đã sớm bị hù dọa mất hồn.

“A. . . Không nên tới. . . Cút. . .” Thẩm Duyệt nhắc chân, liều mạng đánh đá Trần Thông, giống như là muốn Trần Thông cút nhanh lên.

Trần Thông học ra một búng máu, hai mắt gât gao nhìn chăm chăm Thẩm Duyệt, liền chết đi.

Vân Khởi không nghĩ tới Thẩm Duyệt thế nhưng đã ở căn cứ, xem ra, cái kia giống như là tang thi, cũng là của cô ta, cô ta còn có thể lại muốn giết cô, thật sự là không biết tự lượng sức mình!

Vân Khởi thân hình chợt lóe, đi tới trước mặt Thẩm Duyệt.

“Không, chuyện không liên quan đến ta, ta không biết người, chuyện không liên quan đến ta. . .” Thẩm Duyệt nhìn thấy Vân Khởi liền sợ hai tay ôm đầu, sợ hãi kêu không thôi, muốn chạy trốn. Lại phát hiện mình căn bản không thể động, Thẩm Duyệt sợ hãi

“Vân Khởi, Vân Khởi người thả ta ra, ta cũng không dám nữa, không dám, ta lập tức rời đi, ta không dám. . .”

Nhưng Vân Khởi lần này căn bản không sẽ lại buông tha Thẩm Duyệt, một chưởng đánh vào đỉnh đầu Thẩm Duyệt, Thẩm Duyệt từ trong miệng lập tức chảy ra máu tươi, hai mắt từ từ ảm đạm.

Về phần Dương Mai không có tình hạch của Thẩm Duyệt, cuộc sống của một quý phu nhân lại một lần nữa một đi không trở lại, cuối cùng không thể chống cự được lưu lạc đầu đường, đây là nói sau.

“Không có sao chứ?” Khung Phong đi đến bên cạnh Vân Khởi, ôm bả vai Vân Khởi, an ủi:

“Yên tâm đi, có bọn họ mấy người kia không tạo nổi sóng gió gì.”

“Ta biết rõ, ta tin nhiệm bọn họ,” Vân Khởi đã đem tất cả mọi chuyện đều an bài hoàn hảo, ngay cả là những tang thi kia, Vân Khởi tin tưởng, đội bảo vệ tường thành của nàng cũng nhất định có thể ngăn trụ tốt.

Người tam đại thế gia đã xong rồi, bọn họ ở thời điểm bước vào căn cứ, bọn họ đã thua. Bọn họ đánh giá chính mình quá cao, xem nhẹ Vân Khởi, ranh giới cuối cùng của Vân Khởi không có ai biết ở đâu?

Vân Khởi dị năng căn bản cũng không phải là dựa vào tình hạch tăng lên, dị năng có cực hạn, nhưng tu luyện lại không có cực hạn, những người kia căn bản không phải là đối thủ của Vân Khởi.

Rất cực có thể thử pháo một cái rồi, nếu không có tứ đại thế gia, như vậy cô hao tâm tổn trí tới chỗ này thành lập căn cứ, có thể khỏe mạnh trưởng thành đi lên.

“Vèo!”

Ngay tại thời khắc hai người buông lỏng, không nghĩ tới một đạo hắc ảnh, yên lặng không một tiếng động đi tới sau lưng Vân Khởi cặp mắt màu đỏ chứa đầy oán độc kia, gât gao nhìn chăm chăm Vân Khởi, hai tay hướng tới giữa lưng Vân Khởi.

Người áo đen kia thế cũng là một tên tang thi, còn là một con tang thi cao cấp thông minh.

“Người rốt cực đã xuất hiện!”

Ngay tại thời điểm tang thi thấy thuận lợi, không nghĩ tới Vân Khởi thế nhưng trong nháy mắt phản ứng kịp, hai tay ngưng tụ thiên hỏa nóng bỏng làm người ta sợ hãi, cùng móng vuốt tang thi hung hăng đụng phải cùng nhau.

“Oanh!”

“A!”

Vân Khởi lần này khả không có chút khách khí nào, cơ hồ đem trong cơ thể tu vi đều tụ tập dồn nào thiên hỏa, áo choàng đen của tang thi trực tiếp hóa thành bột, lộ ra diện mạo dữ tợn của tang thi.

Tang thi nửa người đều bị thiên hỏa đốt thành tro bụi, còn dư lại nửa người nhanh chóng lui về phía sau, trong miệng phát ra tiếng gầm gừ phẫn nộ, khiến

cho người ta ù tai vang lên, con mắt còn dư lại kia, oán độc có thể hóa thành chất độc.

Khung Phong nhanh chóng tiến lên, một chưởng bổ ra, tang thi biết mình đã không có sức chiến đấu, phun ra một ngụm máu đen tã ra mùi hôi thối có nọc độc, thừa dịp loạn hóa thành khối đen đào tãu.

“Thật sự là tại họa ngầm!” Vân Khởi biết rõ tên tang thi này sau khi chạy trốn, đã định sẽ không yên tĩnh.

“Đừng lo lắng, “ Khung Phong nhìn xem Vân Khởi sắc mặt có chút tái nhợt có chút đau lòng

“Kia tang thi mặc dù cường đại, nhưng vẫn không phải là đối thủ của chúng ta.”

Vân Khởi gật gật đầu, sau này, đội nàng tu vi tinh thâm, tự nhiên không sợ tang thi kia.

Thang thi kia sau khi chạy trốn, chút ít tang thi cao cấp ở phía ngoài thành, cũng tự giác rút lui.

Tam đại thế gia bị Vân Khởi một lưới bắt hết, từ đó lại không cái thế lực nào uy hiếp được Vân Khởi!

*****Toàn văn hoàn.*****

Bạn đang đọc truyện *Mạt Thế Trùng Sinh Chi Nữ Vương Trở Về* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.